

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਵਾਰਾਕਾਸੁਚੀਪੜ੍ਹਾ

ਪੰਨੇ ੧ ਨਮਾਸਕਾਰਗਾਰਦੇਵ ੧

ਪੰਨੇ ੨੧ ਅਪਨਤ੍ਰੇਹਥਾਮਾਹੀ ੨

ਪੰਨੇ ੩੩ ਅਾਦਿਪੁਰਖਾਮਾਦੇਸੁ ੩

ਪੰਨੇ ੪੨ ਓਅੰਕਾਰਾਮਕਾਰਿ ੪

ਪੰਨੇ ੫੨ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸਾਧਸੰਗ ੫

ਪੰਨੇ ੬੧ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰ ੬ ੧

ਪੰਨੇ ੭੨ ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਪਾਤਿ ੭

ਪੰਨੇ ੮੨ ਇਕਕਟਾਉਪ ੮

ਪੰਨੇ ੯੨ ਗੁਰਮੁਖਤਿਪੁਰਖ ੯

ਪੰਨੇ ੧੦੦ ਧ੍ਰੁਹੰਸਦਾਪਾਤਿ ੧੦

ਪੰਨੇ ੧੧੩ ਸਤਿਗੁਰਸਦਾਪਾ ੧੧

ਪੰਨੇ ੧੩੦ ਬਲਗਚੀਤਿਨਾ ੧੨

ਪੰਨੇ ੧੪੦ ਪੀਰਮੁਰੀਦੀਗਾ ੧੩

ਪੰਨੇ ੧੪੪ ਏ ਸਤਿਗੁਰਸਚਾ ੧੪	ਪੰਨੇ ੨੧੮ ਨਿਗਾਧਾਰਨਿਰੰਕਾਰ ੨੨
ਪੰਨੇ ੧੪੫ ਸਤਿਸਾਭਾਪਾਤਿ ੧੫	ਪੰਨੇ ੨੨੧ ਸਤਿਗੁਰਪਗੁਰਦੁਸੈਪੁਰ ੨੩
ਪੰਨੇ ੧੪੬ ਸਭਦੁਨੀਦੀਪਤਿ ੧੬	ਪੰਨੇ ੨੩੮ ਨਾਇਰਦੁਨਿਜਰੁਪ ੩੪
ਪੰਨੇ ੧੧੧ ਸਾਗਮਗਮਮ ੧੧	ਪੰਨੇ ੨੪੧ ਆਦਿਪੁਰਖਾਆਦੇਸ ੨੫
ਪੰਨੇ ੧੮੧ ਇਕਕਦਏਪਸਾ ੧੮	ਪੰਨੇ ੨੬੨ ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਪਾਤਿ ੨੬
ਪੰਨੇ ੧੮੮ ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੰਕਾ ੧੮	ਪੰਨੇ ੨੬੦ ਲੈਲੈਮਜਨਾਮਾਸਕੀ ੨੧
ਪੰਨੇ ੨੦੫ ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕ ੨੦	ਪੰਨੇ ੨੮੧ ਟੁਲਗੁਜੀਰੀਆਖੀ ੨੮
ਪੰਨੇ ੨੧੧ ਪਾਤਿਸਾਹਾਪਾਤਿ ੨੧	ਪੰਨੇ ੨੮੮ ਆਦਿਪੁਰਖਾਆਦੇਸ ੨੮

ਪੰਨੇ ੩੦ ਈ ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਪਾਤਿਸਾ ੩੦	ਪੰਨੇ ੩੧ ਈ ਗੁਰਸਿਖੀਆਮ ੩੧
ਪੰਨੇ ੩੧ ਈ ਸਾਇਰਵਿਚਾਰਨਿਕੜੀ	ਪੰਨੇ ੩੨ ਈ ਏਕੀਕਾਰਇਕੰਤ੍ਰੀ
ਪੰਨੇ ੩੨ ਈ ਪਾਤਿਸਾਗੁਰਮੁਖਿਜਨ ੩੨	ਪੰਨੇ ੪੧ ਸਚਿਦਾਇਕਤ ੪੦
ਪੰਨੇ ੩੩ ਈ ਗੁਰਮੁਖਮਨੁਖਜਾਣੀ ੩੩	ਪੰਨੇ ੪੨ ਈ ਹਰਿਸਚੇਤਖਤ ੪੧
ਪੰਨੇ ੩੪ ਈ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਾਅਗਮ ੩੪	
ਪੰਨੇ ੩੫ ਈ ਕੁਤਾਰਾਜਿਬਹਾਲੀਖ ੩੫	੧ ਈ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪੰਨੇ ੩੬ ਈ ਤੀਰਥਮਾਠਿਨਿਰਾਸੈ ੩੬	ਪੰਨੇ ੪੪ ਈ ਕਾਬਿਤ੍ਰੈਸ੍ਰਯੋਕੁਏ
ਪੰਨੇ ੩੭ ਈ ਇਕਕਦਉਪਸਾਉਰ ੩੭	ਕੁਲੇਜੀਕੋਲਿਖੇਬਾਣੀ ਸੋਰਠ

ਸਾਹਿਬ

ਪੰਨੇ ੪੪੧ ਆਦਿ ਪੁਰਖਾ
ਦੇਸ ੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਵਾਰਾਂਗਿਆਨਰਤਨਾਵਲੀ

॥ ਰਾਈਗੁਰਦਾਸਭਲੋਕਾਭੋਲਣਾ॥ ਨਮਸਕਾਰਗੁਰਦੇਵ
ਕਉਸਤਿਨਾਮਾਜਿਸਮੰਤ੍ਰਸੁਣਾਇਆ॥ ਰੁਦ੍ਰਜਲਾਦਿਚੋਕਉ
ਕ੍ਰੋਮਕਾਰਿਪਦਾਰਥਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ ਜਨਮਮਰਣਰੁਚਿ
ਕਾਟਿਆਸੀਸਾਰੋਗਾਦਿਜੋਗਾਮਿਟਾਇਆ॥ ਸੀਸਾਇਹੁਸੰ
ਸਾਰਹੈਜਨਮਮਰਨਾਦਿਚਿਦ੍ਰੁਪਸਬਾਇਆ॥ ਜਮਡੰਡੁਸਿ

ਰੋਨਉਤਰੈਸਾਕਤਿਦੁਰਜਨਜਨਮੁਗਢਾਇਆ। ਚਰਨਗ
ਹੇਗੁਰਦੇਵਕੈਸਾਤਿਸਬਦਦੇਮੁਕਤਿਕਰਾਇਆ। ਕੁਇ
ਭਗਤਿਗੁਰਪੁਰਬਿਕਰਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨਦ੍ਰੜਾਇ
ਆ। ਜੇਹਾਬੀਓਤੇਹਾਫੁਲਪਾਇਆ। ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਮਾਸਿਨਾਮ
ਸਿਸਾਨਿਅੰਪੁਤ੍ਰੀਪਕਛੁਪਬਰਨਪਾਣੀ। ਰਕਤਿਬਿੰਦਕੀਦੇਹਿਰ
ਚਿਪੀਚਿਤਤਕੀਜਨਤਿਜਨਾਈ। ਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸਰੋਚ
ਉਥੀਪਰਤੀਸੀਰੀਮਿਲਾਈ। ਪੰਚਮਿਵਿਚਿਅਕਾਸੁਕ

ਸਿਕਰਤਾ ਛੁਨੁ ਮਾਦਿਸਤੁ ਸਮਾਈ ਪੰਚਤਤੁ ਪੰਥੀ ਸਿਗੁ २
ਨਿਜਾਤੀ ਮਿਤ੍ਰ ਮਿਦਿਦੇ ਹਿਬਣਾਈ ਖਾਈ ਥਾਈ ਚਲਿਤੁ ਰ
ਹਿ ਮਾਵਾਗਾਉਣੁ ਚਰਿਤੁ ਦਿਖਾਈ ਚਉਗਾ ਸੀਹਲ ਖਜੇ ਨਿ
ਉਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਚਉਗਾ ਸੀਹਲ ਖਜੇ ਨਿਦਿ ਚਉਤੁ ਮੁਜਨਾ ਮੁਸੁ
ਮਾਣੁ ਸਿਦੇ ਹੀ ਅਖੀਵੇ ਖਣਕਰ ਨਿਜੁ ਦਿਖੁ ਮੁਖਿ ਸੁਭਿ ਬੋਧ
ਣੁ ਬਚਨਾ ਜਨੇ ਹੀ ਹਥੀ ਕਾਰੰਕ ਮਾਵਟੀ ਪੇਗੀ ਚਲਿ ਜਾਤੀ
ਗੀ ਮਿਲੇ ਹੀ ਕਿਰਤੁ ਦਿਗਤਿ ਕਰਿ ਧਰਮ ਕੀ ਖਾਇ ਖਵਾ ਲਟ

ਕ ਚਿਕਿਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਸੁ ਸਿਕਾ ਰਖ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਪਾਇ
ਸਮਝਿ ਗੁਣੇ ਹੀ ਗੁਰ ਭਾਣੀ ਸਿਤੁ ਸਾਟਿ ਕਰਿ ਚਰਣ ਮਤੁ ਲੇਖੁ
ਦਿਖਾਇ ਹੀ ਘੋਰੀ ਪਟਨ ਨਛਰੀ ਮੇਕ ਲੀਕਾ ਲਿਰਹਾ
ਸਿਕਟੇ ਹੀ ਮਾਪਿਤ ਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਤਵੇ ਹੀ ॥ ਓ ਸੰਕਾਰੁ
ਅਕਾਰੁ ਬਿਟੋਕੁ ਕਵਾਉ ਪਜਾਉ ਪਸਾਰਾ ਪੰਜਤਤ ਪਛਾ
ਟੁਕ ਰਿਪਾਇ ਪਾਟਿ ਮੰਦ ਹਿਤਿ ਤੁਟੁਟੁ ਸਾਰਾ ਕਦਰੁ ਕੀ
ਨਤੀਖਿ ਮਤੁ ਦਰ ਤਿਸਾ ਜਿਨੀ ਮਾਨੁ ਦੁਤਾਰਾ ਇਕ ਦੂਰੁ

ਦਰਾਤਿਲਖਕਾਵਿਲਖਖਾਵਿਲਖੀਤਮਸਿਖਆਪਾਗਾਵਿਲਖੀਤਮ ॥ ੩ ॥
ਇਚਿਰਖਿਓਸਿਕਾਰਿਥੁਮੰਡਿਕਰੇਕਿਸੁ। ਚਾ। ਇਕਸਿਓ
ਕਸਿਥੁਮੰਡਿਕਾਰਿਥੁਮੰਡਿਕਰੇਕਿਸੁ। ਚਾ। ਇਕਸਿਓ
ਤੇਵੇਦਿਓਆਸਿਕਾਰਿਥੁਮੰਡਿਕਰੇਕਿਸੁ। ਚਾ। ਇਕਸਿਓ
ਤਿਓਕੁਟਿਤਪਾਸਾਰਾ। ਚਾ। ਇਕਸਿਓ
ਗੁਰਿਤਾਦੁਆਪਗੁਸਾਜੇ। ਚਉਥਾਕੁਟਿਤਪਾਸਾਰਾ। ਚਾ। ਇਕਸਿਓ
ਵਰਾਨਿਚਾਟਕਰਾਜੇ। ਚਉਥਾਕੁਟਿਤਪਾਸਾਰਾ। ਚਾ। ਇਕਸਿਓ

ਤੁਝੇ ਦਰੁ ਥੇਰੇ ਜੇ। ਸਤਿਗੁਰੇ ਹਿਰੁ। ਓਤਾ ਰੁਪਾ ਰੇ
ਹਿਰੁ। ਸਤਿਗੁਰੇ ਹਿਰੁ। ਓਤਾ ਰੁਪਾ ਰੇ
ਮੇਰੇ। ਸਤਿਗੁਰੇ ਹਿਰੁ। ਓਤਾ ਰੁਪਾ ਰੇ
ਮੇਰੇ। ਸਤਿਗੁਰੇ ਹਿਰੁ। ਓਤਾ ਰੁਪਾ ਰੇ
ਮੇਰੇ। ਸਤਿਗੁਰੇ ਹਿਰੁ। ਓਤਾ ਰੁਪਾ ਰੇ
ਮੇਰੇ। ਸਤਿਗੁਰੇ ਹਿਰੁ। ਓਤਾ ਰੁਪਾ ਰੇ
ਮੇਰੇ। ਸਤਿਗੁਰੇ ਹਿਰੁ। ਓਤਾ ਰੁਪਾ ਰੇ
ਮੇਰੇ। ਸਤਿਗੁਰੇ ਹਿਰੁ। ਓਤਾ ਰੁਪਾ ਰੇ

ਆਪਰਿਜਾ ਦਵਦੇ ਸਿਕਰਿ ਸੁਚੀ ਜੁਗਿ ॥ ਏਧੁ ਪਿੰਡੀ ੪
ਚਰਾ ਫੀਰੀ ਬੋਟਿ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ਹਿਤਿ ਪੂਰਬਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਰ
ਮਹਿ ਚਰਾ ਖਰੀਬਾ ਪੇਜੁ ਜਰਦੇ ਦਿਟਖਾਇ ॥ ਏਧੁ ਪਿੰਡੀ ੫
ਨਟਤਾ ਹਾਵੇ ਸੇਵਾ ਪਿਆਸਿ ਨਾਵੇ ਦੁਪਦੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਹਿਸਿਸਿ ਦੁਗਾ ਰਿਤੀ ਨੀਵਿ ਬਿਨੁ ਜਗ ਪਿਤਿ ॥ ਏਧੁ ਪਿੰਡੀ ੬
ਦਿਸਿ ਮਾਸੁ ਪਾਰਾ ॥ ਏਧੁ ਜੁਗਿ ਤ੍ਰਿਪਰਾ ਮੁੰਚੁ ॥ ਏਧੁ ਪਿੰਡੀ ੭
ਦੁਰੁ ਚਉ ਬਾਬਾ ਪਿਆਸੁ ਦੁਖਿ ਰਤਿ ਨਾਸਿ ਦੁਰੁ ॥ ਏਧੁ ਪਿੰਡੀ ੮

ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਜਗਾਸਿ ਮਾਏ ਕਰੈ ਜਗਤੁ ਰਿਦੈ ਥਹੁ ਜੁਕ
ਦਾਇਕੁ ਮਾਏ ਮਾਏ ਪੀਠੇ ਦਸੀ ਕਹਿਓ ਕਹਿਓ ਦਾਇਕੁ ਸਭਿ
ਰਾਖੈ ਚੁੰਨੀ ਗਿਣਨਿ ਜਗਤਿ ਦਿਚਿ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ
ਜਲੇ ਥੁਕਾਈ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸੇ ਪੂਜਦਾ ਬੁਝੈ ਚਸਮੁ ਭਿਗ
ਉਛਿਸਰਾਈ ਭੁਟੇ ਧਿਆਇ ਲੀਘਾਤ ਜਾਹਕਾ ਲਿਕਾਤੀ ਉ
ਮਹਾਇਕੁ ਮਾਏ ਰਹਿਅ ਤਪਾਵਸੁ ਤਿਹੁ ਜੁਗਿ ਦਭਿ ਥੇਜੁ
ਇਜੇ ਦੇਇ ਜੁਪਾਈ ਕਰਮ ਕ੍ਰਿਸਟਿਨ ਭਿਓਈ ਲੋਕਾਈ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੀਸਾਸੁ ਭੀਖਿ ਰਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੫
ਭਗਤ ਕਾਨਿਕਾ ਦਿਕਾ ਜੇਉ ਤਿਹ ਕਹਾ ਤਿਹੇ ਕਹਾ ॥
ਏਹ ਗਾਵਨਿ ਪੁਰਾਨਿ ਬਿਚਾਰਿ ਬਹੁ ਕਹਿ ਮਾਧੀ ॥ ਦਿਲੁ ਭਾਵ
ਤਿਪਾਏਹਾਇਹੀ ਅਚਰਨੁ ਮਾਨਿ ਆਦਰੀ ਪੁਰ ਬਿਚੁਣਤਿ ॥
ਕਛੁ ਭੇਦੁ ਨ ਆਇਹੀ ਸੁਗਿਨੁ ਗਿਇਕੁ ਦਰਸੈ ਕਾਨਿ ॥ ਸੁਗਿ
ਕਿਉ ਬਹੁਤੇ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜੇਦ੍ਰਵਰੇ ਬਿਹਸੁਤੀ ਕੁਝਿ ਪਹਿਰ
ਹੇਭਰਾਨ ਹੋਜਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਕਹਿਕੁ ਬਿਅਚਾਰੁ ਤੇਥੇ ਦਿਖਾਇ

ਸਾਸੁ ਤਿਸੇ ਗਿਸਾਖ ਸੁਟਾਵੈ ਸਮਧੋ ਸਮਧੈ ਸਮਤਿ ਸ
ਤਿਸਾਵੈ ਸਮਗਰੀ ਤਿਸੇ ਬਿਚਾਰਿ ਕੋ ਰਿਗਿ ਵੇਦ ਕੀ ਕਥ
ਸੁਟਾਈ ਸਮਾਇ ਸਮਤਿ ਕੋ ਸਮਤਿ ਰਿਸਾਤਿ ਬਿਧਿ
ਲੇਹਾ ਬਿਜਲਾਈ ਸਮਤਿ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੋਰੇ ਬਿਥਾਤਾ ਵੈ
ਦਿਸਾਵੈ ਸਮਾਈ ਦੁਹੀ ਸਿਰੀ ਕਰਤਾਰੇ ਸਮਾਪਿ ਸਮਾ
ਕਰਤਿ ਦਿਖਾਈ ਕਰਤਾਰਿ ਨੇਨ ਦੇਖਿ ਸਮਤਿ ਦਰਤਿ
ਦਿਖਾਈ ਸੁਟਾਈ ਸਮਗਰੀ ਕਰਤਾਰਿ ਸਮਤਿ ਪਰਦਾਤ

ਗੁਰਗਤਾਰਸੁਣਾਈਯਾਰਿਗੁਰਗੇਸੁਣਿਗੁਰਸੁਖਗੁਰਨੇ ॥ ੬ ॥
ਅਪਿਨਦੁਜੀਰਾਈਸਾਇਗੁਰਬਿਨਸਜੇਝੀਪਾਈ॥ ੮ ॥
ਇਰਿਜੇਮਨਿਰਿਖੁਥੇਲਿਅਜੁਜਰਵੇਦਿਅਥਿਕਥਾਗੁਰੁ
ਏਕਗਮਾਉਤੇਨਿਥਰੇਦੇਹੀਅਧਿਕਰੇਸੇਪਾਵੇਥਾਪਜਿਕ
ਰਸਸਿਸਾਰਾਦਿਚਿਕਰਮਵਾਸਕਹਿਅਵੇਜੇਏਕਗਮਾ
ਨਹੁਨਚੁਕਟੀਕਰਮਾਅੰਦਰਿਭੁਰਮਿਭੁਲਾਵੇਕਰਮਿਦੁ
ਰਤਇਜਗਤਿਕੀਇਕੋਮਾਇਆਬਹੁਕਹਾਵੇਅਜੁਰਿ

ਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਸੁਖ ਸਿਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿ ਦਿਤ ਰਮੁ ਮਿਲਾਵੇ
ਕਰਮ ਦਿਲਾਇ ਜਗਤਿ ਦਿ ਰਿਕ ਹਮਿ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਜਾਵੇ ਮਾਵੇ
ਜਾਤਿ ਰੁਖ ਦਿਨ ਨ ਸਹਜ ਜਾਵੇ ॥੧੦॥ ਸਿਮਰ ਮਾਇ ਦਰ ਬਿ
ਜਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਮਾਇ ਦੇਵਤੁ ਬਿਅਗ ਸਿ ਸੁਣਾਇਆ ਕਾਥ ਨੀ
ਕਦ ਸਿਰ ਹਰਮ ਯੋਗ ਪਟਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾਣਾਇਆ ਨਦਰੀ
ਕੀਰਤਿ ਮਾਇ ਵਟੀ ਹਉਮੈ ਮੀਦ ਰਿਤ ਹਮਿ ਭੁਭਾਇਆ
ਅਪੁਨਾਇ ਜਗਤਿ ਦਿ ਦਿਤ ਚਿਤੁ ਹਉਮੈ ਰਮੁ ਨ ਪਾ

ਇਸਾਨਾ ਤਿਪਤਿਨਾਸਾਵੀਵੇਦਿਸਾਇਸਾਨਾਨੀਦਵੇਤ ?
ਪਤਿਤਪਾਇਸਾਨਾਇਸਾਨਾਨੀਰੁਨਉਤਰੇਜਾਇਵੇਕਉਦ
ਖਿਰੁਸਾਇਸਾਨਾਨਾਗਦਿਮੁਨੀਉਪਦੇਸਿਸਾਨਾਇਤੁਗਰ
ਤਰੁਸਿਗੀਤਿਕਰਾਇਸਾਨਾਇਸਿਸਰਨੀਨਹਿਕੇਤਰਾਇਸਾ
੧੧ ਦੁਆਪਰਿਜੁਗਾਥੀਤਤਤੁਟਕਾਇਜੁਗਿਕੋਜਿਹਿਦੁਤੁ
ਠਿਰਾਈਵੇਦਸਾਥਰਾਇਥਾਪਸਾਉਤਰਿਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੁਨਾਈਕਲਪਿਰਿਪੀਸੁਰਿਸਾਖਿਸਾਖਿਸਾਥਰਾਇਵੇਦ

ਸਿਰਲਿਖੁ ਏਕਿ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਏਕਿ ਸਿਰਲਿਖੁ
ਸਿਰਲਿਖੁ ਏਕਿ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਏਕਿ ਸਿਰਲਿਖੁ
ਸਿਰਲਿਖੁ ਏਕਿ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਏਕਿ ਸਿਰਲਿਖੁ
ਸਿਰਲਿਖੁ ਏਕਿ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਏਕਿ ਸਿਰਲਿਖੁ
ਸਿਰਲਿਖੁ ਏਕਿ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਏਕਿ ਸਿਰਲਿਖੁ
ਸਿਰਲਿਖੁ ਏਕਿ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਏਕਿ ਸਿਰਲਿਖੁ
ਸਿਰਲਿਖੁ ਏਕਿ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਏਕਿ ਸਿਰਲਿਖੁ
ਸਿਰਲਿਖੁ ਏਕਿ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਏਕਿ ਸਿਰਲਿਖੁ

ਸਦੇ ਸੇਵਕ ਸੁਖ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਾਏ ਅਸੇ ਪਦਮ ਸਦੇ
ਭੁਭੁਲਾਨਾਹਿ ਸੀਨੰਦਾਏ ਜੋ ਸਾਕ ਰੰਤ ਸਾਕ ਰੰਤ
ਖਰਨਾਦਿਉ ਭਾਖਿ ਸੁਣਾਏ ਸਤਿਨਾਮੁ ਰਿਖਾ ਮਾਧਿ ਮਾਧਿ
ਸੁਣਿ ਇਕਫੇਰੇ ਸਤਨਾਮੁ ਰਾਏ ਰੇ ਰੇ ਨਾਮੁ ਰਿਖਾ
ਸੇਵਾ ਮਾਧਿ ਰਿਖੇ ਸੁਰਦੇ ਸੁਰਦੇ ਰਾਏ ਰਾਏ ਨਾਮੁ ਰਿਖੇ
ਪਾਏ ॥ ੧੩ ॥ ਸੇਖਨਾ ਗਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਦਿਖਾ ਚੁਕਾ ਮੁਖਿ
ਸਨਾਹਿ ਸੁਣਾਈ ਦਿਖਾ ਮਖਾ ਬਨ ਬੇਲਿ ਮਾਨਾ ਦਿਖਾ

ਨਾਨਕਿ ਤੁਧੁ ਏਕਾ ਏਕਾ ਨਿਉਰ ਰਿਸੇ ਏਕਾ ਅਗਨੀ ਸਿਕਾ
ਬਿਸਨਹਿ ਸੁਖੁ ਏਕਾ ਏਕਾ ਨਿਉਰ ਰਿਸੇ ਏਕਾ ਅਗਨੀ ਸਿਕਾ
ਏਕੁ ਨਿਮੰਤਰਿ ਏਕਾ ਏਕਾ ਅਗਨੀ ਸਿਕਾ ਏਕੁ ਨਿਉਰ
ਏਕੁ ਨਿਉਰ ਰਿਸੇ ਏਕਾ ਏਕਾ ਅਗਨੀ ਸਿਕਾ ਏਕੁ ਨਿਉਰ
ਏਕੁ ਨਿਉਰ ਰਿਸੇ ਏਕਾ ਏਕਾ ਅਗਨੀ ਸਿਕਾ ਏਕੁ ਨਿਉਰ
ਏਕੁ ਨਿਉਰ ਰਿਸੇ ਏਕਾ ਏਕਾ ਅਗਨੀ ਸਿਕਾ ਏਕੁ ਨਿਉਰ
ਏਕੁ ਨਿਉਰ ਰਿਸੇ ਏਕਾ ਏਕਾ ਅਗਨੀ ਸਿਕਾ ਏਕੁ ਨਿਉਰ

ਏਏਏਰਿਵਟਾਈਐਗਿਆਸਹਿਏਗਾਕਉਪਏਏਏ ੯
ਜੁਗਿਟੂਜਾਤਗਮੁਕਾਰਿਤੇਤੇਵਿਚਿਜੇਨੀਫਿਰਿਸਾਏਏਏ
ਗਾਥਾਧਤੇਦੁਆਪਰਿਫਿਰਿਅਦਤਾਕਰਕੇਦੁਆਪਰਿ
ਸਮਤਾਅਹੁਕਾਰਿਹਉਮੇਅੰਦਰਿਗਰਤਗਏਏਏਏਏ
ਕਾਮਕਾਰਿਜਨਸਮਸਰਸਮਿਸਾਨਚੁਕਾਏਏਏਏਏਏਏ
ਦਾਰਿਦੇਹਧਰਿਕਾਰਸਾਅੰਦਰਿਦੇਵਟਸਾਏਏਏਏਏਏਏ
ਹਏਸਾਮਾਏਏ॥੧੫॥ਕਾਏਜੁਗਕੀਸੁਫਿਜਾਪਕਕਦਾਕਿ

ਮਤਿਕਾ ਚੰਦੀ ਸੀ ਬਿਸੁਤ ਸਮਾਦਾ ਨ ਕੇਤ ਚੰਦੀ
ਬਿਸੁਤ ਚੰਦੀ ਸੀ ਲੇਖ ਸਾਣਾ ਚੰਦੀ ਗਿਧੀ ਚੰਦੀ
ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ ਸੀ ਧਾਣੀ ਸਾਣਾ ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ
ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ ਸੀ ਕਾਠੀ ਨੁਗਿਧੀ ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ
ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ ਸੀ ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ
ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ ਸੀ ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ
ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ ਸੀ ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ
ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ ਸੀ ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥
नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥
नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥
नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥
नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥
नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥
नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥
नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥

ਮਿਦਿਜਾਇਸੀਧਾਰਾ ॥ ਕਾਕਿਜੁਬੀਬੇਪੁਮਭਿਤਾਰ
ਹੋਏਉਮਥੇਪੁਨਾਦਿਸਟੀਆਏ ॥ ਕੋਈਨਾਕਿਸੇਦੁਬਜਈਨੋ
ਈਕਰੋਜੋਈਸਾਨਿਭਾਏ ॥ ਕਿਸੇਪੁਜਾਈਜਿਲਾਸੁਨਿਕੋਈਗੋ
ਕੀਕੋਪੁਜਾਏ ॥ ਤਿਹਮੰਤਪਾਖੰਡਕ ॥ ਫਿਕਲਹਿਕੋਪੁਕਹੁਦ
ਦਿਵਧਾਏ ॥ ਅਪੋਧਾਪੀਹੋ ॥ ਇਕੋਨਿਮਾਰੋਨਿਅਦਿਧਾਦ
ਲਾਏ ॥ ਕੋਈਪੁਜੇਦਿਵਸੁਰਕੋਈਧਰ ॥ ਤਿਆਕਾਸੁਮਾਨਏ ॥
ਪਉਦੁਪਾਟੀਕੋਜਤਰਧਰਸਗਜਕੋਈਦਿਪਦੇਏਟਿਕ

ਏਧਰੀਓਗੀਸਭੁਏ ॥੧॥ ਏਧਰੀਓਗੀਸਭੁਏ ॥੧॥
 ਚਿਦਰਿਦਰਨਿਆਸਰਾਭੁਪਏ ॥ ਏਧਰੀਓਗੀਸਭੁਏ ॥੧॥
 ਅਜੇਗੀਥਾਰਹਪ੍ਰੀਤਏ ॥ ਜੀਗਮਤੇਜਦੇਵਦੇਵਗੀਏ
 ਗੀਥਾਰਿਦਰਿਦਰਏ ॥ ਏਧਰੀਓਗੀਸਭੁਏ ॥੧॥
 ਸਿਦੇਦ੍ਰਿਪੁਰਾਇਲਕਏ ॥ ਏਧਰੀਓਗੀਸਭੁਏ ॥੧॥
 ਏਧਰੀਓਗੀਸਭੁਏ ॥ ਤੀਤਮੰਤਰਗੀਏ ॥ ਏਧਰੀਓਗੀਸਭੁਏ ॥੧॥
 ਏਧਰੀਓਗੀਸਭੁਏ ॥ ਏਧਰੀਓਗੀਸਭੁਏ ॥ ਏਧਰੀਓਗੀਸਭੁਏ ॥੧॥

ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਸੇ ਸੰਦੇਹਿਤ ਹੀ ਪੁਰਾਣੇ १੯੯੩ ਪੁਰਾਣੀ
ਜੋ ਇਹੋ ਭੀ ਮਾਤਰ ਪੀਠਏ ਮਹਾਂ ਦੇ ਯਾਰਾ ਕਰਿ ਮਿਥਹੁ ਰੇ
ਸੋਇ ਕਰਿ ਬਹੁ ਫਿਯੋਵੇ ਹੁਇ ਰੇ ਪੁਪਸਾ ਰੇ ਜੇਈ ਦਸਿ ਮਾਜੇ
ਕਰਿ ਰਸ ਫਿਯੋਵੇ ਕੀ ਮਾਜੇ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤ ਬਥਿ ਮਥਿਣੀ
ਦੇਹੁ ਉਸਿ ਤੁਝ ਫਿਯੋਵੇ ਪਸਦਾਰਾ ਠਾਕੁ ਰਿਦੁ ਮਥੇ ਫਾਹਿ
ਫੇਰਿ ਪੁਰਿ ਉਸਿ ਮਾਜੇ ਤਿਉ ਸਾਰਾ ਮਾਰਿ ਰਾਉ ਗਾਗੀ ਕੀ ਪਸ
ਤਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤ ਫਿਯੋਵੇ ਕੀ ਮਾਜੇ ਸਾਰਾ ਠਾਕੁ ਰਿਦੁ ਮਥੇ ਫਾਹਿ

ਮੀਜੀਗੀਦੁਸਸਾਟਿਦਰਾਪਾਪੇਦਾਦਰਤਿਸਾਦਰਤਿ १੨
੨੦ ਚਾਰਿਦਰਸਿਚਾਰਿਸਾਦਰਤਿਸਾਦਰਤਿ
ਸਾਦਰਤਿਸਾਦਰਤਿਸਾਦਰਤਿਸਾਦਰਤਿ
ਸਾਦਰਤਿਸਾਦਰਤਿਸਾਦਰਤਿਸਾਦਰਤਿ
ਸਾਦਰਤਿਸਾਦਰਤਿਸਾਦਰਤਿਸਾਦਰਤਿ
ਸਾਦਰਤਿਸਾਦਰਤਿਸਾਦਰਤਿਸਾਦਰਤਿ
ਸਾਦਰਤਿਸਾਦਰਤਿਸਾਦਰਤਿਸਾਦਰਤਿ
ਸਾਦਰਤਿਸਾਦਰਤਿਸਾਦਰਤਿਸਾਦਰਤਿ

ਮਰਦੇ ਕਾਮਾਇ ਮੁੰਡਾਣੇ ਸਿਰਨੀ ਟਿਮਾਵਟਿ ਜਾਣੇ ॥ ੨੯ ॥
ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ
ਕਲੀਆ ਪੀਆ ਪੀਆ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ
ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ
ਪਾਪੁ ਜਗਤ ਪਾਪੁ ਜਗਤ ਪਾਪੁ ਜਗਤ ਪਾਪੁ ਜਗਤ ਪਾਪੁ ਜਗਤ ਪਾਪੁ
ਇਸ ਕਲੀ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ
ਇਸ ਕਲੀ ਚੰਦਨ ਪਾਪੁ ਜਗਤ ਪਾਪੁ ਜਗਤ ਪਾਪੁ ਜਗਤ ਪਾਪੁ ਜਗਤ ਪਾਪੁ

ਬਿਨੁ ਸਾਧੁ ਨਾ ਦੇਸੈ ਜਾਗਿ ਦਿਖੈ ਆਪ ਧਰਮੁ ਪਉਤੁ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ੧੩ ॥
 ਏਕਲੋਖ ਕੋ ਆਗਾ ੨੨ ॥ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰਿ ਦਾਤਾਰਾ ਭਗੁਰਨਾ ਸੁਕ
 ਜਾਇ ਅਹਿ ਪਠਾਇਆ ॥ ਚਰਨ ਸੋਇ ਰਹ ਰਾਜਿ ਕਰਿ ਚਰਨੁ ॥
 ਤੁਜਿ ਖਾਪੀ ਲਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬਰਹੁ ਸੁਪੁਰਨ ਬਹਾ ਸੁਕ ਲਾਜੁ ਰਿਸੀ
 ਦਰਿ ਇਕਾ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਚਾਰੇ ਪੈਰ ਧਰਮ ਦੇ ਚਾਇਦੁ ਰਸਿ ਇਕੁ
 ਵਰਨੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਰਾਟੇ ਰੀਕੁ ਬਰਾਬਰੀ ਪੈਰੀ ਪਵਣਾ ਜਾਗਿ
 ਰਤਾਇਆ ॥ ਭੁਲਟਾ ਬੇਲੁ ਪਿਸਾਦਾ ਪੈਰਾਉ ਪਰਿਸਿ ਭੁਲਿਵ ॥

ਇਸ ਕਾਇ ਜੁਗੁਥਾ ਦੇਤਾ ਰਿਆਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵਿਸੰਤੁਦੁ
ਇਸ ਕਾਇ ਤਾਗਟਿ ਗੁਰਸਨਨੁ ਆਇਆ ॥ ੨੩ ॥ ਪਹਿਲੁ
ਥਾਵੇ ਪਾਇਆ ਥਾਖਸੁਦ ਰਿਪਿਛ ਦੇਇ ਰਿਪਾਇਕ ਮਾਈਥੇ
ਤੁਅਕੁਮਾਹੁ ਰੁਕ ਰਿਰੇਕਾ ਕੀ ਗੁਰਕੀ ਆਦਿ ਛਾਈ ਭਾਗਿ ਕਰੀ
ਤਪਸਿਆ ਵਰੇਤਾ ਰਿਹ ਰਿਸਿਓ ਥਾਇਆ ਥਾਥਾ ਪੈਧਾਸ
ਦਿਖੰ ਰੁਨਥਿ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਗਰੀਬੀ ਪਾਈਯਾ ਥਾਥਾ ਦੇਖੇ ਧਿਆਨੁ
ਥਾਥਿ ਨਥਿ ਨਥਿ ਪ੍ਰਥਾਈ ਦੇਸਿਆਈ ਥਾਥੁ ਥੁਥੁ ਥੁਥੁ ਥੁਥੁ

ਪ੍ਰੰਗੁਰਦੀਸੁ ਟਿਕਾਈ ਬਾਏਤੋ ਪੁਕਾਇਆ ਉਦਾ ੧੪
ਸਿਕੀਰੀਤਿਚਲਾਈ ਚਾਹੁਆਸੇਧਇਧਰਤਿਲੁਕਾਈ ੨
ਠਾਥਾਥਾਆਇਆਤੀਰਥੇਤੀਰਵਿਪੁਰਖਿਜਭੇਠਿਰਿਥੇਧੇ ੩
ਵਿਧਿਧਰਮਿਧਹੁਕਰਮਿਕਰਿਭੁਭੁਗਤਿਬਿਨੁਕਿਤੇਸਦੇਭੇ ੪
ਠਠਿਨਧੁਹਮੇਲਿਖਿਮਾਚਾਰਿਕੇਦਿਸਿਮਿਭਪਰੁਪੇਖੇ ਚੁਠਿ
ਸਗਲੀਪ੍ਰਥਵੀਸਤਿਜੁਗਿਮਾਦਿਦੁਆਪਰਿਤੇਤੀ ਕਾਠਿ
ਦੁਗਪ੍ਰਿਪੁਕਾਵਹੇਭਗੀ ਟੁਕਾਈਕਹੁਖਾਧਿਤੇਮੇਭੇਧੀਪੁਕੁ

ਨਮੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੁਰਖ ਨਾਮੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੁ ॥ ਗਦਰਨੁ ॥
ਇਸੇ ਵਿਚਲਣਾ ਗੁਰਸਿਖਿ ॥ ਦਿਸੈ ਖੈ ॥ ਤਾ ਕਛੁ ਘਾਇ ਪੈਦੈ ਦਸਿ
ਏਏ ॥ ੨੫ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ॥ ਚਿਰਜੀ ਦਣੇ ॥ ਧਿਕ ਸਿਧਿ ਨਾ ॥ ਬਗੁਰ
ਦੇਤੇ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸਿਖੀ ॥ ਸੁਰ ਭੈਰਵ ਉਖੈ ॥ ਬਿਪਾਇ ਬਹੁ ਸੇਈ ॥ ਗ
ਣਗੀ ॥ ਮਦਨ ॥ ਪੈਛਰਾ ॥ ਕੰਨਕ ॥ ਪਚਾਇ ॥ ਤਿ ਬਹੁ ਮੇਲੀ ॥ ਫਾਕ
ਸਿਵਾ ॥ ਨੈਦਤ ॥ ਲਖੀ ॥ ਨੀਦਰਿ ॥ ਦੂਜ ਤਾ ॥ ਉਦੁ ॥ ਦੇਈ ॥ ਹਉਮੈ ॥ ਸੀਦਰਿ ॥
ਭਿਕੁ ॥ ਹੁਕੁ ॥ ਹੁਕੁ ॥ ਦੇਈ ॥ ਬਹੁ ॥ ਚੇਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ॥ ਦਿਸੈ ॥ ਦੂਰਿ ॥

ਤੀਰਥਿਜਾਤੀਮੇਲੋ॥ ਰੂਪੇਇਤੁਰਕਿਸਾਇ॥ ਰਿਪੇਕਿਸਾਇ
 ਸਿਕਤੇਲੋ॥ ਅੰਧੀਅੰਧੇਪੁਰੇਟੇਲੋ॥ ੨੬॥ ਜਤਿਗੁਰਨਾਨਕੁ॥ ਜ
 ਇਸਾਸਿਟੀਪੁਪੁਜਾਗਿਚਾਨਟੁਦੇਆ॥ ਜਿਉਕਰਿਗੁਰਗੁਰਿਕਾਇ
 ਸਾਤਾਵੇਛਪਿ॥ ਅੰਧੇਰੁਪਰੇਆ॥ ਸਿਪਾਬੁਕੇਸੀਸਰਗਾਵੇਛਿਸਿਲ
 ਇਨਪਾਦਿਧਰੇਆ॥ ਜਿਥੇਥਾਥਾਪੇਰੁਪਰਿਪੁਜਾਸਾਗਨੁਥਾਪ
 ਏਸੇਆ॥ ਸਿਪਾਸਟਿ॥ ਏਜਗਾਤਿਦੇਸਾਕਾ॥ ਏਸੇਜੇ
 ਸਾਪਾਦਿਪਰਿ॥ ਸੰਦਰਿਪਸਸਾਨੁ॥ ਏਕੀਕਤਨੁਦਾਦਿਸੇਸਾ

ਭੈਰਵੇ ਦੇ ਦਰਦ ਦੇ ਕਰ ਕੇ ਸੁਣਿ ਮੰਗ ਪ੍ਰਥਮੀ ਸਚਾ ਛੇ ਮਾਹੁ ਰਸੁ
ਪ੍ਰਥਮੀ ਦਿਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ॥ ੨ ॥ ਬਾਬੇ ਰਿਠੀ ਪਿਰਥਮੀ ਨ
ਏਖਿ ਰਿਠੀ ਦੇਤ ਕਿਆ ਹੀ ਦਿਰਿਜਾ ਇਚ ਰਿਠੀ ਮਾਸੁ ਮੇਲਿ
ਜਿਥੇ ਮੰਗੁ ਲਿਖਿ ਸਟੀਅ ਏਹ ਚਉਰਾ ਸੀ ਹਸਿ ਪਿਰੀਰਖ
ਦਿਸਿ ਸੀ ਸੰਦਰਿਗਣਤਿ ਦਰਤ ਏਹ ਸਿਧਿ ਪੁਛ ਨਿਜੁ ਏਕ
ਇਸ ਕਉ ਦੁਸਕਤਿ ਤੁਹਿ ਏਕੇ ਲਿਖਾ ਏਹ ਹਉਨਿ ਪਿਆ
ਲਖਿ ਸੇਰੁ ਤੁਹਿ ਰਾਤਿ ਸਿਰਿ ਰਾਤੁ ਏਹ ਏਹ ਮਾਖ ਨਿਜਿ

ਧਿਸੁਟਿਥਾਓਆਮਾਪਣਨਉਤ੍ਰਾਏਪੁਕਤੀਥਾਥਾ ੧੬
 ਆਖੇਨਾਬਜੀਨਾਨਕਨਾਮਜਪੇਗਤਿਪਾਣੀਨੀਦੁਕਹਾਇਉਚ
 ਘਰਿਆਈ॥੨॥ਹਾਓਰਿਪੁਦਨਿਸਿਧਿਨਾਮਕਾਮਾਉਓਕਦਿ
 ਚਿਕਿਆਵਰਤਾਗਾਜਤਿਜਿਧੀਇਹਉਹਿਅਮਕਓਦੁਕ
 ਨਾਨਕਾਵਤਾਗਾਥਾਥੇਆਖਿਆਨਾਬਜੀਸਦੁਚੇਦੁਆਤੁਰੁ
 ਸੀਧਾਰਾਕੁਰੁਆਮਾਵਸਿਦੁਗਤਿਮਾਹਉਓਓਦਿਚਹਿਅ
 ਜਿਜਰਾਪਾਧਿਗਿਓਸੀਪਰਥਾਮੀਧਉਕੁਖਰਾਧਿਹੋਤਿਪੁਕ

ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ
ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ
ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ
ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ
ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ
ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ
ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ
ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ

ਤਿਨਾ ਵੇਜਾਈ ਕਾਜੀ ਹੋਏ ਚਿਸਤੀ ਕੁਤੀਏ ਕੋਲੁ ਰਹਿ ॥੨॥
ਈਸਾਇਸਤੀ ਪੁਰਖੇ ਦਮਿ ਹਿਤੁ ਭਵੇ ਮਾਇ ਕਿਥਾ ਉਜਾਈ
ਵਰਤਿਆ ਪਾਪੁ ਸਭ ਸਿਜਗਿਆ ਹੀ ॥੩॥ ਸਿਧੀ ਨਿਵਾਰ
ਦਿਖਾ ਕੇ ਦੇਵਗਨੁ ਏਲੇਵੇ ਥਾਣਾ ਐ ਜਾਨੇ ਗਿਕਟੀ ॥੪॥
ਹਿਹ ਮਰੇ ਪੰਥੁ ਕਰੇ ਉਜਾਣਾ ਖਪਰ ਦਿਤਾ ਨਾ ਬਜੀ ਪਾਣੀ ॥੫॥
ਰਿਏ ਦੁਇ ਉਠਿ ਚਾਲਾ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਪਾਣੀ ਮੇਰੇ ਰਿਏ
ਬਤਨ ਜਵਾਹਰ ਥਾਣਾ ਸਾਇਬੁ ਦਾ ਨਗਮ ਮਗਾਇ ਪੁਰਖ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਲਤਰੀਕੇਹੜਾਸੁਤਾਭੁਫੁਭੁਫਾਹੀਲਤਾਦੁਇਭੁਦਾਇਦੇ ੧੮
ਕਿਓਕਾਰਿਪਇਆਹੋਇਕਜਿਗਾਰੀਏਓਪਕਹੁਘਜੀਦ
ਮਾਫਿਰਿਮਾਮਕਾਕਲਾਦਿਖਾਰੀਹੋਇਹੋਗਾਨੁਕਰੇਨਿਜੁਰ
ਹੀ ੩੨ ॥ ਪੁਛਨਿਗਲਈਮਾਨੀਦੀਕਾਜੀਮੁਲਾਇਕਰੇਹੋਈ
ਵਰਾਸਾਂਗੁਵਰਤਾਇਆਲਖਿਨਸਕੈਕੁਦਰਤਿਕੋਈਪੁ
ਛਨਿਫੇਲਿਕਿਤਾਖਿਨੋਹਿਦੂਵਰਾਕਿਮੁਸਲਮਾਨੀਥਾਕ
ਆਖੇਹਾਜੀਆਸੁਭਿਅਮਲਾਥਾਝੁਹੁਦੇਨੋਰਈਗਾਇਦੂ

ਮੁਕਤਸਰ ਸਭੁ ਇਤਰ ਗਾਹ ਅੰਦਰ ਲਹਿਸਿ ਨਦੀ ਏ ਕਚਾ
ਵਿਗੁਰੁ ਤਦ ਪਈ ਪੈਤੋ ਬਿਗੁ ਨ ਰਹੇ ਏ ਕਚਾ ਨਿਬਾਖੀ ਲੀਨ
੨. ਵਿਗਿਆਸ ਰਹੀ ਮਕਥਾਇ ਖਲੋਈ ਮਰਾਹਿ ਸੇਤਾ ਨੀਦੁ ਨੀਨ
੩. ਏਏ ੩੩ ਪਰੀ ਨਿਸਾਨੀ ਕਉ ਜਿਦੀ ਮਕੇ ਅੰਦਰਿ ਪੁਜਕ
ਏ ਨੀਏ ਜਾਇ ਨਗਾਇ ਵਿਚਿ ਕਾ ਬੇਕਾਤੁ ਨ ਪਾਣੀ ਜਾਈ
੫. ਵਿਗਿਆਸ ਰਿਖਾ ਬਾਪੁ ਜੀਐ ਹਿੰਦੁ ਸੁਨਤਾ ਨਾਨਕੁ ਮਾਈਆ ਫ
੬. ਏਏ ੬੫ ਏ ਮਾਧੁਰਿ ਮਾਧੁਰਿ ਸੁਰਜੁ ਰਾਗੁ ਨਾਈ ਕੁਕਿ

ਆਸਿਘੁ ਉਜਾਹੁ ਵਿਚਿ ਸਾਭਿ ਮਿਰਗਾਵਣਿ ਤੇਨਿ ਜਾਣੀ ॥ ੧੯ ॥
ਦੁਹਿ ਆਚੰਦੁ ਨ ਲੁਕਈ ਕਾਦਿ ਕੁਨਾਈ ਜੇ ਤਿਛੁ ਪਾਈ ॥ ਉਰ
ਦੁਨਿ ਤੇ ਆਬਦੁ ਏਨੁ ਖੰਡੁ ਪਰਬਾਸੁ ਸਭਾ ਖੁਕਈ ॥ ਜ
ਗਿ ਅੰਦਰਿ ਕੁਦਰਤਿ ਵਰਤਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਫੇਰਿ ਬਾਬਾ ਗਾਇਨ ॥
ਬਗਦਾਇ ਨੋ ਬਾਹਿਜਾ ਏਕੀ ਆਅਸ ਬਾਨਾ ॥ ਇਕੁ ਬਾਬ
ਅਕਾਲ ਰੂਪੁ ਦੁਜਾ ਰਬਾਬੀ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਏਤੀ ਬੰਗੀ ਨਿਮਾਜਿ
ਕਰਿਨੁ ਨਿਸਾਨੀ ॥ ਨੋ ਮਾਜਹਾਨਾ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨਿ ਨਿਗੰਗੀ ਭਈ

ਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਿਥੁਤ ਇਸਾਹਿ ਰਾਨਾ ਵਿਖੇ ਧਿਆਨੁ ਲਗਾਇ ਕਾਰਿ
ਇਕੁ ਫਕੀਰੁ ਵਰਾ ਅਸਤਾਨਾ ਪੁਛਿ ਆਇ ਕਿੰਦ ਸਤੁ ਰਾ
ਫਕੀਰੁ ਟੁਫਕੀਰੁ ਕਿਸ ਕਾ ਪੁਛਿ ਆਨਾ ਨਾਨਕੁ ਕਲਿਵਿਚਿ
ਆਇ ਆਰਦੁ ਫਕੀਰੁ ਇਕੋ ਪਹਿਚਾਨਾ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸਚ
ਹੁਦਿ ਸਜਾਨਾ ॥ ੩੫ ॥ ਪੁਛਿ ਪ੍ਰਿਥੁਤ ਕਰਾਰੁ ਕਰਿ ਇਹੁ ਫਕੀਰੁ
ਰਾ ਅਤਾਈ ਏਥੇ ਵਿਚਿ ਬਗਦਾ ਦਿਵੇ ਵਰੁ ਕਿਰਾਸਾ ਤਿਦਿ
ਪ੍ਰਿਥੁਤਾਈ ਪ੍ਰਿਥੁਤਾਈ ਅਕਾਸਨਾ ਧਰਤਿ ਵਿਚਿ ਤਾਈ ਪ੍ਰਿਥੁਤਾਈ

ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਿਦੁ ਰਾਇ ਨਿਦਸਤ ਗੀਰਾਸੀ ਹਿਦੇ ਖੋਜੇ ॥ ੨੦ ॥
 ਹਿਪਾਈ ਨਾਲ ਲਿਲੀਤਾ ਬੇਟਾ ਪੀਰ ਦਾ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਗਇਨ ॥
 ਹਵਾ ਹੀ ਲਖ ਅਕਾਸ ਪਤਲ ਲਖ ਅਖਿ ਟੁੰਡੀ ਕੀ ਵਿਚਿ ॥
 ਭਿਦਿ ਖਲਾਈ ਭਰਿਕ ਚਕੇ ਲਪਸਾ ਦਿਦਾ ਧੁਰ ਪਰਾ ਲਲਾਈ ॥
 ਕਰਾਈ ਜਾਹ ਕਲਾਨ ਛਪੈ ਛਪਾਈ ਭੁਝਾ ਰਾਕੁ ਬਗ ॥
 ਦਾਦੁ ਨਿਦਾਇ ਕੇ ਮਕਾਸਟੀ ਨਾਸਭੇ ਨਿਦਾਇਆ ਜਿਧਿ ਚ ॥
 ਉਰਾਸੀ ਹਮੰਤੁ ਲੀਖਿ ਦਿਦਰਸਨੀ ਪਾਧੰਡੁ ਜਿਦਾਇਆ ॥

ਤੁਲਸੀ ਕਾ ਸਭਾਸ਼ੀਤੀ ਪਰਤੀ ਜਗਤੁ ਸਭਾਇ ਮਾਯੀ
ਤੇ ਨਵ ਖੰਡ ਮੇ ਦਸੀ ਸਤਿ ਨਾਮ ਕ ਚਰਾ ਟਿਗਾਇਆ ਦੇਵਰ
ਨਗ ਕਾ ਸਿ ਦੇਤ ਸਾਭਿ ਚਿਤਿ ਗੁਪਤਿ ਸਾਭਿ ਚਰ ਨਿਲਾਇਆ
ਇਦ੍ਰਾਸ਼ਟਿ ਮ ਪਛਰ ਰਾਗ ਰਾਗੀ ਸੰਗ ਲੁਗਾਇਆ ਤੁ
ਭਿ ਮਾਯ ਨਿਦੁ ਜਗਤਿ ਵਿਚਿ ਕਾ ਲਿਤਾਰਨ ਨਾਨਕਾ ਭਿ ਮ
ਅਵਿਦੁ ਸੁਨਤ ਮਾਇ ਨਿਦਾਇਆ ੩੭ ਏਰਿ ਕਾ ਫਾ ਮ
ਇਨਾ ਕਰਤ ਪੁਰਿ ਤੇ ਪੁਰਿ ਦਾ ਸੀ ਸਭਾ ਲਉਤ ਦਾ ਮ ਪਹਿ

ਸਿਸਾਹੀਕਪਰੇਮੰਜੀਏਤਿਕੀਆਮਵਤਾਰਾਉਦੀਰੀਕਾ ੨੧
ਵਹਾਈਉਨਿਗੁਰਮੰਗਦੁਸਿਰਿਉਪਰਿਧਾਰਾਪੁਤ੍ਰੀਕਉਣੁ
ਨਪਾਲਿਆਮਨਿਏਟੇਅਕੀਨਸਿਮਾਗਾਬਾਣੀਸੁਖਹੁਉ
ਚਾਗੀਐਹੋਇਰਸਨਾਈਮਿਟੇਅੰਧਾਰਾਗਿਆਨੁਗਾਸਟਿ
ਚਰਚਾਰਸਦਾਅਨਹਦਿਸਬਦਿਉਠੇਧੁਨਕਾਰਾਜਿਦੁਆ
ਵਤੀਗਵੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਣੇਜਾਪੁਉਚਾਰਾਗੁਰਸੁਖਿਭਾਰਿ
ਅਥਵਾਇਤਾਰਾਵਦਾਜੇਲਾਨੁਇਸਿਵਗਾਉਦਾਕਾਕਾ

ਮਨੁ ਚਾਹੁਣਾ ਏਸਾ ਏਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਾ ਏਕਾ ਰਸੇ ਸਗਲੀ ਉਲ
ਟੀ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ
ਸਿਧਿ ਜਾਣਾ ਏਕਾ ਜੇਗੀ ਦੇਖਿ ਚਾਹਿਤੁ ਨ ਮਨਾਵਿ ਚਿਰ ਸਕੈ ਘੋਰ
ਰੀਖਾ ਏਕਾ ਚੁਗਤੀ ਮਗਈ ਚੁਗਤਿ ਚੁਗਤਿ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ
ਹਰਿ ਚੁਗਤੀ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ
ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ
ਏਕਾ ਜੇਗੀ ਜੇਗੀ ਜੇਗੀ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ

ਜੇਗੀਭੰਗਰਨਾਬੁਭੁਹਿਦੂਧਾਵਿਚਿਕਭਿਕਾਜੀਪਾਈਏਇ ੨੨
ਅਚਾਟਾਦੁਪਦਾਰਿੜਕਿਆਮਖਟੁਹਥਿਸਮਾਈਐਖੁਭਿਤੁ
ਰਿਭਿਦਾਸਦਾਵਤਿਕਿਉਸਿਸਾਰੀਗੀਤਿਚਲਾਈਨਾਨੁਆਖੇ
ਭੰਗਰਿਨਾਬਤੇਗੀਆਓਕਚਜੀਆਹੀਭਾਂਡਾਧੋਇਨਜਾਤਿ
ਓਨਿਭਾਇਕਚਜੇਫੁਲੁਸੜਾਈਹੋਇਅਤੀਤੁਰਹਾਸਤਿਤ
ਸਿੰਘੁਓਨਹੁਕੇਘਰਿਸੰਗਾਇਜਾਈਐਨੁਦਿਤੇਕਫੁਹਥਿਸ
ਸਾਧਿਓਰੰਘਾਇਹੋਸੁਣਿਕਚਨਿਜੇਗੀਸਰਾਮਾਰਿਕਿਏਕਿ

ਬਹੁਤੁ ਓਠਾਈ ਪਾਇ ਦਰਸਨਿ ਕਉ ਖੇਦਿ ਮਾਕਲਿ ਜੁ ਬਿ
ਨਨ ਕਉ ਦੇਖੀ ਮਾਈ ਸਿਧਿ ਬੋਲਾਨਿ ਮਦਖਦੀ ਮਾਤਿ ਤਮੰਤ੍ਰ
ਧਨ ਦਰਾਈ ਰੂਪ ਦਰਾਈ ਜੋਗੀ ਮਾਸਿ ਪਥਾਰੀ ਪਥਰੁ ਚਉ
ਭਿਦਿਖਾਈ ਗਾਇ ਕਿਪਾਰਿ ਕੋਠਿ ਰਰਸਿ ਪੰਖੀ ਜੋ ਵੇਰਹੇ
ਲਾਈ ਗਇ ਕਿਨਾਰਿ ਚੋਇ ਪਉ ਟੁਛੇ ਤ੍ਰਿਮਾਇ ਕਨ ਦਰਖਾ
ਮਾਗਨਿ ਦਰਸਾਈ ਤਾਰੇ ਤੇਰੇ ਗਾਰਿ ਨਾਇਕ ਚਉ ਮਿਲ
ਨਿਲੁ ਤਰਨਾਈ ਸਿਧਾ ਮਗਨਿ ਨਦੁ ਤੇਰੇ ਕੁਝ ਟੀਰੁ ਭੀ

२३

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ੳੳਾ ਬਾਵੇਕੀਤੀਸਿਧਿਗਸਟਿਸਥਦਿਸਾਂਤਿਸਿਧਿਦੁਰਿ ॥ ੨੪ ॥
ਈਸ਼ੀਇਸੇਲਾਸਿਵਗਤਦਾਖਟਦਗਨਿਮਾਦੇਸਿਧਿਦੁਰਿ ॥
ਸਿਧਿਦੁਲਾਨਿਸੁਭਵਚਨਿਧਨੁਨਾਨਕਤੇਰਿਵਰੁਕਮਾਈਹਾਦ
ਰਾਪੁਰਖੁਪਗਦਿਆਕਾਛਿਜੁਗਿਅੰਦਰਿਜੋਤਿਨਾਈਸੇ
ਲਿਓਬਾਥਾਉਠਿਆਮੁਲਤਾਨੇਦਿਯਾਰਤਿਜਾਈਅਨਗਪੀ
ਰਗੁਲਤਾਨਦੇਦੁਪਿਕਟੇਗਭਰਿਲੇਆਈਬਾਵੇਕਾਛਿਕਰਿ
ਬਗਲਿਤੇਰੇਥੇਲੀਦੁਪਿਦੁਰਿਮਿਲਾਈਜਿਉਸਾਹਸਦਿ

ਚਿੰਟੀਯਾਸਮਾਈਓਭੰਜਰਤਿਕਬਿਮੁਲਤਾਨਦੀਠੀਕਿ
ਤਬੀਖੁਬੋਨੋਸਾਇਆਰਫੇਸਵਾਈਦਿਹਿਦਿਹੀਕਾਇਨੁਮਿ
ਸਨਕਨਾਮੁਦਿਨਾਇਆਦਿਨੁਸਵੈਹੋਰੁਮੰਗਣਾਜਿਬਿਦੁ
ਦੇਦੁਖਾਥਾਇਆਸਾਰਿਅਸਿਕਜਥਾਤਿਦਿਚਿਨਾਨਕਾ
ਮਲਪੰਥਰਲਾਇਆਬੀਪਮਾਲਹਣਾਜੀਵਦੇਗੁਰਿਮ
ਈਯੋਵਿਛਰਾਇਆਜੇਤੀਜੇਤੀਮਲਾਇਕੇਸਥਿਦੁ
ਨਨਕੀਗੁਪੁਦੁਟਾਇਆਲਖਿਨਕੀਈਸਕਈਆਚਕੀਮ

ਚਰਨੁ ਦਿਖਾਇਆ ਕਾਇਆ ਪਲਾਇ ਸਾਹੁ ਪੁਕਟਾਇਆ ॥ ੨੫ ॥
ਠਪਾ ਜੋਇਕਾ ਸੇਵਤੁ ਸਿਰਿ ਸੇਈ (ਸਚਾਤ ਖਤੁ ਇਕਾਈ ਗੁਰਨੁ
ਨਕਹੀਟੀ ਮੁਹਰਿ ਹਥਿ ਗੁਰਾ ਸੀ ਗਦਦੁ ਰਿਦੇ ਹੀ ਛਿਰਾਈ ਵਿਤਾ
ਫੇਰਿ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਬੈਠਿ ਖਰੂਰੇ ਜੋ ਤਿਜ ਗਾਈ ਜਸੇ ਪੁਰਖਿ ਦੀ
ਜਿਅਾ ਵੇਚਿ ਵੇਚਿ ਹੋ ਕੂਰੀ ਚਤੁਰਾਈ ਲਹਦੇ ਪਾਈ ਨਾਨਕ
ਕੇ ਦੇਣੀ ਅਮਰਦਾਸਿ ਪਰਿਅਾਈ ਗੁਰੁ ਬੈਠਾ ਅਮਰਨਾਥੁ ਪੋਰ
ਇਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਵਾਦ ਬਿਲਾਹੀ ਟੇਰਿ ਕੁਜਾਇ ਸਾਹਿਬਾਇ

ਦਾ ਲੁਕਾ ਮਚਰ ਜੁਖੇ ਲੁਕ ਲਖਿਆ ਜਾਣੀ ਦਾ ਤਿਜੇ ਤਿਖਾ
ਵਾਹਿ ਮਾਣੀ ॥ ੪੬ ॥ ਦਿਚੇ ਪੁਰਖਿ ਦੇਵਣ ਜਿਸ ਦੀ ਦਸਤੁ ਤਿਸੇ
ਪਰਿਅਵੇ ਬੈਠਾ ਸੇਫੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਰਾਮਦਾ ਸੁਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ
ਵੇ ਪੁਰਸਤਾ ਲੁਖਣਾ ਇਆ ਮੀਰਤ ਸਰਿਦਿ ਚਿਜੇ ਤਿਜ ਕਾਵੇ
ਉਲਟਾ ਕੇ ਲੁਖਸਾਮਦਾ ਉਲਟੀ ਗੰਗਾ ਸਮੁਦ੍ਰਿਸ ਮਾਏ ਦਿਤ
ਲਖੀਯੇ ਮਾਪਣਾ ਅਟਿ ਦਿਤ ਕਛੁਹ ਬਿਨਾ ਮਾਏ ਗਫਿਲਾ
ਲਖੀਯੇ ਮਾਧਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਿਸਾ ਕੀਰਤੁ ਕਹਾਵੇ ਜਾਇ ਨਦੇਸਾ

ਜੋ ਫਿਰ ਹੋਰ ਸਿਆਮ ਜਰਨ ਜਰਿਆ ਜਾਵੇ ॥ ਪੁਰ ਹੀ ਕੀ ਵਰੁ ॥ ੨੬ ॥
ਵੇਹਾ ਵੇ ॥ ੪੭ ॥ ਪੀਜੀ ਪਿਆਲੇ ਪੀਜੀ ਪੀਰਿ ਛਠ ਮੁਖੀ ਰੋਕੇ ॥
ਗੁਰਤਾ ਵੀ ॥ ਅਸਨੁ ਕਾਇਆ ਪਲ ਇਕੋ ਮੂਰਤਿ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ॥
ਵਹੀ ॥ ਚਲੀ ਪੀਰਿ ਜਿਓ ਫਿਰ ਆਗੁ ਪ੍ਰਦਿਖਾਵਨਿ ਏਹੇ ਵਹੀ ॥ ਦ
ਲਿਭਿ ਜਨ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ॥ ਧਾਰਾ ਬਹੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਪੁਛਨਿ
ਸਿਖ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਫਿਰ ਆਮ ਹਣਾ ॥ ਤਕਿ ਦਰਸੁ ਨਿਹਾਰੀ ॥
ਅਰਾਮ ॥ ਚਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੇ ॥ ਮੁਖਿ ਤੇ ਸੁਣਹੁ ਜੀਸਾ ਰੀ ॥ ਕ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਜਪਵੇ ਨਹ ਤੇ ਭਿਖਾ ਜਿਸਾ ਦਿ ਰਿਤਾ ਹਸਾ ਦੇ ॥ ੧੮ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

੧੮ ਸਾਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪੇਹੀ ਦੇਖੇ ਆਪੇ ਦੇਖੇ ਦਿਖਾਇ ਦਾ ॥ ਭਾਸਦ ਰਸ ਨਿਭੇਖੇ ਜੇਹ ॥

ਮੁਕਤਿ ਭਾਇ ਦਾ ਤੇ ਦੇਖੇ ਦੇਖੇ ॥ ਹਸਦੇ ਹਸਦਾ ਦੇਖੇ ਮੇਰੇ ਪੁ ॥

ਸਰੇਖੇ ਰੇ ਦੇਖੇ ਦੇਖੇ ਦਿਖਾਇ ਨਿਖਾਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪੇ ਪਰ ॥

ਛਟਾ ਸਤਿ ਸਿਰਿ ਦਿਖੇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਹੋਇ ਨਾਮੁ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ਏ॥ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਗਨੁ ਹੋਇ ਆਪੇ ਕੁਣ ਕਾਏ॥
ਸਥਾਇ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲੀਨੁ ਹੋਇ ਆਪਿ ਪਰਿ ਝੰਗੀ ਝਾਏ॥ ਕਥਤ
ਬਕਤ ਆਪਿ ਹੋ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲਾਏ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਵਿਸਮਾਦੁ ਹੋਇ
ਸਰਬਿ ਗਿਜਮਾਏ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿਅੰ
ਏ॥ ਆਪੇ ਕੂਖਾਹੁ ਏਕੇ ਆਪਿ ਜਾਇ ਰਸ ਏ॥ ਭੋਜਨੁ ਆ
ਪਿ ਬਣਾਇ ਦਾਹਸ ਵਿਚਿ ਰਸ ਗੁਣੀ॥ ਆਪੇ ਖਾਇ ਸਲਾਹਿ
ਕੇ ਹੋਇ ਪਤਿਸਮਾਏ॥ ਆਪੇ ਰਸਿ ਆਪਿ ਪਰ ਸੁਰ ਸੁਰਸ

ਤੇਈਆਦਾਤਾਭੁਗਤਾਆਪਿਹੈਸਰਬਗਸਮੇਈਆਯੇਆਪਿ ੨੮
ਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਿਹੋਈ॥ ਆਪੇਪਲਿਘੁਵਿਛੁਇਕੇ
ਆਪਿਅੰਦਰਿਸਉਦਾਸੁਹਣੇਅੰਦਰਿਜੁਇਕੇਦਿਸਿਤਨੁਉਦ
ਅੰਕੁਰਾਉਰਾਉਰੰਕਹੋਇਦੁਖਸੁਖੁਵਿਚਿਪਉਦਾਤੁਤਾਜਿਅਰ
ਹੋਇਜਲੁਆਵਟਦੁਖਉਦਾਹਰਖਸੋਗਵਿਚਿਧਾਵਦਾਚ
ਵਾਇਚਉਦਾਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਰਉਦਾ
ਸਮਸਾਰਿਵਰਸੈਸੁਤਉਦਜਿਉਸਤਨੀਥਾਈਜਲੁਅੰਦਰਿ

ਜਲਹੇ ਇਸਿ ਦੇ ਧਰਤੀ ਬਹੁਤਾਈ ਕਿਰਖ ਫਿਰਖ ਰਸਕਸ
ਘਟੇ ਫਲੁ ਫਲੁ ਹੁਗਾਈ ਕੇਲੇ ਦੇ ਚਿਕ ਪੂਰਹੁ ਇਸੀ ਤਲੁ
ਖਸੁਖ ਦਾਈ ਅਤੀ ਹੋਵੇ ਸਿਪਸੁ ਹਿ ਬਹੁ ਸੇ ਲਾਮੁ ਲਾਈ ਆਖਿ
ਅਰਦੇ ਮੁਹਿ ਕਾ ਲਗੁ ਟਚਿ ਤੇ ਦੇ ਬੁਰਿਆਈ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਫਤਵਾ ਸਤ ਸਿਰੀ ਸੁਭਾਈ ॥ ਸੇਈ ਤਾ ਵਾਛਿ ਸਿਰੀ ਜਿਉ ਕੈ
ਈ ਸੇਈ ਤਾ ਵਾਛਿ ਸਤੀ ਮੇਲੀ ਪਤਲਾ ॥ ਫਲੇ ਫਲੇ ਸੇਈ ਸੀ ਸੇ
ਫਤਵਾ ਸਤ ਸੇਈ ਤਾ ਵਾਛਿ ਸਿਪਸੁ ਹਿ ਬਹੁ ਸੇ ਲਾਮੁ ਲਾਈ ਆਖਿ

ਜੋਈਤਾਬਾਭਸਮਹੋਇਅਉਪਦਕਾਇਓਈਅਪੋਅਪਦ ੨੯
ਤਦਾਸਿਗਤਿਗੁਣਗੋਈ॥ ਪਾਣਿਕਾਏਰਗਿਦਿਚਿਜਿਉ
ਕਾਲਾਦਿਜੋਰਤਾਰਤੇਰਗਾਦਿਚਿਮਿਓਲਿਸਲੋਨਾਪਾਇ
ਪੀਲਾਹੋਇਮਿਓਹਿਤੁਜੇਹੀਦਿਜਿਸਾਵਾਸਾਵੇਰਗਮਿਲਿਜ
ਭਿਰਗਜਰਿਜੋਤਤਾਠਫਾਹੋਇਕੋਹਿਤਜਿਜੋਤਿਜੋਅਪੋਅ
ਪਦਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਜਿਜੋ॥ ਈਵਾਬਏਬੇਸਿਤਰਹੁ
ਦਾਨਟੁਅਨੇਰੋਈਪਕਾਦਿਚਹੁਮਸੁਹੋਇਕਮਾਜਾਇਉ

ਭੋਗੇ ਕਰਨੁ ਭੋਗੇ ਮਾਟੀ ਸਿਰਾ ਭੋਗੇ ਭੋਗੇ ਮਾਸ ਵਾਟੀ ਪਰਿਜਨ
ਇਸੇ ਦਰੁ ਤਰਾ ਮਾਟੀ ਭੋਗੇ ਮਾਧੋ ਮਾਧੋ ਪਦਰਤ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਉਦ੍ਰਿ
ਭੋਗੇ ਮਾਧੋ ਭੋਗੇ ਭੋਗੇ ਭੋਗੇ ਮੇਕਰ ਦਾ ਪਾਸਾਰਾ ਜਗੁ ਸੀਦੀ
ਯੇ ਰੁਖ ਹਰਾ ਬਹੁਟਾ ਲਾਭਿ ਸਕਾਰਾ ਪਤਛੁਲ ਫਲੁ ਫਲੁ ਲੀਦਾ
ਗੰਗਾ ਨਦੀ ਦਾ ਸੁਨਿਦਾ ਸੁਉਲਾ ਸੁਕਰਿ ਹੋਇ ਦਰੁ ਪਰਦਾ ਗਾਏ
ਲਾਭਿ ਚੀਕੀ ਭੋਜਿ ਜੀਓ ਹੋਇ ਫਲੁ ਲੀਹ ਜਾਗਾ ਮਾਧੋ ਮਾਧੋ
ਦਰੁ ਤਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਰਾ ਤਰਾ ਹੋਵੈ ਸੁਦੁਕ ਪਾਹਟਾ ਕ

ਇਤਾਣਾਵਾਣਾ ਸੁਤਹੁਕਪਵੁਜਾਣਿਐਸਾਪਾਣੁਖਾਣਾ ३०
ਚਉਸਤਿਚਉਤਾਰਹੋਇਗਾਰਾਜਲੁਜਾਣਾਪਾਸਾਮਲਾਮਲ
ਸਿਰੀਸਾਫੁਤਨਸੁਖਮਸਿਭਾਣਾਪਗਾਦੁਪਟਚੇਲਣਾਪਟਕ
ਪਰਵਾਣਾਅਪੇਸਾਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਰਿਗੁਮਾਣਾ
ਪੁਸ਼ਪਾਨਾਪੁਸ਼ਪਾਪੁਸ਼ਪਾਪੁਸ਼ਪਾਪੁਸ਼ਪਾਪੁਸ਼ਪਾਪੁਸ਼ਪਾ
ਵਣੀਆਤਾਨਉਵੇਤਾਰੋਵੇਸਰਿਨਥਿਵਖਾਣਿਐਕੀਠਸਾਣਾ
ਧਰੋਟੀਕਤਿਮਣੀਆਸੋਤਸਰਗਜਰੋਪਾਸਾਰਾਦੁਰਬਹਵਦਾ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੁਣਾ ਮਾਧੋ ਮਾਧਿ ਪਦਰਤ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਦਿ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੁਣਾ ਮਾਧੋ ਮਾਧਿ ਪਦਰਤ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਦਿ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੁਣਾ ਮਾਧੋ ਮਾਧਿ ਪਦਰਤ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਦਿ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੁਣਾ ਮਾਧੋ ਮਾਧਿ ਪਦਰਤ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਦਿ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੁਣਾ ਮਾਧੋ ਮਾਧਿ ਪਦਰਤ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਦਿ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੁਣਾ ਮਾਧੋ ਮਾਧਿ ਪਦਰਤ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਦਿ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੁਣਾ ਮਾਧੋ ਮਾਧਿ ਪਦਰਤ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਦਿ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੁਣਾ ਮਾਧੋ ਮਾਧਿ ਪਦਰਤ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਦਿ

ਈਸੇ ਭਾਗਿ ਮਖਣੁ ਤਰਣਾ ਮਖਣੁ ਤਾਇ ਮਉਰਾਇ ਭੈ ਪਉ ॥ ੩੧ ॥
ਨਿਰਮਲ ਕਰਣਾ ਹੋ ਮਜਗਨ ਈਵੇਟ ਕਰਿ ਸਤੁ ਕਾਰਜ ਸਰਣਾ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਜਰਣਾ ॥ ਪਲਪਤੀ
ਆਮਰਤਿ ਪਹਰਾ ਬਿਤਵਾਰਾਣਾ ਏਹੁ ਇਪਖ ਬਾਰਹ ਮਾਹ ਕਰਿ
ਜਿੰਗਾ ਬਣਾਏ ॥ ਛਿਅਰੁ ਤੀਵਰਤਾਈ ਆਬਹੁ ਚਲਿਤ ਬਣਾ
ਏ ॥ ਸੁਕਜੁ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਲੋਕ ਵੇਦ ਮਲਾਏ ॥ ਚਾਰਿ ਵਰਨਿ
ਛਿਅਦਰਸਨਾ ਬਹੁ ਪੀਥਿ ਚਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਸਾਸੁ ਭਾਇ ॥ ਇਕੁ ਪਾਈ ਇਕੁ ਪਰਤਿ ਹੋ ਬਹੁ ਕਿਰਪਾ
ਦਿਖਾਇ ॥ ਅਛੁਟਾ ਜਟੁ ਲਪਕਾਰ ਬਹੁ ਫਲ ਫੁਲ ਸੁਹਾਇ ॥
ਬਹੁ ਰਸ ਰੰਗ ਸੁਵਾਸਨਾ ਪਰ ਕਿਰਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਬੈਸਿਤ ਰਾਇ
ਵਰਨ ਹੋਇ ਸਭ ਤਰਵਰ ਛਾਇ ॥ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟਿ ਹੋਇ ॥
ਸੰਤ ਕਰਾਇ ॥ ਅਧੇ ਅਧਿ ਵਰਤ ਦਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥
ਚੰਦਨ ਵਾਸਵਣਾ ਸਪਤਿ ਸਭ ਚੰਦਨ ਹੋਇ ॥ ਅਛੁਟ
ਧਾਤੁ ਇਕ ਪਾਤੁ ਹੋਇ ॥ ਸਿਰੀ ਪਾਵ ਸਿੰਦੁ ਵੇ ॥ ਨਦੀ ਨਾਲੇ

ਹੁਣੀ ਮਾਇਰੀ ਗਰੀਬੀ ਦੇ ਪਤਿਤ ਉਪਰ ਦੁਸਾਹ ਸਿਗੁ ਪਾਪਾ ੩੨
ਮਾਝੇ ਦੇ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰ ਮਾਇਰੀ ਇਕ ਪਤਿਤ ਸਿਗੁ ਦੇ
ਆਪੇ ਮਾਝੇ ਪਵਰਤ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਝੇ ਦੇ ॥ ੧ ॥ ਈ ਪਕਰੇ ਤੁ
ਤਿਗ ਦਾ ਜਲ ਮੀ ਨਰੀ ਦਾ ਮੀਰਗ ਨਾ ਦਿਵਿਸ ਮਾਝੇ ਪੇਤੁ ਦਰ
ਕਵ ਲਿਵ ਸਿੰਟਾ ਚੰਦਰ ਕੋਰ ਪਰੀਤਿ ਹੋ ਦੇਖਿ ਧਿਆਨੁ ਧਰ
ਦਾ ਚਕਵੀ ਸੂਰਜ ਹੋਤੁ ਹੈ ਜਿਜੇ ਗੁਣ ਦਾ ਨਾਰਿ ਭਤ ਰਾਖਿਆ
ਰਹੇ ਮਾਪੁਤ ਮਿਲੇ ਦਾ ਆਪੇ ਮਾਝੇ ਪਵਰਤ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰ

ਦੇਵਾ ਅਖੀਅੰਦਰਿ ਦੇਖਦਾ ਸਤੁਰੇ ਜਾਵਿ ਰਾਣਾ ਕੀ ਸੀ
ਸੁਦਾ ਸੁਰਤਿ ਕਰਿਆ ਖਾਇ ਵਖਾਣਾ ਜੀਤੈ ਅੰਦਰਿ ਬੇ
ਨਦਾ ਬਹੁ ਸਾਵਲੁ ਭਾਣਾ ਹਥੀ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਦਾ ਪਾਰਿ
ਏ ਸੁਜਾਣਾ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਇਕੁ ਸਨੁ ਇੰਦੀ ਪਰਵਾਣਾ ਸਾਧੇ
ਅਪ੍ਰਵਰਤਦ ਬੁਧੁ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਸਾਣਾ ॥ ਪਵਦੁ ਬੁਧੁ
ਸਥਦੇ ਹੋਰਾ ਕਲਦਵੀ ਚਾਗਾ ਏਤਿ ਪ੍ਰਤਾ ਜਲੁ ਪਗਤਿ ਹੋਰੁ
ਤਪਤਿ ਸਿਸਾਗਾ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਰਾਤਿ ਦਿਹੁ ਵਰਤੈ ਵਰਦਾ

ਸਿਵਸਕਤੀਦਾਖੇਲੁਮੇਲੁਪਰਕਿਰਤਿਪਸਾਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁ ੩੩
ਰਨਬ੍ਰਹਮਪੁਟਿਚਿਦ੍ਰਮਕਾਰਾਅਧੇਆਪਿਵਰਤਦਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਿਰਧਾਰਾ॥ ਫੁਲਾਅੰਦਰਿਵਾਸੁਹੈਹੋਇਭਵਕੁਕੁਟ
ਅੰਬਾਅੰਦਰਿਰਸੁਧਾਰਿਕੋਇਲਰਜੁਸਾਣਾਸੋਰਬਬੀਹਾਰ
ਇਕੋਘਟਵਰਸਸਿਧਾਂਟਾ॥ ਖੀਰਨੀਰਸਿਜੋਗਹੋਇਕਲੀਕਿਦ
ਵਖਾਣਾ॥ ਚੰਦ੍ਰਾਅੰਕਾਰੁਅੰਕਾਰੁਕਰਿਹੋਇਪੰਡਪਰਾਣਾਅਧੇ
ਆਪਿਵਰਤਦਗੁਰਨੁਖਿਪਰਵਾਣਾ॥

१॥ ਰਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਅਮਾਦਿਪੁਰਖਮਦੇਸੁ ਅਮਾਦਿ
ਖਾਇਅਸੇਸਤਿਗੁਰਸਚਾ **ਦੁਰੁਮਾਰੀ** ਸਿਧਾ **ਦਿਖਾ**॥
ਸਥਾਦੇਸੁ **ਤਿਪਦੇਸੁ** **ਸਸਾਇਆ** ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਸਦੁਦੇਸੁ ਪਰਪਰਵਾਣਿਅਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਅਵੇਸੁ ਸਹਜਿਸੁਖ
ਇਸਾ **ਭਗਤਿ** ਵਛਾਪਰਵੇਸੁ ਮਾਣੁਨਿਅਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ
ਸਨੁਮਹੇਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਅਮਾ **ਸਿਮਰਿ** ਸਹਸਿਫਟਿ ਜੇਸੁ ਤਿਉ

ਨਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਦਰਦੇ ਸੁਖ ਚਿਹੁ ਹਾਇਆ ॥
ਗੁਰਚੇਏ ਰਹਰਾਸਿ ਅਲਖ ਅਤੇਓਹੈ ॥ ਗੁਰਚੇਏ ਸਾਥਾ ਸਿਨਨ
ਕਦੇਓਹੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਨਿਦਾਸੁ ਨਿਦਤਿ ਸਮੇਓਹੈ ॥ ਅਥਦਿ
ਸੁਰਤਿ ਪਰਗਾਸਿ ਅਛਲਾ ਅਛੇਓਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਸ ਨਿਹ
ਸਮਤਿ ਅਰਖੇਓਹੈ ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਦਿਣਾਸੁ ਸਿਫਤਿ ਸਮੇਓਹੈ ॥ ਅ
ਤਸਿ ਤੇਖਓਲਾਸ ਸਕਤਿ ਨਜੇਓਹੈ ॥ ਘਰਹੀਦਿ ਚਿਉਦਾਸੁ ਸ
ਚਿਗੁਰਚੇਓਹੈ ॥ ਵੀਹਇਕੀਹ ਅਤਿ ਮਾਸ ਗੁਰਸਿ ਖਦੇਓਹੈ ॥

੩੪

ਗੁਰਚੇ ਭੋਖਾਵਾਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਜਾਵੀ
ਗੁਣਾ ਅਕਾਸਕਾਣੀਐ ਗੁਰਚਰਨ ਨਰਥਾਣੁ ਕਾਟਗਾਈ
ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗਿ ਮਿਹਾ ਧੁਜਗੁ ਮਿਹਾ ਆਈਐ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਤਿਗੁਰਾਣਾ ਮਾਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ਦਰਿ ਫਾਈ ਦਰਦਾਣੁ
ਵੇਗੁਰਥਾਣੀਐ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀਜਾ ਟੁਹੇਤੁ ਪਛਾਣੀਐ
ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨਿਜਾ ਟੁਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀਐ ਮਇਕਦ
ਦੀਖਾਣੁ ਸਬਦਿ ਸਿਵਾਣੀਐ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਦਾਹ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਚੇਲਾ ਸੁਰਤਿ ਸਾਹੁ ਮਾਣੁ ਖੁਸ਼ ਚਾਇ ॥ ੩੫ ॥
ਆਗੁਰ ਚੇਲੇ ਵੀ ਵਾਹੁਤੀ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਹਰ ਰੰਭੀ ਕੁਮਾਰ ॥
ਹੁਅਜ ਰੁਜਗਾਇਆ ਸਚਾ ਵੇਪਰ ਵਾਹੁ ਸਚਿ ਸਾਹੁਇਆ ॥
ਪਤਿ ਸਾਹੁ ਪਤਿ ਸਾਹੁ ਕਮੁਚ ਟਾਇਆ ਲਭੀ ਥਾਈ ਦਰ ॥
ਗਹ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ਸਚੀ ਸਿਫੁ ਤਿਸ ਟਾਹੁ ਮਾਧਿ ਚਪਿਆ ॥
ਇਆ ਸਦਾ ਸੁਰਤਿ ਮਸਕਾਹੁ ਮਧੁ ਫੁਲ ਫੁਲਾਇਆ ॥
ਮੁਖਿ ਨ ਮਿਲੈ ਅਸੇ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਐ ਮਾਧੁ ਇਕ ਰਜੁ ਤੇਲੁ ॥

ਨਾਮੁ ਤੁਧੁ ਤੁਧਾਈਐ ਮਨਿ ਜਪਾਰਿ ਤਖਤੁ ਮਰੇ ਲਿਖੇ ਤੁ
ਤੁਧਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਨਿਰੋਲੁ ਨ ਰਲੇ ਰਲਾਈਐ ਕਰ
ਅਕਾਸੁ ਥੇਲੁ ਨ ਥੇਲੁ ਧੁਲਾਈਐ ਸਦਾ ਅਭੁਲੁ ਅਭੁ
ਨਤੁ ਲਿਤੁ ਟਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਅਲੇਖੁ ਸਹਜਿ ਸਾ
ਈਐ ਅਮਰਿ ਸਰਵਰਸੁ ਤੁਧੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਲਖ
ਟੇਲੁ ਇਕੁ ਟੇਲੁ ਨਾਮੁ ਪੁਗਣਾਈਐ ॥ ਸਦਿ ਦਾਇਕੁ ਤਹਿ
ਸਦਿ ਦਿਖਿ ਰਹਿਐ ਪੁਰਾ ਪੁਰੋ ਦਿਖਿ ਮਾਧਿ ਸਥਾਹਿਐ

ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਾਟਿ ਸਚੀ ਪਤਿ ਸਾਹਿਐ ॥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਦਿ ॥ ੩੬ ॥
ਖਟੁ ਸਾਹਿਐ ॥ ਸਾਧ ਸਿੰਗਤਿ ਪਰਗਟਿ ਸਦਾ ਨਿਕਾਹਿਐ ॥
ਚਾਹੁ ਲਿਖਿ ਕਤੇ ਸਾਟਿ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਹਿਐ ॥ ਜਮ ਦੀ ਫਾਹਿ ਕਟਿ
ਦਾਹਿ ਇਲਾਹਿਐ ॥ ਪੰਜੇ ਦੂਤ ਸਿਧਾਟਿ ਚੇਰੀ ਚਾਹਿਐ ॥ ਪਾਣੀ
ਜਿਉ ਹਰਿਗਟਿ ਸੁਖੇ ਤਉ ਮਾਹਿਐ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਧਿ
ਨਾਮ ਲਖੁ ਲਖਾ ਵਈ ॥ ਦੇਖੈ ਬਾਧਿ ਉਬਾਧਿ ਜਿਉ ਤਿ ਸੁਭਾਵ
ਈ ॥ ਲੇਖੁ ਨ ਪੁਨਿ ਨ ਪਾਧਿ ਪਾਇ ਸਾਮਾਵਈ ॥ ਲਾਗੁ ਦਰੁ

ਸਭਾਪਤਿ ਸੁਨਣ ਵਈ ਗਾਵੈ ਸਬਦੁ ਮਲਾਰੀ ਪਾਮਕ ਬੁਝ
ਣ ਵਈ ਮਕ ਬਕ ਬਨ ਪੁਨਾ ਪਿਨ ਜਗਤੁ ਕਮਾਵਈ ਸਾਧੂ
ਬੁਝ ਪਦਤੀ ਪਾਮਾ ਪੁਰ ਵਈ ਲਾਹੇ ਤਿਨੇ ਤਾ ਪਿਸਿਤਾ ਪਿ
ਪਦ ਵਈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮਨ ਪਾਪ ਨਿਜ ਪਾਇਆ ਵਈ
ਪੂਰਾ ਜਾਤਿ ਗੁਰਸਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਣੀ ਮੇ ਪੂਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰਮੁ
ਤਿ ਸਬਦਿ ਸਾਈ ਮੇ ਦਰਗਹ ਪਈ ਮੇ ਪਤਿ ਹਥੀ ਮੇ ਜਾਈ
ਮੇ ਪਾਹੀ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੈਸੁ ਸੁਖ ਮਸਾਲੀ ਮੇ ਪਦਣੀ

ਖਮੁਕਤਿਗੁਰਸਿਖਪਾਣੀਐਮੋਮੰਤਰਿਧੋਭਗਤਿਨਦਿਨਿ ੩੭
ਹਾਣੀਐਮੋਪਤਿਜਾਹੀਏਕਛਤਿਖਰੇਸੁਖਾਣੀਐਮੋਪਾਣੀ
ਪੀਹਣੁਪਤਿਜੇਵਾਪਾਣੀਐਮੋਮਸਕੀਨਿਦਿਚਿਦਤਿਚਰੇ
ਚਣੀਐਮੋ ~~ਮੁਖਿ~~ ਮੁਖਿਸਚਾਖੇਲੁਗੁਰਉਪਦੇਸਿਮਾਮਾਮਾ
ਸਿਰਤਿਦਮੇਲੁਸਬਦਮਜੇਦਿਮਾਦੁਈਤਿਲੀਫੁਲੇਲੁਜੀ
ਗਜਲੇਸਿਮਾਗੁਰਸਿਖਨਕਨਕੇਲੀਮਿਟੇਮੀਦੇਸਿਮਾਮਾ
ਵਦੁਮੀਮੰਤਰਵੇਲਵਸਣੁਦੇਸਿਮਾਗੁਰਜਪੁਰਿਦੇਸੁਪੇਲੁ

ਗੁਰਪਰਵੇ ਸਿਮਾ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਉ ਭੋਲਾ ਸਾਧ ਸਰੇ ਸਿਮਾ
ਨਿਤ ਨਿਤ ਨ ਵਲ ਨ ਵੇਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਿ ਸਿਮਾ ਪੈਰ ਦਲਾਏ
ਭੋਲਾ ਸਿਵ ਸਹੇ ਸਿਮਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਤਿਕਰਿ ਧਿਆਨ ਸਦਾ
ਹਜੂਰ ਹੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਗਿਆਨੁ ਨਿਵਿਨ ਦੂਰ ਹੋ ॥ ਪੂਰ
ਇਖਰੁ ਨੀਸਾ ਦੁਕਸਾਸੀ ਕੂਰ ਹੋ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਪਰਧਾਨੁ ਸੇਵ
ਕ ਜੂਰ ਹੋ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ॥ ਸਾਧ ਸਿੰਗ
ਤਿਸ ਸਦਾ ਜੂਜਗਾ ਮਗਨੁ ਹੋ ॥ ਏਕਾਕਸ਼ਤਕ ਜੀਸਾ ਨਰਤ

ਨਕਿਰਾਟਿਠਰੂਰਹੈ॥ ਲਖਲਖਬੇਦਪੁਰਾਟਿਕੀਰਤਨੁਚੁਰਹੈ॥ ੩੮
ਭਗਤਿਵਛਲਪਰਵਾਣੁਚਰਣਾਧੂਰਹੈ॥ ਗੁਰਸਿਖੁਜਿ
ਖੁਸੈਇਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ ਗੁਰਦੀਖਿਅਨੈਜਿਖਿ
ਖੁਸਦਾਇਆ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਇਕੋਹੈਇਜੇਗੁਰਭਾਇਆ॥ ਹੀ
ਰਾਕਣੀਪਰੈਇਹੀਰਾਬਿਧਾਇਆ॥ ਜਲਤਰੀਗੁਅਵਣੈਇ
ਸਾਲਿਲਸਮਾਇਆ॥ ਜੇਤੋਜੇਤਿਸਮੈਇਦੀਪੁਟੀਪਾਇਆ॥
ਅਚਰਜਅਚਰਜੁਛੈਇਚਲਤੁਬਣਾਇਆ॥ ਦੁਖਹੁਦੇਹੀਦਿ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਪੋਰੇਇਆਗੁਰਮੁਖਿਅਭਰਤਰੇਉਤਰਮੁਖਉਪੋਰੇਇਆਗੁ

੩੯

ਸਾਧਸਿਰਾਤਿਤਉਤਾਉਸਹਜਿਬੇਰਾਗੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿ

ਸਹਜਿਸੁਤਾਉਸੁਰਤਿਸੁਜਾਗੁਹੈਅਧਰਬਚਨਾਣਾਉ

ਹਉਮੈਤਿਆਗੁਹੈਸਤਿਗੁਰਮਤਿਪਰਬਾਉਸਦਾਅਨਗ

ਦੁਹੈਪਰਮਪਿਆਲੇਜਾਉਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹੈਬ੍ਰਹਮਜੇ

ਤਿਭ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੁਚਰਾਗੁਹੈਅੰਤਰਿਗੁਰਮਤਿਚਾਉਅ

ਲਿਪਤੁਅਦਾਗੁਹੈਵੀਹਇਕੀਹਚੜਾਉਸਦਾਸੁਹਾਗੁਹੈ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਲਿ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੁਖਿ ਨ ਦਰਸਿਹਾਇ ਨੇਹ ਨਿਹਾਲਿ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾਯ
ਇਹ ਦਿਖਾਇ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀ ਨਦਾਇ ਮਾਲਹੇ ਤੁਰਿ
ਲਾਈ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਹੇ ਨਾਇ ਗੁਰਸਿਖ ਪਾਲਿ ਮੇਰੇ
ਰਤ ਪਦਾਰਥ ਲਾਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਲਿ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਂ
ਕਲਮ ਕਾਲ ਭਗਤਿ ਸੁਖਾਲਿ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੀ ਸਾਦਰ
ਰਸ ਕਰਸਾਲਿ ਮੇਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਏਕਾ ਏਕਾ ਗੁਣਿ ਖਿਦਿਖਾਇ

ਆਉਕਾਓ ਅੰਕਾਰੁ ਪਾਸਿ ਬਹਾਇ ਆਸਾ ਤਿਨਾ ਮੁਕਰਤਾ ॥ ੪੦ ॥
ਰੁਨਿ ਬਭਉ ਭਾਇ ਆਸਾ ਨਿਰਦੇਵ ਰਹੁ ਜੇ ਕਾਰੁ ਅਜੂਨਿ ਅਕਾਇ
ਆਸਾ ਚੁਨਿ ਸਾਣੁ ਅਪਾਰੁ ਜੇ ਤਿਉ ਜਾਇ ਆਪੀ ਜਾ ਅਖ
ਰਉ ਪਕਾਰੁ ਨਾ ਮੁਸਾਇ ਆਪਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ਨ ਦਰ
ਨਿਹਾਇ ਆਸਾ ਨਉ ਅੰਗਿ ਸੁਨ ਸਮਾਹੁ ਸਿਰਿ ਨਿਰਾਇ ਆਸਾ
ਨੀਲਾ ਅਨੀਲ ਵੀਚਾਰੁ ਪਰਮ ਪਿਆਰੁ ਆਇ ਆਸਾ ॥ ੪੧ ॥ ਚਾ
ਰਦਰ ਨ ਸਤ ਸਿਗੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਆਸਾ ਜਾਣੁ ਤੇ ਬੋਲਹੁ ਗੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਇ ਮਾਧੀ ਰੋਜ ਬਾਦਿ ਮਭਿਰਾਮ ਨਹ ਦਕੇ ਇਸ ਮਾਧੀ
ਤਿਰੁਕ ਸਬਦ ਤਰੀਗਾ ਸਦਾ ਸੁਹੇ ਇਸ ਮਾਧੀ ਸਬਦ ਸੁਹਤਿ ਪਰਸਿਦਾ
ਰੋਮ ਮਾਧੀ ਜਿਗਮੇ ਇਸ ਮਾਧੀ ਰਾਗ ਨਾਦ ਸੰਰਥਿਗਾ ਮਹਿ ਨਿਸਿਭੇ
ਇਸ ਮਾਧੀ ਸਬਦ ਅਨਹਦ ਰੀਗਾ ਸੁਝਾਇ ਕੇ ਇਸ ਮਾਧੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀ
ਬਸਿ ਪ੍ਰੀਤੁ ਕਾ ਪਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਧੀ ॥ ਹੋਈ ਮਾਧੀ ਗਾਮਾ ਆਦਿ
ਕੋਜ ਨਾ ਨਾਦੇ ਮਾਧੀ ਇਸ ਮਾਧੀ ਦੁਹਰੀ ਤੀਜ ਨਾ ਥਿਸਾ ਮਾਦੇ ਥਿ
ਸਮਾ ਦੁਹਰਾ ਮੁਖਿ ਅੰਜਨਾ ਗੁਰਮਭਿਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਰਮੁ

ਨਿਖੰਜੋਨਾਅਸਾਦਿਪੁਰਖਪਗਾਦਿਅਕਾਲਮਰੀਜੋਨਾਸੇ ॥ ੪੯ ॥
ਫਕਾਸਿਵਸਨਕਾਦਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੰਜੋਨਾ। ਜਪੀਅੰਜਗਾਹਿਜੁਗ
ਦਿਗੁਰਸਿਖਮੰਜੋਨਾ। ਪਗਮਪਾਅਲੇਸਾਦੁਪਰਮਪੁਰੰਜੋਨਾ
ਅਸਾਦਿਜੁਗਾਦਿਅਸਾਦਿਸਰਬਸੁਰੰਜੋਨਾ। ॥ ਮੁਰਦਾਹੋਇ
ਮੁਰੀਦੁਨਗਣੀਹਿਵਣਾ। ਸਾਬਰਸਿਦਕਿਸਹੀਦਫੁਖੁਭਚੁਖੇ
ਵਣਾ। ਰੋਣਾ। ਮੁਣਾ। ਖਰੀਦਕਾਰੋਜੇਵਣਾ। ਨਾਤਿਜੁਗੁਖਨਨੀਦਨ
ਖਾਣਾਸੇਵਣਾ। ਪੀਹਾਣਿਹੋਇਜਦੀਦੁਪਾਣੀਚੇਵਣਾ। ਪਖੇਦੀਤਾ

ਰੰਦਾ ਗੁਲਾਬੇ ਦੁਣਾ ਸਿਵ ਕਹੈ ਇਸ ਜੀ ਦਸ ਹਸ ਟੁਕੇ ਦੁਣਾ
ਦਰਦਰ ਦੇ ਸਰਸੀ ਦੁਪਿਦਾ ਰਸੁ ਭੇਦੁ ਚੰਦੁ ਮੁਖਾਰਿ ਖੀਦੁ
ਰਿਖੇ ਦੁਣਾ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪਾਖਾ ਕੁਸੁਰੀ ਦੇ ਬੀਦੁਣਾ ॥ ਗੁਰ
ਮੂਰਤਿ ਮੁਸਤਾਭੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵਣਾ ॥ ਪਰਹਰ ਸਭੇ ਸਾਕੁ ਸੁਰ
ਗੰਢੀ ਦੁਣਾ ॥ ਹਰੁ ਨ ਏਕੁ ਏਕੁ ਸਗਣਿ ਮੁਸੀ ਦੁਣਾ ॥ ਪਿਸ
ਪਿਆਲਾ ਕਾਨੀਸ ਅਗਨੁ ਪੀਵਣਾ ॥ ਮਸਕੀਨੀ ਮਉਤ ਕਾ ਮਸ
ਬਿਰੁ ਬੀਵਣਾ ॥ ਦਸ ਮਉਰਤਿ ਤਲਾ ਕਾ ਸਹਜਿ ਮਲੀਵਣਾ ॥

ਸਾਵਧਾਨਗੁਰਵਾਕਨਮਨੁਭਗੀਵਣਾ॥ ਸਥਦਸੁਰਤਿਹੁਸਨਾ
ਕਪਾਰਿਪਰੀਵਣਾ॥ ੧੦॥ ਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਜਾਇਸੀਸੁਨਿਵਾਇ
ਆਗੁਰਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਇਅਥਾਨਾਇਆਗੁਰਮਤਿਹਿਦੇਵਾ
ਇਅਪੁਰਾਵਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇਤਾਣਭਾਇਆ
ਸਥਾਦਿਸੁਰਤਿਲਿਵਲਾਇਹੁਕਮੁਕਾਮਾਇਆਸਾਧਸਿਰਾਤਿਭੇ
ਤਾਇਨਿਜਪਰਪਾਇਆਚਰਣਕਵਲਪਤਿਆਇਭਵਰੁ
ਣੁਭਾਇਆਸੁਖਸਿਪਟਪਰਚਾਇਅਪਿਉਪੁਆਇਆਧ

੪੨

ਮੁਕਟੇ ਦੀ ਮਾਇ ਸਹਿਲਾਇਆ ॥ ੨੨੨ ॥

॥ ਚਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਮੰ ॥ ਅ ॥ ਰੁਕ ਰਿ ॥ ੪ ॥

ਪਾਣੀਥੇ ਸਿਤੁ ਪਾਰੇ ॥ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਵਿਛੋੜਿ ਚਨੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰ੍ਯੁ
ਜੋਤਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਖਾਣੀ ਚਾਰਿ ਥੰਧਾਨ ਕਰਿ ਲਖ ਚਰਿਤ੍ਰ ਗਾਇਹੁ
ਨਿਦੁਆਰੇ ॥ ਇਕ ਸਾਇਕ ਸਾਨੁ ਨਿਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੀਤ ਅਟਾਰੇ
ਨੁਆਪਾਰੇ ॥ ਆਟ ਸਜਨੁ ਦੁਇ ਭੁਯੋ ਸਟ ਲਜਨੁ ਸੁਰੁਦਾਰੇ

ਇਉਧਾਰੇ ਸਾਧਸਿਗਤਿ ਗੁਰਸਾਥ ਦਾਇਵੁ ਭਾਇ ਤਗਤਿ ਗੁਰ
 ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਗੁਰਪਿਆਰੇ ॥ ਸਚੁ ਦੂ
 ਨੀ ਵੀਧਰਤਿ ਹੋਆ ਪੁਰਾਵਾਇ ਹੋਈ ਚੰਗੀ ਟੀਧੀ ਰਜਧਰਾ ਮੁਖੀ
 ਤਖੁ ਦਿਕੁ ਪੈਰਾਹੇ ਠਿਰਹੇ ਲਿਵਲੀਲੀ ॥ ਸਾਧਜਨ ਦੇਚ ਆਵੁ
 ਹੋਆ ਫੀਟੀ ਹੋਈ ਲਾਖੀ ਟੀਧੀ ਅਮਿਤੁ ਕੁੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ॥ ਛ
 ਹਕ ਫੁਲ ਕਰੇ ਟੁਹੀ ਟੀਧੀ ॥ ਮਿਲਿਆ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੁ ਮੇ
 ਪਿਰਮਾ ਪਿਆਲਾ ਪੀਇ ਪਤੀ ॥ ਜਿਥੀ ਜਿਸੇ ਟੀਧੀ ਲੇਣੇ ਸਭ

ਨਕਸਬੁਦੇ ਗੁਰਗਿਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਹੇ ਮਕੀਣੀ॥
ਮਣਸ ਦੇਹ ਸੁਖੇ ਹੋਹੇ ਤੇ ਸੁਵਿਚਿ ਜੀਭੇ ਲਈ ਮਕੀਥੀ॥ ਅਖੀ
ਦੇਖਾਨਿ ਰੂਪ ਰਿਗ ਰਾਗ ਨਾਦ ਕੰਨ ਕਰ ਨਿਰਕੀਥੀ॥ ਨਕਿ ਸੁਵਾਨੁ
ਸਿਵਾ ਸੁਰ ਪੰਜੈ ਦੂਤ ਬੁਧੀ ਤਰਤੀਥੀ॥ ਸਭ ਦੁਨੀਵਿ ਚਰਣਹੀ
ਅਪਰਵਾਇ ਨ ਜੀ ਬੁਨ ਜੀਥੀ॥ ਹਥੀ ਮੇਰੇ ਗੁਮਿ ਟਾਇਦਾ ਸਾਹਿ
ਗੁਰਮੁਖ ਕਰਤ ਬੀਜੀ॥ ਪੈਰੀ ਪੈਰ ਹਰਹ ਨਿਕਰਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੁਇ
ਗੁਰ ਸਿਖ ਮਸੀਥੀ॥ ਗੁਰਦਾਹੇਇ ਸੁਰੀ ਦੁਗਰੀਥੀ॥ ੪

ਹੁੜੀਹੋਇਚੀਦੁਅਗਲੀਪੇਧੀਛਾਪੀਮਿਲੀਵਰਿਆਈਲ
ਹੁੜੀਘਨਹਰਬੁਦਹੋਇਪਰਗਟੁਮੇਤੀਸਿਪਸਮਾਈਲਹੁੜੀ
ਬੁਟੀਕੇਸਰੈਮਥੈਦਿਕਾਸੇਭਾਪਾਈਲਹੁੜੀਪਰਸਪਥਰੀਅ
ਸਟਧਾਤੁਕੰਚਨੁਕਰਵਾਈਲਜਿਉਮਾਟਿਲਹੁੜੀਸਪਸਿਰਿ
ਦੇਖੇਲੁਕਿਤੁਕਿਲੋਕਲੁਕਾਈਲਜਦੁਰਸਾਇਣੁਪਾਰਿਅ
ਹੁੜੀਮੁਲਿਨਜਾਇਮੁਲਾਈਲਆਪੁਗਵਾਇਨਾਆਪੁਗ
ਣਾਈਲ॥ ਔਗਿਤਤੀਜਲੁਸੀਅਲਾਕਿਤੁਮਦਗੁਟਿਕਿ

ਤੁਹਾਦਿ ਵੀਰਾਗਾ ਅੰਗੀਧੁ ਮਾਧਉ ਲਹਰੁ ਜਲੁ ਨਿਗਮੁ
ਗਾਇਆ ਨ ਸੁਚਾਰਾ ਕੁਲਟੀ ਪਕੁਥੈ ਸਿਤਹੁ ਜਲ ਕੁਲਕੁ
ਲੁਵਰੇ ਪਰਵਾਰਾ ਟੀਪ ਕਹੇਤ ਪਤਿਗਾਟਾ ਕਵਲੁ ਤਵਰਾ
ਟੁਪਹਾਰਾ ਅੰਗੀਲਾ ਏਉ ਚਟਹੈ ਸਿਰਉ ਚਾਕਰਿ ਕੇਰੇ ਕੁਚਰਾ
ਅੰਗੀਨੀਵਾਂ ਨਿਵਾਟਿਵਾ ਸੁਪਾਈ ਸੰਦਰਪਉ ਪਕਾਰਾ
ਵਚੋਏ ਸੋਗੁਰੀ ਪਾਆਰਾ ॥ ਰੰਗੁ ਅਜੀਠ ਕਸਿਤ ਟਾਕਦਾ
ਪਕਾਰਿ ਤੁਵੀਰਾਰੇ ॥ ਧਰਤੀਉ ਖਟਿ ਕਢੀਐ ਮੂਲਾ ਅੰਜੀਲਾ

[illegible]

ਕਰਕੀ ਕਾਮਖੀਐ ਪਟਪਟੇ ਬਕਾਰਿ ਫਰਿਓ ਵੇ ਗੁਟਕਾ ਮੁਹਰਿ
ਚਿਪਾਇ ਕੇ ਦੇਸਾਦਿ ਸਿਰਿ ਜਾਇ ਖੜੇ ਦੇਸੇ ਮੇਤੀ ਸਾਣ ਕਹੀਐ
ਸਾਖਾਤਿ ਸਾਹੁ ਲੇਹਾਰੁ ਪਰਿ ਦੇਸਾ ਪਾਇ ਸਾਖਾਇ ਨੁਦਹੀ ਬਿਓ
ਦੇਸੇ ~~ਸਾਖਾਤਿ ਸਾਹੁ~~ ਲਤਾ ਰੀਐ ਘਾਹੁ ਨ ਕਰੇ ਸਾਹੁ ਵਿਚਾਰਾ
ਕੀਰਤੁ ਦੇਖ ਕੁਖਾਇ ਕੇ ਗਾਇ ਗਾਰੀ ਧੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ਦੁਖੁ
ਦਹੀ ਜਾਇਐ ਦਹੀਐ ਗੁਮ ਖਟੁਛਾਹਿ ਪਿਆਰਾ ਸਿਪਸ ਤੇਰੇ
ਨਿਹੀ ਜੇਵਾਇ ਗੁਮਾਸਤ ਜਾਮਚਾਰਾ ਧਰਮੁ ਪਉਤੁ ਪਰਮੇ

ਹੋਇ ਪੀਰ ਜਿਵਹੈ ਸਹੈ ਸਿਰਿ ਭਾਗਾਇ ਕੁਇ ਕੁਜਾਇ ਜੇਦੇ ਦਿ ੪੬
ਆਰਹੁ ਚਕਾਵਿ ਚਿਵਗਹ ਜਾਗਾ ਤਿਣ ਅੰਦਰਿ ਵੇਰਾਪ
ਜਾਗਾ ॥ ਲਹੁ ਕਾਤਿ ਲਹੈ ਇਜੀ ਮਿਅਨੀ ਚਹੁ ਨਿਚੁਨਾਆ
ਪੁਗਣਾਇਆ ਦੁਲਾਂ ਸੀਗਾਤਿ ਵਾਸਿ ਆਹੈ ਇਨਿ ਰਗਿ ਧੁਸੁ
ਗੰਧੁਸੁ ਹਾਇਆ ਕੋਲੁ ਪਾਇ ਪੀਰਾਇਆ ਹੋਇ ਫੁਲੇ ਫੁਲੇ
ਲੁਵਰਤਾਇਆ ਪਾਤਿਤੁ ਪਾਵਿਤੁ ਚਲਿਤੁ ਕਰਿ ਪਾਤਿ ਜਾਹਿ
ਰਿਧਾ ਰਿਧੁ ਪਾਇਆ ਵੀਵੈ ਪਾਇ ਜਲਾਇਆ ਫੁਲਟੀ ਪੁ

ਤੁਜੀ ਬਿਰਤਾ ਦਾਇਆ ਕਜਤੁ ਹੋਮਾ ਦੀ ਵਿਅਹੁ ਮਾਖੀ
ਮਾਦਿ ਰਿਜਾਇ ਜਮਾਇਆ ਬਾਲਾਹਾ ਇਨਦੁ ਕਾਹਾਇਆ
ਦੀਉ ਇਵੇ ਵੰਜਗੀ ਵਿਚਿ ਬੀਜੇਤੁ ਮੁਖੇ ਹਨਾ ਲਿਖਲਾਇਆ
ਭੁਭਿਐ ਕਪਾਹ ਦੀ ਟਿੰਡੇ ਹਨਿ ਹਸਿਆ ਪੁਖਿ ਰਾਇਆ ਦੁਹੀ
ਇਵੇ ਲਾਟੁ ਵੇਲਿਆ ਲੁਭੁ ਕਵਿਕਾਰਿ ਤੁਭੁ ਭੁਭੁ ਬਾਇਆ ਸਿਪੀ
ਵਾਇ ਪਾਇ ਉਰਾਇਆ ਕਾਰਿਕਾਰਿ ਗੋਰੀ ਸੁਤ ਕਰਤਾਇਆ ਤੁ
ਇਵੁਇ ਪੁੰਦਿਰਾਇ ਕੇ ਦੇਵੁ ਸੁਪੁਰਾਇ ਰਿਧਾਇਆ ਕੋ

ਚੀਕੋਟਾਟਿਕੋਟਿਆਸੁਈਧਾਰੋਜੋਦਿਸੀਵਾਇਆਲਾਜਣ
ਕਜਣਹੋਇਕਜਾਇਆ। ਦਾਣਹੋਇਅਨਾਰਦਾਹੋਇਧੁ
ਦਿਧੁਰੀਦਿਚਿਧਸੈਪਹੋਇਵਿਬਧੁਹਰੀਆਵਲਾਣਾਦਰੁਲਾ
ਲਾਫੁਲਾਦਿਗੋਸੀਗਇਕਤੁਬਿਗਖਿਸਹਸਟਲਫਲਫਲਇਕ
ਦੁਇਕਜਗੋਸੀਗਇਕਦੁਦਾਣੇਲਖਹੋਇਫਲਫਲਦੋ:ਨਅੰਦ
ਰਿਵਸੈਗਤਿਸਫਲਤੋਇਨਾਮਾਵਈਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਨੀਖਿ
ਰੁਰਸੈਗਜਿਉਜਿਉਲਯਨਿਤੋਰੁਫਲਿਤਿਉਤਿਉਦਿਗਦਿਗ

੪੭

ਗੁਣੀ ਮੇਰੀ ਨਿਵਲੇ ਭੁਗਾ ਭੁਗਾ ਦੇ ਸੇ ॥ ੧ ॥ ਹੋਇ
ਸਾਇ ਸਿਧੀ ਮੇਰੇ ਭੁਗੇ ਭੁਗਾ ਭਿਚਰੁ ਦੇ ਸੇ ॥ ੨ ॥ ਇਧੀ ਇਕ
ਕੋਢੀ ਮੇਰੇ ਭੁਗੇ ਭੁਗਾ ਭਿਚਰੁ ਦੇ ਸੇ ॥ ੩ ॥ ਪਾਇ ਕੁਠਾ ਲੀਕਾ ਲੀਕੇ ਮੇਰੇ
ਕਾਇ ਸੁਨਿ ਮਾਭੁ ਦਿਗੇ ॥ ੪ ॥ ਘੁਘਿ ਘੁਘਿ ਪਤਰ ਪਾਲੀ ਅਨਿਧੁ
ਟੀਕਾ ਇਨ ਲਜਾਇ ਰਹੇ ॥ ੫ ॥ ਥਾਰਹ ਦੇ ਨਹਿ ਇਕੇ ਲੀਕੇ ਲ
ਦੇ ਕਾਇ ਟੀਕੇ ॥ ੬ ॥ ਥਾਰਹ ਦੇ ਨਹਿ ਇਕੇ ਲੀਕੇ ਲ
ਅਚਲ ਸਰੀ ॥ ੭ ॥ ਸਾਭੁ ਸੁਨਟੀ ॥ ੮ ॥ ਪੈ ਪੈ ॥ ੯ ॥ ਖਸਖਸ

ਦਾਣਾ ਹੋਇਕੋ ਖਾਕਾ ਮੰਦਰਿ ਹੋਇ ਖਾਕਾ ਜਮਾਵੈ ਮੇਦੇ ਸਤੁ ਪੇਸਤੁ ॥ ੪੮ ॥
 ਬੂਟੁ ਹੋਇ ਰੰਗਾ ਬਿਰੰਗੀ ਫੁਲਾ ਖਿੜਾਵੈ ਯਹ ਰੰਗ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ॥
 ਦੁਇ ਕਰੜਾ ਏਰੜਾਵੈ ਸੂਟੀ ਉਪਰਿ ਖੇਲਣਾ ਪਿਛਦੇ ਜਿਸ
 ਫੜਧਰਾਵੈ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ਮਲਾਇਕੋ ਲੋਹੁ ਪਾਣੀ ਰੰਗੀ
 ਗਾਵੈ ਪਿਰਮ ਪਿਆਲਾ ਮਜਲਸੀ ਜੋਗ ਬਿਗਾ ਬਣਾਵੈ ॥
 ਅਮਲੀ ਹੋਇ ਸੁਮਜਲਾ ਜਾਵੈ ॥ ਗਜਰੀਆਰ ਸੁਦੱਖ
 ਦੋਬਲਣਾ ਅਣਬੋਲਣਾ ਅਭਰਿਠਾਂ ਜੂਟਿਆ ਅਣਸੁਜੂਟਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦਰਿ ਰਿਤਾ ਅਨ ਰਿਤਾ ਅਖੀ ਧੁਰਿ ਮਦਾਈ ਮਾਮਖੀ
ਦਿਦਿ ਮੰਗੁਰ ਬੋਰਿਠਾ ਇਕੀ ਦੁਖ ਹਲੇ ਬੁਟਹੋਇ ਸਿਰਤ ਲਵਾਇ
ਮਾਇ ਨਹਾਇਠਾਂ ਦੁਹੁਖੰ ਛਾਵੈ ਚਪੀ ਫੀਅੋਟੇ ਲਾਹੇਇ ਤੁਧੁ
ਇਸਠਾ ਵੀਰੋਇ ਕੀ ਹਵ ਕਤ ਦਾ ਅਵਗੁਣਿ ਮਾਰੇ ਪਾਪ ਪਾਇ
ਠਾ ਮੰਨੇਗੇ ਨੇਵ ਬੁਧੁ ਪਿਠਾ ॥ ਘਟਹਰ ਬੁਟ ਸੁਹਾਵਣੀ
ਵੀਰੋਇ ਮਗਾ ਸਹੁ ਮਵੇ ਮਾਪਗਾ ਵਾਇ ਸਮੁੰਦ ਵੇਖਿ ਜੀਪੇ
ਦੇ ਮੁਹ ਵਿਚਿ ਸਮਵੇ ਲੇਵੇ ਹੀ ਮੁਹਿ ਬੁਟਾ ਸਿਪੁ ਚੁੰਤੀ ਮਾਵਿ

ਤਾਲਿਲੁ ਕਾਵੈ॥ ਫਰਿਕਾਏ ਸੁਜੀਵਿ ਰਾਪਰ ਕਾਹਜੇ ਨਾਮੁ ਪੁਰ
ਰਾਵੈ॥ ਪਰਵਸਿ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨਾਮੁ ਪਰਹਿ ਬਿਪ੍ਰਕਰ ਵਿਚਨਾਏ॥ ਭੁ
ਇਅਭੁਲਾ ਅਸੁ ਲੁਏ ਮੇਤੀ ਦਾਨੁ ਨਾਪਛਿਤਾਏ॥ ਸਫਲਾ ਜਨਮੁ
ਕਈ ਵਰਸਾਏ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੇਧੀਐ ਬਰਸੇ ਕਣਿ ਅਣਹਿ
ਇਹਿ ਰੋ॥ ਧਾਗਾ ਹੋਇ ਪਰੇਣੀਐ ਹਰਿ ਮਾਲ ਰਸਾਲਾ ਗਹਿਰੀ ਸਾਧ
ਜਿਗਤਿ ਗੁਰਸਾਧ ਵਿਸਿ ਵਹਉ ਮੇਅ ਰਿਸੇ ਰੇ ਅਨੁਧੀਰੇ ਅਨੁਜਿ
ਇਸਨੁ ਦੇਲਾਇ ਅਨੁਗੁਣੁ ਵਿਚਿ ਗੁਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗਿ ਰੇ ਪੇਗੇ

੪੯

ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਕ ਹੋਇ ਕਾ ਅਧੇ ਸਿਤ ਰੇਣੁ ਨੀਰੋਗਿ ਜਿਲਾ ਅਲੁਣੀਚੁ
ਟਟੇ ਲਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਤਰਸ ਨੀਰੋਗਿ ਵਿਰਲਾ ਸਿਖੁ ਸੁਏ ਗੁ
ਪ੍ਰੇਮੇ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੁਣਾ ਸੰਦਰਿਸਿ ਅਠਾਥਾ
ਹਰਿ ਚੋਲਾ ਸਬਦ ਸੁਰ ਤਿਸਵ ਪਾਨ ਹੋਇ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨਾਨੁ
ਣਿ ਥੋਲਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਦਸ ਨੁਦੇਖਣਾ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ਵਿਣੁ ਅੰਨ
ਏਲਾ ਵਹ ਗੁਰ ਗੁਰ ਸਬਦ ਲੇਪੀ ਪੀਨੀ ਪੀਨਾ ਠਾਚੁ ਪਿਦੇ
ਪ੍ਰੇਮੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਕ ਹੋਇ ਚਰਣ ਪਾਇ ਚਰਣ ਦੁਖੁ ਏਲਾ ਚਰਣ

ਚਿਤੁਤਵਰਕਵਿਤੁਵਜਲਅੰਦਬਿਰੇਨਿਰਲਾਜਿਵਣੁਕ ॥ ੫੦ ॥
ਤਿਸਰਵਾਰੇਲਾ ॥ ਸਿਰਵਿਚਿਨਿਕੇਵਲਹੋਇਜਾਪੁਚਹ
ਣਚਵਰਕਵਿਚੁਏ ॥ ਗੁਰਸਰਤੀਰਬਨਾਇਕੇਅੰਤੁਤਰਿਚੁਏ
ਰਿਪਖਾਏ ॥ ਕਾਤੀਹੁਪਉਲੇਕਰੇਚਲਣਾਜਾਣਿਨੀਸਾਣੁਜਾ ॥
ਏਪੇਗੀਪੇਪਖਕਹੋਇਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਨਦਰਿਨਿਹਾਏ ॥ ਮਕਾਗ
ਕੁਸੰਤਹੁਪਗਮਹਿਸੁਓਜਲਸੇਤੀਖਾਇਖਵਾਏ ॥ ਘਲਹੁਨਿਕੀ
ਅਖੀਏ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀਸੁਟਿਗੁਰਸਿਖਪਾਏ ॥ ਗੁਰਸਿਖੁਏਪੇਪਾ

ਮੁਖਿ ਮਾਨੈ ॥ ਗੁਲਰ ਅੰਦਰਿ ਤੁਹਣਹ ਟਾਗੁਲਰ ਨ ਕਰੈ
ਰੁਖ ਟੇ ॥ ਗੁਲਰ ਟਲ ਗਲਿ ਲਖ ਟਲ ਇਕ ਦੂਲਾ ਮਾ ਲੋਖ
ਨਜਾ ਟੇ ॥ ਲਖ ਲਖ ਬਿਰਖ ਬਰੀ ॥ ਚਿਅਹੁ ਲਖ ਬਰੀ ਚੇਵਾ
ਗਾਥਾ ਟੇ ॥ ਲਖ ਬਾਗ ਬਹਮੰਡਾ ਟੇ ਲਖ ਬਾਹਮੰਡਾ ਟੇ
ਵਿਚਿ ਮਾ ਟੇ ॥ ਮਿਹਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਮਿਹਰਦਾ ਨੁਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਧਿਕ
ਤਿਰੰਗਾ ਟੇ ॥ ਪੈਰੇ ਪੈਪਾਖ ਕਹੈ ਇਸਾਹਿ ਬਦੇ ਚਲੇ ਰਹੁ ਤੇ
ਮਹਰਿ ਮੇਜਾ ਟੇ ॥ ਤਜਾਇ ਸਿਧਾ ਟੇ ॥ ਦੁਇ ਦਿਹਿ ਦੁਇ

ਪ੍ਰੋਇਤੀਐਦਿਹਚੜਦੋਹੇਇਨਿੱਕਾਉਨਿਉਨਿਜਗਤੁਜੁਹ ॥ ੫੧ ॥
ਰਦਾਗਾਨਮਹੇਸਰੁਮਸਤਕਿਟਿਕਾਸੇਲਹਕਲਾਸਿਘਾਰੇ
ਐਸਫਲੁਜਨਮੁਸਹੈਕਲਾਇਕਾਅੰਮ੍ਰਿਤਕਿਰਟਿਸੁਹਾਰ
ਈਨਿੱਕੁਰੁਰੇਸਿਜੈਸਹਸਿਕਾਸੀਤਲਜਾਤਿਜਿਤੋਖੁਦੇਸਹ
ਜਸਿਜੈਗਿਰਤਨਅੰਮ੍ਰਿਕਾਕੇਰੇਅਨੇਰਹੁਚਾਨਣਾਰਚਕੇਰ
ਧਿਆਨੁਧਾਰਿਛਿਕਾਅਪੁਗਵਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਮਟਿਕਾ
ਹੇਇਨਿਮਾਣਾਭਗਤਿਕਾਦਿਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਹਿਦਗਾ

ਨੁਪਾਇਆ ਭਗਤ ਵਛਲੁ ਹੋਇ ਭੋਇਆ ਸਾਣ ਨਿਸਾਣੇ
ਸਾਧੀ ਪਵਿਵਾਇਆ ਸਾਧੂ ਲੋਕਾ ਵਿਚਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਿ ਨਿਹਦ
ਭੁਵਾਸੁ ਮਰਾਸਿ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਭੋਤੀ ਜਕਰੇ ਰੁਪ
ਵਦਖਣਾ ਚਉਫੇਰਿ ਫਿਰਾਇਆ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਵਖਾਣਦੇ ਪੁ
ਕਟੁਕ ਰਿਪਰਤਾ ਪੁਜਣਾਇਆ ਅਭਿਗਤਿ ਗਾਇਆ
ਅਭਾਸਿ ਹੋਅ ਕਥਕ ਥਾਵੀ (ਚਾਤੁਨਾ) ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੁਖ ਫਲੁ ਮਲਖਣਖਾਇਆ

੧ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੇ ਨਾਥ ਸਿਰੁ ਹਰ
 ਤੁਸਿ ਬਿਕਸੀ ਹੀ ਨਰਚੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਜੁ ਹੋਵੇ ਨਾਥਾ ਹਰ ਪੰਥ
 ਨਖੇਦ ਲਖਚੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਨੁ ਮਵਰਨਹੈ ॥ ਇਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਤੇ ਬੋਲਾ ਪਰਚੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣਾ ਛਿਅਦ ਕਾ ਲਖ
 ਸਣਨ ਸਰਚੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਹਚਲੁ ਮਤਿ ਹੋਵੇ ਨਾਥਾ ॥ ਇਹੁ
 ਇਨ ਪਚੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਕਮਾਵਣਾ ਪੈਰੀ ਪੈਰ ਹਰਾਜਿ

ਹਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਚਹਾਚੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਕੁਮਾਰਾਇਕ ਮਨਹੋਇ ਨਹੋਇ ਦੁਚਿਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਾਪੁ ਵਾਵਾਇ ਮਾਜੀਏ ਨ ਮੁਕਤਿ ਨ ਤਾਮਸੁ ਪਿਤਾ
ਉਪਦੇਸੁ ਮਦੇਸੁ ਕਾਰਿ ਸਣੁ ਦੂਤਾਂ ਵਿਖਵਾਗੁ ਜਿਤਾ
ਏਥਾ ਖੜ੍ਹਹੋਇ ਪਾਹੁ ਨ ਵਾਜਾ ਰਿਹੋਇ ਅਖਿਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਧਿਸੇਵਾ ਗੁਰਸਿਖਾ ਗੁਰਸਿਖ ਮਾਪਿ ਉਭਾਈ ਮਿਤਾ ਦੁਰਮ
ਤਿਦੁਖਿ ਪਾਵੁ ਰਿਕਾਰਿ ਗੁਰਮਾਤਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮਨੁ ਜਿਤ

ਛਾਡਿਕੁਛਕੜੁਕੁੜੁਕੁਧਿਤਾ॥ ਅਪਣੇਅਪਣੇਵਰਨਵਿਚਿ ५੩
ਚਾਰਿਵਰਨਕੁਲਧਰਮਧਰੀਦੋ॥ ਛਿਅਦਗਸਣਛਿਅਸਾਸਤ੍ਰਾ
ਗੁਟਗੁਰਮਾਤਿਖਟੁਕਰਮਕਰੀਦੋ॥ ਅਪਣੇਅਪਣੇਸਾਹਿਬੈਚ
ਕਰਜਾਇਜੁਹਾਰਜੁਵੰਦੋ॥ ਅਪਣੇਅਪਣੇਵਣਜਵਿਚਿਫਾ
ਪਾਰੀਵਾਪਾਰਮਚੰਦੋ॥ ਅਪਣੇਅਪਣੇਖੇਤੁਵਿਚਿਬੀਉਸਭੈ
ਕਿਰਜਾਣਬੀਜੰਦੋ॥ ਕਾਰੀਗਾਰਕਾਰੀਗਾਰਕਾਰਖਾਲੇਵਿਚਿਜਾ
ਇਮਿਲੇਦੋ॥ ਸਾਧਸਿਰਾਤਿਗੁਰਸਿਖਪੂਜੰਦੋ॥ ਅਮਲੀਰ

ਦੁਨਿਅਤੀਅਸੋਫੀਸੋਫੀਸੇਲਾਕਰਦੇ। ਜੁਆਰਿਜੁਆ
ਵੇਅਵੇਕਰਮੀਵੇਕਰਮਰਚੇਦੇ। ਚੇਰਾਚੇਰਾਪਿਰਹਵੀਠਗਰੁ
ਗਮਿਏਦੇਸਠਰੀਦੇ। ਅਸਕਾਰਿਅਸਿਠਿਅਸਕਰੇਚੁਗਣ
ਚੁਗਣਉਸਾਹਿਮਿਏਦੇ। ਅਨਤਰੁਅਨਤਰੁਆਤਾਤੁਤਾਤੁ
ਰਤਰੀਦੇ। ਦੁਖਿਅਰੇਦੁਖਿਅਰਿਅਸਿਠਿਅਪਦੇ
ਖਰਵੇਦੇ। ਸਾਧੁਸਿਗਤਿਗੁਰਸਿਖਵਸਿਦੇ। ਕੇਈਧੀਧੀ
ਜੇਤਕੀਕੋਪਾਧਾਕੇਵੇਦੁਸਦਾਏ। ਕੇਈਗਜਚਾਉਕੋਕੋਮ

ਭਾਚਉਧਰੀਅਖਾਏਕੋਈਬਜਾਜੁਸਗਫੁਕੋਕੋਜਉਹਰੀ
ਜਫਉਜਫਾਏਪਾਸਗੀਪਰਜੂਨੀਅਕੋਈਦਲਾਲੀਕਿਰ
ਜਿਕਸਾਏਜਾਤਸਨਾਤਸਹੀਸਲਾਖਕਿਰਤਿਵਿਰਤਿਕਹਿਨਾ
ਉਗਣਾਏਜਾਪਸਿਗਤਿਗੁਰਸਿਖੀਮਲਿਅਚਾਦਿਚਿਨਿਰ
ਸੁਦਲਾਏਸਥਦਸੁਰਤਿਲਿਦਅਲਖੁਲਖਾਏਪਾਸਤਿਸ
ਤੀਦਿਰੁਜੀਵਦੇਸਾਪਕਸਿਧਨਾਥਗੁਰਚੇਲੇਦੇਵੀਦੇਵਰਖੀ
ਸੁਗਏਰਉਖੇਰਪਾਲਥਹੁਮੇਲੇਗਣਰੀਪ੍ਰਥਮਪਛਰਕਿਨਰ

੫੪

ਸਭੁ ਰਾਖਾ ਤਬ ਹੁਏ ਲੋਕਾ ਕਾਖ ਸਦਾ ਨ ਉਦੈ ਠਾਕਾ ਅੰਦਰਿ
ਤਉ ਹੋਇ ਹਰਿ ਮੇ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
ਸਕੇ ਲੋਕਾ ਏਕ ਮਨ ਇਕੁ ਅਰਾਧਣਾ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਮਾ ਪੁਰਾਣ
ਜੁਹੇ ਲੋਕਾ ਦਲਾਣੁ ਜਾਣਿ ਪਏ ਸਿਰ ਤੇ ਲੋਕਾ ਜਤ ਸਤਿ
ਮਹੇ ਮਜਗ ਜਪਤ ਪਦਾਨੁ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਗਰਿਧਿ ਸਿਧਿ
ਪਾਈ ਰੁਬਹੁ ਤੇਰੇ ਸੰਤਨਾਟਕ ਮਗ ਲੋਕੇ ਵੀਰਾ ਰਾਧਾ
ਮਨੀ ਮਨਾਣਾ ਵਿਰਾਟੁ ਪਨੇਰੇ ਪੁਰ ਕਉ ਤਕ ਦੇਵ ਕਾ ਨਿਵੇ

ਗਮਤੁਤਿਅੰਗਮਘੇਰੇਯਸਿਧਾਸਣਪਰਚੇਘਟਿਹਠਾਧਿਰਹ ੫੫
ਕਉਤਕਲਖਹੇਰੇਘਾਰਸਮਣੀਰਸਾਇਣਕਥਾਮਾਤੁਕਲ
ਖਮਨੇਰੇਘੁਜਾਵਰਤਉਪਾਰਟੇਵਰਸਥਾਪਸਿਵਜਕਤਿ
ਲਵੇਰੇਸਾਧਸਿਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਵਿਨੁਥਾਉਨਪਾਇਨਦੁਕੇ
ਭਲੇਰੇਭੂਖਇਕਗਢੀਸਉਛੇਰੇ। ਸਉਣਸਗਨਵੀਚ
ਰਣੇਸਉਗਹਥਾਰਹਰਾਸਿਵੀਚਾਰਾਕਾਮਣਟੂਣਾਮਉਸੀ
ਅਕਣਜੇਈਪਸਾਰਪਸਾਰਾਗਦਹਕੁਤੇਬਿਲੀਆਇਲ

ਮਲਾ ਲੀ ਗਿ ਦ ਕੁਛਾਰਾ ਨਾਰਿ ਪੁਰਖੁ ਪਾਣੀ ਮਗਾਨਿ ਫਿਕਰ
ਦ ਹਿਰਕੀ ਵਰਤਾਰਾ ਆਇਤਿ ਵਾਰਭਧੁ ਭਰਮਾਦਿ ਸਾਸੁ ਲਾਸ
ਸਾਸੇ ਸਾਰਾ ਵਲਛਲ ਕਾਰਿ ਵਿਸਵਾਸੁ ਲਾਖ ਬਹੁ ਚਖੀ ਕਿ
ਉਦੈ ਭਤਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਰਿ ਭਿਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਲੀ
ਮਾਨ ਲੇਵਾ ਹਰੇ ਰੰਗਾ ਸਿਰੀ ਗੰਗਾ ਦ ਕਹੇ ਏ ॥ ਮਸਟ ਪਾਉ
ਕਧ ਭੁਹੇ ਏ ਪਾਰਸ ਪਰੇ ਸੇ ਕੰਚ ਨੁ ਜੇ ਏ ॥ ਚੰਦ ਨੁ ਵਾਸ ਵਟ
ਸਪਤਿ ਮਫਲਾਸ ਫਲ ਕਾਰਿ ਚੰਦ ਨਗੇ ਏ ॥ ਛਿਨਾ ਗੁਣਿ ਬਾਰ

ਹਮਾਯਾਗਿ ਸੁਝੈ ਸੁਝਨ ਦੁਜਾ ਕੋਈ ਚਾਹਿਦ ਰਨਿ ਛਿਅਦਰ ੫੬
ਸਨਾਥਾਗਹ ਵਦਤ ਵੇਸਤੁ ਲੇਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਸਨੁ ਸਾਧ
ਸੰਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗਿ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਈ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਅਗ
ਧਨਿ ਚੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਦਕਸਾ ਹੁਰੈ ਵਿਰਤੀ ਸੁਰਲਾਗ
ਇਤੁ ਹੋਈ ॥ ਜੀਅ ਟਿਭ ਦਇ ਮੰਗੈ ਮਰੈ ਪਰੈ ਕਰਦੇ ਦ
ਈ ਗੀਤੀ ਰੁੜੀ ਕਲਧਰ ਮਚ ਜਮ ਰਾਵੀ ਚਾਰ ਵਿਖੋਈ ॥
ਕਾਵਿ ਕਰਤੁ ਤਿਕ ਸੁਤੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇ ਦੁਲੀਚੇ ਗੀਤ ਚੰਦੋਈ ॥

ਜੇਕਰ ਤੇਰੇ ਮਨੀ ਮਨਿਸਰੇ ਮਨ ਉਤਰੇ ਤੇਰੇ ਦਿਲੇ ਸਾਧਕ
ਗਤਿ ਕੁਰਸਾਥ ਦਿਲੁ ਮਰਿ ਮਨਿਸਰੇ ਮਨਿ ਦਈ ਦਿਗੇ
ਗੁਰੁ ਪਿਰੇ ਗੁਰਿ ਪਰੇ ॥ ਲਾਸਕਾਰੀ ਦਿਲਾਸ
ਤੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਜਾਇ ਸਾਹਜਾ ਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਮਰੇ ਦੁਨਿ
ਮਿਥੈ ਸਭ ਉਮਰਾ ਉਪਾਏ ਬਣਿ ਬਣਿ ਗਵਨਿਤਾਇ
ਦੇ ਬਣਿ ਸਾਹਜਾ ਦੇ ਸਾਦਮੁਰਦੇ ਪਿਜਾ ਮਤਿ ਦਾ ਰਵਰੀ ਬੀ
ਨਿਦਰ ਰਾਹਿ ਹੋ ਨਿਦੁ ਮਰੁ ਮਰੇ ਮਰੇ ਚੁਟੇ ਜਿਲਹੀ

ਸੇਵਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾਰ ਕੁਸਾ ਦੇ ਪਾਤਿ ਜਾਹ ਪਾਤਿ ਜਾਹੁ ਸੇਗੁ ॥ ੫੭ ॥
ਗੁਪਿ ਵਰ ਤੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ॥ ਜਾਹ ਸੁਹੇਲੇ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੇ ॥
ਤਰੇ ਲਖ ਅਨੇਰ ਦਿ ਚਰਿ ਰਵਿ ਅੰਗੁ ॥ ਸੁਝਿ ਨ ਸੁਝੈ ਕੋਈ ॥
ਹਿ ਬੁਕੇ ਮਿਰਗਾ ਵਲੀ ॥ ਤਿਨ ਜਾਇ ਨ ਆਇ ਕਰੇ ਵੀ ॥
ਅਰੁ ਗਾਰਵੈ ਰਿਠੀ ॥ ਖੁਬੀ ਵਡੇ ਲਖ ਪਲੇ ॥ ਘੰਘੇਰੁ ਜਾਹ
ਬਜਵੈ ॥ ਖਿਚੁ ਕਿਨਹਿ ॥ ਪ੍ਰਾਨਿ ਮਿਲੈ ਨ ਚੇਈ ॥ ਚਰਵੈ ਚਾਰ ਸਿੰਘ ॥
ਗਵਿ ਚਿ ਜਾਪ ਜਿਹਾ ॥ ਤਿਹਿ ਦੁਗਮਾ ਤਿਥੈ ॥ ਆਸ ਤਿਹੁ ਗੁਰ ਸਦ ॥

ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਦੁਬਿਧਾ ਮਰਿ ਵਾਸਿ ਗਈ ਮਾਰੁ ਤੁਧਿ ਜਾਤੁ
ਦੁਨੀਏਈ ॥ ਜਾਤਿ ਕੁਰਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਕੁਰਸੁ ਧਿਰਾ
ਰਾਹੁ ਦਲਾਇ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤਿਕਾਇ ਤੁਧਿ ਤਵ ਸਿਦੁ ਰਾਮ ਤਿਦੁ
ਕੁਰਸਿ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਦਾ ਸੁਗਤਿ ਏਕਾ ਦਲਾਇ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਦੁਨੀਏਈ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ

ਵਿਚਿਉਦਾਸੁ ਰਹਿਅਸਾਪੁਰਵਾਇਨਾਮਾਪੁਰਾਣਾਇਨਾਮ ॥ ੫੮ ॥
੧ ॥ ਰਾਜਾਪਰਜਾਹੋਇਕੋਚਾਕਰਕੁਕਰਦੇਸਿਵਹਾਈ ॥ ਜ
ਮਦਿਆਹਣਿਬੁਝਣਾਨਾਨਕਦਦਕਹੋਇਦੁਪਾਈ ॥ ਫੀਦੁ
ਹੋਨਸਿਠਣੀਆਦੁਹੀਵਈਦੁਇਤੁਬਣਾਈ ॥ ਰੋਵਣੁਪ
ਵਣੁਪੁਇਆਨੋਵੇਣਾਮਲਾਹਣੁਪੁਮਪੁਸਾਈ ॥ ਸਾਧਸਿਰ
ਤਿਜਦੁਸੋਹਿਲਾਰੁਗੁਪੁਖਸਾਧਸਿਰਾਤਿਇਦੁਲਾਈ ॥ ਵੇਦ
ਕਤੇਬਹੁਬਾਹਰਾਜਸਣਮਦਣਮਲਿਪਤੁਰਹਾਈ ॥ ਮਾਸਾ

ਦੇਰਿ ਸਿਰਾ ਸੁਵਣਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥ ਸੁਹੇਲਾ ਸੁਮ
ਮੁਖ ਬਾਹਵਾਟ ਦਿਰਦੋ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ ਲਿਖਾਇ ਦਾਮਨ ਸੁ
ਖ ਦਵਨ ਲਾਵਿ ਚਿਰੁ ਥੀਦੋ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਵਨ ਸੁਕਤਿ ਕਰਿ
ਮਨੁ ਖਿਛਿ ਗਿਰਿ ਰਿਜਨ ਮਿ ਮਰਦੋ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ
ਪਾਇਦੋ॥ ਮਨੁ ਖਿਦੁ ਖਫਲੁ ਖਲਹਿਦੋ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰ
ਹ ਸੁਖ ਬਹੁ॥ ਮਨੁ ਖਿਜਮ ਪੂਰਿ ਰੰਗ ਨਹਿਦੋ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਪੁ
ਵਾਣੀ॥ ਮਨੁ ਖਿਹਰਿ ਮੇਲਾ ਗਾਨਿ ਜਲਿਦੋ॥ ਬੀਦੀ ਮੰਦਰਿ

ਵਿਰਭੇਬੰਦੋ॥ ਯੇਵਕੋਰੋਘਵਿਲਾ ਰੁਣੀਆਉਪੀਉਖਰੀ ॥ ੫੯
ਪਿਆਰੀ॥ ਵਿਚਿਰਾਵਾਂਭੈਨਹੀਨਾਨਕਦਾਟਕਸਰਪਰਵਰੀ
ਲਖਖਰਦਿਵੀਵਾਹੀਅੇਗਾਹਣੇਦਾਜੁਸਾਜੁਅਤਿਭਾਰੀ॥ ਜਾ
ਹੁਣੇਘਰਿਸੰਨੀਅੇਸਣਖਤਿਪਰਵਾਰਸਧਾਰੀ॥ ਸੁਖਮਏਤੀਪਰ
ਸੇਜਰੀਫਤੀਹਭੇਜਨਸਦਾਸੀਚਾਰੀ॥ ਏਕਵੇਦਗੁਣਗਿਆ
ਨਵਿਚਿਅਰਧਸਰੀਰਸੇਖਦੁਆਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਨਿ
ਹਰਭੀਨਾਰੀ॥ ॥ ਜਿਉਕਹੁਮਿਤਿਵੇਸਿਆਸਭਿਕੁਲਖਣ॥

ਪਾਪਕਮਾਏ ਲੋਕਹੁਦੇ ਸਹੁਕਾਹਰੀ ਤਿਹੁਪਖਾਨ ਮਰਿਤਿ
ਲਾਏ ਕੁਥੀਰੋਥੈ ਹੋਰਨਾ ਮੁਹਰਮਿ ਠਾਹੇਇ ਪਚਾਏ ਘੰਡੇ
ਵਾਮਿਰਗਾਜਿਉਦੀਪਕੁਹੇਇ ਪਤਿਯਾਜਲਾਏ ਦੁਹੀਸਰਾਈ
ਜਰਦੁਗੁਪਕਰਥੇਈ ਪੁਰਕੁਥਾਏ ਮਨਮੁਖਮਨੁ ਮਠਖੰਡ
ਹੋਇਦੁਸਟਾ ਸਿੰਘਾਤਿਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਵੇਸੁਨਾਪੁਤੁਨਿਨਾ
ਰਿਸਦਾਏ ॥ ਸੁਧਿਨਹਵੇਬਾਲਕੁਪਿਥਾਲਕਲੀਲਾਦਿ
ਰਿਵਿਹਾਏ ਭਕਿਥਿਥਨਿਭਰਮਾਈਐ ਪਰਤਨਾਪਕਲੀ

ਦੁਖੁ ਭਾਵੈ ॥ ਬਿਰਧਿ ਹੋ ਆਜੀ ਜਾਣਾ ਵਿਚਿ ਮਹਾ ਜਾਦੂ ਪ
 ਰਵਾਰੁ ਫਹਾਵੈ ॥ ਬਲ ਹੀਣਾ ਅਤਿ ਹੀਣੁ ਹੋਇ ਨਾਉ ਬਹਤਾਰਿ
 ਆਬਰੁ ਭਾਵੈ ॥ ਅੰਨ੍ਹਾ ਬੋਲੀ ਪੰਗੁਲਾ ਤਨੁ ਬਕਾ ਅਨੁਦਹਾਵਿ
 ਸਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸਿਰਾ ਤਿਗੁਰ ਸਬਦਾ ਵਿਣ ਲਖ ਰਉਰਾ ਸਿਹਜੁ
 ਨਿਛਵਾਵੈ ॥ ਅਉਸਰੁ ਚੁਕਾਹ ਬਿਨ ਅਭਾਵੈ ॥ ੧੦ ॥ ਹੰਸੁ ਨਛ
 ਰੈ ॥ ਅਸੁ ਭੁਖ ਗੁਲਾ ਬਹੁ ਛਪਦਾ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥ ਕੋਇ ਲਛਮੀ
 ਅੰਬਦਾ ਟਿਵਟਿਵਟਿਕ ਉਕੁਥਾਉ ਸੁਖਾਵੈ ॥ ਦੁਗਨੁ ਹੋਵਹਿ

੬੦

ਭੁੱਖੀ ਭਾਈ ਰੋਗ ਸੁਦੇ ਸੁਦ ਪਾਵੈ। ਸਫਲ ਬਿਰਖ ਨਿਰਭਰ
ਮੰਤ੍ਰਿ ਨਿਰਭਰ ਮਾਣ ਸਦ ਹਾਇ ਜਿਧਾਵੈ। ਮਾਰਤ ਤੀਜ ਭੁੱਖੀ
ਮਾਣਾ ਸਿਰਤੋਂ ਰਨੀ ਵਾਇ ਪਲਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਪੁ ਗੁਰ
ਇਸ ਮਾਨੁ ਮੁਖ ਮੁਖ ਮੁਖ ਮਾਪੁ ਗਣਾਵੈ। ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਕੁਦ ਭੁੱਖੀ
ਵੈ। ਰਜਾ ਮਿਰਾਸੀ ਨ ਪਤਿਗਾਮ। ਇਕਿ ਕੁਤੁ ਇਕ ਕੁਤੁ
ਪਦੇਵੈ। ਮਾਣੁ ਪਦੇਹੀ ਪਦੇਹੀ ਗਾਪ ਜੇ ਦੂਤ ਕੁਤੁ ਕਰੀਦੇ।
ਜਾਮਾ ਸਾਕੁ ਇਹ ਹਰਖ ਸੇਵਾ ਕਰੁ ਰਾਵੀਦੇ। ਮਾਨੁ

ਪ੍ਰਭੂ ਜੇ ਤਾਇਲਾਹੀ ਤੇ ਤਾਇਲਾਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜੇ ਤਾਇਲਾਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜੇ ਤਾਇਲਾਹੀ ੬੧
ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਹੀ ਗਾਹੀ ਗਾਹੀ ਗਾਹੀ ਸਾਧਿਕਾ
ਪਤਿ ਮਿਲਿ ਰਲਣਾ ਤਾਜਿ ਗਾਇ ਤਗਾਚੇ ਰਗੁਰੀਦੇ। ਲੇਲਾਹਾ
ਨਿਜਿਘਰਿ ਨਿਬਹੀਦੇ। ਥੇਰੀਚਾਹੁ ਲਿਖਾਇ ਦਾਬਹੇ
ਲੇਪੁਰਮਾਣਸ ਸੁਹਾਣਾ ਮਾਗੁਇ ਕੁਨਿਬਾਹਿਦਾ ਲਾਕਰ
ਜਿਗਸਾਹ ਸੁਣਾਤਾ ਟਾਟੀਰੇ ਮਹਲੇ ਪਾਹੁ ਹੋਇ ਨਿਚਿਦਾ
ਦੁਨਿਪੁਪਾਣਾ ਲਾਹੁਇ ਕੁਵੀਦਾ ਹੀ ਮੇਥਹਲੇ ਜਾਈ ਕਹਿ

ਸਿਰਾਣਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਏਕੁ ਮੁਖ ਕਾਵਿ ਰਿਹੈ ਹੁਪੁਜਾਹੀ ਦੂਖੁ

ਜਲਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਪੁ ਸਿਰਾਤਿ ਗੁਰ ਸਬ

ਦੁਸੀਸਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇਤਿ ਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰ ਜਾਣੈ ਮੇ ਪੂਰੇ ਪੂਰ

ਬਾਬ ੧ ॥ ਪੂਰ ਪੂਰ ਸਾ ਸਿਉ ॥ ਪੂਰਾਨੁ

ਦਿਖਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਪੂਰੀ ਪੁਸਤਕੁ ਪੂਰ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਿਧਿ ਕਦ ਕਾਇ

ਆਪੁਰੇਪੁਰਾਦਰਸਣੇਪੁਰੇਪੁਰਾਸਭਦੁਸੁਣਾਇਆਪੁਰੇਪੁਰਾ ੬੨
ਥੇਦੇਪੁਰੇਪੁਰਾਤਖਤਰਚਾਇਆਸਾਧਸਿਗਤਿਸਦੁਖੰਬੁਹੰਤ
ਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇਵਸਿਗਤਿਆਇਆਸਚਰੁਪੁਸਚੁਨਾਉ
ਗੁਰਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਿਖਾਸਮਝਾਇਆਗੁਰਚੇਲੇਪਰਚਾ
ਪਰਚਾਇਆ ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੋਸਾਧਸਿਗਤਿਦੁ
ਕੇਕਾਰਾਇਆਭਰੇਭਰਾਰਦਾਤਾਰੁਹੋਸਾਧਸਿਗਤਿਦਾਦੇਇਦੁ
ਵਾਇਆਪਾਰਬਰਮਗੁਰੁਪਹੋਇਸਾਧਸਿਗਤਿਗੁਰਸਦਾਇਸ

ਮਾਇਆ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਜੇਗਾਧਿ ਮਾਨਕ ਰਿਪੁ ਜਾਪੈ ਨਦਰ ਸਾਨੁ
ਇਸ ਮਾਯਾ ਸੰਗਤਿ ਪਉ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇ ਦੇ ਤਾਖਾਇ ਪੈਸੈ ਪੈਨਾਇ
ਮਾਯਾ ਪਰਬਾਰੀ ਹੋਇ ਵਰਤਿ ਮਾਯਾ ਪਰਬਾਰੀ ਸਿਖ ਪੈਰੀ ਪਾਇ
ਮਾਯਾ ਮਾਯਾ ਵਿਚਿ ਭੀਟਾ ਸੁਰਖਾਇ ਮਾਯਾ ਮਾਯਾ ਮਾਯਾ ਤੇਰੇ ਭੀ
ਭੀਕੈ ਜਾਇ ਅੰਦਰਿ ਦਰਿ ਮਾਯਾ ਇਨ੍ਹਦੇ ਮਾਯਾ ਜਿਸ ਮਾਯਾ ਪਿਅਰ
ਪਿਯਰੇ ਚਿ ਇਕ ਮਾਯਾ ਹੋਇ ਗੁਰ ਜਾਪ ਜਪਦੇ ਮਾਯਾ ਭੈ ਇਕੇ ਲਾ
ਲਾਇ ਸਾਧ ਸਿਖ ਤਿਚਿ ਇਜਾਇ ਬਹਿਦੇ ਮਾਯਾ ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਭਿਰ

ਭੀਣਹੋਇਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵਿਸੁਣਿਦੋ। ਭਾਇਓਕਾਭਿਭੇਦ ੬੩
ਹਤਿਮਨਿਗੁਰਜਿਵਾਗੁਰਪੁਰਬਕਰਿਦੋ। ਸਿਏਯੋਦਰਗਾਫਣਾਮ
ਸੇਝੀਕਾਰਿਮੇਲੁਮਿਲਿਦੋ। ਗਤੀਕੀਰਤਿਸੋਹਿਲਾਕਾਰਿਮਾਰਤਿ
ਪਰਸਦੁਵਡੀਦੋ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪ੍ਰਿਯਮਚਖੰਦੋ। ਇਕੁ
ਕਦਾਉਪਸਾਓਕਾਰਿਓਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਪਸਾਰਾਪਉਦੁਪਾਣੀ
ਏਸਿਤਰੋਧਰਤਿਅਗਾਸੁਧਰੋਨਿਰਧਾਰਾਹੋਮੋਹੋਮਦਿਚਿਗਖਿ
ਓਨੁਕਾਰਿਵਰਤਿਰਕਹੋੜਿਅਕਾਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪੁਰਨੁਬ੍ਰਹਮੁ

ਅਨੁਮਾਨਿ ਰਹੁ ਮਨੁ ਪਾਪਾ ਪਾਪਾ ਪਾਪਾ ਪਾਪਾ ਪਾਪਾ ਪਾਪਾ
ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ
ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ
ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ
ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ
ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ
ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ

ਗੁਰਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਪਾਣੀ ਪਤਾ ਪਾਵਿ ਤਕ ਰਿਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ੬੪ ॥
 ਪੰਥਿ ਸੀਵਾਇ ਚਲਾਇਆ ਧਰਤੀ ਮਾਤਾ ਮਹੱਤ ਕਾਰੇ ॥
 ਤਿਪਤਿ ਸਿਜੋ ਗੁਬਣਾਇਆ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਰਾਤਿ ਦਿਹੁ ਬ
 ਲਸੁਭਾਇ ਜਗਤੁ ਖਿਲਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ
 ਨਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਸਿਆ ਪੁਰਾਵਾਇਆ ਜੇ ਮਣ ਮਰਣਹੁ ਬਾਹ
 ਵੇਜੀ ਵਨਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਵਰਤਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਤਾ ਮਤਿ
 ਏਪਤਾ ਸਿਤੋ ਖਸੋ ਖਪਦੁ ਪਾਇਆ ਧੀਰਜੁ ਧਰਮੁ ਭਿਰਾਵਦੁ

ਇਸ ਪੁਤ ਪੁਜਤ ਸਤੁ ਪੁਤ ਜਣਾਇਆ ਗੁਰ ਦੇ ਲਾਚੇ ਲਾਗੁ
ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਚਲਤੁ ਵਟਾਇਆ ਗੁਰੁ ਪਿਸੁ ਖਟ ਬੁਝ
ਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਪਰ ਪਰ ਜਾਇ ਪਰਾ ਹੁਣਾ ਆਜਾ
ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ਵਲਾਏ ਪਾਣੀ ਨੰਦ ਰਿਕ ਵਟਾ ਜਿਉ ਰਜ
ਧਿਆਨੁ ਮੰਤ੍ਰਿ ਚਲੇ ਏਸ ਥਵ ਸੁਰਤਿ ਸਤ ਸੀਰੀਅ
ਤਿ ਗੁਰ ਦੇ ਲੇਟੀ ਸਿਧਿ ਮਿਲਾਏ ਚਾਰਿ ਵਰਨੁ ਗੁਰ ਸਿਖਰ
ਇਸਾ ਧਸਿ ਗਤਿ ਸੁਦੇਖੰ ਰਵ ਸਾਇਆ ਪੁਰਾ ਵਾਇਤੀ ਬੇਲ

ਰਸੁਖਾਇਚਥਾਇਸੁਰੰਗੁਚੜਾਏਯਾਛਿਅਦਰਸਨਤਰਸਨਖਵਪ
ਵੇਖਾਰਹਪੀਥਿਗਿਰਿਥਸੁਣਾਏਯਾਛਿਅਰੁਤਿਥਾਰਹਪੀਥਕਰਿ
ਇਕੁਇਕੁਸੁਰਜੁਰੇਦੁਇਖਾਏਯਾਥਾਰਹਸੇਲਹਮੇਏਕੇਸਸੀ
ਅਣਅੰਦਰਿਸੁਰਸਮਾਏਯਾਸਿਵਸਕਤੀਨੇਲਿਪਿਕੇਗੁਰਮੁਖਿ
ਇਕਮਨਿਇਕੁਧਿਆਏਯਾਪੇਰੀਪੇਜਗੁਪੇਰੀਪਾਏ ॥ ਗੁਰਚਿ
ਪਦੇਸਮਾਦੇਸੁਕਾਰੀਪੇਰੀਪੇਰਹਗਾਸਿਕਰੀਦੋਚਰਣਸਰਣਿਅ
ਸਤਨਾਮਨਿਚਰਣਰੇਣੁਪੁਖਿਤਿਲਕਸੁਹੀਦੋਭਰਮਕਰ

ਸਦਾ ਲੇਖੁ ਮੇਰੇ ਲੇਖ ਅਲੇਖਾ ਵਿਸੇਖ ਬਣੇ ਦੋ ਜਗਾ ਮਰਨੇ
ਤਿਉਂ ਦੋ ਤੁਕਾ ਰਿਸੁ ਰਜਰੇ ਦ ਨਲਖ ਪੁਜੀ ਦੋ ਹਉ ਮੇ ਗਰ ਬੁਝਿ
ਰਿਕੇ ਸਾਧ ਸਿਗਾ ਤਿਸਰ ਮੇ ਲਿਮਿ ਲੇ ਦੋ ਸਾਧ ਸਿਗਾ ਤਿਪੁਰ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਚਰਣ ਕਵਲ ਪੁਜਾ ਪਰਚੇ ਦੋ ਸੁਖ ਸਿਪਾਇ ਹੋਇ
ਵਰਵ ਸੀਦੇ ॥ ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਪਰਸਣੁ ਸਫਲੁ ਛਿਅਦਰ
ਸਨ ਇਕੁ ਦਰਸਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਦਿਬਾ ਦਿਸਾਇ ਪਰਗਾ ਸੁਕਵਿ
ਠੇਕੇ ਵੇਦ ਗੁਰਗਿਆਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ਇਕਾ ਨਾਗੀ ਜਤਿ ਹੋਇ ਪ

ਰਨਾਗੀਧੀਭੇਟਵਖਾਣੇ॥ ਪਰਧਨੁਸੁਮਰਗਾਇਜਿਉਮਰ ॥ ੬੬
ਰੁਹਿੰਦੁਸੁਜਲਮਾਣੇ॥ ਪਰਥਾਗੀਗੁਰਸਿਖੁਹੋਇਸਿਖਾਸੁਤ
ਮਲਸੁਤਵਿਰਾਣੇ॥ ਪਾਰਥਮਪੁਰਸਕਾਮੁਗਿਆਲਪਮ
ਨਗੁਰਸਿਖਸਿਵਾਣੇ॥ ਜਾਧਸਿਗਾਤੀਨਿਲਿਪਤਿਪਰਵਾਣੇ॥
ਗਾਈਬਹਲੇਰਗਾਜਿਉਖਰੁਚਰਦਿਦੁਧੁਦੇਨਿਇਕਰੰਗੀ
ਬਹਲੇਬਿਰਖਵਣਾਜਪਤਿਅਗਿਨਅੰਦਰਿਹੋਬਹੁਰੰਗੀ॥
ਵਤਨਵੇਖੇਸਭੁਕੇਰਤਨੁਪਾਦੁਖੁਵਿਰਲਜਿਗੀ॥ ਹੀਰੇਹੀਰੇ॥

ਥੇਥੇ ਮਾਫਤ ਨਸਾ ਲਸਤ ਜਿਗਤਿ ਚੇਗੀ ਮੇਰੀ ਮਿਤੁ ਨ ਦਰਿ
ਸਿਰਥਿ ਲਿਖਿ ਨਿਹਾਲੁ ਨ ਹੋਰ ਸੁਮੰਗਿ ਮਦਿ ਬਦੇਹਦਿ
ਬਦਿ ਸਦਿ ਹੋਇ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਅੰਗ ਮੰਗਿ ਸਾਧ ਸਿੰਗ
ਤਿਸ ਤੇ ਦੁਰ ਸਹ ਲਿਗੀ ॥ ਸਬਦ ਦੁਰ ਤਿ ਲਿਖ ਸਾਧ ਜੀ
ਗਿਪੰਚ ਸਬਦੁ ਇਕ ਸਬਦ ਮਿਲਾਇ ॥ ਗਾਗਨ ਦੁਰ ਘਸ
ਬਦ ਲਖਤੁ ਪਿਆਰਾ ਉਸੁਤਾ ਉਆਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਪਿਆਨੁ ਨਿਜਾਣੇ ਜੀਤੀ ਜੀਤਨਾਇ ॥ ਮਕ ਬਕ ਬਦੀ

ਚਾਹਿਕੇਉਸਤਤਿਨਿਦਾਵਰਜਿਰਹਾਏ। ਕੁਰਉਪਦੇਸੁਅ ੬੭
ਵੇਸੁਕਾਰਿਮਿਠਾਥੋਲਣੁਮਨੁਪਰਚਾਏ। ਜਾਇਮਿਠਾਨਿਧੁ
ਕੁਕੀਕੁਆਰੇਖੋਰਖਣਹਾਰੁਕੁਕਏ। ਰੀਨਹੋਇਕੋਕੁਪਿ
ਕੁਏ। ਚਰਣਕਮਲਮਕਰੰਦੁਰਜਿਹੋਇਭਵਵੇਲੇਦਾਸੁ
ਲੁਭਾਵੇ। ਏਕੁਪਿਗੁਣਾਸੁਖਮਨਾਇਪਿਤਿਥੇ। ਨਿਜ
ਪਰਿਅਵੇ। ਜਾਹਿਜਾਹਿਮਨੁਪਦਣਿਦਸਹਿਰਿਸਾਜਪੇ
ਜਪਾਵੇ। ਅਚਰਜਦੁਪਅਨੁਪਾਤਿਦਰੀਧਸੁਰੀਧਅਵੇਸੁਅ

ਰਵੈ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਰਣ ਰਬਿੰਦ ਸੁਖ ਸੰਪਦ ਵਿਚਿ ਸਦ
ਜਿਸ ਭਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਦੇਹ ਬਿਦੇ ਗੁਰ
ਮਪਦੁ ਪਾਵੈ ਸਾਧ ਸਿਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮਲ ਖੁਲਖਾਵੈ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰ ਬਸ ਕਬਹੂੰ ਜਿਸਾਧ ਸਿਗਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਰਕਮ ਭੈ
ਪਾਣਿ ਪਾਖਾ ਪੀਲਣਾ ਪੈਰ ਧੋਇ ਰਣ ਮਤੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਬਾਣੀ
ਇਖੈ ਪੈਰ ਨਾਤਾ ਲੀਮ ਦਿਗ ਬਾਬਦ ਨਾਵੈ ਨਾਮ ਸਕਾਰ ਭੰਗ
ਉਤਰੈ ਗੁਰ ਭਾਣੀ ਗਾਇ ਮਿਲਿ ਗਾਇ ਲਾਵੈ ਕਿਰਤਿ

ਗਤਿਕਾਰਿਧਰਮਦੀਹਬਹੁਦੋਕੇਭਲਾਮਨਾਦੋਪਾਰਸੁਪਹਿ ੬੮
ਆਪਰਸੁਹੋਇਪਰਤਨਪਰਧਨਹਬੁਨਲਾਦੋਗੁਰਸਿਖਗੁ
ਰਸਿਖਪੁਜਕੇਭਾਇਭਗਤਿਭੇਭਾਣਾਭਾਦੋਆਪੁਗਦਾ
ਇਨਆਪੁਲਖਾਦੋ॥ ਗੁਰਸੁਖਿਪੈਰਸਕਾਰਥੇਗੁਰਸੁ
ਖਿਮਾਰਗਿਰਾਲਚਲਿਦੋਗੁਰਦੁਆਰੈਜਾਨਿਚਲਿਜਾਧਿ
ਗਤਿਚਲਿਜਾਇਬਹਿਦੋਧਾਵਨਿਪਰਉਪਕਾਰਸੁਗੁਰਜਿ
ਖਾਨੋਖਾਨੇਲਹਿਦੋਦੁਬਿਧਾਪੰਥਿਨਧਾਵਨੀਮਾਇਆ

ਵਿਚਿਉਂਦਾ ਸੁਰਹਿਦੇ॥ ਬੀਦੇ ਖਲਾ ਸੀ ਬੀਦਰੀ॥ ਵਿਰਣੇ
ਈਹੁਕਾ ਮੀ ਬੀਦੇ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਪਰਦਖਣਾ ਪੈਰੀ ਪੈਰਹਰਾ ਸਿਰ
ਦੇ॥ ਗੁਰਚੇਲੇ ਪਰਚੈ ਪਹਚੇਦੇ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਮਨਿ ਪੁ
ਰਾ ਸੁਹੇ ਪਿਰ ਮਾਪਿ ਆਲਾ ਅਜਰਜਰੇਦੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁ
ਰਸ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਏਕੀ ਧਿਆਨ ਪਰੇਦੇ॥ ਸਬਦ ਸੁਰ
ਤਿਓ ਵਲੀ ਨਹੀ॥ ਇਅਕਥਕਥਾ ਗੁਰਸਬਦ ਸੁਣੇ॥
ਗੁਰੁ ਵਿਖਹੁ ਵਰਤਮਾਨ ਮਾਧਿਗਾਤਿਗਾਤਿ ਅਗਾਤਿ

ਅਲਖਲਖੀਦੋ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਦੁਖੁ ਅਛੁਤੁ ਛੁਤੁ ॥ ੬੬ ॥
ਗਤਿ ਵਛੁਤੁ ਕਰਿ ਅਛੁਤੁ ਛੁਤੁ ॥ ਭਵਨਾ ਲਾਮੰਦਰਿ
ਬਹਿ ਬੈਠਿ ਕਸਾਪਿ ਛੁਤੁ ਛੁਤੁ ॥ ਪਰਉ ਪਕਾਰੀ ॥ ਲਾ
ਹਸਿਦੇ॥ ॥ ॥ ॥ ਬਾਵਨ ਚੰਦਨੁ ਅਖੀਐ ਬਹਲੇ ਦਿਸੀ ॥
ਹਤਿ ਸੁਲਪਟਾਹੀ ॥ ਪਾਰਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪਥਰਾ ਪਥਰਾ ॥
ਇਨ ਜਾਹੀ ॥ ਅਣੀ ਜਿਨਾ ਸਪਾਂਸਿਰੀ ॥ ਚਿਓ ਭਿਯਾਵੀ ॥ ਚਿਓ
ਰਹੀ ॥ ਲਹਰੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਹੀ ਸੁਲੇਖਾ ॥ ਟਕੋਤੀ ॥ ਚੁਗਿ ਚੁਗਿ ਖਾਹੀ ॥

ਜਿਉ ਜਿਨ ਕਵਲ ਲਾਸ ਪਤੁ ਹੈ ਪਰਿ ਬਾਰੀ ਗੁਰ ਸਿਖ ਤਿਵ
ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਨਿਰਾ ਸੁਹਾਇ ਜੀਵਨਿ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਵਨਿ
ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤੇ ਕਿਤੁ ਮੁਹਿ ਜਾ ਲਾਹੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਾਤਿ
ਗੁਰੁ ਤੁਨਿ ਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰ ਸਿ
ਖੁ ਤੁਨਿ ਚਰਣ ਸਰਣਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਆਇਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤੇ ਮਿਲਿ ਸਿਰੁ ਚਣਾਇਆ ਧੰਨੁ
ਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਚਰਣ ਧੰਨੁ ਮਸਤਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣਿ ਲਾਇਆ

ਜਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁਪੀਨੁਹੇਪੀਨੁਪੀਨੁਗੁਰਸਿਖਪਗਾਇਨਾ १०
ਇਨਾਭਾਉਭਗਾਤਿਗੁਰਸਿਖਾਇਚਿਹੋਇਦਇਅਥੁਗੁ
ਰਮੁਹਿਲਾਇਆਦੁਰਮਤਿਦੁਜਾਭਾਉਮਿਟਾਇਆ
ਪੀਨੁਪਲੁਚਸਾਘੜੀਪਹਰੁਧਨੁਧਨੁਬਿਤਿਸੁਵਾਰਸਭਾਗੋ
ਪੀਨੁਪੀਨੁਦਿਹੁਗਾਤਿਹੋਪਖੁਸਾਹਰੁਤਿਸਿਖਤਿਜਗੋਪੀਨੁਅ
ਭਿਚਨਿਛਤੁਹੋਕਾਅਕੋਧੁਅਹੀਕਾਰੁਤਿਅਗੋਪੀਨੁਪੀਨੁਸਿ
ਜੇਗੁਹੋਅਠਸਤਿਤਿਕਰਾਜਪਿਰਾਗੋਬੁਰੁਦੁਅਗੋਅਗਾਇਕੋ

ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਲ ਰਸ ਮੀ ਮਿਰੁ ਪਾਗੇ ਦੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁ ਮਦੇ ਸੁ
ਕਾਇ ਮਨ ਤੇ ਪਿਰ ਮਪਿ ਰੀ ਅਨੁ ਰਾ ਰੇ ਸਾ ਸਬ ਦੁ ਸੁ ਰਾ ਤਿ ਲਿਵ
ਧਸੀ ਰੀ ਮੀ ਰੀ ਮੀ ਰੀ ਇਕ ਰੀ ਸਾ ਮਾਰੇ ਚਤਨ ਮਾਨ ਕਰਿ
ਦੇਸਾ ਦੇਸਾ ਪਿਮਿ ਠਾ ਬੇਲਾਣਾ ਜੇ ਬੇਲੇ ਜੇ ਈ ਜਾ
ਏ ਦੁਰ ਮੁਖਿ ਮਾਖੀ ਦੇਖਣਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿ ਮਾਨੁ ਹੋਰੇ ਸਾ ਪੁ
ਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਨਣਾ ਸੁਰਤਿ ਕਾਰਿ ਪੰਚ ਸਬ ਦਗੁ ਸਕ
ਮਾਨੁ ਏ ਦੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਟੀ ਨਾਮ ਸਕਾਰਿ ਰਉ

ਜਿਵੇਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਗਿਆ ਚਲਾਣਾ ਪਦਵਾਣਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ॥ ੧ ॥
ਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਾਣਾ ਪੈਨਣਾ ਜਗਾਏ ਗਾਇਨੇ ਗਾਪਦਾ ਪੈ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸਦਵਾਸ ਮਾਧਿ ਹੋ ਮਾਧੋ ਮਾਧੀ ਪਨਥਾ ਪਿਓ ਥਾਧੋ ਧਾਰਥ
ਗੀਨੇ ਦਨ ਪੁਕਤਿ ਲਹ ਰਿਸਤ ਵਲੋ ਭਉ ਨਾਵੇ ਆਪੋ ਧਾਰ
ਪਏ ਲਿਖਿ ਵੇਰੇ ਸਰਾਧੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਹੋ ਧਿਆ
ਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਜਾਣੇ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨੂਰੁ ਸ੍ਰੀ
ਮਰਦੁ ਪਦਵਾਣੇ ॥ ਚਰਣ ਕਾ ਮਲਾ ਕਰੀ ਦਰਸੁ ਪੁਜਾ ਮੁਕੁਤਿ

ਗਮਗੁਮਾਇਓ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵਸਾਧ ਜਿਗੁਗਾਰਿ
ਰਪਾਤੋ ਸੰਦਰਿ ਮਾਇਓ ਗੁਗਮੁਖਿ ਪਬੁ ਅਗਮੁਹੇ ਗੁਗਮਾਇ
ਨਿਹਚਲੁ ਚਲਣੁ ਭਾਇਓ ਵੇਦਕਰੇ ਬਹੁ ਬਾਹਰੀ ਅਕਥੁ
ਥਾਕਉਣੁ ਮਾਖਿ ਵਖਾਇਓ ਵੀਹ ਇਕੀਹ ਉਲਿਘਿ ਜਿਵੇ
ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਇਓ ਫੀਚੁ ਲੀਗਾ ਲਿਖਿਐ ਜਲੁ ਉਚਾਅ
ਏ ਘੁਘੁ ਸੁਝਨ ਸੁਝਈ ਚਕਵੀਚਿ ਦੁਨੁ ਰਹਾ ਭਾਇਓ ਨਿ
ਲਾਇਰਖੁ ਨਾਨਕ ਲੁਹੇ ਇਚਿ ਦਸਵਾ ਸੁਨਵਾ ਸਿਜਾਇਓ

ਪੇਦੁਪੁਪੀਆਣੀਐਮੇਤੁਮੇਦਾਕਉਰੁਨਸਾਵੇ॥ਜਿਉਥਾਇ १੨
ਚੰਬਾਵਿਚਿਚੁਣੀਏਹੁਪੀਐਮੇਦੁਪੁਨਖਾਵੇ॥ਸਭਿਅਵਗੁਣ
ਮੇਤਨਿਵਸਾਨਿਗੁਣਕੀਤੇਅਵਗੁਣਨਧਾਵੇ॥ਬੇਮਨੁਦਾਸੁਕ
ਬੁਰੀਆਵੇ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿ ਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਧਸਿਗਾਤਿਸਚਖੰਡੁਦਸਾਇ
ਆਗੁਰਸਿਖਟੇਗੁਰਸਿਖਹੋਇਆਪੁਰਾਵਾਇਨਆਪੁਰਾ

ਭਾਇਆ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੋਭੇ ਸਾਧਨਾ ਜਾਧਿ ਜਧਾਇ ਸਾਧੂ
ਸਦਵਾਇਆ ਚਹੁ ਵਰਨਾਉ ਪਦੇ ਸਦੇ ਸਾਇਆ ਦਿਰਿ
ਦਾਸੁ ਰਹਾਇਆ ਸਚਹੁ ਚਿੰ ਸਭੁ ਕਿਹੁ ਸਚੁ ਨਾਉ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਦੇਵਾਇਆ ਹੁਕੇ ਸੇ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੇ ਸੰਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੁਸਚੁ ਸ
ਸਾਇਆ ਜਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਮਲ ਖੁਲਖਾਇਆ
ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਨੇ ਜਾਧਿ ਕੇ ਰੇਦ ਸੂਰਜੁ ਦਿਹੁ ਰਾਤਿ ਸਧਾਇ
ਨੁਖਵੁਖ ਸਾਧੇ ਹਰਖ ਸੇ ਗਨਕ ਸੁਫਗਾ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਲਿਘਾਇ

ਜਨਮ ਮਰਣ ਜੀਵਨ ਮੁਕਾਤਿ ਭਯਾ ਭੁਗਮਿ ਮੁਸਕਰਿ ਮਿਦਯੇ ॥ ੧੩ ॥
 ਰਾਜ ਜੋਗ ਜਿਹਿ ਦਿਵਸਿ ਕਰਿ ਸਾਧਿ ਸਿਜੇ ਰਾਹਿ ਦਿਨੇ ਗੁਰਹਾਏ ॥
 ਦਸ ਗਤਿ ਕੀਤੀ ਨੀਦ ਭੁਖ ਮਾਸਾ ਮਨ ਸਾਜਿ ਇਘ ਰਿਖਾਏ ॥
 ਉਸਤਤਿ ਤੀਨੀ ਦਾਸਾਧਿ ਕੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਣ ਸਥਾਏ ਸੇਧੀਧੀ
 ਪਾਖਾ ਕਸਦਾਏ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਹੇ ਜੁੜੇ ਕੇ ਕਟੇ ਦਰਦ
 ਗਿਆਨ ਲਘਾਏ ॥ ਭੂਹ ਭਵਿਖ ਹੁਵਰਤ ਮਾਨਾ ਦਿਅ ਧਿਜਿ
 ਇਅੰਤਿ ਸਧਾਏ ॥ ਮਨ ਕਚਕ ਮਇ ਕੜਕ ਰਿਜੀ ਮਟਾ ਮਰਨੁ

ਜੀਵਤੁ ਜਿ ਇਸਾਈ ਮਾਧਿ ਆਇ ਆਇ ਪਾਇ ਜਾਇ
ਗਗੀ ਰਤ ਪਾਤਾ ਲਾਇ ਏਤ ਮਾਧ ਮਨਿ ਚ ਜਾਇ
ਕੋਯੋ ਬਾਧਿ ਰਾਇ ਜਿ ਏਤਾਇ ਇਹੀ ਪੰਗੁ ਲਾ ਸੁਖ ਮਨਾਇ
ਟੀਓ ਏਤਾਇ ਏਤਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਕ ਮਨ ਇਕਾਧਿ ਮਾਇ
ਅੰਤ ਜੇ ਰਜ ਸਾਧ ਕੇ ਮੇਤ ਜ ਉਤ ਭੁਜ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ
ਰੇਤੁ ਰੰਗ ਚਾਹਿ ਜੁਗਿ ਚਾਹਿ ਵਰਨ ਚਾਹਿ ਵੇਦ ਵਾਖਾਣੀ ਧਰਮੁ
ਮਾਧੁਕਾ ਮੁਖਿ ਜਿ ਏਤਾ ਮਾਧੁਕਾ ਮੁਖਿ ਜਿ ਏਤਾ

ਸਨਕਾਦਿਕਾਅਸਮਉਲਿਪਿਚਾਰਿਵੀਰਵਾਜਗਤਿਕਰਿ ॥ ੧੪ ॥
ਆਟੀਚਉਪਾਵ੍ਰਿਜਿਉਚਉਸਾਰਾਅਰਿਜੇਨ੍ਹਹੋਇਨਕਾਇ
ਰਵਾਣੀਅਰਿਗਾਥਿਰੰਗਤਿਬੋਲਰਜਬਹੁਰੰਗੀਇਕੁਰੰਗੁਨੀ
ਜਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਜਿਗਤਿਨਿਰਥਾਣੀ ॥ ਪਉਟੁਪੁ
ਣੀਥੇਜਿਤਰਧਰਤਿਅਕਾਸੁਉਲਿਪਿਪਾਇਆਣਾਕਾਸੁ
ਧੁਵਿਰੋਧੁਲਿਪਿਲੇਭੁਜੇਹੁਅਹਿਕਾਰਵਿਹਾਣਾਸਤੁਜਿਤੋਪੁ
ਦਇਆਧਰਮੁਮਰਬੁਸੁਰਬੁਪੰਚਪਰਵਾਣਾਥੇਚਰੁਭੁ

ਚਰਚਾਰੀਉਂ ਨਹੂ ਨ ਲੇਘ ਮਰੋ ਚਰਿਥਾਣਾ ਪੰਚਾਇਤ
ਪਦਸੇ ਸਰੋ ਪੰਚ ਸਬਦ ਘਨ ਘੋਰ ਨੀ ਜਾਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰ
ਕੁ ਅਤਮਾ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੁਹਾਣਾ ਸਹ ਜਿਸ
ਪਿਨਾਸਾ ਵਟ ਜਾਣਾ ॥ ਛਿਅਰੁ ਤੀਕ ਰਿਜਾਧਨਾ ਛਿਅ
ਵਰਜਨ ਸਾਧੇ ਗੁਰਮਤੀ ॥ ਛਿਅਰ ਸਰਸਨਾ ਸਾਧਿ ਕੋ ਰਾਗ
ਰਾਗੁ ਛਿਅ ਛਿਅ ਰਾਗੀ ॥ ਛਿਅ ਚਰਜੀ ਵੀ ਛਿਅ ਮਜਤੀ ਦੁ
ਵਰਤੀ ਛਿਅ ਸਾਧਿ ਗੁਰਮਤੀ ॥ ਛਿਅ ਸਾਧ ਸੁ ਛਿਅ ਕਾ

ਜਿਥਿਓ ਅਗੁਰਾਂ ਗੁਰਸੁਰਤਿ ਨਿਰੋਤੀ ॥ ਓਹ ਮਦਰਤ ਹੋਸਾਏ ॥ ੭੫

ਕੇਛਿਓ ਛਕਛਤੀ ਹਪਵਣ ਪਰੋਤੀ ॥ ਸਾਧਸਿੰਗਤਿ ਗੁਰਸਾਥ

ਦਸੁਰੋਤੀ ॥ ਸਤਸਾਮੰਦਓਲਿ ਪਿਆਮਾਦੀ ਪਸਤਇ ਕੁਦੀਪ

ਕੁਪਲਿਆ ॥ ਸਤਸੁਤਾਇਕ ਸੂਤਿ ਕਰਿ ਸਤੇ ਪੁਰੀਅਲਿ ਪਿਓ

ਛਲਿਆ ॥ ਸਤਸਤੀ ਜਿਥਿ ਸਪਤਰਿਖਿ ਸਤਸੁਰਾਜਿਥਿ

ਅਟਲੁ ਨਟਲਿਆ ॥ ਸਤੇ ਸੀਵਾ ਸਾਧਕੇ ਸਤੀ ਸੀਕੀ ॥ ਜੁਦ

ਲਿਓ ਛਲਿਆ ॥ ਸਤਅਕਾਸਪਤਾਨ ਸਤਦਸਗਤਿ ਕ

ਰਿਉ ਪਰਿ ਚੈਰਾਇਆ ਸਤਿ ਪਾਗੀ ਲੰਘਾ ਕੀਉ ਭਰ ਉਖੈ ਕਪੜ
ਦੁਖਾਇਆ ਸਤਿ ਰੋਹਾਇ ਸਤਿ ਵਰਸਤ ਸੁਹਾਹਾਇ ਸਤਿ
ਨਦੁਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ਵੇਚਿਖਾਇਆ
ਅਠੈ ਸਿਧੀ ਸਾਧਿਕੈ ਸਾਧਿਕਾ ਸਿਧਿ ਸਮਾਧਿ ਫਲਾਈਆ
ਟਕੁਲੀ ਬਿਖੁ ਸਾਧਨਾ ਸਿਮਰਾਇ ਸੇਖਨ ਕੀਆਤਿ ਪਾਈਆ
ਵਹਾਇਆ ਟਪੈ ਨੇਗੀਆ ਪੂਜੁ ਅਠੈ ਚਾਲੀਹ ਭਾਈਆ ਜੇ ਉਚ
ਵਖਾਅਠੈ ਚੀਆਇ ਕਤ ਸੂਤਿ ਰਹੈ ਨਿਵੁਣਾਈਆ ਅਰੁਪ

ਹਰਅੰਸਟਾਂਗਜੋਗੁਚਾਵਲਰਤੀਅੰਸਾਰਾਈ॥ ਟੁਕਾਠਾ ੧੬
ਮਨੁਵਸਿਕਾਰਿਅਸਟਧਾਤੁਇਕਧਾਤੁਕਰਾਈ॥ ਸਾਧਸਿੰਘੁ
ਵਰੀਵਡਿਆਈ॥ ਨਾਥਿਚਲਾਏਨਵੈਨਾਥਨਾਥਨਾਥੁ
ਅਨਾਥੁਸਹਾਈ॥ ਨਉਨਿਧਾਨਫੁਰਮਾਨਵੈਚਿਪਰਮਨਿ
ਧਾਨਗੀਅਨਗੁਰਭਾਈ॥ ਨਉਭਗਵੈਭੈਭਗਵਿਕਰਿਗੁ
ਰਮੁਖਿਧੇਅਭਗਤਿਭਿਵਲਾਈ॥ ਨਉਗਿਹਸਾਧਗਹਦਿ
ਚਿਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਦੀਵਾਰਿਆਈ॥ ਨਉਖੰਡਸਾਧਅਖੰਡ

ਗੋਇ ਨਉ ਦੁਆ ਮਾਰ ਤੀ ਪਾਨਿ ਜਾ ਪਾਰਿ ਜਾਈ ਨਉ ਮਰ
ਤਾ ਮਨੀ ਲੋਹੇ ਇ ਨਉ ਕਲਾ ਨਿਗਹ ਸਹ ਜਿਸ ਮਾਈ ਸੁ
ਮੁਖੇ ਸੁਖ ਰਤੁ ਮਲ ਪੁਲ ਪਾਈ ॥ ਸਿਨਿ ਮਾਸੀ ਦਸ
ਨਾਦ ਪਰਿ ਸਚ ਨਾਦਾ ਵਿਣੁ ਨਾਦ ਗਣਾਇ ਮਾਦ ਸ
ਵਰਾਰ ਮਕਾਰੁ ਕਰਿ ਏਕੈ ਕਾਰੁ ਨ ਮਲ ਪੁਲ ਪਾਇ ਮਾਤੀ
ਰਬ ਪੁਰਬ ਸਿਨੇ ਗਾਇ ਰਿਦ ਸਪੁਰਬੀ ਗੁਰ ਪੁਰਬੁ ਨ ਪਾਈ
ਮਾਨਾ ਇਕ ਮਨਾ ਇਕ ਨਚੇ ਤਿਓ ਸਾਧ ਸਿਗਾ ਤਿ ਵਿਣੁ ਦਹ ਵਿ

ਸਿਧਾਇਆ ਦਸ ਦਹੀਆਂ ਦਸ ਅਸੁ ਮੇਧਾਇ ਨੀਉ ਨਿਖੇ ੧੧

ਪੁਕਰਾਇਆ ਇੰਦਰੀਆ ਦਸ ਦੁਸਿਕਾਰਿ ਬਹਰਿ ਜਾਂਦਾ ਦਸ

ਜਿਹਾਇਆ ਪੈਰੀ ਪੈ ਜਗੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਇਕ ਅਨਿ

ਹੋਇ ਇਕਾ ਦਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਤੁ ਪਤਿ ਬ੍ਰਤੁ ਭਾਇਆ ਧਿਆ

ਰਹੁ ਦਸ ਸੁੰਦਰਿ ਚਿਪਲ ਦਾ ਪਾਗ ਵਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ

ਰਹ ਕਸਰੀਆ ਰਹ ਕਸੇ ਕਸਿ ਕਸਦੀ ਕਸਿ ਕਸਾਇਆ ਗਿ

ਆਰਹ ਗੁਣ ਫਲਾਉ ਕਰਿ ਕਚ ਪਕਾਈ ਅਘ ਘੜਾਇਆ

ਹਿਅਰਹਦਾਉਚਰਉਕਰਿਦੂਜਭਾਉਕਦਾਉਹਰਾਇਅਮਰ
ਅਰਹਦੇਵਾਸਿਖਸੁਟੇਗੁਰਸਿਖਲੇਗੁਰਸਿਖਸਦਾਇਅਮਰ
ਸਾਧਸਿੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਵਸਾਇਅਮਰ ॥ ਬਾਰਹਪੰਥਸਾਧਾ
ਇਕੋਗੁਰਮੁਖਿਗਾਰੀਗਾਹੁਚਲਾਇਅਮਰਸੂਰਜੁਬਾਰਹਮਾਹਵਿ
ਰਿਸਸੀਅਰਾਇਕਤੁਮਾਹਿਫਿਰਾਇਅਮਰਬਾਰਹਜੇਲਹਜੇਲ
ਕਰਿਸਸੀਅਰਾਅੰਦਰਿਸੂਰਸਮਾਇਅਮਰਬਾਰਹਤਿਲਕੀ
ਟਾਇਕੋਗੁਰਮੁਖਿਤਿਲਕੁਨੀਸਾਣੁਚੜਾਇਅਮਰਬਾਰਹਰਾ

ਸੀਸਾਧੀਕੋਜਾਚਿਰਾਜਿਰਹਰਾਸਿਲੁਭਾਇਆਥਾਰਹਦੀ ੧੮
ਗਇਕੋਬਾਰਹਮਾਜੇਤੋਲਿਤੁਲਾਇਆਪਰਸੁਪਾਹਸਿਪਰਸਿ
ਕਰਾਇਆ ॥ ਤੇਰਹਤਾਲਅਉਰਿਅਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਤਪ
ਤਾਲੁਪੁਰਾਇਆਤੇਰਹਰਤਨਅਕਾਰਬੇਗੁਰਉਪਦੇਬੁਰਤਨ
ਧਨੁਪਾਇਆਤੇਰਹਪਦਕਰਿਜਗਿਦਿਸਿਪਿਤਰਕਰਮਕਾ
ਰਿਤਰਮਿਭੁਲਾਇਆਲਖਲਖਜਗਨਪੁਜਨੀਗੁਰਸਿਖ
ਰਹਦੇਦਕਪੀਆਇਆਜਹਦੇ ॥ ਨਈਵੇਦਲਾਖਗੁਰਮੁਖਇ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਤੀਹਾਣੀ ਨਾ ਰਿਜੋ ਲਹ ਸੀ ਗਾ ਬਕਾ ਰਿਜੋ ਜਠ ਤਾਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
ਮਾਣੀ ਸਿਵ ਤੇ ਸਕਾਤਿ ਸਤ ਰਹਵਾਣੀ ॥ ~~ਗੁਰਮਤਿ~~ ਗੁਰਮਤਿ
ਜੇ ਧਿਕੇ ਪਦੇ ਪੁਰਾਣਾ ਮਾਠਾ ਰਹੁ ਏਹਾ ਉਨੀ ਵੀਹ ਇਕੀਹ ਲਿ
ਖਿਥਾ ਏਹਾ ਉਮੇਰੇ ਸਾਧਿ ਨਿਵਾ ਏਹਾ ਸਿਖ ਮਾ ਸਿਖ ਬੁਟਾ ਏਕੀ
ਤੇਈ ਚਉ ਵੀਹ ਪੰਜੀਹ ਪਾ ਏਹਾ ਛਬੀਜੇ ਤ੍ਰਿਸਤਾ ਏਹਾ ਮਾ
ਇਸਾ ਏਹਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ ਏਹਾ ਉਲੀਖਿ ਉਦਤੀਹ ਤੀਹ ਸਾਧਿ
ਲਿਖੇ ਤੀਹਿ ਵਜੀਵਾ ਪਾ ਏਹਾ ਸਾਧ ਸੁਲਖਣ ਬਤੀਹੇ ਤੇ ਤੀਹ

੭੯

ਸੂਚਉਫੇਰਿਫਿਰਾਈ। ਸਚਉਤੀਹਲੇਖਾਅਲੇਖਲਖਾਈ।
ਬੇਦਕਤੇਬਹੁਬਾਹਰਾਲੇਖਾਅਲੇਖਨਲਖਿਆਜਾਈ।
ਸੂਪੁਅਨੁਪਅਚਰਜੁਹੈਦਰਸਨੁਦਿਸਦਅਗੋਚਰਭਾਈ।
ਇਕਕਵਾਉਪਸਾਉਕਰਿਤੋਲਨਤੁਲਾਧਾਰਨਸਮਾਈ।
ਬਨੀਬਦਨੀਬਾਹਰਾਬਕੇਸਬਦੁਸੁਗਤਿ। ਲਿਵਲਾਈਅਨੁ
ਬਚਕਰਮਅਗੋਚਰਾਮਾਤਿਬੁਧਿਜਾਧਿਸੇਝੀਬਕਿਪਾਈ।
ਅਛਲਅਛਦਅਭੇਦਹੈਭਗਤਿਵਛਲਸਾਧਸਿਹਤਿਵਾ

ਈਸਾਵਰਾਮਾਪਵਰੀਵਰਿਆਈ॥ ਵਣਵਣਵਿਚ ੮੦

ਵਣਾਸਪਤਿਰਹੇਉਜਾਵਿਆਮੰਦਰਿਅਵਸਾਰੀ॥ ਚੁਟਿਚੁਟਿ

ਅੰਜਨਿਬੂਟੀਆਪਾਤਿਸਾਹੀਬਾਗਲਾਇਸਵਾਰੀ॥ ਸਿਨਿਸਿ

ਜਾਬਿਰਖਵਰੀਗੀਅਨਿਸਾਰਿਸਮਾਲਿਕਰਨਵੀਚਾਰੀ॥ ਹੋਨਿ

ਸਟਲਰੁਤਿਆਈਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਫਲਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਕਾਰੀ॥ ਫਿਰ

ਖਹੁਸਾਉਨਾਮਾਵਈਫਲਵਿਚਿਸਾਉਜੁਗਪਸਿਜਾਰੀ॥ ਧੁਰ

ਨਬਹੁਜਗਤੁਵਿਚਿਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸਿਗਤੁਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਮਾਪਰ ਮਾਪਾਰੀ ॥ ਮੰਦਿਰੁ ਨ ਦਰੀਅਰੁ ॥
ਦਰੇਦਰੁ ਵਰ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਓਚ ਕੇਵਲੁ ਮਾਖੀਐ ਮੇਲੁ ॥
ਜਸੁ ਪੁਨ ਮਾਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਲੇਨਿ ਉਰਾਰੀ ਪੰਖਣੁ ਮਨ ਲਾਜ ॥
ਲਉਰਿ ਖਬਰਿ ਨ ਮਾਣੈ ॥ ਓਰੁ ਕੁਸੁ ਲਿਨ ਲਭਈ ॥ ਭੁਭੇ
ਇਰਿ ਨਿਹੈਰਾਣੈ ॥ ਲਖ ਮਰਾਸਨ ਮਾਪੜੁ ਨਿਕੁ ਦਰਤਿ ॥
ਕਾਦਰੁ ਨ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥ ਪਾਰਬਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸਾਧਨਿ ॥
ਤਿਵਾਜਾ ਨਿਰਬਾਣੈ ॥ ਮੁਰਦੋ ਹੋਇ ਮੁਰੀਦੁ ਸਿਦਾਣੈ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਮੁਖਟਾਪਟ ਅੰਦਰਿ ਸੁਰਜੁ ਸੁਭੇ ਸੁਰਜੁ ॥ ੧ ॥
 ਕਦਲਾਪਰੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕਾਰਿ ਬੁਝੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਿਝਰਧਾਰ ਵਰੈ ਗੁਣ ਗੁਣੈ ਨਿਕਰਿ ਖਿਖਿ
 ਰਖੁ ਹੈ ਇਸਫਲੁ ਫਲਿ ਚੰਨ ਵਾਸੁ ਨਿਵਾਸੁ ਨਖੁਝੈ ਆਟਾਟ
 ਸਫਲਾਸਾ ਮਦਰਸਹੈ ਇਸੇ ਹਨੁ ਧੋਹਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਬੁਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰੁਖਵਰੁ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਜੀਵਨੁ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਨਾ
 ਧਰਿ ਗਤਿ ਮਾਇ ਸਹਜਿ ਸਾਮ੍ਹਿਕੈ ॥ ੨ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰਗੁਰੁ ਜਾ

ਏਐ ਫੁਰਸੁ ਖਿਹਾਇ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਚੰ
ਰਹਵਿ ਚਿਪੇ ਮਭਗਤਿ ਪਰਚੈ ਹੋਇ ਮੇਲਾ ਧਿਆਨ ਧਿਆਨ
ਮਨੁ ਨੁਗਤਿ ਭੁੰਜਕਰ ਮਹੀ ਸੁਵੇ ਸੁਨਵੇਲਾ ਧਿਰ ਖਹੁ ਰਲ
ਫਲਤੇ ਬਿਰਖੁ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਹੇਲਾ ਦੀਹਾ ਮੰ
ਦਿਵਰਤ ਮਨਹੋਇ ਇਕੀਹੀ ਮਰਗ ਚਰਖੇਲਾ ਮਨਾਦਿਪੁ
ਰਖਾ ਮਦੇ ਸੁਕਰਿਆ ਦਿਪੁ ਰਖਾ ਮਦੇ ਸੁਕਰਿਆ ਦਿਪੁ ਰਖਾ
ਦੇ ਸੁਸੁਹੇਲਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਮੰ ਮੰ ਭਵੇਲਾ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਇਕਕਵਾਉਪਸਾਰੁ

ਕੁੰ ਕੁੰ ਰੁ ਅੰਦਰਿ ਕੀਆਪਸਾਰਾ॥ ਪੰਜਿਤਤਪਰਵਾਣੁ
 ਕਰਿਚਉਖਾਣਿ॥ ਦਿਚਿਸਤਵਰਤਾਰਾ॥ ਕੇਵਰੁਪਰਤੀਆਖੀਐ
 ਕੇਵਰੁਤੋਲੁਅਗਾਸਅਕਾਰਾ॥ ਕੇਵਰੁਪਵਣਵਖਾਣੀਐਕੇ
 ਵਰੁਪਾਣੀਤੋਲੁਵਿਥਾਰਾ॥ ਕੇਵਰੁਅਗਨੀਭਰੁਹੈਤੁਲਿਨਤੋਲੁ
 ਅਤੇਲੁਤੋਲੁਰਾਗਾ॥ ਕੇਵਰੁਆਖੀਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ ਚਉਗਾਸੀ

ਹਲਾਖੋਜੋਨਿਦਿਚਿਜਲੁਬਲੁਮਹੀਅਲੁਤਿਭਵਣੁਸਾਰਾ
ਕਾਸਿਏਕਸਿਜੋਨਿਦਿਚਿਜੀਅਜੀਤਅਗਣਤਅਪਾਰਾਸਾ
ਸਿਰਿਗਾਸਿਸਮੁਲਦਾਕਰਿਬਹਸੰਭਕਰੋਇਸੁਮਾਰਾਗੋਮਰੇਅ
ਦਿਚਿਗਪਿਓਨੁਰਾਮੰਕਾਰਅਕਾਰਵਿਥਾਰਾਸਿਰਿਸਿਰਿਲੇਖੁ
ਅਲੇਖਦਲੇਖਅਲੇਖਉਪਾਵਣਹਾਰਾਕੁਦਰਤਿਕਦਣੁ
ਕੋਵੀਚਾਰਾ) ਕੇਵਰੁਸਤੁਸਿਤੋਖੁਹੈਦਯਾਧਰਮੁਚੇਅਰੁ
ਵੀਚਾਰਾਕੇਵਰੁਕਾਅਕੁਪੁਹੈਕੇਵਰੁਲੋਭੁਮੇਹੁਅਹੀਕਾਰਾਕੇਵ

ਗੁਰਿ ਸਤਿ ਵਖਾਣਿਐ ਮੇਕੇ ਵਡੁ ਰੂਪ ਰਿਗ ਪਰਕਾਰਾ ਕੇ ਵਡੁ ਸੁਰ ੮੩
ਤਿਸਲਾ ਹੀ ਮੇਕੇ ਵਡੁ ਸਬਦੁ ਵਿਥਾਰੁ ਪਸਾਰਾ ਕੇ ਵਡੁ ਵਾਸੁ
ਨਿਵਾਸੁ ਹੋ ਕੇ ਵਡੁ ਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਅਚਾਰਾ ਕੇ ਵਡੁ ਰਸ ਕਸਾਸਾ
ਖੀਮ ਨਿਕੇ ਵਡੁ ਸਦਨਾ ਦਠਿ ਮੀਕਾਰਾ ਅੰਤੁ ਬਿਅੰਤੁ ਨਪਥਾ
ਵਾਰਾ ॥ ਕੇ ਵਡੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਮਾਖੀ ਮੇਕੇ ਵਡੁ ਹਰਖੁ ਸੇਰੁ ਦਿਸ
ਥਾਰਾ ਕੇ ਵਡੁ ਸਚੁ ਵਖਾਣਿਐ ਮੇਕੇ ਵਡੁ ਕੁਰੂ ਕਮਾਵਣਹਾਰਾ ਕੇ
ਵਡੁ ਰੁਤੀਆ ਹਰਖਿ ਦਿਹਰਾਤੀ ਦਿਸਸਾ ਦੁਵੀਚਾਰਾ ਅਸਾਸ

ਸਜ ਕੇ ਵਡੀ ਕੇ ਵਡੁ ਨੀ ਦਤੁ ਖਾ ਮਹਾਰਾ ਕੇ ਵਡੁ ਮਾਖਾ ਭਾਉਂਤ
ਉਸਤਿ ਸਹ ਜਿਉ ਪਕਾਰ ਦਿਕਾਰਾ ਤੇਲ ਮਤਿ ਲੁਨ ਤੇਲ ਟਾ
ਰਾ ॥ ਕੇ ਵਡੁ ਤੇਲੁ ਜਿ ਜੇ ਗਟ ਕੇ ਵਡੁ ਤੇਲੁ ਦਿਜੇ ਗੁਦੀ ਚਾ
ਕੇ ਵਡੁ ਹਸਣ ਮਾਖੀ ਮੇ ਕੇ ਵਡੁ ਰੇ ਵਟਟਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ਕੇ ਵਡੁ
ਦੇਸੁ ਦਿਰਤਿ ਪੁਕੇ ਵਡੁ ਹੋ ਪਰਾ ਦਿਰਤਿ ਪਜਾਰਾ ਕੇ ਵਡੁ ਸਾਖ
ਪੁੰਨ ਪੁਕੇ ਵਡੁ ਸਾਖੀ ਮੇ ਕੇ ਵਡੁ ਕੁਦਰਤਿ ਗਾਖੀ
ਮੇ ਦਿਕਦੁ ਕੁਦਰਤਿ ਲਖ ਜਾਗਾ ਦੇ ਨੀ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਪਦੇ ਕੇ

ਕੁਦਾਤਾ ਦੇਵਣ ਹਾਰਾ ਅਕਬ ਕਥਾ ਅਧਿਗਤਿ ਨਿਰੰਧਰਾ ॥ ੮੪ ॥
ਲਖ ਰਉਰਾ ਸੀਹ ਜੂਨਿ ਵਿਚਿ ਮਾਣਸ ਜਨਾਨੁ ਦੁਖਿ ਦੁਖਿ
ਇਆ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਚਾਰਿ ਮਜਹਬਾ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਣਾ ਦਾਇ
ਅਧਿਕਿ ਤਰ੍ਹੇ ਪੁਰਖ ਵਖਾਣੀਆ ਨਿਨਾਰਿ ਸੁਮਾਰਿ ਮਗਾਣਤਰ
ਏਇਆ ਤੇਰੁਣਾ ਏਇਆ ਚਲਤੁ ਹੋਥਾ ਮਾਥਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁਰੁ
ਚਾਇਆ ਦੇਵ ਕਤੇਬਾ ਦਾਚਦੇ ਇਕ ਜਾਹਿ ਖੁਦਾਇ ਰਾਹਾ ਚਲੁ
ਇਆ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਵਿਚਿ ਖੇਲੁ ਕਾਰਿ ਜੋਗੇ ਗਏ ਗਾਏ ਚਲਾਤੁ

ਥਣਾਇਆ ਸਾਧਮ ਸਾਧ ਸਿਰਗਤਿ ਰਝੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥
ਵਿਦੁਸਛਿਅਦਰਸਨਾ ਸਾਸਤਰੀ ਦੇ ਦੁਪੁਰਾਣ ਸੁਣਾਇਆ ॥
ਵੀਰਵਸੰਗੇ ਵੀਰਵਸੰਗਤੀ ਰਬਰਸਾਇਆ ਗਾਇਰੀ
ਸੁਖਮਾਧਫਲਾਨੁ ਰਪਤਿ ਇਦ੍ਰੁ ਇਦ੍ਰੁ ਸਟਛਾਇਆ ਜਤੀਜ
ਤੀਸੀਤੀ ਪ੍ਰੀਤਾ ਸਿਧਸਾਥ ਅਵਤਾਰਗਣਾਇਆ ਜਪਤਪ
ਜਿਜਮਹਿ ਮਜਰਵਰਤਨੇ ਸਨਈਵੇਦਪੁਜਾਇਆ ਸਿਧਾ
ਸੁਤਸਾਲਾਤਿਲਕਾ ਪਤਰਕਰਮਦੇਵਕਰਮਕਸਾਇਆ ॥

ਪ੍ਰਿੰਦਾਨੁ ਉਪਦੇਸੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਪਰਿਪੇਕ ਬਰਮਾਉਣੈ ॥ ੮੫ ॥
ਹਉ ਜਕੁਤ ਬਵਲੀਉ ਲਹ ਜਾਣੇ ॥ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਮਾਖੀਆ
ਨਿਲਖ ਲਖ ਦਰਿਦਰਿਦੇ ਸਦਖਾਣੇ ॥ ਸੁਹਦੇ ਲਖ ਸਹਿਦਹੇਇ
ਲਖ ਮਬਦਾ ਲਮਲਿਗੀ ਮਲਾਣੇ ॥ ਜਿਦਿ ਰੁਕਨ ਕਲਿਦਰਦ
ਖਉਲਾ ਮਾਉ ਮੁਲਾ ਮਉਲਾਣੇ ॥ ਸਰੋਜ ਰੀਅਤਿ ਮਾਖੀਐ ਮੇਤੁ
ਰਕਤੀ ਕਾਤਿ ਰਾਹ ਸਿਵਾਣੇ ॥ ਅਬ ਫਤੀ ਮਾਰੂਟ ਲਖ ਹਕ ਹਕ
ਕਾਤਿ ਹੁਕਾ ਮਿਸਾ ਮਾਣੇ ॥ ਬੁਜ ਰਕਵ ਰਹ ਜਾਰ ਮੁਹਾਣੇ ॥ ॥ ਕਿ

ਤਰੇ ਥਾ ਅਣ ਸਾ ਰ ਸੁ ਤ ਵਿ ਰ ਤੀ ਸ ਰ ਲ ਗਾ ਵਿ ਤ ਲੇ ਏ ॥ ਕਿ ਰ ਤੇ
ਉ ਰ ਕ ਨ ਉ ਜੀ ਏ ਤੀ ਰ ਥ ਵਾ ਸੀ ਕ ਰ ਦੇ ਦੋ ਏ ॥ ਕਿ ਤ ਰੇ ਲ ਖ ਸ
ਉ ਚੀ ਏ ਪਾ ਧੇ ਪੀ ਰ ਤ ਵੇ ਦ ਖ ਲੇ ਏ ॥ ਕਿ ਤ ਰੇ ਆ ਲ ਖ ਜੇ ਤ ਕੀ ਦੇ
ਦ ਵੇ ਦ ਏ ਲ ਖ ਪ ਲੇ ਏ ॥ ਕਿ ਤ ਰੇ ਲ ਖ ਕ ਵੀ ਸ ਰਾ ਬ੍ਰ ਹ ਮ ਭਾ ਟ ਬ੍ਰ
ਮਾ ਉ ਥ ਮੇ ਏ ॥ ਕਿ ਤ ਰੇ ਆ ਅ ਭਿ ਆ ਰਾ ਤਾ ਘ ਰਿ ਘ ਰਿ ਮੰ ਗ ਦੇ
ਲੇ ਕ ਜੇ ਏ ॥ ਕਿ ਰ ਤੇ ਸ ਉ ਟ ਸ ਵਾ ਟੀ ਹੇ ਏ ॥ ਕਿ ਤ ਰੇ ਖ ਤੀ ਥ
ਹ ਰੀ ਕਿ ਤੀ ਰੇ ਆ ਹੀ ਥ ਵੇ ਜਾ ਹੀ ਘ ਵਾ ਧੇ ਪ ਚਾ ਧਿ ਆ ਫ ਲੀ

ਅਥੋਖਗਾਇਨੁ ਅਵਗਾਹੀ ਕੇਤਿਤ੍ਰਿਅਚਉਤ੍ਰੇਤਰੀਕੇਤ੍ਰਿ ॥ ੨੬ ॥
 ਆਜੇਰੀਨੁ ਵਿਲਾਹੀ ਕੇਤ੍ਰਿਅਅਵਤਾਰਹੋਇਚਕ੍ਰਵਰਤਰ
 ਜੇਦਰਗਾਹੀ ਸੂਰਜੁਵੇਸੀਆਖੀਅਨਿਜੇਮਵੇਸਸੂਰਵੀਰਜਿ
 ਪਾਹੀਧਰਮਰਾਇਧਰਮਾਤਮਾਧਰਮੁਵੀਚਾਰੁਨਥੋਪਰਵਹੀ
 ਦਨੁਖਕ੍ਰਗੁਮੰਤ੍ਰਭਗਤਿਸਲਾਹੀ ॥ ੨੭ ॥ ਕਿਤ੍ਰੇਵੇਸਵਖਈਅ
 ਨਿਰਜਪੁਤਰਾਵਤਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤੁਅਰਗਉਰੁਪਦਾਰਲਖਮਲ
 ਲਹਾਸਚਉਹਾਣਚਿਤਾਰੀ ॥ ਕਵਦਹੋਗਾਠਉਤ੍ਰਲਖਰਾਣੇਗਾਇ

ਕੁਸੀ ਦੇ ਤਰੀਕਾ ਦਾ ਪਾਥ ਦਾ ਲੇਕਤਰੇ ਬਣਾਵੇ ਰਲਾਖ ਬੁੰਦੇ ਦੇ
ਦੀ ਕੋਤ ਵਿਆਹੀ ਭੁਟੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰਾਂ ਅੰਦਰਿ ਦਰਬਾਰੀ ਕਿਤ
ਦੇ ਕੋਤ ਦੁਹੀ ਦੇ ਸਿੰਦਰੇ ਇਤ ਬਾਰੀ ਹਥੀ ਮੇਸੁ ਦੇ ਲਾ
ਠੀ ਮਾਰੀ ਕਿਤ ਦੇ ਸੁਦਸਦਾ ਦੇ ਕਿਤ ਦੇ ਕਾਇਬ ਲਿਖ
ਟਹਾਰੇ ਕਿਤ ਵਿਆਹੀ ਬਾਈ ਦੇ ਕਤਰੇ ਭਾਉ ਮਾਜੂ ਸਿਮਰੇ
ਕੋਤ ਵਿਆਲਾਖ ਜਟਹੇ ਇਕੋਤਰੇ ਛੀਥੀ ਸੋ ਸਾਰੇ ਕਿਤ ਵਿਆਲਾ
ਰੋਹਿ ਮਾ ਕੋਤ ਵਿਆਲੇ ਹਾਰੇ ਚਾਹੇ ਕਿਤ ਦੇ ਤੇਲੇ ਮਾਖੀਲੇ

ਨਿਕਿਤ ਹੋਲਵਾਈ ਬਾਜਾਰੋ ਕੇਤ ਤ੍ਰਿਅਾਲਖਪੰਖੀਇਕੇਤ ੮੭
 ਨਾਈਤੋਵਣਜਾਰੋ। ਚਹੁਵਰਸਦੇਗੋਤਅਪਾਰੋ। ਕਿਤੜੇ
 ਕਿਰਹੀਆਖੀਅਨਿਕੇਤ ਤ੍ਰਿਅਾਲਖਦਿਕਨਿਉਦਾਸੀ। ਕੇਤਤ੍ਰਿ
 ਅਜੇਗੀਸੁਰਾਕੇਤ ਤ੍ਰਿਹੋਏਜਨਿਅਸੀ। ਜਿਨਿਅਸੀਦਸਨਾਮ
 ਧਰਿਜੇਗੀਬਾਰਪੰਥਨਿਵਾਸੀ। ਕੇਤਤ੍ਰਿਅਾਲਖਪਗਮਹਿਜੁਕਿ
 ਤ੍ਰੇਬਾਨਪਸਤਥਨਵਾਸੀ। ਕੇਤਤ੍ਰਿਅਾਹੀਡੰਡਧਾਰਕਿਤ੍ਰੇਭੀ
 ਨੀਜੇਅਦੈਅਸੀ। ਫਿਅਪਰਿਫਿਅਗੁਰੰਆਖੀਅਨਿਛੁ

ਨਾਉ ਦੇ ਸਭੇ ਸਾਮਭਿਆ ਸੀ ਛਾਅ ਰੁਤਿ ਬਾਰਹਿ ਮਧਕ
ਸੁਨੁ ਇਕੋ ਸਾਰਹਰਾ ਸੀ ਗੁਰਾ ਗੁਰੂ ਜਾਤਿ ਗੁਰਾ ਅਥਿਨਾ ਸੀ
ਕਿਤ੍ਹੇ ਜਾਧਦਖਾਣੀ ਅਨਿਜਾਧ ਜਿਗਤਿ ਵਿਚਿ ਪਰਉਪਕਾਰੀ
ਕੇਤ੍ਹਿ ਅਲਖ ਸਿਤ ਜਨ ਕੇਤ੍ਹਿ ਅਨਿਜਤਗਤ ਭੰਡਾਰੀ ਕੇਤ੍ਹਿ
ਹੁਆ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਵੀਚਾਰੀ ਕੇਤ੍ਹਿ
ਅਜਮਦਰ ਸੀ ਅਕੇਤ੍ਹਿ ਅਨਿਸ਼ਮਲ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਕਿਤ੍ਹੇ
ਖਾਧਿਏ ਕੀਆ ਕਿਤ੍ਹੇ ਦੇਹ ਦਿਏਹਾ ਅਕਾਰੀ ਤਾਇਤ ਗਤਿ

ਵਰਤਣਾ ਸਹਾਜਿ ਸਾਮਾਧਿ ਥੇਗਾ ਗਾਜਵਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਦੁ ੮੮
ਗਰਭੁ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਕਿਤਵੇਲਾ ਖਾਸਾ ਧਜਗਾਦਿ ਚਿ ਕਿਤ
ਵੇਚੇਰ ਜਾਰਜੁ ਆਰੀ ॥ ਵਟਵਟੇਰ ਨਹਿ ਕੇਤਵੇ ਕੇਤਵੇ ਆਨਿਦ
ਕਾ ਅਵੀਚਾਰੀ ॥ ਕਿਤਵੇ ਆਸਾ ਕਿਰਤੁ ਪਣ ਕਿਤਵੇ ਥੇ ਸੁਖ ਤੈ
ਣਚਾਰੀ ॥ ਸੁਨਿਯੋ ਹੀ ਵਿਸਵਾਸ ਪਾਤੁ ਲੁਣਹਰਾਸੀ ॥ ਗੁਰਖਤਾਰੀ ॥
ਬਿਖਲੀ ਪਤਿਵੇਸੁ ਆਰਵਤ ਮਦਮਤਵਾ ਲੇਵਡੇ ਦਿਕਾਰੀ ॥ ਵਿਸ
ਇਵੇਰੇ ਪੀ ਕਿਤਵੇ ਕੇਤਵੇ ਆਨੁ ਕੁਵੇ ਕੁਵੇ ਆਰੀ ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ ਬਿਨੁ

ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ਕਿਤਵੇ ਹਿੰਨੀਆਖੀਅਨਿ ਕਿਤਵੇ ਈਸਾਨੁ
ਮੁਸਾਈ ॥ ਕਿਤਵੇ ਨਾਹੀਰਾਫਜੀ ॥ ਕਿਤਵੇ ਮੁਲਾਹਦਗਾਣਤਸਮ
ਈ ॥ ਲਖਾਇਰੀਅਰਮਸੀਰੁਸੀਜੀਗੀਦੁਸਮਦਦਈ ॥ ਕਿਤ
ਵੇਸਈਯਦਾਅਖੀਅਨਿ ਕਿਤਵੇ ਤੁਰਕਮਾਨਦੁਨਿਆਈ ॥ ਸੀ
ਤੇਮੁਹਾਬਪਠਾਣਹਨਿਹਬਸੀਤਿਕਿਲਾਅਕਾਮਦਈ ॥ ਕੇਹਦੁ
ਅਈਸਾਨਵਿਚਿ ਕਿਤਵੇ ਥੇਈਸਾਨਥਲਾਈ ॥ ਸਿਕੀਬਦੀਸ
ਲੁਕੇਧੁਕਾਈ ॥ ॥ ਕਿਤਵੇਦਾਤੇਸੰਗਤੇ ॥ ਕਿਤਵੇਵੈਕੁਤੇ ॥

ਕਿਤਹੇਸਹਜਜਿਸਰਾਵਿਚਿਕਿਤਹੇਵਿਛੁੜਹੋਇਦਿਜੋਗੀਯਾਰ
ਤਹਿਅਭੂਖੇਮਰਨਿਕੇਤਹਿਅਰਜੇਰਸਰੇਹੀਯਾਰਕੇਤਹਿਅਦੇਸ
ਹਿਲੇਕੇਤਹਿਅਦੁਖੁਰਦਨਿਜੋਗੀਯਦੁਨੀਆਅਕਟਜਾਵ
ਇਕਿਤਹੇਹੋਈਕਿਤਹੇਹੋਗੀਯਕੇਤਹਿਅਹਿਜਚਿਅਰਕੇ
ਤਹਿਅਦਗਾਬਾਜਦਰੇਗੀਯਗੁਰਮੁਖਿਕੇਤਹੀਸੁਰਜੇਗੀਯ
ਕਿਤਹੇਕੀਜੇਅਧੀਅਮਿਕੇਤਹਿਅਹੀਦਿਜਨਿਕੇਣ
ਕੇਤਹਿਅਦੁਖੇਕਿਤਹੇਕਿਤਹੇਗਤਹੀਸੁਰਜੇਗੀਯਕੇਤ

੬੯

ਕੇਸਕਟੇਗੁਣਗੁਣਕਿਤਵੇਕੋਲੇਬੁਰੇਲਾਣੇਕੇਤਹਿਆ
ਚਿਲਕੁਰਾਣੀਅੰਗੀਰਸਉਲੀਵੇਇਹਾਣੇਇਕੋਕੋ
ਕੇਤਵੇਗੰਜੇਬੁਜੇਕੋਵੀਜਾਣੇਕਿਤਵੇਲੂਲੇਪੰਗੁਲੇਕਿ
ਵੇਕੋਥੇਹੋਇਕੁਣਾਣੇਕਿਤਵੇਖੁਸਰੇਹੀਜਵੇਕੇਤਹਿਆ
ਤੁਲਾਣੇਬੁਧੁਹੋਵਿਣੁਸਾਵਣਜਾਣੇ॥੧੮॥ਕੇਤਹੀ
ਪਤਿਕਾਹਜਾਣੀਕੇਟਵੇਸਾਸਤਿਕਰਾਣੀਰਾਕਿਤ
ਇਸਤਿਸਾਵਣਾਥੇਸਾਸਤਿਕਰਾਣੀਰਾਕਿਤ

ਹਿਲਾਤਿ ਦਿਚਿਹ ਕੀ ਮਲਖ ਕਿਤਰੇ ਤਰਕਸ ਬੰਦ ਮੀਰਾ) ੮੦
ਕਿਤਰੇ ਰਾਕਰਚਾ ਕਰੀ ਬੋਈ ਮੇਠਾ ਮਹਾਸੁਤ ਮੀਰਾ) ਲਖ ਫੁਗਾ
ਸਲਖ ਸਾਰਵਾਨ ਮੀਰਾ ਖੋਰਸਾਈ ਸਵਹੀਰਾ) ਕਿਤਰੇ ਲਖ
ਜਲੇ ਬਟਾਰਗਰੀ ਦਾਟਚਲਾ ਇਗਰੀਰਾ) ਫੁਰੀ ਦਾਰਦਰ
ਵਾਨਖਲੀਚਾ) ਕਿਤਰੇ ਲਖ ਨਗਾਰਚੀ ਕਿਤਰੇ ਮਾਦੇ
ਦੀਸਯਾਈ) ਕਿਤਰੇ ਮਾਹੀਤਾ ਇਫੇ ਫਾਫੀ ਬਚੇ ਕਲਾਦ
ਤਗਾਈ) ਕਿਤਰੇ ਮਾਬਹੁਰੂਪੀ ਏਬਾਜੀਗਾਰ ਲਖ ਤਿਰਾਮਤ

ਏਕਿਤਵੇਲਖਮਸਾਲਚੀਸਮਚਰਾਰਾਕਰਨਿਰੁਸਮਦੀ
ਕੇਤਵਿਅਹੀਕੋਰਚੀਆਲਮਤੇਗਜਿਲਾਸੁਖਦਾਈਕੋਰ
ਵਿਅਹੀਆਬਦਾਰਕਿਤਵੇਬਾਵਰਚੀਨਾਨਦਾਈਕੋਰ
ਤੇਜਕਚੀਸੁਹਾਈ॥ ਕੇਤਵਿਅਮਾਖੁਸਬੋਇਦਾਕੇਤਵੇ
ਅਦਿਹਰੇਜਤਬੋਲੀ॥ ਕਿਤਵੇਮੇਵੇਦਾਰਹਨਿਹੁਰਕਹੁਦੀ
ਏਲੇਲਾਇਲੇਲੀ॥ ਖਿਜਮਾਤਿਗਾਰਖਦਾਸਲਖਰੇਲੇ
ਜਤੇਖਕਿਤਵੇਲੀ॥ ਕਿਤਵਿਅਮਾਤਹਵੀਲਦਾਰਸੁਸਰਦਦ

ਰੋਗੀ ਕੇਤੁ ਫਿਰਾ ਫਿਰਾ ਸਾਣਹੋ ਇਕ ਰਿਕਿਰਾ ਸਾਣਹੋ ॥ ੨ ॥
ਭਾਗੇ ਭਾਗੇ ਮੁਸਤੈ ਫੀ ਬੁਤਾ ਤਲਖ ਮੀਰ ਸਾਂ ਮੇਥ ਪ੍ਰਸਿਕਿਲ
ਕੇ ਭਾਗੇ ਕੇਤੁ ਫਿਰਾ ਦੀਵਾਨ ਹੋ ਇਕ ਰਿਕਿਰੇ ਫੀ ਮੁਸਲਕ ਫੀ
ਫੀਰਤ ਨ ਪਦਾਰਥ ਮੇਲ ਮੇਲੀ ॥ ੩ ॥ ਕੇਤੁ ਫਿਰਾ ਹੀ
ਜਉ ਹਰੀ ਲਖ ਸਰਾਫ ਬਜਾਵ ਪਾਰੀ ॥ ਜਉ ਦੁਗਰ ਸਉਦਾ
ਰੀਗਾਂ ਪੀਕ ਮੇਰੇ ਪਸਾਰੀ ਕੇਤੁ ਫਿਰਾ ਪਰਚੁਨੀਏ ਕੇਤੁ ਫਿਰਾ
ਦਲਾ ਲਖ ਜਾਰੀ ਕੇਤੁ ਫਿਰਾ ਸਿਕਲੀ ਗਾਰ ਕੇਤੁ ਫੇਲਾ ਖਰਮਾਰ

ਕਾਹੀ ਕੇਤ ਹਿਅ ਕੁਮਿਅ ਮਾਰਲ ਖਕਾਗ ਦਕੁਟ ਪਦੇਲੁ
ਤਹੀ ਕੇਤ ਹੇਦਰ ਜੀਧੇ ਬੀਅ ਕੇਤ ਹੇ ਜੁਲਾਹੇ ਸਿਲਾਹੀ
ਪਕੇਤ ਹੇ ਕੁਤੁ ਜੇਭ ਠਿਅ ਬੀਅ) ਕੇਤ ਹਿਅ ਕਾਕੁਲੁ
ਕੇਤ ਹਿਅ ਦਬਗ ਕਾਸਾਈ ਕੇਤ ਹਿਅ ਮਨੀਅ ਰਲੁ
ਕੇਤ ਹਿਅ ਚਮਿਅ ਮਾਰ ਮਕਾਈ ਫਗਹੇ ਰਹੇ ਇਕੇਤ ਹੇ ਬਕ
ਨੀਗਰ ਕਲਾਲ ਹਵਾਈ ਕੇਤ ਹੇ ਤਰੀਧੇ ਸਤੀਅ ਮਲੀਜੇ
ਫਿਪਟੀਲੁ ਕਈ ਕੇਤ ਹਿਅ ਕਹਾਰਲ ਖਗੁਜਰਲ ਖੁ

ਹੀਰਗਣਾਈ॥ ਕਿਤਵੇਹੀਲਖਚੁਹਵੇਜਾਇਅਜਾਤਿਸਨਾ ॥ ੮੨ ॥
ਤਿਆਲਾਹੀ॥ ਨਾਵਥਾਵਲਖਕੀਅਨਪਾਈ॥ ੮੩ ॥
ਅਧਅਨਿਚਲਖਗੁਰਮੁਖਿਨੀਚਹੁਨੀਚੁਸਦਾਏਘੇਰੀਘੇਪਾ
ਖੋਕੋਹੈਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਸਿਖੁਆਪੁਗਏ॥ ਸਾਧਸਿਗਾਤਿ
ਭਉਭਾਉਕਰਿਸੇਵਕਸੇਵਾਕਾਰਕਮਾਏ॥ ਮਿਠਾਬੋਲਨੁਨਿਦ
ਚਲਨੁਹਥੁਦੇਕੈਭਲਾਅਨਾਏ॥ ਸਥਦਿਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀ
ਨਹੈਦਰਗਾਹਮਾਨੁਨਿਸਾਣਾਪਾਏ॥ ਚਲਨੁਜਾਇਅਜਾ ॥

ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਨਾ ਵਿਚਿ ਨਿਰਾ ਸੁਵਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ
ਲੁਖ ਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥

१੪ ਜਾਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਮ ॥ ਬਿਗਤੁ ਅਭਿਨਾਸ
ਪਾਰ ਕ੍ਰਮ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੋਸਤ ਸਿ

ਭਾਤਿ ਸਦੁਖੰਦੁ ਹੋਤਾ ਉਤਰਾਤਿ ਅਤਿ ਅਸੀ ॥ ਚਹੁ ਦਰਨ
ਦੁਖ ਦੇ ਸੁਖ ਰਿਗੁਰਮਾਤਿ ਪਰਗਾਸੀ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪਾਖ ਕੁਲ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਾਸੀ॥ ਆਇਆ ਵਿਚਿ ਉਦਾਸ ਗਤਿ ਹੋਇ ਆਸਾਸਿ ॥ ੮੩ ॥
ਗਾਸੀ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਬਾਰੀਕ ਹੋ ਸਿਲਚਟ ਨੁ ਫਿਕੀ॥ ਤਿਖੀਖੀ
ਬੇਧਾਰੇ ਹੋ ਚਹੁ ਵਲ ਹੁਨੀ ਕੀ॥ ਭੂਹ ਭਵਿਖ ਨ ਵਰਤ ਮਾਨ ਸਾਰਿ॥
ਕਟਿ ਮਿਕੀ॥ ਦੁਤੀ ਆਨਾਸਾਤਿ ਏਤੁ ਪਰਿ ਹੋਇ ਇਕਾਇਕੀ॥ ਸੁਖ
ਤ੍ਵੀ ਆਇਸੇ ਰੋਸਣੁ ਕਕਾਕੀ॥ ਸਭੇ ਸਿਕਾਪਰ ਹੋਰੇ ਸੁਖੁ ਇਕਤੁ
ਸਿਕੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗੁ ਮਾਖੀ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਿਤ ਕਢੀ॥ ਹੁ
ਕਮਿ ਰਜਾਇਚ ਨਾਨਾ ਗੁਰਸਬਦ ਵੀਚਰੀ॥ ਭਾਣਾ ਭੋਇ ਰਜ

ਮਕਾਨਿਹਚਉਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਇਸਕਮੁਸਕਮਹਕਾਰੁਹੋਹੋਇਪੁ
ਰੇਪਕਾਰੀ॥ਜਿਦਕਸਧੂਰੀ॥ਜਾਕਤੇਮਸਤੀਹੁਜੀਅਾਰੀ॥ਗੁਰੂ
ਖਿਆਪੁਰਾਣਾਇਆਜਿਇਹਉਮੈਅਾਰੀ॥ ਭਾਇਭਗਤਿ
ਚਲਣਹੋਇਪਾਹੁਇਚਾਰੀ॥ਚਲਣੁਜਾਇਆਜਾਣੁਹੋਇ
ਹੁਗਰਬੁਨਿਵਾਰੀ॥ਗੁਰਸਿਖਨਿਘਰਾਹੁਣੈਏਹਕਰਣੀਸਰੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਸੇਵਕਮਾਵਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰੂਪਾਅਾਰੀ॥ਜਬਦਿਸੁਰਤਿ
ਵਾਣੀ॥ਏਹੋਪੁਰਵਾਰਸਧਾਰੀ॥ਸਾਧਨਿਗਾਤਿਜਾਇਸਹਜਮੁਖੀ॥
ੴ

ਨਿਰਮਲਾਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ਪਰਮਜੋਤਿਪਰਗਾਸੁਕਰਿਉਨਿਮਨਿ ੬੪
ਇਵਲਾਈ॥ ਪਰਮਤਤੁਪਰਵਾਣੁਕਰਿਅਨਹਦਿਧੁਨਿਵਾਈ॥
ਪਰਮਾਰਬਪਰਬਪਕਰਿਪਰਮਤਮਹਾਈ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁ
ਕਰਿਅਨਤਉਪਦੁਪਾਈ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਿਸਾਧਨਾਇਕਅਨਿ
ਇਕੁਧਿਆਈ॥ ਵੀਹਇਕਹਚੜਾਉਚੜ੍ਹਿਇਉਨਿਜਘਰਿਜਾਈ॥
॥ ਦਰਪਇਵਾਗਿਧਿਆਨੁਧਰਿਆਪੁਆਪਨਿਹਾਏ॥ ਘਇ
ਘਇਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮੁਹੋਚੰਦੁਜਲਾਵਿਚਿਭਾਏ॥ ਗੋਰਸੁਗਾਈਵੇਖ

ਵਾਪਿਉਦੁਪੁਦਿਚਾਲੈ। ਫੁਲਾਸੰਦਰਿਫਾਜੁਲੈ ਫੁਲਾਸੰਦਰਿਫਾ
ਲੈ ਫੁਲਾਸੰਦਰਿਫਾਜੁਲੈ ਫੁਲਾਸੰਦਰਿਫਾਜੁਲੈ ਫੁਲਾਸੰਦਰਿਫਾ
ਘਇਪੁਰਸੁਫਾਜੁਲੈ ਫੁਲਾਸੰਦਰਿਫਾਜੁਲੈ ਫੁਲਾਸੰਦਰਿਫਾ
ਘਇਪੁਰਸੁਫਾਜੁਲੈ ਫੁਲਾਸੰਦਰਿਫਾਜੁਲੈ ਫੁਲਾਸੰਦਰਿਫਾ
ਘਇਪੁਰਸੁਫਾਜੁਲੈ ਫੁਲਾਸੰਦਰਿਫਾਜੁਲੈ ਫੁਲਾਸੰਦਰਿਫਾ
ਘਇਪੁਰਸੁਫਾਜੁਲੈ ਫੁਲਾਸੰਦਰਿਫਾਜੁਲੈ ਫੁਲਾਸੰਦਰਿਫਾ
ਘਇਪੁਰਸੁਫਾਜੁਲੈ ਫੁਲਾਸੰਦਰਿਫਾਜੁਲੈ ਫੁਲਾਸੰਦਰਿਫਾ
ਘਇਪੁਰਸੁਫਾਜੁਲੈ ਫੁਲਾਸੰਦਰਿਫਾਜੁਲੈ ਫੁਲਾਸੰਦਰਿਫਾ

ਏਈ॥ ਰਾਗਾ ਦਵਿਜਾਮਾ ਦੁਹੋਇ ਗੁਣਗਾਹਿ ਰਗੀਤੀ ਰਾਗ ॥ ਏਪ
ਬਦਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਟੁ ਹੋਇ ਅਨਹਦਿ ਧੁਨਿ ਪੀਰਾ ਜੀਤੀ ਜੀਤ
ਵਜਾਇ ਦਾਅਮਿ ਉਨਮਾਨਿ ਚਰਾਗ ਵਜੰ ਵਜਾਇ ਸਾਮਾਇ ਲੇਗੁ
ਰਜਬਦ ਵਜੀਚਾ ਅੰਤ ਰਿਜਾਮੀ ਜਾਣੀਐ ਅੰਤ ਰਿਗਤਿ ਪੀਰਾ॥
ਗੁਰਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰੁ ਕੇ ਪਿਹੀ ਰੈਹੀ ਰਾ॥ ਪਾਰਜੁ ਹੋਇ ਅ
ਧਰਸਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਡਿਆਈ॥ ਹੀਰੈਹੀ ਰਾ ਕੇ ਪਿਅ ਜੇਤੀ ਜੇ
ਤਿ ਮਿਲਾਈ॥ ਰਜਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਟੁ ਹੋਇ ਜੀਤੀ ਜੀਤੀ ਵਾਈ॥

ਗੁਰਚੇਲਾ ਦੇਲਾ ਗੁਰੁਪਰਚਾਪਰਚਾਈ। ਪੁਰਖਹੁਪੁਰਖਉਪ
ਸਿ। ਪੁਰਖਤਸਹਾਈ। ਵੀਹਇਕੀਹਉਲੀਖ। ਕੇਹੋਇਸਹਜ
ਸਮਾਈ। ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਦੇਪਰਮਾਤਮੁਦੇਖੈ। ਸ
ਥਾਇਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਟਹੋਇਅੰਤਰਿਗਤਿਲੇਖੈ। ਚਰਨ
ਵਲਦੀਵਸਨਹੋਇਚੰਦਨਭੇਖੈ। ਚਰਣਦਰਸਨਕਰੀਦਨ
ਵਿਸਮਾਦੁਵਿਸੇਖੈ। ਗੁਰਮਤਿਨਿਹਚਲੁਚਿਤੁਕਰਿਦਿਖਿ
ਹੁਪਨਰੇਖੈ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚਖੰਡੰਜਾਇਹੋਇਅਲਖਨ

ਭੇਖੇ॥ ਅਖੀਅੰਦਰਿ ਦੇਖਦਾ ਦਰਸਨ ਵਿਚਿ ਦੇਸੈ॥ ਸਬ ਦਿ
ਏਵਿ ਚਿਵ ਖਾਣੀਐ ਸੁਰਤੀ ਵਿਚਿ ਰਿਸੈ॥ ਚਰਨ ਕਵਲਾਵ
ਚਿਵਾਸਨਾ ਮਨੁ ਭਵਰੁ ਸਲਿਸੈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਸਿ ਜੋਗੀ ਮਲਿ
ਜੋਗੁ ਨ ਕਿਸੈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਦਰਿ ਚਿਤੁ ਹੋ ਚਿਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਜਿਸੈ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਤਿ ਸੈ॥ ਅਖੀਅੰਦ
ਰਿ ਦਿਸੈ ਹੋਇ ਨ ਕਿਸਾ ਹੁਸਿ ਜੋਈ॥ ਕੰਨ ਅੰਦਰਿ ਸੁਰਤਿ ਹੋ
ਇ ਜੀਭ ਸਾਦਸ ਜੋ ਹੀ॥ ਹਥੀ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣੀ ਪੈਰ ਪੰਥੁ ਸ

ਥੋਈ। ਫੁਰਮੁ ਖਿਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇਆ। ਦਿਸਦਿ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਜਦ
ਦਿਵ ਲੋਈ। ਪਰ ਕਿਰਤੀ ਹੁਕਾ ਹਰਾਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਿਕ ਲੋਈ।
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਚੰਨਣ ਦਿਖੁ ਮਿਲਿ ਚੰਨਣੁ ਹੋਈ॥ ੨੨ ॥ ਅੰਤ
ਗਤਿ ਗਤਿ ਅਥਿ ਗਤਿ ਦਿਕਿ ਉਅਲਖੁ ਲਖਾਈ। ਅਕਥ
ਕਥਾ ਹੈ ਅਕਥ ਦਿਕਿ ਉਅਖਿ ਸੁਣਾਈ। ਅਚਰ ਜਨ ਅਰ
ਜੁਹੈ ਗਣੁ ਕਰਾਈ॥ ਦਿਸਾ ਦੇ ਦਿਸਾ ਦੁਹੈ ਦਿਸਾ ਦੁਸ
ਮਾਈ॥ ਦਿਦੁ ਨ ਜਾਣੈ ਭੇਦੁ ਕਿਹੁ ਜੇਖ ਨ ਗੁਨ ਪਾਈ॥ ਵਾਹਗੁਰੂ

ਸਾਣਾਹਣਾਗੁਰਸਬਦੁਅਲਾਏ॥ ਟੀਹਾਂਅੰਦਰਿਚਲੀ॥੬੭

ਮੇਜਿਉਗਾਰੀਰਾਹੁਹੁਕਮਿਰਜਾਈਚਲਣਸਾਧਜਿਗਿਨਿ

ਬਾਹੁਜਿਉਧਨੁਜੇਘਾਰਖਦਾਘਰਿਅੰਦਰਿਜਾਹੁਜਿਉਮਿ

ਰਜਾਦਨਛਡਈਸਾਇਰੁਅਸਗਾਹੁਲਤਾਹੇਠਿਲਤਾਨੀ

ਐਅਜਰਾਵਰਘਾਹੁਧਰਮਸਾਣਹੇਮਾਨਸਰਹੇਸੁਰਗੁਰਸਿ

ਖਦਾਹਾਰਤਨਪਦਾਰਥਗੁਰਸਬਦੁਕਰਿਕੀਰਤਨੁਖਾਹੁ॥

ਚੰਨਣੁਜਿਉਵਣਖੀਰਵਿਦਿਓਹੁਆਪੁਲੁਕਾਏ॥ਪਾਰਸੁ

ਅੰਦਰਿ ਪਰਬਤ ਹੋਇ ਗੁਪਤੁ ਵਲਾਏ ਸਤਸੰਤੁ ਦੀਸਾ ਨਾਹ
ਨਹਿ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ਜਿਉ ਪਰਵਿਨਾ ਪਾਰਜਾਤੁ ਨਹਿ ਪਰ
ਟੀਸਾਏ ਜਿਉ ਜਗਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮ ਪੈਨੁ ਨਹਿ ਆਪੁ ਜਾਣੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਿ ਪਦੇ ਸੁਲੈ ਕਿਉ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ॥ ਵੁਝਿ
ਇਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਅਨਿਏ ਕੁਦਰਸ ਨੂਦਿ ਸੈ ਦੁਇ ਦੁਇ ਕੀ
ਵਖਾਣਿ ਅਨਿਏ ਕੁਰਗਤਿ ਸਲਿ ਸੈ ਦੁਇ ਦੁਇ ਨਦੀ ਕਸ
ਅਪਾਰਾਧ ਕੁਨਤਿ ਸੈ ਇਕ ਜੋ ਤਿਦੁਇ ਸੁਰਤੀ ਇਕ ਜੋ ਕੁਦਰਸ

ਸੀ ਗੁਰਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰੂ ਜਮ ਝੁਏ ਕਿਸੇ) ॥ ੨ ॥ ਚਿਥੇ ੮੮
ਸਿਉ ਪਦੇ ਸੁਦੇ ਸਿਖ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸਿਰ ਤਿਕ ਰਿਧ ਮਾ
ਲਾ ਸਿਖ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਸੇਵ ਦੇ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਕਰ
ਏ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਕੀਰਤਨੁ ਜਾਚਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸੁ
ਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗੁ ਸਚ ਦਾ ਸਚੁ ਪਾਰਿ ਲਘਾਏ ॥ ਸਦਾ ਮਿਲੈ ਸਾਚਿ
ਮਾਰਗੁ ਮਿਲਿ ਮਾਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸਿਰ ਉਚਾ ਨੀਵੇ ਚਰਣ
ਸਿਰ ਪੈਏ ॥ ਗੁਰੂ ਮਖੀ ਨਕ ਕੀ ਨਹ ਬਦੇ ਹਰਾ ਫਉਚਾਏ ॥ ਸਭੁ ਚਿ

ਹਨ ਛਰਿ ਪੁਜੀ ॥ ਨਿਕ ਉਟ ਕਰ ਮਕਸਦੋ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਿ
ਧਰਿ ਗਤਿ ॥ ਨਿਤ ਚਲਿ ਚਲਿ ਜਾਦੋ ॥ ਵਤ ਸਿ ਪਰ ਉਪਕਾਰ
ਕਰਿ ਪਾਵਿ ਵਸਦੋ ॥ ਸੇਰੀ ਖਲ ਹੁਸੈ ਜੇ ਰਗੁਰ ਸਿਖ ਹੋਵੇ
ਮਸਕਿਲ ਰੋਸਾ ਧਰੇ ਟੁਵਰ ਭਾਗਿ ਜਿਨਾਦੋ ॥ ॥ ਨਿਉ
ਰਤੀ ਧੀਰ ਜੁ ਪਰਮੁ ਮਸਕੀ ਨੀ ॥ ਮੁੜੀ ॥ ਸਭ ਦੂਨੀ ਵਿਹਿਰੀ ॥
ਤਿਸੁ ਮਣੀ ਨ ਭੁੜੀ ॥ ਕੋਈ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਕਰੈ ਕੋ ਕਰੈ ॥ ਨ ਭੁੜੀ ॥
ਹਾਥੀ ਜੋ ਲੁਟੇ ਫਲੁ ਮੰਝੁ ਲਿਸੁ ਭੀ ॥ ਜੀਵਿ ਵਿਸਾਖੀ ॥

ਜੀਵਣਾ ਜੁਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਤੀ ॥ ਲਤਾਹੇ ਠਿਲਤਾ ਤੁਏ ॥ ੨੯ ॥
ਤਿਸਾਧਾਧੁਤੀ ॥ ੨੯ ॥ ਜਿਉ ਪਾਈ ਨਿਵਿਚਲਦਾ ਨੀਵਾਇ
ਚਲਾਇਆ ॥ ਸਤਨਾ ਰਗਾਨੀ ॥ ਲੇਰਦਿਜਾਇ ਰਲਾਇ
ਆਪਰਉ ਪਕਾਰੁ ਕਮਾਵਦਾਉ ॥ ਨਿਆਪੁਗਵਾਇਆ ਕਾਠੁ
ਨਰੋਥੈ ਪਾਲਿਕੈ ਸਿਰੀਲੇਹੁ ਤਗਾਇਆ ॥ ਵੁਠੈ ਮੀਹ ਸੁਕਾਲ
ਹੋਇ ॥ ਸਕਸਉ ਪਜਾਇਆ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰਿ ਜਾਪੁਹਇ
ਸਫਲਿ ਚਿਜਾਇਆ ॥ ੨੯ ॥ ਸਿਰਤਲਵਾਇਆ ਜੀ

ਸਿਮਰਿਅਹਿਅਚਰਨਚਲਿਅਯਾਪਈਪਾਲਾਧੁਪਸਾਰਿਕਿਉ
ਹੁਨਟਲਿਅਯਾਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਸੁਹਾਵੜਾਫਲਸੁਫਲਫਲ
ਅਯਾਫਲੁਦੇਵਦਰਗਾਇਐਕਰਦੇਤਿਨਹਲਿਅਯਾਬੁਝੇ
ਸਿਬੁਰਿਅਈਅੰਭੁਲਿਅਈਭੁਲਿਅਯਾਅਦਗੁਣਕੀਤਿ
ਗੁਣਕਰਨਿਜਗਿਸਾਧਦਿਰਲਿਅਯਾਅਭਿਜਰਿਅਯੁ
ਲਾਇਦੇਤਿਨਅਭਿਜਰੁਫਲਿਅਯਾ ਮੁਰਦਾਹੋਇ
ਰੀਦੁਸੇਗੁਰਗਾਰਿਸਮਾਵੈਸਥਦੁਰਤਿਲਿਵਲੀਵਿ

ਇਹੁਆਪੁਗਵਾਵੈ। ਧਨੁਪਰਤੀਕਰਿਧਰਮਸਲਮਨੁਦੁ १੦੦
ਵਿਛਾਵੈ। ਲਤਾਹੇਠਿਲਤਾੜੀਐਗੁਰਸਥਵਕਮਾਵੈ। ਮਤਾਇ
ਭਗਤਿਨੀਵਦੁਹੇ। ਇਗੁਰਮਤਿਠਹਰਾਵੈ। ਵਰਜੈਨਿਸੁਰਧਾ
ਗੋਇਸਗਤਿਚਲਿਆਵੈ। ~~ਭਗਤਿਨੀਵਦੁਹੇ~~

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਧੁਹੁ ~~ਭਗਤਿ~~ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਆਕਾਸਿਪਿਆਰੁਪਿਅਕੁਛੁਤ੍ਰਿਟੀਤਾ। ਬਾਹੁਪਕਤ੍ਰਿਓ

ਤਾਇਆਸਨਵਿਚਿਰੇਸੁਮਤੇਈਕੀਤਾ। ਤੇਰਹਾਇਕਾਸ
ਵੈਤੁਸਦਾਣੀਹੈਕਿਸੁਰੀਤਾ। ਸਾਵਾਈਹਾਂਜਨਮਦੀਨਾਮੁ
ਤਕਤੀਕਰਮਿ। ਦ੍ਰਿੜੀਤਾ। ਕਿਸੁਉਦਮੁਤੇਰਜੁਮਿ। ਇਸ
ਤੇਸਭਹੋਵਨਿਸੀਤਾ। ਪਰਸੇਸਰਅਰਾਪੀ। ਮੇਜਿਦੁਹੋਈ
ਪਤਤਿਪੁਨੀਤਾ। ਬਾਹਰਿਚਲਿਅਕਰਟਿਤਪੁਸਨੀਥੇ
ਹੋਇਅਤੀਤਾ। ਨਰਦਮੁਨਿਉਪਦੇਸਿਅਨਾਉਨਿਪਾਨੁ
ਮਿਥਰਜੁਪੀਤਾ। ਪਿਛਹੁਰਾਜੇਸਦਿਮਾਮਥਚਤੁਰੁ

ਕਰਹੁ ਨਿਤ ਨੀਤਾ ਹਾਰਿ ਚਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਬੁ ਜੀਤਾ ॥ ੫ ॥ ੧੦੧
ਰਿਹਰਣਾਖ ਸਦੈ ਤਦੇ ਕਲਰਿ ਕਵਲੁ ਭਗਤੁ ਪਹਿਲਾ ਦੁਖ
ਦੁਖ ਪਠਾਇਆ ਚਟਸਾਲ ਪਾਧੋ ਚਿਤਿ ਤੇ ਮਾਅਹਿਣਾ ਦੁਖਿ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਾਵੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹੁ ਦੁਖ ਦੁਖ ਭਗ
ਤਿ ਕਹਨਿ ਸਭ ਚਾਟੈ ਪਾਧੋ ਹੋਇ ਰਹੋ ਵਿਸਾਖਾ ਦੁਖ ਰਜੇ ਪਾਸਿ
ਦੁਆਇਆ ਦੇਖੀ ਦੇਤਿ ਦੁਖਾਇਆ ਵਾਦੁ ਜਲਾ ਅਗਨੀ ਵਿ
ਚਿ ਘੁੰਤੀਆ ਜਲੇ ਨ ਰੁਖੈ ਗੁਰ ਪਾਸਾਇ ਘਰੁ ਦਿਖੈ ਗੁਰੁ ਸਾਇ

ਪੁਰਿ ਮਾਕ ਇੰਦੁ ਸੁਤੇਗਹੇਉ ਸਤਾ ਦੁਆ ਬਿਸੁਪਾਹਿ ਪਰਕਾਸਿ
ਅਨਰਜਿਘਰੁ ਪਾਅਨੁ ਪਾਅਨਾਇਐ ਬਿਸੁਪਿ ਪਕਾਇਐ
ਅਨੁਸਿਤ ਸਹਾਈਐ ਮਾਦਿ ਜੁਗਾਇਐ ਜੈ ਜੈ ਕਰਕਰਨਿ ਕਰਕਾ
ਇਐ ॥ ਬਲਿਰਾਜਾ ਘਟਿ ਮਾਪੈ ਅੰਦਰਿ ਬੈਠਾ ਜਗੁ ਕਰਾ
ਵੈ ਬਾਦਨੁ ਪੀਐ ਮਾਇਆ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਸੁਖਿ ਪਾਠ ਸੁਣੈ
ਰਾਜੇ ਅੰਦਰਿ ਸਦਿ ਮਾਮੰਗ ਸੁਆਮੀ ਜਿ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਮਾ
ਏ ਏਏ ਏਤੁ ਪੁਆਇਆ ਸੁਰ ਪਰਹਿ ਤੁਕਹਿ ਸਾਧੁ

ਕੋਏ ਅਛਾਈ ਧਰਤਿ ਸੰਗਿ ਪਛਹੁ ਦੇ ਤਿਹੋ ਆਨ ਅਵੈ ॥ ੧੦੨ ॥
ਇਕ ਵਾਕਰਿ ਤਿਨੋ ਅਥਲਿ ਰਾਜਾ ਲੇ ਮਗਰੁ ਮਿਟਵੈ
ਥਲਿ ਛਲਿ ਮਾਪੁ ਛਲਾਇ ਅਨੁਹੋਇ ਦਇਅ ਸੁਖੀ ਮੇਲੇ ॥
ਲਿਲਾਵੈ ਮਦਿਤਾਰਾ ਜੁ ਪਤਾਲ ਦਾਹੇਇ ਅਧੀਨੁ ਭਗਤਿ ਜਸੁ
ਗਾਵੈ ਮਹੋਇ ਦਰਦਾਨੁ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਅੰਬਰੀਕਾ ਰੂਹਿ
ਵਰਤੁ ਹੋਰਾਤਿ ਪਈ ਦੁਰਬਾਸਾ ਆਇਆ ਭੀਰੁ ਚ ਸੁਰਿ ਪ੍ਰਾ
ਰਣਾ ਚ ਹੁਰਿ ਨਿਨਾਵਨਿ ਨਦੀ ਨਿਧਾਇਆ ਚਰਣ ਦਕੁ ਲੇਖੈ ॥

ਖਿਅਰਹੁਸਰਾਪੁਦੇਣੋਧਾਇਆਚਰੁਸੁਦਰਸਨੁਕਾਲਾ
ਧੋਹੋਇਭੀਹਵਲੁਗਾਰਬੁਗਾਵਾਇਆਬਾਮਨੁਭੰਨਾਜੀ
ਏਰਖਿਨਹੰਘਨਿਦੇਵਸਥਾਇਆਇੰਦ੍ਰਲੋਕਾਜਿਵਲੋਕ
ਤਨਿਬ੍ਰਹਮਲੋਕਖੇਕੁੰਤਜਾਇਆਦੇਵਤਿਆਭਗਵ
ਨੁਸਦੁਸਿਖਦੇਇਸਕੁਨਾਸਮਬੁਧਾਇਆਮਾਇਪਇਆ
ਸਦਾਗਤੀਮਾਰੀਦਾਮੰਦਰੀਕਿਛਰਾਇਆਭਗਤਿਦਫ
ਭੁਜਗਿਧਿਰਦੁਸਦਾਇਆਭਗਤੁਦਫਾਰਾਜਾ

ਨਕੁਗੁਰਮੁਖਿਆਇਆਵਿਚਿਉਦਾਸੀ॥ਦੇਵਲੋਕਨੋਚਸਿ॥ ੧੩
ਆਗਣਗੋਪਰਬਸਭਾਸੁਖਵਾਸੀ॥ਜਮਪੁਰਿਗਇਆਪੁ
ਕਾਰਿਸੁਖਿਉਵਿਲਲਾਵਨਿਜੀਅਨਰਕਿਨਿਵਾਸੀ॥ਧਰਮਰਾ
ਇਸੇਆਖਿਓਨਸਭਨਾਦੀਕਰਿਬੰਦਖਲਾਸੀ॥ਕਰੋਬੇਨਤੀਧ
ਰਮਗਇਹਉਸੇਵਕੁਠਾਕੁਰਅਧਿਨਾਸੀ॥ਗਾਹਣੇਧਰਿਅਨੁਇ
ਕਲਉਪਾਪਨਾਇਕਰੇਨਿਰਜਾਸੀ॥ਪਾਜੀਰਿਪਾਪਨਪੁਜਨੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਉਅਤੁਲਨਤੁਲਾਸੀ॥ਨਰਕਹੁਛੁਟੇਜੀਅਜੀ

ਤਕਟੀਗਲਹੁਜਿਲਕਜਸਫਾਸੀਮੁਕਤਿਜੁਗਾਤਿਸਦੈ
ਦਾਸੀ॥ ਸੁਖੁਰਾਜੇਹਰੀਚੰਦਪਰਿਨਾਰਿਸੁਤਾਰਲੇਚਨ
ਈਸਾਧਸਿਗਾਤਿਮਿਲਿਗਾਵਦੇਰਾਤੀਜਾਇਸੁਟੈਗੁਰਕ
ਈਸਪਿਛੇਰਾਜਾਜਾਗਿਅਮਾਧੀਰਾਤਿਨਿਖੰਡਿਬਿਗਾਣੀ
ਰਦੀਦਿਸਿਨਾਮਾਵਈਮਨਦਿਚਿਦਰਤਿਗਾਈਹੋਰਦੀ
ਹੋਰਤੁਰਾਤੀਉਠਕੇਚਾਲਿਅਪਿਛੇਤਰਲਜੁਮਾਣੀਰਦੀ
ਹੁਤੀਸਿਗਤੀਰਾਜੇਖੜੀਖੜਾਉਨੀਸਾਣੀਸਾਧਸਿਗਤਿਸ

ਗਾਇਨਾ ਜੀਤੀ ਜੁਤੀ ਖੜਾਉ ਪੁਰਾਣੀ ॥ ਰਾਜੇ ਡਿਠ ਚਲਤੁ ਇਹੁ १੦੪

ਇਹੁ ਖੜਾਵੇ ਪੈ ਚੋਜਾ ਵਿਰਾਣੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਵਿਟੁ ਹੁਕੁ ਰਬਾਈ

॥ ਅਭਾਇਆ ਸੁਇਆ ॥ ਬਿਦਰ ਦੇ ਬੋਲੈ ਦੁਰਜੇ ਧਨੁ ਹੋਇ ਰੁ

ਖਾਧ ਪਰ ਅਸਾ ਡੇਢ ਡੇਰੇ ਗੋਲੇ ਦੇ ॥ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ਕਿਸੁ ਖਾਭੀ ਖਾ

ਵੇਣਾ ਕਰਣੁ ਤਜਿ ਸਭਾ ਸਿੰਗਾਰ ਵੇਡਾ ॥ ਨੁਖਾ ਝੁੰਗੀ ਜਾਇ

ਵਲਾਇ ॥ ਚੰਨੁ ਸਭ ਨਾ ਦੇ ਜੀਅੰਦਰਿ ਧੁਖਾ ॥ ਹਸਿ ਬੋਲੈ ਭਗਵ

ਨ ਜੀ ॥ ਸੁਣਹੋ ਰਾਜਾ ਹੋਇ ਸਨੁ ਧੁਖਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਉ ਨ ਦਿਸਈ ਮੇਰੇ

ਨਹੀਅਪਦਦੁਖਾਭਉਜਿਵੇਹਾਬੰਦਰਦੇਹੋਰਦੇਚਿਤ
ਦਉਨਦੁਖਾਗੋਵਿਦਭਉਭਗਾਤਿਦਾਭੁਖਾਭੈਦਿ
ਭਾਦੁਸਾਜਣੈਅਥੇਵਾਲਿਦੁਪਤੀਅਦੀਹੁਤਾਨਫੁਗਾ
ਇਅਨੀਗੀਕਰਹੁਪੰਚਾਲੀਬਾਦੀਪੰਜਿਪਰੇਵੇਖਦੇਅਭੈ
ਪਦਿਰੁਪੀਨਾਰਿਜਿਨਾਦਿਹਾਅਖੀਅੰਦਿਧਿਅਨੁਪਥਿਹ
ਹਕਿਸਨਕੋਰੇਵਿਲਲਾਂਦੀਕਪੜਕੇਟੁਰਿਸਾਰਿਚਿਨੁਥਕੇ
ਦੁਖਪਾਥਿਵਸਦੀਹਥਮਰੇਵਨਿਜਿਰੁਪੁਣਨਿਪਛਤਾ

ਨਿਕਰ ਸਿਜਾਹਿ ਜਾਈਯਾ ਪਰਿ ਮਾਈ ਨਾ ਕੁਰੀ ਮਿਲੈ ਪੈ ਜਦਕੇ १੦੫
ਬੇਲੇ ਸਰਸਾਈ ਨਾ ਬੁਝਾ ਨਾ ਥਾਥਾ ਟਿਪੁਰਾਈ ॥ ਬਿਪੁਰੁ
ਦਮਾਦਾਲਦੀ ਬਾਲਜਖਾਈ ਮਿਤੁ ਜਦਾਏ ਪਲਾਗੁ ਹੋਈ ਬਾ
ਮਣੀ ਮਿਲੁ ਜਗੁਈ ਸਦ ਲਿਵੁ ਗਦਾਏ ॥ ਚਲਿ ਮਾਗਣਦ
ਗਈ ਮਾਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਈ ਮੇਕ ਉਦੀ ਮਲਾਏ ॥ ਪਹੁਤਾ ਨਗਰਿ
ਦਮਾਰ ਕਾ ਸਿੰਘ ਦਮਾਰਿ ਖਲਿ ਤਾਜਾਏ ॥ ਦੂਰ ਹੁਦੇ ਖਡਿਗੁ ਉ
ਤਕਰਿ ਛੁਡਿ ਸਿੰਘ ਸੁਣੁਹ ਰਿਜੀ ਮਾਈ ॥ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਪਛਟਖ

ਨਾਪੇਗੀਪੈਕੈਲੇਗਲਿਲਾਏ। ਚਰਦੇਦਕੁਲੈ। ਪੈਰਧੇਇਸਿ
ਘਾਸਣਉਤੇਬੈਠਾਏ। ਪੁਛੈਕੁਸਲੁਪਿਆਰੁਕਰਿਗੁਰਮੇਦ
ਦਿਕਬਾਸੁਣਾਏ। ਲੇਕੈਤਿਵਲੁਚਬਿਚਨੁਵਿਦਾਕੈਰੇਮਨੈ
ਪਹੁਚਾਏ। ਚਾਹਿਪਦਾਰਥਸੁਕਰਿਪਠਾਏ। ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿ
ਜੇਦੇਉਕਰਿਗੀਤਗਾਵਿਦਸਹਜਪੁਨਿਗਾਵੈ। ਲੀਲਾਚਲ
ਤਵਪ੍ਰਾਣਦਾਅੰਤਰਿਜਾਮੀਠਕੁਰਭਾਏ। ਅਖਰੁਇਕੁਨ
ਆਵੇਵੇਪੁਸਤਕੁਬੀਨਿਸਿਧਿਗਾਕਰਿਅੰਦੋ। ਗੁਣਸਿਖੁ

ਘਰਿਆਇ ਕੇ ਭਗਤਿ ਰੂਪਿ ਲਿਖਿ ਲੇਖੁ ਕਢਾਵੈ ॥ ਅਖਰੁ ੧੦੬
ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹੀ ਤਕ ਰਿਹੋਇ ਵਿਸਮਾਦੁ ਨ ਅੰਗਿ ਸਮਾਏ ਵਿਖੇਜੁ
ਇਥ ਜਾਇ ਵਿਚਿ ਬਿਰਖੁ ਇਕੁ ਅਚਰਜੁ ਜੁਗਾਵੈ ॥ ਗੀਤ
ਗੋਵਿੰਦ ਸਪੁਰਾਇ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਲਿਖਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਭੁ
ਗਤਿ ਹੋਤਿ ਪਰਗਾ ਸੁਕ ਰਿਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਮਿ ਲੇਗਾ ਲਿਲੁ
ਦੋਸੀ ਤਮਨੀ ਤਨੁ ਭੇਦੁ ਗਢਾਵੈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਤੈ ਪਿਉ ਚ
ਲਿਆ ਨਾਸਦੇ ਵੇਨੁ ਅਖਿ ਜਿਧਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਦੀ ਜੇਵਾ ਕ

ਰੀਦੁਪੁਪੀਆਵਟੁਕਹਿਸਸਭਾਇਆਨਾਮਦੇਉਇਸਨਾ
ਨੁਕਰਿਕਪਲਗਾਇਦੁਹਿਕੈਲੇਆਇਆਠਾਕੁਰਨਨਾਵ
ਲਿਕੈਚਰਟਦਕੁਲੇਤਿਲਕੁਚੜਾਇਆਹਥਜੇਤ੍ਰਿਥ
ਨਤਿਕੈਵਟੁਪੁਪੀਆਹੁਜੀਗੋਬਿੰਦਰਾਇਆਸਿਹਚਕਿਕਿ
ਆਰਾਧਿਆਹੋਇਦਇਆਲੁਦਰਸੁਦਿਖਲਾਇਆਨੁ
ਰੀਕਟਗੀਨਾਮਦੇਵੇਲੇਠਾਕੁਰਨਦੁਪੁਪੀਆਇਆਗਾਇ
ਮੁਈਜੀਵਾਲੀਓਨੁਨਾਮਦੇਉਦਾਛਪਛਾਇਆਦੇਰਿ

ਦੇਹੁਰਾਗਖਿਓਨੁਚਾਰਿਵਰਨਲੈਪੈਗੀਪਾਇਆਭਗਤਿਜ ੧੦੭

ਨਾਦਾਕਟੇਕਗਾਇਆ ॥ ਦਰਸਨੁਦੇਖਣਨਾਮਦੇਵਤਲਕੇਉਟਿ

ਬਿਲੇਚਨੁਆਵੈ ॥ ਭਗਤਿਕਰਨਿਮਿਲਿਦੁਇਜਣਨਾਮਦੇਉਹਰਿ

ਚਲਿਤਸੁਣਾਵੈ ॥ ਮੇਰੀਭੀਕਰਬੇਨਤੀਦਰਸਨੁਦੇਖਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈ ॥

ਠਭਯੀਨੋਪੁਛਿਓਦਰਸਨੁਕਿਵੈਤਿਲੇਚਨੁਪਾਵੈ ॥ ਹਸਿਕੇ

ਠਕੁਰਬੇਲਿਅਨਾਮਦੇਉਨੋਕਹਿਜਸਮਝਾਵੈ ॥ ਹਥਿਨਾਮਾਵੈਤੇ

ਦਿਸੈਤੁਸਿਤਿਲੇਚਨੁਮੇਸੁਹਿਲਾਵੈ ॥ ਹਉਨਧੀਨਹਾਭਗਤ

ਦਾ ਪਹੁੰਚਿ ਨਹੀ ਘੁਭਰਾ ਤੀ ਦਾਵੈ ਹੋਇ ਵਿਚੇ ਲਾਮਾ ਸਾਇ
ਦੈ ॥ ਥਾਮੁ ਪੁਜੈ ਦੇਵਤੇ ਪੀਨਾਗੁ ਚਰਾ ਵਹਿਸੈ
ਨੀਵੈ ਠਾਚਲਤੁ ਏਹੁ ਛੇ ਥਾਮੁ ਮਾਧਿ ਸੁਦਾਵੈ ਠਾਕੁ
ਵਾਕੈ ਜੋਇ ਛੇ ਸੇਈ ਠਾਕੁ ਪਾਵੈ ਪੀਨਾ ਕਰਵਾ ਜੇਦ
ਦੇਹੀ ਇਉ ਜੇਤੁ ਪੁਰਾਵੈ ਪਵਰੁ ਇਕੁ ਪਲੇਇ ਕਹਿ ਦੇਖੈ
ਲਛਰਾਵੈ ਠਾਕੁ ਕਰਨ ਨਾਵਾ ਲਿਕੈ ਛਾਹਿ ਰੇਣੀ ਲੋਕੁ
ਵੈ ਗਾਇ ਜੋਇ ਮੰਨਤਿ ਕਰੈ ਪੈਰੀ ਪੈਰੀ ਬਹੁ ਮਨਾਵੈ

१०८

ਪੇਜਸਵਰੈਤਗਤੀਰਾਜਾਹਇਕੈਪਰਿਚਲਿਆਵੈਵੇ
ਇਦਿਲਾਸਤਾਸਿਕੈਅਣਗਣਤੀਖਰਚੀਪਹੁਚਾਵੈਓਥੁ
ਆਇਆਭਗਤਿਪਸੁਹੋਇਦਿਆਤੁਹੇਤੁਉਪਜਾਵੈਭਰਤੁ
ਜਨਕੈਕਾਰਕਰਾਵੈ॥ ਹੋਇਬਿਰਕਤੁਬਨਾਰਸੀਰਹਦਾਰਾ॥
ਨੰਦਗੁਜਾਈਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾਉਠਿਕੈਜਾਤਾਰੀਗਾਨਾਛੁਤਾਈ
ਅਮਰਹੋਇਜਾਇਕੈਲਿਖਾਏਅਕੀਬੀਰੁਤਿਕਾਈਏਪੈਰਹਥਿ
ਉਠਾਇਆਕੈਲਹਰਾਅਖਿਖਸਾਨਾਈਯਾਜਿਉਲੇਹਾਪਸ

ਛੁਹੇਚੰਨਣਵਾਸੁਨਿਮੁਮਹਿਕਾਈਆਪੁਪੁਰੇਤਹੁਦੇਵਕੰਰਿਪੁਰੇ १੦੮
ਸਤਿਗੁਰਦੀਵਰਿਆਈਆਮਚਰਜਨਮਚਰਜਮਿਲੈਦਿਜ
ਮਦੈਦਿਸਮਾਦੁਮਿਲਾਈਆਝਰਣਾਝਰਣਾਨਿਝਰਹੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਬਈਆਘੜਘੜਾਈਆਰਾਮਕਬੀਰੋਂਡੇਦੁਨਭਾਈਆ ॥ ਸੁਣਿ
ਪਰਤਾਪੁਕਬੀਬਦਾਦੁਜਾਸਿਖੁਹੋਆਸੈਦੁਨ ਈਯੋਮਤਗਾਤਿ
ਰਾਤੀਕੋਰੋਭਲਕੋਰਾਜਦੁਆਰੈਜਾਈਆਮਾਏਸਿਤਪਗਾਹੁਦੇਕੀਰ
ਤਨੁਹੋਆਰੈਣਿਸਥਾਈਆਛਰਿਨਸਕੈਸਿਤਜਨਰਜਦੁਆਰਿਨ

ਸੇਵਕ ਸਾਈ ਸੇਵਕ ਰੂਪ ਹਰਿ ਜਾਇ ਕੋ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਭਾਵੈ
ਏਸ ਘਜਨ ਨ ਨਿਦਾ ਕਰਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਿ ਰਾਇ ਨਾਸਨੁ
ਭਾਇ ਦੁਰਹੁ ਸਾਇ ਕੋ ਰੂਪੁ ਕਵਾਇ ਏਸੇ ਲਿਖੇ ਨਾਈ ਕਹਿ
ਕੀਤਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਅਜੁ ਬੇਲੈ ਰਾਜਾ ਸੁਣੈ ਲੋਕਾਈ ਪਰਗਟੁ ਕਰੈ
ਭਗਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਜਗਿ ਵਜਿ ਜਾਨੈ
ਹੁਚਕਾਇ ਚਿਰਿ ਰਿਟਾ ਪਾਣਾਗੈ ਫੇਰਾ ਹਉ ਚਿਕੁ ਲਾਏ
ਸਦੈ ਇਛੈ ਰਸ ਮੇਟਾ ॥ ਜਿਉ ਕਰਿ ਮੇਲੈ ਚੀਬੈ ਹੀਰਾ ਲਾਏ ॥

ਸੇ ਲੁਪਤਿ ਏਟਾ ਚਹੁ ਵਰਨ ਉਪਦੇਸਿ ਦਾਗਿ ਮਾਨਿ ਏ ਮਨ ਕਾ ਸਿ ११०
ਦੁਹਾਤਿ ਸਹੇ ਏਟਾ ਨਾ ਵਟਿ ਆਇ ਆਸੀ ਗੁਮਿ ਏ ਬਾਨ ਰਸ ਕਾਰਿ
ਗੰਗਾ ਬੇਟਾ ਕਾ ਦਿਕ ਸੀਰਾ ਸਉਪਾ ਮਾਰ ਦਿਦਾ ਸੈ ਗੰਗਾ ਦੇ ਢੇਟ
ਲਗਾ ਪੁਰਬ ਅਭੀਚਟਾ ਤਿਠਾ ਚਲਤੁ ਮਚਰ ਜੁ ਮਸੇਟਾ
ਏ ਏ ਮਾ ਕਸੀਰਾ ਹਥੁ ਕਾਢਿ ਸੁਤੁ ਇਕੁ ਜਿਉ ਤਾਣ ਪੇਟਾ ਭਗਤਿ
ਜਨਾਹ ਰਿਮਾ ਪਉ ਬੇਟਾ ॥ ਗੋਤ ਮਨਾਰਿ ਮਹਲਿ ਆਤਿ ਜਨੇ
ਦੇਖਿ ਇੰਦੁ ਲਾਣਾ ਪਰਘ ਰਿਜੁ ਇਸਰਾ ਪੁਰੈ ਹੋਇ ਸਹਜ ਭਗ

ਪਰੋਤਾਸਾਹਿਬਾਹੋਸਾਇਵੇਲੋਕਲੁਕਿਆਸਰਿਵਰਿਸਿ
ਕਮਲਾਸਹਸਤਗਹੁਲੇਇਣਸਹਸਲੇਦੇਹੀਇਵੁਪੁਕਿ
ਧਣਾਸਤੀਸਤਹੁਟਲਿਜਿਲਾਹੋਇਨਦੀਕੇਸਾਰੇਥਾਪੁ
ਣਾਵਪੁਪਤਿਚਰਟਿਛੁਹੀਦਿਆਚਲੀਸੁਰਗਾਪੁਸਿਥਲੇ
ਣਾਭਗਤਿਵਛਲੁਭਲਿਆਈਅਹੁਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਪਪ
ਣਾਉਣਨਗੁਣਸਭਕੇਕੇਰੇਅਉਗੁਣਕੀਤਿਗੁਣਤਿਸੁਜਣ
ਅਥਿਗਤਿਗਤਿਕਿਆਪੁਦਖਾਣਾ ਵਾਟੈਮਾਣਸਾ

ਏਥੇ ਤਾ ਬਾਣੀ ਕਵਟਵਾ ਦਾ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰਤੇਇ ਮਾਮਨ ਦਿਉ १११
ਚਮਾਇ ਜੋਤਾ ਦਾ ਮਾਰਣ ਨੇ ਏਥੇ ਪਣਾ ਕਦਿ ਨਹੀਐ ਹਬੁ ਉਘ
ਦਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਨੁ ਅਚਾਖਾ ਮਾਰੇਇ ਨਾਮਾਵੇ ਉਛੇਹਾ ਦੁਆਮ
ਉਗਣ ਸਭ ਪਰਗਾਸਿ ਮਾਨੁ ਰਜਗਾਰੇ ਏਹਾ ਸਾਜਾ ਦੁਆਘਾ
ਦਿਰਿ ਪੁਛਣੁ ਪਾਲਿ ਮਾਮੀ ਤਕਾਲਿ ਹੋਕੇਇ ਮਾਜਾ ਦੁਆਕੇ ਦੁਆ
ਦੁਚਉਖੀ ਮੇਕੇਇ ਨ ਬੋਲੀ ਕਰਦੇ ਦੁਆ ਸਚੁ ਦਿਨੁ ਇਉਂ
ਸਿਮਰੁਟਿ ਪਾਨਿ ਕਵਾਉ ਪਰਵਾ ਦੁਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਘੇ ਪਾਪ ਪਹਾ ਦੁਆ

ਪਤਿਤੁਮਜਾਨਲੁਪਾਪਕਰਿਜਾਇਕਲਦਤਣੀਵਿਰਮਿ
ਮਜਾਗੁਰਤੇਥੇਮੁਹੋਇਕੋਪਾਪਕਮਵੇਦੁਰਮਤਿਦਹਿਮਜਾਕਿ
ਰਬਜਨਮੁਗਵਾਇਮਨੁਭਵਜਲਮੰਦਰਿਫਿਰਦਾਦਹਿਮ
ਮਫਿਮਪੁਤਜਾਏਵੇਸੁਆਪਾਪਵੇਫਲਇਛੇਲਹਿਮਮਪੁ
ਤੁਓਪੀਨਸਤਵਨਵਧਰਣੇਨਾਰਿਤਿਓਮਹਿਮਾਪਗੁਰਦੁ
ਵੇਜਾਇਕੋਗੁਰਮੁਖਿਨਓਨਗਾਇਨੁਕਹਿਮਮਮਤਕਦਲ
ਮਦੂਤਵੇਖਿਪੁਤਨਗਾਇਨੁਕਲੈਫਹਿਮਮਜਮਗਣਮਗੇ

ਜਨਗਾਇਆ ਸੁਰਗਿ ਜਮ ਰੰਗੁ ਨ ਜਹਿਆ ਨਾਇ ਲਏ ਦੁਖ ११੨
ਵੇਰ ਛਹਿਆ ॥ ਗਾਨਿਕ ਪਾਪ ਇਹੋ ਇਕੋ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਗਲਿ
ਹਰੁ ਪੋਰੇ ਤਾਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਅਚਾਣੁ ਕਰ ਗਾਨਿਕਾ ਵੇਰੁ ਆਇ ਪੁ
ਲੋਤਾ ਛਰਮਤਿ ਦੇਖਿ ਦਇਆ ਲੁਹੋਇ ਹਥੁ ਚਸੇ ਨੇ ਦਿਤੇ ਨੁਤੇ
ਮਾਰਾ ਮਨੁ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਿ ਖੇਲਿ ਗਾਇਆ ਦੇਵਣ ਜੁ ਸਚਤਾਇ
ਵਲਗੀ ਭਿਜੁ ਤੇਭਿ ਅਹੁ ਨਿਤ ਪੜਾਏ ਕਰੈ ਅਸੇ ਤਾਪਤਿ ਤ
ਉਧ ਬਣੁ ਰਾਮਨਾਮੁ ਦੁਰਮਾਤਿ ਪਾਪ ਕਲੇਵਰੁ ਧੋਤਾ ਅੰਤਿ ਕਾ

ਭਜਮਜਾਤੁਤੋਰਿਨਰਕੋਵਿਦਿਨਖਾਪੁਸੁਗਤਾਭਾਖਿ
ਹਿਥਿਥਾਣਿਚਰਿਨਾਓਰਸਾਇਤੁਛਤਿਅਛਤਾਥਾਭਿ
ਥਾਵੇਅਥੁਮੋਟਿਤਾਅਥੀਪਾਪਇਪੁਤਨਾਦੁਹੀਥਣ
ਵਿਹੁਲਾਇਦਹੇਲੀਅਥੀਥੀਪਰਵਾਰਵਿਚਿਨਹੁਲ
ਇਨਵਹਾਣਿਨਵੇਲੀਕੁਛਕੁਲਏਗਾਇਦਰਾਇਕਿ
ਚੇਟਕੁਚਤੁਰਿਗਾਹੇਲੀਅਥੀਪਾਇਓਨੁਬਾਦਿਨ
ਈਥਾਰਥਗਾਹੇਲੀਏਹਵਧਾਇਓਚਾਰਿਨਨੁਤਿਹਚਦਿ

ਰਿਨ ਰਿਅਠਿ ਖੇਲੀ ਆਉਹੁ ਏ ਅਦਾ ਭਾਰੁ ਦੇ ਚੰ ਕੁੰਨਿ ਮਾਛਾ ॥ ੧੧੩ ॥
ਲੋਹੇ ਇਦੁ ਹੇਲੀ ਆਖਾਇ ਪਵਾੜੁ ਪਹਾੜੁ ਵਾਂਗਿ ਜਾਇ ਪਈ
ਉਜਾੜੁ ਪਕੇਲੀ ਆਕੀਤੀ ਆਉਤੁ ਲਿਸੁ ਹੇਲੀ ॥ ੨੨ ॥ ਜਾਇ ਜੁ
ਤਾਪ ਰਭਾਸਾ ਵਿਚਿ ਗੰਢੇ ਉਤੇ ਪੈਰ ਪਸਾਰੇ ਚਰਣ ਕਮਲ ਵਿਚਿ
ਪਦੁ ਮੇਹੇ ਫਿਲ ਮਿਲ ਝੁਲਕੇ ਵਾਂਗਿ ਤਾਰੇ ॥ ਬਿਧ ਕਾ ਆਇਆ
ਭਾਲਿਦੀ ਮਰਗੀ ਜਾਇ ਬਾਣੁ ਲੈ ਮਾਰੇ ॥ ਦਰਸਨੁ ਰੰਠੇ ਸੁਜਾਇ
ਕੈਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਗਲਿ ਵਿਚਿ ਲੀਤਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੁਜੀ

॥ ਵਗੁਣ ਕੀਤੇ ਹਰਿ ਨ ਚਿਤ ਥੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿ ਤੇ ਖਿਆ ਪਾਤਿ
ਤਉ ਪਾਵਣੁ ਬਿਰਦੁ ਖੀਚਾਰੇ ਭਲੇ ਭਲੇ ਕਰਿ ਮੰਨੀਆ ਨਿਰੁ
ਅਦੇ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸ ਵਾਰੇ ਪਾਪ ਕਰੇ ਦੇ ਪਾਤਿ ਤਉ ਧਰੇ ॥

१ ਚਲਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧੦ ॥ ਚਲਤਿ ਗੁਰ
ਸਾਹੁ ਪਾਤਿ ॥ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਜੁਹਾਰੀ ॥
ਗਤਿ ਸਚ ਖੀਰ ਹੋਆਇ ਝਰੇ ਖੀਰੇ ਕਾਰੀਆ ਨ ਮਿਓ ਕਿਰਦਿ

ਨਿਰੁਭਰੈ ਅਨਹਦ ਨ ਦਵਾਇ ਨਿਦਰ ਬਾਰੀਯਾਤਿ ਜਾਹਾ ॥ ੧੧੪ ॥
ਦੀਅਜਲ ਸੇਪਿਰ ਮੁਖਿ ਆਲਾਪੀ ਵਦੁ ਭਾਰੀ ਸਾਕੀ ਹੋਇ ਪੀ
ਲਾਵਣਾ ਉਲਸ ਪਿਆਲੇ ਖਰੀਖੁ ਮਾਰੀ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੋ
ਚਲਣਾ ਮਸਤ ਅਲਮਸਤ ਸਦਾ ਹੁਸੀਆਰੀ ਭਗਤਿ ਵਛ
ਲੁਹੇਇ ਭਗਤ ਭੋਰੀ ॥ ਇਕ ਤੁਨੁ ਕਟੈ ਹੋਇ ਜਾਇ ਮਹਰਮੁ
ਮੁਜਰ ਮੁਖੇਰ ਖੁਆਈ ਮਸਤਾਨੀ ਵਿਚਿ ਮਸਲਤੀ ਗੋਰ ਅਹ
ਭਿਜਾਣਾ ਸਨੁ ਮਾਰੀ ਗਾਲ ਨ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਲੈ ਹੁਕਮੀ ਖੰਦੇ

ਕਾਕਰਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਦੇਹ ਦਿ ਦੇਹ
ਵੇਦੀਦਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਸਾਧ ਸਿਰਗਤਿ
ਸਟੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਖੁ ਮਾਦੇ ਸੁਕਰਿ ਮੀਰਤ ਦੇਹ
ਬਦਮ ਹਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸੁ ਤਿਸਰਾ ਪਿਰਮ ਪਾਕ ਬਕਰ
ਅਸਗਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਸਿ ਮਵੇਟੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰ ਬਾਗੁਰਸਿ ਪਿਰਮਿ ਰਸੁ ਸਟੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਖੁ ਮਾਦੇ ਸੁਕਰਿ ਸਟੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ

ਸਨੁਪਾਇਆਪਰਦਖਣਰੇਰਉਤਕਰਿਅਸਤਤੁਚਰਣ १੧੫

ਕਦਲਗੁਰਣਾਇਆਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਦਇਆਲਹੋਇਦੁ

ਹਗੁਰਸਚੁਸੰਤ ਸੁਣਾਇਆਸਚੁਗਸਿਰਧਰਾਜਿਦੇਪੈਰ

ਪੇਜਗੁਪੇਰੀਪਾਇਆਕਾਮੁਕੁਧਾਵਿਰਧੁਹਰਿਲੇਭੁਮੇਹੁਅਹਿ

ਕਾਰਤਜਾਇਆਸਤੁਸਿਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸ

ਨਨੁਦਿਝਾਇਆਗੁਰਸਿਖਲੇਗੁਰਸਿਖਸਦਾਇਆ ॥ ਸ

ਬਦਸੁਰਾਤਿਲਿਵਲੀਣਹੋਇਜਾਪਸਿਗਤਿਜਾਚੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ

॥ ਪੁਰਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ॥ ਪੁਰਗਵਾਇ ਨਾਮ ਪੁਜਣਾ ॥
 ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਮਾਵੇ ਸੁਕਰਿ ਪਰਉ ਪਕਾਰਿ ਅਚਾਰਿ ਲੁਭਾ ॥
 ॥ ਇਆਮੀ ਪਰਮ ਪਿਆਲਾ ਅਮੀ ਪਉਪੀ ਸਹਜ ਸਮਾਈ ॥ ਅਜਲੁ
 ॥ ਰਾਇਆਮੀ ਮਠਾ ਬੋਲਣ ਨਿਵਿਚਲਣੁ ਹਬਹੁ ਦੇ ਕੈ ਭਲੁ ॥
 ॥ ਮਨਾਇਆ ਇਕ ਮਨ ਇਕੁ ਅਰਾਧਣਾ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਜਾ ॥
 ॥ ਭਉ ਮਿਟਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥
 ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਿਖੀ ਬਾਰਿਕ ਹੋਖੈ ਭੋਧਾਰ ਗਲੀ ॥ ਅਤਿ ਭੀੜੁ

ਭੈਟਿਕੈ ਨਭਟਹਟਾਚਲਿ ਨਸਕੈਉਪਰਕੀੜੀਵਾਲਹੁ ੧੧੬
ਨਿਕੀਆਖਿਐਤੇਲਾਤਿਲਹੁਲੈਕੈਲੂਪੀੜੀਗੁਰਮੁਖਵੈਜੀ
ਪਰਮਹੰਸੁਖੀਰਨੀਰਨਿਰਨਉਚੁਜਿਵੀੜੀਸਿਲਾਅਲੂਟੀ
ਚਟਣੀਆਣਕਮੋਤੀਚੋਗਨਿਵੀੜੀਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਿਚਲ
ਣਆਸਾਨੀਗਾਸੀਝੀੜਉਝੀੜੀਸਹਜਸਰੋਵਰਜਚਖੰਡੀਆ
ਧੰਗਤਿਸਚਤਖਤਿਹਰੀੜੀਚੜੀਏਕੀਹਪਤਿਪਉੜੀਆ
ਨਿਰੰਕਾਰਗੁਰਸਬਦੁਸਹੀੜੀਗੁਰੇਵੀਸਿਲਾਏਐਅਕ

ਬਕਬਾਵਿਸਮਾਦੁਬਚੀਝੀਗੁਰਸਿਖਿਸੁਖਫਲੁਸਦਸਮਾ
ਲੀਝੀ॥ ਗੁਰਸਿਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਚਰਣਦਕੁਚੁ
ਚਰਣਪਖਾਲੋਸੁਖਸਿਪਟਵਿਚਿਰਖਿਕੈਚਰਣਕਦਲ
ਕਰਦਪਿਅਲੋਕਉਲਾਣੀਸੁਰਜਿਸੁਖੀਲਖਕਦਲ
ਵਦੇਰਲੀਅਲੋਚੇਦੁਸੁਖਿਹੋਇਕਮਦਨੀਚਰਣਕਦਲ
ਤਲਾਅਸੀਅਲੋਚਰਣਕਦਲਦੀਵਿਸਨਾਲਖਸੁਰਜਿ
ਵਨਿਭਉਰਕਾਣੀਲਖਤਰੇਸੁਰਜਿਚਣੇਜਿਭਉਪਿਯ

ਨਿਨਾਪਸਮਲੋ। ਸਰਣਕਵਲਦਲੋ। ਤਿਤਿਚਿਲਖ ॥ ੧੧੭ ॥
ਸੁਰਜਿਉਕਿਜਾ। ਨਿਰਵਾਲੋ। ਗੁਰਸਿਖਟੈ। ਗੁਰਸਿਖਸੁਖ
ਲੋ। ਚਰਿਵਰਨਿ। ਇਕਵਰਨਕਰਿ। ਵਰਨਿ। ਅਵਰਨਤਮੇ
ਲਗੁਲਲੋ। ਅਸਟਧਾਤੁ। ਇਕਧਾਤੁਕਰਿ। ਵੇਦਕਤੇਬਨਭੇਦ
ਵੇਰਲੋ। ਚੰਦਨਵਾਸੁਵਣਾਸਪਤਿ। ਅਫਲਸਫਲਕਿਰਿ
ਵਸੁਬਹਾਲੋ। ਲੋਹਾ। ਜੁਇਨਾਹੋ। ਇਕੈ। ਜੁਇਨਾਹੋ। ਇਜੁਗਾਧਵਿ
ਖਾਲੋ। ਜੁਇਨੇ। ਅੰਦਰਿਰਿਗਾਗਨਚਰਣਾਮਤਮੀ। ਮ੍ਰਿਤਮਤਦੁ

ਭਾਮਾਟਕਮੇਤੀਸੁਇਸਿਅਹੁਜਗਮਗਜੋਤਿਕੋਪਰਕ
ਲੇਅਦਿਬਦੇਹਦਿਬਦਿਸਟਿਹੋਇਸਬਦਸੁਰਤਿਦਿੱਖੋ
ਤਿਉਜਲੋਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਰਜਕਰਜਾਣੇ॥ ੨ ॥ ਖੰ
ਮਦਿਅਲਾਸਾਧਸੰਗਿਸਬਦੁਸੁਰਤਿਅਨਹਦਲਿਦੁਣ
ਈਯਾਅਨੀਚੇਦਚਕੋਰਗਾਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਸਿਸਦਿ
ਰਸਈਯਨਹਰਿਚਾਤ੍ਰਿਕਮੇਰਜਿਉਅਨਹਦਧੁਨਿਸੁਣਿ
ਪਾਇਲਪਾਈਚਰਣਕਥਾਮਕਰੰਦਗਜਿਸੁਖਸਿਧਾ

ਇਉਂ ਫਰਜ਼ ਮਾਈ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਵਿਚਿ ਮਨ ਹੋਇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ॥ ੧੧੮

ਚਾਲਿ ਨ ਖੋਜ ਪੁਜਾਈ ਅਪਿ ਚਿਪੀ ਅਨੁ ਨਿਝਰੁ ਝਰਨਾ

ਜਰੁ ਜਟਨੁ ਨ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ ਵੀਹਾਇ ਕੀਹ ਉਲੀਘ ਕੇ ਗੁ

ਰਸਿਖ ਗੁਰ ਮੁਖ ਫਲੁ ਖਾਈ ਵਾਹ ਗੁਰੁ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਕੋਛੁ ਅੰਡਾ ਧਿਆਨੁ ਪਰਿ ਕਰਿ ਪਰਪਕੁ ਨ ਦੀਵਿ ਚਿਅ ਏ

ਕੀਜ ਰਿਦੈ ਸਿਸਰੁ ਕਰੈ ਲੇਖ ਚਾਉ ਭਈ ਅਸ ਮਏ ਬਝ

ਬਚਾਉ ਰਿਉ ਰੇ ਜਲ ਕਲ ਵਰਤੈ ਸਹਜ ਵਿਡਾਏ ਕੋਇਲ

ਪਾਲੇ ਕਾ ਵਟੀ ਸਾ ਦਾ ਜਾਇ ਕੁਟੀ ਬਿਸਿਵਾਣੈ ਹੰਸੁ
 ਵਸਿ ਮਾਨਸ ਰਿਮਾਣ ਕਮੇ ਤੇਰੇ ਗਚੁ ਗਾਣੈ ਗਿਆਨਿ
 ਨਿਸਿ ਮਰਣਿ ਸਦਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਰਖੈ ਨਿਰਬਾਣੈ
 ਖਹੁ ਵਰਤ ਮਾਨਸ ਤਿਭਵਣ ਜੇਈ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੈ ਜਾਤੀ
 ਰਲੇ ਕੁਨ ਜਾਨੈ ॥ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਵਣਾ ਸਪਤਿ ਬਾਵਨ
 ਦੁਹਰੇਈ ॥ ਫਲ ਦਿਣੁ ਚੰਦਨ ਬਾਵਨਾ ਮਾਦਿ ਮਨਾਦਿ
 ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਦੇਈ ॥ ਚੰਦਨ ਬਾਵਨ ਚੰਦਨ ਹੁ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਨਦਿ

ਦੀਰ

ਨਕੇਈਆਸਟਧਾਤੁਇਕਧਾਤੁਹੋਇਪਾਰਜਿਪਰਜੇਕਿਚਨ ੧੧੯੧
ਜੇਈਕਿਚਨਹੋਇਨਕੇਚਨਹੁਦਰਤਮਾਨਦਰਤੇਜਭੁਲੇਈ
ਨਦੀਆਨਾਨੇਗਾਗਸਿਗਿਜਾਗਾਰਜਿਗਾਮਿਖਾਰਾਜੇਈਆਬ
ਗੁਲਾਹੰਜੁਨਹੋਵਈਆਨਜਰੇਵਰਿਜਾਇਖੇਲੇਈਦੀਹਾਵੇ
ਦਰਤਾਰੇਓਈਆ ਗੁਰਮੁਖਿਇਕੀਹਪਉਤੀਆਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੁਖਫਲਾਨਿਜਘਰਿਭੇਈਆਸਾਧਸਿਗਾਤਿਹੈਜਹਜਘਰਿਸਿ
ਮਰਦਿਦਰਜਿਪਰਜਿਗੁਣਗਾਈਆਲੇਹਾਸੁਇਨਹੋਇਕੈਜੁ

ਇਨਿ ਮਹੁ ਸੁਇ ਨਾ ਜਿਉ ਮਾਵਲੇ ਈ। ਚੰਦ ਨੁ ਬੋਹੈ ਨੁ
 ਤੁਨਿ ਮਹੁ ਚੰਦ ਨੁ ਬਿਰਖੁ ਪੈਲੇ ਈ। ਗੀਰਾ ਦਕ ਚਰਟੇ ਦਕ
 ਰੇ ਦਕ ਮਿਲਿ ਗੀਰਾ ਹੋਈ। ਕਾਰਾ ਹੁਹੈ ਸੁਸੁਵੈ ਸੁਹੈ ਇਹ ਸਹੁ
 ਰਸਹੈ ਸੁਵਿਲੇ ਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੀ ਜੀ ਪਰਮਹੰਸ ਕੁਲੁ ਆਚਰਨਿ
 ਕੁਵਿਲੇ ਈ। ਗੁਰਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰਹੋਈ। ॥ ਕਛੁ ਬਚਾ
 ਈ। ਦਿਗੁਰ ਜਿਖ ਲਹਰਿ ਨਭਵ ਜਲਾਇ ਮਾਧੋ। ਕੁਝ
 ਚਾਏ। ਇਉਂ ਰਹੈ ਸੁਨਸਾਧਾ ਮਗਾਧਿ ਨਜਾਧੋ। ਹੀ ਸੁਵੈ ਸੁਵੈ

ਮਨਸਾਹਿਬ ਜਸਰਵ ਰਿਵਰ ਪਰਤਾਏ ਬਤਕ ਬਚਕੋਇ ੧੨੦
ਏਨੇਦਨੰਦਨਵਸੁਦੇਵਮਿਲਾਏਧਾਰਦਿਸਸਿਚਕਵੀਤੋਚਕ
ਹਸਿਵਸਕਤੀਲਿਪਿਵਰੋਜਰਾਧੇਅਨਲਪੀਖਬਚਾਮਿਲੇਨ
ਰਾਧਾਰੋਇਸਸਭੇਅਧੇਗੁਰਸਿਖਸਿਧਿਮਿਲਾਵਲੀਸਬ
ਦੁਸੁਰਤਿਪਰਚਾਇਪਛਾਏਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਥਾਪਿਅਬ
ਧੇਅਧੇਤਾਕੂਪੇਪਟਤਾਰਿਅਗੁਰਮੁਖਿਬਾਲਸੁਭਾਇਉਦਾਸ
ਮੂਲਾਰੀਦੁਵਖਾਣੀਅੰਚਲਤਮਚਰਜਲੁਭਤਗੁਰਦਾਸੀ॥

ਪ੍ਰਥਮਾ ਖੇਡਾ ਜੋ ਇਹ ਚਰਣ ਸਰਣ ਸੁਖ ਸਹਾਜੀ ਨਿਵਾਜੀ
ਭਲਾ ਰਖਾ ਥਕਾ ਜਾਂ ਇਦਾ ਮਜਲਾ ਸਮਰਦਾ ਨਾਮ ਭੀ ਨਿਵਾਜੀ
ਰਖੀ ਮਲੁ ਜਹਰਾ ਲੁਭਲਾਰਾਂ ਮਾਡਿ ਭੀ ਭਗਤਿ ਮਾਡਿ ਮਾਡਿ
ਦਭਿਲ ਤਖਾਂ ਲੋਦੀ ਭਲਾ ਹੋ ਮਾਜੀ ਦਪੀਰੁ ਮਾਥਿ ਨਾ ਸੀਰੁ
ਮਾਂਚਾ ਜਿਥੇ ਦੇਇ ਗੁਰ ਕਾ ਟੀਰ ਸਿਰ ਸਿਰ ਦਿਲਾ ਸੀਰੁ
ਖੁਦਾ ਲੁਗਾ ਸਧਾ ਗੁਰੁ ਬਖਸਿ ਦਰਗਾਹ ਸਾਥਾ ਨੀਰੁ
ਓਭਗਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਐ ॥੩॥ ਭਗਤੁ ਜੋ ਭਗਤਾ ਓਹੀ ਜਾਣੈ

ਜੀਸੇਕਸਾਵੈ॥ ਸੀਹਾਓਪਲੁਜਾਣੀ॥ ਮੇਗੋਜਣੁਉਪਲਸ १੨੧
ਤਿਗੁਰਭਾਵੈ॥ ਮੇਲਸੀਹਾਂਦਿਚਿਅਖੀ॥ ਮੇਭਾਗੀਰਬੁਕਾਵੈ॥
ਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਜਿਤਾਰੀਧਾਵਾਭਲਾਭੂੜਾਬੁਢਾਇਕਸਾਨਿਧਿ
ਅਵੈ॥ ਫਿਰਣਾਖਹਗਜੇਧੁਸਿਖੁਜੀਵਈਗੁਰਸੇਵਿਸਾ
ਏ॥ ਕੁੰਜਰਜਾਤਿਲੁਹਾਰਹੈਗੁਰਸਿਖੀਗੁਰਸਿਖਸੁਣਾਵੈ॥
ਸਈਧਿਕੁਵਖਾਣੀ॥ ਮੇਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਿਕੁਟੇਬੁਤਗਾਵੈ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਮੁਖਫਲੁਅਲਖੁਲਖਾਵੈ॥ ਪਾਰੇਜੁਲਕਾਪਰਮ

ਹੇਤੁ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰੀ ਮੋਲੁ ਸਾਹਿ ਸੁਰ ਮਾਧੁਰੁ
ਗੁਰੁ ਭਾਇ ਕੋ ਦਾਗਿ ਦੀਪਾ ਦੇਉ ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਸੁਬੁਲੇ ਦੇ ਜਾਇ
ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਲਾਲੁ ਸੁਲਾਲੁ ਬੁਧਿ ਵਾਰੁ ਦਰਗਾਜੀ ਦੁਪਰ
ਉਪਕਾਰੀ ਜਗਾ ਪਰਣਿ ਜਾਣੀ ਮੇਜਿ ਸਾਰੁ ਲੇਨਿ ਰੰਗਾਰੀ
ਨੁਸਾਇਆ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਓਹੈ ਗੁਣਗਾਹ ਕਰੀ ਇਦਭੰਡਾਰੀ ਜੋ ਪੁਰਖ
ਈਸਾ ਦੇਵਤਾ ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਬਿਦੁਤ ਭਰਤਾਰੀ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੀ ਜ
ਸਦਾਰੀ ਪਿਰਥੀ ਮੋਲੁ ਲਾਲਾ ਲਾਲਾ ਮੋਲੁ ਗੁਰ ਸੇਵ

ਹਿਤ ਕੀ ਗਾਉ ਦੀ ਪਾਉ ਗਰਜੈ ਨ ਨਗਾਉ ਰੀਰੁ ਰਸ ਬਦ ਦੀ १੨੨
 ਚਰੀ ਅੰਗੁ ਰਾਮੁ ਅਹਤਿ ਮਾਮੁ ਮਰੂਰੀ ਪੀਹਉ ਮੇਮਾਰੀ ਗਾਜਾ
 ਰੂਰੀ ਗੁਰੂ ਲੇਭਾ ਗੁਰੂ ਗਾਤਿ ਹੋ ਪਿਆਰੀ ਖਾਨੁ ਛੁਰਾਤ
 ਭੁਰੇ ਦੇ ਗਾਪਾ ਅੰਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਉਰਾ ਰੂਨੇ ਦੂਸੁ ਦਨਾ ਪੂਰੇ ਝੁਟਾ
 ਪਾਰਿਉਤਾਰੀ ਮਲ੍ਹੀ ਮਾਜਾ ਹਾਗੁਰੂ ਲੇ ਫੀਥੇ ਗੁਰਦਰਗਾ ਹਦ
 ਰਬਾਰੀ ਪਾਂਧਾ ਭੁਲਾ ਜਾਣੀ ਮੇਰੁ ਰਬਾਣੀ ਗਾਇਨੁ ਲੇਖਾਰੀ
 ਝੁਲੇ ਵਾਲੀ ਸਿਰਾਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸਨਮੁਖੁ ਭਾਈ ਤੀਰਥਾਸ

ਭਠਵਾਲਾ ਜਥੇ ਸਿਰਦਾਰਾ ਪੂਰੇ ਮਾਣ ਕਰੀ ਦੇਹੈ ਬਿਸਨਦਾ
ਸੁਪਰਸਧਾਰਾ ਪੁਰਖੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਾਣੈ ਮੇਤਾ ਰੂਭਾ ਰੂਦਾ ਸੁਦ
ਅਵਾ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਹੋ ਮਹਾ ਨੰਦੁ ਬਿਧੀ ਚਿਤੁ ਬੁਧਿ ਬਿਮਲਵੀ
ਚਾਰਾ ਬਰਮਦਾ ਸਹੈ ਖੇਟ ਵਾਰੂ ਗਰਦਾ ਰੂਭ ਲੇਤੁ ਕਿਮਾਦਾ
ਅਦੀਪਾ ਜੇਠਾ ਤੀਰਥਾ ਸੈਸਾਰੁ ਬੁਠਾ ਸਚਿ ਮਾਰਾ ਮਾਈਆ
ਜਾਪਾ ਜਾਣੈ ਅਨਿਨਾਈਆ ਖੁਲਾਰੁ ਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਤੁਲਸ
ਵਹੁਰ ਜਾਣੈ ਮੇਦੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਅਵੇਸਾ ਅਚਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ

ਸਚੁ ਪਰਵਾਨਾ ਹਾਰਾ ॥ ਪੁਰੀਆ ਚੂਹੜੁ ਚਉਧਰੀ ਪੈੜੁ ॥ ੧੨੩ ॥
ਦਲਾਉ ਦਾਤਾ ਭਾਗਾ ਬਾਲਾ ਕਿਸਨਾ ਤਿਧਰਣ ਪੀੜਿਤ ਰਾਇ
ਜਿਭਾ ਸੀਰਾਗਾ ਸੁਹੜੁ ਤਿਲੋਕਾ ਸੁਰਮਾ ਸਿਖੁ ਸੁਮੰਦਾ ਸਨਮੁਖੁ
ਜਾਗਾ ਕੁਲਾ ਭੁਲਾ ਝੰਝੀਆ ਭਾਗੀਰਥ ਸੁਇਨੀ ਸੁਚਿਅਾਰ
ਲਾਭੁ ਬਾਭੁ ਵਿਜਹ ਨਿਹਰ ਖਵਿਤੁ ਹਰਦਾ ਸਪਿਆਰਾ ਧੀ
ਹੁਨਿਹਾ ਲੁਤੁਲ ਸੀਆ ਬੂਲਾ ਚੰਡੀਆ ਬਹੁਗੁਣਿਅਾਰਾ ਬੀ
ਮੁੰਦੇ ਨਾਮਹ ਤਿਅੰਤਿ ਤਾਮੰਦੁ ਸਬਦਵੀਚਾਰਾ ਗੁਣਾਨੁ ਮਤੇ ਮੁਕੀ

ਦੇਹੇਕੇਰਤਨੁਕਰੇਹਨੂਰਿਕਿਦਾਰਾਸਾਧਸਿਰਾਤਿਪਰਗਦੁਪ
ਹਾਰਾ ॥ ਰੀਬੂਨਾਉਸਹਰਲਾਰਾਸਾਧਰਮਾਉਦਾਤਾਈ॥
ਜੇਦੁਭਵੁਦੇਤਿਆਫਿਰਣਾਸੁਦਵਡਾਸਤਤਾਈ॥ ਭੋਲੁਭੋਲੁ
ਟੀਅਨਿਜਨੁਖਤੇਵਾਡੀਸੁਖਦਾਈ॥ ਭੋਲਾਭਾਗੀਭਗ
ਤ੍ਵੇਜਾਪੁਸਿਵਲਾਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ ਮੁਖਾਸੁਜਾਧਾਕਦੇਰ
ਦੁਰਭਿਭੁਭਸੇਵਕਮਾਈ॥ ਰਾਮਦਾਸੁਭਿਰਾਰੀਆਬਾਲਸ
ਵੇਦਾਸੁਧਿਆਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸਨੁਬੀਬਣਾਮਾਛੀਉ

ਦਰਿਗੁਰਮਤਿਪਾਈਸਾਧਸਿਗਤਿਵਰੀਵਰਿਆਈ ੧੨੪
ਜੱਟੁਭਾਨੁਤੀਰਥਾਰਾਈਚਈਲੇਚੋਦੇਚਾਰੇਸਦੇਨਿ
ਲੇਜਾਣਿਅਨਿਸਨਮੁਖਸੇਵਕਗੁਰੂਪਿਆਸੇਖਰੁਸਾ
ਥਕਾਈਅਹਿਨਾਉਛੋਤੁਸਿਖਸੁਚਾਰੇਜੱਟੁਭੀਵਾਜਾ
ਈਅਸਿਹਾਪੁਰਖਮੁਲਾਪਰਦਾਰੇਚਤਰੁਦਾਸੁਮੁਲਾਕਪੁਰ
ਹਕੂਗਾਕੂਵਿਜਾਵਿਚਾਰੇਫਿਰਣਾਬਹਲੁਵਖਾਣਿਐਜੇ
ਰਚੰਗਾਕੁਲੁਨਿਸਤਾਰੇਵਿਸਰੋਪੀਤੁਲਸੀਆਭਾਰੁਦੁਅੰ

ਜੀਸਨਮੁਖਸਾਧੇ ਵਰ ਭਗਤੁ ਹੋਭਈ ਅਤ੍ਰਗਾਇਦੁਘੋਈ
ਵਦੁਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਕਾਲੁ ਚਉਥੈ
ਸੀਅਮੁ ਲੇਨੇ ਗੁਰਸਬਦੁ ਪਿਆਰਾ ਹੋਆ ਵਿਚਿ ਕਪਾਹੀਅੰ
ਗਾਇਦੁਘੋਈ ਗੁਰਿ ਨਿਜਤਾਰਾ ਭਿਖਾਟੇ ਰਾਭਟਦੁਇਧਾਰੇ ॥
ਦੁਮਹਲੁ ਤਿਸੁ ਭਾਰਾ ਗੁਰਸੁ ਖਿਰਾਮੁ ਕੋਹਲੀ ਨਾਲਿ ਨਿਹਾਲੁ
ਜੇਕੁ ਕਸਾਰਾ ਛਜੁ ਭਲਾ ਜਾਣੈ ਐਸਾਈ ਦਿਤਾ ਸਾਧੁ ਵਿਚਿ
ਰਾਭਟਲਸਾ ਵਹੁਰਾ ਭਗਤੁ ਹੋਦਾ ਮੇਦਰਾ ਮਾਕੁ ਭੁਬਲਿਹਾਰਾ ॥

ਭਾਗਵਤ ਵਿਗਾਹ ਮਲੁ ਭਯੋ ਛੀ ਥਾ ਗੁਰਦਰਬਾਰਾ ਸੁਲ ॥ ੧੨੫

ਭਾਗੁ ਪ੍ਰਿਭਗਾਤਿ ਭੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਦੀਪਕੁ ਦੀਪਕਾ ਸਗਾਰੁ ਦੁ
ਖ ਰੋਹੁ ਕਮੀ ਥੰਦਾ ਪਟੀ ਅੰਦਰਿ ਚਉਧਰੀ ਦਿਠੈ ਲਾਲੁ ਲਿ

ਗਾਹੁ ਸਹਿਦਾ ਅਜ ਭੁਮਾ ਜਾਇ ਬੁਝਿ ਛਿਅ ਓ ਮਰਜਾ ਹੁਗੁ

ਰੋਜਿ ਦਰਦਾ ਪੀੜਾ ਛਜਨੁ ਜਾਣੀ ਮੇਰੇ ਦੁਸੈ ਪੁਰੀ ਮਿਟੈ ਹਰਿ

ਜਾਪੁ ਤਜ ਪੁਤ ਕਪੂਰ ਦੇਉ ਜਿਥੇ ਮਿਲਿਅ ਮਾਨਿ ਵਿਗਸਿਦ ॥

ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸਹਾਯ ਜਪੁ ਰਿਗੁ ਰਾਮਿ ਖਾਟੀ ਸਾਫਲ ਹੋਵਾ ਜੋਧ ॥

ਜੇਕਰੁ ਲਾਸ ਪੁਰਿ ਮੋਹੁ ਤੁਮਾ ਲਾਸੁ ਕੀ ਜਿ ਰਹਿ ਦਾਗੁ ਰਾਖੁ
ਵਢਿ ਮਾਵਢੇ ਮਾਨਿ ਦਾਗੁ ਦੇ ਸੀ ਜੇ ਪੁਰਹੁ ਸੇ ਗੁਹਰੁ ਗੁਹਰੁ
ਦੁਹਾ ਲਾਹੁ ਨਿਮਿ ਲਿਖਿ ਦਾਗੁ ਮੋਹੁ ਕੁਕੁ ਵਖਾਣੀ ਮੇਧੁ ਦੇ ਜੇਧੇ
ਜਮੁ ਸੁਰਹਿ ਦਾਗੁ ਮੰਦੁ ਪੰਨੁ ਪਰਵਾਣੀ ਪੀਰਾਣ ਗੁਰੁ ਭਾਇਚ ਲਿਖ
ਮਾਗੁ ਜਾਨਾ ਜਾਣੀ ਮੇਥ ਲਾਮਰਵਾ ਹਾਵਿਗਾ ਸਿਦਾਸੀ
ਰਾਖੁ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ਨਾਲਿ ਸੁਰੀਚ ਭੀਧੀ ਰਹਿ ਦਾਗੁ ਪਰਬ ਭਿਕ
ਵਖਾਣੀ ਮੇਧੁ ਨਾਲਿ ਨਿਹਾਨੁ ਜੇਕਰੁ ਰਹਿ ਦਾਗੁ ਕਕਕਾ ਲੁਭਿ ਸੁਰ

ਮਾਭੁਟੁਗਾਮਦਾਸੁਬਚਨਮਨੰਦਾਸਿਭੁਸਭਾਗਾਚੁਹਣੀਅ ॥੨੬॥
ਹੁਆਰੇਭੇਭਾਗਾਉਗਵੇਦਾਸਨਮੁਖਇਕਦੁਇਕਚੜੇਦਾ
ਪੇੜਾਜਾਤਿਚੜਾਣੀਅਜੇਠੇਜੇਠੀਕਾਰਕਮਾਈ॥੨੭॥
ਕਣਪੁਰਾਜਾਣੀਅਗੁਰਦਿਤਾਗੁਰਮਾਤਿਗੁਰਭਾਈ॥ਕਟ
ਕਸਰਦੁਹੇਭਗਤੁਵਡਾਭਗਵਾਨਸੁਭਾਈ॥ਸਿਖੁਭਲਾਰ
ਦਿਤਾਸਾਵਿਚਿਧਉਦੁਮੁਗਾਰੀਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ਅਗਿਰਤੁਸੁ
ਇਨੀਸੁਰਮਾਚਰਣਸਰਣਿਚੁਹੜੁਜੇਸਾਈ॥ਣਾਣਾਜੇਠੀ

ਜਾਣੀਐ ਜਾਣੁ ਰਿਹਾਣੁ ਸਬਦਿ ਲਿਵਲਾਣੀ ॥ ਗਾਮਾ ॥
ਆਖੀਐ ਹੋਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਣੀ ॥ ਜਟੁ ਭੰਡਾਰੀ ॥
ਸਾਹਦਰੇ ਸਿਰਾਤਿ ਸੁਖਦਾਣੀ ॥ ਪੰਜਾਬੇ ਗੁਰਦੀਵ ਰਿਆਈ ॥
ਸਨਮੁਖਿ ਸਿਖ ਲਹਹਦੁ ਚਿਸੇ ਫੀਆਇ ਦੁਤਾਇ ॥
ਆਸਹਾਰੀ ॥ ਸਾਈ ਦਿਤਾ ਸੁਣੀਆ ਸੈਦੋ ਜਟੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾ ॥
ਗਾਮਾ ॥ ਸਾਹਤਾ ਜਾਣੀਆ ਹਿਕੁਲਕੁਮਿ ॥ ਮਾਰਭਗਤਿ ਨਿ ॥
ਕੋਕੀਲਾ ॥ ਖੁਦਿ ਚਿਸੇ ਟੋਲੀਆ ਭਾਣੀ ॥ ਲਧਾ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥

ਕਥੁਨਨੇਗਜਦੋਇਹਾੜੀਕੋਹਣੀਅਨਵਿਚਿਭਾਰੀਸੁਦਕ
ਇਅਦਾਸੁਰਮਾਭਾਨੁਭਗਤੁਜਥਦਵੀਚਾਰੀਅਸੁਭਾਕੇਗ
ਜਬੇਐਤੀਰਬੁਅਤੇਸੁਕੇਦੁਆਪਾਰੀਕਹਕਿਸਨਾਅਹਜੀ
ਗਿਆਸੇਠਮੰਗੀਣੇਨੋਬਾਲਿਹਾਰੀਅਸਨਸੁਖਸੁਨਿਆਰਾਤੁ
ਲਾਨਉਨਿਹਾਤੁਸਪਰਵਾਰੀਦੁਰਸੁਖਿਸੁਖਫਲੁਕਰਣੀ
ਜਗੀਭਾਲਾਅਹਲਣਜਾਣੀਐਕਾਬਾਲਿਰੇਖਰਾਉ
ਗੁਰਭਾਈਅਧੋਜੋਫੀਕਸਮੀਰਗੁਰਸਿਖੀਦੀਚਾਲਚਲਾ

੧੨੧

ਏ ਭਾਈ ਭੀਵਾਂ ਸਿਹਰੇ ਦਿਹੂ ਪਚੇ ਦੁਸਰ ਮੁਖੁ ਸਤ ਭਾਈ
ਮਧੁਰਤਾ ਪੂਰਿ ਮੁਖੁ ਸੁਰਮਾ ਨੰਦੇ ਦਿਠਾ ਤਿਸੇ ਵਕ ਮਾਈ ਗਾਸਾ
ਦਾ ਮੁਕਵਿਰੇ ਥਾਨੇ ਸੁਰਜਿਗਾਤਿ ਬਹਲਾਈ ਗੋਪੀ ਮਹਾ
ਜਾਣੀ ਮੇਤੀ ਕੁਸੁਨ ਥਾ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਾਉ ਮੇਕ ਲੁਆ
ਖੀਅਹਿ ਦਿਲੀ ਮੰਡਲਿ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ਜੀਵਿਦੁਜਕ
ਸਿਫਤਿ ਪੁਰਿਸੇ ਫਿਰੇ ਲੋਕੇ ਸੇਵਕ ਮਾਈ ਗਾਸਾਤਿ ਗੁਰਦੀ
ਦੀਵਰ ਮਾਈ ~~ਮਹਤਾ~~ ਮਹਤਾ ਸਕਤੁ ਮਾਰੇ ਚਰਫਾ

ਆਨਿਹਤੁ ਨਿਹਾਲਾਗੀ ਅਲੁ ਮੁਕਾਦਾ ਸੁਹੈ ਸਪਰ
 ਦੁਲਾਲਗੁਲਾਲਾਗੀਗਾ ਸਰਗਲਾਜੁਰਮਾਹਰਵਿਸਤ
 ਏਲਪਰਮਸਲਾਮਾਦੁਮੁਰਗੀਮਹਾਪੁਰਖੁਕਲਿ
 ਆਨੁਕੁਲਿਕਵਲੁਰਸਾਲਾਨਾਨਲਟਕਦੀਬਿਦਰਉਜੇ
 ਵਾਸਿਗਤਿਪੁਰਣਪਾਲਾਗਾਂਢਾਮਾਲਮਚੇਦੁਹੈਸੇਸਾਰਾ
 ਤਾਲਵਤੁਸੁਖਾਲਾਜਗਨਨਿਦਾਸਾਧੈਭਾਨੁਸੁਹਤੁਪਿਸਾ
 ਵੇਢਲਾਗੁਰਭਾਈਰਤਨਾਦੀਮਲਾਮਾਸੀਗਾਰੁਜੇਤ

ਤਲਾਨੁ ਰਬੀਰਾਸਿ ਪਰਚਿ ਪਕਾਰਾ ਜੈ ਤਾਨਿ ਦਜਾਣੀ ਐਧੁ
ਰਤੁ ਪਿਰਾਗਾ ਸਬਦਿਆ ਪਾਰਾ ਤਿਲਕੁ ਤਿਲਕਾ ਪਾਠਕਾਸ
ਧਸੰਗਾ ਤਿਸੇ ਦਹਿਤ ਕਾਰਾ ਤੇਤਾ ਮਹਤਾ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਮੁਖ
ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਾ ਜੜੀਆ ਸਾਂਈ ਦਾ ਸੁਹੈ ਸਭੁ
ਲਹਿ ਦੇਲਾ ਲਾਮ ਪਾਰਾ ਮਲਕੁ ਪੈੜਾ ਹੋ ਕਹਲੀ ਦਰਗਾਹੁ
ਵਾਰੀ ਮਤਿ ਭਾਰਾ ਮੀਅੰਜਾ ਮਾਨੁ ਨਿਹਾ ਲੁਹੈ ਭਗਤੁ ਕਮਾਇ
ਕਾਰਾ ਪੁਰਾਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਵਰਤਾਰਾ) **ਧਾਮ** ਆਨੀ ਤਾ ਕੂਕੇ ਕੁਲੇ

ਸਭ ਵਧਾਵਟ ਹਨਿ ਸਿਰ ਦਾਰਾ ॥ ਇਟਾਰੇ ਜਾਣਿ ਐਸੇ ਨਵ ॥ ੨੮ ॥
ਭੁਨਿਹਾ ਭੁਜ ਬਟਵੀਚਾਰਾ ॥ ਤਖਤੁ ਪੀਰ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਦਰਗਾਹੁ ਤੁ
ਭੀਜੋ ਪੀਰ ਕਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਜਾਧਾਰਾ ॥ ਅਥਾਹੁ ਹੋਤੀ ਰਬੁ ਓਪਲੁ
ਸਿੰਦਰੁ ਸਾਰਾ ॥ ਕਿਸਨਾ ਝੁਝੀਆਖੀ ॥ ਐਪੰ ਮੁਪੁਰੀ ਗੁਰੁ ਕਾਪ
ਆਗਾਧੀਰਾ ॥ ਹੁਸੰਦੁ ਜਾਣਿ ॥ ਮਨਿ ਵਡੇ ਸੁਜਾਣਤਖਾਣਾ ॥
ਪਦਾ ਬਨਵਾਣੀ ॥ ਤੋਪਰਸਰਾ ॥ ਮੁਥਾ ਲਿਵੇ ਦੁਹਉਤਿ ਨ ਬਲਿ
ਦਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਲਾਜ ਕਰਿ ਰੁ

ਈਠੀਰਥਾਗੁਨਾ ਲੀਏਰੇਸੁਾਇਨੀਹਰਦਾਸੁਾਭਾਵਾਧੀ
ਰੁਠੀਜੇਣਦਿਚਿਸਾਧਸਿਰਾਤਿਗੁਰਸਥਦਨਿਵਾਸੁਾਮੇਲੁ
ਰਾਬੁਕਾਨਪੁਰਿਸਨਮੁਖਸਿਖਸਹਜਪਰਗਾਸੁਾਭਗਤੁਤੀ
ਅਕੁਰਾਵਾਨਵਾਸੁਨਾਲਿਥੋਦਲਾਘਰੇਓਦਾਸੁਾਮਲਕੁ
ਟਦੁਜਾਣੀਐਪਿਰਥੀਮਦੁਜਗਾਦੀਖਾਸੁਾਭਗਤੁਛਰਾਵਾ
ਣੀਐਰੂਰਿਹਦੈਸਾਥਾਸੁਾਸੁੰਦਰਸੁਾਮਾਦਿਸਦੁਇਦਿ
ਸਵਧਾਵਟਕਵਲਾਵਿਗਾਸੁਾਗੁਜਰਾਤੇਵਿਚਿਜਾਣੀਐ

ਜਿਹਾ ਮੁਖ ਹਿਉ ਭਾਉ ਭਰਾਉ ਭਿਉਰਾਸਾ ਤੇ ਮਾਨਿਭਾਣੀ ਸਾਸਨ
ਪੁਸ਼ਟੀ ਬਦਲੀ ਜੇ ਠਿਗੁਪਾਲੇ ਗੁਰਮਾਤਿ ਜਾਣੀ ਸੁੰਦਰ
ਦਾਸਾ ਰੰਦ ਕੇ ਮੋਹਣਿ ਜੇ ਵਕਾਸਾਣੀ ਜਾਪ ਸਿਰਾਭਿ ਵਿਸ
ਦੁਰਗਵਾਈ ॥ **ਸਾਸਨਾ ਜਾਪ**

१ ਚਿਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਾਇਹਾਰੀ ਤਿਨ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਜਾਇ ਨਿਨ ਗੁਰਦਵਾਰਾ
ਨਾ ਬਾਇਹਾਰੀ ਤਿਨ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਰੇ ਰੇ ਗੁਰਮਤਾ ਬਹਿਰ

ਕਹਿਹੀਤਿ ਨਾਗੁਰਸਿਖਾਂਗੁਰਮਾਤਿ ਬੋਲ ਬੋਲ ਦੇਸਿ ਠਾ ॥ ੩੧ ॥
ਕਹਿਹੀਤਿ ਨਾਗੁਰਸਿਖਾਂਪੁਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਗੁਰਭਾਈਇਠਾ
ਕਹਿਹੀਤਿ ਨਾਗੁਰਸਿਖਾਂਗੁਰਜੇਵਾਜਾਣਨਿਅਭਰਿਠਾ
ਕਹਿਹੀਤਿ ਨਾਗੁਰਸਿਖਾਂਆਪਿਤਰੇਤਾਰੇਨਿਜਰਿਠਾ ॥
ਕੁਰਸਿਖਮਿਲਿਅਪਾਪਾਇਠਾ ॥ ਕੁਰਬਾਣੀਤਿਨਾਗੁ
ਰਸਿਖਾਂਪਿਛਲਗਾਤੀਉਠਿਬਹਿਦੇ ॥ ਕੁਰਬਾਣੀਤਿਨਾਗੁਰਸਿ
ਖਾਂਮਿਤ੍ਰਦੇਲੇਸੁਰਨਾਵਦੇ ॥ ਕੁਰਬਾਣੀਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਂਹੇ

ਇਹਿ ਕਮਲੀ ਗੁਲਾ ਪੁਜਾਯੋ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਸਾ ਕੁਰਸੀ
ਖਾਸਾ ਪਸੰਗਾ ਤਿਚ ਲਿਜਾਇ ਜੁੜੇ ਕੋ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਸਾ ਕੁਰਸੀ
ਸਿਖਾਂ ਕੁਰਬਾਣੀ ਨਿਤਗਾਇ ਸੁਟੇ ਕੋ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਸਾ ਕੁਰਸੀ
ਗੁਰਮਤਿ ਮਨ ਮੇਲੀ ਕਰਿ ਮੇਲੀ ਮੇਲੀ ਕੋ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਸਾ ਕੁਰਸੀ
ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਕੁਰਪੁਰਬ ਕਰੇ ਕੋ ਕੁਰਸੀ ਦਾ ਫਲ
ਸੁਫਲ ਫਲੀ ਕੋ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਦਿਟਹੁ ਵਾਰਿ ਮਾਰੇ ॥
ਇਨ੍ਹੇ ਇਨ੍ਹਿ ਨਿਤ ਨਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਦਿਟਹੁ ਵਾਰਿ ਮਾਰੇ ॥

ਦਿਨੁ ਹੋ ਨਿਆਣਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਛਾਡੁ ਸਿਅ ॥ ੧੩੨ ॥
ਦੁਹਾਇ ਨਿਆਣਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਖਸੋ ਜੇ
ਨਦੇ ਜਿਸੁ ਰਾਣਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਚੁਰਮੁਖਿ ॥
ਦੁਹਾਇ ਖੁਤ ਦਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਚਲਣੁ ॥
ਦਿਨੁ ਗਤਿ ਮਿਹਮਾਣਾ ਦੀ ਨਦੁ ਨੀਦਰਗ ਹਧਰ ਵਾਣਾ ॥
ਭੰਤਿ ਜੁਘੋ ਲਿਘੁ ਮਾਈ ਅਚੁਰਮ ਤਿਰਿ ਦੇਗ ਗਿਥੀ
ਅਦੋ ਹਉ ਤਿਸੁ ਘੋ ਲਿਘੁ ਮਾਈ ਅਪਰਨ ਗੀਦੋ ਨ ਨਿਤੁ

ਨਜਾਵੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਧਿਆਇ ਆਪਰ ਦਰ ਬੈਠੈ
ਥਾਵੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਧਿਆਇ ਆਪਰ ਨਿਦਾਸੁ ਦਿਖੈ
ਪੁਰਟੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਧਿਆਇ ਆਸ ਤਿਹੁ ਦਾਇ
ਵੇਖੁ ਕਮਾਵੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਧਿਆਇ ਆਬੈ ਰਾਸੁ ਵੈ
ਵੇਹੀ ਧਿਆਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਈ ਸਹਜੇ ਸਮਾਵੈ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ
ਵੇਚਉ ਧੰਨੀ ਮੇਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੈ ਜਾਣੈ ਹਉ ਤਿਸੁ
ਉਧੰਨੀ ਮੇਰੁ ਜਾਤੈ ਨ ਅੰਦਰਿ ਆਵੈ ਹਉ ਤਿਸੁ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १३३ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १३३ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १३३ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १३३ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १३३ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १३३ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १३३ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १३३ ॥

ਯੇਹੋ ਦਫਿ ਮਾਇਆ ਹਰਿ ਸਦ ਕੇ ਤਿਨ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਬੁਧ
ਤਿਨੁ ਦਰ ਏਕਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਹਰਿ ਸਦ ਕੇ ਤਿਨ ਗੁਰ
ਖਾਂ ਬੁਧ ਸਿਖ ਦੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੇਲਾਇਆ ਹਰਿ ਸਦ ਕੇ
ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਬਾਹਰਿ ਜਾਵਾਰ ਜਿਹ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਸਦ
ਤਿਨ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਮਾਯਾ ਵਿਚਿ ਨਿਰਾਸੁ ਵਾ ਲਾਇਆ
ਤਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇ ਪਦੇ ਸੁਦਿ ਗਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਰਾ ਮਾਯਾ
ਇਹਨਾ ਤਿਨ ਵੇਦਾਂ ਨਾਹਿ ਸਮਾਨੁ ਮਾਯਾ ਵਰਾ ਵੇਦਾਂ

ਨੇਕੁਰ ਚਿਕ ਵਿਚਿ ਹੋਅ ਹੋਰਾਣਾ ਚਿਕ ਕੀਤੋ ਸੁਆਪ ॥ ੧੩੪ ॥
ਸੁਆਪੁ ਗਣਾਇ ਮੇਭਰ ਮਿਭੁਲਾਣਾ ਚਾਰੇਵੇਦ ਦਫਾਣਾ
ਵਚੁਰ ਮੁਖੀ ਹੋਇ ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ਲੋਕਾ ਨਸਮਾਝਾਇ ਦਾ
ਵੇਖਿ ਸੁਰ ਸੁਤੀ ਭੁਪੁਤੁਰਾਣਾ ਚਾਰੇਵੇਦ ਗਵਾਇ ਕੇਗਾਰਬੁ
ਸੁਤੀ ਕਰਿ ਪਛਤਾਣਾ ਅਕਥ ਕਥਾ ਨੇਤ ਨੇਤ ਦਫਾਣਾ ॥
ਬਿਸਨਲਾਇ ਅਵਤਾਰ ਦਸਵੇਗ ਵਿਰੋਧ ਜੋਧ ਸਿਧਾ
ਨੇਕ ਛਕਛ ਵੇਰਾ ਹਰੁ ਪਹੋਇ ਨਗ ਸਿੰਘ ਬਾਟ ਨਕਉਧਾਰੇ

ਪੁਰਸਰਾਮੁ ਭਾਖਿ ਸਨਹਾਇ ਕਿਲਕਿ ਕਣਕੀ ਮਾਤਿ ॥
ਫੇਰੀ ਮਾਤਿ ਇਕੀ ਹਵਾਰਾਇ ਟੁਕ ਰਿਭਾ ਰਥ ਭਰੇ ॥
ਮੇਰੇ ਪੁਨਾਮ ਧਰਿ ਏਤੁ ਸੇਹਾ ਮਹੀ ਕਪੁਲਾ ਗੋਸਤਿ ਕੁਰਪੁ ॥
ਪੁਨਭੇਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਹਣੀ ਗਨ ਸਾਰੇ ਹਉ ਮੇਰੇ ॥
ਕਾਰਿ ਵਿਕਾਰੇ ॥ ਮਹਾਦੇਉ ਮਠਿ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇ ਤਾਮਸਾ ॥
ਵਿਜੇ ਗੁਨ ਜਾਣੇ ਭੈ ਭੂਤ ਕਸੂਤ ਵਿਚਿ ਖੇੜ ਪਾਲੇ ॥
ਧਿਯੋਣੀ ਅਕੁ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਖਾ ਵਣਗਤਿ ਵਾਸਾ ਮਰੀ ਮਸਾਵੇ ॥

ਮੇਰੀ ਸੀਹ ਖਲ ਰੁਭੁਵਾਇ ਕਰੈ ਹੋਰ ਦੇ। ਨਾਥਾ ਨਾਥੁ ੧੩੫
ਜਦਾਇ ਦਾਹੇਇ ਅਨਾਥੁ ਨਹਿ ਰਿਰੇ ਗੁਮਾਇ। ਸਿਰਫਿ ਸੀਧਾ
ਏਨਾ ਸੀ ਜੋਗਾਨ ਭਗਨ ਜੁਗਾਤਿ ਪਛਾਣੇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਫ
ਲੁ ਜਾਪ ਸਿਰਾਣੇ। ੴ ਵਡੀਆ ਕਜਾਇ ਦੁਦੀਇ ਦੁਪੁਰੀਦਿ
ਚਿਰ ਜੁਕਾਇ। ਚਉਦਹੀਇ ਦੁਦਿਣਾ ਸਕਾਇ ਥਹ ਮੇਦਾ
ਇਕੁ ਦਿਵਸੁ ਦਿਹਾਵੇ। ਧੰਧੇਹੀ ਥਹ ਮਾਮਰੈ ਲੇ ਮਸਦਾਇ ਕੁ
ਕੁਛ ਜਾਵੇ। ਸੇਸ ਮਹੇ ਸਥ ਪਾਣੀਅਨਿ ਚਿਰ ਜੀਵਹੇਇ

ਸਾਤਿ ਨਾਮਾਵੈ ਜੋਗ ਭੋਗ ਜਪ ਤਾਪ ਪਾਏ ਲੋਕ ਵੇਦ ਸਿਖ
ਰਣ ਨ ਸੁਹਾਵੈ ਆਪੁ ਰਾਣਾ ਇਨ ਸਹ ਸਿਸਾ ਮਾਵੈ ॥ ਨਾ
ਦੁਖੁ ਨੀ ਮਖਾਇਦਾ ਮਾਹੁ ਮੁਜਾਇਨ ਧੀਰ ਜੁ ਅਦੋਹਾ ਸੁਹਿ
ਸੁਇ ਮਸਲਾਤਿ ਮਜਲ ਸੈਕ ਰਿਕ ਰਿਚੁ ਗਲੀ ਮਾਖਿ ਖਵਖਵੈ
ਬਲਾ ਬੁਧਿ ਸਨਕਾਦਿ ਕਾ ਬਾਲ ਸੁਭਾਉ ਨ ਵਿਰਤੀ ਹਾਉ ॥
ਇਥੇ ਕੁਠਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਿ ਦੇਸ ਰਾਪੁ ਇਜੈ ਬਿਜੈ ਧਿਕਾਉ ॥
ਅਹੰ ਮੇਠਿ ਸੁਕਦੇਉ ਕਾਰਿ ਗਰਭਿ ਵਾਸਿ ਹਉਮੈ ਹੋਰਾਉ ॥

ਗੁਰੂ ਅੰਗਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਗੁਣ ਗਾਉਂਦੇ ਅਸਤਵਿਚਿ ਮਾਫਣ ਜਾਣੇ ॥੨੩੬॥
ਜਿਹ ਕੀ ਵਿਚਿ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਇ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸਿਤੀ
ਅਜਤ ਜੁਗਤੀ ਸਿਤੀ ਖਨ ਜਾਤੀ ॥ ਸਿਧਨਾ ਬੁਧ ਪ੍ਰਥ
ਵਿਹੁ ਮੇ ਵਿਚਿ ਕਰਨਿ ਕਰਮਾਤੀ ॥ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਸੇਸਾ
ਵਿਹੁ ਖਿਖਾਰੀ ॥ ਦੇਵਰੀ ॥ ਭਰਤੀ ॥ ਛਿਅਦਰ ਸਨਿਹ
ਵਿਹੁ ਮਾਥਾ ਹਟਾਇ ਚਾਟ ਜਾਤੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਰ
ਨਾ ਵਰਨਹੋਇ ਰੰਗ ਸੁਰੰਗਤੀ ॥ ਬੋਲ ਸੁਵਾਤੀ ॥ ਛਿਅਰੁ ਤੀ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਾਣੀ ਨੂੰ ਅਥਿਗ ॥੩੭॥
ਇਹ ਆਤਿਅ ਕਥਕ ਹਾਣੀ ॥ ਪੁਪ੍ਰਿਲਾ ਦੁਭਭੀ
ਇਹ ਅੰਬਰੀ ਕੁਥਾ ਲਿਜਨ ਕਵ ਥਾਣਾ ॥ ਰਾਜ ਕੁ ਅੰਬਰ ਹਾਇ
ਰਾਜ ਜਸੀ ਅਸਾਥੀ ਚੋਜ ਵਿਰਾਣਾ ॥ ਧੂਮ ਤਰੇਈ ਚੋਰੀ
ਅਪ੍ਰਿਫਾ ਰੂਪ ਹਿਲਾ ਦੁਰਵਾਣਾ ॥ ਭੇਦ ਭਭੀ ਖਣ ਲਿਕਲੇ
ਅੰਬਰੀ ਕੁਲੇ ਚਕੁ ਭੁਭਾਣਾ ॥ ਪੈਰ ਕਵਹੇ ਜਨ ਕਦਾ ਕਹਿਯਾ
ਸੁਧਾ ਮਿਥਿ ਤਾਣਾ ॥ ਅਪ੍ਰਗਾਣਾ ਇਵਿ ਰੁਚਣਾ ਦਰਗ

ਗੁਪਾਟੇ ਮਾਣੁ ਨਿਸਾਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਤਿ ਪਰਵਾ
ਨਾ ॥ ਕਲ ਜੁਗਿ ਨਾਮਾ ਭਗਤ ਹੋਇ ਫੇਰੁ ਦੇਹੁ ਰਾਦਾ
ਇਜੈ ਵਾਈ ਭਗਤੁ ਕਬੀਰ ਵਖਾਣੀ ਅਥੀ ਦੀਖਾਨੇ ਤੇਰੇ
ਜਾਈ ਧੰਨ ਜਾਨੁ ਉਧਾਰਿਆ ਸਧਨਾ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਕਾ
ਈ ਜਨ ਗਵਿਦਾ ਸੁਚ ਮਾਭੁ ਹੋਇ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਵਿਚਿ ਕਹਿ
ਹਿ ॥ ਏਹੁ ਹੋਅਸਾਧਿ ਆਤਮੀ ਸੇਵੁ ਨਿਚਕੁਣ ਅੰਦ
ਰਿ ਨਈ ਮੇਰੀ ਪੈਪਾਖ ਕਹੋਇ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਵਿਚਿ ਵਰੀ

ਮਾਣਿ ਮਾਣਿ ਮਾਣਿ ਮਾਣਿ ਮਾਣਿ ਮਾਣਿ ਮਾਣਿ ਮਾਣਿ ਮਾਣਿ ਮਾਣਿ ॥ ਸਤਿ ੧੩੮

ਗੁਰਿ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਆਖੀਐ ਇਕੁ ਫੇਰੈ ਸਭ ਦੇ ਸੁਦਹੇ ਲਾਇ ਤੈਨ

ਕਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੇਰਾ ਆਪਾਰਿਵੇ ਸੁਦਿ ਪੀਸੁ ਕੁਝ ਦੇ ਲਾਇ ਤਿਸੁ ਰਿ

ਦੁਖਿ ਮਾਠਿ ਹੋ ਜੋ ਬੀਜਿ ਜੋ ਕੁਝ ਦੇਇ ਕੇ ਲਾਇ ਪਾਰ ਬਹੁ ਪੁਰਨ

ਬਹੁ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਜਤਿ ਗੁਰ ਗੁਰ ਦੇ ਲਾਇ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਇਸਨ

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਧਰਿ ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮੀਰਤ ਦੇ ਲਾਇ ਮਿਠਾ ਬੋਲੁ ਟੁਕਿ

ਦੁਖੁ ਟੁਕੁ ਟੁਕੁ ਦੇਣਾ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ

ਨੇਹੁਨਵੇਲਾ ॥ ਨਿਰੀਕਾਵਾਅਕਾਵੁਅਕਾਉਕਾਰਿਜੋਤਿਸਾ
ਪੁਅਨੁਪੁਇਖਾਇਆਵਿਦਕਤੇਬਅਗਚਰਾਵਾਹਗੁ
ਤੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆਚਾਰਿਵਰਨਚਾਰਿਮਜਹਬਾਚਰ
ਣਕਵਲਾਸਰਣਾਗਾਤਿਆਇਆਪਾਰਜਿਪਰਜਿਅਪਰ
ਸਜਗਿਆਸਟਧਾਤੁਇਕਧਾਤੁਕਰਾਇਆਪੇਗੇਪੇਕਿ
ਵਾਇਕੇਹਉਮੇਰਗੁਅਸਾਪੁਮਿਟਾਇਆਹੁਕਮਿਰਜਾਈ
ਚਲਣਾਤੁਰਮੁਖਿਗਾਫੀਗਾਹੁਚਲਾਇਆਪੁਰੇਪੁਰਾਕਉ

ਭਾਇਆ ॥ ਜਮਣੁ ਮਰਣੁ ਹੁਥਾ ਹਰੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਜਗਿ ॥ ੧੩੯ ॥
ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ
ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ
ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ
ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ
ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ
ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ
ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ

ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਪੰਨੁ ਅਹਿ ਪੁਰਖੁ ਆਦਿ ਸੁਕਰ ਗੁਣਿ ਮਾਧੁ
ਤਿਗੁਰੁ ਦਰਸਨੁ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਦਿਸਾਇ ਗੁਰੁ ਧਿਆਨੁ ਪਗਾਇ
ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਪੰਨੁ ਸੁਰਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਨੁ ਸੁਰ
ਇਆ ਵਟਾ ਕਵਲ ਗੁਰੁ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰੁ
ਵਟੀਲਾ ਇਆ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਗੁਰੁ ਓਪਦੇ ਸੁਹੇ ਪੰਨੁ ਰਿਦਾ ਲੁ
ਮੰਤਰੁ ਸਾਇਆ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਗੁਰੁ ਚਰਣਾ ਮਤੇ ਪੰਨੁ ਮੁਹੁ
ਤੁਮ ਸੇ ਚਪਿਆਇਆ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਮਜਲਸ

ਸੁਖਸਾਗਰੁ ਹੋਸਾਧਸਿਗੁਜੇਭਾਲਹਾਰਿਤੁ ॥ ੧੦੦ ॥
ਸੁਖਸਾਗਰੁ ਹੋਸਾਧਸਿਗੁਜੇਭਾਲਹਾਰਿਤੁ ॥ ੧੦੦ ॥
ਸੁਖਸਾਗਰੁ ਹੋਸਾਧਸਿਗੁਜੇਭਾਲਹਾਰਿਤੁ ॥ ੧੦੦ ॥
ਸੁਖਸਾਗਰੁ ਹੋਸਾਧਸਿਗੁਜੇਭਾਲਹਾਰਿਤੁ ॥ ੧੦੦ ॥
ਸੁਖਸਾਗਰੁ ਹੋਸਾਧਸਿਗੁਜੇਭਾਲਹਾਰਿਤੁ ॥ ੧੦੦ ॥
ਸੁਖਸਾਗਰੁ ਹੋਸਾਧਸਿਗੁਜੇਭਾਲਹਾਰਿਤੁ ॥ ੧੦੦ ॥
ਸੁਖਸਾਗਰੁ ਹੋਸਾਧਸਿਗੁਜੇਭਾਲਹਾਰਿਤੁ ॥ ੧੦੦ ॥

ਗੁਰਮਤਿ

॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰੀਤਮੁ

ਨਾਨਕ ਕੀ ਦਿਲਾਸਾ ਏ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਖਾਣੀ ਮੇਰੀ ॥
ਦੁਖ ਏ ॥ ਗੁਰਦੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰੂ ਕਰਿ ਚੇ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ॥
ਨਾਨਕ ॥ ਸਿਖੁ ਹੋ ਜੀਤੀ ॥ ਜੀਤੀ ਜਾਣੀ ॥ ਇਕ ਗੁਰੂ ਇਕ ਜੀਤ ॥
ਏ ਗੁਰਮਤਿ ਸਿਖੁ ਏ ॥ ਮਿਹਰਾਨੁ ਬਤਿ ਮੇਲੁ ਕਰਿ ॥
ਉਤਰਾ ਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ

ਸਬਦਿ ਸੁਗਤਿ ਚੇਨਾ ਗੁਰੂਪਰਸੇ ਸਰਸੇਈ ਦਰਸਨਾਦਿ ॥੧੪੯॥
ਨਿਰਧਿਆਨੁ ਪਰਿਗੁਰੂ ਸੁਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦਿ ਸੁਗਤਿ ਕਰਿ
ਕੀਤੁ ਨੁਸਤ ਸਿਰਿ ॥ ਦਿਲੇਈ ॥ ਵਾਹ ਗੁਰੂਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਹੋ ਜਪਿ ॥
ਨੂੰ ਮੋਖਈ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਮਾਧਿ ਹੋ ਗੁਣ ਗੁਣੀ ਪਰੇਈ ॥
ਦਰਸਨ ਦਿਸੈ ਸਿਰਿ ਹੋ ਭੈ ਭਾਇ ਸਿਜੇ ਗੀ ॥ ਸਬਦਿ ਸੁਗਤਿ ਬੈ
ਰਦੁ ਹੋ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਰੇ ਗੀ ॥ ਮਨ ਬਚਕਰ ਮਨ ਭਗ ਮੋ ਜੇ ਗੀ
ਨਦੁ ਜੇ ਗੀ ॥ ਪਿਰ ਮਾਧਿ ਆਤਮਾ ਪੀਫਣਾ ਮੰ ਸਿਤਰ ਸਭੇ ਗੀ ॥

ਇਸਾਨੁਇਸਾਨੁਸਿਮਰਣੀਸਲੋਪੀਅਪਿਰਮਾਜੋਗੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਕਿਰੰਮਾਖਿਵਖਾਣੈ॥ ਸੁਇ
ਸੁਇਆਖਣੁਆਖਣਓਹੁਸਾਓਨਜਾਣੈ॥ ਬਹਮਾਬਿਸਨੁ॥
ਹੇਸੁਮਿਥਿਕਥਿਵੇਦਪੁਰਦੈ॥ ਚਾਰਿਕਤੇਬਾਅਖੀਅਸਿਦੀਨ
ਮੁਸਲਮਾਣੈ॥ ਸੇਖਨਗੁਸਿਮਰਣੁਕਰੈਸਾਗੀਤਸੁਹਾਣੈ॥
ਨਹਦਨਾਦਅਸਿਖਸੁਇਹੋਏਹੋਗਾਣੈ॥ ਅਕਬਕਬਕਰਿ
ਤਨੁਪੀਲਾਏਭਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁ

ਭੀਰਸਹੇਰਾਣਾਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਤਰਸਦੇਵਿਸਮਾਦਾਇ
ਨਾਨਿਝਰਪਾਰਹਜਾਰਹਾਇਓਚਕਤਭੁਟਾਣਾਇਤ੍ਰ
ਪ੍ਰਗੁਣਾਸੁਖਮਨਸੋਹੰਨਸਮਾਣਾਵੀਹਾਇਕੀਹਚੜ੍ਹਾਉ
ਦਵਿਪਰਚਾਪਰਵਾਣਾਪੀਤੋਬੋਲਿਨਹਿਘਈਆਖਾਣੁਦ
ਖਾਣਾ॥ ਗਲੀਸਾਦੁਨਆਵਈਜਿਚਰੁਮੁਹੁਖਾਣੀ॥
ਮੁਹੁਖੀਐਕਿਉਬੋਲੀਐਰਸਜੀਭਰਸਾਣੀ॥ ਸਬਦਿ
ਸੁਰਤਿਸਿਮਰਣੁਉਲਿਘਨਹਿਨਦਰਿਨਿਹਾਣੀ॥ ਪੰਥੁ

੧੪੨

੦

ਰੂਪੰਤੁਨ ਸੁਧਈ ਅਲਮਸਤਤਿ ਮਾਲੀ ਰਗਮਗਚਲ
ਸੁਦਾ ਲਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਚਾੜ੍ਹੇ ਮਚੈ ਦੁਨ ਲੁਕਈ
ਚਕਿ ਜੋਤਿ ਕੁਨਾਲੀ ॥ ਲਖ ਬਾਵਨ ਚੰਦਨ ਲਖ ਮਗ
ਮਿਲੈ ਦੋ ਲਖ ਕਪੂਰ ਕਥੂਰੀ ਅਮੰਥ ਰਮਹ ਕੰਦੋ ਲਖ
ਲਖ ਗਊੜੇ ਮੇਦੀ ਮਿਲ ਕੇ ਸਰਚਮ ਕੰਦੋ ਸਭ ਸੁਰੀ ਧਰਮ
ਇਕੋ ਮਰਗ ਜਾ ਕੰਦੋ ਲਖ ਮਰਗ ਜੇਟੁ ਲੇ ਲਟੁ ਲਟੁ
ਲਵ ਵੀਜੈ ਦੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਵਸੁ ਸੁਖ

ॐ बुधशुक्रपुष्यमनूयल्लक्ष्मीं द्युपुत्रीं वसिष्ठं विष्णुं १४३
शुक्रं गल्लक्ष्मीं कुरुं हरेण लक्ष्मीं नमो गल्लक्ष्मी
देवदेवे लक्ष्मीं देवदेवतां गल्लक्ष्मीं नमो गल्लक्ष्मी
नमो गल्लक्ष्मीं नमो गल्लक्ष्मीं नमो गल्लक्ष्मीं नमो गल्लक्ष्मी
नमो गल्लक्ष्मीं नमो गल्लक्ष्मीं नमो गल्लक्ष्मीं नमो गल्लक्ष्मी
नमो गल्लक्ष्मीं नमो गल्लक्ष्मीं नमो गल्लक्ष्मीं नमो गल्लक्ष्मी
नमो गल्लक्ष्मीं नमो गल्लक्ष्मीं नमो गल्लक्ष्मीं नमो गल्लक्ष्मी
नमो गल्लक्ष्मीं नमो गल्लक्ष्मीं नमो गल्लक्ष्मीं नमो गल्लक्ष्मी

ਫਕਰੇ ਤੇ ਹਾਰਿਆ ਸਿਰ ਮੇਲਾ ਸਰੋਤੀ। ਲਖ ਕਿਵੇਂ ਲਾਜ ਸੁਮੇ
ਰਲਖ ਲਖ ਰਾਜ ਬਹੇਤੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਪਿਰਮ ਰਸ
ਮੁਲ ਅਮੁਲ ਸੁਖੇਤੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਲੁਲਖ
ਖਲ ਖਲ ਹਰਿ ਤਰੀਗਾ। ਲਖ ਦਰੀਆ ਉਸਮਾਉ ਕਰਿਣ
ਖਲ ਹਰੀ ਅੰਗਾ। ਲਖ ਦਰੀਆ ਉਸਮੰਦਾ ਵਿਚਿ ਲਖ
ਰਬਰੀਗਾ। ਲਖ ਸਮੰਦਗਾ ਝਾਝਾ ਵਿਚਿ ਬਹੁਰੀਗਾ ਬਿਰੀ
ਲਖ ਝਾਝਾ ਤਰੀਗਾ ਵਿਚਿ ਲਖ ਅੰਤੁ ਕਿਣੀਗਾ। ਪਿਰ

ਮਿਆਲਾਪੀਵਣਕੋਬੁਰਾਚੀਗਾ॥ ਇਕਕਵਾਉਪ ੧੪੪
ਸੁਕਿਰਿਓਅੰਕਾਰੁਸੁਣਾਇਆਓਅੰਕਾਰਿਅੰਕਾਰਿਲ
ਖੁਬਹਸੰਬੁਧਸੰਬੁਧਣਾਇਆਪੀਜਿਤਤੁਉਤਿਪਤਿਲ
ਮੇਏਅੰਗੁਹਾਇਆਜਲਿਬਲਿਗਿਰਿਤਰੁਟਰਸਟਲ
ਵਕਿਆਵਚਲਾਇਆਲਖਦਰੀਆਉਸਮਾਉਕਰਿਤਿ
ਬੁਲਨਤੁਲਾਇਆਕੁਦਰਤਿਇਕਅੰਤਲਈਲੇਖਾਨ
ਕਿਉਇਆਕੁਦਰਤਿਕੀਮਨਜਾਈਅੰਕਾਰੁਕਿਨਿਯੰਤਿ

ਅੰਤੁ ॥ ਤੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਫਲ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਅਥਿਗਾਤਿ ਗਾਤਿ ਭਾਉ
ਪਾਗਾ ਵਰੁ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਕੋ ॥ ਇਨ ਜਾਣੀਐ ਮਾਦਿ ਅੰਤਿ ॥
ਜੇ ਤਨਾਹਿ ਪਰਮਾਦਿ ਫਰਾਈਐ ਹਾਥਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਬਾਹਦੀ ਨ
ਸਰਾਹਸਾਈ ॥ ਪਰਮਿ ਪਾਮਾਲੇ ਭੁੰਦਇ ਕਰਿ ਨਿਕੀਅਤ
ਪਾਈਐ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ॥ ਧਿਥੇ ਪਰਮਾ ਲਖੁ ਲਖੁ
ਈ ॥ ਤੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਤਿਲੁ ਮਲੁ ਖਮਲੇ
ਏ ॥ ਏਖ ਚਉਰਾ ਜੀਹ ਜੂਨਿ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੀਤਿ ਸੇਖੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਧਿ ਬਹੁ ਭੋਖੇ ॥ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਲਖ ਲਖ ਜਿ ॥ ੧੪੫

ਗੁਰੁ ਲਖ ਜੋਖੇ ॥ ਲਖ ਲਖ ਮੁਹਿ ਮੁਹਿ ਜੀ ॥ ਭੁਕ ਰਿਜੁ ਏ ਬੇ
ਲੇ ॥ ਏਖੇ ॥ ਸਿਖ ਅਸਿਖ ਇਕੀ ਹਵੀ ਹਸਮ ਸਰਿ ਨ ਨਿਮੇਖੇ ॥

ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਰਜੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਿ ਮੇਲਾ ॥ ਸਬ

ਦੁਸਰਿ ਪਰਚਾਇ ਕੇ ॥ ਨਿਤ ਨਹੁ ਨਵੇਲਾ ॥ ਵੀਹ ਇਕੀ ਹਰਦੁ

ਰਿਚ ਵਿਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ॥ ਅਪਿਉ ਪਿਐ ॥ ਅਜਰੁ ਜਰੇ ਗੁਰ

ਦੇ ॥ ਸੁਰੇਲਾ ॥ ਜੀਵੁ ਦਿਅਮ ॥ ਰਿਚ ਲਣਾ ॥ ਹਾਰਿ ਜਿਏ ਦੁਹੇ ॥

ਨਿਰਾਮੁ ਭੂਟੀ ਦਟਟੀ ਲਖ ਮੀ ਮੁਤ ਪੇਲਾ ॥ ਪਾਏ
ਪੁਨਰੁ ਬਣੀ ਪਾਲੇ ਦੀਲ ਜੈ ॥ ਸਿਰਿ ਕਲਵਤੁ ਪਗਾਇ ॥
ਵਿਚਹਿ ਅਭੁਜੈ ॥ ਲੇਹੇ ਜਟੀ ॥ ਐਥੇ ਹਿਥਾ ਭਾਵਿ ਭਰੇ ਲੁਤ ਜੈ ॥
ਪੈਥੈ ਮੰਦਰਿ ॥ ਸਿਰਿ ਖਿਤਿ ਸੁਪਨੁ ਦਾ ਕਜੈ ॥ ਮਗਰੈ ਭੈ
ਟਿਕੈ ਨਿਰਮਲ ਕਪਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਥ ਗਿਚ ਲਣਾ ਛਡਿ
ਥੈ ਜੈ ॥ ॥ ਖਾਟਿ ਚੁਖਾਟਿ ਕਾਟਿ ਮਾਣਦੇ ਨਿਰਮਲ ਕਪ
ਜੈ ॥ ਹਰਿ ਮਾਹਿ ॥ ਭਵਦਾਰਿ ॥ ਭਿਰਾਹਿ ਰਹੀ ॥ ਭਰਮਾ ਮਜਾ

ਦੁਇਦੇਖਦੇਪਾਤਿਸਾਹਵਜੀਗਾਮੁਲੁਕਰਨਿਮਜਾਗਇਕੇ ॥ ੧੪੬ ॥
ਜਾਗਮਨਪੀਰਾਮਾਅਹਰਣਿਉਤੈਰਖਿਕੇਘਣਘਾਉਸਰੀਰਾ॥
ਬਿਰਲਾਹੀਠਹਰਾਵਦਾਦਰਗਾਹੁਗੁਰਪੀਰਾ॥ ਤਰੁਕੁਕੇ
ਰੁਕਾਤੈਪੀਪਰਮਪਿਆਲਾ॥ ਜਿਣਿਹਾਰੈਗਾਰੈਜਿਣੈਏਹ
ਕੁਕੁਪਿਚਾਲਾ॥ ਆਰਗੁਖੰਡੈਧਾਰੈਭਵਨਲਲਰਨਾਲਾ॥
ਵਲਹੁਨਿਕਾਅਖੀਏਗੁਰਪੀਉਨਿਗਲਾ॥ ਹਉਮੈਧਨਲੁਕ
ਵੇਦੁਗਮਤਿਦੁਗਲਾ॥ ਗੁਰਮਤਿਆਪੁਗਵਾਇਕੇਸਿਖੁ॥

ਇਉ ਖਾਣਾ ॥ ਧਰਤਿ ਵਰੈ ਵਰੈ ਖੀਉ ਹੋਇ ਜੜ੍ਹ ਅੰਦ
ਦਿਨੀ ਹੋਇ ਬਰੂਟ ਚੁਹ ਚੁਹਾ ਮੂਲ ਡਾਟਾ ਧਰੀ ਮੇਘਾ ਬਿਗੜ
ਕਾਹੁ ਬਿਬਾ ਰੁਕ ਰਿਬਹੁ ਜਟਾ ਪਲੀ ਮੇਘਾ ਜਟਾਲ ਟਾਮੀ ਲਿ
ਧਰਤਿ ਵਿਚਿ ਹੋਇ ਮੂਲ ਅਗੀ ਮੇਘਾ ਫਾਵ ਪਾਣੀ ਪਤ ਜੋ ਹੋਇ
ਤਾ ਖਾਣਾ ਮੇਘਾ ਫਲ ਫਲਾ ਮੰਦ ਰਿਬੀ ਅਬਹੁ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਮੀ
ਮੇਘਾ ॥ ਇਉ ਸਿਖੁ ਦਇ ਜਾਧ ਸਿਕੁ ਪੰਜੀ ਪਰਮੇ ਸਰੂਪਾ
ਅਰੁ ਨਿਲਾ ਅਨਿਲ ਤਿਨ ਅਵਤਾਰ ਸਹੇ ਜਗੁ ਫੀਹ ਵਿਕੀ

ਹਾਸਿਖ ਸਿਖ ਮੁਕਤੇ ਮੁਕਤੇ ਜਗਾ ਨਗਾਰਿ ਨਗਾਰਿ ਸਹੀ ਸਾਜਿਖ ੧੪੭
ਏਸੇ ਸਲਾਖੇ ਸਗਾਇਕ ਦੁਬਿਰਾਖੁ ਹੁਲਾਖੁ ਫਲਾਫਲਾਖੀ
ਏਸੇ ਸਗੁਤਿ ਗਾਭੁਗਾਤਿ ਗਾਜੇ ਸੁਰਜੇ ਗਾਜੁਗਾਤਿ ਜੇਗੇ ਸਗੁ
ਪੀਰ ਮੁਗੀਦਾ ਪਿਰਹੜੀ ਵਟਨਾ ਰੇ ਸਾਹੇ ਸਉਦਾਇਕੁ
ਹਟਿਹੇ ਜੇ ਸਾਗਦਿ ਸਾਹੇ ਕੋਈ ਦੇਖੇ ਕਉਰੀ ਖਾਕੇ ਦਮਉਗਾ
ਏ ਕੋਈ ਰੁਪਯੇ ਵਿਕਟੇ ਸੁਨਈ ਦੇਕੇ ਗਾਹੇ ਕੋਈ ਰਤਨ ਵਟੇ ਜ
ਵਕਰਿਓ ਫਿਰਿ ਸਲਾਹੇ ਵਟਨੁ ਸੁਪਤਾ ਸਾਹਨਾ ਲਿਵੇਸ

ਗੁਨੇ ਬਾਹੈ॥ ਸਭੰ ਦਾਇਕ ਤੁਹਾਟਿ ਹੈ ਜਾਹੁ ਜਾਇ ਗੁਨੇ॥
ਗੁਨੇ॥ ਭੀ ਗੁਣ ਲੇ ਗੁਣਾ ਵਿਕ ਵੇ ਵਚੇ ਨੇ ਦਾਸੁ ਰਾਜਾ ਸਭੰ
ਕਰੇ॥ ਸਿਖ ਲਾਇ ਰਖੁ ਸੁਵਚਨੁ॥ ਨੂਰਾ ਵਾਂ ਸਿਸੁ ਵਾਸੁ॥
ਵਾਤੁ ਕਰਿ ਕਾਠੀ ਹੀ ਸੁਨ ਭੀ ਗਾਘੁ॥ ਘੁਸੁ ਝੁਝੁ ਝਾਇ ਦਾ ਸਿਖ॥
ਸੋ ਤੇ ਦੁਰਾ ਵੇਦ ਕਤੇ ਯਪੁ ਬਾਹਰਾ ਗੁਰਸ ਬਾਇ ਹਜਰਾ॥
ਲਖ ਭੀ ਪਾਸਾ ਭੀ ਪਾਸਾ ਕਰੇ ਭੀ ਪਾਸਾ ਵਖਾਇ॥ ਲਖ
ਹਿਸਾ ਹਿਸਾ ਕਰੇ ਹਿਸਾ ਹੋਰੇ॥ ਲਖ ਮਹਾਤਮਾ ਮਹਤ

ਮਨਮਹਾਤਮੁ ਜਾਣੈ ਲਖ ਉਸਤਤਿ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ਉਸਤ

੧੪੮

ਤਿਨ ਜਿਵੇਂ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਵੇ ਸੁਹੈ ਮੈ ਆਣੁ ਨਿਮਾਣੈ

ਲਖ ਮਤਿ ਲਖ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਲਖ ਲਖ ਲਖ ਚਤੁਰ

ਲਖ ਲਖ ਉਕਤਿ ਜਿ ਆਣ ਪਾ ਲਖ ਸੁਰ ਰਿਸ ਮਾਣੀ

ਲਖ ਰਿਸ ਮਨ ਧਿ ਮਨੁ ਲਖ ਲਖ ਸਿਮਰਣੁ ਰਾਣੀ ਲਖ

ਵਿਦਿਆ ਲਖ ਇਸ਼ਟ ਜਪ ਤਿਤ ਸੰਤ ਕਮਾਈ ਲਖ ਭਗ

ਤਿ ਲਖ ਲਖ ਭਗਤਿ ਲਖ ਸੁਕਤਿ ਮਿਲਾਈ ਜਿਉਤ

ਮੇਰੇ ਹਉਰਾ ਦੇ ਮੇਰੇ ਗਾਢਾ ਦੀ ਪੁਰਖੁ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਰਤੁ ਮੇਰੇ
ਮੁਹਿ ਹੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ਲਖ ਮਚਕਾ ਮਚਕਾ
ਹੋਇ ਮਚਕਾ ਹੋਇ ਏਕਾ ਦਿਸ ਮੁਹਿ ਹੋਇ ਦਿਸ ਮੁਹਿ ਦੁਖ
ਲਖ ਦਿਸ ਦਿਸ ਲਖ ਮਚਕਾ ਪਰਮ ਦੁਖ ਪਰਮ ਦੁਖ ਪਰਮ
ਦੁਖ ਦੁਖ ਮਦਿਗਾ ਤਿਸ ਤਿਸ ਮਗਾ ਪਰਮ ਪਰਮ ਪਰਮ
ਦੁਖ ਦੁਖ ਮਗਾ ਮਗਾ ਪਰਮ ਪਰਮ ਪਰਮ ਪਰਮ ਪਰਮ
ਦਿਸ ਦਿਸ ਮਗਾ ਮਗਾ ਪਰਮ ਪਰਮ ਪਰਮ ਪਰਮ ਪਰਮ

ਉਦਘੁਰਨਾਨਕਦੇਉਗੁਰਮੰਗਦੁਗੁਰਮੰਗ ॥੧੪੯॥
ਉਦਘੁਰਨਾਨਕਦੇਉਗੁਰਮੰਗਦੁਗੁਰਮੰਗਦੁਗੁਰਮੰਗ
ਉਦਘੁਰਨਾਨਕਦੇਉਗੁਰਮੰਗਦੁਗੁਰਮੰਗਦੁਗੁਰਮੰਗ
ਉਦਘੁਰਨਾਨਕਦੇਉਗੁਰਮੰਗਦੁਗੁਰਮੰਗਦੁਗੁਰਮੰਗ
ਉਦਘੁਰਨਾਨਕਦੇਉਗੁਰਮੰਗਦੁਗੁਰਮੰਗਦੁਗੁਰਮੰਗ
ਉਦਘੁਰਨਾਨਕਦੇਉਗੁਰਮੰਗਦੁਗੁਰਮੰਗਦੁਗੁਰਮੰਗ

॥੧੪੯॥ ਉਦਘੁਰਨਾਨਕਦੇਉਗੁਰਮੰਗਦੁਗੁਰਮੰਗ
ਉਦਘੁਰਨਾਨਕਦੇਉਗੁਰਮੰਗਦੁਗੁਰਮੰਗਦੁਗੁਰਮੰਗ

ਜਗਨ ਉਗੁਰਮੁਖਿ ਜਣੀਐ ਸਾਧ ਸਿਗਤਿ ਸਚੁ ਥਾਉਂ ਸ
ਥਾਉਂ ਵਖਾਣੀਐ ਦਰਗਹ ਜਚੁ ਨਿਅ ਭੁਜ ਲਦੁ ਧੁ
ਣੀਐ ਗੁਰਸਰਣੀ ਅਸਗ ਭੁਜਿ ਵਕਾਣੀਐ ਸਥਾਉਂ
ਸੁਰਤਿ ਸੁਣਿ ਗਾਉ ਅੰਦਰਿ ਆਣੀਐ ਗਤਿ ਸੁਕੁ ਰਖੀ
ਭੁਆਣੀ ਨਿਖਾਣੀਐ ॥ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਿਗਤਿ
ਆਵਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗੁ ਵਿਖ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਣਾ ਭੁਖਿ
ਨਾਮੀ ਅੰਤੁ ਇਖ ਕੀਰਤ ਨੁਗਾਵਣਾ ਚਰਪ ਦਾਰਥ ਭੁਖ

ਭੁਗੀਪੀਵਣਾ ਲੇਖਾ ਅਲੇਖਾ ਅਲਿਖਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵ ॥ ੧੫०

ਣਾਨੁ ਨਿਭੁ ਰਭੁ ਵਿਖਨਾ ਆਪੁ ਜਣਾਵਣਾ ॥ ਆਦਿ

ਪੁਰਖਾ ਦੇਸੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਅਨਹਦੁ ਸਬਦੁ ਅ

ਵੇਸਿ ਅਪ੍ਰਧੁ ਪ੍ਰਧਾਇਆ ਜਾਧ ਸਿਰਾਤਿ ਪਰਵੇਸਿ ਅ

ਪ੍ਰਥਿਪੀਆਇਆ ਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਓਪਦੇਸੁ ਸੁਰੁ ਵਿਦੁ ਆ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੂਪਤਿ ਭੋਜਿ ਨਾਇਆ ਏਯੋ ਆਇਆ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿ

ਜਨਮ ਹੇ ਸਿਨਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਸੇਨੇ ਦਸ ਅਵਤ ॥

ਰਸ ਵਗਾਣਾਇਆ ਕਰਿ ਕਹਿਅ ਸੁਰ ਸੰਘ ਬਵਾਵੁ
ਧਾਇਆ ਬਹੀਐ ਵੇਦ ਵੀਚਰੀਆ ਖਿਸੁਣਾਇਆ ਸਨ
ਅੰਦਰਿਅ ਹਿਕਾਜਗਤੁ ਭਿਧਾਇਆ ਮਹਾਦੇਉ ਲਾਇ
ਭਾਵਤਾ ਸੁਤਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਖੁ ਦੁਆਰੁ ਮਾਧੁਗਾਵ
ਇਆ ਨਰਦਮੁਨੀ ਅਖਾਇ ਗਲ ਜੁਣਾਇਆ ਲਾਇ
ਤਬਾਹੀ ਖਾਇ ਚੁਗਲੁ ਸਦਾਇਆ ਸਨ ਕਾਇ ਕਦਹਿ
ਇਹ ਮਸੁਆਇਆ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਕਰਾਇ ਜਨਮ

ਭਾਜਿ ਨਿਸੁਕੁਜਣਾਇਆਮਾਇਵਖੁਸਹਾਇਅ ॥ ੧੫੯ ॥
ਕੁਖੁਖਿਸੁਖਫਲੁਖਾਇਅਜਰੁਜਰਾਇਆ ॥ ਧਰਤੀ
ਦੀਹੋਇਚਰਣਚਿਤੁਲਾਇਆਚਰਣਕਵਲਰਸੁਤੇ
ਪੁਗਾਇਆਚਰਣਰੇਣੁਤਿਹੁਲੇਇਛਾਇਛਾਇਅ ॥
ਧਰੁਧਰਮੁਸਮਾਇਸਿਤੋਖੁਸੁਮਾਇਆਜੀਵਣੁਜਗਤੁ
ਰੁਚਿਜਕੁਪੁਜਾਇਆਸੰਨੇਹੁਕਮੁਰਜਾਇਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਾਣੀਧਰਤੀਵਿਚਿਧਰਤੀਵਿਚਿਪਾਣੀਐ ॥

ਨੀਦਹੁ ਨੀਚਨਹਿਚਨਿਰਮਲਜਾਈਐ॥ ਸਹਦਾਕਰਦੀ
ਦਿਚਨਿਦੇਨੀਵਣੀਐ॥ ਮਨਮੋਇਘੁਲਿਮਿਚਸਭੁਦਿ
ਮਾਈਐ॥ ਵਿਛੁਣੇਨਾਹਿਦਿਰਚਿਦਰਿਪਰਵਦੀਐ॥ ਪੁ
ਰਉਪਕਾਰਸਹਚਿਭਗਤਿਨੀਸਾਈਐ॥ ਧਰਤੀਉਤੈਰ
ਖਮਿਰਤਲਵਾਇਆ॥ ਆਪਿਸਹਿਦੇਦੁਖਜਗੁਦਰਸਾ
ਇਆ॥ ਫਲਦੇਲਾਹਿਭੁਖਵਟਵਗਾਇਆ॥ ਵਾਵਘ
ਈਥਹਿਸੁਖਮਨੁਪਰਚਾਇਆ॥ ਵਦਨਿਆਇਮਨੁਖਾ

ਮੁਕਤਾਇਆ ਵਿਰਲੇਹੀ ਮਨੁ ਮੁਖ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥
 ਮੁਖੁ ਘਰੁ ਫਾਵਾਇ ਬਸ ਬਸ ਮਾਇਆ ॥ ਜਿਰਿ ਕਰਵਤੁ
 ਧਰਾਇ ਥੇ ਘਰੁ ਮਾਇਆ ਲੇਹੇ ਨਾ ਲਿਜਣਾਇ ਪੁਰਤਗਾਇ
 ਮਲ ਮਲ ਹਰਟਰੀਆਇ ਪਾਰਿ ਲਘਾਇਆ ਗੁਰਸਿ
 ਮੁਕਤਾਇ ਸਥਾਇ ਕਮਾਇਆ ॥ ਇਕ ਸਿਪਿਛੈ ਲਾਇ ਲਖ
 ਮੁਕਤਾਇਆ ॥ ਘਾਣੀ ਤਿਲਾ ਪੀੜਾਇ ਤੇ ਲੁਕਦਾਇਆ
 ਮੁਕਤਾਇਆ ॥ ਮੇਰਾ ਗਵਾਇਆ ਮਨੁ ਮੁਸਵਾਣੀਪ ॥

ਇਸ ਦੁਆਲੇ ਖਾਇਆ ਸੁਣੇ ਸਿਖ ਲਿਖਾ ਲਿਖਾਇਆ
 ਕੇ ਪੁਸਤਕਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਾ ਪੁਗਵਾਇ ਸਬਦੁ ਕਾ
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਨ ਅੰਨ ਲੇਵ ਲਾਇ ਸਹਜੇ ਸਮਾਇਆ
 ਦੁਪਦੇਇ ਖਵੁਖਾਇਨਾ ਪੁਗਵਾਇਆ ਦੁਪਹੁਦ
 ਹੀਜਮਾਇ ਪਿਓਸਿ ਪਜਾਇਆ ਗੋਗਾ ਮੂਤੁ ਲਿਖਾਇ ਪੁ
 ਨਕਰਾਇਆ ਛਕੀਹ ਅੰਗੀਤ ਖਾਇ ਕੁਚੀ ਲਕਰਾਇਆ
 ਅਸਾ ਪੁਸਿਗਾਤਿ ਚਲਿ ਜਾਇ ਸਾਤਿ ਰੁਰੁਧਿਅਾਇਆ

ਜੁਗਾਦੁ ਜਗਿਆਇ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੁਖ १੫੩
ਜੁਗਾਦੁ ਜਗਿਆਇ ਲਾਇ ਵੇਲਾ ਵਿਲਾਇ ਤੂ ਬਿਤੁ
ਜੁਗਾਦੁ ਜਗਿਆਇ ਪਿੰਦੁ ਫਰਾਹਿ ਸੁਤੁ ਕਰਤਾਇਆ ਨਲ
ਜੁਗਾਦੁ ਜਗਿਆਇ ਬਚਤਾਇ ਨਿਬਾਹਿ
ਜੁਗਾਦੁ ਜਗਿਆਇ ਨਿਜਾਹ ਪਾਤਿ ਜਾਹ ਸਭਾ ਸੁਹਾਇਆ
ਜੁਗਾਦੁ ਜਗਿਆਇ ਰਗੁਆਪੁ ਪੀਹਾਇਆ ਕਦੇ ਨ ਛੁਡੈ
ਜੁਗਾਦੁ ਜਗਿਆਇ ਕਟਿ ਕਮਾਦੁ ਨਿਜ ਰੁਆਪੁ ਪੀਹਾ

ਇਸ ਕਰੇਨ ਸਨ ਰਸ ਤੇ ਕੁ ਮੀ ਚਿਰੁ ਮਾਇਆ ਕੁ ਕੁ
 ਕਰਖੰ ਰੁ ਮਚੰ ਰੁ ਭੇਰ ਰੁ ਗਾਇਆ ਸਾਧਨ ਸੇ ਕੁਨ ਅੰਗੁ
 ਜਗੁ ਪਦ ਚਾਇਆ ॥ ੨੨ ॥ ਲੇਹਾ ਮਾਰਣਿ ਪਾਇ ਤਵ ਵਿ
 ਤਾਇਆ ਪਣਾ ਮਹਾ ਵਿਹਣ ਵਾਇ ਦੁਖ ਸਹਾਇਆ ॥
 ਹਸੀਆ ਪੜਵਾਇ ਮੁਖੁ ਕਰਾਇਆ ਖਹੁਰੀ ਜਾਣੁ ਪਸਾ
 ਇ ਅੰਗੁ ਹਛਾਇਆ ਪੈਰਾਂ ਹੇ ਠਿਰਖਾਇ ਸਿਕਲ ਕਰਾਇ
 ਮਾ ਕੁਰ ਮੁਖਿ ਮਾ ਪੁਗਵਾਇਆ ਪੁਦਿਥਾਇਆ ॥ ੨੩ ॥

੧੫੪
 ੦
 ੧੫੪
 ੦

ਤੁਖਿਅ ਭੁਖਿਅ ਆਸਾਧ ਸਿਰਗਾਤਿ ਭੇਭਾਇ ਮਾਪਿਉ ਪੰਥਿ
ਚੁਖਿਅ ਚੁਗਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਤਖਿਅ ਮਾ
੧੬॥ ਚੁਗਸਿਖਾ ਚੁਗਸਿਖ ਸੇਵਕ ਮਾਵਣੀ ਚਰਿਪਦਾ
ਰਖ ਭਿਖ ਫਕੀਰਾ ਪਾਵਣੀ ਲੇਖ ਮਲੇਖ ਮਲਖ ਬਾਣੀ
ਗਾਵਣੀ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਰਸਇਖ ਮਾਮਿ ਭਿਚੁ ਮਾਵਣੀ
ਤੂਲਿ ਨੂਰੁ ਭਵਿਖ ਸਕੀ ਮਤਿ ਪਾਵਣੀ ਚੁਗਮੁਖਿ ਮਾ
ਵਣੀ ਵਿਖ ਲਵੇ ਨ ਲਾਵਣੀ ਇਦ੍ਰੁ ਪੁਰੀ ਲਖ ਗ

ਸੀਤਾ ਦਣੀ। ਲਖ ਸੁਗਾਗ। ਸਿਰਤਾ ਜਗਾਣਾ ਪੀ ੧੫੫
ਬਣੀ। ਸਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਲਖ ਸਾਜ ਚੁਟਿ ਝੁਕਾ ਵਣੀ
ਜਪਗੰਗਾ ਨਿਵਾਜਗਾ ਬੀ। ਆਵਣੀ। ਅਨਹਦਸ
ਵਾਜਾ ਜਬਾਣੀਗਾ ਵਣੀ। ਹੇ ਮਜਗਾ ਲਖ ਭੋਗ
ਦੇ ਰਬਾ ਵਣੀ। ਤੀਰਥ ਪੁਰਬ ਸਿਜੇਗਾ ਪੇਰ ਧੁਵਾ ਵਣੀ
ਦੁਆਨਾ ਪਿਆਨ ਲਖ ਜੇਗਾ ਸਬਦ ਸੁਣਾ ਵਣੀ। ਰਹੈ ਨਸਹਤ
ਜੇਹੀ ਪਾਵਣੀ। ਭਉ ਜਲਾਵਿ ਚਿਅਰੇਗਾ ਨਲਹ ਰਿਹ

॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਪਾਤਿ ਸਾਹੁ
 ਕੇ ਬਾਦਿ ਸਾਹਦੁ ਨੀਆਵੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾਥਾਨਾਥ ਹੋਇ
 ਉਨਾਥਾਨਾਥ ਨਿਥਾਵੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਚੁ ਵਾਤਾ ਰੁਹੈ ਹੋਰਦੁ
 ਤੇ ਫਿਰਦੇ ਪਛਾਵੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਕਥਿ ਕਰਤੁ
 ਤਿਨਿ ਛਾਵਨਿ ਨਾਵੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਚਾ ਸਾਹੁ ਹੈ ਹੋਰ ਸਾਹੁ
 ਵੇਸਾਹੁ ਉਚਵੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਚਾ ਵੇਦੁ ਹੈ ਹੋਰ ਵੇਦੁ ਸਭ ਕੇ

ਗੁਰਦੇਵੇ ॥ ਦਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ ਨਿਗੋ ਜਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਤੀਰਥੁ ਜਾਣੈ ॥ ਅਠਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀਆਇ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਦੇਵੇ ॥ ਅਠਿ ਉਹੈ ਹੋਰ ਦੇਵ ਗੁਰ ਸੇਵਤ ਰਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਪਰਸਿ ਪਰਸਿ ॥ ਲਖ ਪਾਰਸ ਪਾਖਾ ਕਸੁ ਹਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਪੁਰ ਪਾਰਜਾਤੁ ਪਾਰਜਾਤ ਲਖ ਸਫਲ ਧਿਆਇ ॥ ਸੁਖ ਸਾ
ਫਲੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇ ॥ ਚਿਤ
ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਚਿਤਾ ॥ ਅਠਿ ਤਕਰਾਇ ॥ ਦਿਨੁ

ਸਤਿਗੁਰਸਭਦੂਜੇਭਾਏ॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੂਸਿਵੇ ੧੫੭
ਇਉਜੂਨਿਸੁਮਾਣਸਦੇਹੀ॥ ਅਖੀਦੇਖੈਨਦਰੀਕਰਿਜੀ
ਏਏਏਚਨਾਥਿਦੇਹੀ॥ ਕਨੀਸੁਣਦਾਸੁਰਤਿਕਰਿਵਾ
ਸੁਣੈਨਕਿਸਾਸਸਨੇਹੀ॥ ਹਥੀਕਿਰਤਕਮਾਣੀਪੈਰੀਚਲ
ਜੋਤਿਦਿਵੇਹੀ॥ ਬੁਰਮੁਖਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਮਨਮੁਖਮੂਰ
ਭੀਕਿਨੇਹੀ॥ ਕਰਤਾਪੁਰਖੁਵਿਸਾਰਕੈਮਾਣਸਦੀਮਨ
ਸਦੇਹੀ॥ ਪਸੁਪਰੇਤਹੁਬੁਰੀਹੁਰੇਹੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਜਾਹੀ

ਭੁਫੁਕਿ ਕੇ ਮਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਬੰਦੇ ਦਾ ਬੰਦਾ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦੇ
ਇਕੇ ਸਿਤ ਉਠਿ ਜਾਇ ਸਲਾਮ ਕਰੇ ਦਾ ਮਨ ਪਹਰ ਪਕ
ਜੋ ਕੁਕੇ ਹੋਇ ਹਜਰੀ ਖੜਾ ਰਹੇ ਦਾ ਨੀਦ ਨ ਭੁਖ ਨ ਸੁਖੁ
ਸੁਸੁਲੀ ਚਰਿ ਨ ਰਹੇ ਰਹੇ ਦਾ ਪਾਣੀ ਪਾਲਾ ਪੁਪਛਾ ਭੀ
ਰਥੇ ਤੇ ਏਏ ਦੁਖ ਸਹੇ ਦਾ ਮਾਤ ਸਥਾ ਜੀ ਸਾਰ ਵੇਖਿ ਰਹ
ਇਦਿ ਪਾਇ ਲੋਹੇ ਇਸਰੇ ਦਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਿਦੁ ਜੁ ਸਿਤ
ਵੇਦਾ ਨਾਥਾ ਨਾਥਾ ਸਿਵ ਨੀਹੇ ਇਸਨਾਥ ਗੁਰੁ ਬਾਹੁ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १५८ ॥
नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १५८ ॥
नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १५८ ॥
नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १५८ ॥
नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १५८ ॥
नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १५८ ॥
नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १५८ ॥
नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १५८ ॥

ਏਹ ਵੇਰੋ ਧਨੋ ਪਸਾਣਾ ਹੀ। ਨਾ ਟੀਗਾ ਵਸਿ ਸਿੰਦਰੇ
ਏਹ ਵੇਰੋ ਤਿਸੁ ਏ ਬਦਗਾ ਹੀ। ਪੜਦੇ ਭਟਕਾ ਵਿਤਕਰੇ
ਕੁਝੁ ਸਤ ਮੁਖੁ ਹੁਆ ਆਣਾ ਹੀ। ਏਹੋ ਮਸਰਤ ਪੁਰੇ ਹੀ ਤਾਪੁ
ਤਿਪਰੇ ਤੇ ਵਿਰਤ ਮੰਗਾ ਹੀ। ਫੁਰੀਆ ਮਾਗਨਿ ਪੰਖੀ ਏ
ਦਇਹਾਇ ਸੰਗਾ ਦੇ ਭੇਖ ਭਵਾ ਹੀ। ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਿਦੁਸੀ
ਨਿਧਾਨੀ। ॥ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਚੇਤਿ ਓਕੀ ਤੇ ਨ ਕਰਤਾ
ਕਰਿ ਜਾਇ। ਨਾਰਿ ਵਰਤਾਇ ਪਿਆਰੁ ਕਰਿ ਪੁਤੁ ਪੈਤਾਇ

ਸਿਵੁ ਵਖਾਣੈ ਆਪੀ ਅਭੈ ਏਥਾ ਮਾਣੁ ਕਰਿ ਤੁਸਾਨਿ ਰੁਜਾਨਿ ॥੧੫੯॥
ਸਾਕੁ ਬਖਾਣੈ ਸਾਹੁ ਰੁਪੀ ਹਰਨਾਨ ਕੇ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ਧਿ
ਸੁਣੈ ਰਜਾ ਅਚਾਰ ਵੀਚਾਰ ਗਵਿਚਿ ਪੰਚਾ ਅੰਦਰਿ ਪਤਿ
ਪਵਣੈ ਅੰਤ ਕਾਲ ਜਮ ਜਾਲਾ ਵਿਚਿ ਸਾਥੀ ਕੋਇ ਨਹ
ਉਦੈ ਏਥਾ ਗੁਰ ਪੁਰੋ ਵਿਣੁ ਜਾਇ ਜਮਾਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਅਖਾਹੁ ਛਰਿ ਕੁਰੈ ਜਾਹੁ ਕੁਰੈ ਵਟ ਜਾਰੈ ॥ ਸਉ ਦਾਗ
ਜਉ ਦਾਗੀਘੈ ਕੇ ਵਟ ਜਕਰਨਿ ਅਤਿ ਕੁਰੈ ॥ ਰਤਨ ਪਰ

ਖਜਵਾਹਰੀਹੀਰੇਮਾਦਕਵਣਜਪਸਾਰੇ॥ਹੋਇਸਰਾਟੁ
ਖਜਾਜਬਹੁਸੁਇਨਾਰੁਪਾਕਪੜਤਾਰੇ॥ਕਿਰਸਾਣੀਕਿਰ
ਸਾਣਕਾਰੇਬੀਜੀਲੁਣਨਬੋਹਣਾਵਿਸਥਾਰੇ॥ਲਾਹਾਤੇਰਾ
ਵਹੁਸਰਾਪੁਕਾਰਿਜਿਜੇਗੁਵਿਜੇਗੁਵਿਚਾਰੇ॥ਗੁਰਪੁਰੇਵਿਸੁ
ਦੁਖਸੋਸਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਵੇਦਨਸੇਵਿਓਰਗੀਵੇਦਨਸੇ
ਮਿਟਾਵੇ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਾਦਿਚਿਲੇਭੁਸੇਹਦੁਖਿਧਾਕਰਿਕਰਿਧੁ
ਹੁਵਧਾਵੇ॥ਆਧਿਕਿਆਧਿਭੁਪਧਾਵਿਚਿਮਰਿਮਕਿਸੀ

ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੋਏ ਅਵੇ ਜਾਇ ਭਵਾਈ ਮੇ ਭਵ ਜਲ ਅੰਦਰਿ ੧੬੦
ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੋਏ ਅਸਾ ਮਨ ਸਾਮੇ ਹਣੀ ਤਾ ਮਸਤਿ ਸਨਾ ਸਾਂਤਿ ਨ
ਦੇ ਬਲਦੀ ਅੰਦਰਿ ਤੇ ਲੁਪਾਇ ਕਿਉ ਮਨੁ ਮੁਰਖੁ ਅਗਿ ਬੁ
ਝੇ ਗੁਪੁਰੇ ਵਿਟਕਉ ਲੁਛਰਾਏ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ
ਝੇ ਕੋ ਅਸਤਿ ਤੀਰਥੁ ਨਾਵਣ ਜਾਹੀ ॥ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧਿ ਲ
ਝੇ ਕੋ ਸਿਉ ਜਲ ਜੀਤਾ ਪੁਟਿ ਪੁਟਿ ਖਾਹੀ ॥ ਹਸਤਿ ਨੀਰਿ ਨ
ਝੇ ਕੋ ਅਨਿਥਾ ਹਰਿ ਨਿਕਲਿ ਖੇਹਉ ਡਾਹੀ ॥ ਨਦੀ ਨ ਰੁਕੇ ਤੂ

ਕਰੀ ਕਿਰਤੁ ਵਿਸੁਨਿ ਵਰੇ ਨਾਹੀ ॥ ਪਥਰੁ ਨੀਰ ਪਾਖੁ ਲੀਐ ॥
ਤੁਕੁ ਧਰਨੁ ਤੇਜੇ ਰਾਹੀ ॥ ਅਨਮੁਖ ਭਰਮੁ ਨ ਓਤੈ ਤੇਭੁਲਾ ॥
ਖਾਇਤੁ ਵਾਹੀ ॥ ਧੁਰ ਪੁਰੋ ਵਿਣੁ ਪਾਰਨ ਪਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ॥
ਪ੍ਰਾਚਸੁ ਪਰਹਰੈ ਪਥਰੁ ਪਾਰਸੁ ਚੁਫਟ ਜਾਇ ॥ ਅਸਟਧਾ ॥
ਤੁਇ ਕਥਾ ਤੁਕੁ ਹਿਲੁ ਕਦਾ ਫਿਰਨ ਪਰਗਦੀ ॥ ਆਇਐ ॥
ਵਾਸੁ ਓਦਾ ਸੁਹਾਇ ॥ ਆਇਆ ਪਾਰਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਰਵੀ ॥
ਲਖੁ ਭੁਭਿਅੰਦ ਵਿਕਾ ਲਖੁ ਲਿਭੁ ਭੁਭਾਇ ॥ ਰਜਵੀ ॥

ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ ਪੁਰਿ ਭੀ ਜਮ ਰੰਗੁ ਸਹਾ ਦੇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਜਨ ੧੬੧
ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ ਪੁਰਿ ਭੀ ਜਮ ਰੰਗੁ ਸਹਾ ਦੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੁਖ
ਨੁ ਜਾਇ ॥ ਪਾਰ ਜਾਤ ਗੁਰ ਫਾਰੀ ਮੰਗੀ ਕਲਾਪਤ
ਨਾਮ ਕਰੇ ॥ ਪਾਰ ਜਾਤ ਲਖੁ ਗੁਰ ਗਾਸੁ ਮਾਧੁ ਗਾਫਣਾਟਿ
ਦਿਖੈ ॥ ਮਰਦੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਾਮ ਨਾਦਿ ਤਿਭੁ ਗਾਇ ਵਿਚਿਰ
ਵਿਵਿਧੇ ॥ ਤਰੇ ਹੋਇ ਅਗਾਸ ਚਾਹੁ ਚਾਹੁ ਕਿਤੁ ਟਿਕੁ ਟਿਕ
ਲੋਚੈ ॥ ਮਾਪਿ ਹੋਇ ਕੇਤ ਕੇਤ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ਕੇਤਾ ॥

ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਖੀਉ ਬੀਜ ਦੇਵੁ ਸੁਖ ਫਲ ਅੰਦਰਿ ਚਹਮ ਦੇ॥
ਗੁਰੂ ਹੋਵੇ ਵਹਾਰਿ ਨ ਪਰਚੇ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੁਰੂ
ਕੋ ਕੇਤੁ ਫਲ ਅੰਦਰਿ ਕੇਤੁ ਲਭੂ ਜੇ॥ ਲਹਰੀ ਨਾਲਿ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਪ੍ਰੀਤ ਅੰਗਿ ਹਉ ਮੇ ਅਗਨੀ ਅੰਦਰਿ ਲੂਜੇ॥ ਜਾ ਸਦਾ ਬਾ
ਸਾਗੀ ਅੰਗਿ ਜਮ ਦੂਤ ਦੇ ਪਕੇ ਪੂਜੇ॥ ਗੋਇਲ ਵਾਸ ਦਾ ਰਿ
ਦਿ ਨ ਨਾਉ ਪਰਾਇ ਨਿਏ ਜਿ ਮੂਜੇ॥ ਘਟਿ ਨ ਕੋਇ ਅਖਾਇ
ਅਧਿ ਪਾਪੀ ਹੋਰ ਤੁਹ ਜੇ॥ ਸ ਇਰਦੇ ਮਰ ਜੀਵੇ ਵੇ ਕਰ ਜੀ॥

ਸ੍ਰੀਚਲ੍ਹਸਿਯੋਗੁਰਪੁਰੇਵਿਨੁਰਚਾਰਗੁਸੇ॥ ਚਿਤਾ ੧੬੨
ਏਕੁਰਛਾਡਿਕੋਚਿਤਾਮਾਇਚਿਤਾਨਗਵਾਏ॥ ਚਿਤਵੁ
ਲਖਾਤਿਹਿਤਾਸਨਤਿਸਨਾਅਗਾਨਿਬੁਝਾਏ॥ ਸੁਇ
ਨਾਪਾਅਗਲਾਮਛਕਸੇਤੀਅੰਗਹਛਾਏ॥ ਪਾਟਪਟਿਥਰ
ਮੇਰੇਚੇਅਚੰਦਨੁਮਹਸਹਕਾਏ॥ ਹਾਥੀਘੋੜੇਪਾਖਰੇਮਹ
ਭਵਚਿਸੁਫਲੁਫਲਾਏ॥ ਸੁੰਦਰਨਾਰੀਸੇਜਸੁਖੁਆਇਅ
ਚਿਧੋਹਿਲਾਪਟਾਏ॥ ਬਲਦੀਅੰਦਰਿਤਿਲੁਜਿਉਅਸਾ

ਮਨਸਾਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੇ ਗੁਰਪੁਰੇ ਵਿਣੁ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਣੇ
ਲਖਤੀ ਰਖ ਲਖ ਦੇਵਤੇ ਪਾਰਸ ਲਖ ਰਸਾਇਣ ਜਾਣੇ ਲ
ਖ ਚਿਤਾ ਮਣ ਪਾਰਜਾਤ ਕਾ ਮਧੇ ਨ ਲਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਾਣੇ ਗ
ਤ ਨਾਸਣੁ ਜਾਇ ਰਖ ਏਰਿ ਧਿ ਸਿ ਧਿ ਨਿ ਧਿ ਜੋਤਾ ਸੁਲਤਾ
ਣੇ ਲਖ ਪਦਾਰਥ ਲਖ ਫਲ ਲਖ ਨਿਧਾਨ ਅੰਦਰਿ ਫੁਰਕਾ
ਣੇ ਲਖ ਸਾਹ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਲਖ ਲਖ ਨਾਥ ਅਵਤਾਰ ਸੁਹ
ਣੇ ਦਾਨੈ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਾਧ ਦੇਵ ਦਾਤੇ ਕਉਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ਵਖਾਣੇ ਗ

ਰਤਿਕਾ ਦਰਨੇ ਕੁਰਬਾਣੀ॥ ਰਤਨਾ ਦੇਖੇ ਸਭੁ ਕੋਰ ੧੬੩
ਪਾਸਖੁ ਇਰਲਾ ਕੋਈ॥ ਰਾਗਨਾ ਦਸਭੁ ਕੋ ਸੁਣੈ ਸਰਦ
ਪੁਤਿ ਸਭੁ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥਾ ਸਾ
ਮਿਤ੍ਰਿ ਮਿਲਿ ਮਾਨੁ ਪਰੇਈ॥ ਯੈ ਰਹੀ ਰਾਬੈ ਧਿਆ ਸਥ
ਗੁਰਮਿ॥ ਯਿ ਪਰਚਾਹੇਈ॥ ਧਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰ
ਮੰਦਿ॥ ਸਿਧੁ ਏਸੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਹਜਿ ਪਾਰਿ
ਪਿਆਲਾ ਜਟੁ ਜਟੇਈ॥ ਗੁਰਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰਹੇਈ॥

॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਮੇਲੈ ਹੋਇ ॥ ਅਮੇਲੁ ਸਾਧ ਸਿਗੁਪੁ ॥
ਏਸੇ ਧ੍ਰਿਵੁ ਇਨਿ ਰਸੇ ਲਕਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਰ ਸਿਧਿ ਮੇਲ ॥
ਇਵ ਲਾਏ ॥ ਸਤ ਕੀ ਸੀ ॥ ਸੁ ਮੇਲੁ ਹੋ ॥ ਚਰਣ ਸਰਣ ॥
ਗੁਰਪੁ ਤ੍ਰਿਸੁ ਹਾਏ ॥ ਜਿਹ ਬਾਸੁ ਵਣ ॥ ਅਮੇਲ ਕਾ ਸਫ ॥
ਸੁਰਤਿ ਸੁਦਿ ਸਮਝਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਹਸਤ ਚਰਣ ਨਿਰਮਲ ॥
ਕਰੁ ਮੁਖਿ ਮਾਣਗਾ ਸੇਵਕਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦਾ ਅਮੋ ॥
ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਗੁਰਉ ਦੇ ਸੁਵਸਾਏ ॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣ ਤੇ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦ ਕਾਰਿ ਨਿਮਿਤਮ ਆਚਿਤੁ ਚਾਨਿਤੁ ॥ ੧੬੪

ਸਿਖ ਭਾਇਆ ਬਾਰਿਕ ਕੇਰਾ ਵਿਚਿ ਰਖਿਆ ਜੀਉ ਪਾ

ਇਤਨੁ ਜਾਜਿ ਸੁਹਾਇਆ ਮੁਹੁ ਅਖੀ ਦੇ ਨਕੁ ਕੇ ਨਹ ਥਪੇ

ਸੰਦਰਭ ਗਾਣਾਇਆ ਦਿਸਾਇ ਸਥਾ ਦਿਗਤਿ ਸੁਹਰਿ

ਭਿਦੁ ਗੰਗਾ ਰਸ ਪਰਸ ਲੁਭਾਇਆ ਭਿਤ ਮੁਕੁ ਭੁਭਿ

ਭੁਜਨ ਮੂਰੇ ਮੇਰੇ ਸਗਾਇ ਅੰਗ ਸਥਾਇਆ ਬਾਲ ਭੁਭਿ

ਪੁੰਦਿ ਪੁੰਦਿ ਕਰਿ ਮਲ ਮੂੜੁ ਤੂੜੁ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹੋਇ

ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਇਸ ਕਰਤਾ ਛਾਡ ਕੇ ਤੇਲ ਪਟਾਇਆ
ਭੁਕ ਪੂਰੇ ਦਿਨੁ ਸੇਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥ ਮਨ ਮੁਖਾ ਦਾ
ਵੇਦ ਪਾਸੁ ਪਰਤਾ ਮਰੇਤ ਚੇਰੇ ਗੇਹੇ ॥ ਇਸੁ ਚੇਤਾ ਮਚੇਤ
ਇਸ ਦਾ ਸਾਮਾਨੁ ਦੇਵਾ ਲਿਹੇ ਰੇ ॥ ਪਸੁ ਨ ਸੰਗੀ ਪਸੁ ਤੇ ਪੰ
ਭੂਪੰ ਪ੍ਰੇਰਾਯੇ ॥ ਚਉਰਾ ਸੀਹ ਲਖ ਜੂਨਿ ਵਿਚਿ ਉਤਮੁ
ਨਾਨੁ ਨਿਭ ਲੇਰੇ ॥ ਉਤਮੁ ਮਨ ਬਚਕਰਾ ਮਕਰਿ ਜਸੁ
ਮਰਣੁ ਤਵ ਜਲੁ ਲਖ ਫੇਰੇ ॥ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਹੋਇ ਕੇ ਸੁਖ

ਕੁਚੇਦੁਖੁ ਹੋਇ ਭਲੇ ਭਲੇ ਰੋਗੁ ਭੁਤਾਗਾ ਜੀਬਹਾਲੀਐ ॥੧੬੫॥
ਕੁਚੇਦੁਖੁ ਹੋਇ ਭਲੇ ਭਲੇ ਰੋਗੁ ਭੁਤਾਗਾ ਜੀਬਹਾਲੀਐ ॥੧੬੫॥
ਕੁਚੇਦੁਖੁ ਹੋਇ ਭਲੇ ਭਲੇ ਰੋਗੁ ਭੁਤਾਗਾ ਜੀਬਹਾਲੀਐ ॥੧੬੫॥
ਕੁਚੇਦੁਖੁ ਹੋਇ ਭਲੇ ਭਲੇ ਰੋਗੁ ਭੁਤਾਗਾ ਜੀਬਹਾਲੀਐ ॥੧੬੫॥
ਕੁਚੇਦੁਖੁ ਹੋਇ ਭਲੇ ਭਲੇ ਰੋਗੁ ਭੁਤਾਗਾ ਜੀਬਹਾਲੀਐ ॥੧੬੫॥
ਕੁਚੇਦੁਖੁ ਹੋਇ ਭਲੇ ਭਲੇ ਰੋਗੁ ਭੁਤਾਗਾ ਜੀਬਹਾਲੀਐ ॥੧੬੫॥
ਕੁਚੇਦੁਖੁ ਹੋਇ ਭਲੇ ਭਲੇ ਰੋਗੁ ਭੁਤਾਗਾ ਜੀਬਹਾਲੀਐ ॥੧੬੫॥
ਕੁਚੇਦੁਖੁ ਹੋਇ ਭਲੇ ਭਲੇ ਰੋਗੁ ਭੁਤਾਗਾ ਜੀਬਹਾਲੀਐ ॥੧੬੫॥

ਇਹਿ ਪੁਰਸੀ ਪਾਸਾ ਲਾਮੀ ਪਉਪਿ ਓਇ ਮਨਿ ਉਨਿ ਮਨਿ
ਤਿਹਿ ਦੁਖ ਲੇਹੇ ਹਥਿ ਦੇਹ ਸਨੇ ਹਸ ਬਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ
ਦੁਖ ਲਾਖ ਲਖਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧਿਗੁਮ
ਇਹਿ ਅੰਦਰਿ ਕਰਨਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਦਰਿ ਕਰਦੁ
ਹੈ ਸੁਰਜਿ ਧਿਆਨੁ ਮਗਾਸਨਿ ਵਾਸੀ ॥ ਚੰਦਨ ਸੋਧਿ ਦੇਸੁ
ਅਸੀਤੁ ਸੁਸਾਂਤਿ ਸੁਰੀਧਾਰਿ ਗਾਸੀ ॥ ਸਾਧਿਗਾਤਿ ਸਿਸਾ
ਕੁਦਿ ਚਸ ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਸ ਹੁਜਿ ਦਿਲਾਸੀ ॥ ਜੇਗੁ

ਸਤਿਗੁਰਗਾਤਿ ਜਿਏ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਅਛਲ ਅਥਿ ॥੬੬॥
ਸਾਖਰ ਬਹੁ ਪੁਰਨ ਬਹੁ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅਸ ਨਿਰ
ਸਾਖਰ ਬਹੁ ਅਥਿ ਗਾਤਿ ਪਰਗਾਸੀ ॥੬੭॥

॥ ਜਿਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸਭ ਦੇ ਨੀਵੀ ਧਰਤਿ
ਸਤਿਗੁਰਗਾਤਿ ਮਿਲੀ ਵਡਾਈ ॥ ਕੋਈ ਗੋਰੇ ਵਹਿ
ਲੁਕੇ ਮਲ ਮੁੜਕੁ ਮੁੜਕਾਈ ॥ ਲਿਖਿ ਰਸੇਈ ਕੋ ਕੇ

ਦੇ ਆਰੰਭ ਨੁਪੁਜ ਚੜ੍ਹਾਈ ਜੇ ਹਾਥੀ ਜੇ ਸੋ ਕੁਟੈ ਜੇ ਹਾਥੀ
ਉਤਿ ਹੋਰ ਕੁਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਸਹਜ ਘਰੁ ਨ
ਪੁਰਾਵਾਇ ਨ ਅਪੁਰਾਣਾਈ ਜਾਗਤ ਸੁਪਨ ਸਥਿ ਪਰੀਉ ਨ
ਮਾਨਿ ਮਦਾਨ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਈ ਸਾਧੂ ਸਿਰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕ
ਮਾਈ ॥ ਧਰਤੀ ਅੰਦਰਿ ਜਲੁ ਵਸੈ ਜਲੁ ਬਹੁ ਰਹੀ ਰਸੀ
ਸਿਲਿਦਾ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕੋਇ ਚਲਾਇ ਦਾਨੀ ਦਾਹੈ ਇਸੀ ਦ
ਛੱਡੀ ਛੱਡੀ ਧੂਪੇ ਤਤਾਹੈ ਇਕੋ ਛਾਵੈ ਨੰਦਾਹੈ ਇਰਹਿ ਦ

ਸਾਵਤਰੀ ਵਦਿਅਸੁਇਆਪੀਤੈਸਾਂਤਿਸੰਤਖੁਹੋਵਦਾ ॥ ੧੬੭ ॥
ਸੁਖਰੁਦਾਮੇਲਿਆਨੀਵੇਸਰਵਰਜਾਇਟਿਕੇਦਾਗੁ
ਸੁਖਿਸੁਖਫਲੁਭਾਉਭਉਸਹਜੁਖੇਰਗੁਸਦਾਇਗਾਸਿਦ
ਸੁਖਪੁਰੁਉਪਕਾਰੁਕਰੇਦਾ ॥ ਜਲਵਿਚਿਕਵਲੁਅ
ਪੁਰੇਸਿਰਾਤੇਖਨਿਰਦੇਖਰਹਿਦਾਗਾਤੀਭਵਰੁਲੁਭਾ
ਵੇਸਿਰੁਭੁਹੋਇਸੁਰੀਧਮਿਲਿਦਾ ॥ ਭਲਕੇਸੁਰਜਧਿਅ
ਸੁਖਿਪਦੁਲੁਭੁਹੋਇਮਿਲੇਹਸਿਦਾਗੁਰਸੁਖਿਸੁਖਫ

ਕੁਸਹਜਪੁਰਦਰਤਮਾਨੀਮੰਦਰਿਵਰਤੰਦਾਇਕਾਰ
ਕੋਕੋਕਵਿਦਿਵੇਦਵੀਚਾਰੀਕਰਮਕਰੰਦਾਸਦਧਾਨੁ
ਨਰਿਮਾਨਵਿਚਿਕੀਵਨਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਵਿਚਿਰੰਦ
ਸਾਧਸਿਰਾਤਿਗੁਰਸਥਦੁਦਸਿੰਦਾਧਰਤੀਮੰਦਰ
ਵਿਰਭੁਗੋਇਪਹਿਲੇਦੇਜਰੂਪੇਰਟਿਕਾਈਉਪਸਿਸ਼ੂਲੇ
ਕੁਟਨਾਠੰਢੀਛਾਉਸੁਥਾਉਸੁਹਾਈਪਦਣੁਪਾਈਪਾਣ
ਸਿੰਹਸਿਰਤਠਵਾਇਆਨਿਹਚਲੁਜਾਈਫਲੁਦੇਵਰ

ੴ ਸਾਹਿਬੁ ਕਲਵ ਤੁਲੈ ਲੋਹੁ ਤਰਈ ॥ ਚੁਰਮੁਖਿ ੧੬੮
ਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਾਹਜ ਸੁਭਾਈ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਨਸ
ਨਮੋ ਹੁਧੋ ਹੁਸਮਦਰਸੀ ਗੁਰਸਥਦ ਜਮਾਈ ॥ ਸਾਧ ਸਿਰਗਤਿ
ਗੁਰਮਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਗਰ ਅੰਦਰ ਬੋਹਿਥਾਇ ਚਿਖੁ
ਹਏ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਭਾਰਮਥਰ ਬਣਨ ਦੀਐ ਲੇਵਾ ਪਾ
ਤੁਰਨ ਨਿਵਾਪਾਰੀ ॥ ਸਾਇਰ ਲਹਰ ਨਾਇਆਪਈ ਅਤਿਅਸ
ਵਹਨ ਬਾਹ ਅਪਾਰੀ ॥ ਪਹਿਲੇ ਪੂਰਨ ਘਾਇਦ ਜਹੀ ਜਲਾ

ਮਾਤਿ ਪਾਰੈ ਉਤਾਰੀ ਦੁਣ ਚਉ ਛੇਦੀ ਮਹੇ ਨਿਲਾਹ ਲੈਲੇ
ਕਜ ਸਵਾਰੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧ ਸਿਗੁ ਛਵ ਜਲਮੀਦ
ਰਦੁ ਤਰਤਰੀ ਜੀਵ ਨ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਨਿਰਕਾਰੀ ॥ ੧ ॥
ਵਨ ਚੰਦ ਨੂ ਬਿਰਖੁ ਹੋਇ ਵਣ ਖੰਡ ਅੰਦਰਿ ਵਸੈ ਉਜਾਈ
ਪਾਸਿ ਨਿਵਾਸ ਵਣਾ ਸਪਤਿ ਨਿਚਲ ਲਾਇ ਉਰਧਾਤ ਪਤਾ
ਵਿਧਿ ਪਵਣੁ ਚਾਵਣੁ ਸਨ ਬਿਧੁ ਕਰਿ ਗਾਧ ਸੁਰਗਾਧ ਉਲਾਸ ਉ
ਧਾਰੀ ਅਫਲ ਸਫਲ ਸਮਦਰਸਹੋ ਇਕ ਕਰੇ ਵਣਾ ਸਪ

ਉਚੈ ਦਸਵਾਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧਿ ਸਿਰਾ ਤਿਰੁਪਤਿ ॥ ੧੬੯ ॥
ਸੁਨੀਤ ਕਰੈ ਦਿਹਾੜੀ ਅਉਰਾਣ ਕਰਿ ਤਿਰੁਪਤਿ ਕਰੈ ਕਚਪ
ਸੁਖਿ ਪਰਿਵਾੜੀ ਨਿਰੁਨਰੈ ਬੈਅ ਗਿਨ ਜਾੜੀ ॥ ਗ
ਉਮਨੀ ਗੀਅੰਧ ਕਾਰੁ ਲਖ ਕਰੈ ਰਿਚ ਮਕਨ ਤਚੇ ਗਾਘਰਿ
ਘਰਿ ਵਿਥਾਲੀ ਅਨਿਪਰਘਰ ਤਕ ਨਿਚਰ ਚਗਾਰੇ ॥ ਹ
ਨਾਟ ਘਰ ਬਾਰੀ ਅਦੇ ਦੇ ਤਾਕ ਸਵਨਿ ਨਰਨਾਰੇ ॥ ਸੂਰਜ
ਤਿਉ ਦੇ ਤੁਕ ਰਿਤ ਰੇਰਾ ਤਿਅਨੇ ਗਨਿ ਫਰੇ ॥ ਥੰਧਨ ਸੁਕਾਤਿ

ਕਰਾਇਦਾਨਾਨੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਵੀਚਾਰੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰ
ਫਲੁਸਾਧਸਿਗੁਪਸੁਪਰੇਤਪਾਤਿਤਨਿਸਤਾਰੇ। ਪਰਉਪਕਾਰੀ
ਗੁਰੁਪਿਆਰੇ॥ ਮਾਨਸਰੋਵਰੁਆਖੀਐਉਪਰਹਿਉ
ਸੁਵਿਸੁਵਸੀਦੇ॥ ਸੇਤੀਮਾਣਕਮਾਨਸਰਿਚੁਟਿਚੁਟਿਹੀਜ
ਅਮਲਚੁਰੀਦੇ॥ ਖੀਰਨੀਰੁਨਿਰਵਾਰਦੇਲਹਰੀਅੰਦਰਿ
ਦਿਹਨਿਤਰੀਦੇ॥ ਮਾਨਸਰੋਵਰੁਛਰਿਕੈਹੋਰਤੁਥਾਇਨਾ
ਇਥਹੀਦੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰੁਫਲੁਸਾਧਸਿਗੁਪਗਮਹੀਗੁਰ

५१७०

ਏ ਦੁਹਾਇਸਗਏ ਓਥੇ ਵੀ ਟੁਹਾਇ ਸੈ ਸਾਰੀ ਨਿਧ
ਰੀਤ ਏ ਆਇ ਬਾਰੀ ਹੋਇ ਨਿਜ ਪਾਰਿ ਜਾਏ ॥ ਚਿਤ ਕ
ਮਏ ਚਿਤ ਹਰੈ ਕਾਮ ਪੈ ਟੁਕਾ ਮਾਨ ਪੁਜਾਏ ॥ ਫੁਲਿ ਫੁਲਿ
ਦੇ ਦਾ ਪਰਜਾ ਟੁਰਿ ਪਿਸਿ ਪਿਸਿ ਪਿਸਿ ਨਦਨਾ ਥਲੁ ਭਾਏ ॥
ਸਮੁਦਤ ਚਾਮਕਾਰ ਕਰਿ ਪੁਰਖਾ ਰਖ ਕਰਿ ਨਾਦ ਗਾਣਾਏ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧਿ ਗੁਰਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਸੇਵਾ ਲਏ ॥
ਸਕਦ ਸੁਗਤਿ ਓਥੇ ਪਰਮਾਰਸੁ ਮਕਥ ਕਹਾਣੀ ਕਰੇ ॥

१११
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ९ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥

ਮੁਕਤ ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ
ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ
ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ
ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ
ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ
ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ
ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ
ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ ਮਾਧਿਪੁਰੁ

११२
ਨਾਸਾਸਹੇਰਤਿਹੇਰਾਇ। ਵਰਨਹੁਚੇਹਨੁਹੁਬਾਹਰਾ
ਦੁਇਅਦਿਸਦਿਨਧਿਆਨਧਿਕਾਇ। ਨਿਰਲਿਬੁਅਵਲੀ
ਕਿਦੁਧਰਤਿਅਗਾਸਿਨਿਵਾਸੁਵਿਕਾਇ। ਸਾਧਸਿਗਾਤਿਸ
ਰੁਕੁਹੇਨਿਰਕਾਰਗੁਰਸਬਦਸਿਵਾਇ। ਕੁਦਰਤਿਕਾਦ
ਰੁਕੁਰਥਾਇ। ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਸੁਖਿਪੰਥਅਗਾਸੁਹੇਜਿਉਜਲਅੰ
ਗਿ। ਨਚਲੀਦਾਗੁਰਸੁਖਿਥੇਜੁਅਲਖੁਹੇਜਿਉਪੰਥੀ
ਅਚਾਤਿਰੀਦਾ। ਸਾਧਸਿਗਾਤੁਰਹਗਾਜਿਹੇਹਰਿਚੰਦਉਗੀਨ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸਚਾ ਰਿਵਾਜ ਨਤ ਬੋਲ ਰਹੁ ਪਿਰਮਾ ਪਿਆਲੇ
ਦੁੰਦੇ ਦਾ ਸਥਾ ਦਿਸੁਰਾ ਤਿਲਿ ਵਲੀ ਦਹੋਇ ਚੰਦ ਨਵਾਸੁ
ਵਾਸੁ ਕਰੇ ਦਾ ਰਿਸਾਨੁ ਪਿਆਨੁ ਸਿਮਰਣੁ ਜੁਗਾਤਿ ਕੂਜਿ
ਅਹੰ ਸੁਫਲੀ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਅਲਖੁ ਲਖੰ ਦਾ
ਵਹਾ ਵਿਕਵੇਟਾਂ ਸੇਣੇ ਨਤ ਨੇਤ ਕਰਿ ਭੇਤੁ ਨ ਪਾਇਆ
ਗੰਦੇ ਦਾ ਅਵਤੁਰੇ ਇਨ੍ਹੇ ਸੇ ਨਸਕਾਰਿ ਪਿਆਨੰ ਨਾਅਇ
ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਅਕੁ ਕਰਿ ਇਕੋ ਕਾਰਨ ਅਲਖੁ ਲਖੁ

ਗਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਲੈ ਨਾਥਨਉ ਮਾਦਿਬੁਰਖੁਆਦੇਸੁ ॥੧੩॥
ਕਾਇਆਸਹਸਨਾਵਲੈਸਹਸਮੁਖਿਸਿਮਰਣਿਸਿਖਨ
ਦੁਖਾਇਆਲੈਮਸਤਪ੍ਰਕਰਿਸਾਧਨਾਹਉਮੈਸਾਧਿਨ
ਜਪੁਸਦਾਇਆਚਿਰੁਜੀਵਣੁਬਹੁਪੰਛਣਬੁਧੁਗੁੰਖਿਸੁ
ਖੁਬੁਪਲਨਚਖਾਇਆਕੁਦਰਤਿਅੰਦਰਿਭਰਮਿਭੁ
ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਦੁਖਸਾਧਸਿਗੁਭਗਤਿਦ
ਵੁਭੁਹੋਇਵਸਿਗਤਿਆਇਆਕਾਵਣੁਕਰਤੇਵਸਿਹੋ

ਸਾਧਸੰਗਾਤਿ ਇਚਿਕਰੇਕਰਾਇਆ ਪਾਦਕ੍ਰਮੁਪੁਰਨ
ਕ੍ਰਮੁਸਾਧਸੰਗਾਤਿ ਇਚਿਕਰੇਕਰਾਇਆ ਰੋਮਰੋਮ ਵਿਚਿ
ਗੰਧਿਰਨੁਕਰਿਕ੍ਰਮੁਸੰਕਰੇਕਰਾਇਆ ਆਖੀਅਨੁਕਰਿ
ਵਿਸਥਾਰੁਕ੍ਰਮੁਲਾਅੰਦਰਿਕਰਿਕਰਿਕਰਿਕਰਾਇਆ
ਅੰਧਿਕਰਿਕ੍ਰਮੁਸੰਕਰੇਕਰਾਇਆ ਪੁਰਾਣਾਇਨਾਪੁ
ਕ੍ਰਮੁਇਆ ਅੰਧਿਕਰਿਕਰਿਕਰਿਕਰਾਇਆ ੧੫੫
ਹਿਮਾਦ੍ਰਿਸੰਕਰਾਇਚਿਕਰਿਕਰਿਕਰਾਇਆ ੧੫੬

ਮਾਹਤਮਾਹਤਮਾਤਿਤੁਲਮਾਹਤਮੁਆਖਵਖਾਣੇਮਉ ੧੭੪
ਭਉਵਿਰਿਲਖਅਚਰਜਅਚਰਜਅਚਰਜਦੇਜਾਵਿ
ਵੇਵਿਸਮਾਦੀਵਿਸਮਾਦੁਲਖਾਵਿਸਮਾਦਹੁਵਿਸਮਾਦ
ਵੇਵੇਅਥਗਾਤਿਗਾਤਿਅਤਿਅਗਮਹੈਅਕਥਕਥਾ
ਅਥਵਖਾਣੇਲਖਪਰਵਾਣਪਰੇਪਰਮਪਰਿਪਰਪਰੁ
ਵੇਵੇ ॥ ਅਗਮਹੁਅਗਮੁਹੁਅਗਮੁਹੈਅਗਮੁਅਗ
ਮੁਅਗਮੁਹੁਹੁਇਅਗਮਲਖਹੁਅਲਖੁਅਲਖੁ

ਹੈ॥ ਲਖਾਖੁ ਮਲਖੁ ਲਖਾਖੁ ਮਲਖੁ ਧਿਆਇ॥ ਅਪਰੰਪਰੁ
ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਭਾਇ॥ ਅਗੋਚਰੁ ਅ
ਗੋਚਰੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜਾਇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੁਰੁਸ਼
ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾਪਿ ਗਾਤਿ॥ ਅਗਾਧਿ ਮਲਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ
ਭੁਖਿ॥ ਮਰਸੁ ਭਗਤਿ॥ ਦਫਲੁ ਲਹੈ॥ ਇਸਫਲੁ ਲਾਇ॥ ਵੀ
ਰਣਿ॥ ਕੀਹੁ ਚੜਾਉ ਚੜਾਇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੁਰੁਸ਼
ਸੁਖਿ॥ ਕਿਰੀਸਾ॥ ਕਾਕੁ ਬਣਾਇ॥ ਮਾਮਾ॥ ਮਾਮਾ॥ ਮਾਮਾ॥

ਭੋਖੇ ਪੁਰੁ ਮੁਗਤਿ ਹੋਇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ਅਯਾਸਾ ਧਸਿਰ ॥ ੧੭੫ ॥
ਭੋਖੇ ਪੁਰੁ ਮੁਗਤਿ ਹੋਇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ਅਯਾਸਾ ਧਸਿਰ ॥
ਭੋਖੇ ਪੁਰੁ ਮੁਗਤਿ ਹੋਇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ਅਯਾਸਾ ਧਸਿਰ ॥
ਭੋਖੇ ਪੁਰੁ ਮੁਗਤਿ ਹੋਇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ਅਯਾਸਾ ਧਸਿਰ ॥
ਭੋਖੇ ਪੁਰੁ ਮੁਗਤਿ ਹੋਇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ਅਯਾਸਾ ਧਸਿਰ ॥
ਭੋਖੇ ਪੁਰੁ ਮੁਗਤਿ ਹੋਇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ਅਯਾਸਾ ਧਸਿਰ ॥
ਭੋਖੇ ਪੁਰੁ ਮੁਗਤਿ ਹੋਇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ਅਯਾਸਾ ਧਸਿਰ ॥

ਪਾਏ ਚਰਣ ਰੇਣੁ ਮਸਤ ਕਿਤਿ ਲਕ ਭਰਮ ਕਰਮ ਦਸੇ
ਪ੍ਰਸਿਟਾਏ ਚਰਣ ਦਰੁਣੈ ਆਚਮਾਨੁ ਹਉ ਮੈਦੁ ਬਿਧਾ ਕੁ
ਗਵਾਏ ਪੈਰੀ ਪਾਖ ਕਹਿ ਜੀਵਨ ਸੁਕਤਿ ਸਹਜਾ ਪਿ
ਆਏ ਚਰਣ ਕਵਲ ਵਿਚਿ ਭਵ ਰਹੈ ਸੁਖ ਸਿਪਟ ਮਕ
ਵਿਲੁਭਾਏ ਪੁਜ ਮੂਲ ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਰਣ ਦੁਤੀ ਆਨਾ ਸਤਿ
ਕਵਿ ਨ ਲਾਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਏ
ਸ ਸਤੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ਲਖ ਮਹਾ ਭਾਰ ਬਰਾਮਾਇਣ ਮੇਲੇ

ਸਾਹਿਤ ਲਖ ਭਾਗ ਵਤ ਜੇ ਤਕ ਵੇਦ ਚਲੀ ਤੀਖੇ ਲੋਚ ॥ ੧੭੬ ॥
ਉਹ ਦਿਅਸਾ ਅੰਗਿ ਤਬ ਹਮੇ ਬਿਸਨ ਅਹਿ ਸਰ ਭੇਲੋ
ਸਨ ਦਿਕ ਲਖ ਨਾਰਦਾ ਸੁਕ ਬਿਅਸ ਲਖ ਸੇਖ ਨਵੇਲੋ
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਣੁ ਘਣਿ ਦਰਸਨ ਵਦਨ ਗੁਰੁ ਬਹੁ
ਫੇਲੋ ਪੁਰਾਸ ਤਿਗੁਰ ਗੁਰਾਂ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਲ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਹੇਲੋ
ਨਕਸ਼ਾ ਗੁਰ ਸਬ ਦੁਹੈ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨ ਮੋਨ ਮੋਨ ਕੇਲੋ ਗੁਰੁ ਤੁਖ
ਤੁਖ ਵਲੁ ਅੰਗਿ ਤਵੇਲੋ ॥ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਮਾਖੀ ਮਨਿ

ਖਪਦਾਵਖਹੁਕਸੀਬੀਦੋ।ਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਲਖਸਿਵਕ
ਕਾਮਧੇਨੁਲਖਵਗਚਰੀਦੋ।ਲਖਪਾਰਸਪਥਰੇਲੀਆਪ
ਰਜਾਤਲਖਬਚਾਫਲੀਦੋ।ਰਿਤਵਟਲਖਿਚਿਤਾਮਣੀ
ਖਰਸਾਇਣਕਰਦੇਛੀਦੋ।ਲਖਰਤਨਰਤਨਾਗਾਰਸਭੁਨਿ
ਧਾਨਸਭਫਲਸਿਮਰੀਦੋ।ਲਖਭਗਤੀਲਖਭਗਤਹੇ
ਗੁਰਮਾਤਪਰਚੈਪਰਚੀਦੋ।ਜਬਦੁਸੁਰਤਿਲਿਵਸਾਧ
ਸੰਗੁਪਿਗਮਪਿਮਾਲਾਮਜਰਜਰੀਦੋ।ਗੁਰਕਿਰਪਾਸਤਸਿਰੀ

ਮੁਲੀਦੋ॥

੧੧੭

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਦੁਅਗਾਮੁਅਥਾਹੁਮਾਬਿਚਰਉਦਹਰਤਨਾਮਮੇਲਕ
ਦੁਏਸਸੀਅਬੁਸਾਰਿਗਾਧਣੁਖਮਦਕਉਸਤਕਲਛਧ
ਨਤਰਪਾਏਅਰਿਭਾਕਾਮਧੇਣੁਲੇਪਾਰਜਾਤੁਅਦੁਮ
ਅਥੀਆਏਅੇਰਾਧਤਿਗਾਜਸਿਖੁਬਿਖੁਦੇਵਦਾਸ
ਮੁਲੀਦੋਰਿਦਿਵਾਏਅਾਦਕਮੋਤੀਹੀਰਿਅਥਹੁਮੁਲੇ

ਸਤੁ ਕੇ ਵਰਸਾਏ ਸਿਖੁ ਸੁਖੁ ਦਹੁ ਸੋਖਣਾ ਧਾਹ ਦੇਵੇ
ਇਸੁ ਦਾਏਗਾ ਸਾਧ ਸਿਗਾ ਤਿਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਣਿ ਗੁਰ ਭਿਖ
ਦੇਸੁ ਨ ਰਿਵੇ ਵਸਾਏ ਨਿਹ ਫਲੁ ਮਹਿ ਲਾਜ ਨ ਮੁਗਵਾਏ
ਨਿਸ ਮਲੁ ਨਿਰੁ ਸੁਹ ਦਣਾ ਸੁਭ ਰਿਸਰਵ ਰਿਕਵਲਾ
ਏਏ ਭੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪ ਅਤਿ ਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਹੋਇ ਮਹ ਕੰਦੇ
ਕਵ ਗਵਾਂ ਸਾਵਿਤ੍ਰੀ ਟਿਥੇ ਜਹਿ ਏਕੋ ਖੋਜਿ ਲਹਿ ਦੋਇ
ਭੁਭਾਤਿ ਸਕਰ ਦਗ ਸਿਦੂ ਰਿਦਿ ਸਿਤ ਰਿਅਾਇ ਮਿਲੇ

ਜਗਗਾਨਿ ਉਦਤਹੋਇ ਸਰਵ ਰਿਕਵ ਲਾਧਿਆਨੁ ॥ ੧੭੮ ॥
ਦੇ ਰੂਚਿਕਵਿਦਾਸੁ ਪੀਕਿਵ ਲੁਧਿਵਾਨਿ ਨਮਾਇਸ
ਦੇ ਨਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਸੁਦਿ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਕਤ
ਦੇ ॥ ਅਸਤ ਕਿਭਾਗਾ ਜਿਨ ਦੇ ਮੰਦੇ ॥ ਤੀਰਥ ਪੁਰ
ਸੰਜੋਗ ਲੋਚਨ ਹੁਕੰ ਰਾਦੇ ॥ ਆਇ ਜੁੜੇ ਦੇ ॥ ਚ ਚ ਵਰਨ ਦਿ
ਅਰਾਸਨਾ ਮੁਦਾਨੁ ਇਸਨ ਨਕਰੇ ਦੇ ॥ ਜਪਤਪ ਸਿਜਾ ॥
ਰੁਸਾ ਵਰਤਨੇ ॥ ਕਾਰਿ ਦੇ ਦਸੁ ਦੇ ਦੇ ॥ ਗਿਆਨ ਸਿਖਾ ॥

ਸਿਮਰਨੁ ਜੁਗਾਤਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸਥਾਨ ਪੂਜੇ ਦੇ ॥ ਬਗਾ ਬਗੇ
ਕਪੜੇ ਕਾਰਿ ਸਮਾਧਿ ਅਪਗਾਧਿ ਨਿਵੇ ਦੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾਉ
ਦੁਰਸਥ ਦੁਸੁਟਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥਨ ਚਾਲ ਚਲੇ ਦੇ ॥ ਕ
ਟਸਨੇ ਹੀ ਫਲੁ ਨ ਲਹੇ ਦੇ ॥ ੨ ॥ ਸਵਣੇ ਵਣੀ ਹਰੀ
ਵਲੇ ਵੁਠੇ ਸੁਕੇ ਅਕੁ ਜਵਾਹਾਰਿ ਪਤਿ ਬਥੀ ਹੋ ਸੁਤਿ
ਬੁਦਾ ਸਿੰਘ ਅੰਦਰਿ ਸੋ ਤੀਰਥ ਮਾਹਾਰਿ ਕਦਈ ਵਦਹੁ ਕਪੂ
ਰੁਹੇ ਇਕਲ ਰਿਕਵ ਭੁਨਹੇ ਇਸ ਮਾਹਾਰਿ ਬਿਜੀ ਅਸ

११८
ਮੁਕਿ ਕਾਲ ਕੂਟ ਹੋਇ ਪਾਤਸੁ ਪੁਤ੍ਰ ਦਰਾਹਾ ਸਾਧਿ
ਤਿਗੁਰਸ ਬਦੁ ਸੁਣਿ ਸਾਂਤਿ ਨਾਮਾ ਵੇਉ ਭੇਸਾਹਾ ਗੁਰ
ਖਸੁ ਖਟ ਲੁਪਿ ਰਮਰ ਸੁਮਾਨੁ ਸੁਖ ਬਦਰਾਹੀ ਕਦਰਾ
ਸਮੁਖ ਟੋਟਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਹਾ ॥ ਵਣ ਵਣ ਵਿ
ਚਿਕਟਾ ਸਪਤਿ ਇਕੋ ਪਰਤੀ ਇਕੋ ਪਾਣੀ ਰੰਗ ਖਿਰ
ਕੀਰੁ ਲਫਲ ਸਾਦ ਸੁਰੀਯ ਸਨ ਬੀਟਾ ਵਿਰਾਣੀ ॥ ਉ
ਰਸਿ ਮਝੁ ਟੁਟਾ ਨਿਹ ਫਲ ਚੀਤੁ ਚੜ੍ਹੈ ਅਸਮਾਣੀ

॥ ਜਗਦਾਦਾ ਹੁਦਰਾਈ ਮੇਵਤੁ ਕੀ ਮਾਵਜਾਨਿ ਦੇ
 ਏਰੇ ਦਸਵਾਸੁ ਵਟਾਸਾ ਪਾਤਿਵਾ ਸੁਰੇ ਨਿਰੀਧਾ
 ਏਸਾ ਪਾਸਿਗਾ ਰੇ ਰੂਪ ਸਬਦੁ ਸੁਇਰੇ ਦੇ ਨਵ ਸੇ
 ਪਰਾਣੀ ਹਰਿ ਮੇਅੰਦਰਿ ਤਾਰੀ ਸੁਲਾਣੀ ॥
 ਜੋ ਰਿਉ ਦੇ ਤਿਕਰਿ ਚਾਨ ਦੁਕਰੇ ਅਨੇਰਗਾ ਦਾਇ
 ਗਤਿ ਦਿਲ ਤਿਜਰੇ ਵਰਤਮਾਨ ਸਭਨਾ ਬਿਧਨ ਮੁਕਤਿ
 ਪਸੁਖੀ ਮਿਰਗਾ ਵਲੀਤਾ ਪਿਅਮਤਾ ਰੇ ਅਲਾਉ ਹੁਦੇ ॥

ਸਿੰਘਾ ਕਰ
ਤਿਉ ਕਰ
ਸਿੰਘਾ ਕਰ
ਕਿੰਦਰ ਕਰ
ਕਰ
ਕਰ
ਕਰ ਕਰ

ਸਥਵੁ ਸੁਣਿ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਨ ਚਿਤ ਧਰੰਦੋ ॥ ਤੁਮੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਜੰਮੇ ਥੀ ਜੰਮੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਨ ਫਲਿ ਦੇ ॥ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਨ ਸੇ
ਪੁਜੀ ਦੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਉ ਰਾਣੀਆ ਸੇ ਜੇ ਆਵੈ ਵੇਰ ਵੇਰ
ਸਭੇ ਹੀ ਪਟ ਰਾਣੀਆ ਰਾਜੇ ਇਕ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਭ ਨਾਰਾਜ
ਰਾਵਣਾ ਸੁੰਦਰਿ ਮੰਦਰ ਜੇ ਜਸ ਦੁਰੀ ॥ ਜਿਤ ਤਸਭ ਨਾਰਾਣੀ
ਆਇਕਾ ਅਧਕਾ ਸਿੰਦੁ ਵਿਚਾਰੀ ॥ ਦੇ ਸੁਨ ਰਾਜੇ ਰਾਣੀ ॥
ਰਬ ਲਿਖਤੁ ਨ ਮਿਟੈ ਲਿਖਾਰੀ ॥ ਸਾਧ ਸਿੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਥਵੁ

ਜੁਗੁਰਭਿਪਦਿਸੁਨਾਨਿਰਿਧਾਰੀਕਰਸਹੀਨੁਦਰਸ १੮੨
ਉਹਿਤਕਾਰੀ। ਅਸਟਧਾਤੁਇਕਧਾਤੁਹੋਇਸਫੁਕੇ
ਨਿਰਨੁਆਖਿਵਖਾਣੇ। ਰੂਪਾਅਨੁਪਸਰੂਪਹੋਇਸੁਲਿਅਮੁ
ਭੁਪੰਤਪਰਵਣੇ। ਪਥਰੂਪਾਗਸਿਪਰਸੀਮੇਪਚਸੁਹੋਇਨ
ਰੂਪਾਭਿਮਾਣੇ। ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਸਟੀਮੇਤੜਭੁਤਰੂਖੈਰ
ਰੂਪਾਣੇ। ਰਿਤਕਠਰਨਤਿਜਣੀਰਹੈਨਿਕਰੁਪਦੇਭੁਨਿ
ਜੇਐਸਰੀਅੰਦਰਿਫੁਟਿਜਾਇਅਹਰਣਿਘਣਅੰਦਰਿ

ਏਏਏਏ ਸਾਧ ਸਿੰਗਾ ਤਿਰੁ ਸਾਧ ਦੁਸੁ ਦਿਗੁ ਰਉ ਪਦੇ ਸੁਨਾਮੀ
ਦਇਆ ਏਏ ਕਪਟ ਸਨੇਹੁ ਨਹੋਇ ਪਿਛਾਏ ॥੧੧॥ ਮਾਣਕੀ
ਤੀ ਮਨ ਸਾਹਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨੀਰੁ ਸੁਥਾ ਉਸੁਹਿ ਦਾਹਿ ਸੁਵੈ ਸੁਨਿ
ਹਰਿ ਠਮਤੀ ਸਿੰਗਾ ਤਿਪੰਗਾ ਤਿਸਾ ਬੁਥਣਿ ਦਾਹਿ ਮਾਣਕੀ
ਚੋਗੁ ਰੀ ਮਾਣ ਮਹਤੁ ਮਨਿ ਦੁਖਿ ਦਾਹਿ ਗਾਉ ਨਿਥਾ ਉਨਿ
ਉਹੈ ਸਾਹਿਬ ਚਿਉ ਦਾਹੁ ਹੋਵੈ ਦਾਹਿ ਭਖੁ ਮਭਖੁ ਮਭਖੁ
ਪੁਭੁ ਟੁਭੁ ਟੁਭੁ ਮੰਦਰਿ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਦਾਹਿ ਸਾਧ ਸਿੰਗਾ ਤਿਰੁ ਸਾਧ

ਇਕੋ ਸਾਧਸੰਗਾਤਿ ਵਿਦਿਅਾਇ ਬਹੰਦਾ ਦੁਗਮਤਿ ਦੁ
ਜੇਲਾਇ ਪਚੰਦਾ ॥ ੩ ॥ ਚੋਗਚਰਨੁ ਮੇਦੁਲੇ ਮੇਲੁਕਾ
ਕਾਤੁਰੀਸਿਦਾ ॥ ਸਭ ਸੁਰੀਧੁਟਲਾਇ ਕੇਗੁਰਗੀਧੀਅੰ
ਗਜਕਰੰਦਾ ॥ ਖਜਲਸਾਮੈਵੇਥਾਹਿਥਾਂਗੁਲਾਮੈਦਰਿ
ਇਦੁਟਸਹਕੰਦਾ ॥ ਸੰਗਦਹਾਦੇਹੀਖਉਲੀਮੇਸਾਰਨਸੈ
ਨਦਕਭਵੰਦਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਾਤਿ ਗੁਰਸਥਦੁਸੁਟਿਭਉਕੁ
ਤਿਹਿਰਦੈਸਧਰੰਦਾ ॥ ਅਨਾਮਖਹਿਦਈਬੇਲਾਕੰਨਾਨੁ

ਭੁਟੇ ਦਾ ਥਪ ਚਟੀ ਜਾਇ ਭਰੇ ਦਾ ॥ ਧੋਤੇ ਹੋਵਨਿ ॥ ੧੮੪ ॥
ਭੁਟੇ ਪਾਟ ਪਟੀ ਬਰਖਰੇ ਅਸੇ ਲੋ ॥ ਰਿਗਾਇ ਰਿਗੀ ਰਿਗੀ
ਅਨਿਭੇ ਰਿਗਾ ਰੁਰਿਗਾ ਅਡੇ ਲੋ ॥ ਸਾਹਿਬ ਲੇ ਲੇ ਪੈ ਨ ਦੇ ਰੂਪ
ਗੁਰਸਾਨਿ ਕੇ ਲੋ ॥ ਸੇਭਾ ਵੇਤ ਸੁਹਾਵਣੇ ਚਜ ਅਚਾਰ
ਸਿਰਾਹਿ ਚੇ ਲੋ ॥ ਕਾਟਾ ਕੇ ਬਲੁ ਉਜਲਾਹਾਇ ਨ ਧੋਤੇ
ਗੁਨਿ ਰੇ ਲੋ ॥ ਸਾਧ ਸਿਰਾਤਿ ਗੁਰਸਾਥ ਦੁਸੁਟਿ ਝਾਕੇ ਅੰਦ
ਝੀਰੁ ਵਿਰੇ ਲੋ ॥ ਕਾਪਟ ਸਨਹੀ ਉਜੜ ਬੇ ਬੋ ॥ ਧੋਤੇ

ਅੰਦਰਿ ਜੀਅ ਕੈ ਸਭ ਦੂ ਉਚਾ ਹੋਇ ਰਿਖਾ ਲੈ॥ ਬੂਟ ਵਰਗ
ਕਹਿਣੈ ਲਦਾਹੇ ਇਚੁ ਹੁਚੁ ਹਾਅਪੁਸਮਾ ਲੈ॥ ਖੋਤਿ ਸਦ
ਠਹੇ ਇਲਾਵ ਟੀਛੂ ਟਲਿਤਿ ਲਭੁ ਅਰੁ ਨਿਰਾਲੈ॥ ਨਿਹਟ
ਲਾਸਾਰੇ ਖੋਤਾਵਿ ਚੇਜਿ ਉਸਰਵਾ ਰੁਕਮਾਵਾ ਵਿਚਲੈ॥ ਸਾ
ਧਰਿ ਗਾਇਕੁ ਰਸ ਬਦਲੁ ਟਿਕਪਟ ਸੋਨ ਹੁਕਰਨਿ ਬੋਝਾ ਲੈ॥
ਨਿਹਟ ਲਜਨ ਸੁਅਕਾਰ ਬਹਲਤਿ ਪਲਾਤਿ ਹੋਵਾਨਿ ਮੁਕ
ਣੈ॥ ਜਪੁ ਪੁਰਿਜਾ ਜੀ ਦੁਰਿ ਹਵਾ ਲੈ॥ ਉਜਲ ਕੈ ਹੰਦਿ

॥ ਕਣਕਾਣੀ ਜੇਵ ਦਿਜੁ ਠੀਹੋਵੈ ਜੁਠਿ ਸੁਆਹੁਆਂ ਜੀਅ ॥ ੧੮੫ ॥
॥ ਤਜਾਣਾ ਮੰਦਰਿ ਲੇਖੋਵੈ ਬਾਹਰੁ ਸੁਚਾਧੋਤਿ ਆਮੰਦ
॥ ਲਖਾ ਮੰਤ੍ਰਿ ਦਿਗੋਵੈ ਮਨੁ ਠੋਤਨਿ ਜੁਠਿ ਹੋਥਕਾਪੋਵੈ
॥ ਹਿਰਨੋਰੋਵੈ ਸਾਧਸੰਗਾਤਿ ਗੁਰਸਥ ਦੁਸੁਟਿ ਕਪਠ ਜਨੇ
॥ ਹੋਰੋਵੈ ਗਲੀਬਿਪਤਿ ਨਹੋਵਈ ਖੰਡੁ ਖੰਡੁ ਕਥਿਸਉ
॥ ਭੋਵੈ ਮਖਣਖਾਇ ਨ ਨੀਰਾਵਿਲੋਵੈ ॥ ਰੁਖਾਵਿਚਿ
॥ ਹੋਰੋਵੈ ਅਰੁ ਕਨੇਰਦੁਆਲੇ ॥ ਅਰੁ ਰੁਠਲੇ ਅਰੁ

ਕੇਲੀਆ ਫਲ ਅੰਦਰਿ ਥੀ ਅਚਿਤੀ ਮਤਾ ਲੋ। ਨਿਬੈਸਾ
ਨਿਜ ਦੁਹਰਿ ਵਰਿ ਅਈਹੋਇ ਉਚਾ ਲੋ। ਕਲੀਆ ਪਦਿ
ਕਲੇਰ ਨਦੁਰਾ ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਦੁਰੰਗਾ ਦਿਖਾ ਲੋ। ਬਾਹਰੁ ਲਾ
ਕੁਲਾ ਕੁਹੋਇ ਅੰਦਰਿ ਚਿਟਾ ਦੁਬਿਧਾ ਨਾ ਲੋ। ਸਾਧ ਸਿੰਘ
ਤਿਤੁਰਾ ਸਬਦੁ ਘੁਟਿ ਗਾਣਤੀ। ਵਿਚਿ ਭਵੈ ਭਰਨਾ ਲੋ।
ਪਰ ਸਨੇਹ ਬੇਹਮੁ ਹੀ ਕਾ ਲੋ। ਫਣ ਵਿਚਿ ਫਣੈ ਫਣ
ਸਪਤਿ ਬਹੁ ਰਸ ਰੀਧ ਸੁਰੀਧ ਸੁਹਿਦੇ। ਅੰਬ ਸਦਾ ਫਲ

ਜੁਏ ਮਾਤੂ ਜੇਵ ਅਨ ਬਫਲੀ ਦੇ। ਦਾਖ ਬਿਜ ਉਰੀ ਜਾਮ ॥ ੧੮੬ ॥
 ਮੁਖੀ ਕੀਤੁ ਤਖ ਜੁਰਿ ਅਨੀ ਦੇ। ਪੀਲੂ ਪੇਤੁ ਬੇਰ ਬਹੁ ਕੇਲੇ ਤੇ
 ਅਖੈ ਟਬਣ ਦੇ। ਮੂਲਿ ਨਭਾਵ ਨਿਅਕ ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਟ
 ਲਾਜਿ ਅਕਿ ਵਸਿ ਦੇ। ਜੇਬ ਇਜੇ ਕਲਵਾਈ ਮੇਦੁ ਧੁਸਮੀ
 ਮੇਲੇ ਹੁਣੀ ਦੇ। ਸਾਧ ਜਿਗਤਿ ਗੁਰਸਾਬ ਦੁਸੁਟਿ ਗਣਤੀ ਅੰਦ
 ਸੰਕਸ਼ਪ ਦੇ। ਕਪਟ ਸਨੇਹਿ ਨ ਬੇਹਿ ਜੜੇ ਦੇ। ॥ ਰੂਬ
 ਗੁਲੇ ਜਿਖ ਲਖਾ ਅਕ ਜਵਾਹੇ। ਬਿਸੀ ਮਰਕਾਲੇ। ਸਿਬਲ

ਪੁਤ੍ਰੁ ਚਕਵੀਆ ਕਰੁ ਛਹ ਸਾਤਿ ਲਖ ਸਿਧੀ ਨਾਲੇ ਪਾਏ
ਫਕਰੁ ਰੋਗੀਘਟਿ ਗਵਹ ਕਾਲੇ ਕੰਥ ਲਭਾ ਲੇ ਕੋਹੀ ਤਿਸ
ਭੁਆ ਕੁਲਾਖਾ ਅਕਤਿ ਰਾਮ ਰਿਤੁ ਮੇਰਿ ਰਾਗੇ ਕਲੀ ਕੇ
ਰਵਖ ਦਿਸੈ ਸਭਾ ਅਵਗੁਣੇ ਤਨਿ ਭੀ ਹਾਣੇ ਜਾਧ ਸਿ
ਤਿਗੁਰਸ ਬਦੁਸੁ ਟਿਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਨ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲੇ ਧਿਰੁ
ਜੀਵਨੁ ਬੇਮੁਖ ਬੇਤਾਲੇ॥ ਲਖ ਨਿਦਕ ਲਖ ਬੇਮੁ
ਖ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਲਖ ਬੁਠ ਹਰਾਮੀ॥ ਜਦੁ ਮਧੋਹੀ ਅਕਿ

ਸੁਖਦੇਰ ਜਾਰਲ ਖਲਖਪਹਿ ਨਾਮੀ ਥਾ ਮਣਕਾ १੮੭
ਵਿਸਾਖ ਤਲਾਇਤ ਬਾਰਹ ਜਾਰ ਮਜਾਮੀ ਕੂੜਿਆ
ਦੁਰਗ ਪਲਖ ਗੁਨਹ ਗਾਰਲ ਖਲਖ ਬਦ ਨਾਮੀ ਅ
ਥਾਧੀ ਬਹੁਪਤਿਤ ਲਖ ਅਵਗੁਣਿ ਮਾਰਖੁ ਮਾਰਖੁ ਨਾ
ਖਲਖਿਲਿ ਬਾਸਿਦ ਗਾਥਾ ਜਲਖ ਸੇਤਾਨ ਜਲਾਮਿ
ਜਲਾਮੀ ਤੁੰਦੇਖਾਹਿ ਹਉ ਮੁਕਰਾਹਉ ਕਪਟੀ ਤੁਅੰਤ ਰਿਜਾ
ਪਤਿਤਉ ਪਾਰਣ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ॥

੨੭੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਇਕੁ ਕਵਉ ਪ੍ਰਿਥ

ਸਾਉ ਕਾਰਿ ਓਅੰ ਕਾਰ ਅੰਨੇ ਕਾ ਅਕਾਰਾ ਪਉਣੁ ਪਈਐ

ਤੋਰ ਪਰਤਿ ਅਗਾ ਸਿਨਿਵਾ ਸੁਦਿ ਸਥਾਰਾ ਜਲ ਬਲ

ਵਰ ਪਰਬਤ ਜੀਅ ਜੇਤਾ ਮਾਗਣਤਾ ਮਪਾਗਾ ਵਿਖ

ਰਭੇਰਾ ਅਖੰਤੁ ਹੇਲਖ ਵਰਤੈ ਰੂਪ ਲਕਪ ਕਾਰਾ ਕੁਦ

ਤਕੀਲ ਨ ਜਾਣੀਐ ਕੇਵਰੁ ਕਾ ਦਰੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਸੰਤੁ

ਕੇਵਰੁ ਵਰੁ ਆਖੀਐ ਵਰੁ ਦੀ ॥ ੧੮੮
ਕੇਵਰੁ ਵਰੁ ਆਖੀਐ ਵਰੁ ਦੀ ॥
ਕੇਵਰੁ ਵਰੁ ਆਖੀਐ ਵਰੁ ਦੀ ॥
ਕੇਵਰੁ ਵਰੁ ਆਖੀਐ ਵਰੁ ਦੀ ॥
ਕੇਵਰੁ ਵਰੁ ਆਖੀਐ ਵਰੁ ਦੀ ॥
ਕੇਵਰੁ ਵਰੁ ਆਖੀਐ ਵਰੁ ਦੀ ॥
ਕੇਵਰੁ ਵਰੁ ਆਖੀਐ ਵਰੁ ਦੀ ॥
ਕੇਵਰੁ ਵਰੁ ਆਖੀਐ ਵਰੁ ਦੀ ॥

ਹਥਪੈਰਦੇਦਾਤਕਾਦੇਸਬਦੁਸੁਰਤਿਸੁਭਾਦਿਸਾਦਿਦੁਮਾਏ
ਕਿਰਤਿਦਿਰਤਿਪਰਕਿਰਤਬਹੁਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਸਿਵਾਸਿ
ਜਟੇਘਰਦਾਰਿਗਰਸਪਰਸਦੇਗੀਧਸੁਗੀਧਸਿਧਿਧਰਕਾਰੇ
ਦਨਭਜਨਭੁਧਿਥਲਟੇਕਾਥਿਥੇਕਵੀਚਾਰਿਵੀਚਾਰੇ
ਕੀਮਤਿਨਪਵੈਥੇਸੁਮਾਰਦਾਤਾਰਪਿਆਰੇਲੇਖਅਲੇਖ
ਅਸੇਖਅਪਾਰੇ ॥ ਪੰਜਤਤਪਰਵਾਣੁਕਰਿਖਾਣੀਚਾਰੇ
ਜਗਤੁਭਿਪਾਇਆਲਖਚਭਿਰਾਜਿਹਜੂਨਿਕਿਚਿਅਵ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦਿਕਸਜੁ ਨਿਵੇ ॥ ੧੮੯ ॥
ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦਿਕਸਜੁ ਨਿਵੇ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਲੇਖੇ ਅੰਦਰਿ
ਕੁੰਦੁ ਨਾਮ ਸਤਾ ਕੇ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ॥ ਲੇਖੇ ਸਾਜਿ
ਦੇਵੀ ਦੇ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਰੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਅਧੀਪ ਅਲੇ
ਖੁ ਨ ਲਾਇਆ ॥ ਭੈਦਿ ਚਧਰਤਿ ਅਗਾਸੁ ਹੋਇ
ਧਰਤਿ ਭਰਿਧਰਾਇਆ ॥ ਪਉਟੁ ਪਾਣੀ ਬੇਸਿਤਰੇ ਭੈਦਿ
ਦੇਖੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਧਰਤਿ ਧਰਿ

ਵਿਣੁ ਭੀਸਾ ਅਦਾ ਸੁਰਹਾਇਆ ਕਾਠੈ ਸੰਦਾਹਿ ਮਨ
ਨਿਧਰਿਕ ਰਿਪਰ ਫੁਲੁ ਤੁਸੁ ਫਲੁ ਫਲਾਇ ਮਨ
ਦੁਆਰੀ ਪਵਣੁ ਪਾਰਿਓ ਵਿਚਿ ਸੁਰਜੁ ਚੰਦ ਚਲਾਇ
ਅਨਾਨਿ ਦਭ ਓਅਗਿ ਖਨਿ ਰੰਜਨੁ ਰਾਇਆ ॥ ਲਖਾ
ਸਮਾਣੁ ਓਚਾਣਿ ਚਾੜ੍ਹਿ ਓਚਾਹੈ ਨ ਅੰਬ ਫਿਸਕੈ
ਚੀਹੁ ਓਚਾ ਘਣਾ ਥਾਓ ਗਿਰਾਓ ਨਨਾ ਓਅਥਕੈ ਲਖ
ਪਤਾਲ ਨਿਵਾਣਿ ਜਾਇ ਨੀਵਾਹੈ ਨ ਨੀਵਿਤਕੈ ਪੂਰਿ

ਉਤਰਾਧਿਵਖਾਣਿਫੇਰਿਚਉਫੇਰਨਫਕੈਓਓ੩ ੧੯੦
ਨਿਲਭਈਓਪਤਿਪਰਲਉਅਖਿਫਰਕੈਫੁਲਾਂ
ਦਿਵਾਸੁਮਹਕੈ॥ ਓਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਕਰਿਥਿਤਿ
ਕੁਨਾਹੁਜਣਾਇਆਨਿਰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਦਿਵੁਏਕੈ
ਕੁਨਾਨਖੁਲਖਾਇਆਮਾਪੇਅਗੀਪਉਪਾਇਕੈਆ
ਪਣਾਨਉਪਰਾਇਆਮਾਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੁਹੋਹੋਏ
ਹੋਵਾਂਅਗਇਆਮਾਦਿਨਾਮੰਤੁਥਿਅੰਤੁਹੋਅਗੀਪੇ॥

ਮਿਸਰ ਮੀ ਪੁਸ਼ਟਾਇ ਮਾਮਾ ਪੋਆ ਮੀ ਪਉ ਪਾਥਿ ਜਾਮਾਇ
ਰਮਿ ਰਮਿ ਵਿਦਿਗਿ ਖਿਰਿ ਨੁਕਰਿ ਵਰਤਿ ਰੁਕਰਿ ਰੁਕਰਿ
ਕੇਵਰੁ ਵਰੁ ਆਖੀ ਮੇਰਿ ਤੁਧਾਰਿ ਵੇਸਿ ਕੇਵਰੁ
ਇਕ ਕਵਉ ਮਾਉ ਹੋਲਾਖ ਦਰੀ ਮਾਉ ਨਕੀਲ ਤਿਧਾ
ਈਸਾਖਰ ਵਰੁ ਆਪਾਰਹੈ ਪਾਗਵਰੁ ਨ ਮਲੁ ਖੁਟਾ
ਈਸਾਖਰ ਵਰੁ ਹਾਇ ਕੇਰਿ ਬੇਰਹਿ ਮਾਮਾ ਪੁਤੁ
ਪੁਰਨ ਰਨ ਬਰਹਿ ਇਵ ਠਾਈ ॥ ਲਖ ਦਰੀ ਮੀ

ਤਿਸਾਸਗਾਹਮਥਾਹਵਹੀਦੋਮਮਾਦੇਨਨੀ ੧੯੧
ਤੁਹੈਮਗਮਮਗਚਰਟੇਰਾਫਿਰੀਦੋਮਮਲਖੁਮ
ਮੁਖਾਈਮੇਪਾਰਾਵਰਨਪਾਰੁਲਹੀਦੋਲਹਰਿਤਰੀ
ਸਿਰਲਖਸਾਰਸਿਗਮਰੇਗਾਰਵੇਦੋਸਤਨਪਦਾਰਥ
ਲਖਮੁਲਿਮਮੁਲਿਨਤੁਲਿਤੁਲਿਦੋਸਦਕੇਸਿਰਜ
ਲਗਸਿਰਦੋਪਰਵਦਗਾਰੁਸਲਾਹੀਮੇਸਿਰਨਿਉ
ਪੁਰੀਕਾਥਿਰੀਗਾਰਾਨਿਕੁਰੀਜਕੁਸਥਾਰਦਾਸਭਨ

ਦਾ ਤਿਕਟੇ ਅਨਾਮੰਗਿਆ ਕਿਸੇ ਜੇਵੇ ਹਾਨਾ ਰਿਕੇ ਦੁਬਿਧ
ਅੰਦਰਿਸੰਦੀਚਰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰਥੇ ਪੁਰੈ ਪੂਰਨਾ ਕੁਲ
ਪੁਸਤਾਸਹਾਇਗਿ ਦਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਸਭਾਨਾ
ਦਰਿਹੈ ਸਰਬੰਗਿ ਪਉਣੁ ਪਾਇ ਬੇ ਜਿਤੁ ਜਿਗਿ
ਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਕਾਰਿਸਖੀ ਟਿਕਉ ਪਾਈ ਮਾਇਆ ਟਿਕੈ
ਅਚਉ ਦਹਤੁ ਵਟਨੁ ਭੁਖੁ ਮਹੀ ਅਲੁਫੁ ਭੁਕਰਿਫੁ
ਇਸਾ ਕਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਿ ਸੁਤੇ ਦਸਾ ਅਵਤਾਰ ਬਜਾਇ

ਗਾਹੀ॥ ਕੇਵਰੁ ਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਹੈ ਕੇਵਰੁ ਲਾਸ ਕਰੁ ਸੇਵਾ ਸਿਧ
ਹੀ॥ ਹੁਕਮੇ ਮਾਂਦਰਿ ਸਤੁ ਕੇ ਕੇਵਰੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕੋਪਰਵਾ ਹੀ॥
ਹੋਰੁ ਸੁਪੁਛਿ ਨ ਮਤਾ ਨਿਬਾਹੀ॥ ਲਖ ਲਖ ਬ੍ਰਹਮੇਵੇਦ
ਪਾਤ੍ਰਿ ਇਕ ਸਮਾਖਰਭੇਦੁ ਨ ਜਾਤਾ॥ ਜੇਗਾਧਿ ਮਾਨੁ ਮਹੇਸ
ਲਖ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਨ ਭੇਖੁ ਪਛਾਤਾ॥ ਲਖ ਅਵਤਾਰਾ ਅਕਾ
ਕਰਿ ਭਿਲੁ ਵੀਚਾਰੁ ਨ ਬਿਸਨ ਪਛਾਤਾ॥ ਲਖ ਲਖ ਨਉਤ
ਨ ਨ ਰਿਲੇ ਲਖ ਲਖ ਸੇਖੁ ਦਿਸੇਖ ਨ ਤਾਤਾ॥ ਚਿਤੁ ਜੀਵ

ਭੁਖੁ ਹੰਢੇ ਦਰਸਨ ਪੰਥਨ ਸਬਦ ਸਿਵਾ ਤਾ ਦਾ ਤਿਉ ॥੧੬੩॥
ਇਸਾਗਨਿ ਦਾ ਤਾ ॥ ਨਿਰਿਕ ਬਾਮਕਾ ਰੁਕ ਰਿਗੁ
ਭੁਖਿ ਹੋਇ ਧਿਆਨੁ ਪਰਾਇਆ ॥ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਗੁਰ ਸਿਖ
ਇਸਾ ਪਸੰਗਾ ਤਿਸ ਚੁਖਿ ਰੁਵ ਸਾਇਆ ॥ ਵੇਦ ਕਤੇਬ ਹੁਬ
ਦਾ ਅਕ ਬਕ ਬਾਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਫੀਹਾ ਮੀਦ
ਇਵਰਤਾਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਇਕੀਲੁ ਖਾਇਆ ॥ ਮਾਇ
ਨਾਇ ਰਿਤਿ ਦਾ ਸੁਕ ਰਿਨਾ ਮੁਦਾਨੁ ਇਸਨ ਨੁਦਿਤਾਇਆ ॥

ਭਾਵਹੀਥਾਇਕਤਕਰਿਕੁਰਮੁਖਿਗਾਗੀਰਾਹੁਚਕਾਇ
ਘਪਤਿਪਉਤੀਚਰਿਨਿਘਪਰਿਅਭਾਇਅਥਾ
ਖਿਅਰਗੀਪੈਰਘਰਿਦੁਬਿਧਾਵਾਟਕੁਵਾਟਨਧਾਇਅਥਾ
ਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਕੈਮਰਦਾਂਜਾਵਾਨਦਰਿਸਅਭਾਇਅਥਾ
ਨੀਸਤਿਗੁਰਸਬਦਸੁਣਿਅਨਹਦਰੁਣਤੁਣਕਾਰਸੁਣ
ਇਅਥਾਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਅਭਾਇਕੈਨਿਹਚਲੁਸਾਧੁਸਿ
ਜਿਲਾਇਅਥਾਚਰਣਕਵਣਮਕਰਿਦਰਸਿਸੁਖਸਿਪਟ

ਭਰਿਸਹੁਜਿਸਮਾਇਆਪਿਰਮਪਿਆਲਾਮਪਿਓਭਿ ੧੮੬
ਨਾਇਆ ॥ ਜਾਪ੍ਰਸਿਰਾਤਿਕਰਿਸਾਪਨਾਪਿਰਮਪਿਆਲਾ
ਜਨਰੁਜਰਣਾਧੇਰੀਪੇਪਾਖਾਕੁਰਹਇਆਪੁਗਵਾਇਜੀ
ਦੁਇਆਮਰਣਾਜੀਵਣਸੁਕਤਿਵਖਾਣੀਐਮਰਿਮਰਿਜੀ
ਵਣੁਬਿਰੁਬਿਤਰਣਾਸਬਦੁਸੁਰਤਿਲਿਵਣੀਵੁਹਇਆ
ਪੁਰਿਪੀਅਣੁਤੈਅਉਚਰੁਚਰਣਾਅਸਹਦਨਾਦਅਵੇ
ਜਨਵੀਅੰਤਿਵਣੀਨਿਸੁਰੁਸੁਰਣਾਕਰਣਕਬਣਕਾਰ

ਟਸਮਰਬੁਹਿਕਾਰਟਕਰਟੁਨਕਰਟਕਰਦਾਪਤਿਉ
ਧਾਰਟਮਸਰਟਸਰਟਾ) ਗੁਰਮੁਖਿਭੇਦਿਚਿਜੀਮ
ਣਭੇਦਿਚਿਰਹਟਾਭੇਦਿਚਿਚਲਣਾਸਾਧਸਿਗਾਤਿਉ
ਤਾਇਦਿਚਿਭਗਾਤਿਵਛਲੁਕਾਇਮਛਲੁਛਲਣਾਸ
ਲਾਦਿਚਿਕਵਲੁਮਾਠਿਪਤੁਹਇਆਸਨਿਗਸਵਲੇਵੇ
ਵਲਣਾਅਹਰਾਣਿਘਣਿਹੀਰੇਜੁਗਾਤਿਗੁਰਮਤਿਨਿਕ
ਲੁਮਾਟਲੁਨਟਲਣਾਪਰਉਪਕਾਰਵੀਚਗਾਦਿਚਿਜੀ

ਏਏਏ ਮਵਾਂਗੀਢਲਣਾ ਚਾਰਿਵਰਨਤੋਥੇਲਰਸੁ ॥੧੯੫॥
ਪੁਰਾਣਾਇਰਲਾਇਆਂਬਲਣਾ ਵਟੀਤੇਭੁਦੀਵਾਰ
ਭੁਲਣਾ ॥ ਸਤੁਸਿਤੋਖੁਦਾਇਆਧਰਮੁਅਰਥਕ
ਵਿਰਕੁਜਾਣੇ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਖੀਅਨਿਹੋਇਲ
ਪੁਣਿਨਪੁਤੁਪਰਵਾਣੇ ਰਿਧੀਸਿਧੀਲਖਲਖਨਿਧਿਨਿਧ
ਲਖਤਿਭੁਨਤੁਲਾਣੇ ਵਰਨਦਿਸਦਿਸਿਜੋਗਲਖਸ
ਧੁਰਤਿਲਿਵਲਖਹੈਰਾਣੇ ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਜਿਮਰਦ

ਸਿਖਤਗਤਿਜੁਗਤਿਲਖਨੇਰਵਖਾਇਐਪਰਮਪਿਸ
ਏਸਹਜਪਰਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਚੇਜਵਿਰਾਇਐਮਤਿਬੁ
ਧਿਨਿਧਣਖਮੇਲਿਮਿਲਾਇਐਜਪਤਪਸਿਜਮਲਖ
ਲਖਹੋਮਜਗਨਈਵੇਦਕਰੇਡੀਵਰਤਨੇਮਸਿਜਮਪਵਿਕ
ਰਮਧਰਮਲਖਤੰਦੁਮਰੇਡੀਭੀਰਥਪੁਰਥਸਿਜੇਗਲਖ
ਪੁੰਨਦਨਭਿਪ੍ਰਕਾਸਨਭੀਵੇਵੀਦੇਵਸਰੇਵੇਣਵਰਸ
ਰਪਲਖਜੇਡਾਵੇਛੇਡੀਦਰਸਨਵਰਨਅਵਰਨ

ਖੁਜਾਮਰਚਾਬੀਧਨਤੋਵੀਯੋਲੋਕਵੇਦਗੁਣਰਿਅਨਲ ੧੮੬
 ਖੋਗੋਗਲਖਝਾਵਿਪਛੋਲੀਯਸਚਹੁਓਰੇਸਭੁਕਿਹੁ
 ਖਖਸਿਅਣਪਸਭਾਬੀਯੋਪਰਿਸਚੁਅਚਾਰੁਚਮੇਵ
 ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਧਜਿਗਤਿਸਚੁਤ
 ਖੁਜੁਹੇਲਾਯਸਚੁਸਬਦੁਟਕਸਾਲਸਚੁਅਸਟਧਾਤੁ
 ਇਕਪਾਰਸਮੇਲਾਯਸਚਾਅਥਿਚਲੁਰਾਜੁਹੇਸਚੁਅਹਲੁ
 ਨਦਾਟਿਨਵੇਲਾਯਸਚੁਹੁਕਮੁਵਰਤਦਾਸਚਾਅਮਰੁਸ

ਚੋਰਸਕੇਲਾਸਚੀਸਿਫਾਤਿਸਲਾਹਸਚੁਸਚੁਸਾਲਾਹੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾਸਚਾਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥਹੈਸਚਉਪਦੇਸੁਸਚਾ
ਹਾਇਹਾਹੇਲਾਅਸਾਦਿਚਿਨਿਰਾਸਗਤਿਸਚਾਖੇਲੁਸੇਲੁ
ਸਚੁਖੇਲਾਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਗੁਰਗੁਰਚੇਲਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਖਿਹਉਐਪਰਹਰੈਅਨਿਭਾਵੇਖਸੇਦਾਭਾਣਾਐਗੀਪੇਧਾ
ਖਕਹੋਇਦਰਗਾਹਪਾਵੇਮਾਣਨਿਮਾਣਾਵਰਤਮਾਨਾਦਿ
ਚਿਦਰਤਦਾਹੋਵਣਹਾਰਸੇਣੀਪਰਵਣਾਕਰਣੁਕਰਤ

ਕੈਸੇ ਰਿਧਿ ਰਿਸੀ ਨਿਕਰੇ ਸੁਕਰਾਣਾ ਰਾਜੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ੧੮੭
ਦਿਉਨੀ ਮਾਨੰਦ ਬਿਜਿਉ ਮਿਹਮਾਣਾ ਵਿਸਮਾਦੀ ਵਿਸ
ਮਦਿ ਚਿਕੁ ਦਰਤਿ ਕਾ ਦਰਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ਲੇਪ ਅਲੇ
ਪਸਦਾ ਨਿਰਬਾਣਾ ॥ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ਹੋਇ ਕੇ ਸਾਹਿਬ
ਦੇ ਹੁਕਮੇ ਵਿਚਿ ਰਹਣਾ ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੇ ਸਭਨਾ
ਨਦਰ ਟੁਹੇ ਸਹਣਾ ॥ ਦਿਲੁ ਦਰੀਆ ਉਸਮਾ ਉਕਾਰਿ
ਕੁਸਾਵਾ ਇਰਾਗੀ ਥੀਵਹਣਾ ਵੀਹ ਇਕੀ ਹਉ ਲਿਖਿ ਕੇ

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਧਾਸਾਇ ਬਹਣਾ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲੇਖ
ਨਹੋਇ ਅਨਭਉ ਅਘੜਾਘੜਾਏਗਹਣਾ ਸਿਦਕਾ
ਗੰਥਾ ਬਤਾਸਾ ਕਰਮੁ ਕਰਿ ਨ ਦੇਣਾ ਲਹਣਾ ਨੀਰਿ ਨ ਰੁਖੁ
ਅਗੰਨ ਦਹਣਾ ਸਿਹਰ ਸੁਹਬਤਿ ਮਾਸਕੀਇਸ
ਕੁਸੁਮਕ ਕਿਉ ਲੁਕੇ ਲੁਕਾਇਆ ਚੰਦ ਨ ਵਾਸੁ ਵਾਸੁ
ਤਿਹੋਇ ਸੁਰੀਧੁ ਨ ਮਾਧੁਗਣਾਇਆ ਨਦੀਅੰਨਾ ਲੇਖ
ਮਿਲਿਹੋਇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਮਾਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ਹੀਰੋ ਹੀਰੋ

ਅਟੀਕਟੀਹੋਇਰਿਦੈਸਮਾਇਆਸਾਧਸਿਭਾਤਿ
ਇਸਧੁਹੋਇਪਥਸਿਮਿਤਿਪਾਰਸੁਹੋਇਆਇਆਸਿਰ
ਚੁਨਿਹਚਲੁਗੁਰਮਤੀਭਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇਅਛਲੁਛ
ਲਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਮਲਖੁਲਖਾਇਆ

੧੮੮

ੴ ਸਾਤਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਏਕ
ਨਾਮੁਪ੍ਰਿਥਿਪਾਇਆ ॥ ਸੰਕਾਰਿ ॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਸੁਤਿਲੀਵਲੀਵੁਤਾਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ੧੮੮ ॥
ਮਤੁਜਾਣਗੁਰਿਸਮਝਾਇਆ ॥ ਮਿਹਮਦੀਮਿਸਤੁ
ਜਲਸਿਆਇਆ ॥ ਖਾਵਾਣੇਸੇਖਵਪਿਐਪਿਐ ॥
ਅਕਰਨਰਸਬੁਗੁਮਾਣੁਹਸੇਹਸਾਇਆ ॥ ਪਾਹੁਨਰੁਪ
ਵਟੁਕਾਜੁਸੁਹਾਇਆ ॥ ਮਜਲਸਕਾਰਿਹੋਰਾਣੁਉ
ਨਿਸਿਧਾਇਆ ॥ ਗੋਇਲਤੁਨਚਾਰਿਗੁਰਮੁ
ਖਿਜਾਣੀਐਮਿਤੀਲੇਮਿਹਵਾਰਿਚੇਜਵਿਰਾਣੀਐ ॥

ਰਸੈ ਨਿਝਰਧਾਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਾਣੀਐ ॥ ਵੇਬੁਲੀਆਈ ॥
 ਅੰਨਲਾਜਮਾਣੀਐ ॥ ਗਾਵਾਨਿਸਾ ॥ ਸਲਾਰਸੁਘਭੁਸੁ
 ਜਾਣੀਐ ॥ ਹਰੀਮੇਗਰਬੁਸਿਵਾਰਿਸਾ ॥ ਨੁਵਸਿਅਦੀਐ ॥
 ਗੁਰਸੁਖਿਸਥਵਦੀਚਾਰਿਸਚਿਸਿਵਾਣੀਐ ॥
 ਵਟਾਉਗਤਿਸਰਾਈਵਸਿਅਾ ॥ ਓਠਿਚਲਿਅਪਰਭਾਣਿ
 ਮਰਗੁਦਸਿਅਾ ॥ ਨਾਹਿਪਰਾਈਰਾਤਿਨਚਿਤਿਰਹਸਿਅਾ ॥
 ਮੁਏਨਪੁਛੇਜਾਤਿਵਿਵਾਹਿਨਹਸਿਅਾ ॥ ਦਾਤਕਰੈਸੁਦ

ਗੁਰਮਤਿ ਸਿਆਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਮਰਨੁ ਵਾਤਿ ਕਵਲੁ ਵੇ २੦੦
ਸਿਆਰੁ ॥ ਏਵਾਣੀ ਦੀਰਾਤਿ ਦੀਵੇ ਬਾਣੀ ਅਨਿਤਰੇ
ਨਤਿ ਸਨਾਤਿ ਅੰਬਰਿ ਭਾਣੀ ਅਨਿਤਾ ਫੁਲਾ ਦੀ ਬਾਗਤਿ
ਦੁਇ ਚੁਇ ਚਾਣੀ ਅਨਿਤਾ ਤਿਰਥ ਜਾਤੀ ਜਾਤਿ ਨੈਣ ਨਿਹਾਲ
ਨਿਹਰਿ ਚੰਦ ਉਰੀ ਝਾਤਿ ਵਸਾਇ ਉਚਾਣੀ ਅਨਿਤਾ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਦਾਤਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੀ ਅਨਿਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਅਨਿਪਰਗਾ ਸੁਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿਅਾ ਧੋਈ ਅਣੈ ਘਰਿ ਵਾ

ਸੁਮੈਏਅੰਦੇਸਿਅਮਮਾਸਾਵਚਿਨਿਰਾਸੁਗਿਅਮਾਤੁਮੈ
ਸਿਅਮਾਨਾਧਸਿਗਤਿਰਹਾਸਿਸਥਾਦੇਸਿਦੇਸਿਅਮਾਤੁ
ਰਸੁਖਿਦਾਸਨਿਦਾਸਪਤਪਰਵੇਸਿਅਮਾਸਿਮਰਣਸਾਸੁ
ਗਿਰਾਸਿਦੇਸਦਿਦੇਸਿਅਮਾ। ਨਦੀਨਾਵਸਿਜੇਗਮਿ
ਮਿਲਾਇਅਮਾਸੁਹਦੇਅੰਦਰਿਭੇਗੁਰਾਜੁਕਾਇਅਮਾ
ਦੇਹਰਖੁਕਦੇਸੇਗੁਤਰਵਰਛਾਇਅਮਾਕਟੇਹਉਮੈਰੇਕੁ
ਅਪੁਰਾਣਾਇਅਮਾਘਰਹੀਅੰਦਰਿਜੇਗੁਰੁਸੁਖਿਪਾਣਿ

ਗੁਰਸੂਖਿ ੨੦੧
ਗੁਰਸੂਖਿ ੨੦੧

ਗੁਰਸੂਖਿ ੨੦੧

ਗੁਰਸੂਖਿ ੨੦੧

ਗੁਰਸੂਖਿ ੨੦੧

ਗੁਰਸੂਖਿ ੨੦੧

ਗੁਰਸੂਖਿ ੨੦੧

ਗੁਰਸੂਖਿ ੨੦੧

ਭੁਪਾਇਆਗੁਰਿਉਪਦੇਸੁਅਗੀਮੁਰਿਦੈਵਸਾਇਆ
ਫਜੁਪੁਜਾਧਰੀਮੁਸਹਜਿਸੁਭਾਇਆਸਹੈਨਦੁਖਸੀਸੁ
ਣਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦੁਰਲਿਭਦੇਹਅਉਸਰੁਸਾਣੇ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਅਸਨੇਹਸਭਟੰਗਮਾਣਦੇਸਾਥਦਸੁਰਤਿ
ਵਲੇਹਅਖਿਵਖਾਣਦੇਦੇਹੀਵਿਚਿਬਿਦੇਹਸਚੁਨਿਦਾ
ਦੇਦੁਖਧਾਰਹੁਨਟੇਹੁਇਕਪਛਾਣਦੇਚਾਰਿਦੇਹਤ੍ਵੇਖੇ
ਨਿਵਿਚਿਅਣਦੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਉਪਕਾਰੀਵਿਦਾ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਚਾਵਾਇਆ ਗੁ ੨੦੨
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ

ਦੇਤੁ ਵਿਰਹੇ ਨਿਤਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹਾ ਟੁਹੈ ਟੁਹੈ
ਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਦਾ ਰਿਦਰਗਹਾ ਚਰਿ
ਅਸਚੀ ਦਰਗਹਾ ਜਾਇ ਸਚਾ ਪਿਤ੍ਰੁ ਮਲਿਆ ਮਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਭੋਜਨੁ ਭਾਰੇ ਚਉ ਮਲਿਆ ਮਾਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਹਚਉ ਚਉ
ਨਹ ਲੇਹਾ ਲਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਮਲਾਉ ਭਲੀ ਹੁਕਾਇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦੇ ਜਾਨਿਆ ਵਨਿ ਪਲਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਧਾਮਾ ਪੁਸਾ ਪੁਦਖਾਣਿਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਧਿ ਬਿਬੇਕਾ ਕਿ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਗਤੁ ਪਛਾਣੀਐ॥ ੨੦੩
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਹਮਾਰਿ ਆਨੁ ਰਿਅਮਾਨੀ ਬਾਣੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁ
ਰਖਾਉ ਸਬਦਿ ਨਿਸਾਣੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਉੜੀ ਪਤਿ ਪਰ
ਗੁਰਮੁਖੀਐ॥ ਸਚੁ ਨਾਉ ਕਰਤਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ
ਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੰਕਾਰੁ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
ਦੁ ਦੀਚਾਰੁ ਸਦਾ ਲਿਖ ਲਾਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਅਚਾਰੁ
ਸਚੁ ਕਮਾਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਨ ਪਛੋਤਾਈਐ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਹੋਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇਅਪਰਸੁਦਗੁਮ
ਲੋਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਹਮਧਿਆਨੁ ਦਬਿਧਾ ਕੋਈਐ॥ ਚੁਰ
ਮੁਖਿ ਪਰਧਨ ਰੂਪੁ ਨਿੰਦਨੁ ਰਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਰਿਸ
ਬਦਿ ਦੇਲੋਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਸਦਾ ਜਾਇਅੰਤਿ ਨਿਰੋਈਐ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਰੁ ਤੋਹਿ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪੁਗਧਾਇਅੰਦਰੁ ਜੋਧੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤੁ ਨਿਤੋ ਕੁਨਕਾਂਝੇ

ॐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋ ਨਰਵੇਰਨਵੇਰਾਵਿਰੋਪੀਐ ॥ ਚਹੁ ਵਰਨ ॥ ੨੦੪ ॥
ਦੇਸੁ ਸਹਾਜਿ ਸਮਧੀਐ ॥ ਧੰਨੁ ਜਣੇ ਦੀਆ ਉਜੇਧਾ ਜੇਧੀ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿਗੁਰਵਾਹੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਲੀਐ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਸਚੀਧਾਤਿ ਸਾਹੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸ
ਹੁਦਾਇ ਇਲਹੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਰੀਰਾਹੁ ਸਚਿ ਨਿਬਾਹੀ ॥
ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿਅਗਾਹੁ ਗਾਹਿਗਾਹੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਪ
ਵਹੁਨ ਬੇਪਰਵਾਹੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਤੇਲੁ ਨ ਤੇਲਾਇ

ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਕੁਰਾਨੁ ਪੁਰਾ ਬੋਲੁ ਨ ਬੋਲਾਇ ਬੋਲੀ ਮੇਰੇ ਕੁਰਾਨੁ
ਮੇਰੇ ਕੁਰਾਨੁ ਨ ਬੋਲਾਇ ਰੋਲੀ ਮੇਰੇ ਕੁਰਾਨੁ ਪਿਪਿਰਾ ਮੇਰੇ
ਨੋ ਬੋਲਾਇ ਜੋਲੀ ਮੇਰੇ ਕੁਰਾਨੁ ਪਿਪਿਰਾ ਨਿਰੋਲੁ ਨ ਬੋਲਾਇ ਰੋਲੀ
ਮੇਰੇ ਕੁਰਾਨੁ ਪਿਪਿਰਾ ਦੁਆਲੇ ਲੁਪੀ ਮੇਰੇ ਕੁਰਾਨੁ ਪਿਪਿਰਾ
ਕੁਰਾਨੁ ਪਿਪਿਰਾ ਫਟਕੁ ਪਾਇ ਸਭ ਫਟਕੁ ਪਾਇ ਮੇਰੇ ਕੁਰਾਨੁ
ਦੁਆਇ ਸਭ ਰੋਗ ਲਾਇ ਮੇਰੇ ਕੁਰਾਨੁ ਪਿਪਿਰਾ ਸਭ ਰੋਗ ਲਾਇ
ਹੁਇ ਮੇਰੇ ਕੁਰਾਨੁ ਪਿਪਿਰਾ ਸਭ ਰੋਗ ਲਾਇ ਮੇਰੇ ਕੁਰਾਨੁ

ਦੇਹੁਤਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਅਨਹ ਦੁਵਾਇਆ ਨਿਜ ਪਰਿ ਨਿਹ २੦੫
ਨਦਾਇ ਨਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਇਆ ॥

॥ ਜਾਤਿ ਗੁਰ ॥ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ॥
ਪਾਇ ਗੁਰ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ॥
ਗੁਰ ਸਿਖ ਹੋ ਗੁਰ ॥ ਮਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ॥
ਗੁਰ ਸਿਖ ਗੁਰ ॥ ਗੁਰ ॥

ਏਏਆਇਆ ਗੁਰਸਿਖੁ ਹਰਿਗੋਇੰਦੁ ਨ ਕੂਕੈ ਕੁਕਾਇਨਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਪੂਜ ਕਰਾਇਆ ਅਸਟਧਾਤੁ
ਕਧਾਤੁ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇਆ ਥਾਵ ਨ ਚੰਦ ਨੁ ਹੋਇ ਬਿਰਖ ਬੋਹ
ਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਗੁਰਹੋਇ ਅਚਰ ਜਾਇਖਾਇਆ
ਤੋਜੋਤਿ ਜਗਾਇਦੀਪ ਦੀਪਾਇਆ ਨੀਰੋਅੰਦਰਿ ਨੀਰਸਿ
ਏਏਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰ ਕਰੰ ਮੁਸਰਣੀਆਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ

॥ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ਾਇਆ ਪਰਹੀ ਵਿਚਿ ਉਦਾਸੁ ਨ ਫਿਅ ॥ ੨੦੬ ॥
॥ ਇਸ ਪਰਉਪਦੇਸੁ ਕਮਾਇਅ ਲਖੁ ਲਖਾਇਅ ਗੁ
ਰੂਖਿ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁਆ ਪੁਗਵਾਇਅ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪੁ
ਰਵਾਇਅ ਪੁਗਵਾਇਅ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸਿਟਾਇ ਇਕੁ ਧਿਅ ॥
॥ ਗੁਰਪਰਸੇ ਸੁਰਜਾਇ ਸਥ ਦੁਕਮਾਇਅ ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਤਿ ਚ
ੜਿਅ ਇਸੀ ਸੁਨਿਵਾਇਅ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਕਮਾਇ ਸੁਖ ਫਲੁ
ੜਿਅ ॥ ਪਰਮਾਪਿਅ ਲਾਪਾਇਅ ॥ ਜਨੁ ਜਗਾਇਅ ॥ ਅੰ

ਸ੍ਰਿਤਵੇਲੇਓਰਿਠਿਜਗਰਿਜਗਾਇਅਘਗੁਰਮੁਖਿਤੀਰਥਾ
ਇਗੁਰਮੁਖਾਵਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਮੰਤੁਸਮਾਧਿਜਾਪੁਜਾਪੁ
ਇਆਗੁਰਮਤਿਨਿਹਚਲੁਪਇਇਕਮਨਿਧਿਅਇਆ
ਮਏਟਿਕਾਣਾਉਨੀਨਾਣੁਸੁਹਾਇਆਪੇਗੇਪੇਗੁਰਸਿਖ
ਪੇਰਪਾਇਆ ਪੇਗੇਪੇਗੁਰਸਿਖਪੇਰਧੁਆਇਆ
ਸ੍ਰਿਤਵਾਣੀਚਖਿਅਨੁਵਸਿਅਾਇਆਪਾਣੀਪਖਪੀਰਿ
ਤਨੁਤੁਕਾਇਆਗੁਰਵਾਣੀਸੁਣਿਸਿਖਿਲਿਖਿਲਿਖਿ

ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਏਸਨਾ ਨੁਕਰਾ ਮੁਕਾ ਮਾਇਆ ਨਿਵਰ ॥ ੨੦ ॥
ਨਾਨਕੁ ਲਾਘਾਇ ਪਵਾਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਗੁਰਸਿ
ਖਾਇਆ ॥ ਭਾਇਓਗਾ ਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਕੇ ਰੋਕਾ
ਗੁਰਸਿਖ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਜਠੇਰੇ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਮ
ਧੁਰੀਰ ਕੁਟਿਬ ਸਬਾਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਖੇਤੀ ਵਟਨੁ ਲਾ
ਇਆ ॥ ਹੀਸਦੇ ਸਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰਸਿਖ ਜਾਇਆ ॥ ਸ
ਜਾਖਾ ਸਤਿਨਾਮ ਨਿਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਰਿ ਪੁਰਖ ਨੇ ਦੇਖਿਨ

ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਟਾਇਆ ਭਾਖ ਸੁਤ ਖਵੀਚਾਰੇ ਸੁਭਿਕਾ ਨਾਮੁ
ਅਸਵੇਦੀ ਦੇਵ ਸੇਵਨ ਪੁਨਕਰਾਇਆ ਭੀਤਰੁ
ਖਾਇਲਾ ਸੁਭਗਾਇਆ ਰੁਕਸਿ ਖਸਚਾ ਕੇਤੁ ਬੀਜ
ਇਆ ਕਿਰਤੁ ਵਿਗਤਿ ਮਨਿ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਦੇਖੁ
ਸਚੁ ਨ ਭੀ ਕਰਤ ਚਾਖਾ ਪੁਭੀ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰੁ
ਇਆ ਸੁਦੁਇਕੁ ਰਿਆਇਆ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਸੁ
ਦੁਸੁਟਾਇਆ ਸਾਧ ਸਿਗਤਿ ਸਚੁ ਖੰਡੁ ਖੇਹੁ ਵਸਾਇਆ

[illegible]

ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਿਰਿ ਵਾਟ ਰਾਹੁ ਚਲਾਇਆ ਸਿਰ ਕਰਦੁ ਤੁਧਾ
ਸੀ ਸਚ ਕਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਏਹੇ ਤਾਛਿ ਤਛਾਇ ਲੇਹਿ ਜਾਇ
ਅਸਾ ਲੇਹਾ ਸੀ ਸੁਚ ਕਾਇਨੀ ਰਿਤਗਾਇਆ ਆਪਨ ਕਾਹੁ
ਪਾਲਿ ਨੀ ਕੁਰੁ ਥਾਇਆ ਅਗਰੈ ਰੋਥੈ ਜਾਇ ਰੋਥਿ ਤਾਇ
ਅਸਾ ਧੁਧ ਕੀ ਤੇਰੁ ਟਾਹਿ ਜਗੁ ਪਤੀਆਇਆ ਅਧੁ
ਕਾਟਸਾਹਿ ਰੁਧੁ ਕਰੈ ਘੋਲਿ ਘੁਸਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸੀ
ਦੁਰਦੁਖ ਮੁਹੁ ਕੀ ਮੀਨਾਇਆ ਭਾਣਾ ਮੀਨੁ ਕੀ ਮੁਖ

ਮੇਰੇ ਅੰਗ ਪਿਰਮ ਪਿਆਲਾ ਪੀਵਿ ਮਾਲ ਪੁਲਕਾਇ ਮਾ २੦੬
ਪੁਰਖ ਮਾਲ ਪੁਲਕਾਇ ਨ ਮਾਲ ਪੁਲਕਾਇ ਮਾ ਦੁਰਮੁ
ਪੁਰਖਾਇ ਨ ਮਾ ਪੁਰਖਾਇ ਮਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ
ਪਾਇ ਬੀਜ ਫਲਾਇ ਮਾ १੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ
ਸੁਪਰਾਇ ਮਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਗਿਆਨੁ ਕ
ਮਾਇ ਮਾ ਚਰਣ ਕਵਲੁ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਚਿਤਿ ਵਸਾਇ ਮਾ
ਭਿਉ ਸੇਵਕ ਮਾਇ ਸੇਵਕ ਗਾਇ ਮਾ ਗੁਰਚੇਲਾ ਪਰ

ਚਾਇਜਗੁਪਰਚਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਤੁਚਲਾਇਨਿ
ਪਾਰਿਛਾਇਆ ॥ ਜੇਗੁਜੁਗਾਤਿਗੁਰਸਿਖਗੁਰਿਸਮਾ
ਧਾਇਆਆਸਾਵਿਚਿਨਿਰਾਸੁਨਿਰਾਸੁਦਲਾਇਆ
ਕਾਪਾਣੀਅੰਨੁਖਾਇਪਾਇਆਇਆਥੇਕਾਥੇਲਣੁਥੇਲੁ
ਲੁਖਲੁਪਾਇਆਥੇਕੀਰਤੀਨੀਦਨਮਹਿਫਹਾਇਆ
ਸੁਹਣੇਅੰਦਰਿਜਾਇਨਲੇਭਲੁਭਾਇਆ ॥ १ ॥
ਫਤਿਪਦੇਸੁਸੰਤੁਸੁਣਾਇਆ ॥ ਖਿਥਾਖਿਮਾਸੀਵਾਇਆ ॥

ਇਸਾਇਆ ਪੈਰੀ ਪੈਪਾਖਾ ਕਾ ਬਿਭੁਤ ਬਣਾਇਆ ਪਿਰਮ ॥ ੨੧੦ ॥
ਲਾਪਤ ਭੇਜ ਨਭਾਇਆ ਰੰਗ ਗਿਆ ਨੂਵੀ ਚਾਰਨ
ਦੁਤਾਇਆ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਸਤ ਸਿਗੁ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ਸਿਧੀ ਸੁਰਤਿ ਵਿਸੇਖੁ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆ
ਦੀਪੁ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਦੇਸੁ ਅਲਖੁ
ਦੁਪਾਇਆ ਗੁਰਚੇਲੇ ਰਹਰਾ ਸਿਮਨੁ ਪਰਚਾਇਆ ਵੀਹ
ਵਿਕੀਰਚਨਾਇ ਸਬਦੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖੁ

ਇਗੁਰਸਿਖਸਿਖਸਦਾਇਆਗੁਰਸਿਖੀਗੁਰਸਿਖਸਿਖ
ਸੁਣਾਇਆਗੁਰਸਿਖਸੁਣਿਕਾਰਿਭਾਉਮੀਨਿਵਸਾਇਆ
ਗੁਰਸਿਖਗੁਰਸਿਖਗੁਰਸਿਖਭਾਇਆਗੁਰਸਿਖਗੁ
ਰਸਿਖਸਿਖਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਚਉਪਵਿਸੇਲਹਸਾ
ਨੁਗੁਜਾਇਆਇਆ। ਸਤਰੰਜਬਾਜੀਖੇਲੁਕਿਸ
ਤਿਥਣਾਇਆਹਾਥੀਘੋੜੇਰਥਪਿਆਦੇਆਇਆ
ਹੋਇਪਾਤਿਸਾਹਦਨੀਰਦੁਇਦਲਛਾਇਆਹੋਇਗ

॥ ਜੋ ਪੁਨੁ ਧਮ ਚਾਇਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਚਾਣ ਚਲਾਇ ॥ ੨੧੧ ॥
 ॥ ਜਾਇਆ ਪਾਇ ਕਹੈ ਇਵ ਜੀਰ ਗੁਰਿ ਪਹੁ ਚਾਇ
 ॥ ਭੇਦਿ ਚਿਨਿ ਮਾਇ ਨ ਮਿਠੈ ਵਿਚਿ ਜਾਇਆ ॥
 ॥ ਭੇਦਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਸਰਣਿ ਆਇਆ ਭੇਦਿ ਚਿਨਿ ਗ
 ॥ ਭੇਦਿ ਧਮ ਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ਭੇਦਿ ਚਿਨਿ ਫਨ ਮੁਕ ਰਿਭਾ
 ॥ ਭੇਦਿ ਆਭੇਦਿ ਚਿਨਿ ਨ ਮੁਸਵਾਰਿ ਸਹ ਜਿਸ ਆਇ
 ॥ ਭੇਦਿ ਚਿਨਿ ਜਪਾਰਿ ਜਾਇ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ

ਪਰਮੇਸੁਰਜਾਇ ਸਰਣੀ ਮਾਇਆ ਗੁਰਚਰਣੀ (ਚਿਤ੍ਰ)
ਇਸਰਣੀ ਚਲਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਸਿਹਰ ਚਲੁਹੇ ਇਸਿਨਾ
ਦਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਕ ਮਾਇਭਾਣਾ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਪੁਗਵਾਇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ਸਫਲੁ ਜਸੁ
ਜਗਿ ਮਾਇਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਧਾਤਿਸਾਹਿਬ

ਮੁਖਿ ਨਾਹੁ ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੀਐ ॥ ਵਰਾਥੇ ਪਰਵਾਹੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਜਾ ॥ ੨੧੨ ॥
ਏਐ ਲਉ ਬਾਣੀ ਦਰਗਾਹੁ ਮਾਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਕੁਦਰਤਿ
ਅਗਾਮ ਅਥਾਹੁ ਚੇਨੁ ਵਰਾਣੀਐ ॥ ਸਚੀ ਸਿਫਾ ਭੇਜ ਲਾਹੁ
ਅਕਸਰ ਹਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੇ ਵਾਹੁ ਸਦਕੁ ਰਖਾਈਐ ॥
ਬਹੁ ਮੇਥਿ ਸਨਮਹੇ ਸਲਖ ਧਿਆਇ ਦੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਰਦ
ਜੇ ਸਕੀਰਤਿ ਰਾਇ ਦੇ ॥ ਗਣਰੀ ਪ੍ਰਬਰਾਣਿ ਸਨਾਦ ਵਜਾਇ
ਦੇ ॥ ਫਿਰ ਅਵਰ ਸਨਕ ਰਿਵੇਸ ਸਾਗ ਬਣਾਇ ਦੇ ॥ ਗੁਰਚੇਲੇ

ਉਪਦੇਸ਼ਕਰਮਕਮਾਇਦੇਅਮਾਇਪੁਰਖਮਦੇਸੁਪਰਮ
ਇਦੇ। ਪੀਰਪੇਕੀਥਰਹੋਇਕਰਦੇਬੰਦਗੀ। ਜੇਖਮਜ
ਇਕਹੋਇਕਰਿਮੁਹਛੰਦਗੀ। ਗਾਉਸਕੁਤਥਕਈਲੋਇ
ਰਥਮਸਿੰਦਗੀ। ਵਰਦਰਵੇਸਖਲੋਇਮਸਤਮਸਿੰਦਗੀ। ਵਰ
ਉਲਾਹਸੁਟਿਜੋਇਕਰਮਿਪਸਿੰਦਗੀ। ਵਰਗਹਵਿਰਲਕੋਇਕ
ਤਥਿਲਿੰਦਗੀ। ਸੁਟਿਅਖਟਿਵਖਾਣਮਾਖਿਵਖਣਿਮ
ਮਹਿਦੁਮੁਸਲਮਦੁਸਚੁਸਿਵਾਣਿਮਾਦਸਾਹਪਤਿਰ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ਵੇਦ ਕਤੇਬ ਭਰਾ ਟੁਨ ਮਖਰੁ ਜਾ ॥ ੨੧੩ ॥
ਇਸ ਦੀ ਨਦੀ ਹੋਰਾ ਟੁਰੇ ਜਿ ਵਿ ਰਾਇਆ ਕਾ ਦਰਨ ਕੁ
ਸਾਹਿਬੁ ਦਰਾਤਿ ਮਾਇਆ ॥ ਲਖ ਲਖ ਰੂਪ ਸਰੂਪ ਧੰਮ ॥
ਕਹੀ ਰਿਹਾ ਭੀਰਾ ਸੁਰੀਰਾ ਤਰੀਰਾ ਬੇਣਾ ਵਹੀ ॥ ਰਾਗ ਨਾਦੁ
ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਧਿ ਰਾਵਹੀ ॥ ਰਸ ਕਸ ਲਖ ਸੁਆਦ ਚਾਖਿ
ਖਾਵਹੀ ॥ ਰੀਧ ਸੁਰੀਧ ਕਰੇ ਤਿਸ ਹਮ ਹਕਾਵਹੀ ॥ ਰੀਰਮ
ਹਰਿ ਸੁ ਲਤਾਨ ਮਹ ਲੁਨ ਪਾਵਹੀ ॥ ਸਿਦ ਸਕਤੀ ਦਾਸੇ

ਲੁਧਿਯੋਰੇਵਈ। ਤੇਗੁਣਮ। ਇਮਾਥੇਲੁਧਿਯੋਰੇ
ਧੋਵਈ। ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਭੇਲੁਧਾਰਧਰੇਵਈ। ਧੀਜਿਤ
ਤਪਰੇਵਈ। ਅੰਤਿਵਿਗੋਵਈ। ਛਿਅਰੁਤੰ ਬਾਰਹਮਾਹ
ਹਸਿਹਸਿਰੇਵਈ। ਰਿਧਿਜਿਧਿਨਵਨਿਧਿਨੀਦਨਸੇ
ਵਈ। ਨਹਸਸਿਮਾਣਪਲਖਕਿੰਮਨਮਾਵਹੀ।
ਗਿਆਨਧੀਮਾਨੁਭਿਨਮਾਨਮੰਤੁਨਪਾਦਹੀ। ਲਖਸਾਜੀ
ਅਰਲਖਭਾਂਨਮਾਹਿਨਿਜਿਧਾਵਹੀ। ਲਖਪਰਕਿਰਤਿ

ਪਰ ਏਕਰ ਮਕਸਾਦ ਹੀ ਲਖ ਲਖ ਰਾਗ ਰਬ ਗੁ ਮਾਨ ਕਾਜ ॥ ੨੧੪ ॥
 ਤੁਜਾ ਵਹੀ ਲਖ ਲਖ ਦੀ ਨਈ ਮਾਨਤਾ ਹੀ ਲਖ ਲਖ ਹੀ ॥
 ਤੁਹਿ ਭਗਵਾਨ ਸਚਿ ਸਚਿ ਸਸਾ ਵਹੀ ॥ ਲਖ ਪੀਰਧਾ ॥
 ਤਿਸ ਹਾਥ ਰੇ ਲਾ ਵਹੀ ॥ ਜੇਰਾ ਭਗਵਾਨ ਲਖ ਹਾਥਿ ਰਿਚ ਲਾ ॥
 ਵਹੀ ਦੀ ਨਦੀ ਅਸਗਾਹ ਹਾਥਿ ਨ ਪਾ ਵਹੀ ॥ ਕਟਕ ਮੁਰੀ ॥
 ਵਪਸ ਹਾਥਿ ਵਕੀ ਲਾ ਵਹੀ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫ ਤਿਸ ਲਾਹਣੀ ॥
 ਪੁਣ ਵਹੀ ਲਾਉ ਵਾਲੀ ਵਰਗਾ ਹਾਥਿ ਪਿਆ ਵਹੀ ॥ ਲ

ਖਸਾਹਿਥਿਥਿਰਦਾਰਮਾਵਣ ਜਾਵਣੇ। ਲਖਵਰੇਦਾਰ
ਰਖਣੁਸੁਣਾਵਣੇ। ਦਰਬਭਰੇਭੰਗਾਰਗਣਤਗਣਾਵਣੇ
ਪਰਵਰੇਸਾਧਾਰਥਿਰਦਸਦਾਵਣੇ। ਲੋਭਮੋਹਮਹੀਕ
ਧੋਕਮਾਵਣੇ। ਕਰਦੇਚਾਰਵੀਚਾਰਿਦਹਦਿਸਿਧਾਵਣੇ
ਲਖਲਖਪੁਜਰਕਵਾਰਮਨੁਪਰਚਾਵਣੇ। ਲਖ
ਤੇਦਾਤਾਰਮੀਰੀਮੀਰਿਦੇਵਹੀ। ਮਉਤਰਿਲਖਨਵ
ਰਕਾਰਕਰੇਵਹੀ। ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਖੇਵਟਖੇਵਹੀ।

੨੧੫
 ਕਰੀਚਾਰਿਭੇਤੁਨਦੇਹੀ॥ ਕਰਤੂਤੀਅਚਾਰਿਕਰਿਜਸੁ
 ਕੇਹੀ॥ ਲਖਲਖਜੇਦਣਵਾਕੇਦਣਜੇਦਹੀ॥ ਲਖਦਰ
 ਲਖਦਰਸੇਦਕਸੇਦਹੀ॥ ਸੁਰਵੀਰਵਰੀਅਮਜੇਰੁ
 ਜਦਹੀ॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਸੁਰਤੇਲਖਅਧਿਸੁਣਾਦਹੀ॥
 ਕੀਖੇਜਨਖੇਜਦਹਦਿਸਿਧਾਦਹੀ॥ ਚਰਜੀਏਲਖਹੇ
 ਏਨਭੁਰੁਪਾਦਹੀ॥ ਖਰੇਸਿਅਟੇਹੇਇਨਮਨੁਸਮਝਦਹੀ॥
 ਭੁੰਦਲੀਦਰਗਾਹਚੇਟਾਂਖਾਦਹੀ॥ ਹਿਕਮਤਿਲਖਹਦ

ਮਹਲਾ ੩੬ ਵਹੀ ॥ ਮਾਕਲਹੋਇਫਹੀਮਸਤੇਮਤਾਵ
 ਏਗਾਫਲੁਹੋਇਗਨੀਮਵਾਦਵਧਾਵਹੀ ॥ ਲਾਡੀਲਾਡੀ
 ਕਾਨਿਮੁਹੀਮਆਪੁਗਣਾਵਹੀ ॥ ਹੋਇਜਦਕਈਮਨ
 ਖੁਦੀਮਿਟਾਵਹੀ ॥ ਸਾਬਰੁਹੋਇਹਲੀਮਆਪੁਗਵਾਵਹੀ
 ॥ ਲਖਲਖਪੀਰਮੁਗੀਦਮੇਲਿਮਿਲਾਵਹੀ ॥ ਸੁਹਦੇ
 ਲਖਸਹੀਦਜਾਰਤਲਾਵਹੀ ॥ ਲਖਰੋਜੇਲਖਈਦਨਿ
 ਵਜਕਰਾਵਹੀ ॥ ਕਰਿਕਰਿਗੁਟਤਸੁਨੀਦਮਨਪਰਚ

ਪੁਜਾਰੇ ਕੁਲ ਫਕਲੀ ਦ ਜੁਹ ਦ ਕਾ ਮਾ ਵਹੀ ॥ ਦਇਵ ॥ ੨੧੬
ਸਰਸੀ ਦ ਨਾ ਮਾ ਪੁਜਣਾ ਵਹੀ ॥ ਉਚੇ ਮਹਲ ਉਸਾਰ
ਫਿਛਾਇ ਫਿਛਾ ਵਣੇ ॥ ਵਰੇ ਦੁ ਨੀਆ ਦਾ ਰਨਾ ਉਗਾ ਵਣੇ ॥
ਕੀਰਤ ਕੋਟ ਹਜਾਰ ਰਾਜ ਕਰਾ ਵਣੇ ॥ ਲਖ ਲਖ ਸਨ ਸਬਦ ॥
ਕਾਜ ਹਵਾ ਵਣੇ ॥ ਪੁਰ ਭਰੇ ਅਹੀ ਕਾਰ ਮਾ ਵਣ ਜਾ ਵਣੇ
ਭੰਜ ਚੇ ਦਰਬਾਰ ਖਰੇ ਰਾ ਵਣੇ ॥ ਤੀਰਥ ਲਖ ਕੋਰੀ ॥
ਪੁਕੀਨ ਵਣੇ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸਥਾਨ ਸੇਵਕ ਵਾ ਵਣੇ ॥ ਜਪ

ਤਪਸਿ ਜਮਲਖਸਾਪਿਸਪਵਣਾਹੋ ਜਗਨਈਵੇਦਕੁ
ਲਗਵਣਾ। ਵਰਤਨੇਮਲਖਦਾਨਕਰਮਕਮਾਂਵਣਾ। ਲਉ
ਥਾਈਦਰਗਾਹਪਖੀਰਿਨਜਣਾਵਣਾ॥ ਪੋਪਲੀਲਾਂ
ਕਮਾਣਿਨਤਪਤਰੀਦੀਆ॥ ਚੜਕਚੜਕਤਾਨਿਸੁਪਿਸਲ
ਹੀਦੀ॥ ਅਨਲਮਨਲਕਹਿਖਿਆਲਉਮੀਰੀਉਰੀਦੀ॥
ਉਛੁਇਕਰਮੀਉਛਾਲਨਉ॥ ਭਿਚਰੀਦੀਆਂ। ਲਖਮਲ
ਸਪਤਾਲਕਾਰਿਉਹਛਿਦੀਆਂ। ਦਰਗਾਹਇਕਰਵਲੀ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३१७ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३१८ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३१९ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३२० ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३२१ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३२२ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३२३ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३२४ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३२५ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३२६ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३२७ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३२८ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३२९ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३३० ॥

ਪਦਮਕਵਿਕਾਰਿਵੇਖੇਚਉਲਖਪਰਤਾਪਦਮਕਉਲਖ
ਅਰਥਉਵਰਨਸਰਾਧਦਾਲਹੈਨਪਛਤਉਧੰਨਾਪ
ਪਦਮ ॥ ਕਦਰਤਿਅਗਮਅਥਾਹੁਅੰਤੁਸਪਾਈਐ
ਕਦਰਬੇਪਰਵਾਹੁਕਿਨਪਰਚਾਈਐਕੇਵਰੁਹੇਦਰਦਾ
ਹਾਨਾਖਿਸੁਣਾਈਐਕੇਇਨਦਸੇਰਾਹੁਕਿਤੁਬਿਧਿ
ਈਐਕੇਵਰੁਸਿਫਤਿਸਲਾਹਕਿਉਕਰਿਧਿਅਣੀਐ
ਅਥਿਗਤਗਤਿਅਸਰਾਹੁਨਅਲਖਲਖਾਈਐ

ਇਉਰੁਪੁਰਮਾਦਿਅਚਰਜੁਆਖੀਐਐਆਦਿਅਨੀ ੨੧੮

ਨਾਦਿਸਬਦੁਨਸਾਖੀਐਐਵਰਤੈਆਦਿਜੁਗਾਦਿਨ

ਲੀਖਾਖੀਐਐਤਗਤਿਵਛਲੁਭਛਲਾਦਿਸਹਜਿਸ

ਭਾਖੀਐਐਉਨਿਮਸਿਅਨਹਦਿਨਾਦਿਲਿਵਅਭਿਲਾਖੀ

ਐਦਿਸਮਾਦੇਵਿਸਮਾਦਿਪੁਰਨਪਾਖੀਐਐਪੁਰੇਗੁਰਪ੍ਰਸ

ਦਿਨੇਵਲਕਾਖੀਐਐ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸ

ਵਿ॥ ॥ ਨਿਰਾਧਾਰ ਨਿਰੀਕਾਰੁ ਨ ਅੰਨ ਪੁਲਕ ਪਾਇਆ ॥
ਹੋਆ ਏਕੰਕਾਰੁ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਚਿਅੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ
ਲਤੁਰਚਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਨਾਉ ਕਰਤਾਰੁ ਬਿਰਦੁ ਸਦਾਇਆ ॥
ਸਚਾ ਪਰਵਰਦਗਾਰੁ ਤੇਰੁ ਣਮਾਇਆ ॥ ਜਿਹਨਿ ਜਿਹਨ
ਣਹਾਰੁ ਲੇਖ ਲਿਖਾਇਆ ॥ ਸਭ ਜੈਦੇਆ ਧਾਰੁ ਨ ਤੇ ਲਿਖੁ
ਇਆ ॥ ਅਖਿਆ ਬਿਤਿ ਨ ਵਰੁ ਮਾਹੁ ਜਣਾਇਆ ॥ ਵੇਦ
ਤੇ ਬਦੀਚਾਰੁ ਨ ਆਖਿ ਜੁਣਾਇਆ ॥ ॥ ਨਿਰਾਲੇ ਭੂਨਿਰਦ ॥

ਕੁਝ ਟੁਚ ਲਾਇਆ ਉਥੇ ਹੀ ਸੁਭਿਚਾਣੁ ਕਿ ਨਿਪਹੁਚਾਉ ॥ ੨੧੯ ॥
ਅਖੀਰੀ ਚੋਜ ਵਿਰਾਣੁ ਆਇ ਮਿਲਾਇਆ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ॥
ਸਮਾਇ ਨ ਟਲੇ ਟਲਾਇਆ ਮਿਲੇ ਨਿਮਾਣੇ ਮਾਣੁ ਮਾ
ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਦਰਗਾਹ ਪਾਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆ
ਇਆ ॥ ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਨ ਓੜਕੁ ਪਾਇਆ ਓੜੁ
ਕਾ ਲਿਟਿ ਗਈ ਸਿਫੇ ਰਸਮਾਇਆ ਓੜਕ ਲਖ ਕੋਰੀ
ਹੀ ਭੁਲਾਇਆ ਮਾਦੁ ਵਰਾਇ ਸਮਾਦੁ ਸਮੰਤੁ ਸੁਦਾਇ

ਅਮਾਹਾਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁਲਹਾਰੀਛਾਇਆਇਕਕਵਉਪ
ਸਾਉਨਲਖੁਲਖਾਇਆਕਾਦਰੁਨੇਕੁਰਬਾਨੁਕਦਰੁ
ਮਾਇਆਮਾਪੀਜਾਇਆਪੁਗਾਰਿਸਮਝਾਇਆਸਰ
ਸਿਰਜਣਿਹਾਰੁਸਾਰਿਸਮਾਇਆਸਚਹੁਪਉਨੁਬਿਪਾਇ
ਘਾਟਿਘਾਟਿਛਾਇਆਪਵਨੁਹੁਪਾਣੀਸਾਜੀਸੀਸੁਨਿ
ਅਮਾਤੁਲਹਾਧਰਤਿਬਣਾਇਨੀਰਤਰਾਇਆਨੀਰੁਉ
ਪਜੀਅਗਿਵਣਖੰਡਛਾਇਆਮਰੀਹੋਦੀਬਿਰਖੁ

ਹੁਲਾਹੁਇਆਪਉਣੁਪਾਣੀਥੈਸਿਤਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ ॥ ੨੨੦ ॥
 ਆਆਇਪੁਰਖਆਦੇਸੁਖੇਲੁਰਚਾਇਆ ॥ ਕੇਵਹੁਮ ॥
 ਆਪੁਸਚੇਤਾਇਆਕੇਵਹੁਹੋਆਪਉਣੁਟਿਰੋਚਉਣਾ
 ਆਚੰਨਣਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਬਿਰਖਥੋਹਾਇਆਪਹਿਖ
 ਹਿੰਦੁਗਵਾਇਵਾਸੁਜਲਾਇਆਸਿਵਸਕਤੀਸਹਣੀ
 ਹੁੰਗੁਜਣਾਇਆਕੇਇਲਕਾਉਨਿਆਉਬਚਨਸੁਣਾ
 ਆਪਾਣੀਥਾਣੀਚਾਰਿਸਾਹਗਣਾਇਆਪ੍ਰੀਤਿਸਕਤ

ਮੁਕਤੀ ਮਿਲੇ ਭਵਨਾਇਆ ॥ ਰਾਗ ਮਾਦ ਸਿਰਾ ਦਰਿ
ਅਨੁਚੇਤਾਇਆ ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਸਾਧਿ ਸਾਧੁ ਸਦਾਇਆ ॥
ਅਵਗਏ ਕੀਹ ਉਲੀਘਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਾਇਆ ॥ ਯੁਕਤ
ਤਕਰੋਚ ਕਤਾਟ ਕਧਾਇਆ ॥ ਸਿਉ ਲੀਕਰ ਮਭੁਯੀ ਗਨ
ਸਭਾਇਆ ॥ ਇਕਾਧਿ ਗੁਲਾਬੁ ਗਿਰਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਛਾਇਆ ॥
ਏਕੋ ਭੂਚਰ ਚਰ ਸਾਧਿ ਸਾਧੁਇਆ ॥ ਸਾਧਨ ਗੋਚਰੇ
ਉਨਮਨਿ ਮਾਇਆ ॥ ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਲ ਲੇਖ ਸੁਪਦੁਇਆ ॥

ਜੇਹੀ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਨਿਬਰਿ ॥ ੨੨੧ ॥
ਜਿਹਾਇ ਅਪਿਓ ਪੀਆਇਆ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਲਿ
ਲਾਇ ਨਦੁ ਵਜਾਇਆ ਅਜ ਪਾਜਾ ਪੁਜਾ ਪਾਇ ਸੁ
ਸਾਇਆ ਸੁਨ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਇਆ ਪੁਗਵਾਇਆ
ਸੁਖੁ ਖਿਪਿ ਰਮਚ ਖਾਇ ਨਿਜ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ਗੁਰ ਸਿਖ
ਭਿਖਿ ਲਾਇ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਜੇਤੀ ਜੇਤੀ ਜਗਾਇ ਦੀ
ਵਖਾਇਆ ਚੰਦ ਨਿਵਾਸੁ ਨਿਵਾਸੁ ਵਦਾਸ ਪਤਿ ਫਲਿ

ਅਨਾਸਲਾਈਸਲਾਸਿਜੋਗੁਤਿਥੇਣੀਚਾਲਿਆਸਦੇ
ਪਦੁਸਮਾਇਅਸਹਦੁਤਾਲਿਆਹਿਰੇਹਿਰਾਬੇਧਿਪਰ
ਇਦਿਖਾਲਿਆਪਥਰੁਪਾਰਜੁਹੋਇਪਾਰਸੁਪਾਲਿਆ
ਅਨਲਪੰਖੁਪੁਤੁਹੋਇਪਿਤਾਸਮਾਇਆਬਹੋਮੇਬਹੁ
ਮਿਲਾਇਸਹਜੁਸੁਖਾਲਿਆ॥ ਕੇਵਰੁਇਕੁਕਦੁ
ਪਸਾਉਕਰਾਇਆਕੇਵਰੁਕੇਰਾਤੇਲੁਤੇਲਿਤੁਲਾਇਆ
ਕਾਰਿਕਹਮੰਰਕਰੇਕਿਕਵਾਉਦਧਾਇਆਲਖਲਖ

ਧਰਤਿ ਅਗਾ ਸਿਅ ਧਰਧਰਾਇਆ ਪਉਟੁ ਪਾਣੀ ਕੇ ਸਿਤ ੨੨੨
ਲਖ ਉਪਾਇਆ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਜੇ ਨਿਬੇ ਕੁਰਚਾਇ
ਆਜੇ ਨਿਜੇ ਨਿਜੀ ਅਜੇ ਤੁਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸਿਰਿ ਸਿ
ਰਿਲੇ ਪੁਲਿਖਾਇ ਅਲੇਖੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਤਿ ਗੁਰ
ਸਚਾਨਾਉ ਅਖਿ ਸੁਣਾਇ ਅਭਾਗੁ ਰਸੁ ਰਾਤਿ ਸਚੁ ਥਾਉ ਧਿ
ਅਨੁਧਰਾਇਆ ਜਾਪ ਸਿਰਾਤਿ ਅਸਰਾਉ ਜਚਿ ਸੁਹਾ
ਇਆ ਦਰਗਾਹ ਸਚੁ ਨਿਅਾਉ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇਆ ਗੁ

ਗੁਪਿਸਦੁਗਿਰਾਉ ਸਬਦ ਵਸਾਇਆ ਮਿਟਿਆ ਗਿਰਾਉ
 ਰੁਆਉ ਗਿਰੀਥੀਛਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚੁ ਹੋਆਉ ਮਜ
 ਰੁਜਰਾਇਆ ਤਿਸੁ ਥਾਲਿ ਹਾਰੇ ਜਾਉ ਸੁਭਾਣ ਭਾਇਆ
 ੨) ਸਚੀਖਸ ਮਰਜਾਇ ਭਾਣ ਭਾਵਣਾ ਸਤਿਗੁ
 ਰਪੈਰੀਪਾਇਆ ਪੁਗਵਾਵਣਾ ਗੁਰਚੇਲਾ ਪਰਚਾਇਆ
 ਨੁਪਤੀਆਵਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਇ ਨਾਮੁ
 ਲਖਾਵਣਾ ਗੁਰਸਿਖਿ ਤਿਲੁ ਨਤ ਮਾਇ ਕਾਰਕਮਾਵਣਾ

ਇਸੁਰਤਿਲਿਵਲਾਇਹੁਕਸੁਸਨਾਵਣਾਵੀਹਇ ੨੨੩
ਇਨਿਜਘਰਿਜਾਵਣਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁ
ਇਸਹਾਜਿਸਮਾਵਣਾ) ਇਕਗੁਰੁਇਕਸਿਖੁਗੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਇਆਗੁਰਚੇਲਾਗੁਰਸਿਖਸਚਿਸਮਾਇ
ਜੇਸਤਿਗੁਰਸੇਸਿਖਸਬਦਿਵਖਾਇਆਅਚਰ
ਗੁਰੁਵਿਖੁਸਚੁਸੁਹਾਇਆਅਲੇਖੁਅਲੇਖੁਅਲਿਖੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਇਆਸਮਸਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਿਖੁਨਮਾਵ

विष्णुविष्णु

ਭਲੀਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਵਣਾ ਕਾਰਣ ਲਖ ਮੰਤ੍ਰਿਕ ॥ ੨੨੮ ॥
ਦੁਕਰਾਵਣਾ ਵਜਨਿ ਅਨਹਦ ਤੂਰਜੇ ਤਿਜਗਾਵਣਾ ॥
ਇਕਦਰਿ ਮੰਤ੍ਰਿਕੁ ਤਦਰਿ ਤਿਜਾਣੀਐ ॥ ਓਅੰ ਕਾਰੁ ਮੰ
ਥੇ ਚੁਰੇ ਜਾਣੀਐ ॥ ਲਖ ਦਰਿਆਵ ਅਲੇ ਲੁਪਾਣੀ
ਜਾਣੀਐ ॥ ਹੀਰਿ ਲਾਲਾ ਮਸੇ ਲਗੁਰ ਜਿਖ ਜਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰ
ਨਾਨਕ ਲਖ ਮੰਤ੍ਰਿਕੁ ਲਪਾਤਿ ਪਰਵਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰ
ਭੁਲਿ ਲਖ ਮੰਤ੍ਰਿਕੁ ਲੁਪਾਣੀਐ ॥ ਜਾਣੀਰ ਲਖ ਦੰਦੇ ਲਾਸ

ਬਦੁਨੀਸਾਣੀਐ ਚਰਣਕਵਲਰਜਘੋਲਾਮੀਮੁਖ
ਣੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਤਾਰਜਿਅਕਥਕਹਾਣੀਐ
ਕਦਰੁਨਕੁਰਕਾਟਕੀਮਨਜਾਣੀਐ ਕੇਵਡਾਵਡਾਹਾਣ
ਸਾਖਿਵਖਾਣੀਐ ਕੇਵਡਾਆਖਾਤਾਤੁਮਾਣੁਨੀਆਣੀਐ
ਲਖਾਜਿਮੀਅਸਮਾਣਤਿਲੁਨਤੁਲਾਣੀਐ ਭਦਰਤਿ
ਲਖਜਹਾਨੁਹੋਇਹੋਗਾਣੀਐ ਸੁਲਤਾਨਾਸੁਲਤਾਨੁ
ਹੁਕਮੁਨੀਸਾਣੀਐ ਲਖਜਹਾਣੀਰੋਨਸਾਣਤੁਦਸਮਾਈ

ਮੇਰੂ ਅਖਾਣ ਵਖਾਣ ਅਕਥਕ ਹਾਣਿ ਮੇਰੂ ॥ ਚ ੨੨੫
ਨਹੁ ਕਾਗੁ ਰਜਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿ ਮਾਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥ
ਭਾਇ ਚਲਣੁ ਭਾਇ ਮਾਗਿ ਸਿਦਕ ਸਬੁਰੀ ਪਾਇ ਕਰਿ
ਜੁਕਾਇ ਮਾਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ਚੋਜ ਵਿਰਾ
ਇ ਮਾਗੁ ਵਰਤੁ ਵਖਾਣੁ ਸੁਭਾਇ ਮਾਗਿ ਵਖਾਣਿ ਮਾਗੁ
ਸਧ ਸਿਰਗਾਤਿ ਲਿਵਲਾਇ ਸਚੁ ਸੁਹਾਇ ਮਾਗੁ ਜੀਵਨ
ਜੁਕਾਇ ਕਰਾਇ ਸਬਦੁ ਸਿਵਾਇ ਮਾਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਗੁ

ਪੁਰਾਵਾਇਅਪੁਪਛਾਇਅਮ॥ ਅਥਿਗਾਤਿਗਾਤਿ
ਅਥਾਹੁਅਥਿਵਖਾਣੀਐ॥ ਗਹਿਰਗੀਤੀਰਅਥਾਹੁ
ਥਿਅਥੀਐ॥ ਉਦਲਖਪਰਵਾਹੁਲੜਵਾਣੀਐ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਫਤਿਸਲਾਹਅਕਥਕਹਾਣੀਐ॥ ਪਾਹਦੁ
ਰਨਕਹੁਥਿਅੰਤੁਸੁਹਾਣੀਐ॥ ਲਉਥਾਲੀਦਰਗਾਹੁ
ਨਾਕਟਜਾਣੀਐ॥ ਵਡਾਵੇਪਰਵਾਹੁਤਾਨੁਨੰਤਦੀ
ਐ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਚੇਵਾਹੁਇਹੋਣੀਐ॥ ਸਾਧਜੇ

ਇਸ ਰੁਖ ਰੁਗੁਗੁਪਿਜਾਈਐਯਾਸਚੁਨਾਉਥਲਵੇਰੁਗੁ ੨੨੬
ਗੁਪਿਯਾਈਐਯਾਪਰਮਜੋਤਿਪਰਚੰਡਗੁਗਤਿਜਗਾਈ
ਜੋਧਿਯਾਭਠਾਬਹਾਮੰਡਲਵੇਨਲਾਈਐਯਾਤਿਸੁਨਾਹੀਜ
ਗੁਸਹਾਣਿਸਾਈਐਯਾਘੋਰਪਾਪਕਾਰਿਖੰਡਨਗਕਿਲਪਾ
ਈਐਚਵਲਅੰਦਰਿਵੇਰੁਉਥਰਿਜਾਈਐਯਾਸਚਹੁਸ
ਗੁਖੰਡੁਕੁਰੁਵਡਾਈਐਯਾ ਗੁਰਸਿਖਾਸਾਬਾਸਿਜਨ
ਗੁਦਾਣਿਯਾਗੁਰਸਿਖਾਰਹਗਸਿਗੁਗੁਪਿਅਾਰਿਅਾਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਸਾਜਿ ਰਿਗ ਸਿਨਾਉ ਦਿਤਾ ਰਿਆਮਾਇਆ ਵਿਚ
ਉਦਾ ਰੁਰਾਤੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ਰੁਰਾਤੁ ਖਿਦਾਸ ਪੈਦਾ ਸਜੇ
ਸੁਚਾਇਆ ਵਰਤਿਆ ਸਾਨਿ ਰਾਸ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ
ਦੁਰਾਤੁ ਖਿਦਾਸ ਜਿਨਿ ਵਾਸੁ ਮਨ ਹਠ ਮਾਰਿਆ ਰੁਰਾਤੁ ਖਿਦਾ
ਸਿਪਰ ਰਾਸੁ ਪਤਿਤ ਓਧਾਰਿਆ ਰੁਰਾਤੁ ਖਿਦਾ
ਤਿ ਦੁਰਾਤੁ ਖਿਦਾ ਪਰਵਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ
ਦੁਰਾਤੁ ਖਿਦਾ ਮਚ ਰੁਤਾ ਠਾਠਾਇਆ ਰੁਰਾਤੁ ਖਿਦਾ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਾਣਾ ਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਮਨੁ ਜਮ

੨੨

ਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਅਧਾਰੁ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਏਕਾਰੁ ਲੇਖੁ ਨ ਲਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੈ ਕਾਰੁ ਅਣ

ਪੁਲਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਸੀਅਰ ਜੇ ਤਿਅੰ ਮਿਤ੍ਰੁ ਵ

ਸਾਣਾ ਅਸਟਧਾਤੁ ਇਕਧਾਤੁ ਪਾਥ ਸੁਪਰਸਣਾ ਚੰਦ

ਦਾ ਸਨਿਦਾ ਸੁਖਿ ਰਖੁ ਸੁਦਰਸਣਾ ਰੰਗਤ ਰੰਗਾ ਮਿਣਾ

ਮੁਖਿ ਏਕਾਰੁ ਲੇਖੁ ਨ ਲਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੈ ਕਾਰੁ ਅਣ

ਸਣਾਪਰਸਮਹੀਸੁਗੁਰਸਿਖਵਰਸਅਦਰਸਣਾਚਰਣਸਰ
ਣਗੁਰਦੇਵਪਰਸਅਪਰਸਣਾਸਚਸਿਗਤਿਸਚੁਖੰਡਾ
ਨਵਨਸਰਸਣਾ) ॥ ॥ ॥ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਪਤੁਰ
ਦਰਸਨਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮੁਅਚਰਜੁਦਿਖਾਇਅਯਾਸਤਿਨਾਮੁ
ਕਰਤਾਪੁਰਖੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਸੇਸੁਰੁਪਿਅਯਾਇਅਯਾਸਤਿਗੁ

ਸਿਖਦਾਗਿਆਨੁਸਚੁਮਨਹਦਧੁਨਿਵੇਸਾਮਾਦੁਸੁਣਾਇ ॥ ੨੨੮ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਚਲਾਇਓਨੁਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦੇ
ਇਸਨਾਨੁਗੁਰਸਿਖਦੇਗੁਰਸਿਖਕਸਿਸਾਧਸੰਗਾਤਿਸਚੁਖੰ
ਕੁਛਨਾਇਆਸਚੁਰਾਸਚੁਰਾਸਿਦੇਸਾਤਿਗੁਰਸਿਖਧੇਰੀ
ਪੁਨਿਸਚਰਣਕਵਲੁਪਰਤਾਪੁਜਣਾਇਆ ॥ ਤੀਰ
ਜੰਤੈਪਾਪਜਾਨਿਪਾਤਿਤੁਓਧਾਰਣਨਾਓਧਰਾਇਆ ॥
ਸੁਖੋਏਮਨੁਜਾਧਿਚਰਣਕਵਲੁਗੁਰਚਿਤਿਵਸਾਇ

ਨਾਨਾਉਪਾਸਾਧਮਗਾਧਿਥੋਧਕੋਟਮਧੋਕੋਸਾਧੁਰੁਦਾ
 ਮਾਤੁਰਸਿਖਸਾਧਮਸਿਖਜਗਿਧਰਮਸਾਲਥਾਇਕਾ
 ਇਸੁਹਾਇਮਾਧੋਰਧੋਧੋਰਧੋਵਟੇਚਰਟੇਦਕੁਲੈਪੈਗੁ
 ਜਾਇਆਤੁਰਮੁਖਿਸੁਖਦੁਲੁਅਲਖੁਲਖਾਇਮਾ
 ਧੰਜਤਤਉਤਪਤਿਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਧਰਤੀਆਪੁਗਵਾਇਮਾ
 ਚਰਟਕਵਲਸਰਣਗਤੀਸਭਨਿਧਨਸਭੇਫਲਧਾਇ
 ਮਾਏਕਵੇਦਦੁਰਗਿਆਨਵਿਚਿਸਾਧੁਧਾਇਜਗਤੁਜਮ

ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਾਇਕੋਪਾਵਨਪੁਰਖਪਵਿਤਕਰ ॥ ੨੨੯ ॥
ਚਰਣੇਦਕਮਹਿਮਾਅਮਿਤਜੇਖਸਹਸਸੁਖਾਮੀ
ਪੁਰੀਲੇਖੁਮਿਟਾਇਅਚਰਣੇਦਕਮਨੁਦਸ
ਉਮਾਇਆਪੇਰੀਪੇਜਗੁਚਰਣੀਲਾਇਆ ॥ ਚਰ
ਣੇਇਸੁਚਸੁਰੀਤਜਿਥੇਕੁਠਿਪਰਤਿਵਿਚਿਅਇ।
ਉਸੇਨਦੀਨਵਿਨਵੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਿਅੰਗੀਸਮਾਈਗਤਿ
ਉਈਪਰਵਾਣਹੈਅਹਦੇਵਲੇਸੀਸਿਚਣਈਅਦੇਵਦੇ

ਵਸਦੇਵਦੇਜੇਜੇਕਬੁਦਰੀਵਾਰੀਆਈਸੁਦਰੀਗਾਏ
ਕੰਨਲਖਲਖਥੇਰੇਨਾਥਲਿਵਲਾਈਸਾਧੁਪੁਰਿਦ
ਲਿਖੇਸਾਧਸਿਰਾਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਚਰਣਕਦਲਦ
ਦਰੀਅਨਪਾਈਚਰਣਸਰਣਿਜਿਸੁਲਖਸੀਲਖ
ਲਾਹੇਇਲਖੀਨਜਾਈਗਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਸਭਗੇ
ਈਅੰਸਾਧਿਕਸਿਧਰਹੇਲਪਟਾਈਚਾਰਿਛਕਨਾਹਿ
ਅਦਰਸਨਾਜਤੀਸਤੀਨਉਨਾਥਨਿਵਾਈਗਤੀਨਲੇਸ

ਜਿਹੜੇ ਦੁਨੀਆਂ ਲਿਖ ਲਿਖ ਮਹੀਮਾ ਲਿਖ ਛਲੁ ਕਰਿ ਛਾਈ ੨੩੦
ਜਿਹੜੇ ਸੁਨ ਕਵਲਾ ਪਤੀ ਸਾਧ ਸਿਰਾ ਤਿਸ ਕਵਲਾ ਗਤਿ ਮਾ
ਮੇਲੀ ਪਾਖ ਕਹੈ ਇਸ ਪੁਰਾਣਾ ਇਸ ਮਾ ਪੁਰਾਣਾ ਈਸਾ
ਮੁਖ ਸੁਖ ਛਲੁ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ॥ ਥਾਵਨ ਰੂਪੀ ਹੋਇ
ਜਿਹੜੇ ਲਿਖ ਲਿਖ ਮਾ ਪੁਰਾਣਾ ਇਸ ਮਾ ਕਰਿ ਮਦਾ
ਜਿਹੜੇ ਸਿਰੀ ਪਛੇ ਦੇ ਵਡੀ ਪੁਰਾਣਾ ਇਸ ਮਾ ਦੁਇਰ
ਜਿਹੜੇ ਲਿਖ ਲਿਖ ਮਾ ਲਿਖ ਜੇ ਫਿਰਿ ਮਗਰੁ ਮਿਣਾਇ

ਅਸੁਰਗੁਰੂਚਰਨਾਇਕੈਰਜੁਪਤਾਲੇਕਦਾਪਾਇਮ
ਬੁਧਮਾਥਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤੈਭਗਤੁਵਛਲਦਰਵਾਨਸਦਾਇਮ
ਸਬਦਨਲਖਹੁਪਾਵਨਾਸਾਧਸਿਗਾਤਿਰਜਇਛਇਛ
ਅਸਾਧਸਿਗਾਤਿਗੁਰਚਰਣਧਿਆਇਅਸਾ ॥ ਸਹਜ
ਬਹੁਜਸਦਿਗਨਪਰਿਹੋਇਪਰਾਹੁਣਚਾਰੀਅਸਾਇਅਸਾ
ਕਾਮਧੈਣਲੋਭਾਇਕੈਜਸਦਿਗਨੈਦਾਸਿਰੁਵਚਵਾਇਮ
ਪਿਟਦੀਸੁਣਕੈਰੇਣੁਕਾਪਰਸਰਾਮੁਧਾਈਕਿਰਿਧਾਇਮ

ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਖੜੀਆਂ ਦਿਨੀਂ ਖੰਤੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੨੩ ॥
ਭਗਤਿ ਫਿਰਿ ਥਰੇ ਦੂਜੇ ਕਿਸੇ ਨ ਖੜਗੁ ਉਚਾਇਆ ॥
ਭੀਖੀਆਂ ਦਿਨ ਕੀਆਂ ਚਿਰ ਜੀਵਹੋਇਆ ਪੁਜਣਾਇਆ ॥
ਭਟਕਵਲਾ ਕਰੀ ਦੁਨ ਪਾਇਆ ॥ ਵੰਗਾ ਮਹਲ ਕਰੀ ਰਹਿ
ਭ੍ਰਿਚ ਸਰਬੁ ਕਉ ਜਾਲਿਆ ਫਟੀਆ ਫਲੀਆ ਮਤਾ ਮਤਾ ॥
ਭ੍ਰਿਚ ਚਿਰਾਇ ਚਟੀ ਲੇਖੇ ਸੁਖਾ ਲੋਧਾ ਰਿਮਾਸ ॥
ਭ੍ਰਿਚੁ ਉਰਿ ਧਰੀਐ ਥਾਨ ਕਥਾ ਲੋਧਾ ਮਚਿ ਦਸ ॥

ਏਏ ਨਾਇਗਤਿ ਮਾਭੇ ਹੋਇ ਨਿਗਲੇ ॥ ਰਾਗ ਰਾਗੁ ॥
ਵਾਹੁ ਜਗੀਸਤੁ ਸਿਤੋਪੁ ਪਰਮੁ ਹਰਖ ਵਾਲੇ ॥ ਮਾਭਿ ਮਾਭਿ ॥
ਉਦਾਸੁ ਹੋਇ ਸੁਣੈ ਪੁਰਾਣੁ ਬਾਸਿ ਸਟੁ ਬਹਾਲੇ ॥ ਰਾਗ ਰਾਗੁ ॥
ਵਰਤਾਇ ਮਾਭਿ ਲਾਤਰੀ ਪਗ ਛੁਹਿਤਤ ਕਾਲੇ ॥ ਸਾਧਨ ॥
ਗਤਿ ਪਗਧੂ ਵਿਨਿਹਾਲੇ ॥ ਕਿਸਨਿ ਲੇਖ ॥ ਮਵਤੁ ॥
ਜਗਿ ਮਹਿ ਮਾਭਿ ਸਮਸਕੈ ਪਦਖਾਣੇ ॥ ਟੀਲਾ ਚਲ ॥
ਦਰਨ ਕਰਿ ਜੋਗੁ ਫੇਰਾ ਸਰਣੀ ਮਾਭਿ ॥ ਮਹਾ ਭਗਤ ॥

ਨਿਰੋਪਾਰੋਕਾਰਿਹੋਰਾਇਦੁਇਕਬਹਾਮਦਿ ੨੩੨
 ਮਿਤਿਮਿਰਜਾਦਨਜਾਇਮਿਦੀਆਦਹਕਾ
 ਰਿਰਜਸੁਰਾਜੇਜਾਇਮਿਗਿਲੀਹਰਿਟਹਲਏਹ
 ਰਿਰੇਦਕਮਾਇਸਾਧਸਿਗਾਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸਿ
 ਮਠਰੂਪਅਵਤਾਰਧਰਿਪੁਰਖਾਰਥੁਕਾਰਿਦੇਵ
 ਕਰੁਪਹੋਇਅਵਤਾਰੇਸਾਗਾਰੁਅਥਿਜਗਿਰਤਨ
 ਰੀਤੀਜਾਕਰਿਥੇਰਾਹਰੂਪਧਰਤਿਓਧਾਰੀਦੇਤਸਿਧੁ॥

ਏ ਦੁਇ ਥਾ ਕਰਿ ਨਰ ਸਿੰਘ ਰੂਪੁ ਅਸੁਰ ਮਾਰਿ ਪਹਿਲ
ਉਥੇ ਏਕ ਸਹੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਵਿਚਿ ਦਸ ਮਵਤ ਦਸ
ਅਹਿ ਕਾਰੇ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਾਰੇ ਤਿਨਿ ਨਿਊ ਮਨੁ
ਦਾਰਿ ਸਿੰਘਾਰੇ ਲਖ ਕਾਰੇ ਕ੍ਰਿਏ ਵੇਹਿ ਮਾਓ ਮੰਕਾਰ ਮ
ਰਸ ਕਾਰੇ ਚਰਣ ਕਵਲ ਰੂਪ ਅਗ ਮਾਪਾਰੇ
ਸਤ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਭ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਾਖਣੁ ਮਾਖਿ ਸੁਣੁ
ਵਹਿ ਬਰਾਨ ਦਸਿ ਰੀਤ ਲਖ ਮਨ ਹਦ ਪੁਨਿ ਸੁਣਿ ਸੁ

ੲੁਗਾਵਹਿ। ਸੇਖਨਾਗਲਖਲੋਮਸਾਮੇ। ਬਿਗਾਇ ੨੩੩
 ੲੁਗਿਲਿਵਲਾਵਹਿ। ਬਹਮੇ। ਬਿਸਨਮਹਿ। ਸਾਨਖ
 ੲੁਗਾਸਪਿਆਸਤਿ। ਤੁਮੀਤੁਨਪਾਵਹਿ। ਦੇਵੀਦੇਵਸ
 ੲੁਗੇ। ਲਖਮਭੇਵਨਸੇਵਪੁਜਾਵਹਿ। ਗੋਰਖਨਾਥ
 ੲੁਗਿਲਖਸਾਧਿਕਸਿਧਨੇਤਕਰਿਧਿਮਾਵਹਿ। ਸਚਰਣ
 ੲੁਗਦੁਆਰਾਮਮਲਾਵਹਿ॥ ੧ ॥ ਮਥੈਤਵਵੀਥ
 ੲੁਗਉਹੈਮਾਏਮਸਲਤਫੇਰੀ। ਸਿਰਉਚਾਮਹੀਕਾਰੁਕ

ਇਹ ਸਦੇ ਪ੍ਰਗਵਲਾਏ ਰਹੀ ਅਖੀ ਮੁਲਿ ਨ ਪੁਜੀ ਅਸੀ
ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਾ ਨਿਮੇਰੀ ਤੇਰੀ ਨ ਕੁ ਨ ਕੋਈ ਪੁਜ ਜਾਖਾਇ
ਰੋਹੀ ਟੀਘ ਨੇਰੀ ਉਚੇ ਕੰਨ ਨ ਪੁਜੀ ਅਨਿ ਉਸਤਤਿ ਨਿਦ
ਤੁਲੀ ਤੁਲੀ ਰੀ ਬੋਲ ਹੁਜੀ ਤ ਨ ਪੁਜੀ ਮੇਰ ਸਕਾਸ ਬਦੁਚਖੀ
ਚੰਦ ਘੋਰੀ ਨੀਵੇ ਚਰਣ ਪੁਜ ਹਥ ਕੇਰੀ ਹਸਤਿ ਮ
ਖਾਨੁਦੁ ਮਾਨੁ ਕਾਰੀ ਸੀ ਹਸਤ ਦਾ ਕੋਇ ਨ ਖਾਈ ਹੋਇ ਨ
ਮਾਣੀ ਥਕ ਰੀ ਦੀ ਨ ਦੁਨੀਵ ਰਿ ਆਈ ਪਾਈ ਮਰੈ ਪਰ

३॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ९ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥

ਨਦੇ ਪਾਨਕ ਪੁਰਕ ਸਿਰਾ ਸਨੇ ਹੀ ਚੋ ਆ ਚੇ ਦਨ ਮਰਗ
ਨੇ ਇਦੁ ਰੀਧ ਸੁਰੀਧ ਪੁਰੇ ਹੀ ਰਾਜੇ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵਦੇ
ਤਿਸਾਹ ਪਹਿ ਮੁਏ ਸਭੇ ਹੀ ਸਾਧ ਸਿਰਾ ਤਿਗੁਰ ਸਰਦੇ
ਨਹਿ ਹਫਲੁ ਮਾਣੁ ਸਦੇ ਹਿਇ ਵੇ ਹੀ ਚਰਣੁ ਸਰਦੇ
ਸਕੀਨੀ ਦੇ ਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇਆ
ਧਨੀ ਗਤਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਏ ਪੂਰਾ ਪਹਿਲਾ ਦੁਕਖ
ਇਆਨੀ ਮੰਥਰੀ ਕੁਥਲਿ ਭਗਤਿ ਸਥਾਏ ਜਨਕ ਦ

ਜੇਹੇਉਜਗਿਬਾਲਸੰਕਸਾਂਤੇਸਿਰਿਤਰਾਏਭੇਹੁਤਿਏ ॥ ੨੩੫ ॥
ਜੁਨਾਹੇਉਧੀਨਾਸਧਨਾਭਗਤੁਸਦਾਏਭਗਤੁਕਥੀ
ਕੁਖਾਣੀਐਜਨੁਗਵਿਦਾਸੁਬਿਦਰਗੁਰਭਾਏਜਾਤਿਅ
ਜਤਿਸਨਾਤਿਵਿਚਿਗੁਰਮੁਖਿਚਰਣਕਵਲਚਿਤੁਲਾਏ
ਉਐਅਦੀਪਗਟੀਆਏ॥ ਲੋਕਵੇਦਸੁਣਿਆਖਦ
ਜੁਏਸੁਣਿਗਿਆਨਿਗਿਆਨੁਵਖਾਏਸੁਰਗਲੋਕਸਦੁ
ਤੁਲੋਕਸੁਣਿਸੁਣਿਸਾਰਪਤਾਲੁਨਜਾਏਭੂਰਭਵਿਖ

ਨਵਰਤਮਾਨਾਮਾਦਿਮਾਧਿਅੰਤਿਹੋਇਹੋਰਾਣੇ॥
ਮਧਮਸ੍ਰੀਚਹੋਇਸਮਾਏਨਸਕਨਿਚੋਜਾਵਿਰਾਣੇ॥
ਜਗੁਣਤਮਗੁਣਮਾਖੀਲੋਸਤਗੁਣਸੁਦਿਮਾਖਾਣ
ਵਖਾਣੇ॥ ਮਨਬਦਕਰਮਸਿਫਰਮਦੇਸਾਧਸਿਰਾਤਿਸ
ਤਿਗੁਣਨਸਿਧਾਣੇ॥ ਫਕਤੁਹਿਦੁਸੁਸਲਾਮਾਣੇ॥
ਸਤਿਨੁਗਾਇਕਾਵਿਗਾਵਿਦਾਤਿਸੁਪਛੇਫਕੁਦੇਸੁ
ਪੀਵਾਣੇ॥ ਤੇਤੋਨਗਰੀਵਗਾਣੀਲੋਦੁਆਪੁਰਿਵਿਸੁਲ

ਜਗਾਏ ਜੇਫੇਰੇ ਸੇਫੇਰੀ ਦਾ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਸਚਾ ਸੀਮਾ ॥ ੨੩੬ ॥
ਜਿਹਾਏ ਸਤ ਜੁਗਿ ਸਤ ਤੇ ਤੇ ਜਗਾ ਦੁਆਪੁ ਰਿਤੁ ॥
ਜਿਹਾਏ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਨਾਉ ਅਗਾਧ ਏਹ ਰਕਰਾ ॥
ਜੁਗਤਿ ਪਾਏ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਲੁਣਿ ਮੇਰੀ ਜੇਆਪਾ ॥
ਜੁਗਿ ਦੁਖ ਪਾਏ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਚਿਤ ਏਹੀ ਜੁਗ ਲੁਖਾ ॥
ਜੁਗਿ ਮਾਧਾ ਕਾਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਆਪਾ ॥
ਏਹ ਸਤ ਜੁਗ ਦਾ ਅਨਿਅ ਉਢੇ ਖਿਧ ਉਲਾਸੁ ॥

ਹੋਅਉਗੀਣਾ॥ ਸੁਰਪਤਿਨਰਪਤਿਚਕਵੈਰਖਿਮਰਿਪਤਿ
ਬਲਾਅਤਿਹੀਣਾ॥ ਤੇਤੋਖਿਸਿਅਏਗੁਇਕੁਹੋਅਜਤੁਜ
ਗੁਬਾਪਪਤੀਣਾ॥ ਦੁਆਪਰਿਦੁਇਪਗਧਰਮਦੇਪੁਜ
ਚਾਰਪਖੰਡੁਅਣੀਣਾ॥ ਕਲਿਜੁਗਿਰਹਿਅਏਪੁਰਿ
ਹੋਇਨਿਅਣਾਧਰਮੁਅਧੀਣਾ॥ ਅਣੁਨਿਅਣਾਤਿਕੁ
ਸਾਧਸਿਗਤਿਪਰਗਟਪਰਬੀਣਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਧਰਮੁ
ਵਣੁਰੀਣਾ॥ ਚਾਰਿਫਗਨਿਇਕਫਗਨਕਰਿਫਗਨ

ਮਨੁ ਧਰਿ ਰੁਜਾਏ ॥ ਛਿ ਮਰਤੀ ॥ ਛਿ ਮਦਰਸਨਾ ਬੁਰ
ਮਦਰਸਨੁ ਸੁਰਜੁ ਥਾਏ ॥ ਥਾ ਚਹਾਧੀ ਥਾ ਮਿਦਾ ॥ ਇਕੇ ਗੁਰੁ
ਖੰ ਸੁਦਰਾ ਪਰਤਏ ॥ ਵੇਦ ਕਤੇਬ ਹੁਕਾ ਹਰਾ ॥ ਅਨਹਦ ਸਾਥ
ਹੁਕਮੁ ਅਥਾਏ ॥ ਧੀਰੀਏ ਪਾਖਾ ਕੁਹੇ ॥ ਇਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਰਹਰ
ਸਿਖ ਛਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਉਦਾ ਸੁਕਰਿ ॥ ਮਾਧੁਗਾਦਏ
ਏ ਅਜਾਏ ॥ ਲਿਖਿ ਨਿਕ ਬੈਦਰੈ ਸਰਾਏ ॥ ॥ ਮਿਲਦੇ
ਪੁਸਲਾਨ ਦੁਇ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ॥ ਸਲਾਮਾ ਲੇਕੈ

੨੩੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅੰਤ੍ਰਿ ਸੁਮਿਤਿ ਮਾਗਿ ਪੁਰਖੁ ਮਾਗਿ ॥
ਸਿਖਿ ਸਿਖਿ ਨਾਮਾ ਸੀਕਰਿ ਚਨਮ ਚਨਮ ਨਾਗੁ ਇਕੁ ॥
ਭੁਖੀ ਬ੍ਰਾਮਣ ਨਕਾਰਿ ਨਾਮ ਸਕਾਰਿ ਕਰਿ ਮਾਸਿ ਸਵਦ ॥
ਮੁਹੁਟੇ ਖੀ ਪੈਰੀ ਪਵਣਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਗੁਰ ਸਿ
ਨਰੇ ਖੀ ਮਰਾਜਾਰਿ ਕੁ ਬਰਾ ਬਰੀ ਬਗੈ ਕਾ ਬਰਾਧਿ ਨਭੇ ਦਾ ॥
ਸੇ ਖੀ ਚੰਦਨ ਭਗਤਾਂ ਰੂਪੁ ਸੇ ਖੀ ॥ ਨੀਚੁ ਨੀਚੁ
ਵਾਟੁ ਬੁਝਿ ਪਦਿ ਸੁਕ ਮਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਤੈਵੀ ਹੰਦੈ ॥

ਫਨਿਜਤੁਪੁਪਾਇਨਾਬਾਸਨਾਬਕਰਗਾਇਆ
ਇਸਰਨਾਰੀਦੁਹੈਨਿਰਕਾਰੀਆਕਾਰੁਬਣਾਇਆ
ਤਪੁਰਖੁਵਖਾਣੀਮੇਕਾਰੁਕੁਣਾਬਿਰਦੁਬਿਰਦੁ
ਅਮਦੇਵਦੇਵੀਦੇਵਾਧਿਦੇਵਮਲਖਮਲਖਮਲਖ
ਖੁਲਖਾਇਆਸਾਤਿਰੂਪੁਸਾਤਿਨਾਮੁਕਰਿਸਾਤਿਰੂਪੁ
ਨਕਦੇਉਜਪਾਇਆਸੁਰਮਸਾਟਲਕਰਤਾਰੁਪੁ
ਸੰਗਤਿਸਚਖੰਡੁਵਸਾਇਆਵਾਹਗੁਰੁਗੁਰਸਖਦੁ

ਨਿਹਚਲ ਨੀਉਧਰਾ ਈਓਨੁਸਾਧਸੀਰਾ ॥੨੩੯॥
 ਭੀਰਖੰਡਸਮੇਓਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥਚਲਾਇਓਨੁਸੁਖ
 ਗਰਬੇਅੰਤੁਅਸੇਓਸਚਿਸਬਦਿਅਰਾਧੀਅੰਮੇਅਰਾ
 ਅਰਚਨੁਅਲਖਅਭੇਦਾਚਹੁਵਰਨਾਉਪਦੇਸਦੁਛੰ
 ਦਰਸਨਸਤਿਸੇਵਕਸੇਓਮਿਠਾਬੋਲਣੁਨਿਦਰਲ
 ਕੁਰਮੁਖਿਭਾਉਭਗਤਿਅਰਬੇਓਆਮਾਦਿਪੁਰਖੁਅਦੇ
 ਭੀਧਨਾਸੀਅਤਿਅਛਲਾਅਛੇਓਜਗਤੁਗੁਰੁਗੁਰ

ਨਾਨਕ ਦੇਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਰਾਧਾਤਿ ਸਾਹੁ ਬੇਪਕ
ਹੁਅਥਾਹਸਹਾਥਾਨਾਉਗਰੀਬਾਨਿਵਾਜੁਹੈਬੇਪਕ
ਨਾਹੁਸੁਹਾਥਾਥੇਸੁਅਥਾਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਲਖਅਪਾਹੁਸੁ
ਹਸਿਏਥਾਕਾਇਸੁਦਾਇਸੁਸਾਹਿਬੀਹਾਜਰਨਾਮ
ਰਵੇਦਕਿਤਾਥਾਅਗਾਮਾਮਰੇਲੁਅਤੇਲੁਹੈਤਲਾ
ਹਾਰਨਰੀਛਾਥਾਇਕਛਤਿਰਾਜੁਕਮਾਵਦਾਦੁਖ
ਸਦੁਦੁਤਨਸਰਸਰਾਥਾਅਦਲੁਅਦਲੁਚਲਾ

२४०

ਕੋਏ ਅੰਦਰਿ ਸਤੁ ਕੇ ਕਰ ਦਰ ਤਿ ਕਿਸ ਦੀ ਕਰੇ
ਜਹ ਕਪਿ ਰਿਜਗ ਦਰੁ ਰਬਾ ਕਾ ਅੰਗਹੁ ਮੰਦਰਿ
ਇਉਰੀ ਗਹੁ ਜਾਣਤਰ ਗੁਭਿ ਠਾਇਆ ਗਹਿਰੀ
ਗਹਿਉਤੁ ਦਰੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰਗਾਇ ਦਸਦਾਇਆ
ਸੁਖੁ ਦਤਿ ਦੇਇਹਾਰੁ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮਸਰਿ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾ
ਅੰਗੁ ਰਚੇ ਲਾਗੁ ਰੂਰੁ ਰਚੇ ਲੇਪੁ ਰਚਾ ਪਰਚਾ
ਨਾਮੁ ਕਿਰਪਾ ਹੁਣੁ ਫੁਲੁ ਤੇ ਬਿਰਖੁ ਪਿਉ ਪੁਤੁ ਪੁਤੁ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਬਾਦਿ ਸੁ ੨੪੧
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਕੁਲਖਾਇਆ ਬਾਬੇ ਟੇਗੁਰਮੀਰਗ
ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਤਿਗੁਰਪਰਗ
ਸਤਿਗੁਰਕਹਣਾ ਚੰਦ ਨੂਹੇਆ ਚੰਦ ਨਹੁ ਗੁਰਉ ਪਦੇ
ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਹਣਾ ਜੋਤਿ ਸੁਖ ਦਰਮਾਤਿ ਦੁਖ ਦਹ
ਨਾਮ ਚਰਨ ਨਾਮ ਚਰਨੁ ਮਿਲੈ ਵਿਸਾਮਾ ਦੇ ਵਿਸਾਮਾ
ਸਤਿਗੁਰਮਾਪਿ ਚਿਧੀ ਅਣੁ ਨਿਝਰੁ ਝਰਣੁ ਅਜਰੁ ਜਰ

ੴ ਸਾਹਿਬੁ ਸਹਣਾ ਸਚੁ ਸਾਸੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ
ਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਸਿਰਿ ਸਹਣਾ ਬਾਬੈ ਏਧੁ ਵਿਚਾਰੁ
ਲਹਣਾ ॥ ਸਬਦੈ ਸਬਦੁ ਮਿਲਾਇ ਮਾਗੁ ਗੁਰੁ
ਅਘਰੁ ਘਰੁ ਏਗਹਣਾ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਚਲਣਾ
ਪੁਗਣਾ ਇਨਖਲਹੁ ਭੁਖਹੁਣਾ ਦੀਨੁ ਦੀਨੁ
ਬੀਰੁ ਮੁਖਿ ਰੋਸੁ ਨ ਸੀਨੀ ਬਹਣਾ ਕਾਰਣੁ ਕਰਣੁ
ਰਬੁ ਹੋਇ ਅਛੁ ਛੁਲਾ ਅੰਦਰਿ ਛਹਣਾ ਸਤੁ

ਮੁਦਾਇਆ ਧਰਮੁ ਅਰਥਵੀਚਾਰਿ ਸਹਜਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ॥ ੨੪੨ ॥
 ਕੁਛਾ ਕੁਛਾ ਵਿਧਾਇ ਰੋਪੁ ਛਾਡਿ ਲੋਕੁ ਮੇਰੁ ਮਰਿ ਕਾਰਹੁ ਤਹ
 ਖੁਤਾਸੁ ਪੁਤੁ ਬਾਬਾ ਦੇ ਲਹਣਾ ॥ ਗੁਰਮੰਗਾਦੁ ਗੁਰ
 ਮੰਗੇ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਬਿਰਖੁ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਫਲਿ ਮੰਗਿ ਜੇ ਤੇਜੇ ਤੇ
 ਜਗੀਈਅ ਨੁਦੀਵੇ ਤੇ ਲਾਜਿ ਉਦੀਵਾ ਬਾਲਿ ਮੰਗਾਰਿ
 ਗੋਰਾ ਬੋਧਿ ਮਾਛੁ ਕੁਕਰਿ ਮਾਛੁ ਲੀਅ ਮਾਛੁ ਕੁਛੁ ਲੀਅ
 ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਹਿਯਈ ਪਾਇ ਮੰਗਿ ਦਰਿ ਪਾਇ ਗਇ ਮੰਗਿ ਸਦ ॥

ਸੰਤੁਤੁਹਾਵਫਾਸਚੁਅੰਦਾਰਿਸਚੁਮਚਹੁਦਾਇਨਾ
ਨਿਹਚਲੁਸਚਤਖਤਪੈਅਬਚਲੁਰਾਜੁਨਹਲੇਹ
ਅਯਾਸਚੁਸਬਦੁਗੁਰਿਸਉਪਿਅਸਚਟਕਸਲਾ
ਕਾਚਲਿਅਯਾਸਿਧਨਾਥਅਵਤਰਸਭਹਥਜੋਕਿ
ਏਖਾਇਅਯਾਸਚਾਹੁਕਮੁਤੁਅਟਲੁਨਟਲਿਅ
ਅਛਲੁਛਲਾਇਅਯਾਸਹਿਅਯਾਮਿਤਿਮਿਲਾਦਲਿਧ
ਪਰਮਿਤਿਪਾਰਾਦਰੁਨਪਾਇਅਯਾਚਹਰਾਸੀਦਹਰਾਸੀ

ਮੇਰੇ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਮੇਰੇ ॥ ੨੪੩ ॥
ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ॥
ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ॥
ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ॥
ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ॥
ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ॥
ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ॥

ਏਏਦਹਿਅਹੁਮਖਟੁਕਾਜੁਸੁਹੇਲਾਅਭਿਸਰੀਖੰਡੁ
ਖਾਣੀਏਜਾਟੁਕਮਾਦਹੁਰੇਲਾਪੈਲਾਅਖੀਵਿਖੰਡੁ
ਇਕਰਿਅਤਿਵਿਸਮਾਦੁਸਾਦਰਸਕੇਲਾਅਪਾਨੁ
ਗੀਕਥਾਇਦੂਨੈਦੁਸੁਰੰਗੁਸੁਹੇਲਾਅਧੋਤਪਲ
ਈਕਨਵੇਲਾਅਤਿਲਮਿਲਿਫੁਲਾਅਮੁਲੀ
ਉਦੁਹਾਇਖਸਿਧਿਸੁਰੰਗਫਟੇਲਾਅਖਾਸਾਅਲਿਸ
ਲਿਸਿਰੀਸਾਫੁਸਾਹੁਕਪਾਹਚਲਤਥਹੁਖੇਲਾਅ

ਤਿਤੁਰਸਬਦੁਹੇਸਾਧਸਿਗਾਤਿਮਿਲਿਅੰਗਿਰਵੇ
ਦੁਨੀਆਕੁਰੀਸਾਹਿਬੀਸਚਮਣੀਸਚਗਾਰਬਿ
ਸੇਲਾਦੇਵੀਦੇਵਜਵਾਇਅਨੁਜਿਉਮਿਰਗਾਵਲਿ
ਰੁਖਿਥਯੋਲਾਹੁਕਮਿਰਜਾਣੀਚਲਣੀਪਛਿਲਗੇਨ
ਕੇਲੇਲਾਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਅਮਰਸੁਹੇਲਾਸਤਿ
ਕੋਲੇਸਤਿਗੁਰਹੁਅਚਰਜੁਅਮਰਅਮਰਿਦਰ
ਤਿਅੰਗਿਸੇਟਿਕਾਸੇਬੈਹਣਾਸੇਈਸਚਾਹੁਕਮੁਚਲਾ

੨੪੪

ਇਸਾਈ ਭੀਖ ਜਾਨਾ ਸ ਕਦਾਸਾ ਧਰਿ ਗਿਤਿ ਸਚੇ
ਸਿਲਾਇਸਾ ਗੁਰਚੇਲਾ ਪਰਵਾਣੁ ਕਰਿ ਚਾਰਿ ਵਰ
ਏ ਪੈਗੀ ਪਾਇਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਕੁ ਧਿਆਈ ਮੇ ਦੁਰ
ਭਿਨੂ ਜਾਤਾ ਉਸਿਟਾਇਸਾ ਕੁਲਾਧਰ ਮਗੁਰ ਸਿਖਲ
ਭੁਲਾਇਸਾ ਵਿਚਿ ਉਦਾ ਸੁਰਗਾਇਸਾ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ
ਟੁਕਣਾਇਸਾ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਮਾਏ ਸੁਕਦਿਸਾ
ਦਿਨੁ ਗਾਇ ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਇਸਾ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾ

ਨਿਰੁਗੁਰਸਿਖਦੇਸੋਸਾਰੁਤਰਾਇਆਕਣੀਕਾਲਿਇ ੨੪੫
ਪ੍ਰੋਗੁਰਾਇਚਾਰਚਰਨਕਬਿਧਰਮੁਧਰਾਇਆਭੁਲਾ
ਭੁਲਾਭੁਲਿਆਈਅਹੁਪਿਆਦਾਦੇਦਾਰਾਹੁਚਲਾਇ
ਅਗਮਅਗੀਚਰੁਗਾਹਇਗਾਤਿਸਬਦੁਸੁਰਤਿਲਿ
ਦਮਲਖੁਲਖਾਇਆਅਪਰੰਪਰੁਅਗਾਧਿਬੋਧਿਪ
ਗੀਤਿਪਾਰਾਟਰੁਨਪਾਇਆਅਧੇਆਪਿਨਅਪੁਜ
ਣਾਇਆ ॥ ਰਾਗਦੇਖਨਿਰਦੇਖਹੈਰਾਜਜੇਗੁਦਰਤੈਦ

ਰਤ ਰਾਮ ਨਸਾ ਬਾਚਾ ਕਰਮਣਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਪੇ ਮਾਪਦਾ
ਪਾਰਾ ਦਤਾ ਰੁਗਤਾ ਦੇ ਮਾਦਾ ਨਿਦੇਵ ਸਬਦੁ ਸਤੁ ਸਿ
ਉਧਾਰਾ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਮਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਸਤਿਗੁਰ
ਚੁਸਟਾ ਰਣਹਾਰਾ ਗੁਰਮ ਮਰਹੁ ਗੁਰਗਾਮਦਾ ਸੁਖ
ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਜੁਹਾਰਾ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰਸਿਖ
ਇਸਨਹ ਦਬਾਣੀ ਨਿਝਰ ਪਾਰਾ ਤਖਤੁ ਬਖਤੁ ਪ
ਗਟੁ ਪਹਾਰਾ ਪੰਥਿ ਦਾ ਦੇ ਜੇਵੇ ਹਾਪ ਕਦਾ ਦੇ

ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗਿ ਜਗਾਇ ਚਾਕਲ ਜੁਰਿ ਮੰ ॥ ੨੪੬ ॥
ਕਿਉ ਜੋਤਾ ਦੀ ਨਵ ਨੀਦਾ ਥੀ ਮੁਹਾਇ ਭਾਉ ਅਥਰਥ
ਮੁਖਿ ਪਲੇਤਾ ਭਉ ਜਲੁ ਭਉ ਨਦਿ ਆਪਈ ਗੁਰਬੋਹਿਥ
ਦੁਖਿ ਪਾਇ ਨਗੋਤਾ ਅਵਗੁਣ ਲੇ ਗੁਣ ਵਿਕਟੇ ਗੁਰਹਟਾ
ਏਵ ਜੁ ਸਚਿ ਤਾ ਮਿਲਿ ਆਮੁ ਲਿਨਾ ਵਿਛੁੜੇ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ
ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਗੁਰਸਰਦਾਰਿ ਨਿਰਮਲ ਜਸ
ਭਾਖਾ ਥਾਏ ਕੁਇ ਕਵਲੁ ਅਛੋਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇ

ਭਾਸਰਦਾਸਾਚਿਮਿਲੇਸਾਚਿਅਰਿਸੰਜੋਰੀਅਸਾ
ਰੀਪਰਵਦਾਦਿਚਿਭੋਹੁਗਾਤਿਰਾਜੇਰਸਭੁਕੀਅਸਾ
ਦਿਚਿਨੀਰਾਸੁਹੋਇਜੇਰਾਜੁਗਾਤਿਜੇਰੀਸਰਜੇਰੀ
ਦਾਦੇਨਸੀਰੀਐਮੇਰੇਨਹੋਇਦਿਜੇਗੁਦਿਜੇਰੀਸਾ
ਖਿਅਧਿਭਿਪਾਧਿਹੋਵਾਇਪਤਕਫੁਰਗਮਰਗੀਦੁ
ਖੁਖੁਸਾਸਰਿਗੁਰਮਤੀਐਪੈਹਰਖੁਨਅਪਦਾਸੇ
ਦੇਹਾਦਿਦੇਹੀਲੇਗਾਮਲੇਰੀਅਸਭੁਨਾਸਾਹਿਬੁ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २४७ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २४८ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २४९ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २५० ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २५१ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २५२ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २५३ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २५४ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २५५ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २५६ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २५७ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २५८ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २५९ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २६० ॥

ਭੀਮੇਨਕਲਮਜੇਨਿਅਕਾਲਾਪਾਰਾਬਵਿਸਾ
ਤਿਓਵਿਤਿਲੀਪਪਰਮਜੇਤਿਪਰਮੇਸਰੁਪਿਆਰਾ
ਕਾਗਜੇਤਿਨਿਰੰਤਰੀਜਗਜੀਵਣਜਗਜੇਜੇਕਾਰਾ
ਸਕਾਰਸਿਸਾਰਵਿਚਿਅਾਦਿਪੁਰਖਆਦੇਸੁਉਧਾਰਾ
ਚਾਰਿਵਰਨਾਛਿਅਦਰਸਨਗੁਰਮੁਖਿਸਾਰਗਿਸਦੁਆਰਾ
ਕਾਨਾਨੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦਾਇਗੁਰਮੁਖਿਭਾਇਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਤਾਰਾਗੁਰਮਰਜਣੁਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰਾ

ਭੀਵਾਦਾਪੜਦਾਦਿਅਹੁਕੁਲਦੀਪਕਅਜਗਾਵਰੁ ੨੪੮
 ਸੁਭਾਤਖਤੁਬਖਤੁਲੇਮਲਿਅਸਾਬਦੁਸੁਰਤਿਵਾਪਾ
 ਏਸਪਤਾਗੁਰਬਾਣੀਭਿਡਾਰੁਕਰਿਕੀਰਤਨਕਬਾਰਹੈ
 ਰੂਪਿਰਾਤਾਧੁਨਿਅਨਹਦਨਿਝਰੁਝਰੈਪੁਰਣਪ੍ਰੇਮਿਅਮਿ
 ਏਸਮਤਾਸਾਧਸੰਗਤਿਹੈਗੁਰਸਭਾਰਤਨਪਦਾਰਥਫ
 ਏਸਹਤਾਸਚੁਨੀਸਾਣਦੀਬਾਣਸਚੁਸਚੁਤਾਣਸਚੁ
 ਮਾਏਮਹਤਾਅਬਚਦੁਰਾਜੁਹੈਅਸਦੁਖਤਾ ॥ ਚਾ

੨੭੮

ਰੇਚਕਾਨੀਵਾਇਓਨੁਸਿਖਸਿਰਾਤਿਅਵੇਅਗਣਤਾ
ਗੁਰਲੇਗੁਰਸਾਬਦਿਪੁਰੇਪੁਰੀਬਾਣੀਬਣਤਾਗੁਰ
ਖਿਛਤੁਨਿਰੰਜਨੀਪੁਰੰਬਹਸੁਪਰਮਪਦਪਤਾਵੇਦਕ
ਦਮਰਚਰਾਗੁਰਮੁਖਿਸਾਬਦੁਸਾਧਸਿਗੁਸਤਾਮ
ਅਵੇਚਿਉਦਾਸਕਰਿਗੁਰਸਿਖਜਨਕਅਸਿਖਭੰ
ਕੁਦਰਤਕੀਅਨਿਜਾਣੀਐਅਕਥਕਥਾਅਕਗਤਾ
ਗਤਾਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਸਪਜਸੁਰਾਤਾ

[illegible]

ਧੋ: ਵਿਚ ਹੁਕ ਦੇ ਪਾਣੀ ਕਛ ਹੁਕ ਛਾਧਿ ਮਾਨਾ ਪਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਪੋਧੁ ਮਣ ਵਣੀ ਕੁੰਜ ਹੁੰ ਜਵਾਨ
ਮੇਲਿ ਸਰਣ ਕਰਿ ਉਰੈ ਮਾਸ ਮਾਣੀ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਗੁਰ
ਣੀ ਮੇਰੇ ਮਾਨਾ ਧਿ ਮਾਨਾ ਸਿਮਰਣਿ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸੁਖ
ਖਲੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹੋ ਨਿਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਜਗਾ ਮੰਦ ਹਿਜਾਣੀ
ਮੇਰੀ ਪਾਖ ਕਹੈ ਗਾਰ ਬੁਨਿਦਾਰਿ ਗਾਰੀ ਬੀਅਣੀ
ਦਰਦ ਦਕਸੀ ਮੰਤ੍ਰ ਵਾਣੀ ਰਹ ਦੇ ਗੁਰ ਦੀ ਮੰਤ੍ਰ

ਮੁਹਿ ਮੰਨ ਕਲੀਨ ਹੋ ਨਿਥਾਣੀ। ਵਰਸ ਨੂ ਦੇਖਿ ਪਤਿਹ ॥ ੨੫॥
ਜੇ ਉਜੇਤੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ। ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਏ
ਸੀ। ਵਗਾਜਿ ਉਭੀ ਛਪਈ। ਚਿਤਿ ਅਵਰੁ ਨ ਆਣੀ। ਚਰਣ
ਵਲੀ। ਲਿਭ ਵਰਜਿ ਉਸੁਖ ਸੀ। ਪਟਵਿ ਚਿਰੈ ਏਦਿਹ ॥
ਜੇ ਦੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਨ ਦਿਸੈ। ਰੇਥਾ ਥੀ ਹੋ ਜਿਉ। ਆਖਿ ਵਖਾ
ਜੇ। ਦੁਬਖੁ ਖਿਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਰਸੁ। ਸਹਜ ਸਮਾਧ ਸਾ
ਜੀ। ਗੀਜਾਣੀ। ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਨ ਦਿਟਹੁ। ਕੁਰ ਬਾਣੀ ॥

ਪਾਥਕ੍ਰਮ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਮ ਮਸਤਿਰੁ ਮਾਪੇ ਮਾਪੁ ਉਪ
ਮਾਪੁ ਰੁਗੋ ਬਿੰਦਗੋ ਵਿੰਦਗੁ ਜੋਤਿ ਇਕ ਦੁਇ
ਧਰਾਇ ਮਾਪੁ ਤੁਪਿ ਮਹੁ ਪਿਉ ਪਤਤੇ ਵਿਸਮਾਦੁ ਹੁ
ਇ ਮਾਪਿ ਰਖਹੁ ਫਲੁ ਫਲਤੇ ਬਿਰਖੁ ਮਚਰ ਜਹੁ ਮ
ਲੁਲੁਹਾਇ ਮਾਨ ਦੀ ਕਿਨਾਰੇ ਮਾਖੀ ਮਨਿ ਪੁਛਿ ਪਾ
ਰੁਪਾਇ ਮਾਹੋਰ ਨਿਮਲ ਪੁਨਲ ਖੀਲੇ ਮੇਰੁ ਰਚੇ ਦੇ
ਇ ਮਲ ਪੁਲ ਪਾਇ ਮਾਹਰਿ ਰੋ ਵਿੰਦਗੁ ਰੁਗੁ ਰੁਗੁ

ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਨਕ ਦੇ ਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅੰਕਾਰ ਦੁਖ

੨੫੧

ਅੰਕਾਰ ਅੰਗ ਦੁਗੁਰ ਅੰਗ ਤੇਰੀ ਗਾਹੁ ਜਾਣੁ ਤੇਰੀ

ਉਤਾਇਆ ਅਮਰ ਦਾ ਸੁਗੁਰ ਅੰਗ ਦਹੁ ਜੇ ਤੇ ਸਰੂ

ਰੂਪੁ ਦਰਤਾਇਆ ਗੁਰ ਅਮਰ ਹੁਰੁ ਰਾਮ ਦਾ ਸੁ

ਹਰ ਦਾ ਦਹੁ ਸਥ ਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਰਾਮ ਦਾ ਸੁਹੁ ਅ

ਸਨੁ ਦੁ ਦਰਸਨੁ ਦਰਪ ਨਿਦਿ ਚਿਦਿ ਖਾਇਆ ਹਰਿ ਚਿ

ਦੁ ਦੁ ਅਰਜਨੁ ਹੁਰੁ ਰਗੀਦਿ ਦੁ ਨਾਉ ਸਦਾ ਦਾਇਆ

ਗੁਰੂ ਤੇਗੁ ਬਹਾਦਰੁ ਯੋਗਾਧਿ ਸਿਤਾ ਰਿਦਿ ਚਿਪਕਾਇ
ਅਗਨਿ ਅਗੇ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਨ ਰਾਤੁ ਤਰਾਇਆ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਗਨਿ ਪੁਰਖੁ
ਦੇਸੁ ਕਰਿ ਪੁਰਖੁ ਦੇਸੁ ਕਰਾਇਆ
ਅਕਾਲ ਕਰਿ ਗੁਰਗੋਇੰਦੁ ਨਾਉ ਸਦਾ ਗਇਆ
ਗੁਰਨਾਨਕੁ ਮੁਨਿ ਕਰੁਣਾ ਸਰਗੁਣ ਅਨਾਪੁਣਾ

ਸਿੰਗਤਿ ਮਰਾਧਿ ਮਾਭਰਾਤਿ ਵਛੋਹਿ ਇਛਾ
ਲਾਗਿ ਅੰਕਾਰਿ ਮਕਾਰਕਾਰਿ ਇਕਕਫਾਉਪਾਸੁ ਉਪ
ਸਾਇਆਰੇ ਮਰੇ ਮਾਵਿ ਚਿਰਾਖਿ ਓਨੁ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਰੇ
ਦੁਸਮਾਇਆ ਸਾਧਨ ਨਾ ਗੁਰਚਰਨ ਧਿਆਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗਿ ਪੈਰੁ ਪਰਿਦਹਾਇ ਸਿਖਾਗਫਟ
ਸਦਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਤਿ ਗੁਰਾਧਿਆਨੁ ਪਰਿਘਟਿਘ
ਦੁਰਨਦੁਹਾਇ ਖਾਇਆ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਉਪਦੇਸੁ

੨੫੨

ਇਕ ਪਾਰ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ
ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ
ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ
ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ
ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ
ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ
ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ
ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ

[illegible]

ਭਵਦੇਹੁਏਉਤਮਜਾਤਿਕਰਨਿਵਰਿਅਾਈਨਾਮਾਪਦਵੀ
ਉਤਮਜਾਤਿਕਰਨਿਵਰਿਅਾਈਨਾਮਾਪਦਵੀ
ਉਤਮਜਾਤਿਕਰਨਿਵਰਿਅਾਈਨਾਮਾਪਦਵੀ
ਉਤਮਜਾਤਿਕਰਨਿਵਰਿਅਾਈਨਾਮਾਪਦਵੀ
ਉਤਮਜਾਤਿਕਰਨਿਵਰਿਅਾਈਨਾਮਾਪਦਵੀ
ਉਤਮਜਾਤਿਕਰਨਿਵਰਿਅਾਈਨਾਮਾਪਦਵੀ
ਉਤਮਜਾਤਿਕਰਨਿਵਰਿਅਾਈਨਾਮਾਪਦਵੀ
ਉਤਮਜਾਤਿਕਰਨਿਵਰਿਅਾਈਨਾਮਾਪਦਵੀ

ਜਾਤਿ ਮਜਾਤਿ ਕਸਾਈ। ਭਗਤੁ ਕਥੀ ਰਿਜੁ ਲਾਹੜੁ
ਜਾਤਿ ਸਾਹਗਿ ਗੁਣਗਾਈ। ਕੁਲਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਚਮਾਰੁ
ਜੇ ਸਨਤੀ ਮੰਦਰਿ ਨਾਈ। ਕੋਇਲ ਪਾਲੈ ਕਾਵਣੀ
ਜੇ ਲੇਅਪੈ ਕੁਲਜਾਈ। ਕਿਸਨੁ ਜਸਧਾਂ ਪਾਇ।
ਜੇ ਦੇਵ ਕੁਲ ਕਵਲੁ ਸਦਾਈ। ਘਿਅ ਭਾਰੁ ਨ ਵੀਚਾ
ਜੇ ਭਗਤਾ ਜਾਤਿ ਸਨਾਤਿ ਨ ਕਾਈ। ਚਰਣ ਕਵਲੁ ਸ
ਜੇ ਸੁਰ ਸਰਣਈ। ਰੇ ਮੁਖਿ ਖਰਿ ਮਿਸਰੀ ਮਖੀ ਮੇਰੀ।

० ੨੫੪

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪਾਟਪਟ ਬਰਕੀ ਰਿਅ ਹੁਕਾਇ ਕਾਇ
ਨ ਕਿਤਾ ਸੁਖਣਾਇਆ ਮਲ ਮਲ ਹੋਇ ਵੇਦੇ ਵਿਅ
ਹੁ ਦਿਕਾ ਰੇ ਕਵ ਲੁਭ ਵਰੁ ਲੇ ਭਾਇਆ ਗਜੇ ਉਮਾਇ
ਲੇ ਸਪਾਸਿ ਰਿਖ ਬਰਹਿ ਰੇ ਮਾਣਕ ਫਾਇਆ ਜਾਣਕੁ
ਮਿਦਦਤ ਨਿਨਾ ਉਤਰਾ ਉਤੀ ਲੇਹੁ ਪੜਾਇਆ ਮੁਸਕਾਇ
ਈਅਹੁ ਮੇਦੁ ਕਾਰਿ ਮਜਲ ਸਾਮੀ ਦਰਿ ਮਹ ਮਹ ਕਾਇਆ
ਨੀਚ ਜਨ ਨਤਿਤ ਮੁਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਾਲਿ ਪੋਤਾ ਪੁਲਿ

[illegible]

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਦੇਵੀ ਦਲਾਣਾ ਇਕਤਖੰਡੁ ਸਹਿ ਸਸਮਾਏ ਗਾਧਾਨ
ਕਦੀਵਾ ਸੁਲੇਜਿਐ ਪਗੀਤਿਐ ਚਲਿ ਜਾਏ ਗੁਣੈ ਪੰਡੁ
ਤੁਹਿ ਚਿਖੰਡੁ ਦਾਣਾ ਚੁਣਿ ਚੁਣਿ ਖਾਏ ਗੁਣਿ ਗੀਦੇਐ ਜਾਇ
ਮਰਿਹੋਏ ਗੁਣਿ ਮਾਥਿ ਜੀਵਾਏ ਅੰਡਾ ਕੁਛੁ ਭੋਜ ਦਾਮਾ
ਵਿਚਿ ਨਿਰਾਸੁ ਵਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਸਿਖੁ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਏ
ਸੁਰਜ ਪਾਸਿ ਦਿਖਾ ਸੁਜਾਇ ਹੋਇ ਬੁਣਹਣਾ ਕੀ ਜੋਜਨਾ
ਣਾ ਪਵਿਦਿ ਦਿਖਾ ਪਵਿਅਾਇ ਅਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਲਾ ਮੀਰਨਾ

ਭਾਣਾ ਆਇਓ ਥਿਆ ਸੁਵਖਾਣੀਐ ਕਾਥਿਕਾਥਿਸਾਸ ੨੫੬
ਵੇਦਪੁਰਾਣਾ ਨਰਦਿਮੁਨਿਉਪਦੇਸਿ ਆਭਗਤਿਭਬਾਦਤੁ
ਪ੍ਰਿਥੀਅਣਾ ਚਉਦਹਵਿਦਿ ਆਸੋਧਿਕੈ ਪਰਉਪਕਾ
ਰਾ ਚਰੁਸੁਖਾਣਾ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਾਧਿਸਿਗੁਪਤਿਤਉਧਾ
ਸੁਖਿਰਦੁਖਾਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁਫਲੁਪਤਿਪਵਦਣਾ
ਬਰਹਵਦੇਰਾਬਭਾਸਵਸਿਜਮਦੇਹੀ ਸੁਕਿਲਈਉਦਾ
ਜੀਆਇਆਵਿਚਿ ਮਤੀਤੁਹੀਇਮਨਿਹਠਿਭੁਧਿਨਬਹਿ

ਦਿਖਣਾਸੀਪਿਆਏਆਸਪਰਥੋਧਿਆਗੁਰੁਕਰੰ
ਨਕਸਦਨਅਭਿਆਸੀਤਾਜੇਦਰਮਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿਲੁ
ਸਿਰਿਧਰਿਜੂਠਿਮਿਲੀਸਾਥਾਸੀਗੁਰਉਪਦੇਸੁਮਾਏ
ਕਰਿਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਜਾਗਾਤਿਗੁਰਦਾਸੀਏਰੀਪੇਪਾਥ
ਕਹੈਗੁਰਮਾਤਿਭਾਉਭਗਾਤਿਪਰਗਾਸੀਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖ
ਫਲੁਸਹਜਨਿਵਾਸੀ॥ ਰਾਜੁਜੇਗੁਹੈਜਨਕੇਦੇਵਗੁਭ
ਗਾਨੁਕਰਿਵੇਦੁਵਖਾਏਸੁਨਿਕਾਦਿਕਨਾਰਦਉਦਾਸਾ॥

ਸੁਖਾਇ ਅਤੀਤੁ ਸੁਹਾਇ ਜੇਗਛੇਗਾ ਲਖ ਖੇਤਿ ਪਿਕੇਲੁ ॥ ੨੫੭ ॥
ਅਪਸੰਗਾਤਿ ਨਿਰਬਾਣੇ ਆਪੁ ਗਣਾਇ ਵਿਗੁਚਣ
ਸੁਖਾਇ ਆਪੁ ਸਿਧਾਣੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਰਗੁਜਚਦੋ ਪੈਰੀਪ
ਨਰਜੇਗਾਣੇ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਵਿਸਾਰੈ ਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੇ
ਵਿਖੀਅਦੇ ਸਚੀਦਰਗਾਹ ਮਾਣੁ ਨਿਅਦੇ ॥ ਸਿਰੁਉ
ਨਾਇ ਨਾਨਕਿ ਰਿਕਾਲਖ ਭਰਿਆ ਕਲੇਵਾਲਾ ਭੁਭ
ਲਖ ਭਰੇ ਪਿਪਣੀਅੰਕਾਲਖ ਸੁਗਲਾਣੇ ਇਨਕ ॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਨਿਹਚਲਯੀਕਾਧਰਮਸੁਦਾਸਾ
 ਕਰਖਿਰਖਕੁਸਮਾਵਲੀਬੂਟੀਜੜੀਘਾਹਅਥਿਨਾਸ
 ਸਰਸਾਇਰਾਰਿਸੇਰਬਪੁਰਤਨਪਟਾਰਬਭੇਗਾਥਿਲਾਸ
 ਫੇਰਸਥਲਤੀਬਥਪਟਿਰੀਗਾਰੁਪਰਸਕਸਪਰਗਾਸਾ
 ਕੁਦੇਲੇਰਹਰਾਸਿਕਸਿਰਗੁਰਮੁਖਸਾਪਸਿਗਾਤਿਗੁਣਤਾ
 ਕੁਰੁਗਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਆਸਨਿਰਾਸਾ ॥ ਰੇਮਰੇਮਾਵੇ
 ਸੇਖਿਨੁਕਰਿਬ੍ਰਹਮੰਬੁਕਰੇਵਿਹਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪੁਰਨਬ੍ਰਹ

੨੫੮

ਮੁਸਤਿਪੁਰਬੁ ਨ ਤਿਗੁਰ ਸੁਖ ਦਾਈ। ਚਾਬਿ ਵਰਨ ਦੁਖੀ।
ਖਹੈ ਇਸਾਧ ਸੀਗਾ ਤਿਸਾ ਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ। ਗਿਆਨ ਮਾਧੀ।
ਮਾਨਸਿ ਮਰਣਿ ਸਦਾ ਗੁਰ ਸੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਇਕੁ।
ਈ। ਭਾਇ ਭਗਾਤਿ ਭਉ ਪਰਮਾਰ ਸੁਸਤਿਗੁਰ ਮੁਰਤਿ ਨਿਕੁ।
ਵਸਾਈ। ਏਵ ਬੁਭਾਹੁ ਚਾਇ ਦੇਸਾਧ ਚਰਣ ਪੂਜਾ ਕੁ।
ਈ। ਸੁਰ ਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈ। ਵਰਸੈ।
ਹਬਰ ਲਾਇ ਕੇ ਪਰਨਾ ਲੀਹੈ ਇਵੀ ਹੀ ਮਾਏ। ਲਖਾ।

ਸੇਊਛਾ ਲਿਚਲ ਨਿਲਖ ਪਰਵਾਹੀ ਵਾਹ ਵਾਹਾਏ ॥ ਲਖ ॥ ੨੫੯ ॥
ਪੁਲਖ ਵਾਹ ਵਾਹ ਨਦੀਆਂ ਅੰਦਰਿ ਰਲੇ ਰਲਾਏ ॥ ਨਰਿ ਮੇ
ਜੀ ਨਹਿ ਨਦੇ ਪੁਰ ਬਿਪਛ ਮਿਹਾਇ ਚਲਾਏ ॥ ਨਦੀਆਂ
ਉਸਮੁੰਦ ਵਿਚਿ ਸਾਰਾ ਰੁਜਿ ਰਾਮੁ ਹੋਇ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਤਸ
ਨਾਮੁ ਵਰੁ ਮਹਿ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ ਨਿਪੇਟੁ ਭਰਾਏ ॥ ਜਾਇ ਗ
ਏ ਪਤਾਲ ਹੋਇ ਤਵੇ ਦੀਉ ਦਸਮਾਏ ॥ ਸਿਰ ਪਾਤਿਸਾ
ਵਲਖ ਲਖਾਇ ਨਦੁ ਜਾ ਲਿਤ ਵੇਨੇ ਤਾਏ ॥ ਮਰਦੇ ਖਹਿ ਖਹਿ

ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਦੇਹਾ । ਇਕੁਤ ਥੈ ਕੈ ਦੁਇ ਖੜਕਾ ਦੁਇ ਪਾਸ
ਸਾਹਜ ਖੁਲ੍ਹਾ ਕਿਸਮ ਦੇਹਾ ਵੀਹ ਫਕੀਰ ਮਸੀਤਾ ਵਿਚਿ
ਧੀਖੀ ਧੀਲੀ ਹੇਠਿ ਲੁਕਾਏ ਜੀਗਲਾ ਮੰਦਰਿ ਸੀਹ ਦੁਇ
ਸਤੁਰੁ ਰੇਖਾ ਸਮਾਸਦਾਏ ਸੁਲਿਤਿ ਪਾਇ ਲਾਸਿਰਧਾਇ
ਕੁਥਾ ਜਾਇ ਕਾਏ ਕੇਲੁ ਮੰਦਰਿ ਪੀੜੀ ਮਨਿਯੋ ਸਤਪਾਇ
ਪਿਸਾਏ ਛਾਏ ਲਓ ਬਲੀਦਰਗਾਹ ਵਿਚਿ ਰਾਗ ਕੁਰਾਨੀ
ਸਾਨਿਸਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਰਾਣਿ ਨਿਤਾਏ ॥ ੨੩ ॥ ਸਿੰ

ਅੰਕਰੀ ਮਰਦੀ ਹੋ ਈਹ ਰਹ ਰਹ ਜੀ ਮੀਹ ਪੁਛੇ ਦਿ ੨੬
ਹੋਇ ਇਤੁ ਮਉ ਸਾਰਿ ਕੁਤੁਰਹ ਸਿਧਾ ਜੀ ਮੀਹਿ
ਦਿੰਦੀ ਕਰੀ ਪੁਤ੍ਰਾ ਮਸਾ ਰੋਕੀ ਚਨਿਖ ਜੀ ਮੀਹਿ
ਮੀਹਿ ਰਹਿ ਕੁਹਿ ਖਲਾਉ ਪਲਿਦਿ ਏ ਮੀਹਿ ਮਸਾ
ਦੁਰਿ ਨੇਹਾ ਲੁ ਤਿਨਾ ਕੁਕਰੀ ਦੁਹੇ ਨਿਰਾਗੁ ਰਹਿ ਕੀ
ਕੀਹੁ ਮੁਖ ਮਖਾਨੁ ਮਕਾਨੁ ਕਰ ਜੀ ਮੀਹਿ ਮੀਹਿ
ਜੀ ਮੀਹਿ ॥ ਚਰਣ ਕਵਲ ਰਹ ਰਹਿ ਮੀਹਿ ਰਹਿ

ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈਪਾਖ ਕੋਰੇ ਇਕੋ ਪੈਪਾਖ
ਇਕੋ ਪੈਪਾਖ ਮਫਿਨਾ ਸੀ ॥ ਚਰਣ ਦਰੁ ਮਾਚ ਮਾਨਸੀ ॥
ਬਿਅਧਿ ਉਪਾਧਿ ਖਲਾ ਸੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਪੁਰਾਵਾਇ ॥
ਮਾਇ ਮਾਮੰਦਰਿ ਕਰਨਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਸਥਾਵਰ ਸੁਰਤਿ ਇਕ
ਏਕੋ ਹੋਇ ਨਿਰਕਾਰ ਜਚਖੰਡ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਅਥਗਤਿ
ਤਿਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਮਕਥਕਥਾ ਮਚਰ ਸੁਰਗੁਰਦਾਸੀ ॥
ਰਸੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਮਾਜਨਿ ਰਾਸੀ ॥ ਸਣਵਟਵਾਸੀ ॥

ਪ੍ਰਕਾਰੁ ਦਿਕਾਰੁ ਜਣਾਏ ॥ ਖਟਕ ਚਾਇ ਵਟਾ
ਬੰਧੁ ਪਨੁ ਹੋਇ ਬਨਾਏ ॥ ਖਾਸਾ ਮਨ ਮਨ ਸਿਰੀਸ
ਇਕ ਪਾਹ ਦੁਣੈ ਕੋ ॥ ਲਜਣੁ ਕਜਣੁ ਹੋਇ ਕੋਸਾ
ਬਿਰਦੁ ਬਿਰਦਾਏ ॥ ਸਿਰੀਦੇਖ ਨਿਰਦੇਖ ਮੇਖੁ ਸਿ
ਉਨ ਜਾਪੁ ਮਿਟਾਏ ॥ ਤਪੁ ਰੁਹੈ ਪਰਮੁ ਜਾਲਾ ਪਸਿ
ਪੁਰਿ ਪੁਰਿ ਮਾਏ ॥ ਕਟਿ ਕਟਿ ਜਣ ਬਿਰਤੁ ਸੁਕਰਿ
ਲਿਖਿ ਪੁਰਾਣੁ ਜੁਣਾਏ ॥ ਪਤਿ ਤਪੁ ਨਿਤ ਕਰੈ ਜਸ

੨੬੧

॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸ
 ॥ ਤੇ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਿਰਿ ਦਾ ॥ ਸਚੈ ਤਖਾਤਿ ਨਿਵਾਸੁ
 ॥ ਧ੍ਰਿਸਿ ਗਤਿ ਸਚ ਖੰਡਿ ਵਸੈ ਦਾ ॥ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ਨੀਜਾ
 ॥ ਸਚਾਹੁ ਕਮਨੁ ਮੂਲਿ ਫਿਰੈ ਦਾ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਟਕਸਾ
 ॥ ਸਚੁ ਰਤੇ ਗੁਰਹੇ ਇਸਕਾ ਦਿਮਿਲਿ ਦਾ ॥ ਸਚੀਤ ਦਾ
 ॥ ਸਚੁ ਰਚਾਰਤ ਨਕੀਰਤ ਨਭਾਵੈ ਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਸਚਾਪੀਭੁਹੈ ਸਚੁ ਦੇਹੀ ਸਚੁ ਰਾਜੁ ਕਰੀ ਦਾ ਵੀਹਾਇ
ਚੜ੍ਹਾਉ ਚੜ੍ਹੀਦਾ ॥ ਗੁਰਪਰਮੇ ਸਰੁਜਾਣੀ ਮੇਲੇ ਸਦੇ
ਉਪਰਾਇ ਮਾਨਿ ਰੀਕਾ ਰੁਮਕਾ ਰੁਹੈ ਇਏ ਕੀਕਾ ਰੁਮਕਾ
ਦਾਇ ਮਾਇ ਕੀਕਾ ਬਹੁ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਓਮ ਕੀ ਬੀਜ ਕਾ
ਇਮਾਇ ਕੀ ਦੂਹੈ ਏਤਨਿ ਦੇਵਤਿ ਹੁਮਿ ਨਿਦਾਸਾ
ਰਾਇ ਮਾਇ ਪੁਰਖੁ ਮਾਏ ਸੁਹੈ ਚਿਹੁ ਵੇਖੈ
ਨਾਮਾਇ ਮਾਏ ਜੇਖਨਾ ਰੁਜਿ ਮਰਣੁ ਕਰੈ ਨਾਵਾ ਮੰਤ੍ਰੁ

ਭਿਆਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਨਾਉ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ੨੬੩ ॥ ਅੰਕੁ
 ਭਉ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਮਨੁ ਤਦ ਰਤਿ ਕਰਿ ਕਰਤ ਚੁਕਹਾਇਆ ॥ ਧ
 ਭ੍ਰਮੰਦ ਬਿਪਾਣੀ ਮੇਵਿ ਦੁਖ ਮਾਧਾ ਸੁਰਹਾਇਆ ॥ ਭ੍ਰ
 ਭ੍ਰਮੰਦ ਰਿਅੰਗ ਧਰਿਅੰਗਿ ਨਿਸਿ ਸੁਰਜੁ ਚੰਦ੍ਰ ਪਾਇਆ ॥
 ਭ੍ਰਮੰਦੁ ਤਿਥਾਹਾ ਹਿਕਰਿ ਖਈ ਕਾਟਿ ਚਲਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥
 ਮਠ ਸੁਜਨੁ ਦੁਇ ਦੁਹੈ ਸਫਲੁ ਜਨ ਮੁਗੁਰ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾ
 ਧਰਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮਿਲਿ ਸਹਜਿ ਸਾਮਾਇਆ ॥ ੨੬੪ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਚੁ ਦ

ਤਤੁਹੈ ਮਾਦਸ ਜਨਾਨੁ ਮਾਮੁ ਲੁਕਿ ਵਾਇ ਮਾਮਾ ਮੁਹੁ ਮਾਖੀ
ਕੰਨ ਕਰਿ ਹਥ ਪੈਰ ਦੇਚ ਲੈ ਚਲਾਇ ਮਾਮਾ ਬੁਝਿ ਰਹਿ
ਪਦੇ ਸੁਕ ਰਿਸਾ ਮੁਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿੜਾਇ ਮਾਮਾ ਮੀਮੁ
ਵੇਲੈ ਨਾਵਣਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਪ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਜਪਾਇ ਮਾਮਾ
ਅਰਾਤੀ ਸੋਹਿਲਾ ਮਾਇ ਮਾਇ ਚਿਉ ਦਾ ਸੁਰਹਾਇ ਮਾਮਾ
ਮਿਠਾ ਬੋਲ ਨਿਵ ਚਲ ਨਹ ਬਹੁਦੀ ਇਨਾ ਮਾਪੁ ਗਣਾਇ
ਮਾਮਾ ਚਾਹਿ ਪਦਾਰਥ ਪਿਛੈ ਲਾਇ ਮਾਮਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ

ਮੇਰੇ ਵੇਰੇ ਦੀ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ। ਚਿਅੰਕਾਰਿ ਮਕਾਨੁਕ ॥ ੨੬੪ ॥
ਇਉਂ ਪਦਰੀ ਆਉ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ। ਇਕੁ ਵਰਤੈ ਭੁਅਖੰਤੁ
ਤੇਜ ਅਜੰਤੁ ਕਰਿ ਰਿਜ ਕੁ ਦਿਵਾਈ। ਫੁੱਲ ਅਉਰੁ ਅਵਿਚਿਰ
ਖਿਨੁ ਕਰਵਰਤੈ ਫਕਰੇ ਰਿਸ ਮਾਈ। ਕੇਵਰੁ ਵਰੁ ਮਾਖੀ
ਮੇਰੇ ਵਰੁ ਥਾਉਂ ਕਿਸੁ ਪੁਛ ਜਾਈ। ਅਪਵਿਕੇ ਇਨਹੀ ਪਈ
ਭੁਟਿ ਭੁਟਿ ਆਖਣਾ ਮਾਖਿ ਸੁਣਾਈ। ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਰਤਿ ਪਰ
ਵਾਈ ਆਈ॥ ਧਿਆਨੁ ਮੁਨੁ ਗੁਰ ਵਰ ਸਨੇ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹ

ਮੁਕਤਿ ਜਾਣੇ ਈਸਾ ਪੁਨ ਮੁਲਾਸਾ ਤਿਗੁਰ ਚਰਣੁ ਕੀ ਚੁਲ੍ਹਾ
ਦੇਵ ਨੇ ਕੁਝ ਕੁਹੇ ਈਸਾ ਮੰਤ੍ਰ ਮੁਲਾਸਾ ਤਿਗੁਰ ਚਰਣੁ ਨਿਭਾ
ਨਿਰੋਇ ਨ ਰਾਧੇ ਕੇ ਈਸਾ ਮੇਖਾ ਮੁਲਾ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸਿਖ
ਕਤਿ ਜਾਪ ਸਿਧਿ ਜਾਏ ਈਸਾ ਅਪੁਰਾਣਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਈਐ ਮੇਸਾ ਪੁਰ
ਦਾ ਈਸਾ ਲੇਵਿ ਰਲੇ ਈਸਾ ਅਪੁਰਾਣਾ ਏਸਾ ਪਰੈ ਸਭ ਕੇ
ਦਿਸਾ ਪੈਸਾ ਭੁਕੇ ਈਸਾ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰੁ ਹੋਈ
ਤਿਗੁਰੀ ਪਾਪ ਕਮਾਇਆ ਇਕੁ ਸਾਧਿਛੇ ਦੇਸੁ ਦੁਖਾਣ

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਮੇਰੇ ਦੁਆਪੁ ਸਿਰਿ ਪਾਪਵੇ ਸੁਕੇ ਦਾਲਾ ਕ ॥ ੨੬੫ ॥
 ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੇ ਸੋ ਲਏ ਵਰਤੈ ਧਰਮਾਨਿ ਮਾਓ ਸੁਖ ਦਾਲਾ ॥
 ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਹੁਰੀ ਕਲਜੁ ਰਿਸਫ ਲੁਧਰ ਮੁਤਤ
 ਦਾਲਾ ਪਾਪ ਕਮਾਏ ਲੇਪੁ ਹੋਚਿ ਤਵੇ ਧਰਮੁ ਸੁਫਲੁ ਫਲ
 ਦਾਲਾ ਭਾਇਤਰਾ ਤਿਹੁ ਰਪੁਰ ਬੁਕਰਿ ਬੀਜਨਿ ਬੀਜੁ ਸਚੀ
 ਧਰਮੁ ਨਾਲਾ ਸਫਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ
 ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਮੇਰੇ ਦੁਆਪੁ ਸਿਰਿ ਪਾਪਵੇ ਸੁਕੇ ਦਾਲਾ ਕ

ਸਿਨੁਗੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਉਲੇਪਾਰਿਪਵੈਭਵਜਲਦੁਆ
ਲਾਗਵਿਚਰਣਸਤਿਨੁਗੀਦਿਚਿਤੈਚਉਖੈਚਰਣੁ
ਕਾਣਾਦੁਆਪੁਰਿਹੋਇਪੈਰੁਦਇਇਕਤੈਪਰਿਧਰੀ
ਖਾਣਾਮਾਣੁਨਿਮਾਏਜਾਏਕੋਬਿਨਉਕਰੇਕਰਿਨਦਰਿ
ਹਲਾਗੁਰਮੁਖੈਪਰਗਾਸੁਕਰਿਧੀਰਨੁਧਰਮੁਸਚੀਧਰ
ਸਲਾਮਾਪੈਖੈਤੁਮਾਪੈਰਖਵਾਲਾ॥ ਨਿਸਤਉਤਿ
ਨਦਿਉਤਿਮੁਚੁਤਉਅਰੋਨਿਤੁਦਿਮਾਹਾਮਨਿਤੁਤਿ

॥ ਅਲਾਨਿ ਵਚ ਲੋ ਸਿਰੁ ਕਰੈ ਉਤਾਂਹ ॥ ਭਬਿ ਹੁਕੈ ॥ ੨੬੬ ॥
 ॥ ਤੇਰੇ ਜੀਨਿ ਕਜੈ ਘੜੈ ਜਿਵਾਹ ॥ ਅੰਬੁ ਖੁਟ ਖੁਟ ਲਿਖੁ ॥
 ॥ ਜਿਲੇ ਦੁਖ ਫਲੁ ਅਰੰਭੁ ਨਿਵੇ ਤਲਾਹ ॥ ਅਸਪੈ ਮੇਰੁ ॥
 ॥ ਧਵਦਾ ਸਿਰਿ ਸੁਭਾਇ ਜਾਇ ਫਲੁ ਖਾਹ ॥ ਧਾਰਿ ਤਰਾਜੁ ॥
 ॥ ਅੰਗੁ ਲਾਭ ਚਾਤੇ ਲੁਤੁਲਾਹ ॥ ਜਿਵਹਾਰੈ ਹਾਰੈ ॥
 ॥ ਤੇਰੇ ਜੀ ਸੁਧਰਾਹ ॥ ਯੋਗੀਪੈ ਜਗੁ ਪੈ ਕੀਪਾਹ ॥ ੨੭ ॥
 ॥ ਸੁਖੁ ਰੁਕੇ ਖੁਹੈ ਸਚੁ ਕਥਣੁ ਕਥਿਓ ਖੁਰਚਾਇ ॥

ਕਾਹਨੁ ਕਰਤੇ ਕਾਹਿ ਪੈ ਦਿਰਘੇ ਦਾ ਰਹਿ ਕਰੇ ਕਰਾਹਿ ॥
ਕਿਹੁ ਕੁਲ ਸੰਗਾਈ ਖਸਮੇ ਦਾ ਭਾਣਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇ ॥
ਸੋਇ ਦੇਖੁ ਕਦਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹੋਇ ਬਿਰਦੁ ਸਦਾ ॥
ਅਭਾਧ ਸਿਰਾ ਤਿਹੁ ਰਸ ਥਾਨੁ ਲਿਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ॥
ਰਦ ਅਭਾਇਆ ਥਾਨੁ ਸੁਭਾਇ ਅਤਿ ਰਜ ਸੀ ਦਸਾ ॥
ਪਦ ਭਰ ਸੁਚਕਾਇਆ ਜੇਹਾ ਭਾਉ ਤੇ ਹੋਵਾ ਪਦ ॥
ਅਭਾਧ ਅਭਾਧ ਤਿਹੁ ਠਕਰੈ ਸਹਜ ਰੁਝਾਉ ॥

॥ ਵਰਣਨ ਦਲਾਛਾਉ ਥਹਿ ਚਰੇ ਦਾਸੀ ਦਾ ਚਿਤ੍ਰ ॥ ੨੬੭ ॥
॥ ਭੁਲਿ ਦਿਟ ਦਗਾਇ ਮਾਦ ਛਟ ਦਾ ਲੇਤਾ ਰਿਤ ਰੇ ਦਾ ॥
॥ ਭੁਖ ਫਲੁ ਨ ਪਾਇ ਦੇ ਸੇਵਕ ਫਲ ਮਾਦ ਗਣਤਰ ॥
॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਿਖਲਾ ਜਾਣੀਐ ਸੇਵਕ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵ ॥
॥ ਜਗੁ ਜੇਹਾ ਰੇ ਚੰਦ ਨ ਸਾਇ ਰਲ ਹਰਿ ਮਾਨੀ ॥
॥ ਜੀਵਨ ਤੇਰਾ ਜਗੁ ਤਿਸ ਦਾ ਥੀਵਾ ॥ ॥ ਜੀਉ ਦਿਸ ॥
॥ ਕੁਮਾਰੀ ਸਿਰਤ ਲਵਾਇ ਮਾਹਿ ਇਉ ਪੰਨਾ ॥

ਰਿਲੇਖਲਉਖਲਿਕੋਟੇਟੇਕਰਿਕਰਿਭੇਨਲੁਭੇਨਲੁ
ਭੁਪਾਇਪੀੜਾਇਅਬਭੁਟਟਰਿਕਸੁਇਨਲੁਵੇਨਲੁ
ਖਸੁਖਅੰਦਰਿਸਬਰੁਕਰਿਖਾਇਅਵਟਲੁਗਲੁ
ਧੀਨਾਘਗੁਰੁਸਕਟਖੰਡੁਮਿਸਰਿਗੁਰਮੁਖਸੁਖਟਲੁ
ਰਸਬੀਨਾਘਪਿਰਮੁਖਪਾਅਲਾਪੀਵਟਾਮਰਿਮਰਿਜੀਵਟੁ
ਵਟੁਰੀਨਾਘਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲਅਮੋਲੁਰਤੀਨਾ।
ਵਟੁਰੀਅਉਅਮਾਉਹੇਲਖਦਰੀਅਉਸਮਾਉ

॥ १ ॥ ਇਕਾ ਦਰੀਆ ਉਦਿ ਚਿਲਖਤੀ ਰਬ ਦਰੀਆ ॥ ੨੬੮ ॥
 ॥ ੨ ॥ ਇਕਤੁ ਇਕਤੁ ਵਾਹੈ ਕੁਦਰਤਿ ਲਖਤਰੀ
 ॥ ੩ ॥ ਇਰਸਣ ਬਤਨਾ ਵਲੀ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ
 ॥ ੪ ॥ ਇਕਤੁ ਲਹਰਿ ਨਪੁਨ ਨੀਕੁ ਦਰਤਿ ਅੰਤੁ
 ॥ ੫ ॥ ਪਿਰਮ ਪਿਆਲੇ ਇਕ ਬੂਟੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥
 ॥ ੬ ॥ ਅਜਰ ਜਰੇ ਦਾਅਲਖ ਲਖਾਇ ਨ ਅਲਖੁ
 ॥ ੭ ॥ ਬਹਮੇ ਬਕੇ ਦੇ ਦਪਾਤ੍ਰਿ ਇਦ੍ਰੁ ਇਦ੍ਰੁਸ

ਭਾਜਕਰੀਦੇ॥ ਮਹਾਦੇਵ॥ ਮਦਪੁਤਰੇ॥ ਇਦਸਮਦਪੁਤਰੇ॥
ਥਿਸਨੁਭਵਦੇ॥ ਸਿਧਨਾਥਜਗੀ॥ ਸੁਰਾਦੇਵੀਦੇਵਨੀ॥
ਭਹੀਦੇ॥ ਤਪੋਤਪੀ॥ ਸੁਰਤੀਰਥਜਤੀ॥ ਸਤੀਯੋਹਦੁਖਾ॥
ਹੰਦੇ॥ ਸੇਖਨਾਗਾ॥ ਸਭਰਾਗੀ॥ ਮਿਲਿਸਿਮਰਣੁਕਰੀਨਿਤ॥
ਗੁਣਗਾਵੀਦੇ॥ ਵਡਭਾਗੀ॥ ਗੁਰਸਿਖਜਗੀ॥ ਸਥਾਸਥਾਸੁਰ॥
ਤਿਸਤਸੀਰੀ॥ ਮਿਲੀਦੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ॥ ਸੁਖਫਲੁ॥ ਅਥਾਖਾ॥
ਖੰਦੇ॥ ਸਿਰਤਲਵਾ॥ ਇਅਥਾ॥ ਬਿਰਖੁ॥ ਹੋਹੋ॥ ਇਸਰੀ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ निरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु
 नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु
 नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु
 नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु
 नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु
 नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु
 नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु
 नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु नीरुद्धास्तु

ਪੂਰੇ ਪੂਰੇ ਤੇ ਲੂਹੇ ਪਾਏ ਨਵ ਮੈਘ ਘਟਾਇ ਵਧਾਇ ਆਸਾ ਪੂਰੇ
ਇਹੋ ਹੋਵੇ ਸੁਖੁ ਫਿਨਿ ਨ ਮਤਾ ਪਕਾਇ ਆਸਾ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਸੀਤੁ
ਰਾਖਨ ਨ ਟਲੇ ਟਲਾਇ ਆਸਾ ਸਭੇ ਇਛਾ ਪੂਰੀ ਆਸਾ
ਸੋਭਾ ਤੇ ਮਿਥਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇ ਆਸਾ ਵੀਹਾਇ ਕੀਹ ਉਲਾਸ ਪਾਏ
ਉਪ ਉਠੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਿਜ ਪਾਇ ਆਸਾ ਆਸਾ ਪੂਰੇ ਪੂਰੇ ਹੋਇ ਸਾ
ਇਸਾਸਿ ਸਿਧਾਸਾ ਪਿਕ ਮਿਲਿ ਜਾਗ ਦੇਖ ਰਿਸਿਦਾ
ਜਾਇ ਮੇਲਾ ਮਹਾ ਦੇਉ ਮਉ ਪੂਰੇ ਪੂਰੇ ਕਰ ਦਾਸਾ ਸਾਇ

ਜੇਲਾਪਰੋਰਖੁ ਜੋਰੀ (ਜ) ਗਾਦਾ ਗੁਰਿਆ ਵਿਦੁਪਦੀਲੁ
ਜੇਲਾਪਰੋਰਖੁ ਜੋਰੀ (ਜ) ਗਾਇਦਾ ਸਾਧਸਿੰਗਾ ਤਿਸਿ
ਜੇਲਾਪਰੋਰਖੁ ਜੋਰੀ (ਜ) ਗਾਇਦਾ ਸਾਧਸਿੰਗਾ ਤਿਸਿ
ਜੇਲਾਪਰੋਰਖੁ ਜੋਰੀ (ਜ) ਗਾਇਦਾ ਸਾਧਸਿੰਗਾ ਤਿਸਿ
ਜੇਲਾਪਰੋਰਖੁ ਜੋਰੀ (ਜ) ਗਾਇਦਾ ਸਾਧਸਿੰਗਾ ਤਿਸਿ
ਜੇਲਾਪਰੋਰਖੁ ਜੋਰੀ (ਜ) ਗਾਇਦਾ ਸਾਧਸਿੰਗਾ ਤਿਸਿ
ਜੇਲਾਪਰੋਰਖੁ ਜੋਰੀ (ਜ) ਗਾਇਦਾ ਸਾਧਸਿੰਗਾ ਤਿਸਿ
ਜੇਲਾਪਰੋਰਖੁ ਜੋਰੀ (ਜ) ਗਾਇਦਾ ਸਾਧਸਿੰਗਾ ਤਿਸਿ

੨੭੦

ਦਰਸਾਇੰਗ ਸਾਸਤਰੀ ਪਾਥੀ ਰਚਿ ਮਕਰ ਸਿੰਦੁ ਵੇਦੀ
ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ ਸਨਾਸ ਪਰਿਜੇਗੀ ਬਾਰਹ ਪੰਥ ਸਿੰਦੁ ਜੋਦ
ਹਦਿ ਸਿੰਦੁ ਵੇਦੀ ਟਹੇ ਇਪਰਘ ਰਿਮੰਗ ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ
ਜੋਦ ਸਿੰਦੁ ਵੇਦੀ ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ
ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ
ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ
ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ
ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ ਸਿੰਦੁ

੨੭੧
 ਜੇ ਕੁਝ ਰਵੇ ਦੁਖੈ ਖੰਜੋਰੇ ਰਾਮ ਸਾਧਨਿ ਵੇਚੇ ਗਾਉਖਾ
 ਕੁਝ ਦੇਉ ਹੋ ਸੁਖੁ ਦੇ ਮਿਲ ਲਏ ਦੁਖਿ ਮਾਰੇ ਗੁਧ ਪੁਰਾ
 ਜੇ ਕੁਝ ਹੋ ਨਿਟਕ ਦੇ ਖੀਬੇ ਮੁਖਤਾਰੇ ਗੁਧ ਪੁਰਾ ਨਿਰਭਉ
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਜਮ ਰੋਏ ਉਤਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਜੁਜ
 ਲੇਵੇ ਮਜਾਣ ਮੁਰਾਧਨਿ ਸਤਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਧੁਕਾਣੀ
 ਮੰਦਰ ਪਕੜਿ ਅੰਧੁ ਲੇਉ ਧਾਰੇ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ਸਦ ਬਲਿ
 ਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿਐ ਮੇਰੇ ਚਨਕੇਰੇ ਮਨੁ

ਮੁਖੀਏ ਮਾਤਿ ਕੁਰਬਾਨ ਦਸਰੇ ਦਸਵਾ ਸੁਸੁਵਾਸਕੇ
ਮੁਖੀਏ ਮਾਤਿ ਕੁਰਪੁਰਾਪਚਰਜਾਤੁ ਸਿਮਰੁ ਕੁਰਦੁ
ਇਲੀਏ ਮਾਮਸਰੇ ਵਰੁ ਮਾਤਿ ਕੁਰਕਾਰਾਦੁਹਿ ਸੁਸਾਦੁ
ਧੁਪੀਏ ਕੁਰਤੀਰਬੁਦਰੇਆਰਿਹੈ ਪਸੁਪਰੇਤਕਰੇਪਰਦੇ
ਮਾਮਤਿ ਕੁਰਬੀਦੀਛਿਵਹੈ ਜੀਵਣਾ ਮੁਕਤਿ ਕਰੈਉਰੀਏ
ਰਮੁਖਿਅਨੁਅਪਤਿਜੁਪਤੀਏ ॥ ਸਿਧਨਾਂਥਾਨਕੇ
ਰਸਤਰੇ ਸਾਟਿਕਰਿਕਰਿਕੀਨਰਤੁਗਿਅਥਾਥਾਥਾ

२७२

ਵਟਨਾਰਾ ਅਰਤਨਾ ਪਦਾਰਥ ਬੇਸੁਮਾਰਤਾ ਉਤਰਾਇ
ਉਦੇਤੀ ਰਚਾ ਪਾਰਨਾ ਤਲਾਖ ਬਚਾ ਵਿਚਿਕਾ ਮਧੋਨੀ
ਗਹਜਾਰਾ ਲਖਾ ਮੀਆਂ ਲਖ ਰੋਲੀਆ ਪਾਰਸ ਦੇਖ
ਤਮ ਪਾਰਾ ਲਖਾ ਮੀਆਂ ਲਖ ਇਦੁਲੇ ਹੋਇ ਸਦੇ
ਰੁਕਨਿਦਰ ਬਾਰਾ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਚਰਾਰਾ ਲਖਾ ਰਿਧੀ
ਲਿਧਿ ਬੋਹਲਾ ਮੀਆਂ ਬਾਰਾ ਸਭੇ ਵਿਰੁ ਵਿਰੁ ਦਿਉ ਭਿਉ
ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਚੁ ਪਿਆਰਾ ਸਾਭੁ ਗਤਿ ਵਛਲੁ ਸਾਭੁ

ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਖੀਰਜਮੁੰਦੁ ਵਿਰੇਲਿ ਕੇਕਾ ਚਿਰਤਮਾਰ ॥ ੨੭੩ ॥
ਵਿਰੇਲਿ ਤੇ ਮਾਇਲ ਖਸੀ ਪਾਰਜਾਤ ਸਿਖੁ ਸਾਹਿਬ
ਸਤੁ ਬਿਸਨੁ ਸਿਕੀਤਿ ॥ ਕਾਮ ਧੇਤੁ ਤੇ ਅਪਛਰ ਐਕਾ
ਭਿਉਂਦੁ ਸਾਇ ਸੀਤਿ ॥ ਕਾਲ ਕੂਟ ਤੇ ਅਰਧ ਚੰਦੁ ਮਹਦੇ
ਰਸਤੁ ਕਧ ਰਿਪੀਤਿ ॥ ਘੋੜਾ ਮਲਿ ਮਾਸੁ ਰਜੈ ਮਦੁ ਮੀਰ
ਵੇਦ ਨ ਵਰੀਤਿ ॥ ਕਬੇ ਧਨ ਤਰੁ ਵੇਦ ਗੀਰੁ ਸਿਅਾਤੁ ਪਤਿ ਮ
ਵਿਪਰੀਤਿ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਅਸੇ ਲਕਾਰਤੁ ਨ ਪਦ ਰਥ

ਨਿਰਿਨਾਗਟੀਤਿਅਸਤਿਗੁਰਸਿਖਾਸਚੁਪ੍ਰਗੀਤਾ
ਧਰਮਸਾਲਕਰਿਬਹੀਦਾਇਕਤਥਾਨਟਿਕੋਟੇਕਾਇ
ਆਪਤਿਸਾਹੁਘਬਿਆਵਦੇਗਾਇਚਰਿਤਿਆਪਤਿਨਾਨਿ
ਚਰਾਇਆਉਮਤਿਮਹਾਨੁਪਾਵਹੀਨਠਾਟਿਕੋਟੇ
ਰੋੜਕਾਇਆਸੰਜੀਵਹੀਸੰਤੋਖਦਾਕੁਤੇਰਖਿਸਿਕਾ
ਪਿਟਾਇਆਥਾਟਿਕਚਸੁਦਿਗਾਵਦਾਕੋਥੀਨੁ
ਗਾਵਸੁਦਾਇਆਸਿਵਕਪਾਸਨਰਖੀਅਨਿਦੇਖੀ

ਦਸ ਗੁਰੂ ਹਿਠਾਇ ਮਾਸ ਚੁਨ ਕੁਝੇ ਚੁਕਾਇ ॥ ੨੭੪ ॥
 ਕਦ ਕਦੁ ਸਿਖ ਭਵ ਕੁਝੁ ਭਾਇ ਮਾਸ ਮਾਸ ਨ ਜਿਸੁ ॥
 ਭੁਭੁਕਾਇ ਮਾਸ ॥ ਖੇਤੀਵਾਹਿ ਸੁਚਿਧਾਗੀ ਕਿਸਨੁ ॥
 ਜਪਾਭ ਜਿਉ ਥਾਗੋ ਮਾਸ ਪਾਏ ਟੇਰੇ ਨਾਏ ਭੁਧੇ ਜੀ ਦਲੁ ॥
 ਭੁਧੇ ਕਦ ਲੇ ਕੇ ਰੋਜਾ ਭੀ ਮਾਸਿ ਮਾਸੁ ਇਕੁ ਏਕੁ ॥
 ਭੁਧੇ ਕੀ ਜਿਉ ਪਾਵਸੁ ਵਿਚਿ ਪਥਗਾ ਮਾਸਿ ਮਾਸੁ ਕਿਸਿ ॥
 ਭੁਧੇ ਕੀ ਰੋਜਾ ਰਤਨ ਸੇਹੇ ਗਾਲਿਓ ਤਿਉ ਚਿਮੇ ॥

ਕਚੈਧਾਰੈ॥ ਭਾਵਤਰਾਤਿਭੁਖਜਾਇਘਾਗਿਬਿਦੁਖਵ
ਲੇਖੀਨੀਸਾਰੈ॥ ਚਰਣਕਵਲਗੁਰਸਿਖਭਉਰਸਾਧਸਿ
ਗਤਿਸਹਲਿਗੁਨਭਾਰੈ॥ ਸਿਪਰਮਾਪਿਮਾਲੇਦੁਤਰੁਖਵੈ
ਭਵਜਲਅੰਦਰਿਮਾਨਸਰੁਸਭਸਮੁੰਦੀਗਸੀਕੀ
ਭੀਰਾਨਾਪਤਨੁਪਾਤਣੀਪਾਰਾਵਾਰੁਨਮੰਤੁਨਚੀਕ
ਨਾਥੇਫੀਨਤੁਲਹਵਾਵੇਝੀਹਾਥਿਨਪੀਰਕਪੀਰਾਹੋਰੁ
ਕੋਇਅਪਵੈਹੀਸੁਚੁਰਾਦੇਸੇਤੀਹੀਰਾਸਾਤਿਗੁਰਸਾਜਿ

२१५
॥ ਤਦਾ ਪਿਤ੍ਰੁ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰਿ ਮਹੀਰਾ ਚੰਦ ਮਾਵ
ਸਾਉ ਜਿਉ ਮਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਮਛਲੀ ਨਿਰਾਸੁ ਏਸੁ
ਸ੍ਰੋਤਗਰਿ ਗੁਰਪੀਰਾ ॥ ਛੇਦਿ ਪਰਵਾਰਵਾਰਿ ਸੀਵਇ
ਸਦਿ ਨਾਦਿ ਸਰੋਪਾਣੀਯਾ ਜਿਉ ਪਰਵਾਰੁ ਪਤਿਗਦਾਈ
ਖਰਬਾਸੁ ਨ ਹੋਰ ਸੁਜਾਣੀਯਾ ਜਿਉ ਜਲ ਕਵਲੁ ਪਿਆਰੁ
ਭੋਲੁ ਕਵਲੁ ਕਲਪੀਏ ਤਵ ਖਾਣੀਯਾ ਬ੍ਰਿਦ ਬਬੀਰੇ ਸਿਮ
ਰਾਨ ਦਰੇਇ ਲਾਜਿ ਉਠ ਲਾਮੀ ਬੇਲੁ ਭਾਣੀਯਾ ਮਛਲੇ

ਵਰੁਹੀ ਸੁਲਾ ਚਿਹਾ ਅਮੋ ਟੁਕਰ ਰਤ ਨਾਖਾਣੀ। ਚਕਰੀ ਟੁਕਰ
ਹੇਤੋ ਚੰਦਰ ਕਰੋ ਰੋਜਾ ਵਿਰਾਣੀ। ਗੁਰ ਸਿਖ ਵਿਸਿਖ ਪਰ
ਹੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸਹਜ ਸਰੋ ਵਰੁਜਾਣੀ। ਮੁਰਗਾਣੀ ਨਿਜਾ
ਣੀ ਸਾਣੀ। **ਕਹੂ** ਅੰਡਾ ਸੇਵ ਦਾ ਜਲ ਥਾਹ ਵਿਧਾਰਿ
ਧਿਆਨੁ ਧਰਿਦਾ। ਕੂਜ ਕਰੋ ਦੀ ਸਿਸਰੇਣ ਪੁਰਨ ਥਰੇ
ਭੰਡੇ। ਕੁਕੜੀ ਬਚਾ ਪਾਲਦੀ। ਮੁਰਗਾਣੀ ਨਿਜਾਣੀ
ਲਿਦਾ ਕੋਇਲ ਪਾਲੇ ਕਾਵਣੀ। ਲੋਹੁ ਲੋਹੁ ਰਲੇ ਰਲੇ ਦਾ।

ਭਵਿੱਖ ਤੇ ਚਕਰ ਕੁਲਾਸਿ ਵਸਕਤੀ ਮਿਲੇ ਦਿਖਾਵੇ ਦਾ ੨੭੬
ਦੁਸੁਰਤੁ ਸੇਜਾਣੀ ਮਾਛਿ ਅਰੁ ਤਿਥਾ ਰਹਾ ਹਦਿ ਨਿਦਾ
ਨੁਕੁ ਮਿਸੇਲਾ ਸਚ ਦਾ ਕਵੀ ਮਾ ਕਵਲ ਬੁਢ ਰੁਦਿਗਾ ਮਿ
ਨੁਕੁ ਮਿਸੁਖ ਫਲੁ ਮਲਖਲ ਖੰਦਾ ਪਾਰਸਵ
ਏਕੈ ਸਭਨਾ ਧਾਤੂ ਮੇਲਿ ਮਿਲਿਦਾ ਚਿਦਨ ਦਾ ਸੁਖੁ
ਏਕੈ ਫਲ ਸਫਲਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ਪਰਿਦਾ ਲਖਤੈ ਗੀਰਿ
ਏਕੈ ਨਦੀ ਮਾਨ ਲੇਰੀ ਗਾਹਵੇ ਦਾ ਦਾਵਾ ਦੁਖੁ ਪੀਨਾ ਦਿ

ਅਪ੍ਰਾਤਿ ਸਾਹ ਕੋ ਕਛਾ ਵੇਦਾਘਾਤੁ ਭੁਖਾਇ ਪਾਤਿ ਸਾਹਾ
ਕੋ ਕਛਾ ਭੁਖਾਇ ਵੇਦੇਦਾਘਾਤਿ ਗੁਰਵੇ ਸੀਪਰਮਹਿ ਸੁਖੁ
ਰਸਿਖ ਹਿਸਵੇ ਸਨਿਥਹਿ ਦਾਘਾਪਿ ਅਵੇਦੇ ਰਹਿ ਚਲਿਦਾ
ਜਿਉ ਲਖ ਭਾਰੇ ਚਮਕਦੇ ਨੇੜਿ ਨਾਦਿ ਸੋਗੁ ਤਿਨ
ਨੇਰੇ ਗੁਰਗੁਬਦ ਲਿਛਾਇ ਅਚਾਤਿ ਸਪੁਜੈ ਦਿਹ ਸੇਵੇ
ਰੀਜੇ ਗੁਰਸਾਂਗਿ ਫਰਤਿ ਦਾਦੁ ਬਿਦਾ ਚਿੰਤਿ ਨ ਸਿਖਾ
ਕੇਰੇ ਭਿਅਰੁ ਤੀਇਕ ਸੁਝੁ ਹੋਧੁ ਧੁ ਸੁਝੁ ਨ ਸੁਝੇ ਹੋਧੁ

ਦੇਸੁ ਖੀ ਸੁਰਜ ਸੁਖੀ ਕਵਲੇ ਭਵਰ ਮਿਲਨਿ ਚਉਢੇ ਚੈ॥
ਇਕ ਕੜੀ ਨ ਲਿਖ ਕੈ ਸਾਧ ਸਿਰਾ ਤਿਜਾਇ ਮਿਲਨਿ ਸਦੇ
ਸੁਖੇ ਖੀ ਪਵਣ ਭਲੇ ਭਲੇ ਚੈ॥ ਦੁਨੀਆ ਵਾਂ ਪਾਤਿਸਾ
ਜੁਇ ਦੇਇ ਸਰੈ ਪੁਤੈ ਪਾਤਿਸਾ ਹੀ ਦੇਹੀ ਫਿਰੈ ਅਪਣਿ ਹ
ਕਸੀ ਦੇਸ ਭਾਸਿ ਪਾਹੀ ਕੁਤ ਬਜਾਇ ਪੜਾਇ ਦਾ ਕਾਜੀ
ਖੁਲ ਕਰੈ ਉਗਾਹੀ ਟਕ ਸਾਲੇ ਸਿਕਾਧੈ ਹੁਕਮੇ ਵਿਚਿ
ਸੁਖੇ ਖੀ ਜਿਅਾਹੀ ਸੁਲਾ ਸੁਲਾ ਕੁ ਅਪਣਾਇ ਦਾਤ ਖੁਤ

੨੭੭

ਬਖਤ ਚੜ੍ਹੇ ਬੇਪਰਵਾਹੀਆਂ ਬਾਬੈ ਘਰ ਚਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਗੰਢੀ ਰਾਹੁ ਨਿਬਾਹੀਆਂ ਇਕ ਦੇਹੀ ਟਕ ਸਾਲ ਇਕ ਕੁਤਬ
ਤਖਤੁ ਸਚਾ ਦਰਗਾਹੀਆਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਦਾਇ
ਲਾਹੀਆਂ ॥ ਜੇਕੋ ਆਪੁ ਗਣਾਇ ਕੋ ਪਾਤਿ ਸਾਹਤੇ
ਹਵੇ ਹੋਇ ਇਕ ਤਲਾ ਅਹਰਾਂ ਮੁਖੇ ਰੁਕਾ ਠੁਨਖ ਫੁਰਿ
ਤਾਨ ਟੋਏ ਟਕ ਸਾਲ ਹੁ ਬਾਹਰਿ ਘੜੇ ਖਟੇ ਹਥਾ ਜਸੁ
ਦਿਗੇ ਵੇ। ਲਿਖਾ ਸੀ ਫੁਰਮਾਣੁ ਲਿਖਿ ਹੋਇ ਨੁਕਸਾਨੀ

ਕੁੰਧੇ ਗਿਦੜਦੀ ਕੰਰਿ ਸਾਹਿਬੀ ਬੋਲਿ ਕੁਥੁ ਕੁਥੁ ਨਾਮ ॥ ੨੧੮ ॥
 ਕੁੰਧੇ ਗੁਹਿਕਾ ਲੇਗਾ ਦਹਿ ਚੜ੍ਹੇ ਰਾਉ ਪੜ੍ਹੇ ਵੀਭਰਿ
 ਕੁੰਧੇ ਗੁਜੇਤਾ ਇਕੁ ਥਾਇ ਪੁਲੇਵੇ ॥ ਬਾਲਜਤੀ
 ਕੁੰਧੇ ਰਿਵਾਥਾ ਥਾਣੇ ਹੁਰਾ ਥਾਣਾਇ ਮਾਲਖਮੀ ਦਾਸ
 ਕੁੰਧੇ ਮਰਿਦੁ ਪੋਤਾ ਹੋਇ ਕੋ ਮਾਪੁ ਗਾਣਾਇ ਮਾਮੀ ਜੀਵ
 ਕੁੰਧੇ ਗਾਇਆ ਵਾਤਾ ਸਿਧਾ ਸਣੁ ਸਿਖਿਆਇ ਮਾਮੇ
 ਕੁੰਧੇ ਮਲਹੋਇ ਮਾਚਉ ਥਾਰਾ ਮੋਹਰੀ ਮਨਾਇ ਮਾਮੀ

੭੮੬
ਏਹੋਆਪਿਪਰਬੀਅਕਰਿਕਰਿਤੋਫਕਥਰਬੁ
ਅਮਾਮਹਾਦੇਉਮਹੀਮੇਉਕਰਿਕਰਿਬੇਤੁਤੁਪੁਰਾਤੁ
ਇਆਚਿਦਨਵਾਸੁਨਵਾਸੁਕੇਰਾਇਆ
ਪੀੜਿਚਲੀਗੁਰਚੇਲੇਪਰਚਾਪਰਚਾਇਆਗੁਰਮੁਖੀ
ਦੁਰਗੁਰਮੰਗਤਿਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰੁਤਾਇਆਮਮਰੁ
ਸਗੁਰਮੰਗਦਹੁਸਤਿਗੁਰਤੇਸਤਿਗੁਰੁਸਦਾਇਆਗੁ
ਦਮਸਰਗੁਰੁਰਮਦਾਸੁਗੁਰਸੇਵਾਗੁਰੁਹੋਇਸਮੰਦਿ

ਮੇਰਾ ਹੁਮ ਮਰਜਾਣੁ ਬੁਝੁ ਮੇਰੀ ਮਿਤ ਬਿਰਖ ਮੇਰੀ ਮਿਤ
ਮੇਰੀ ਮਿਤ ਬਿਰਖ ਮੇਰੀ ਮਿਤ ਬਿਰਖ ਮੇਰੀ ਮਿਤ
ਮੇਰੀ ਮਿਤ ਬਿਰਖ ਮੇਰੀ ਮਿਤ ਬਿਰਖ ਮੇਰੀ ਮਿਤ
ਮੇਰੀ ਮਿਤ ਬਿਰਖ ਮੇਰੀ ਮਿਤ ਬਿਰਖ ਮੇਰੀ ਮਿਤ
ਮੇਰੀ ਮਿਤ ਬਿਰਖ ਮੇਰੀ ਮਿਤ ਬਿਰਖ ਮੇਰੀ ਮਿਤ
ਮੇਰੀ ਮਿਤ ਬਿਰਖ ਮੇਰੀ ਮਿਤ ਬਿਰਖ ਮੇਰੀ ਮਿਤ
ਮੇਰੀ ਮਿਤ ਬਿਰਖ ਮੇਰੀ ਮਿਤ ਬਿਰਖ ਮੇਰੀ ਮਿਤ
ਮੇਰੀ ਮਿਤ ਬਿਰਖ ਮੇਰੀ ਮਿਤ ਬਿਰਖ ਮੇਰੀ ਮਿਤ

੨੯

ਨਦਾ ਮਨਾਹਦੁਪੁਨੀਓਮੰਕਾਰੁ ਨਗਾਵਟਹਰਾਮਪਈਥ
ਇਜੀਅਜੀਤਨਾਵਥਾਵਾਮਣਗਣੁਤਮਪਾਰਾਇਤਕ
ਵਉਸਮਾਉਹੈਕੇਵਰੁਵਰਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾਸਾਧਸਿਰਾਤਿ
ਸਤਿਗੁਰਨਿਰੀਕਾਵਾ

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਲੈਲੇ ਮਜਨੂ ਮਾਸਕੀਚ
ਦੁਦਕੀ ਜਾਤੀ॥ ਸੋਰਠ ਥੀ ਜਾਗਾਵੀਐ ਮੇਜਸੁ ਸੁਖ ਸੁਖਾਂਦਤੀ॥

ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਤਿਹੋ ਇਜਾਤਿ ਅਜਾਤੀ ਮੇਰੀ ਵਾਲੇ ਨੇ ॥ ੨੮ ॥
ਇਨ੍ਹੇ ਤਰੀਰਾਤੀ ਰਾਂਝਾ ਹੀਰ ਵਖਾਣੇ ਮੇਰੇ ਪਿਰਾਪ
ਤੀ ਪੀਰ ਮੁਰੀਦਾਂ ਪਿਰਹੜੀ ਰਾਵਲ ਪਿਰਭਾਤੀ ॥ ਅ
ਏ ਅਮੁਲੁ ਨ ਛੋੜਨੀ ਹੋਇ ਬਹਨਿ ਇਕੋ ਠਾ ਜਿਉ ਜੂਏ
ਜੁਗੀ ਮਾਲਰੀ ਦਾ ਵਉ ਪਠੇ ਚੇਰੀ ਚੇਰਾ ਲਪਲਾਹਿ ਦੁ
ਖ ਸਹਿ ਗਾਰਠੇ ਰਹਨਿ ਨਗਾਇਕਾ ਵਾਹਿ ਅਹੁਦੇ ਕਰਮੀ
ਠੇ ਪਾਪੀ ਪੁਕਮਾ ਵਦੇ ਓਇ ਟਿਕਦੇ ਨ ਠੇ ਪੀਰ ਮੁਰੀਦ

ਧਿਯੋ ਭੀ ਸਤਿਪਾਪ ਪਤਿਭੀ ॥ ਭਵੈ ਰੇਵਾ ਸੁਵਿਦਾ ॥
 ਵਦੁ ਲਵਾਈ ਜਲੇ ਪਤਿਗਾਨਿ ਸਿਰੁ ਹਇ ਕਾਰਿ ਮਖਿ ॥
 ਧਾਤ੍ਰੀ ਮਿਰਗੁਨਾ ਦਿਵਿਸ ਮਦੁ ਹਇ ਫਿਰਦਾ ਉਜਾ ॥
 ਰੀਰਾ ਕੇ ਮਛਨਿ ਉਰਸ ਜੀ ਭਵਿਗਾ ਤ੍ਰੀਹ ਥਵਿਗਾ ਥੀ ॥
 ਅਦੁ ਸੂਹੇ ਦਿਹਾ ਤ੍ਰੀ ਪੀਰ ਮੁਰੀ ਦਾ ਪਰਹਤੀ ਲਾਇ ਨਿ ॥
 ਪਰਿਤਾ ਤ੍ਰੀ ॥ ਚੰਦ ਚਕੋਰ ਪਰੀਤ ਦੇ ਲਾਇ ਤੁਰਨਿ ॥
 ਏਕਾਕੀ ਸੁਰਜ ਹੇਤੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਹੋ ਨਿ ਸੁਖਾ ਲੋਗੇ ॥

ਜਾਣੀਐ ਖਿਟਿ ਮੁਹ ਦੇ ਖਾਲੇ ਮੇਰ ਬੀ ਹੋ ਬੋਲ ੨੮੧
ਪ੍ਰਭ ਦਲ ਕਾਲੇ ਨਾਰਿ ਭਤਾਰ ਪਿਆ ਬੁਧੇ ਮਾਪੁ ਤਸ ਜਾਲੇ
ਮੁਕੀ ਦਾ ਪਰਹਰੀ ਓਹੁ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲੇ ॥ ਭੁਪੇ ਕਾ ਮੇ ਦੇ ਸ
ਮੇਰਿ ਜਾਣੀ ॥ ਭੁਖੇ ਜਾ ਦੇ ਗੰਢੁ ਹੋ ਓਹੁ ਦਿਰਤੀ ਹ
ਪੁਲਿ ਮਿਲਿ ਮਿਚਲਿ ਲਥਿ ਮਾਲਿ ਇਤੁ ਭਰਮ ਭੁਲਾ
ਮੁਖੇ ਸਉ ਪੁਲਿ ਘਾਜਿ ਉਸ ਦਿ ਰੋਇ ਦਿਹਾਣੀ ॥ ਸੁਹ
ਮੰਗਾ ਮਾਣੀ ਅਨਿਕ ਰਿਚੇ ਜਾ ਦਿਛਾਣੀ ॥ ਪੀਰ ਮੁਰੀਦਾ

ਪਰਹੜੀ ਰਿਹੁ ਅਕ ਥਕਹਾਈ॥ ਮਾਨਸਰੋਵਰੀ
ਇਸ ਦੁਕਸੇ ਤੀਰੇ ਇਲਾਮੀ ਬਪਰੀ ਤਿਹੈ॥ ਠੇਕੇ
ਚੰਦਨ ਵਾਸਵਣਾ ਸਪਤਿਹੈ ਇਧਾ ਸਿਖਲੇ ਤੀਰੇ
ਭੇਇ ਅਹੈ ਇਕੇ ਚਨ ਜੇਤੀ॥ ਨਦੀਆ ਨਾਲੇ ਰੰਗੀ ਮਲਿ
ਨਿਛੋਤ ਅਛੋਤੀ॥ ਪੀਰ ਮੂਰੀ ਦਾ ਪਰਹੜੀ ਇਹ ਖੇਪ ਸਭਿ
ਸਾਹੁ ਪੀਰ ਰੁਪ ਖੜੇ ਪਰਨਾ ਨੇਹਾਲਾ॥ ਸਾਹੁ ਰਾਗੁ
ਖਾਇ ਅਸਲੀ ਤੇ ਸਾਲਾ॥ ਮਾਧਿ ਉਤੇ ਟੁਕਾਇ ਰਾਗੁ

ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਨਾ ਨੀਆ ਜੀਆ ਮੇਜੀ ਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾ ਰੁ ੨੮੨
 ਮੇਜੀ ਨੀ ਚੀਰਾ ਪਰਵਾ ਲਾਪੀਰ ਮੁਰੀਦਾ ਪਰਹੀ ਟਿਹੁ ਸ
 ਰੁਖਾਲਾ ॥ ਵਣ ਨੁਕਰੈ ਵਾਪਾਗੀ ਆਤਿ ਤੁਲਾਹਾ ਤੁਲਾ
 ਕੀਰ ਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਣੁ ਕਰਿਹੋ ਇਦੁ ਬਲਾ ਮੇਟਾ ਚਾਕਰੁ
 ਕਰੀਰ ਖਿਖਾਵਾਂ ਚੇਟਾ ਰਾਜੁ ਜੇ ਗੁਸੈ ਸਾਰਦਿ ਚਿਵਟ
 ਕਰੁ ਕਰੇਟਾ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜਮ ਜਲੋ ਪੈ ਪਾਏ ਫਲ ਫਲਾਟਾ
 ਮੇਰੀ ਦਾਪਿ ਰਹੀ ਹੋਇ ਕਦੇ ਨਹੋਟਾ ॥ ਅਖੀ ਵਿਖਨ

ਫਲਿਅੰ ਬਹੁਰਿਗਤਮਾਸੋਯਉਸਤਤਿਨਿਦਾਕੀਸਿਸੁਦਿ
ਇਤੋਹਮਿਸੰਦੀਜੀਭਸਰਜੀਮਾਕਰਿਭੋਗਵਿਲਾਸੇ
ਨਰਨਰਜਾਵਾਸੁਏਦੁਰਗਪਸੁਵਾਸੋਗਰਜਿਨਕੇਈ
ਮਾਭੂਰੇਭਰਵਾਸੋਪੀਰਮੂਰੀਦਾਂਪਿਰਹਤੀਸਚੀਦਾ
॥ ਧ੍ਰਿਗੁਸਿਰੁਜਗੁਰਨਾਨਿਦੋਗੁਰਲਰੇਨਚਰਣੀ
ਗੁਣਇਣਗੁਰਦਰਸਾਦਿਨੁਵੇਖੇਪਰਤਰਣੀਧ੍ਰਿਗੁਸਦ
ਣਉਪਦੇਸਾਦਿਨੁਸੁਣਿਸੁਰਤਿਨਪਰਣੀਧ੍ਰਿਗੁਜਿਹਬਾਹੁਰਾ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਤ ਸਿਸਰ ਦੀ ਆਇਤੁ ਸੇਵਾ ਪਿਰੁ ਹਥ ਪੈਰ

੨੮੩

ਸੇਵਾ ਭਲ ਕਰਣੀ ਪੀਰ ਮੁਹੀ ਦਾ ਪਿਰ ਹਰੀ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁ

ਰਣੀ ॥ ਹੋਰ ਤੁਰੀਰੀ ਨ ਰਚੀ ਮੇ ਸਤੁ ਤੁਰੀਰੀ ਦਾ

ਤੁਸਾਇ ਨ ਲਗੀ ਮੇ ਹੋਇ ਦਿਸੁ ਲਗੀ ਦਾ ਹੋਰ ਤੁਰੀਰੀ

ਸੇਵਾ ਸੁਣਿ ਸੁਖੁ ਨ ਲਹੀ ਦਾ ਹੋਰ ਤੁਰੀਰੀ ਕਰਤੂ ਤਿਹੈ ਲਗੀ

ਦਾ ਹੋਰ ਤੁਰੀਰੀ ਬਿਨ ਚਲੀ ਮੇ ਨਹੀ ਚੇਰੁ ਮੁਹੀ ਦਾ ਪੀਰ ਮੁਹੀ

ਦੀ ਪਿਰ ਹਰੀ ਸਚੁ ਸਚਿ ਮਿਲੀ ਦਾ ॥ ਦੁਜੀ ਆਸਾ ਦਿਦਾ

ਸੁਹਾਪੁਰੀ ਕਿਉ ਹੋਵੈ ॥ ਦੂਜਾ ਸੋਹੁ ਪ੍ਰਹਸਤੁ ਚਿਹਾ ਅੰਤੁ
ਕੋਵੈ ॥ ਦੂਜਾ ਕਰਸੁ ਸੁਭਰਸੁ ਹੈ ਕਰਿ ਅਵਗੁਣ ਕੋਵੈ ॥
ਸਿਉ ਫੁਟੰਗ ਹੋ ਕਿਉ ਕੁਰਿ ਅਧੋਵੈ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਕੁਦਾ
ਹਰਜਨ ਸੁਖ ਲੋਵੈ ॥ ਪੀਰ ਸੁਰੀਦਾਂ ਪਰਹਰੀ ਚੁਕੁਦੀ
ਕੋਵੈ ॥ ਅਮਿਤਿ ਸਤਿਕ ਰਿਕਛਵਾਂ ਗਿਭੁਦਜਲ
ਵਿਚਿ ਰਖੈ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਸ ਦੇਹਿ ਸਦਾ ਗਿਭੁ ਭਿਖੁ
ਖੈ ॥ ਜਿਅਰੁ ਕਰਦੇ ਉਜਾਵਾਂ ਗਿਉ ਸੁਲਖੈ ਅਲਖੈ ॥

ਤੁਝ ਲਾਕਹੇ ਤੁਕ ਰਿਓਹੁ ਸਾਉ ਨ ਚਖੇ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਦ ੨੪
ਸੁਆਸੁ ਹੋਗੁ ਰਸਿਖ ਪਰੇਖੇ ॥ ਪੀਰ ਮੂਰੀ ਦਾ ਪਰਹੜੀ ਲਖੁ
ਸੁਆਸਿ ਕੇਖੇ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਪਤਿਗਾਜਿ ਉਜੜੀ ਜੇ
ਉਸਾਏ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਮਿਰਗਾਜਿ ਉਅਨਹਦ
ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਾਪ ਸਿਰਗਾਤਿ ਵਿਚਿ ਮੀਨੁ ਹੋਇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਏ ॥ ਚਰਣ ਕਵਲ ਵਿਚਿ ਭਵ ਰੁਹੋਇ ਸੁਖ ਰੇਣਿ ਵਿ
ਰਏ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਨਾਵਿ ਸਰੈ ਬਾਖੀ ਗਾਇਆਏ ॥ ਪੀਰ ਮੂ

ਗੀਦਾ ਪਿਰਹੜੀ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਸੁਖ ਵੈ ॥ ਦਾਤਾ ਚਿਹਨ ॥
ਐਸੇ ਰਿਸੀ ਗਾਇਨਾਈ ਐਸੇ ਹੋਛਾ ਸਾਹੁ ਨ ਕੀਚਈ ॥ ਰਿਹਾ
ਛੋਤਾਈ ਐਸਾ ਸਾਹਿਬੁ ਚਿਹਨ ਸੇਵੀ ਐਸਾ ਮਰੈ ਰੂਸਹਾਈ ਐਸਾ
ਉਸੈ ਰੂਸਟਈ ਚਿਹਨ ਵੈਦਨ ਲਾਈ ਐਸਾ ਦੁਰਮਾਤੀ ॥
ਨਉਤਰੈ ਕਉਤਰ ਬਿਨਾਈ ਐਸਾ ਪੀਰ ਮੁਰੀਦਾ ਪਿਰਹੜੀ
ਖਸਹ ਨਿਸਮਾਈ ਐਸਾ ॥ ਮਾਲੁ ਮੁਲਕੁ ਦੁਰੈ ਦਲ
ਦੁਨੀਆ ਪਾਤਿ ਸਾਹਿਰਿ ਧਿਯਿ ਧਿਯਿ ਬਹੁ ਕਸਮਾਤਿ ॥

ਭਾਉ ਮਾਹੀ ਚਿਰ ਜੀਵਣ ਬਹੁ ਚੰਨਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੨੬੫ ॥
ਸੋਹੇ ਰਸੁ ਕਿਸੇ ਲਾਣੀ ਚਿਤਿ ਬੇਪਰਵਹੀ ॥ ਦਰਗ
ਦੁਖੀ ਨ ਲਏ ਦੁਖਿ ਪਾਥ ਦਰਹੀ ॥ ਪੀਰ ਮੁਰੀਦਾਂ ਪਰਹੀ
ਭਾਉ ਮਾਹੀ ॥ ਦਿਣੁ ਗੁਰਹੇ ਰੋਧਿ ਆਲੇ ਸਰਦ
ਨਿਤੁ ਆਦਿ ਟੁਰ ਸਬਦ ਗਿਆਨੁ ਹੋ ਫਕਾ ਆਲਾਉ ॥
ਦਿਣੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਪੂਜਣਾ ਸਤੁ ਕੁਵਾਸੁ ਆਉ ॥ ਦਿਣੁ ਗੁਰ
ਨਜੁ ਮੰਨਣਾ ਉਰ ਪਰਥਾਉ ॥ ਜਾਧ ਸਿਰਾ ਤਿਥਿ ਟੁਸਿ ਬਹੇ

ਨਤੁਕਚਾਚਾਤੀਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਿਰਹੜੀ(ਜਿਹਿਜਾਲੀ
ਓ) ॥ ਲਖਸਿਆਣਪਸੁਰਤਿਲਖਲਖਕੁਟਚਤੁਰਾਂ
ਲਖਮਤਿਬੁਧਿਸੁਧਿਗਿਆਨਧਿਆਨਲਖਪਤਿਦੁਖੀ
ਈਲਖਜਪਤਪਲਖਸਿਜਮਾਲਖਤੀਰਬਨਾਈਕਰਮ
ਰਮਲਖਜੋਗਭੋਗਲਖਪਾਠਪੜਾਈਆਪੁਗਣਾਇਦਿ
ਚਣਚਹੁਬਾਇਨਪਾਈਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਿਰਹੜੀਹੋਏਅਪੁ
ਗਏਈ ॥ ਪੈਰੀਪੈਪਾਖਕਹੋਇਛਰਿਮਇਮਨੁਕੀਮਖ

ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਣਾ ਨਿਤ ਕਰੈ ਮਜੁਰੀ ॥ ਤਪਤੁ ਸ੍ਵਾਤ੍ਰਿ ਵਿਛਾਇਦ ॥ ੨੮੬ ॥
ਕੁਲਿਏ ਕਨਿ ਸੂਰੀ ॥ ਮੁਰਦੇ ਵਾਂਗਿ ਮੁਰੀ ਦੁਹੈ ਇਕ ਰਿਸਿਦ
ਕਸ ਸੂਰੀ ॥ ਚੰਨੁ ਹੋਵੈ ਸਿੰਮਲ ਹੁਫਲੁ ਵਾਸੁਹ ਜੂਰੀ ॥ ਪੰ
ਕੂਰੀ ਦਾਂ ਪਰਹੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ
ਵਾਫਲੁ ਪਾਣਾ ਕਿਨਿ ਕੀ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥ ਰਿਗੁ ਸੁਰਿਗੁ ਮਚਰਜੁ
ਹੋਵੈ ਪਾਲੈ ਸੋਈ ॥ ਸਾਦੁ ਵਡਾ ਵਿਸਾਮਾ ਦੁਹੈ ਰਸੁ ਰਿਗੋਗੋਈ
ਉਤੁ ॥ ਜਦਾ ਸੁਨਿ ਵਾਸੁਹੈ ਕਰਿ ਚਲਤੁ ਸਮੇਈ ॥ ਤਿਲੁ ਮ

ਤੋਂ ਤੁਮ ਅਸੇ ਬੁਧੇ ਜਥੇ ਅਜ ਕੁ ਕਈ ਪਰ ਮੁਰੀ ਦਾ ਪਰ ਹਰੀ
ਏ ਜਾਣੇ ਏ। **੨** ਚੰਨ ਨੁਹ ਦੇ ਚੰਨ ਨੁਹ ਕੇ ਚਲ ਤੁਮ
ਦੀਵਾ ਬਲਦ ਦੀ ਵਿਅਹੁ ਜਮਾ ਸਰਿ ਪਰ ਵਧੇ ਪਾਣੀ
ਠਾ ਪਾਣੀ ਐ ਤਿਸੁ ਕੇ ਨਸਿ ਵਧੇ ਗੁਰੀ ਹਿ ਦੇ ਕੀ ਵਿਅਹੁ
ਕਿਵਾ ਅਖੰਦਖ ਏ। ਸਪੁ ਛਰੇ ਦ ਕੰਜ ਨੇ ਕ ਸਿ ਚੇ ਜਾ ਵਿ
ਏ ਪੀਰ ਮੁਰੀ ਦਾ ਪਰ ਹਰੀ ਹੋਰ ਬੁਧੇ ਰਾਣੇ। **੩** ਫੁਲੀਦ
ਬੁਨਿਵਾ ਬੁਧੇ ਕਿਤੁ ਬੁਧਾ ਤਿਸਾ ਏ। ਫਲਾ ਅੰਦਰਿ ਨਿ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਮਨਮੋਹਨੁ ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਾਧਿਕਾ ਸਾਧਨੁ ਪੂਰਨੁ ॥
ਸਚਾਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਮਨਮੋਹਨੁ ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਾਧਿਕਾ ਸਾਧਨੁ ਪੂਰਨੁ ॥
ਸਚਾਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਮਨਮੋਹਨੁ ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਾਧਿਕਾ ਸਾਧਨੁ ਪੂਰਨੁ ॥
ਸਚਾਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥

ਮੁਖਿ ਮੁਖਟ ਕੁਪਿ ਰਮੁ ਰਸੁ ਬਹੁ ਬੀਧਨ ਕਰੈ ॥ ਧਰੁ ਮੁਖਿ ਮੁਖ
ਸਿਖਵੰਤੁ ਹੇ ਧਨੁ ਗੁਰਮਾਤਿ ਨਿਧਿ ਕਰੈ ॥

੧ ਚ ਜਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ॥
ਕੀਐ ਖੰਡੇ ਧਾਰਹੁ ਸੁਣੀਐ ॥ ਤਿਖੀ ॥ ਮਾਖਇ ਸਾਖੀ ॥
ਸਕੀਐ ਏਖਾ ਅਏਖਨ ਜਾਈ ॥ ਲਿਖੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੰਥੁ
ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਮਾਪਿ ਨ ਸਕੇ ॥ ਇਕਤੁ ਵਿਖੀ ॥ ਜਿਲ ॥

ਕੁੰਦਰੁ ਤੀਤੁ ਲਿਨਲਖ ਮਸਿਅਰ ਸਾਇਖੀ ਗੁਰਮੁਖ ॥ ੨੮੮ ॥
ਕੁੰਦਰੁ ਪਾਇ ਮਾਤਾ ਇਤੁ ਗਾਤਿ ਵਿਰਲੀ ਨੁਬਿਰਖੀ ॥ ੧ ॥
ਉਤੁਰੁ ਮੇਪਾਈ ਮੇਸਾਪ ਸਿਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਸਿਖੀ ॥ ੨ ॥
ਇਤੁ ਰਬ ਭਿਖਕ ਭਿਕੀ ॥ ੩ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਆਖੀਅ
ਸਿਤਿ ਗੁਰਦੇ ਇਨ ਗੁਰਸਿਖੁ ਸੰਗੀਅਨਿ ਸਠਿ ਸਿਧੀ ॥ ੪ ॥
ਸਿਨ ਕੇਰਿ ਸਿਨ ਗੁਰਸਿਖੁ ਦਾ ਕੇਟੀ ਵੀ ॥ ਕਾਅਧੇਣ ਲਖ ਲਖ
ਪੁਰਨ ਹੀਧੇ ਫੰਗ ਸੁਦੀ ਵੀ ॥ ਲਖ ਪਾਚ ਸਲਖ ਪਾਰਜਾ

ਤਹਾ ਬਿਨੁ ਹੁਦੁ ਦਲ ਨਾਨਕੀ ॥ ਤੇਤ ਮੰਤ ਪਾਖੰਡ ॥
ਖਥਾ ਜੀ ਕਰ ਬਾਜਾਰੀ ਨਿਰੋ ॥ ਪੀਰ ਮੂਰੀ ਦੀ ਗਾਖ ॥
ਅੰਗ ਨਿਅੰਗ ਨਿਅੰਗੀ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਦੂਜੈ ਭਾਵਹੁ ॥
ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਦਾ ਸਿਖਣਾ ਨਾ ਦੁਨ ਦੇ ਦੁਨ ਮਾਖਿ ॥
ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਦਾ ਲਿਖਣਾ ਲਖਨ ਚੜ੍ਹਾਪਤ ਲਿਖਣ ॥
ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਦਾ ਸਿਮਰਣ ਸੇਖਾ ਅਸਿਖ ਨ ਰੇਖ ਸਿਧ ॥
ਖੀਦਾ ਦਰਤ ਮਾਨੁ ਵੀਹ ਇਕੀਹ ਉਣੀ ਪਾਛੈ ॥

॥ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਨੰਦ ਆਨੰਦ ਦਿਵਾਏ ॥ ੨੮੯ ॥
॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭੁਖਾ ਦਿਸੁ ਰਾਤਿ ਹੋਇ ਮਾਏ ॥
॥ ਇਤ੍ਹਾ ਤਿਵਿ ਰਲਾ ਰੰਗੁ ਮਾਏ ॥ ੨੯੦ ॥
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਿਦੀ ਸਿਧਾ ॥ ਦਸ ਅਵਤਾਰੁ ਨ ਸਿ
॥ ਗੀਤਾਰੀ ਸਾਧਿ ਮਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਨ ਭੇ
॥ ਰਿਹੁ ਲਿਖਿ ਪੜ੍ਹਿ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵੀ ॥ ਜਿਧਾ ਨਾਥਨ
॥ ਆਪਿ ਦਿਚਿ ਤਿਤਨ ਅੰਤੁ ਲਿਖਾਇ ਨਿਖੇਦਾ ॥ ਲਖ ਭਰਾ

ਤਜਗਤਾਵਿਚਾਲਿਖਨਗਏਗੁਰਸਿਖੀਦਿਵਾਸਿ
ਅਭੁਟੀਚਟਈਸਾਦਨਪੁਜੇਲਖਲਖਮੇਵਾਸਾਧਨ
ਗਤਿਗੁਰਸਾਥਾਦਿਸੇਵਾ॥ ਗੁਰਸਿਖੀਦਿਵਾਸਿਖਦਾਸ
ਥਾਵਿਸੁਗਤਿਸਤਸਿਗਤਿਸਿਖੇਗੁਰਸਿਖੀਦਿਵਾਸਿ
ਣਗੁਰਥਾਈਸੁਣਿਸਾਮਏਲਿਖੇਗੁਰਸਿਖੀਦਿਵਾਸਿ
ਰਣੇਸਤਿਗੁਰਮੰਤੁਕੇਲੁਰਸੁਇਖੇਗੁਰਸਿਖੀਦਿਵਾਸਿ
ਸਾਨੁਚੰਦਨਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਬਿਰਖੇਗੁਰਸਿਖੀਦਿਵਾਸਿ

ॐ॥ ਸੁਹਿਰੇ ਲੋਭਿਖੇ॥ ਸਾਧ ਸਿਰਾ ਤਿਗੁਰ ਸਾਖਦੁ ਸੁਣਿ ॥ ੨੮ ॥
 ਨੁਹਾਨੁ ਏਸਨਾਨੁ ਸਰਿਖੇ॥ ਵਰਤਮਾਨੁ ਲਿਖਿ ਭੂਰਭੁਵ
 ॐ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਬੋਲਣਾ ਹੋਇ॥ ਮਨ ਬੋਲਾ ਲਿਖੇ ਨਲੇ
 ॐ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਚਲਣਾ ਚਲੇ॥ ਭੋਵਿ ਚਲੀ ਤੇ ਭੋਖੇ॥ ਗੁ
 ਰਸਿਖੀ ਦਾ ਰਚੁ ਏਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਲ ਚਲੇ॥ ਸੇਵੇ ਖੇ॥ ਘਾਲਿਖ
 ॐ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਗੁਰਉ ਪਦੇ॥ ਸੁਅਵੇ ਸੁਵਿਸੇ ਖੇ॥ ਆਪੁ ਗਣਾਇ
 ॐ॥ ਪੜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਗੁਪੁ ਨ ਰੋਖੇ॥ ਮੁਰਦੇ ਵਾਂਗਿ ਮੁਰੀਦੁ

ਹੋਇ ਦੁਰਗੋਰੀ ਵਰਿ ਨ ਲਖ ਮਲੇ ਪੈ ॥ ਸੰਤੁ ਨਾਮੰਤੁ ਜੇਖ
ਜਿਹੇ ਪੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਸਿਖਣਾ ਗੁਰਸਿਖ ਸਿਖਣੁ
ਜਦੁ ਤਾ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਲਿਖ ਦਾ ਲੇਖ ਮਲੇ ਪੈ ॥
ਟਹਚਾ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਤੇਲਣਾ ਤੁਲਿ ਨ ਤੇਲੁ ਤੁਲੇ ॥
ਰਾ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਦੇਖਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸਿਗਾਤਿ ॥
ਗਾ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਚਖਣਾ ਸਾਧ ਸਿਗਾਤਿ ॥
ਗਾ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਸਮਝਣਾ ਜੇ ਤੇਜਿ ਤਿਜਗਾ ॥

ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੁਧਿ ਪਰਮ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ॥ ੨੬੯ ॥
 ਮੇਰੇ ਪਿਛਿ ਇਕ ਸਥਾ ਪੁਨਹਰ ਹੁਦੈ ਖੋ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਦਖ
 ਲਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਟਲ ਟਿਕੈ ਲੇਖੋ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਨਾਦੁ ਸੁਣਿ
 ਲਖ ਅਨਹਦ ਵਿਸਾਖਾ ਦੁਆਲੇ ਖੋ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਪਰਸ
 ਹਰਿ ਚਾਤਰ ਭੇਖ ਅਭੇਖੋ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਵਾਸੁ ਲੋਹੇ ਇਦੁ
 ਰੰਧ ਸੁਰੀਧ ਸਰੋਖੋ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਮਰਜੀ ਵਣਾ ਭਾਇ
 ਵਰਾਤਿ ਭੈ ਨਿਸਾਖ ਨਿਸੇਖੋ ॥ ਅਲਪ ਰਹੈ ਗੁਰਸਾਖ ਦਿਖ

ਜਿਥੇ... ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਪ੍ਰਬੋਧਿ ਸਿਖੁ ਸਹਜਾ ਪਾਇ
ਖੋਲੇ ਫੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚ ਰਹਰਾ ਜਿਹੋ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪਾਖਾ
ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਨਾ ਵਟਾ ਗੁਰਮਾਤਿ ਲੇ ਦੁਰਮਾਤਿ ਅਭਿਪ੍ਰੇ
ਰਸਿਖੀ ਦਾ ਪੂਜਣਾ ਗੁਰਸਿਖ ਪੂਜਾ ਪਰਮੁਰ ਸੁਭੇ
ਸਿਖੀ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਗਾਲਿ ਗਾਰੁ ਪਰੇ
ਖੀ ਦਾ ਜੀ ਵਟਾ ਜੀ ਵਟਾ ਮਾਮਰਿ ਹਉ ਮੇਥੈ ਸਾਧ
ਤਿ ਗੁਰਸਬਦੁ ਵਿਲੇਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਦੁਖ

ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮਕਰਿ ਅਉਚਰਚਰਣਾ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾ ॥ ੨੮੨ ॥
 ਭਾਵਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਨਿਝਰੁ ਝਰਣਾ ਗੁਰਸਿਖੀਧੀਰ
 ਰੂਪ ਰੂਪਿ ਰਮਿ ਪਿਆਲਾ ਅਜਰੁ ਜਰਣਾ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾ
 ਜੋ ਜੋ ਰਿਨਿ ਰੁਨਿ ਰੁਨਿ ਰੁਨਿ ਮੁਚਰੁ ਝਰਣਾ ਗੁਰਸਿਖੀਮਾਲਿ
 ਜਪਿ ਗਿਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਣਾ ਗੁਰਸਿਖੀ
 ਟਕਸੁ ਏਹੁ ਗੁਰੁ ਟੁਕਸੁ ਏਹੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕਰਣਾ ਗੁਰਕਿਰਪਾ
 ਰੁਨਿ ਰੁਨਿ ਗੁਰਸਰਣਾ ॥ ੨੮੩ ॥ ਵਾਂਸਿ ਸੁਵਾਸਨਿ ਵਾਸੁ ਕਰਿ ਸੁ

ਮਇਰੁ ਬੁਧੁ ਖਿਸੁਖ ਫਲ ਲਾਏ ॥ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਮਾਨੁ ॥
ਬੁਧੁ ਬਾਹੁ ਪਰ ਮਹਿ ਸੁਕਰ ਵਾਏ ॥ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਹੁੰਦੇ ॥
ਇਹੁ ਬੰਦੇ ਦੇ ਸੇਵਕੇ ਭਾਏ ॥ ਸਭ ਨਿਧਾਨ ਕੀ ਸਿਖ ਵਿਨਿ
ਹਰਿ ਜੀ ਲੇ ਲੇ ਹਾਥਿ ਦਜਾਏ ॥ ਪਾਤਿਤ ਉਧਾਰਨੁ ॥
ਮੇਛਰਾ ਤਿਵ ਛਲੁ ਹੋਇ ਮਾਧੁ ਛਲਾਏ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਤੇ ਗੁਣ
ਕੇਰੇ ਜਗੁ ਅਵਗੁਣ ਕੀ ਤੇ ਗੁਣੁ ਗੁਣੁ ਭਾਏ ॥ ਪਰ ਉਪ
ਜਗਾਇ ਚਿਅਾਏ ॥ ਫਲ ਦੇਵਟ ਵਗਾਇ ਮਾਧੁ

ਭਗਤ ਰਿਤ ਰੰਦਾ ਤਛੇ ਪੁਤ ਨਰ ਬਈ ਪੁਤ ਦੇਹੁ ਜਾਨੁ ਰੰਦ
ਪਰਿਦਾ ਵਰਸੇ ਹੋਇ ਸਹਿ ਸਧਾਰ ਮਿਲਿ ਗਿਲਿ ਜਾਨੁ ਨ
ਭਗਤਿ ਰੰਦਾ ਰੋਬੈ ਰੂਥੈ ਅਗਾਰ ਨ ਮਾਪੁ ਛਰਿ ਪੁਤ ਪੈ ਜ
ਦਾ ਤੁਰਿ ਰੂਥੈ ਰੂਥੈ ਤਰੇ ਜਿ ਟਿਹਾਰੇ ਹਾਰੇ ਸੁਜਿ ਟਿਹਾਰੇ
ਭਗਤਿ ਰੰਦਾ ਪਰਿ ਮਦਾ ਪੈ ਗਾਂਊ ਪਰਿ ਸੀ ਸੁਜਿ ਟਿਹਾਰੇ
ਭਗਤਿ ਰੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਟਿਹਾਰੇ ਧਰਤੀ ਪੈ ਗਾਂਊ ਟਿਹਾਰੇ
ਭਗਤਿ ਰੰਦਾ ਧਰਤੀ ਪੈ ਗਾਂਊ ਟਿਹਾਰੇ ਸਭ ਨਾਮੰਦ

ਸਿਓ ਕੋ ਜਾਣੀਓ ਤਤਾਰੇ ਵੇਧੁ ਪਵਿਚਿ ਛਾਵੇ ਠੰਢਾ
ਤਹਈਅਤ ਪਦਾ ਪਰਉ ਪਕਾਰ ਵਿਹਾਣੀਅ ਮਗਾਸਿ ਭੁਭੁ
ਏਤ ਪਾਤਿ ਵਿਸਿ ਠੰਢਾ ਹੋਵੇ ਬਿਲਾ ਮੁਲਾ ਮਾਣੀਅ ਗੁਰਸਿ
ਦੀਏ ਹਨਿ ਸਾਣੀਅ ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਧਰਤਿ ਹੋਧਰਤਿ
ਅੰਦਰਿ ਪਾਣੀ ਵਸੈ ਧਰਤਿ ਰਿਗੁ ਨਰਿਗੁ ਸਭ ਧਰਤਿ
ਉਨ ਸਭ ਰਸ ਰਸੈ ਧਰਤਿ ਬਿਪੁ ਨਰਿ ਪੁਖਹੁ ਧਰਤਿ
ਅਨੁਪੁਤਰ ਸੈ ਭੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਭੁਭੁ ਏਕਰ ਮਭੂਮਿ ਸਭੁ

ਚੰਦਨ ਲੇਪੁਨ ਲੇਪੁਹੈ ਕਰਿ ਮਲੁ ਮੁਤੁ ਕੁ ਮੁਤੁ ਨ ਧਰੈ ॥ ੨੬੪ ॥
ਹੈ ਅੰਗ ਅਇਦੇ ਰੁ ਵਿਲਕੈ ਅਗੁ ਰੁ ਵਿਗਸੈ ॥ ਦੁਖਿ
ਹੈ ਸੁਖਿ ਨ ਹਸੈ ॥ ੨੬੫ ॥ ਪਿਛਲ ਚਾਤੀ ਜਾਗਣੀ ਨਾ ਮੁਦਾਨੁ
ਇਸਾਨੁ ਦਿਤਾਇ ॥ ਮਿਠਾ ਬੋਲ ਨਿਵਰ ਲਣੁ ਹਥ ਹੁਦੇ
ਸੇਭ ਲਾਮਨਾਇ ॥ ਬੋਲਾ ਸਵਣਾ ਖਾਵਣਾ ਬੋਲਾ ਬੋਲਣੁ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ਘਾਲਿ ਖਾਇ ॥ ਸੁਰਿ ਤੁਕਰੈ ਵਰਾਹੇ ਇਸਾ
ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਸਾਧ ਸਿੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਗਾਵਦੇ ਗਤਿ ਦਿਹੈ ਨਿਤ

ਹੁਲਿਚਲਿਜਾਏ। ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਪਰਚਾ ਕਰੈ ਸਾਧਿਕੁ
ਪਰਚੈ ਅਨਪਰਚਾਏ। ਮਾਸਾ ਵਿਚਿ ਨਿਰਾਸੁ ਵਲਾਏ।
ਗੁਰਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੁਇ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਸਿਖੁ
ਏ। ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਣਾ ਬਾਹਰਿ ਜਾਦ ਵਰਜਿਕੁ।
ਏ। ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ਹੋਇ ਕੈਖ ਸੇਮੇ ਦਭਾਣਾ ਤਿਸੁ ਭਾਏ।
ਦਾਹੋਇ ਮੁਰੀਦੁ ਸੇਇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਿਗੋ ਰਿਸਮੈ।
ਗੋਪਾਖਾ ਕੁਹਾਇ ਪੇਗੰਊ ਪਰਿਸਿਸੁ ਪਗਾਏ।

ਮਾਨੁਹ ਇਨ੍ਹ ਜਾਤਾ ਉਨਨ ਦਰੀਆ ਵੇ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਦੁਰ ੨੯੫
 ਸੁਖ ਮਾਵੇ ॥ ੧ ॥ ਤੇ ਦਿਰਲੇ ਸੇ ਸਾਰ ਵਿਚਿ ਦਰਸਨ
 ਨੇਤ੍ਰਿ ਪਤਿਗਾਮਿ ਲੇਦੇ ॥ ਤੇ ਦਿਰਲੇ ਸੇ ਸਾਰ ਵਿਚਿ ਸਦਾ
 ਸੁਰਤਿ ਹੋਇ ਮਿਰਗਾ ਮਰੇਦੇ ॥ ਤੇ ਦਿਰਲੇ ਸੇ ਸਾਰ ਵਿਚਿ ਚਰ
 ਕ ਵਲ ਹੋਇ ਭਵਰ ਵਸੇਦੇ ॥ ਤੇ ਦਿਰਲੇ ਸੇ ਸਾਰ ਵਿਚਿ
 ਪ੍ਰੇਮ ਮਸਨੇ ਹੀ ਮੀਨ ਤਰੇਦੇ ॥ ਤੇ ਦਿਰਲੇ ਸੇ ਸਾਰ ਵਿਚਿ
 ਹੋਇ ਸਿਖ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੇਵ ਕਰੇਦੇ ॥ ਤੇ ਦਿਚਿ ਜੇ ਮਨਿ ਭੇਰ

ਸਿਭੇ ਵਿਚਿ ਮਰਿ ਕੁਰਿ ਸਿਖ ਜੀਵੇ ਦੇ ॥ ਕੁਰਾ ਕੁਰਾ ਕੁਰਾ
ਫਲੁ ਪਿਰਾ ਮੁਚਖੰਦੇ ॥ ~~ਪਤਿ ਪਤਿ ਪਤਿ~~ ਪਤਿ ਪਤਿ ਪਤਿ
ਹੋ ਮਨ ਗੁਲਾਖ ਵਰਤ ਕਰੇ ਦੇ ॥ ਲਖ ਤੀਰਥ ਲਖ ਤੀਰਥ
ਲਖ ਪੁਰੀਆ ਲਖ ਪੁਰਥ ਲਗੇ ਦੇ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵੀ
ਖਪੁ ਜਾਰੀ ਪੁਜ ਕਰੇ ਦੇ ॥ ਜਲ ਬਠਾ ਮਹੀ ਮਲੁ ਤਾਮਰੀ
ਕਰਮ ਧਰਮ ਲਖ ਫੇਰ ਫਿਰੇ ਦੇ ॥ ਲਖ ਪਰਥ ਲਖ ਪਰਥ
ਲਖ ਲਖ ਉਦਾਸੀ ਹੋਇ ਭਵੇ ਦੇ ॥ ਮਗਨੀ ਮੰਗਨੀ

ਵਿਦੇਲਖਿਵਿਦਿਚਲਿਜਾਇਗਲੇਦੇ॥ ਗੁਰਸਿਖੀਉ ੨੮੬
 ਭਉਲੁਨਲਹੀਦੇ॥ ੧੦੦੦ ਚਾਰਿਵਰਣੁਕਰਿਵਰਣੁ
 ਆਵਰਨੁਚਿਹਨੁਕਿਹਨੁਦਰਿਸਮਾਇਆ॥ ਛਿਅਦ
 ਤਜਨਦਿਚਿਨਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ ਸਿਸਿਅਸੀਦਸਨਾ
 ਭਿਗਦਾਇਨਾਉਧਿਆਇਆ॥ ਰਾਵਲਕਾਰਹਪੰਥਕ
 ਸੰਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਨਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ ਬਹੁਰੁਪੀਬਹੁ
 ਰੁਪੀਏਰੁਪੁਨਰੇਖੁਮਿਟਾਇਆ॥ ਮਿਲਿਮਿਲਿਚਲਦੇਸਿ

ਗਾਏ ਖਾਸਾ ਪੂਜੇ ਬਿਨੁ ਰੰਗੁ ਰੰਗਾਇਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
ਸੇਹੇ ਮਾਇਆ **੨੩** ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿ ਬਸ ਏਕ ਰਿ
ਬੀਜੇ ਸੁਖ ਫਲੁ ਨ ਲਹਿੰਦੇ। ਵਣੁ ਸੁਕ ਰਸਿ ਵਧੀ
ਏ ਲਾਹ ਨਿਜ ਘਬਿਨੁ ਵਸਿੰਦੇ। ਚਾਕ ਰਿਕ ਰਿਚਾ
ਹਉ ਮੇ ਮਾਰਿ ਨ ਸੁਲਹ ਕਰਿੰਦੇ। ਪੁੰਨ ਦਾਨੁ ਚੀਰਿਆ
ਨਾਨਕ ਰਿਕ ਰਿਕ ਰਤ ਬਥਿਰੁ ਨ ਰਹਿੰਦੇ। ਰਾਜੇ ਪਾਸਿ
ਇਕੋ ਰਿਕ ਰਿਕ ਵਦਨ ਪਾਰ ਪਵਿੰਦੇ। ਗੁਰ ਸਿਖਾ

ਗੁਰਸਿਖ ਹੋਇ ਸਾਧ ਸਿਰਾ ਤਿਕਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲੇ ਏਹਾ ਗੁਰ
 ਅਤਿ ਰਲ ਹੋਇ ਰਲੇ ਬੀਏਹਾ ॥ ਗੁਰਗਾਥਾ ਵਿਨ ਜਾਣੁ
 ਸੀਧੇ ਬਾਸੁ ਏਨ ਅੰਦਰਿ ਮਾਏਹਾ ॥ ਸੰਨ੍ਹੇ ਦੇ ਸਿਨ ਮਾਏਹੀ
 ਰਾਤਿ ਅੰਨ੍ਹੇ ਰੀਘ ਰੁਨ ਸਿਧਾ ਏਹਾ ॥ ਚਲਿ ਨ ਸਕੈ ਪਿੰਚੁ ਕਾ
 ਧੁਲਾ ਬਾਇ ਮਿਲਿ ਰੇਤੁ ਨ ਜਾਏਹਾ ॥ ਸਿੰਦ੍ਰਿ ਸਪੁਤੀ ਨਾਥੀ
 ਅੰਧੁ ਸਰੇ ਨਾ ਲਿਨ ਰਲਿ ਮਾਏਹਾ ॥ ਜਾਇ ਜਾਇ ਪੁਰਾਨ
 ਸੀਅੰਡ ਲੇਨਾ ਵਧ ਰੇ ਨਿਧਿ ਭਾਏਹਾ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਸਤਿ

੨੯੭

ਗੁਰੂ ਦਿਵਸੁ ਸੁਰਜਨ ਤਿਨੋ ਇਟਨਾ ਹੈ ॥ ਸਾਧ ਸਿਰਗਤਿ
ਰਸ ਬਦੁ ਵਖਾਣੇ ॥ ਲਖ ਧਿਆਨ ਸਮਾਧਿ ਲਾਇ
ਰਮੁਖਤੁ ਪਿਨ ਅਪਾਰਿ ਸਕੈ ॥ ਲਖ ਗਿਆਨ ਵਖਾਣੇ ॥
ਸਬਦੁ ਰੁਰਤਿ ਉਰਾਰੀ ਬਕੈ ॥ ਬੁਧਿ ਬਲ ਬਚਨ ਬਕੈ ॥
ਖਦ ਹਿਦ ਹਿਪ ਵਨਿ ਪਿਰਮ ਦਰਿ ਧਕੈ ॥ ਜੋਗ ਦਿਗੰਤ
ਗਲਖ ਸਹਿਨ ਸਕਹਿ ਗੁਣ ਵਾਸੁ ਸਹਿਕੈ ॥ ਲਖ ਅਚ
ਜ ਅਚਰ ਜਹ ਇਅ ਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਅਬਗਤਿ ਹਿ

॥ ਨੈ ਨਾ ਵਿਸਮਾਦੀ ਵਿਸਮਾਦ ਲਖ ਅਕ ਬਕ ਬਾ ਵਿ ॥ ੨੬੬ ॥
ਰਿਸਹ ਮਿਸਹ ਕੋ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਦੇ ਮਾਖਿ ਫਰਕੋ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਸਿ

ਪੁਰਖ ਆਦੇ ਸੁਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਨਾਉ ਸਦਕਾਇ ॥ ਅਸਿ
ਦਰਿਦਰਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ॥
ਇਸਾਸਾ ਪਸੰਗਾ ਤਿਸਿ ਲਿਗਾ ਵੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰ

ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਦਵਾਇਆ ਸਾਰ ਸਾਂਖੀ ਭਿਖ ਦੇ ਦੁਕਾਨ
ਪਿਤਰੇ ਸੋ ਸਾਰੁਤਰਾਇਆ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਕਬੂ ਮਿਦਿ
ਚੂਨੇ ਰਿਗੁ ਸੁਰਿਗਾ ਚਵਾਇਆ ਗਿਅਮਾਨ ਧਿਅਮਾਨ
ਮਰਦੁਗਾ ਤਿਗੁਰਮਾ ਤਿਮਿਲਿਗੁਰ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ
ਸਾਧ ਸਿਰਗਾ ਤਿਸਚੁਖੀ ਰਵਾਸਾਇਆ ਪਰਤਨਪਨ
ਪਰਨਿਵਾਸੇ ਟਿਲਮੁਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨ ਦਿਵਾਇਆ
ਰਮਾਤਿ ਮਨੁਸਾ ਮਝਾਇਕੇ ਬਾਹਰਿ ਜਾਂਦਾ ਵਰਜਿਤ

ਕਾਰਿ ਸਾਧੋ ॥ ਹਉ ਮੈ ਦੁਰਮਾਤਿ ਪੁਰੀ ਗੁਰਮਾਤਿ ਸਤਿਗੁ
ਰਖੁ ਰਖੁ ਅਰਾਧੋ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਨੇ ਲਿਖਿ ਕੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਖਟ ਲੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧੋ ॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰ ਇਕ ਜਗਤਿ
ਭਉ ਮਿਟਾਇ ਉਪਾਧੋ ॥ ਜੀ ਮਣ ਮਰਣ ਹੁ ਬਾਹਰੈ
ਗਵਰਿ ਮਿਲਿ ਮਗਾਮ ਅਗਾਧੋ ॥ ਸਮਾਸਨ ਤ੍ਰਿਸਤਿ
ਪਰਿ ਰਖ ਖੋਲ੍ਹ ਗਵਿਹੁ ਮੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਧੋ ॥ ਅਗਾਂ ਅਸਾਧ
ਧ ਸਿਰਿ ਸਾਧੋ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸਿ ਤੇਰ ਕਜ ਗੁਣੁ

ਗੁਣਸਤਗੁਣਜਿਤਾਮਨਬਚਕਚਮਸਿਕਯਕ ੩੦੦
 ਭੇਇਕਮਸਿਹਇਵਿਗਇਦੁਚਿਤਾਨੇਕਵੇਦੁਗੁਰਿ
 ਲਿਫਅੰਟਰਿਇਕੁਬਾਹਰਿਬਹੁਭੇਤਾਮਾਤੁਲੇਕ
 ਪਾਤਲੁਜਿਣਿਸੁਰਗਲੇਕਵਿਚਿਹੋਇਅਥਿਤਾਮਿ
 ਕੋਲਣੁਨਿਵਿਚਲਣੁਹਬਹੁਦੇਕਰਿਪਤਿਤਪਵਿਤਾ
 ਰੁਖਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਾਇਆਮਤੁਲੁਅਰੇਲੁਅਮੇਲੁਅ
 ਭੇਤਾਸਾਧਸਿਗਤਿਮਿਲਿਪੀਵਿਲਪਿਤਾ ॥ ਚਾਰਿਪ

ਵਾਹੁਕੀ ਵਿਹੁਕੀ ਮੀਥੀ ਦੇ ਰਹੀ ਨਿਖੜੇ ਤੇ ॥ ਚਾਹੇ ਚਾਹੇ ॥
ਵਾਇਆ ਪੈਰੀ ਪੈ ਇਕ ਸੁਤਿ ਪਰੇ ਤੇ ॥ ਵੇਦਾ ਪਾਇ ॥
ਕਿਹੁ ਪਾਇ ਪਾਇ ਪੀਠ ਤੇ ਸੁਇ ਸੁਇ ਜੋ ਤੇ ॥ ਚਹੁ ਸੁਇ ॥
ਦਬਿ ਜਾਗਦੀ ਓਤੁ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜਾਗ ਮਰ ਜੋ ਤੇ ॥ ਚਹੁ ॥
ਰਨ ਇਕ ਦਰਨ ਹੋਇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਵਡੀ ਮਨਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ॥
ਤੇ ॥ ਧਰਮ ਸਾਲ ਵਿਚਿ ਬੀਜ ਦੇ ਕਰਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ॥
ਜ ਸੁਓ ਤੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿ ਮਿਲਿ ਦਾ ਦੇ ਪੋ ਤੇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਸਾਹਿਬ ਦੇ ਹੁਸੇ ਹਦੀਜੇ ਮਿਟਾਈ ਸਾਤ ਸੰਤੋ ੩੦੧
ਸ੍ਰੀ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਮਰਥੁ ਸਰਗਰਥੁ ਸਮਾਈ ॥
ਸ੍ਰੀ ਉਲਾਸੁ ਅਧੀਨਿ ਸਬਦੁ ਫਜੀਵਾਧਾਈ ॥
ਸ੍ਰੀ ਸਿਕਰਿ ਪੰਚਾਇਣਹੋਇ ਦੇ ਸਦੁਹਾਈ ॥ ਪਰਮੇ
ਸ੍ਰੀ ਪੰਨਿ ਮਿਲਿ ਲੇਖ ਅਲੇਖ ਨਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥
ਸ੍ਰੀ ਲੇਖ ਪੰਚਤਾਜਿ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਲਿਵਲਾਈ ॥
ਸ੍ਰੀ ਸਿਗਤਿ ਸੋਹ ਨਿਗੁਰਤਾਈ ॥ ॥ ਇਸ ਦਰਸ

ਨਿਤਰਸਾਨਿਘਟਿਗੁਰਮੁਖਿਸਾਤਿਗੁਰਦਸਸਪਾਨਿ
ਵਿਸਾਸਤਸਮਝਾਵਣੀਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਉਪਦੇਸੁਦਿ
ਇਸਾਸਾਬਾਨਾਦਵਿਸਮਾਦਵਿਚਿਗੁਰਮਾਤਿਸਿ
ਰਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆਗਛਿਅਰਤੀਕਰਿਵਰਤਮਾਨੁ
ਰਜੁਇਕੁਚਲਤੁਵਰਤਾਇਆਗਛਿਅਰਸਾਉਸਪ
ਇਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮੁਚਖਾਇਆਜਥਿ
ਤੀਰਿਬਜੀਵਣਚਕੁਵਰਤਹੋਇਸੇਹੋਆਇਆਜਥ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਦਸ ॥ ੩੦੨ ॥
ਸਤਿਨਾਮੁ ਦਸ ਨਾਮੁ ਦਵਿਰਹੈ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਦਸ
ਨਾਮੁ ਦਸ ਨਾਮੁ ਦਸ ਨਾਮੁ ਦਸ ਨਾਮੁ ਦਸ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਦਸ
ਨਾਮੁ ਦਸ ਨਾਮੁ ਦਸ ਨਾਮੁ ਦਸ ਨਾਮੁ ਦਸ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਦਸ
ਨਾਮੁ ਦਸ ਨਾਮੁ ਦਸ ਨਾਮੁ ਦਸ ਨਾਮੁ ਦਸ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਦਸ
ਨਾਮੁ ਦਸ ਨਾਮੁ ਦਸ ਨਾਮੁ ਦਸ ਨਾਮੁ ਦਸ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਦਸ
ਨਾਮੁ ਦਸ ਨਾਮੁ ਦਸ ਨਾਮੁ ਦਸ ਨਾਮੁ ਦਸ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਦਸ
ਨਾਮੁ ਦਸ ਨਾਮੁ ਦਸ ਨਾਮੁ ਦਸ ਨਾਮੁ ਦਸ ॥

ਲਾਸ ॥ ਆਠਖੰਡਪਾਖੰਡਮਤਿਗੁਰਮਤਿਇਕਮਹਿ
ਕਾਪਿਆਇਆਮਸਟਧਾਤੁਪਾਰਸਮਿਣੀਗੁਰਮੁਖਿ
ਕੰਚਨਜੇਤੀਜਗਾਇਆਰਿਧਿਸਿਧਿਸਿਧਿਸਾਧਿ
ਆਦਿਪੁਰਖਮਾਦੇਸੁਕਰਾਇਆਮਠੇਪਰਕਿਮਲ
ਧੀਐਸਬਦੁਸੁਰਤਿਲਿਵਅਲਪੁਲਖਾਇਆਮਾ
ਟਕਟੀਵਿਗੁਤਿਤਰੀਸਤਿਗੁਰਮਤਿਨਸੇਹੇਮਾਇਨ
ਮਨੁਅਜਾਪੁਨਸਾਧੀਐਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਾਧਿ

ਇਸਾਸਾਧਸਿਰਾਤਿਮਿਲਿਮਨੁਵਸੁਮਾਇਅੰ ॥੩੦੩॥
ਨਉਪਰਕਾਰੀਭਰਾਤਿਕਰਿਸਾਧੈਨਵਦੁਮਾਰਦੁ
ਤੀਗੁਰਮੁਖੀਪਰਮੁਚਖਾਇਆਗਾਵੈਜੀਭਰਸਾ
ਇਠਰਤੀਅਨਵੀਖੰਡੀਜਣਾਇਆਰਜੁਜੇਗੁਜੀਇ
ਨਤੀਅਸਤੀਅਨਉਕਰਿਨਉਪਰਿਸਾਧਿਅਵਰਤਮਾ
ਸਾਰਲਉਉਤਪਤੀਅਨਵਲਿਧੀਪਿਛਲਗਣੀਨਾਬਅੰ
ਨਾਥਸਨਾਥਜੁਗਤੀਅਨਉਉਖਲਾਵਿਚਿਉਖਲੀਮਿ

ਰੀਕਉਤੀਠੀਢੀਤੀਮਾਧਸਿਰਾਤਿਕੁਰਮਾਤਿਕੁਰਮਾਤਿਕੁਰਮਾਤਿਕੁਰਮਾਤਿ
ਦੇਖਿਪਰਾਈਆਚੇਰੀਆਆਵਾਂਭੈਣਾਧੀਆਨੇ
ਏਓਤੁਸੁਅਭਉਸੁਗਾਇਹੈਪਰਧਨਹਿਦੁਸੁਸਦਾ
ਪੁਤਕਲੜਕੁਟਿਭੁਦੇਖਿਸੇਹੇਸੇਹਿਨਧੇਹਿਧਿਕੈ
ਸਤਤਿਨਿਦਾਕਿਨਿਚੁਣਿਆਪਹੁਭੁਰਾਨਅਧਿਕ
ਅਵਧਪਰਤਾਪੁਨਅਧਿਪਗਾਣਿਕਰਿਅਹਿਸੇਭੁਨਕਿ
ਸੁਣੈਗੁਰਸੁਖਿਸੁਖਦਲੁਪਾਇਆਰਾਜੁਜਗੁਸਰ

ਮਾਏ ਮਾਧ ਸਿਗਾਤਿ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥ ੩੦੪ ॥
 ਮੁਖਿ ਪਰਮੁਚਖਾਇਆ ਭੁਖਨਖਾਣੁ ਪੀਅਣੁ ਅੰਨੁ ਪ
 ਮਾਥਦੁ ਸੁਗਤਿ ਨੀਦਉ ਪੜੀ ਜਾਗਾਇਆ ਸੁਖਰੈਣੁ
 ਸੁਖੀ ਸਾਹੇ ਵਧੈ ਸੇਹਦੈ ਮੇਲਾ ਪੜਪਰਵਾਣੁ ਬਾਣੀ
 ਟੁਟਾਇ ਸੁਜਾਣਹੁ ਇਜਰੀ ਮਿਹਮਾਣੁ ਮਾਏ ਮਿਹਮਾ
 ਮਾਥਦੁ ਟੁਟਾਇ ਪੈਲੇ ਚਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰੀ ਗਾਹੁ ਨੀ
 ਸੁਖੀ ਹਲਤੁ ਪਲਾਤਿ ਮੁਖਿ ਉਜਲੈ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰਸਿਖਾ

ਮਨਿਭਾਣੀ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਵਿਚਿ ਮਕ ਕਰਹਈ
ਹਉ ਮੇਰਾ ਰਭੁ ਨਿਵਾਰਿ ਮੇਰੁ ਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਗੀਥਿ
ਰਿਅਸਤ ਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਭਰਮੁ ਅਗਿਆਨੁ ਮੇਰੇ
ਟੈਏ ਹੋਇ ਨਿਸਾਣਾ ਫਹਿ ਪਵੈ ਦਰਗਹੁ ਮੰਦੁ ਨਿਸਾਣੁ
ਪਵੈ ਖਸਮੇ ਸੇਈ ਭਾਵਦਾ ਖਸਮੇ ਦਾ ਜਿ ਸੁਭਾਵੈ
ਭਾਣਾ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਣਾ ਵੈ
ਵਿਚਿ ਪਰਾਹੁਣਾ ਦਾਵਾ ਛਡਿ ਰਹੈ ਲਾਦਾ ਵੈ ਸਾਧ ਸੰਗੁ

ਸ੍ਰੀਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਵੈ॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁ ਇਕੁ ਜਾ ੩੦੫
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਜਾਭਾਉ ਮਿਟਾਇਆ ਹਉਮੈ ਪਾਏ ਦਹਾ
ਏਤਲ ਨਦੀ ਦਾ ਨੀਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ਨਦੀ ਕੈ ਨਾਵੈ ਦੁ
ਹਾ ਲੀਇਕ ਦੁਮਾਰਾ ਵਰਨ ਪਾਇਆ ਰੁਖੁ ਹੁਕਮੁ ਕੁ
ਹੁਕਮੁ ਇਕੁ ਨ ਉਠ ਲੁਕੁ ਸਦਾਇਆ ਛਿਅਰੁ
ਸ੍ਰੀਕੁ ਸੁਖੁ ਹੋ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਰੁ ਦੁਖਾਇਆ ਰਾਤੀ ਦੁਖੁ
ਜਾ ਕੇ ਦੇਇ ਹਿਰਾਇ ਮੇਰਿ ਨਿਅ ਖੁਬੁਕਾਇਆ ਸਾਧ

ਸੰਗਤਿ ਇਕਮਾਨਿ ਇਕਾਧਿਆਸਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਯੋਗੀਜਾਗਦੇਸਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਕਰਨਿ ਉਦਾਸਿ ॥
ਨੀਤੁੰਦਾ ਅੰਤੁ ਗੁਰਸਿਤਾਧੁ ਤ੍ਵਾ ਬਿਬੂਤ ਸੁਲਾਸਿ ॥
ਪਿਆਹਿ ਦਾਵਈਏ ਮਾਪਤੁ ਤਾਓ ਭਗਤਿ ਬਿਲਾਸਿ ॥
ਬਾਦਿ ਸੁਗਤਿ ਸਿੰਝੀ ਵਜੈ ਰੰਗਾਗਿਆਸੁ ਧਿਆਤੁ ॥
ਸੀਸਾਪਸਿ ਗਤਿ ਗੁਰਗੁਫੈ ਬਹਿਸਹ ਜਿਨਾਪਿਆ ॥
ਗਾਧਿ ਨਿਵਾਸਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਰਗੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਨਿਰਾਸੁ ॥

ਜੋਗੁਖਲਾਸੀਸਾਧਸਿਗਤਿਗੁਰਮਾਠਿਸਾਬਾਸੀ॥
ਭਖਬਹਮੇਲਖਵੇਦਪਾਵਿਨੇਤਨੇਤਕਰਿਸਭਾਧਕੋ॥
ਮਹਾਦੇਵਮਵਪੁਤਲੇਖਜੇਗਾਧਿਆਸੁਉਣੀਦੇਅਕੋ॥
ਭਖਬਿਸਨਮਵਤਾਰਲੇਰਿਅਨਖਵਗੁਠਤ੍ਰਿਪਹੁਚਿ॥
ਸਕੋਲਖਲੇਮਸਚਿਰਜੀਵਣੇਅਹਦੇਅੰਤਿਵਿ॥
ਰੰਧੀਰਕਧਕੋ॥ਤਿਨਿਲੇਅਜੁਗੁਰੰਧੀਰਕਰਿਲਖਥੁ॥
ਹੰਡਖੰਡਕਰਿਫਕੋ॥ਲਖਪਰਲਉਉਤਪਾਤਿਲਖ॥

੩੦੬

ਹਰਹਟੇਸਾਲਾਨੇਦਿਲਦਰੋਸਾਧਸਿਰਾਤਿਸਾਸਾਏ
ਤਕੇਸਾਧਪਾਰਦਹਮੁਪੁਰਨਬਹਮੁਆਇਪੁਰਖੀ
ਤਿਗੁਰੁਸੇਈਜੇਗਾਧਿਅਨਹੈਰਾਗੁਰੇਇਦੇਵੀਸਾ
ਨਪਾਰਦਹਨਹੇਈਦੇਵੀਦੇਵਸਰੇਵਦੇਜਲਾਬਥਾ
ਅਇਭਦਈਲੇਈਹੋਮਜਗਾਜਪਤਪਾਘਟਿਕੀ
ਰਿਕਰਮਧਰਮਦੁਖਰੇਈਵਸਿਨਸਾਏਧਵਦਾਸ
ਖੰਡਪਾਖੰਡਵਿਰੋਈਗੁਰਮੁਖਿਅਨੁਜਿਣਜਗੁਰੀ

ਮਾਪੁਗਵਾਇਆਪੋਸਭਕੋਈ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਣਹਾਰੰ॥
ਪ੍ਰਦੇਈ॥ ਅਲਖੁਨਿਰੰਜਨੁਆਖਿਓਬੁਧੁਨਚੇਖ
ਅਭਿਮਾਰਾਅਭਿਗਤਿਗਤਿਅਭਗਤਿਪਈਸਿ
ਅਗਤਿਸੇਖਨਾਅਵੇਵਚਾਅਕਥਕਥਕਿਉਜਾਣੀਅ
ਕੁਇਨਾਅਖਿਸੁਣਾਵਣਹਾਰਾਅਚਰਜਨਾਅਚਰਚੁਹ
ਉਦਿਸਮਾਦੁਜੁਮਾਰਾਚਾਰਿਫਨਗੁਰਸਿਖਹੋਇਪਰ
ਬੀਬਹੁਵਣਜਵਧਾਰਾਸਾਧਸੰਗਤਿਮਾਰਾਪਿਆ

ਭਗਤੁ ਵਛ ਭੁਗੁਰੁ ਭੁਪੁ ਮੁਰਾਰਾ ਭੁਵਨਾਗੁ ਭੁਗੁਰੁ
ਭੁਗੁਰੁ ॥ ੧੦ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਏਕੰਕਾਰੁ ਗੁਰੁ ਇਹਿ ਭੁਗੁਰੁ
ਅਕਾਰਿ ਅਪਾਰਾਧਿ ਮਰਿ ਮਾਇ ਚਿਰਾਖਿ ਖਰਿ ਭੁਗੁਰੁ
ਮੰਦਰੁ ਗੁਰਿ ਪਸਾਰਾ ਕੇਤੁ ਗੁਰੁ ਮਾਨੁ ਗਿਵਰੁ ਗੁਰੁ ਮਾਨੁ
ਗੁਰੁ ਮਾਨੁ ਗੁਰੁ ਪੁਕਾਰਾ ਕੇਤੁ ਗੁਰੁ ਮਾਨੁ ਗੁਰੁ
ਮਾਨੁ ਗੁਰੁ ਕੇਤੁ ਗੁਰੁ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਭਗਤੁ ਵਛ ਭੁ
ਗੁਰੁ ਮਾਇ ਮਾਨੁ ਕਾਣਿ ਕਾਣਿ ਪਰਗਟੁ ਪਰਗਟੁ

ਸਤਿਗੁਰਸਰਗਤਿਹੋਆਓਇਓਤਿਕਬਿਪਰਮੁਖਿ ॥ ੩੦੮ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੈਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਪ੍ਰਤਿਪਕਸ਼ਾਟੀਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਬਦੁਦੀਨਾਰਾ
ਕੁੰਦੂਹੋਇਸਹਸਰਫਲਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸੰਗਤਿਓ
ਮੰਕਸਾਰਿਰਾਸੁਣਿਆਮੀਨਿਆਸਨਮੁਖਸੇਵਿਚਲੇ
ਸੋਸਚਾਪਹਿਲੇਦੇਪਾਖਾਕਹੋਇਪਿਛਹੁਜਗਮੀਦੀਪ
ਛਟਾਗੁਰਮੁਖਮਾਰਗੁਚਲਿਆਸਚੁਦਣਜੁਕਰਿ

ਪ੍ਰਾਗੇ ਉਤਾਰਾਗਾਦੀਆਂ ਤਿਕੋਈ ਨਜਾਣ ਵੀਲਾਖਿ
ਨਹਿ ਨ ਲਿਖਣਹ ਬਾਸਾਧ ਸਿਰਾਤਿ ਗੁਰਸਾਬਦੀ
ਰਾਮ ਸਾਧ ਸਿਰਾਤਿ ਗੁਰਸਾਬਦਿ ਲਿਵ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮੁ ਰਖਾਇਆ ਸਾਭਿ ਨਿਧਾਨ ਕਰਬ
ਨਕਰਿ ਸਭੇ ਫਲਿ ਬਲਿਹਾਰ ਕਰਾਇਆ ਤਿਸਨਾਜ
ਲਾਇ ਬੁਝਾਇਆ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸਿੱਤੋ ਪ੍ਰਦਿਤਾਇਆ
ਸਤੇਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਮਾਸਾ ਵਿਚਿ ਨਿਰਾਸੁ ਵਲਾਇਆ

ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇਏਮਨਕਾਮਨਨਿਹਕਾਮਨਧਾ
ਇਅਕਰਮਕਾਲਜਮਜਾਲਕਟਿਕਰਮਕਰੇਨਿਹਕ
ਮਲਾਇਆਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਰਿਪੇਰੀਪੇਜਦੁ
ਖੇਪਾਇਆਗੁਰਚੇਲੇਪਰਚਾਪਰਚਾਇਆ॥

੩੦੯

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ

ਚਪਾਤਿਸਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਪੀਭੁਸੁਹੇਲਾਮਨਸੁ

ਖਕਰਮਕਮਾਫਦੇਦੁਗਮਤਿਦੂਜਾਭਾਉਦੇਹੇਲਾ
ਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਾਧਸਿਗੁਭਾਇਭਗਤਿਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੇਲਾਕੁਰੁਕੁਸੋਰੁਅਸਾਧਸਿਗੁਮਨਮੁਖਦੁਖਫਲੁ
ਹੁਵੇਲਾਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗਾਣਾਵਣਾਧੇਰੀਪਉਦੀ
ਨਵੇਲਾਅਨਮੁਖਆਪੁਗਾਣਾਵਣਾਗੁਰਮਤਿਗੁਰਤੇ
ਤੁਚੇਲਾਕੁਰੁਸਚੁਸੀਹਬਕਰਖੇਲਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਖਫਲੁਸਚੁਹੈਅਨਮੁਖਿਦੁਖਫਲੁਕੁਰੁਕੁਰੁਕੁਰੁਕੁਰੁ

ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੋਤੇ ਖੁਰਖੁ ਦੁਰਮਾਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਪਛਾਵਾਂ ॥ ਕੜੰ
ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਮਰੇ ਲੁਹੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਫੇਰਿ ਫਿਰੀ ਛਾਵਾਂ
ਮੁਖਿ ਤੇ ਕੋਇ ਲਾਮੰ ਥਵਣ ਮਨ ਮੁਖਿ ਵਣਿ ਵਣਿ ਹੀਨੁ
ਸਾਧ ਸਾਧਿਗਤਿ ਸਚੁ ਬਾਗੁ ਹੋ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰ
ਮੰਤ੍ਰ ਸਚਾਵਾਂ ॥ ਵਿਹੁ ਵਣੁ ਵਣਿ ਅਸਾਧ ਸਿਰਿ ਬਰਤੁ ਸਿ
ਨੁ ਪਨਿਗ ਸਾਵਾਂ ॥ ਜਿਉ ਕਰਿ ਦੇ ਸੁਆਵੰ ਸੁਨਿ ਨਾਵਾਂ ॥
ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਵੀਆਹਿ ਐਵਹਿ ਵਣਿ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲ

ਚਾਰਾ ਚੁਹੁ ਮਲਿ ਜੀ ਮੇ ਜਾਣੀ ਮੇ ਪਤਾ ਜਾਤਿ ਪਾਨ
ਸਧਾਰਾ ਜੀ ਮਦਿ ਮਾਰਣ ਭੁਭੁਣਾ ਦੇ ਸਿਰਧਾਈ
ਸੁਟਕ ਬਾਨਾਨ ਕਦ ਦਕ ਸੋ ਹਿਲੇ ਵਿਰਤੀ ਸਰਬ
ਨਦਤਾਰਾ ਚਹੁ ਮਤੀ ਹੋਇ ਦੇ ਸੁਆਨਾ ਪਿਉ ਨਾਉ
ਉਪਕਾਰਾ ਚੁਹੁ ਮੁਖ ਦੇ ਸੀ ਪਰਮ ਹੋ ਸੁਆਨਾ ਮੁਖ
ਦੇ ਸਹਾਤਿ ਮਥਾ ਸਚਿ ਸਦਿ ਮਾਰੁ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਨਾਨਕ
ਮਨ ਸੋਰ ਵਰੁ ਸਾਧ ਸਿਗੁ ਮਾਣਕ ਸੋ ਤੇਰਤ ਨਾਨਕ

ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪਰਮ ਹਰਿ ਸਸ ਬਦ ਸੁਹਇ ਬੁਧ ਮਾਇਆ
ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪਰਮ ਹਰਿ ਸਸ ਬਦ ਸੁਹਇ ਬੁਧ ਮਾਇਆ
ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪਰਮ ਹਰਿ ਸਸ ਬਦ ਸੁਹਇ ਬੁਧ ਮਾਇਆ
ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪਰਮ ਹਰਿ ਸਸ ਬਦ ਸੁਹਇ ਬੁਧ ਮਾਇਆ
ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪਰਮ ਹਰਿ ਸਸ ਬਦ ਸੁਹਇ ਬੁਧ ਮਾਇਆ
ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪਰਮ ਹਰਿ ਸਸ ਬਦ ਸੁਹਇ ਬੁਧ ਮਾਇਆ
ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪਰਮ ਹਰਿ ਸਸ ਬਦ ਸੁਹਇ ਬੁਧ ਮਾਇਆ
ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪਰਮ ਹਰਿ ਸਸ ਬਦ ਸੁਹਇ ਬੁਧ ਮਾਇਆ

੩੧੨

ਵਾਸਨਾਸੁਖਕੁਰੁਕੁਲਾਖਣਾਸੁਖਕੁਲਾਖਣਾ
ਸਚਸੁਇਨਾਕੁਰੁਕੁਰੁਹੈਕਚੁਨਕੰਚਨਾਪੁ
ਸਚਰਾਗੁਕੁਰੁਹਉਲਕਾਪਵੈਨਰਤਕਰਤਨਕੁ
ਸਚਹੀਸਾਕੁਰੁਕੁਰੁਹੈਜਵੈਜਵਾਦਨਜੁਵੈ
ਸਚਦਾਤਾਕੁਰੁਮੰਗਤਾਦਿਹਰਾਤੀਚੇਰਸਾਹੀ
ਸਚਸਾਖਤਕੁਰੁਕੁਰੁਕੁਰੁਕੁਰੁਕੁਰੁਕੁਰੁ
ਦੁਰੀਗੁਹੈਮੁਕੁਸਮੀਠਨਟਲੇਟਲੇਦਾਸਨ

ਸੁਰੀਰੁ ਹੇਤੁ ਲਭੁ ਸੁਭੈ ਬਿਰੁ ਨ ਰਹਿਦਾ ॥ ਬੋਧਾ ਕਰੁ ਰੂਪੁ ॥ ੩੧੨ ॥
ਨਉ ਨ ਕੁਸਰੈ ਸੋ ਮਨਿ ਭਾਵਿਦਾ ॥ ਪੂਰੁ ਸਚੁ ਅਕਾਸੀ ॥
ਤੁਲਕੁ ਉੜੀ ਮਠਾ ਸਾਉ ਲਹਿਦਾ ॥ ਸਾਹੁ ਚਰੁ ਸਚੁ ਕੁਰੁ ਹੇ ॥
ਸਾਹੁ ਸਵੈ ਚਰੁ ਫਿਰੈ ਭਵਿਦਾ ॥ ਸਾਹੁ ਫੈਰੈ ਉਠਿ ਚਰੁ ॥
ਭਾਉ ਕੁਸਾਨੁ ਦੀਥਾ ਨ ਕਰਿਦਾ ॥ ਸਚੁ ਕੁਰੈ ਲੇਨਿ ਹਉ ॥
ਸਹਿਦਾ ॥ ਸਚੁ ਸੋਹੈ ਸਿਰਿ ਪੀਰਾ ॥ ਜਿਉ ਕੋਈ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ॥
ਇਕੋ ਫੈਰਾ ॥ ਸਚੁ ਸਤਾਣਾ ਸਾਰੁ ॥ ਭੁਭੁ ਜਿਵੈ ਹੀਣਾ ॥

ਹਰਿਦੇਵਾ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਵਣਿ ਜਿਐ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ
ਨਾਦੇਵੇਵਾ ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਾਥਾ ਜਿਐ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ
ਟਾਤਰੇ ਲਖਾ ਅਮਾਵਸੈ ਘੋਰਿ ਅਨੇਰਿ ਚਨਾਇ ਕੁਰੁ
ਸੁਰਜੁ ਇਕੁ ਚੰਦ੍ਰਾਇ ਅਹੋਇ ਅਠਖੰਡ ਪਵੈ ਰਲੁ
ਕੁਰੁ ਸਚੁ ਜਿਉ ਵਟੁ ਘੋਰੁ ਵਾਸੁ ॥ ਸੁਹੈਣਾ ਸਾਅਪਾ
ਜਿਉ ਕੁਰੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਗਾ ਹਰਿ ਚੰਦ੍ਰਿਕਾ ਸਾ
ਵੰਗੁ ਕੁਰੁ ਸਚੁ ਪਰਗਟੁ ਪਹਾਗਾ ਨਦੀ ਪਛਾਵੰਗਾ

ਭੁਲਵਾਇਆ ਅੰਬਰੁ ਤਾਰਾ ਪੁਰ ਮਰਉ ਪੁਰ ਕਾ ਭੁਲੇਖੁ ॥ ੩੧੩ ॥
ਭੁਲਿਅਣਹਾਰਿ ਵਸਣਹਾਰਾ ਸਾਉ ਨਿਸਿਅਤੁ ਨਿਸਿਅਤੁ
ਦੀਪਕ ਬਧੁ ਨ ਮਿਟੈ ਅੰਧਾਰਾ ਟਲੈ ਵਨ ਕਾਰਾਇ ਖਾਅ ਚ
ਤਰਿ ਤੈਰੇ ਸੇਹ ਬੀਅਰਾ ਸਚੁ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਤਿਥੀ ਦਾਰਾ ॥
ਸਚੁ ਸਮਾਇ ਟੁਟੁ ਪਾਇ ਚਿਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਵਿਗਾੜੁ ਕਾਂਜੀ ਦੀ
ਕੁਖੀ ਸਚੁ ਭੋਜਨ ਮੁਹਿ ਮੁਹ ਖਾਵਣਾਇ ਕਦਾ ਨ ਕੇਦ
ਇਕੁ ਖੀਛਾ ਟਲਾਹੁ ਰਖ ਰਖਹੁ ਸੁਫਲੁ ਅੰਤਿ ਕਾਇਖ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਭੈਰੋਆਨਿ ਹਚਲੁ ਸਚੁ ਸੁਥਾਇ ਹੈ ਲਰਜੈ ਕੁੜ ੩੧੮
ਕੁਇਕੋਆਸਾ ਸਚਿ ਫਾਇਕੁ ਕੁਪਛਾਇਆ ਚਾਰਿ
ਕੋਖਿ ਤੇਲੋਆ ਫੁਕੁਪ ਦਰਗੀਸ ਦਾਸ ਚੁਸਦਾ
ਨਿਰੋਆ ਸਚੁ ਸਚਾ ਕੁੜੁ ਕੁੜੁ ਵਿਖੋਆ
ਕੁਸੁਰਜ ਪਰਗਾ ਸੁਹੈ ਕੁਹੁ ਘੁਘੁ ਸੁਨੁ ਸੁਝੈ ਸਚੁ
ਸੁਖਿ ਬੋਹੀਐ ਕੁੜੁ ਹੁਵਾ ਸੁਨਚੈ ਦਨ ਬੁਝੈ ਸਚੁ
ਸੁਰਦਾ ਸਿਮਲੁ ਅਫਲੁ ਵਰਾਈ ਲੁਝੈ ਸਾਦੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੁਕੈ ਅਕੁਜ ਵਾਹਾਰੁ ਭੈ ਅਨੁਕੋਲਿ
ਮਾਨਿਸ ਸਿਸੀਖੁ ਨਿਸੀਖੁ ਟੁਹ ਸਾਤਿ ਨ ਦੁਭੈ ਸਾਦੁ
ਦਕੁ ਨਿਰਮਲਾ ਕੂੜਿ ਰਲੈ ਮਦ ਪਰਕਾਟੁ ਗੁਭੈ ਸਾ
ਸਚਾ ਕੂੜੁ ਟੁਹੁ ਖੁਭੈ ॥ ਸਚੁ ਕੂੜੁ ਦਾਇਤੁ ਹਾਸੁ
ਗੁਰੁ ਕਰਦੇ ਚਉਤੈ ਮਾਇਆ ਮਾਰੈ ਸਚਾ ਸਦਿ ॥
ਆਇਆ ਪਹੁ ਜੂਰਿ ਦੇਵੈ ਪੁਰਾਣੁ ਆਸਾ ਸਚੁ ਜੁ
ਕੂੜੁ ਟੁਹਿ ਮਾਰੁ ਪੰਚਾਇਚ ਦੇ ਕਰਿ ਸਮਝਾਇ ॥

ਕਰਿ ਜਿਤਾ ਕੂੜਿ ਹਾਰਿ ਮਾਕੂ ਕੂੜੁ ਕਾ ਕਰਿ ਸਹਰਿ ਫਿਰਿ ॥ ੩੧੫ ॥
 ਨਿਅਨਾ ਸਚਿ ਮਾਰੈ ਸਾਬਾ ਸਿਰੈ ਕੂੜਿ ਮਾਰੈ ਫਿਰੁ ਫਿਰੁ
 ਕਰਿ ਇਅਨਾ ਸਚਿ ਲਹਣਾ ਕੂੜਿ ਦੇਵਣਾ ਖਤੁ ਸਤਾਗ
 ਕੁਲਿਖਿ ਦੇਵਾ ਇਅਨਾ ਮਾਪੁ ਠਗਾਇ ਨ ਠਗੀ ਮੇਠਗ
 ਲਹੈ ਮਾਪੁ ਠਗਾਇ ਮਾਗਿ ਦਿਰਲਾ ਸਚੁ ਵਿਹਾੜੁ ਏਅ ॥
 ਉਅਨਾ ॥ ਕੂੜੁ ਸੁਤਾ ਸਚੁ ਜਾਗਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਦੇਸ
 ਲਾਇ ਅਨਾ ਸਚੁ ਸਚੈ ਕਰਿ ਪਾਹੁ ਸਚੁ ਭੈਰਵਾ ਕਉ ਤੇ

ਹਰਿਨਾਮੁ ਸਚੁ ਮਾਤੁ ਅਨਿਰੁਕੁ ਹੁਇ ਸੁਖੁ ਜਨੁ
ਹਿਰਨਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨ ਦਾਰੁ ਪੁਰੁ
ਵਦਨੇ ਕੁਪ ਠਾਇਆ ਜਗੁ ਬਦਨ ਲੁਮਿ ਲਿਸਾਧੁ
ਇਕੁ ਰੋਬੇ ਹਿਥੈ ਚਾਹਿਤਗਾਇਆ ਕਾਮ ਕੇ ਪੁਰੁ
ਹੁਰੁ ਤਿਅਹੀ ਕਾਰੁ ਗਰਦਨਿ ਮਰਣਾਇਆ ਪਾਰਿ
ਕੁਰੁ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਲੁਣੁ ਸਾਹਿਬ ਦਾਖਾਇ
ਣਾ ਨਿਦਰਿ ਲਹਿ ਮੈ ਸੁਜਾਪੈ ਸਿਰਿ ਵਢੈ ਹਥੀ ॥

ਗਿਆਨਾ ਵਰੀਆ ਮੁਸਿ ਵਾਪੈ ॥ ਤਿਸੁ ਪਛੈ ਜੋ ਇਸਤ ॥ ੩੧੬ ॥
ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਥਮੀ ਦੇਵਰੇ ਸਰਾਪੈ ॥ ਯਤੈ ਪੁਤਰ ਵਰੀਆ ਮੁਸਿ ॥
ਦੋਸਾ ਧਾਰੁ ਸਰਾਪੈ ॥ ਵਖਤੈ ਤਿਪ ਬਿਲਕਿ ਮਰੈ ਮੀਮਤ ॥
ਦੋਸਾ ਬਦੁ ਅਲਾਪੈ ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਤਿ ਵਿਚਿ ਜਾਇ ਕੋਹ ॥
ਮੁਖਿ ਮਰੈ ਮਾਪੁ ਮਾਪੈ ॥ ਲਕਿ ਮਰਣੈ ਸਤਿ ਹੋਣੁ ਗੁਰੂ ॥
ਮੁਖਿ ਬੁਧੁ ਪਰਤਾਪੈ ॥ ਸਚਿ ਸਿਦਕਿ ਸਚੁ ਪੀਰਪ ॥
ਮੁਖਿ ॥ ਨਿਪਚਲੁ ਸਚਾ ਬੇਹੁ ਹੋ ਸਾਧ ਸਿਗੁ ਪੰਥੇ ਪਰ ॥

ਧਨਾ ਸਤੁ ਸਿ ਤੇ ਪੁ ਦਇਆ ਪਰਮੁ ਮਰ ਬੁਝਾ ਮਾਨੁ
ਸਿਰੀ ਧਨਾ ਗੁਰ ਉਪਦੇ ਸੁਕ ਮਾਦੁ ਦਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਦਾਨੁ ਦਿਸਨਾ ਨਾਮਿ ਠਾ ਬੇਲ ਨੁ ਨਿਦ ਚਲਾ ਲਾਪੁ
ਨੁ ਤੁਗਾ ਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨਾ ਦੁਹੀ ਸਰਾਈ ਸੁਰਖੁ
ਜਾਵੁ ਦੁਜੈ ਨੀਸਾਨਾ ਚਲਾ ਨੁ ਜਿਨੀ ਜਾਇ ਸਾਨਾ
ਦਰਿ ਦਿਰਲੇ ਮਿਹਮਾਨਾ ਅਪੁਗਾਵਾਇ ਰਿ
ਕੁਤੁ ਮਹੀਰਾ ਪਿਰਹੈ ਪੀਜਿ ਦੁਤ ਸਮਿ ਬੁਰਿ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਰਹਾਇ ॥ ੩੧੭ ॥
ਜੇਤੁ ਸ੍ਰੀ ਸਾਧ ਸਿਰਿ ਗੁਣ ਨ ਤੇ ਪਾਏ ਦਾ ਵਸਤੁ ਰਾਮਾ ਪਾਸ ॥
ਸਾਧ ਹਰਿ ਦਾ ਪਿਸਮਾਰੁ ਪਰਨਾ ਬੀ ਮਿਉ ਵਰੇ ਵਿਰਾਗਾ ॥
ਜਲੁ ਭੁਭੁਭੁ ਨ ਚੁਕਟੀ ਰਜ ਰਹੁ ਜਸੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ॥
ਸ੍ਰੀ ਸਰਾਈ ਨਰਦ ਹੁਨੀ ਮਾਟੁ ਸਚੁ ਨ ਕਰਿ ਮਾਟੁ ਰਾਮਾ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਗੀ ਗੀ ਗੀ ਗੀ ਗੀ ਗੀ ਗੀ ਗੀ ਗੀ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਰਹਾਇ ॥

ਸੰਜੋ ਤੇ ਟੁਮ ਮੁਖਿ ਖਰੋਇ ਵਿਹਾਈ ॥
ਦਇ ਮਖਿ ਜਿਉ ਹੋਇ ਦੁਕਧਾਟੇ ਰਿਕਦਾਈ ॥
ਦਰਿਦੁ ਗਾਵਾਂ ਬੀ ਦਹਿ ਭਸਮੀ ਤੁਕਰੈ ਦੁਖਦਾਈ ॥
ਜੀ ਦੁਖੁ ਤੁਧੁ ਹੋਇ ਫਿਟੈ ਸਾ ਦਹੁ ਵੇ ਨਹੁ ਜਾਈ ॥
ਗੁਰੁ ਪੁਰਖਿ ਅਪਾਤਿ ਸਾਹਮ ਰੈ ਸਹਮਾਈ ॥
ਦਰਿਕਿ ਉਕੁਤੁ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਅਲਿਖੁ ॥
ਤੁਹੈ ਕੁਰੁ ਹੁਲੇ ਪੁਨ ਲਰੈ ਭਾਈ ॥ ਚੰਨੁ ਸਪੀਦਿ ਤਿਅਚੁ ॥

३१८
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ पावसु मीनद्विषयवरा
॥ सद्यः पुमि लिङ्गदिगादि न जायते ॥ रीति निरिह
॥ विदुजलुक् विन सको मय दिव मि लो ए ॥ सद्य
॥ अग्नि ललाटे मेरु सु मेरु नदा उचुला ए ॥ धातु
॥ सुविमल मणि जगदिवा हेतु पद्मै पद्म त्रा ए ॥ ३
॥ विदुजलुक् विन सको मय दिव मि लो ए ॥ सद्य
॥ अग्नि ललाटे मेरु सु मेरु नदा उचुला ए ॥ धातु
॥ सुविमल मणि जगदिवा हेतु पद्मै पद्म त्रा ए ॥ ३

ਦਾਦੀਗੁਰਮਤਿਪੁਰੀ॥ਕੂੜੈਭੁਝਾਜੇਰੁਬੈਸਾਚਿਸਾਦੀ॥
ਗਾਹਕਾਦੁਰੀ॥ਕੂੜੁਨਦਰਗਾਹਸੰਨੀਸੇਸਾਚੁਤੁਰੀ॥
ਸਦਾਹਜੁਰੀ॥ਸੁਕਰਾਨਾਹੈਸਚਘਾਟਿਤੁਰੀ॥
ਨਾਸਬੁਰੀ॥ਹਸਤਚਾਲਹੈਸਚਦੀਕੂੜੈਕੁਦੀ॥
ਭੇਰੁਰੀ॥ਮੁਲੀਪਾਨਡੀਕਾਰਜਿਉਮੁਲਿਨਤੁਰੀ॥
ਨੁਕਸਤੁਰੀ॥ਬੀਜੇਦਿਸੁਨਖਾਵੈਚੁਰੀ॥
ਉਮਜੀਠਦਾਸਹੈਅਫਟਨੁਰੀਗੁਚਰੁਏ॥

ਸੁਖੁ ਤੁਹਿ ਹੋਖਾ ਲਕਛਾਇ ਵਟਾਇ ਬਨਾਇ॥ ਚੰਨ ਦੁਖੁ ३੧੮
ਉਪਕਾਰੁ ਕਰਿ ਅਛਲ ਸਫਲਾਇ ਚਿਦਾ ਸੁਖੁ ਸਾਇ॥
ਦੁਖੁ ਦਿਕਾਰੀ ਦਾ ਸੁਹੇਹ ਉਮੈ ਜਲੈ ਗਾਵਾਂ ਚੁਜਲਾਇ॥
ਜਾਣੁ ਅਮਿਰ ਸੁਕਾਣੁ ਕੁਟਖਾਧੈ ਮਰੈ ਸੁਣੈ ਜੀਵਾਇ॥
ਗਾਹ ਸਚੁ ਕਬੂਲੁ ਹੋ ਕੁਵਲੁ ਦਰਬਾਰੁ ਮਿਲੈ ਜਨਾਇ॥
ਜੇਥੀ ਜੇਥੀ ਫਲੁ ਖਾਇ॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਮਧਿਕਾਣੀ) ਸੁਭਹੁਸੁਭਨਿਤਿਨਿਲੁਮਮਮ
ਨੇਪੁਪੁਸੁਭਨਸੁਭੇਚਕਵੀਸੁਚਜਹੇਤੁਹੈਰਤੁਮਿਲੇ
ਸੁਭਿਤੁਸੁਭੇਗਤਿਮੰਨੇਰਾਧੀਖੀਮਾਚਕਵੀਚਿਤੁ
ਮੰਨੇਰਿਨਰੁਭੇਗਬਿਬਮੰਦਰਿਪੁਤਬਿਬਦੇਖਿਭਰਤਾਜ
ਇਸੁਜਾਣਿਸਮੁਭੇਦੇਖਿਪਛਾਦਪਦੇਖੁਹਿਭੁਬਿਮ
ਮੰਨੇਰੁਲੇਇਨਲੁਭੇਖੇਜੀਖੇਜੇਖੇਜੁਲੇਦਾਦੀਦਾਦੁ
ਕੇਦਰੁਪੁਭੇਗਰੋਰਸੁਰਾਈਹਸਤਿਨਦੇਭੇ। ਸਾ

੩੨

ਦੁਇਦੁਣਹਰੀਅੰਦੁਇਦੁਣਹਰੀਅੰਦੁਇਦੁਣਹਰੀਅੰ
ਤਿਦੁਣਹਰੀਅੰਤਿਮਉਣਹਰੀਅੰਤਿਮਉਣਹਰੀਅੰ
ਸਾਹਾਹੁਣਲਣਹਰੀਅੰਤਿਮਉਣਹਰੀਅੰਤਿਮਉਣਹਰੀਅੰ
ਕੁਰਹੀਅੰਤਿਮਉਣਹਰੀਅੰਤਿਮਉਣਹਰੀਅੰਤਿਮਉਣਹਰੀਅੰ
ਨਿਦਾਂਸਨਉਣਹਰੀਅੰਤਿਮਉਣਹਰੀਅੰਤਿਮਉਣਹਰੀਅੰ
ਆਰਬੇਦੇਦੇਹਰੀਅੰਤਿਮਉਣਹਰੀਅੰਤਿਮਉਣਹਰੀਅੰ
ਫੀਰੀਚੁਣਿਚੁਣਿਖਾਇਉਣਹਰੀਅੰਤਿਮਉਣਹਰੀਅੰ

ਮੁਕਤਾਗਾ ੨ ॥ ਮਾਪਿਭੁਲਾਸੁ ਮੁਕਤਾਗਾ ੨ ॥ ੩੨੧ ॥
ਮੁਕਤਿ ਦੇਖੋ ॥ ਮਾਪਿਭੁਲਾਸੁ ਮੁਕਤਾਗਾ ੨ ॥
ਮੁਕਤਿ ਦੇਖੋ ॥ ਮਾਪਿਭੁਲਾਸੁ ਮੁਕਤਾਗਾ ੨ ॥
ਮੁਕਤਿ ਦੇਖੋ ॥ ਮਾਪਿਭੁਲਾਸੁ ਮੁਕਤਾਗਾ ੨ ॥
ਮੁਕਤਿ ਦੇਖੋ ॥ ਮਾਪਿਭੁਲਾਸੁ ਮੁਕਤਾਗਾ ੨ ॥
ਮੁਕਤਿ ਦੇਖੋ ॥ ਮਾਪਿਭੁਲਾਸੁ ਮੁਕਤਾਗਾ ੨ ॥
ਮੁਕਤਿ ਦੇਖੋ ॥ ਮਾਪਿਭੁਲਾਸੁ ਮੁਕਤਾਗਾ ੨ ॥

ਟੀਰੇਖੇ ॥ ਸੁਲਜਘਰਿਅ ਵਤ ਚਲੈ ਧਰਮੁ ਦਿਖੈ ॥
ਇਨ੍ਹਾ ਇਥਹਿ ਠਾਮੁ ਰਤਿ ਇਕਾਨਾ ਉਦੁਇ ਧਰਮੁ ॥
ਇਨ੍ਹਾ ਮੁਦੇਖਿ ਸਰਿ ਠਾਮੁ ਧਰਮੀ ਛਿਠਾ ਧਰਮੁ ॥
ਕਮਾਇ ਪਾਪੀਨ ਮੁਢਿ ਠਾਮੁ ਪਾਪੀਨ ਪਛਤਾਇ ॥
ਰਮੀਨਾ ਲਿਖੁ ਲੇਦਾ ਮਿਠਾ ਵੇਰਿ ਦੇਖਨ ਦੇਖੁ ॥
ਮਿਤ੍ਰੁ ਭਾਇ ਕਰਿ ਦੇਖਨਿ ਇਠਾ ਨਰਕ ਸੁਰਗੁ ॥
ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਵਰਜ ਰਾਪ ਜਾਣਨਿ ਮਭਾਇ ਠਾਮੁ ॥

ਸਿਰੀ ਹੀ ਪਿਠਾ ॥ ॥ ਜਿਉ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲ ਮਾਚਰੀ ॥ ੩੨੨ ॥
ਸੁਖ ਸੁਖ ਭਰੇ ਈ ਦੇਖੇ ॥ ਗੋਗਰੇ ਰੇ ਦਿਸਦਾ ਕਾ ਲਾ
ਲੇਖੇ ਨੂ ਵਿਸੇਖੇ ॥ ਗਸਿਹ ਸਿ ਦੇਖੇ ॥ ਹਸਤ ਮੁਖੁ ਰੇ ਦੇਖੇ
ਰਹ ਬੁਲੇਖੇ ॥ ਲੇਖੁ ਨ ਲਗੈ ॥ ਮਾਚਰੀ ॥ ਛਿਅ ਦਰ
ਲਾ ਦਿਸੈ ਬਹੁ ਭੇਖੇ ॥ ਦੁਰਮਤ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੋਵੈ ਵਿਚੇ
ਰੇ ਪੁਕਾਰੇਖੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ॥ ਨਿਰਮਲਾ ਸਮਦ
ਨ ਸਰੇਖੇ ॥ ਭਲਾ ਬੁਰਾ ਹੋਇ ॥ ਪੁਨਰੇਖੇ ॥ ॥ ਛਿਅ ਦਰੁ ਸੁਖ

ਨਿਮਾਥਕੇਰਾਤਿਅੰਨਿਰਿਚਮਕਨਿਤਾਫੇਸਾਹਮਾ
ਘਰਿਅਪਣੈਚੇਰੁਫਿਰਨਿਘਰੁਮੁਹੰਦੇਹਫੈਸਾਹਮਾ
ਇਫਲੇਪਾਹਰੁਰੁਆਇਨਿਹੁਸੀਆਰਥਿਦਫੇਸਾਹਮਾ
ਗਾਇਨਿਸੁਤਿਆਸਾਹਫੜੇਦੇਚੇਰਚੁਗਾਰੇਸਾਹਮਾ
ਅਘਰੁਗਖਿਆਸੁਤਿਘਰਮੁਸਾਨਿਵੇਚਾਰੇਸਾਹਮਾ
ਘਰਅਪਣੈਚੇਰਚਾਰਫੇਗਰਦਨਿਮਾਰੇਮੁਹੰਦੇਸਾਹਮਾ
ਨਿਸੈਸਫੇਸਾਹਮਾ ਮਓਲੇਅੰਥਥਸਿਤਰੁਤਿਅਮਓਰੁਸਾਹਮਾ

ਸੁਖੀ ਤਰਿਆ ਮੰ ਬਿਨ ਲਗੈ ਖਖਰੀ ਮਾਗਿ ਨ ਲਗੈ ॥ ੨੨ ॥
ਮੁਖ ਅਠ ਰਿਆ ਕਾਈ ਕੋ ਇਲਾ ਮੰ ਬਵਾਇ ਮਾਝਿ ਤੁ
ਵਿਰਮਿਤ ਲਾਹ ਰਿਆ ਮਨੁ ਪੰਥੇ ਰੁਥਿ ਰਖ ਭੇਦੁ ਸਿਹ
ਸੁਖੀ ਜੋਈ ਫਲੁ ਪਰਿਆ ਗੁਰ ਮਤਿ ਰਵ ਦਾਸਾ ਪਸੰ
ਵਿਦੁਰ ਮਤਿ ਸਿਰਿਆ ਸਾਧਨ ਰਵ ਰਿਆ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ
ਕੀਆ ਖੋਲੇ ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰਾ ਮਤਿ ਤਉ ਧਰਿਆ ਜੇਤਿ
ਸੁਖਾਣਾ ਜੋਈ ਤਰਿਆ ॥ ੨੩ ॥ ਜੇਕਰਿ ਉਧਰੈ ਪੁਤ ਨਾਇਹੁ

ਪ੍ਰਿਅਲਾਹੁ ਕੇ ਸੁਨ ਚੇ ਰਾਘ ਗਾਨਿ ਕਾਉ ਧਰੀ ਲਾਖੀ ਮੇਰੇ
ਸਾਰੇ ਜਾਇਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਪੰਚਾਸ ਬਾਲਾ ਮੀਫੁ ਨਿਸਤਾ
ਸਾਰੇ ਵਟ ਨਹੀ ਇਨਿ ਸੰਗਾ ਬਧਿ ਕਉ ਧਰੀ ਲਾਖੀ ਮੇਰੇ
ਫਾਹਿ ਪਾਇਨ ਵਟੀ ਮੇਰੇ ਟਰਾਜੇ ਕਸਾਈ ਉਧਰਿ ਮੇਰੇ
ਅੰਧਾਇਨ ਖਾਯੇ ਭਰਾਗਾ ਪਾਰਿ ਉਤਰੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸੁਇਨ
ਏਹੁ ਨਹੀ ਇਕ ਰੰਗਾ ਇਤੁ ਭਰਵਾ ਮੇਰਾ ਹੁਕੁ ਦੇਵਾ
ਏਥੇ ਖਾਨੂਰੀ ਜੀਵੀ ਮੇਰਾ ਚਿਖਾਨੂਰੀ ਝੜਕਈ ਉ

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮਾਰੀਅੰਤ੍ਰਿਕੁਰਾਹੁਨਚੰਗਾਰੇਈਯੋਸਪ ੩੨੪
 ਖੰਡਉਬਰੇਸੋਪੁਨਫਰੀਐਅੰਤ੍ਰਿਕੁਰਾਈਯੋਵਹਦਿਵਹ
 ਦੁਖਿਲੇਵਿਨੁਤੁਲਹੇਰਾਥਿਸਰੇਭਲੇਈਯਪਤਿਤਹਿਧਾਰੁ
 ਅਖੀਐਵਿਰਤੀਹਾਣੁਜਾਣੁਜਾਣਈਯਭਉਭਚਾਤਿਗੁਰਮ
 ਭੀਦੁਰਮਤਿਦਰਗਹਲਹੇਨਦਈਯਅੰਤ੍ਰਿਕਮਾਣਹੋਇ
 ਜੋਈਯ ॥ ਬੋਮਕਭੂਰੀਵਾਸੁਜਿਉਕਿਚਨੁਲਹੁਨਹੀਇ
 ਕੰਨਾਫਟਕੁਨਹੀਰੋਤੁਲਿਹੋਸਮਸਬਿਨੁਤ੍ਰਿਯਦੁਖੇਐ

ਏਨਾ ਤੁਹਿ ਭਰਤਾ ਬਤਕਾ ਮੁਇ ਮਕ ਚੁਟਿ ਕਾਵੇ
ਗਾਤਿ ਘੁਮਣ ਦਾ ਏਏ ਗੁਰਮਾਤਿ ਸੁਰਿ ਭੁਭੇ ਹਿਭੁ ਬਿਨਾ
ਦਹੇ ਦੇ ਭੁਭੇ ਏਏ ਜੇ ਜੇ ਕਾ ਚੁਭ ਲੇ ਧੰਨ ਧੰਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲਾ
ਟੁਜਾ ਏਏ ਮਨ ਮੁਖ ਸਚ ਰਹੇ ਪਰਛੰਨਾ ਕੀ ਮਨ ਮਾਏ ਲੁਭ
ਭੰਨਾ ॥ ਇਕ ਦੇ ਚਨਿਹ ਬੀਅਰ ਘਾਤਿ ਇਕ ਯਾਦ
ਸਿਲਾ ਸਿੰਜੇ ਆਰਣ ਵਿਚਿ ਘਾਉ ਬਚਾਉ ਕਰਿ ਦੁਇ
ਸਿਤ ਉਠਿ ਕਰ ਦੇਏ ਆਖਾਇ ਲੁਹੇ ਇਨਿ ਰਾਸ ਟਾਕੁ

ਨਾਨਕਾਨਿਰੋਮਾਕਰਨਿਗੁਮਾਨੁਕਮਾਨਗਰਖਾਨੁ ॥ ੩੨੫ ॥
ਨੀਬਹੁਤੁਬਖੇਆਨਗਾਵਿਚਿਸਾਧਅਸਾਧਸੰਗੁ
ਨੀਗੁਰਾਇਜਾਇਫਲੁਭੇਆਕਰਮਸੁਧਰਮਾਧਰਮ
ਨੀਸੁਖਦੁਖਅੰਦਰਿਅਇਪਰੇਆਭਲੇਬੁਝੇਜਸੁਆਪ
ਨੀਜੁਹੇਆ ॥ ੩੨੬ ॥ ਸਤੁਸਿਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਅਰਬਸੁਗ
ਨੀਸਾਧਸੰਗਿਅਵੈਕਾਮਕੋਧਅਸਾਧਸੰਗਿਲੇਖੁਜੇਹੁ
ਨੀਕਾਰੁਮਚਾਵੈ ॥ ਦੁਖਿਤੁਸੁਖਿਤੁਕਰਮਕਰੰਤੁਗਾਢਲੇਖੁਇ

ਨਾਉ ਪਰਾਵੈ ॥ ਗੋਰ ਸੁਗਾਈ ॥ ਖਾਇ ਖੜਾਇ ॥ ਕੁਇ ਕੁਜ
ਏਦੀ ਵਰੁ ਵੰਧਾਵੈ ॥ ਦੁਪਿ ਪੀਤੈ ॥ ਵਿਹੁਦੈ ॥ ਇਸ ਪਾਸਿ
ਜਇ ਬਹਲੋ ਬਚੇ ॥ ਖਾਵੈ ॥ ਸੰਗ ਸੁਭਾ ॥ ਉਸ ਸਾਧਾ ॥
ਪਾਪੁੰਨ ਦੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪਰਉ ਪਕਾਰੁ ॥ ਵਿਸੁ
ਮਾਵੈ ॥ ॥ ਚੰਨ ਨੁ ਥਿਰਖੁ ॥ ਸੁਭਾ ਸੁਦੇ ॥ ਚੰਨ ਨੁ ਕਦਾ
ਥਿਰਖੁ ਸੁਭਾ ॥ ਖਹਿਦੈ ॥ ਸਹੁ ॥ ਮਾਰਿ ॥ ਧੁਖਿ ॥ ਮਾਰਿ
ਲੈ ॥ ਪਰਵਾ ॥ ਨ ਲਾਏ ॥ ਮੁ ॥ ਲਹਾ ॥ ਜਿਵੈ ॥ ਪੀ ॥ ਥੇ ॥ ਕੁ ॥ ਮਾਂ ॥ ਦਾ ॥

ਖੁਟਿ ਬਠਹਾਇ ਅਸਟਧਾਤੁ ਹੋਇ ਪਰਬਤੁ ਹੁਪਾਰਸੁ ॥ ੩੨੬ ॥
ਕਰਿ ਕੰਚਨੁ ਦਿਖਲਾਇ ਗਾਇਕਾ ਵੜੈ ਜਾਇ ਕੋਹ ਵਨਿ
ਰੁਪਿ ਪਾਪਕਮਾਇ ਦੁਖੀਇ ਮਾਫਨਿ ਵੈਦਘਰਿ ਦਰੁਦੇ
ਸੋਗ ਮਿਟਾਇ ਭੁਲਾ ਬੁਰਾਦੁਇ ਸਿਰਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਭੁਲਾ
ਸੁਭਾਉ ਮੰਜੀ ਠਵਾਸਹੈ ਅਵਟ ਨਰਿ ਗੁਚਰਾਇ ਗੀਨਾ
ਕੇਲੁ ਪੀੜੀਐ ਟਟ ਬਿਧਾਇ ਮਾਮਿ ਠਾਸੁ ਦਧਾਇ ॥ ਭੁੰਮੇ
ਮੀਮਤੁ ਸਿੰਜੀਐ ਕਉੜਤ ਟਟੀਥਾਇ ਨਜਾਇ ॥

ਵਗੁਣਕੀਤੇਗੁਣਕਰੈਤਲਾਨਮਵਗੁਣਚਾਤੇਵਸਾਏ
ਗੁਣਕੀਤੇਅਵਗੁਣਕਰੈਬੁਰਾਨਸੰਨਾਸੰਦਰਿਗੁਣਪੁ
ਜੋਥੀਜੋਜੋਈਫਲੁਖਾਏ॥ ਪਾਣੀਪਥਰਦੀਕਰਿ
ਉਤਲਾਬੁਰਾਪਰਕਿਰਤਿਸੁਭਾਏ॥ ਵੈਰੁਨਟਿਕਦਭੁ
ਤਿਹੇਤੁਨਟਿਕੈਬੁਰੇਮਨਿਆਏ॥ ਭਲਾਨਹੇਤੁਵਿਸਾਖਾ
ਬੁਰਾਨਵੈਰੁਮਨਹੁਵਿਸਰਾਏ॥ ਆਸਨਪੁਜੇਦੁਹਦੀਵੁ
ਮਤਿਗੁਰਮਤਿਅੰਤਿਲਾਖਾਏ॥ ਬੁਲਿਅਹੁਭੁਰਾਨੇ

ਕੁੰਭ ਲਾਜ ਭਲਾ ਮਨਾਏ ॥ ਵਿਰਤੀ ਹਾਣੁ ਵਖਾਣਿ ॥ ੩੨ ॥
ਸੁਖੀ ਸਿਆਣੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਏ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਵਿਕਾਰ
ਨਾਏ ॥ ੩੩ ॥ ਵਿਰਤੀ ਹਾਣੁ ਵਖਾਣਿ ॥ ਆਰੁਣੇ ਭੁਰਦੀ ਸੁ
ਖੀ ॥ ਭਲਾ ਬੁਰਾ ਦੁਇ ਚਲੇ ॥ ਹਿਉ ਸਥੈ ਤੇ ਜਾਇ ॥
ਸੁਖੀ ॥ ਤੇਜਾ ਮਰੀ ਰਖਿ ॥ ਆਰੁਣੇ ਭਲਾਈ ॥ ਮੰਦਰਿ ਮਾ
ਈ ॥ ਬੁਰਾ ਬੁਰਾਈ ॥ ਕਰਿ ਗਾਇ ॥ ਮਾਮਥੀ ॥ ਕਾਢਿ ਨ ਦਿਤੇ ਪਾ
ਈ ॥ ਭਲ ਭਲਾਈ ॥ ਅਹੁ ਸਿਉ ॥ ਆਰੁਣੇ ਬੁਰਾਈ ॥ ਅਹੁ ਵੇ

ਮਇਹਾਈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਮਾਉ ਸਚੁ ਨੀਨਾ ਦਾ
ਦੇਈ ਜਾਈ ਕੁਦਰਤਿ ਕਾ ਦਰਨੈ ਕੁਰਬਾਈ।
ਕੁਰਾਮੈ ਨਾਰਦਿ ਚਿਜੇ ਆਇਆ ਤਿ ਸੁਸਰਪਰਾ ਰਣਮਾਰ
ਵਣਤੋਰਾ ਮਚੇ ਦਵਾਂਗੀ ਮਹਾ ਬਲੀ ਲਾਇਕਾਰੁ ਕਰਣਾ
ਜਗੁ ਜਗਦਾਣਾ ਵਸਿ ਕਰਿ ਅੰਤਿ ਅਧਰਾ ਮੁਗਾਦੁ ਇਨ੍ਹਿ
ਰਣਮਾਰਾ ਮਚੇ ਦੁਨਿਰਮਲੁ ਪੁਰਖ ਧਰਮੁ ਹੁਸਾਇ ਰਖ
ਕੁਰਣਾ ਬੁਝਿ ਆਈ ਅਹੁਰਾ ਵਣੁਗਾਇਆ ਕਾਣੀ।

ਗੁਰਿ ਮਹਰਣਾ ਰਾਮਾਇਣੁ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਮੇਟੁ ਜੇਉ ॥ ੩੨ ॥
ਜੇ ਜੇ ਮੇਟੁ ਸਰਣਾ ਜਸ ਅਪ ਜਸਾਇ ਚਿਨਿ ਰਚ ਰਚਣਾ ॥
ਜੇ ਇਨ ਲਿਕਾਵ ਰਾਗੁ ਖਾਸ ਸੁੰਦਰਿ ਦੇਹੀ ਖਾਈ ॥
ਲਖ ਪੁਤ੍ਰ ਪੋਤੇ ਸਦਾ ਲਖੁ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਣੁ ਮਹਿ ਗਾਵਣੁ ਭਾਈ ॥
ਪਵਣੁ ਬਹਾਰੀ ਦੇਇ ਨਿਤਿ ਇੰਦੁ ਭਰੈ ਪਾਣੀ ਫਰਿ ਮਾਈ ॥
ਬੈਠਿ ਰੁਗ ਸੇਈ ਮਾਸੁ ਰਜੁ ਚੰਦੁ ਚਰਾਗ ਦੀਪਾਈ ॥ ਬਹੁਖੁ
ਟਿਚਤੁ ਰਿਗਦਲ ਦੇਸਨ ਦੇਸਨ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਮਹਦੇ

ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਦੇਵ ਦਾ ਨ ਦਰਹ ਦੇ ਸਰਣਾਈ ਮਾਪ ਜਾਨੁ
ਰਾਮ ਤਿਥੁ ਰਿਖਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦੁ ਕਰਣੁ ਕਰਣੁ
ਦੇਇਧਾਰੀ ਮਨ ਮਤੇਈ ਆਰਿ ਮਾਲੇ ਵਣ ਦਾ ਲਾਹੀ ਚੰਦ
ਰਸ ਰਾਮ ਦਾ ਬਹੁ ਹਰੈ ਦੀ ਨ ਦਇਆ ਲੁਗਾਰ ਬਪੁਰੀ
ਤਾਲਖ ਮਣੁ ਸੇਵਕ ਰਿਜਤੀ ਸਤੀ ਸੇਵਾ ਹਿਤ ਕਰੀ
ਇਨੁ ਵਚਤਾਇਆ ਰਾਮ ਰਜੁ ਕਰਿ ਸਿਸਟਿ ਉਧਾਰੀ
ਰਣੁ ਮੁਣ ਸਾਸ ਚੁਹੈ ਸਾਧ ਸਿਗਾਤਿ ਮਿਲਿ ਪੈ ਜਸਦ

ਸਤਿਗੁਰਮਤਿ ਜਾਰੀ ॥

੩੨੯

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਪਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜ
ਨੁ ਲੇਖੇ ਦਿਚਿ ਵਰਤੈ ਹੋਇ ਇਸਾਣਾ ਗੁਰਸਿਖੁ ਹੋਇ
ਜਾਇ ਭਗਤਿ ਦਿਚਿ ਪਰਾਸਿ ਮਾਣਾ ਗੁਰਸਿਖੈ ਸੁਣਿ ਮੰ
ਨੈ ਮਾਝਿ ਮਾਣ ਮਹਤਿ ਦਿਚਿ ਰਹੈ ਨਿਸਾਣਾ ਗੁਰਸਿਖੁ
ਹਸਿ ਖੁਸ਼ ਦਾਪੈ ਰੀਪੈ ਰਹਰਾਸਿ ਲੁਭਾਣਾ ਗੁਰਸਿਖੁ ਮਨ

ਹੁਨ ਵਿਸਰੇ ਚਲਣੁ ਜਾਇ ਜੁਗਾਤਿ ਮਿਹਮਾਣਾ ਬੁਝੈ
ਮਿਠਾ ਬੋਲਣਾ ਨਿਦਿ ਚਲਣਾ ਗੁਰਸਿਖ ਪਰਵਾਣਾ
ਲਿਖਾਇ ਗੁਰਸਿਖ ਮਿਲਾਖਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਏਸ ਦਿਨ
ਵਸ ਬੁਝਾਨੁ ਸਾਧੁ ਸੁਰਤਿ ਚੇਤੇ ਨੁ ਮਿਅਾਣਾ ਨਾਮ
ਇਸਨਾਨੁ ਦਿਨੁ ਮਨ ਬਚਕਰਾ ਮਕਰੈ ਮੇਲਾਣਾ
ਭੁਭੇਰੁ ਕੇਲਣਾ ਬੇਰੁ ਸਉਣਾ ਬੇਰੁ ਖਾਣਾ ਪਰਤਾ
ਧਨ ਪਰਹਰੈ ਪਰਨਿਦਾਨੁ ਏਸ ਨਿਸਰਮਾਣਾ ਗੁਰੂ

ਤਿਗੁਰਸਬਦੁ ਜਾਪ ਸੇ ਗਾਤਿ ਸਮਾਸ ਰਿਪ ਕਵਾਣਾ ॥ ੩੩ ॥
ਸ੍ਰੀ ਮਨੀ ਇਕੁ ਮਰਾਪਣਾ ਦੁਤੀ ਮਾਨਾ ਜਾਤਿ ਕੁਟੀ ਕਵਾਣਾ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੇ ਤਣ ਨਿਤਾਣਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਮੰਦ
ਏਹੋ ਏਹ ਅਖੀ ਅੰਨਾ ਜੇਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਾਇ ਨ ਜ
ਏਹੋ ਏਹ ਨੀਬੇ ਲਾਹੇਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਜਗਾਵ
ਏਹੋ ਏਹ ਜੀਭੇ ਗੁਗਾਰੇਈ ॥ ਚਰਣੁ ਚਰਣੁ ਦੀਵਾ ਸੁਦਿ
ਸੁਕਟ ਹੋਵੇ ਨ ਕਿ ਅਲੇਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਵਿ ਗੁਣਿ

ਮਨੋਦੀਕਰੀਉ ਜਾਤੁ ਖਰੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚਿ
ਜਦੋਸੇ ਮਤਿ ਹੋਵਨ ਲਬਦਾ ਦੇਈ ਗੁਰਪਿਨਾਸੀ
ਇਸੇ ਖੋਈ ॥ ੫੫ ॥ ਧੁਧੁ ਧੁਧੁ ਧੁਧੁ ਧੁਧੁ ਧੁਧੁ ਧੁਧੁ ਧੁਧੁ ਧੁਧੁ ਧੁਧੁ
ਹੋਇ ਜਾਤੀ ਗਇਲ ਪੜਾਈ ਨਾਪਵੇ ਚੂਹੇ ਖਾਇ ਚੂਹੇ
ਹਾਠੀ ਗਵਾਸੁ ਨ ਮਾਵੇ ਵਾਸੇ ਨ ਹਓ ਮੇਰੇ ਮਾਗਿ ਨ ਚੰਦ
ਵਹੀ ਗਸਿਧੀ ਸਮੁੰਦਰ ਹੁ ਜਖਣਾ ਗੁਰਤਰੀ ਯਥੇ ਹੀ
ਗਾਤੀ ਗਸਿਧੀ ਸਮੁੰਦਰ ਖੁਨ ਸੁਫਲੁ ਹੋਇ ਅਧੁਰਾ

ਮੁਕਤੀ ਮਨੁ ਕੀ ਮੁਰਖੁ ਫਟਹਿ ਪਵੈ ਰਿਹਾਵੀ ॥ ੨੩੩ ॥
ਮੇਰੀ ਮਾਰ ਸੀ ਨਾਈ ਧਾਰਿ ਨਦ ਪਾਈ ਪਾਵੈ ਬੇਲੇ ॥
ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਮੁਖ ਮੁਖ ਕਰਵਾਇ ਪੈ ਨਾਵੈ ॥ ਪੁਛੈ ਮਾਸ ॥
ਮੁਖੀ ਮਾਹੁ ਵਿਗੜੈ ਕੇ ਮੁਖ ਬਾਬੁ ਨ ਮਾਵੈ ॥ ਫੁਲ
ਮੁਖਿ ਵਿਗੁਣ ਗੁਣ ਮਾਲੀ ਨੇ ਨ ਇਨਾ ਮੁਦਿ ਦਾਵੈ ॥
ਮੁਲੇ ਨਾ ਲਿਵੈ ਮਾਹੀ ॥ ਮੇਰਿ ਵਗਾਇ ਮਿਲਿ ਕਾਮੁ ॥
ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸਭ ਨਾਚਾਲ ਸੁਹਾਵਣੀ ਲਿਗਾਵੈ ॥

ਲਖਾਉ ਠੀਗਾਵੇਂ ਟੁਕੈ ਨਾ ਖੁਬਾਖੁ ਮਾਪੁ ਲਖਾਉ
ਪਥਰੁ ਮੁਲਿ ਨਾ ਭਿਜਈ ਸਉ ਵਾਰਿ ਨਾ ਜਲਾਈ
ਵਸੈ ਪਥਰ ਥੇਤੁ ਨ ਜੀਅ ਠੀਚਾਰਿ ਮਹਿ ਨਿਥਿ
ਜੀਅ ਪਥਰਿ ਚੰਨ ਟੁਗਾਰਹੀ ਏਚੰਨ ਟੁਵਾਂਗਿ ਨ ਪਥਰੁ
ਜੀਅ ਨਿਲਵਟੇ ਨਿਤ ਪੀਸਦੇ ਰਸ ਕਸ ਜੀਏ
ਜੀਅ ਵਕੀ ਟਿਕੈ ਸਹਸ ਵਾਰ ਖਾਇ ਨ ਪਥਰੁ
ਪਥਰੁ ਪਥਰੁ ਫੇਰਹਤ ਏਹੇ ਠਿਉ ਤੋਹੇ ਇਥੁ

ਪੁਰਖੁ ਬਤਿਨ ਜਸ ਅਪਜਸੈ॥ ਪਾਤਰੁ ਪਰ ੩੩੨
ਸੁਰੇ ਪਾਤਰੁ ਸਿਨ ਕੀ ਚਨੁ ਹੋਵੈ॥ ਹਿਰਿ ਮਦ ਕਪਥ
ਪੁਰਖੁ ਕੋਇ ਨ ਹਾਰਿ ਪਰੋਵੈ॥ ਕਟਿ ਜਵਾਹਰ ਤੇ ਲੀ
ਯੋ ਪੁਲਿਨ ਤੁਲਿ ਦਿਕਾਇ ਸਮੇਵੈ॥ ਪਾਤਰੁ ਅੰਦਰਿ ਮ
ਦੁਪਾਤਰੁ ਪਾਤਰੁ ਸਿਨੁ ਵੇਨੁ ਅਲੋਵੈ॥ ਪਾਤਰੁ ਫਟ
ਕੁਲਕਣਾ ਬਹੁਰੀ ਗੀਹੋਇ ਰੀਗੁਨ ਰੋਵੈ॥ ਪਾਤਰੁ ਕਾਸੁ
ਜਾਤੁ ਹੋਅਨ ਕਠੋਰੁ ਹੋਇ ਮਾਪੁ ਦਿਗੋਵੈ॥ ਕਰਿ ਮੁਰਖਾ

ਈ ਮੁਹੁ ਖੁਹੋ ਵੇ। ਜਿਉ ਮਇ ਕਾਲੇ ਸਪਸਿ
ਨਜਾਇ ਦਿਸੁ ਭਰਿਆ ਨਾਨਕ ਬੂਰੀ ਮਰਗਤ
ਕੁਸਿ ਭੁਟਿ ਰੋਮ ਫਰਿਆ ਨਿਉ ਕਰਿ ਮੇਤੀ ਸਿਪ
ਚਿਮਰ ਮੁਨਜਾਣੇ ਅੰਦਰਿ ਧਰਿਆ ਨਿਉ ਗਈ
ਇਉ ਚੁੜੀ ਦੁਪੁ ਨ ਪੀਐ ਲੇਹੁ ਜਰਿਆ ਬਹੁ
ਰਣਿ ਨ ਸਿਖਿ ਓਤੀ ਰਥਿ ਨਾਇਨ ਪਥਰਤ ਸਿਆ
ਸਿਅਇ ਭਲੀ ਭਿਖ ਮੁਰਖ ਰਾਜਹੁ ਕਾ ਮੁਨਸਿ

ਗੁਰਿ ਦਿਗਾਵੈ ਖਰਿ ਮਾਧਾ : ਕਟਕੁ ਚਟਕੁ ਚਿਤ ॥ ੩੩ ॥
ਕੁਤੇ ਹਲਕੇ ਮਨੁ ਸੁਰਾਵੈ ॥ ਠਿਛਾਤਤਾ ਕੇ ਇਲਾਕ
ਪੁਕਰੈ ਹੋ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਚਕਰੈ ਸਰਸਪਾਇਲ
ਜੇ ਕੀ ਕਰਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਜਾਣੁ ਰਸ ਉਲੀਵੇ ਹਰਿ
ਧੀ ਪੀਤਰਖੀ ਸਰਸਾਵੈ ॥ ਦਿਸਿ ਕਪੂਤੁ ਕੁਲਖਣਾਛ
ਮੇਠੈ ਨਦਿਰਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਮੂਰਖ ਹੋਤ ਨ ਲਾਈ ਐਧਰ
ਦੇਰੁ ਅਲਿਪਤੁ ਵਲਾਵੈ ॥ ਦੁਹੀ ਪਵਾੜੀ ਦੁਖਾਇ

ਹਾਏ॥ ਜਿਉਹਾ ਖੀਦਾ ਨਾ ਵਣਾ ਬਾਹਰਿ ਸਿਕਾਇ
ਹਉ ਭਾਏ॥ ਜਿਉਉ ਠੈਦਾ ਖਾਵਣਾ ਪਰਹਰਿ ਕਣਕਾ
ਹਾਏ॥ ਕਮਲਿ ਦਾ ਕਛੁ ਟੜਾ ਕਦੇ ਲਕ ਕਦੇ ਸੀਸ
ਛਾਏ॥ ਜਿਉ ਕਰਿ ਟੁੰਡੇ ਹਥ ਝਾਸੇ ਰੁਤੀ ਸੇਵਾਇ
ਏ॥ ਸਿਨੀ ਜਾਣੁ ਹਾਰਦੀ ਪੁਨ੍ਹ ਲਿਵਿਚਿ ਖਲੁ
ਨਿਸਮਾਏ॥ ਖਾਖੀ ਬਾਣੁ ਕਥਾ ਏਹੈ ਲੈ ਦੁਰਗਾ
ਧਨੁ ਭਾਏ॥ ਸੁਰਖ ਦਾ ਕਿਹੁ ਹਥਿ ਨਿਸਮਾਏ॥

ਤੀਨ ਛਤ੍ਰੀ ਅਪਣਹ ਬੀਛਾ ਬਾਤੀ ਕੋ ਗਾਥਾ ਚੁਮ੍ਹਿ ॥ ੩੩੪ ॥
 ਛਤ੍ਰੀ ਅਰਿਘ ਵਿਨਚੈ ਫਿਕਰੁ ਤੀ ਕੋ ਗਾਥਾ ਚੁਮ੍ਹਿ ॥
 ਛਤ੍ਰੀ ਚੀਘ ਪਉਦੀ ਹਕਾਇ ਹੀ ਕੋ ਗਾਥਾ ਚੁਮ੍ਹਿ ॥
 ਛਤ੍ਰੀ ਨਿਧੀ ਪੀਕਾ ਪ੍ਰੀ ਕੋ ਗਾਥਾ ਚੁਮ੍ਹਿ ॥
 ਛਤ੍ਰੀ ਫਿਕਰੁ ਫਿਕਰੁ ਫਿਕਰੁ ਫਿਕਰੁ ਫਿਕਰੁ ॥
 ਛਤ੍ਰੀ ਫਿਕਰੁ ਫਿਕਰੁ ਫਿਕਰੁ ਫਿਕਰੁ ਫਿਕਰੁ ॥
 ਛਤ੍ਰੀ ਫਿਕਰੁ ਫਿਕਰੁ ਫਿਕਰੁ ਫਿਕਰੁ ਫਿਕਰੁ ॥
 ਛਤ੍ਰੀ ਫਿਕਰੁ ਫਿਕਰੁ ਫਿਕਰੁ ਫਿਕਰੁ ਫਿਕਰੁ ॥

ਇਸ ਜਾਣਿ ਨ ਭਾਖਾ ਧੋਰੀ ਆਖੈ ਰਸਿ ਦੇ ਬਲ ਦਰਖ
ਇਕ ਤੈ ਮਨ ਮਾਖਾ ਕਾਉ ਸਿਆਣਪ ਜਾਣ ਦਾ ਦਿਸ
ਖਾਇ ਨ ਭਾਖ ਸੁਹਾਖਾ ਨਾਉ ਸੁਰੀ ਤਕੁਰੀ ਦਾ ਮੁਸਕ
ਢਿਲਾਈ ਗਾਂਡੀ ਸਾਖਾ ਹੇ ਠਿਖੜਾ ਧੂ ਧੂ ਕਰੈ ਗਿਦਹ
ਥਿਨ ਅਵੈ ਦਾਖਾ ਬੋਲ ਦਿਗਾ ਤੁਮੁਰ ਖੁਭੇਰਾ ਖਾ
ਮਰਖਾਂ ਵਿਚਿ ਕੁਰਖੁ ਹੈ ਅਰ ਰੁਆਵਈ ਆਪੁ ਗਾਣਾ
ਖਿਦਾ ਜਿਉ ਪੰਖੇ ਰੂਆ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰਾਣੀ ਬਹੁਤ ਬਫਾ

ਸੁਭਿ ਵਿੱਗਾ ਮੁਹੁ ਕਰੈ ਤਰਣਾ ਪੈ ਵਿਹ ਚਾਹੈ ॥

੩੩੫

ਮੁਹੁ ਅਖ ਨਿਕ ਕਨ ਜਿਉ ਇੰਦ੍ਰਿਆ ਆਵਿ ਚਿਗਾ ਰਸਦ ॥

ਸੁਆਮੀ ਆਪ ਰਹੁ ਨਿਕਾ ਲੀਐ ਮੇਰ ਕਰ ਸੁਦਰ ਵਾਜੇ ਟੰਗਦ ॥

ਸੁਮੁਖ ਅੰਦਰਿ ਮਾਣਸਾਂ ਵਿਣੁ ਗੁਣੁ ਗਾਰਬੁ ਕਰੈ ਮਲਾ ॥

ਸੁਮਜ ਲਸ ਬੈਠਾ ਆਪੁ ਲਖਾਏ ॥ ਮੁਰਖ ਤਿਸ

ਨਾ ਆਖੈ ਮੇਥੋ ਲੁਨ ਸਮਝੈ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਹਰਿ ਕਹੁ ਕ

ਬੁਢਿਐ ਹਰਿ ਕਹੁ ਕਰਿ ਮਾਧਵ ਖਾਣੈ ॥ ਸਿਖ ਦੇਇ ਸਮ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਕੇਲਿਗਾਹਿਉਪਾਹਿਦਖਾਇਗਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁ
ਦੁਆਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁ
ਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁ
ਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁ
ਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁ
ਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁ
ਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁ
ਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁਪਾਹੁ

ਸਾਪਾਨੁਪਰਛਿਨਾਪਾਰਪੁਆਚੁਟਿਕਾਦਿਅਮਾਜਿ
ਕਦਕਾਨਰਲੇਟਤੀਨਾਮੂਰਥੁਅਕਲੀਥਾਹਗਵੰ
ਹੁਮੁਲਿਨਹਵੀਗਿਨਾਮਾਣਜਦੇਹੀਪਸੁਉਪੰਨਾ
ਸਹਾਦੇਵਦੀਸਿਵਕਰਿਵਰੁਪਾਇਆਸਾਹੇਦੈਪੁਤੈ
ਰਬੁਸਰੁਪਸਰੇਵੜੈਆਇਵੜੈਘਰਿਅੰਦਰਿਉ
ਜਿਉਹਥੀਆਰੀਆਰੀਅਨਿਤਿਉਤਿਉਦਰਬੁਹਿ
ਧੜਪੁਤੈਬੁਤੀਕਵਦੇਡਿਠਿਓਨੁਨਾਈਦਿਨੁਨਬੈ

[illegible]

ਦੁਸੀਂ ਗਾਵੁ ਇਪਰਮੇ ਸਰੁਪੀ ਜੀ ਮਾਣਾ ਨੀ ਸਿਰੇ
ਅਖੀ ਦੇਵੈ ਤੇ ਨ ਸਾਂਝੁ ਕੀ ਲਾਇ ਹਲਾਇ ਨਿਖੇ
ਖਪੀ ਰੁਤੁ ਸੁਰਤਿ ਵਿਸੇਖੇ ॥ ਠੰਢੇ ਪੁਰਾਣੇ
ਗਾਵੈ ਸਾਰਿਆਇ ਮਾਸਿ ਰਿਨੇ ਕਾ ਘਰ ਵਿਚਿ
ਕਮਲੀ ਮਾਤੁ ਸੀਲੀ ਤੀ ਦੇਖਿ ਕੁਛ ਵੇਖੇ ॥ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰੀਤ
ਟੇਦੀ ਮਾਚਾ ਗਾਂ ਮਾਰੇ ਹੋਇ ਨਿਸਿਰੇ ॥ ਲੋਕੁ ਸਿਆਪੇ
ਇਸ ਬੇਨ ਪੁਰਸ ਜੁ ਵੇਲੇ ਪੀਰੇ ॥ ਨਾਇ ਇਪੁ ਛਦੀ ਪਰ

ਸ੍ਰੀ ਅੰਗ ਸਦੇ ਨਾਇ ਅਲਾਹੀ ਮੰਗੀ ਸਦੁ ਰੇ ਪੁਰ ਪੁਨਾ ३੩੮
ਇਕੋ ਉਣੁ ਮੁਆ ਨੁਹ ਉਤ ਬੁ ਮੰਗੀ ਕਾਂਵਾਰੇ ਲਾਹੁ ਰਖ
ਸੰਗੀ ॥ ੧੫ ॥ ਜੇ ਮੁਰਖ ਸਮਝਾਈ ਮੇ ਸਮਝੈ ਨਾਹੀ ਛਾ
ਵਨ ਪੁਪਾ ਅਖੀ ਪਰੁਖ ਨਿਜਾਣਈ ਪਿਤਲ ਸੁਇਨਾ
ਕੈ ਗਰੁਪਾ ਸਾਉ ਨਜਾਣੈ ਤੇ ਲਿਪਿ ਅਧਰਿ ਮਾਕੇ ਲਿ
ਪਿ ਕੇ ਲਾਕੁਪਾ ਮੁਗਤਿ ਦਿਹੁ ਟਾਗਤਿ ਦਿਹੁ ਚਾਨਣੁ ਤੁ
ਲਿ ਅਨੇਗਾ ਪੁਪਾ ਟਾ ਮੁਕ ਬੁਰੀ ਬੇ ਮਦੀ ਮਿਹਰ ਕੁਲੀ

ਅਪਣੇ ਕੀਤੁ ਪਾਵੈ ਗੀ ਮਿਤੁ ਨ ਸਮਝੁ ਇਕਿ ਗੁਰੂ ਕੀ
ਕੀਤੁ ਅਛੁ ਪਾਵੈ ਪੁਰਖ ਨਾਇਕੇ ਗੀ ਕੀਤੁ ਪਾਵੈ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮਾਨਸਿ ਮਨਿ ਜਾਪੈ ਮਾਧਨ ਗਤਿ ਵਰਤਾਯਾ ॥
ਵਿਚਿ ਦੁਖੀ ਦੁਖਾ ਜਰੇ ਖੜੁ ਬੜੇ ਇਥੁ ਦੀਖੁ ਮਾਨ
ਦੁਹੀ ਜਗਾਇ ਜਿਹ ਦਰੁ ਦਰੇ ਦੂਰਾ ਹੋਰੇ ਰਚ ਗਾਵੈ

ਉਰਵਾਤੁ ਨਾ ਪਾਬੁਰੋ ਤੇਖਾ ਨਿਭਗੀਆ ਸਿਰਿ ਭਾਗਾ ਦਿੰਦੁ ॥੩੩੯॥
ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਦਿਚਿਗੁਰਮੁਖ ਮਨਮੁਖੁ ਦਿਚਿਗਾ ਫਾਗਾ
ਜੇਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਦ ਸਿਰਿ ਮਾਰਾ ॥੩੪॥ ਵਹੀਆ ਲਿਜੀ ਮੈਦੁ
ਜਿਨੈ ਦੁਹੁ ਜਇਅਸਦੁ ਇਰਾਹ ਚਲਾਏ ॥ਹਿੰਦੁਆਖੁ
ਸਿਰਮਗਾ ਮੁਸਲਮਾਣਾ ਨਾਉ ਖੁਦਾਏ ॥ਹਿੰਦੁਪਰਬਸ
ਉਹੀਆ ਪਛਮਿ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਨਿਵਾਏ ॥ਗੰਗਾ ਬਨ ਬਸਹਿ
ਦੁਆਮਕਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਮਨਾਏ ॥ਵੇਦਕ ਤੇ ਬਾਚਾਰਿਚਾ

ਦਿ ਰਾਗਿ ਦੁਬ ਨ ਚਾਗਿ ਮਨ ਹ ਬਲਾਏ ॥ ਪੀ ਜਿ ਦੁ
ਜੇ ਪੁਠਿ ਪਾਈ ਥੋ ਸਿਤ ਰੁਛਾਏ ॥ ਇਕ ਬਾਉ ਦੁਇ
ਧਰਾਏ ॥ ਦੇਖੁ ਦੁਭਿਤੀ ਮਾਰਸੀ ਮਜਲਾ ਸਹਾਏ ॥
ਨਚੈ ॥ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਜਗਿਘਰਿਘਰਿ ਗਿਛੈ ॥
ਖਚੈ ॥ ਅਗੈ ਹੋਇ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੁਹਿ ਛਿਰੈ ॥ ਮਾਣੁ
ਮਚੈ ॥ ਪਛਹੁ ਦੇਖਿ ਭਰਾਵਣੀ ॥ ਇਕੋ ਮੁਹੁ ਦੁਹੁ
ਦਿ ਰਚੈ ॥ ਧੋਹ ਪਾਇ ਮੁਹੁ ਮਜੀ ॥ ਨੇਛਿ ਰਿਛਿ ਰਿਛਿ

ਏਕਿਕਚੈਯਧਰਮਰਾਇਨਾਮੁਇਉਹੈਧਰਮੁਮਾਧ ੩੪੦
ਨਮੁਨੁਪਰਚੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਇਮਿਲਿਸਚੁਮੈ
ਏਨੁਲਾਗਤਿਦਰੀਚਿਇਕਸੁਤਕਾਰਿਤਾਣੁਦਾ
ਦੁਵਲੀਪਾਇਦਿਗਾਇਨਾਪਾਟਾਮੁਲੁਨਲਹੈਦਿਕਾ
ਜਲਤਰਿਕਤਰੇਕਤਰਣੀਹੋਇਦੁਮੁਹੀਚੜੀਦੀਸਾ
ਨਾਮੁਈਸੀਦੈਜਾਹੁਕੇਦਿਛੁਹੁਆਕਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾ
ਨਾਮਾਹਿਬੁਇਕੇਰਾਹੁਦੁਇਨਗਾਇਚਿਹਿਦੁਮੁਸ

ਭਾਮਾਣਾ ਗੁਣ ਸਿਖੀ ਪਰਧਾਨੁ ਹੋ ਪੀਰ ਮੁਖੀ ਦੀਰਖ
ਵਾਣਾ ਦੁਖੀ ਦੁਖਾ ਜਰਿ ਮਾਹੈ ਗਾਣਾ ॥ ਜਿਉ ਦਿਨ
ਨਾਠ ਖੰਭੀ ਅਸੁਹ ਲਠੀ ਦੇ ਮੰਦੁ ਮੰਤ੍ਰਿ ਗੁਣੁ ਇਨ੍ਹੀ
ਇਦੁ ਹੁਖੁ ਦੁਖੁ ਫਿਰਿ ਸਿਰਿ ਗਿਰਿ ਦਾਨੁ ਫਿਰਿ ਲਾਖੈ
ਇਹੁ ਪਾਇ ਪਲੇਟੈ ਮੇਲਾ ਕਵਟਾਇ ਪਾਇ ਮਾਪਟਾਏ
ਹੁਦਰ ਮਖਾਵੈ ਚਿਤੁ ਕਾਲਾ ਕਤ ਨਿਕੜੈ ਲਾਚਿਤੁ
ਹੋਗੁ ਗਤਿ ਵਣਿ ਬਹਿਉ ਠੰਝਾ ਦੀ ਮਾਂ ਜਿਉ ਬਿਰਖੁ

ਨਿਪੰਧੇਗੁ ਚਿਤ੍ਰਨਿਥਾਹੁ ਨਾਥਿਨੇਕਚਾਰੰਗੁਨੰਗਾ ॥ ੩੬ ॥
ਗੋਗੁਪ੍ਰੀਮਪ੍ਰੀਮਦੀਛੁਇਧੁਦੇਗੁ ॥ ਸਾਹੁਰਪੀ
ਗੁਪ੍ਰਕਰੋਹੋਇਨਿਲਨਲਨਾਧੋਦੋਗਾਦੋਜਾਗੁਰੁ
ਭੁਜਿਖਿਨੇਤਾਇਖੁਸੀਕਿਉਹੋਦੋਸਮਝਾਈਨਾਸਮਝ
ਯੋਗਦੇਪਰਟੇਲੋਕਾਦਿਗੋਦੋਯਿਰਿਧਿਰਿਗੋਲਦੋਸੇ
ਗੋਹੋਇਸਰਮਿਦੀਪਮੀਧੂਰਦੋਗਾਧਾਪਕਮਏਪਕਦੀ
ਗੋਹੋਇਕਾਇਦੀਥਾਇਧੂਰਦੋਗਾਮਰੇਨਨੀਦੇਦੁਖਸ

ਹੋਰਹੈ ਨਘਾਇਚਿ ਪਰਘਾ ਰਜੈਦੈ ॥ ਦੁਖਿਯਾ ॥
ਠਹਰਾਧਰੈਦੈ ॥ ॥ ਜਿਉਥੇ ਸੀਦੇ ਬੇਹੁਕਾਰਿ ਪੈਦੈ ॥
ਸੁਖਿਨਦਸੈ ॥ ਚਰਿਚਰਿ ਲੜਦੇ ਭੂਮੀਏ ਧਾੜਾਧੇ ॥
ਖਸਣਖਸੈ ॥ ਦੁਹਨਾਰੀਦਾਦਲਹਾ ਦੁਹਮੁਣਸਦੀ ॥
ਰਿਵਿਣਸੈ ॥ ਹੋਇਉਜਾੜਾਖੇਤੀਐ ॥ ਦੁਇਹਾਕਸਦੁ ॥
ਇਹੁਕਮੁਖੁਣਸੈ ॥ ਦੁਖਦੁਇਚਿਤਥਾਤਿ ॥ ਦਿਹੁਘਾ ॥
ਛਿਜੈਦੇਰਾਇਣੁਹਸੈ ॥ ਦੁਹੁਖੁੜਾਵਿਚਿਰੀਖਸਿ ॥

ਜਦੀਵ ਸੈਨ ਨਸਦੀ ਨਸੈ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਭੁਇ ਮੰਗਾ ॥ ੩੪੨ ॥
ਜੇ ॥ ਦੁਖੀਆ ਦੁਸਟ ਦੁਬਾਜ਼ ਗਾਸੁ ਪੁਦਮੁ ਹਾਥੁ
ਰਬੁ ਆਈ ॥ ਸਭ ਦੂਮੀ ਦੀ ਸਪੁਜੇ ਨਿਸਪਾਂਦਿ ਚਿਕੁ
ਸਤਿ ਭਾਈ ॥ ਕੇੜੀ ਹੋ ਮਾਰਾ ਪਿਰੁ ਨਿਰੁ ਖੇਤਿ ਤੁਨੀ
ਤੁਖਾਈ ॥ ਕੇੜੀ ਹੋ ਵੇਲੇ ਜੇ ਸੁਦਿ ਗਵਰੁ ਪਿਰੇ ਇ
ਸਹਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨ ਮੁਖ ਬਾਹਰ ਲਾਤੇ ਲਾਵਾ
ਲਾਇ ਬੁਢਾਈ ॥ ਤਿ ਸੁਦਿ ਹੁਵਾ ਤਿ ਕੁਲਾ ਤਿ ਮਨਿ ਮੰ

ਦਰਿਗਣਤੀਤਾਤਿਪਰਾਈ॥ਜਿਰਿਚੈਥੈਵਿਹੁਥਾਏ
ਨਾਈ॥ਜਿਉਥਹੁਮਿਤੀਵੇਸੁਆਫਰੇਖਸਮੁਨਿ
ਮੀਰੇਈ॥ਪੁਤੁਜਣੈਜੇਵੇਸੁਆਨਾਨਕੀਦਾਦਾਰਿਸੁ
ਨਰੇਈ॥ਨਰਕਸਵਾਰਿਸੀਗਾਰਿਮਾਰਾਹੀਸਿ
ਇਛਲੇਛਲੇਈ॥ਘੰਟਾਗੜ੍ਹਮਹਿਕੀਆਮਾਣਸੀ
ਕਾਵਿਤੁਪੁਸਥਈ॥ਏਥੈਮਰੇਹਰਾਮੁਹੋਇਅਗੈ
ਗਹੁਮਿਲੈਨਦੁਈ॥ਦੁਖੀਅੰਦੁਸਟੁਦੁਖਾਜਗਦੁ

ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਮੋ ਖੀਜੇ ਯੋਗ ਵਿਗਾੜੇ ਮਾਧਿ ਵਿਗਾੜੇ ਲੋਕ ॥ ੩੪੩ ॥
ਦੁਇ ਦੁਇ ਕਾਉ ਨ ਸੇਵਈ ਖਰਾਜਿ ਮਾਛਾਹੋ ਇਦਿਕੁ
ਮਾਚੁਤਾਹਿ ਮਿਟੀਐ ਜਿ ਸੁਲਰੈ ਜਾਣੈ ਖਸਮੁ ਕੁਮਾਰਾ ਕੁਤਾ
ਥਾਥਾਈਆ ਕਹਾਣੀਆਂ ਘਰਿ ਘਰਿ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰਨੀ
ਕੁਤਾ ਮਾਂ ਕੁਹਿਐ ਸੁਹਾਇਦਾ ਸਾਥੁ ਛੇਰਿ ਚਉਰਾਹੇ ਸੁ
ਤਾਜੀ ਸੀਸਾ ਮੁਠਿ ਜੁੰਦਾ ਗਾਲਿ ਮਸੇਤੀ ਮੀਹ ਕੁਲੁ
ਦੁਖੀਆਂ ਦੁਸੁਟੁ ਦੁਖਾਨਾ ਖਟ ਕੁਥਲ ਦੁਜਿਏ

ਤਿ ਜੁਤਾ ਰੁਮਿ ਰੁਮਿ ਸਾਂ ਨੁ ਉਜਾ ਕੀ ਮੁਤਾ ॥
 ਮਾਦੁ ਸਟੁ ਦੁਥਾ ਜਗਤਾ ਮੇਰੇ ਗਾਹੁ ਕੋ ਹਰੇ ॥
 ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਜਲਾ ਅੰਦਰਿ ਮਾਸੁ ਨ ਧੋ ਪੈ ਧੋ ॥
 ਨੁਹਾਰਦੀ ਹੋਇ ਦੁਮੁਈ ਕੁ ਸੰਗੁ ਵੇਗੇ ॥
 ਤੀ ਮਾਰਣਿ ਵੇਗੇ ਖਟੁ ਠੰਢੀ ਜਲਾ ਅੰਦਰਿ ॥
 ਦਿਸੈ ਸੋਹਣਾ ਚਿਤ੍ਰ ਮਿਤਾ ਲਾਵਿ ਸੁਾ ਵੇਲੇ ॥
 ਨਕ ਉਢਾ ਸਹਿ ਸਕੇ ਜੀ ਤੇ ਛਾ ਲੈ ਅੰਤਰ ॥

ਸੇਨਹਾਰਿ ਪਰੇਵੈ॥ ੧॥ ਦੁਖੀਆ ਦੁਸਦੁਖ ਸਾਰਾ ਤਰਖ
ਬੁਝਗੁਰਗੁਰੇਇਕੀਸਿਨਾਏ॥ ਉਰੁਇਉਰੈਨਾਏ॥
ਮੇਪੁਰਸਸਿਹੋਇਆਪੁਲਖਾਵੈ॥ ਹਸਤੀਦੇਦਵਖਾ
ਸ੍ਰੀਅਨਿਹੋਰੁਇਖਾਲੈਹੋਰਤੁਖਾਵੈ॥ ਬਕਰੀਆਨਚਾਰ
ਧੁਦੁਇਗਲਾਵੈਚਿਦੁਇਲੇਵੈਲਾਵੈ॥ ਇਕਨੀਦੁਬ
ਸਾਵਦਾਇਕਠਗਾਉਠਗਿਠਗਾਵੈ॥ ਹਰਣਾਅਖੀ
ਰਬਿਚਾਰਿਓਇਦੇਖਾਨਿਚਿਨੀਦਿਸਿਨਾਏ॥ ਦੂਜਾ॥

ਤੁਹਿ ਕੁਦਾ ਉਹਰਾਵੈ॥ ੨੩॥ ਵੀ॥ ਭੁਵਨੈ ਦੁਹਾਵੈ॥
ਖਾਇਤਮਾਚੇ ਬਿਧਾਨਿ ਜਾਇ॥ ਆਗਾਵਨ ਨਿਰਾਕਾਰ
ਕਹਿਚਿ ਕੇ ਨ ਮਰੇ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਕੁਆਰਾਖਾਨੇ
ਮਜੀਰੇਟਕਰਾਂ ਸਿਰਤ ਨਭੇ ਨਿਮਰਦੇ ਕਰਿਧਾਇ॥
ਖਾਲੀਵਜੇਵੇ ਝਲੀਦੇ ਸੁਲਾਕਨ ਮੰਦਰਿ ਕੁੰਦੇ॥
ਸੁਇਨੇ ਕਟੁ ਸੁਸਵਾਰੀ॥ ਮੇਭੇ ਨਾਘੜਾਨ ਜਾਈ॥
ਹੁਆਗਾਵੁ ਜਾਭਾਉ ਸਵਾਣੇ ਸਤਿ॥ ੨੪॥ ਦੁਖੀ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਪੈਰ ਰਬਾਨੁ ਖੀਰਾ ਮਗਹੁ ਮਿਰਹੋਈ
ਮੇਛੁ ਹੁਕਉ ਰਾਦੇ ਪੁਸਰੀ ਰਾਜਿ ਉਥਹੁ ਮਿਰਹੋਈ
ਰੁਝੁ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਬੰਨ੍ਹਿ ਪੀਤੁ ਮਹੀਰਾ ਰਹਿ ਮਾਇਓ
ਪੁਆਰੁ ਜਿਉ ਕਲੀਕ ਨੇਰ ਦੁਰਗਾ ਨ ਪੀਰਾ ਜੇ ਸਹਿ
ਬਾਨੁ ਰੁਦਧੇ ਅੰਦਰੁ ਖਾਲੀ ਵਾਜੁ ਨ ਫੀਰਾ ਦੇਸੁ
ਦੁਨ ਬਹਿ ਅਸਿਖ ਹਿਖ ਹਿਵਾਂ ਸਜਲ ਨਿਥੇ ਪੀਰਾ
ਮਦਦ ਦੇਵਾਂ ਸਹਾਇ ਹੀਰਾ ਰਾਜੁ ਦੁਜਾਤਾ ਉਦਕਾ

ਸਮਾਕਰੇਸਥਾਪੁਨਭਾਵੈ। ਚੇਲਾਮੁਹਾਰੀ। ਵੀਰਮੁਖੀ।
ਇਸਪੈਠਹੁਰੀ। ਸੁਨਿਦਵੈ। ਗਾਲਿਬਧੋ। ਜਿਉਨਿਕੈ।
ਮੁਹਪਾਣੀਓਪਾਇਆਵੈ। ਬਾਧਾਚਟੇ। ਜੇਭਰੈ। ਸਾਗੁ।
ਨਉਪਕਾਰੁਚੜਾਵੈ। ਨਿਦੈ। ਕਮਾਣੁ। ਬਾਜਰੀ। ਜਿਹਟ
ਵਿਦੈ। ਫਿਰਸੀ। ਸਮਾਹੁ। ਵੈ। ਨਿਦੈ। ਮਹੇਰੀ। ਮਰਗੁਦੈ।
ਗੈਦਿਸਾਹਧੇ। ਹੁਸਰੁਲਾਵੈ। ਅਪਰਾਪੀ। ਅਪਰਾਪੁਕਮਾ
ਵੈ। ਨਿਦੈ। ਨਤੀ। ਰੁਦੁ। ਬਾਜਰਾਗਾਰੀ। ਖੰਡਮੁਖੀ। ਮੁਹ

ਭਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਜਾਂਚੁ ਹਾਰਾਇ ਵਿਚਿ ਉਚਾਰਿ
ਗਾਇਆ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਦਾ ਜਬਰ ਜੇਗੁ ਨਿਵੇ ਨਹੀ
ਟਹੁ ਗਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਖੰਨਾ ਸਾਰ ਦਾ ਹੋਇ ਦੁਪਾਗਾ
ਗਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਸੁਲੀਘੇ ਰਣੀ ਕਰਿ ਮਸਦਾਰ ਦਾ ਹੋਇ
ਯੋ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਸੀਖਾਂ ਸਖਤ ਹੋਇ ਆਸੁ ਪਰਾਇ ਕਥਾ
ਭੁਨਾਈ ਜਿਉ ਕਰਿ ਆਰਾਭੁ ਤਛਾਈ ॥ ਮਲ
ਤੁਹਾਤੁ ਲਾਨੀ ਵਾਹੋਇ ਨਦੁ ਬਿਧਾਖੀ ॥ ਫੁਲਿ

ਲਿਖੁ ਲੇਖੁ ਬਾਜਰੇ ਬਿਖੁ ਫਲਿ ਫਲਿ ਫਲਿ ਮੰਦੀ ਸੋਈ ॥ ੩੪ ॥
ਪ੍ਰੀਤੋ ਨਕਈ ਮਕੁ ਦੁਪੁ ਪਤਿ ਮਰੀ ਮੇ ਦੁਪੁ ਨਹੀ ॥ ਖ
ਖੁਰੀਆ ਵਿਚਿ ਬੁਢੀਆ ਫਟਿ ਫਟਿ ਫੁਟਿ ਫੁਟਿ ਉਤ੍ਰੀ
ਉਤ੍ਰੀ ਚਿਤ ਮਿਤਾਲਾ ਮਕਾਤਿ ਰੂਮਿ ਲੇਖੁ ਬਾਜਰਿ ਮਾ
ਕਿਉ ਚੁਈ ॥ ਖਾਇ ਪਤੂਰਾ ਬਰਲੀ ਮੇਕੁ ਖਚੁਣੇ ਦਾਵੇ
ਲੇਖੀ ਕਉੜੀ ਰਤਕ ਜੇ ਲਿਖੇਈ ॥ ੩੫ ॥ ਵਧੈ ਚੀਝੁ
ਜਾ ਕੂਟਿ ਸਿਉ ਚੋਉ ਪਾਰਿ ਉਚੈ ਹੋਈ ॥ ਗੀਤੀ ਜਲ ਸਿਉ

ਸਾਹਰੇ ਪਤਾ ਅਪਤਨ ਫੁਹਦ ਕੇਈ। ਛਾਉ ਨ ਬਹਾਨਿ
ਧਾਣੁ ਅਪਵੈ ਪਛਾਵਾਂਟੇ ਬੀਟੇਈ। ਛਾਉ ਨ ਬਹਾਨਿ
ਫਾਟੀ ਅਨਿਧੀ ਪਾਰਿ ਮਾਲੇ ਰੁਲਾਨਿ ਪਲੇਈ। ਕਾਹੁ
ਕਾਹੁ ਨ ਸਹਿ ਸਕੈ ਪਾਣੀ ਪਵਣੁ ਨ ਧੁਪ ਨ ਲੇਈ। ਲਾ
ਮੁਲਿ ਨਾ ਵਿਸੁਦੈ ਜਲ ਦੀਹ ਉਮੈ ਮੀਰਾ ਪੜੇਈ। ਵਾ
ਸਾਈ ਕਰਿ ਦਈ ਦਿਗਈ। ਤਿਲੁ ਕਾਲਾ ਫੁਲੁ
ਜਲਾਹਰਿ ਮਾਧੂਟਾ ਕਿਆ ਨੀਸਾਣੀ। ਮੁਚਹੁ ਵਾ

ਬਨਾਈਐਸਿਰਤਲਵਾਇਆਮਾਇਬਿਬਾਣੀਕਰਿ ੩੬੮
ਕਟਪਾਈਐਬੀਐਤੇਚੁਤਿਲੀਗੁਪੀਰਿਘਾਣੀਸਟੁਕ
ਪਾਹਦੁਇਗਾਹਕਾਰਿਪੁਭਿਪਕਾਰਾਦਿਕਾਰਾਦਿਝਾਣੀ।
ਵੇਲਿਕਤਾਇਦੁਣਾਈਐਪੜਦਾਕਜਣੁਕਪੜਪਾਈ।
ਖਲਕਫਾਇਦੁਟਾਇਸਟੁਕਸੇਬੀਨਿਨਮਨਿਸਰਮਾਣੀ।
ਦੁਸਟਾਦੁਸਟਾਈਮਿਹਮਾਣੀ॥ ਕਿਕਰਕੰਢੇਧੋਕ
ਫਲਫਲੀਨਫਲੀਅਮਿਹਫਲਦੇਹੀਗਰੀਬਾਬਿਰਬੀ

ਦੁਹਾ ਵਲੁ ਦਾ ਦਸ ਗੁਛਾ ਕਪਟ ਸਨੇਹੀ ॥ ਚੇਤੀ ਤੇ
ਮਾਤੁ ਦਲੁ ਖੋਬੀ ਬੋਹਿ ਮਾਸ ਕਿਨੇ ਹੀ ॥ ਰਤਾ ਦਲੁ
ਨਮੁ ਦਲੁ ॥ ਚੁਨਿ ਹਫਲਾ ਜਿ ਮਲਾ ਛਾਵ ਜਿ ਦੇਹੀ ॥
ਨਲੀ ਇਕ ਠੋਰ ਫਲੁ ਮੁਹ ਭੇਨੇ ਦੇ ਗਾਰੀ ॥ ਤਿ ਦੇਹੀ ॥
ਪੁਤੁ ਪੁਤੁ ਤਦੁ ਤੁਕਾਲੇ ਪੰਛਿ ਲੇ ਤੁਤ ਇ ਦੇਹੀ ॥
ਕੁਦਾ ਉਪਰੇ ਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਉ ਮਾਇ ਕਾਲੇ ਜਪ ਜਿਉ
ਹਮਿ ਰਾਜਿ ਰਾਜਿ ਦੇਇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਾਣੁ ਕੁਰੀ ਮਨੁ

ੴ ਸਾਗਰਿਉ ਕੋਈ ਮਾਏ ॥ ਸਾਗਰ ਲੋਹਾ ਤਾਈ ॥ ੩੪੮ ॥
 ੴ ਜੇਠਿਉ ਵਰਾਣੇ ਵਾਢਾਏ ॥ ਸੁਰਤੁ ਮਾਚਣਿ ਸਾਧੀ ॥
 ੴ ਖਾਹਿ ਸਲਾਹਿ ਪੁਰਖ ਪਾਧਵਾ ॥ ਧਾਨੁ ਸੁਪਨੀਕਰੁ ॥
 ੴ ਲਿਖੁ ਨੇਰਗੁ ਸੁਰਗੁ ਸਿਧਾਏ ॥ ਅਉਖਧੁ ਹੋਵੈ ਕੁਲੁ ॥
 ੴ ਆਹਿ ਜੀਵਾਲਾ ਨਿਵੇਦ ਸੁਜਾਏ ॥ ਅਨੁਪਾਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥
 ੴ ਸਿਮਾਏ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਤਾ ਮਰੀਅਹੈ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰਾਣਾ ॥ ੧ ॥
ਛੇਧਰਮਕੀ ਸਤੀਧਰਮਸਾਲਾ ਜੇਹਾ ਬਿਨੈ ॥ ੨ ॥
ਧੁਰਮਸਾਲਾ ਨਿਉਕਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਾਰਿ ॥ ੩ ॥
ਖਣਵਾਲਾ ਜੇਹਾ ਮੁਹਕਰਿ ਭਾਣੀ ਮੇਤੇ ਵੇਰਵੇ ॥ ੪ ॥
ਨੇਵਕੁ ਦਰਗਾਹ ਸੁਰਖਰੂਵੇ ਮੁਖ ਮੁਹਕਾਲਾ ॥ ੫ ॥
ਪੇਆਪਣਾ ਕਿਉ ਸਿਝੇ ਚੇਲਾ ਸਿਰਾ ਲੁਘਤਿ ॥ ੬ ॥
ਜਮਪੰਥਿ ਇਕੇਲਾ ਲਹੈ ਸਜਾਈ ਨਰਕਿ ॥ ੭ ॥

ਗੁਰੇ ਲਾ ਲਖ ਚਉਰਾ ਸੀ ਹਰੁ ਉਦਿਆ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨਮੋ
ਸਾ ਜਿਨ ਮੁਖ ਦਾਰ ਬੁਹਾਰਿ ਮਾਜਿ ਉਜਏ ਖੇਲਾ ਹਥ ਮ
ਰੋੜੇ ਸਿਰ ਧੁਣੇ ਓਹੁ ਲਹੈ ਨਵੇਲਾ ॥ ਮਾਂ ਪਿਨ੍ਹੈ ਦੇ ਸਾਹੁ
ਸਿਖ ਲੋਕ ਸੁਣਾਵੈ। ਕੀਤਨ ਪੁਛੈ ਵਾਤ ਜੀ ਸੇ ਹਾਗ ਗਾਹ
ਮੇ। ਚੁਹਾ ਖੰਡੁ ਨਮਾਵਈ ਲਾਕਿ ਛੁਟੁ ਵਲਾਵੈ। ਮੰਤ੍ਰ ਨਹੋ
ਇਸ ਠਹਿਰਾ ਮਾਹ ਬੁਸ ਪਾਵੈ। ਸਰਸਿ ਨੈ ਮਗਾਸ
ਨੋ ਫਿਰਿ ਮਥੈ ਮਾਵੈ। ਦੁਹੀ ਸਗਈ ਜਰਦਰੁ ਬੇ ਮੁਖ ਪਛੁ

੩੫੦

ਤਾਵੇ। ॥ ਰਤਨਮਣੀਗਾਲਿਬਾਦਰੈਕਿਹੁਕੀਮਨਜਾਣੈ
ਕੜਛੀਸਾਓਨਸੀਮਲੈਭੋਜਨਰਸਖਾਣੈ। ਰੁਗਚਿਕੀ
ਦਸਹੈਕਦਲੈਨਸਿਵਾਣੈ। ਨਾਭਿਕਥੁਰੀਮਿਗਦੈਫਿਰਦ
ਹੈਰਾਣੈ। ਗੁਜਰਗੋਰਸੁਦੇਚਿਕੇਖਾਲਿਸੁਝੀਮਾਣੈ।
ਖਮਲਹੁਪਾਥਿਆਦੁਖਸਹੈਜਮਾਣੈ। ॥ ਸਾਵਨੀਦੀ
ਗੀਆਵਲੈਸੁਕੈਜੁਵਾਹਾ। ਸਭਕੇਸਰਸਦਰਦੈ
ਲਾਹਾ। ਸਭਨਾਰਾਤਿਮਿਲਾਵੜਾਚਕਦੀਏਗਾ।

ਸਿਖਸਮੰਦਹੁਸਖਦੁਰਦੇਏਧਾਗਾਗਾਹੁਰਿਸੁਖਿ
 ਸੁਖਦੇਸੁਸੇਏਫਾਹਾਗਿਤਿਉਸਗਸਮੰਦਾਉਖੁਸਖਾਨਿ
 ਤਉਰੇਸਾਹਾ॥੫॥ਗਿਗਿਦੜਦਾਖਨਾਹਾਉਖੁਸਖਾਨਿ
 ਕਉਸੁਗਨਚਇਨਚਿਨਜਾਣਦੀਅੰਧੇਉਦਿਸਦੀਉ
 ਕਉਲੇਅੰਗੋਗਾਦੀਅੰਧੇਉਰਉਸੋਗਉਤੀਹੋਸਾਨਾਨਿ
 ਟਟੀਹੀਗਿਉਪਹੁਚੇਦਉਤੀਸਾਦੁਇਦਇਹ
 ਗੁਮਾਦਲੇਅਕੁਜਮੇਅਉਤੀਵਿਖੁਸਖਨਦੇ

੩੫੧

ਖਈ ਜਿਉ ਨ ਦੜਿ ਫਉੜੀ ॥ ੬ ॥ ਭੁਭੈ ਪੁਛ ਲਿਖ ਗਾਮ
ਉਪਰਿ ਲੀਐ ॥ ਭੁਤੇ ਕੋਈ ਦੇਸਤਾ ਨਿਤ ਸਹਸਾ
ਨਈ ਕਿਨ ਤੇਰੁ ਪੜਾਵੇ ਸਾਹੁ ਨ ਕੀਐ ॥ ੭ ॥
ਨਿਵੀਆ ॥ ਐਸੇ ਹੁਚਾਨ ਥੀਐ ॥ ਦਿਸੁ ਹਨ ਹਨੁ
ਜੇ ਕੋ ਕਿਉ ਚਾਹਿ ॥ ਏਨੁ ਹੀ ॥ ੮ ॥ ਕੋ ਸੁਖ ਸੇਤੀ
ਤੀਐ ਸਾਹੁ ਸਹੀਐ ॥ ੯ ॥ ਕੋਰੁ ਸੁਖੁ ਨਹੀ
ਗਾਮਗਾਨੀ ॥ ਜੇ ਸਾਸਹੀ ਸਫੁ ਲੁਹਾਇ ਕਾਦਿਗ

ਦਰਿਯੋਂ ਜਾਗਦੇ ਬੇਨੀ ਹੁਨ ਕਾਹਰੇ ਪਾਇ ਹਰਿ ਸਿਰਾ ੩੫੨
ਇਹੋ ਜਾਗਦੇ ਹੁਨ ਜਮਹਰੇ ਰਾਗਿ ਮਰੇ ਚੇਤਨੇ ਹੁਨ ਰੇ ਸਾਅ
ਦਿਖਾਵ ਰਨਾਇਕ ਮਾਨੁ ਟੀਮ ਸਤ ਕਿਸੇ ਖਰਿਸਾ ਬੇ
ਮਾਪ ਜੋਨ ਦਿਨਿ ਨਿਕਾਜਿ ਉਮਾ ਕਹਾਣ ਸਾ ਖਰਿਸਾ ੩੫੩
ਨੇਤ੍ਰੇ ਹੁਨ ਦਿਸਦੀ ਜਗਤਿ ਤਿਸ ਬਾਣੀ ਬੋਲਾਰਾਗ
ਨਸਾ ਭੁਭੁਕੀ ਕਿਹਾ ਪਾਇ ਨਜਾਣੀ ਫੁਲਨਾ ਮਾਏਗ
ਹੁਗੇ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਮਹਕਾਣੀ ਗੀਰੇ ਜੀ ਨਚਿ ਪਾਏਸ

ਕੁਸਬਦਸੁਹ ਐ ਸਤਿਗੁਰਸਾਗੁਰਸੇਵਕੈ ਨਿਪਿਸਦੁ
ਪਾਈ॥ ਬਿਸੁਹਾਰਿਐ ਪ੍ਰਾਣਿ ਮਗਤਿ ਸੁਖੈ ਸੁਖਾਈ॥
॥ ਈ॥ ਰਤਨਾ ਪਨਿ ਜਗੈ ਗੁਰੁ ਭੀ ਪਾਈ ਬਰਗਸੁ
ਸੁਖਾਨਿ ਤਿਹਿ ਭੋਆ ਮਉਨੈ ਪ੍ਰਾਣਿ ਚਕਾਗਾ॥
ਉਪਜੈ ਅਨਿ ਸੁਖਿ ਚਿਤਕੁ ਨ ਰੁਝਾਗਾ॥ ਏਸੁ
ਰਨਾ ਪ੍ਰਾਣਿ ਪਾਛਾਰਾ॥ ਜਿਉ ਹਨ ਦੇਹੁ ਦੇਹੁ
ਕਿਸਾ ਕਰੈ॥ ਚਾਰਾ ਵਿਸੁਖਾ ਮਸਤਾ ਕਿਲਿਖਿ ਮਸ

ਉਸੇ ਟਿਹਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਗਾਈ ਪਾਰਿ ਸਾਂਦੀ ਮਾਂਮਾ
 ਪਾਏ ਪੜਾਏ ॥ ਘੋੜੇ ਸੁਇਸ ਉਦਾਹ ਗਾਚਾ ਬਕਮੁ
 ਸੀਆਏ ॥ ਦੇਖ ਪਰਾਏ ਗੁਜਰੁ ਰੂਪ ਰਿਗਾਹੁ ਪਤਾ
 ਏ ॥ ਸਇਨਾਹਾਟਿ ਸਗਾਫ ਦੇਸੁ ਨਿਮ ਰਸਦਾਏ ॥ ਅੰ
 ਦਰਿ ਫੇਈ ਨ ਲਹੈ ਬਾਹਰਿ ਬਾਫਾਏ ॥ ਬੇਮੁਖ ਬਦ
 ਨਚਾ ਲਹੈ ਕੁੜੀ ਮਲਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਮੁਖੁ ਲਇਆ
 ਦਿਰੋਲਿ ਕੈ ਛਾਹਿ ਛੁਦ ਜਿਹੇ ਏਈ ਪੀੜਿ ਲਈ ਰਸੁਰੀ

੩੫੩

ਨਿਅਹਾਛੁ ਸੁ ਛੁਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਰੰਗ ਮਝੀ ਹੁਨਿ ਕੋ
ਅਛੁ ਨ ਹੋਨ ਭਈ ॥ ਵਾਸੁ ਲਈ ਛੁਲਵਾਈ ਨਿਕ
ਹੀ ਲੈ ਨ ਦੇਈ ॥ ਕਾਂਇ ਮਾਹੀ ਸਾਇ ॥ ਛੁਲਵਾਈ
ਸੁ ਕੋ ਨ ਸਬਦ ॥ ਭੋਖੁ ਖੁ ਸੁ ਕੋ ਰੁਖਾ ਜੇ ਉਛੁਲੈ
ਈ ॥ **ਦਿਨਾ** ॥ ਨਿਓਰ ਰਿਖੁ ਹੁਨਿ ਕਲੈ ਗਲਿ ਬਧੈ
ਈ ॥ ਜਾਇ ਉਛੁਲੈ ਕਾਲੈ ਸਪਸਿ ਰਿਹਾ ਸਦੈ ਦਿਨ
ਈ ॥ ਜਾਣੁ ਕੁਝੁ ਗੀ ਮਿਗਤ ਨਿਮਰੁ ਮੁਕੈ ਮਾਈ ॥

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਨਿਕਲੈ ਦਿਖਾਈ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਜਿਉ ਮੁਹਿ ॥ ੩੫੬ ॥
ਗੁਰੀ ਦੇ ਨਲੀ ਏ ਗੁਨੀ ਸਾਈ ॥ ਬੇਮੁਖਲੇ ਹਾਸਾ ਪੀਸੇ
ਦਗ ਦੀ ਵਾ ਵਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ਮਹੁ ਗਾ ॥ ਠਾ ਆਖੀ ਮੇ
ਰੁਠੀ ਨੂਤੁ ਠੀ ॥ ਬੁਝਿਆ ਦਗੁ ਵਖਾਈ ॥ ਸਦਾ ਗੀਰ
ਗੀ ॥ ਜਲਿਆ ਠੰਢੇ ਗਈ ਨਾਮਾਈ ਤੇ ਰੁਠੀ ॥ ਮ
ਹਮ ਕਰੁ ਨਾ ਆਖੀ ਮੇ ਸਗੁ ਗਲਿਆ ਰੁਠੀ ॥ ਬਿਜ
ਰੁਤਈ ਬੇਮੁਖਾਂ ਤਿਸੁ ਆਖ ਨਿਵੁ ਠੀ ॥ ਵਿਸੇ ਸਦੀਆ

ਭਿਜਿਭਿਨੁ ਕਰਵੈ ਸੁਠੀ ॥ ੧੬ ॥ ਵੜੀ ਮੇ ਕਜ ਨ ਕੋਰੀ
ਕੀ ਮੁਹੁ ਕਾ ਲਖ ਭਰੀ ਮੇ ॥ ਕਲਾਰਿ ਬੇਤੀ ਬੀ ਜੀ ਮੇ
ਕਿਹੁ ਕਾ ਨ ਸਗੀ ਮੇ ॥ ਵਟੀ ਪਿਘੈ ਪਿਘੈ ਪਿਘੈ
ਵੇਂ ਸਗੀ ਮੇ ॥ ਕਿਨਾਫ ਤਿਸ ਨ ਤਾਹਾ ਮਾ ਕਿਉ ਦੁਤਰ
ਤਰੀ ਮੇ ॥ ਮਾਗਿ ਲਾਇ ਮੰਦ ਰਿਸੈ ਤਿਸ ਨਾਨ
ਫਰੀ ਮੇ ॥ ਤਿਉ ਠਗੀ ਸੀ ਗਤਿ ਬੇਸੁਖਾ ਜੀ ਅਜੋਖ
ਹੁਤਰੀ ਮੇ ॥ ੧੭ ॥ ਬਾਮੁ ਹਗਾਈ ਵੇਸਾ ਪਾਤਮਪ

ਗੁਪਕਰਾਰੇ। ਅਦਪਿਜੁਏਖੇਲਦੇਜੇਹ। ਨਿਪਰਨਾਰੇ।
 ਅਹਨਿਪਰਾਈਲਖਮੀਠਗਚੇਰਚਗਾਗੇ। ਵਿਸਾਸ
 ਧੋਹੀਅਕ੍ਰਿਤਪਨਪਾਪੀਹਾਤਿਅਮਾਰੇ। ਲਖਕਰੋੜੀ
 ਜੋੜੀਅਨਿਅਦਗਦੁਤਾਅਪਾਰੇ। ਇਕੁਤਲੁਇ
 ਨਖੁਜਨੀਬੇਖੁਖਗੁਰਦੁਅਮਾਰੇ। ੧੬। ਰੰਗਜਮਨ
 ਗੁਦਾਦਰੀਕੁਲਖੇਤਸਿਧਾਰੇ। ਅਥਰਾਮਇਅਮਾਮ
 ਕੁਪਿਅਕਾਸੀਕੇਦਾਰੇ। ਗਇਅਪਿਰਗਸਰ

੩੫੫

ਸੁਤੀਗੋਮਤਿ ਦੁਆਰੇ। ਜਪਤਪਸਿਜਮਹੇ। ਮਜਗਸਭੇ
ਵਜਹਾਰੇ। ਅਖੀਪਰੈਦੇਭੇਭੈਦੇਤਿਹੁਲੇ। ਅਮਤੁਗੋ
ਮਲਿਨਥਿ ਤਰਹਾਤਿ। ਮਾਥੇਸੁਖਗੁਰਦੁਆਰੇ। ੨੦
ਟੋਸਾਦੀਨੇ ਤੜੇਜੀਗਲਗੁਪਾਲਾ। ਥਲੀਦਰੋਲੇ
ਪਰਬਤਏ ਤਾਲਾ। ਨਦੀਆਨਾਸੇਕੇਤੜੇਸਰਦਾ
ਮਸਰਾਲਾ। ਅੰਬਰਤਰੇਕੇਤੜੇਬਿਸੀਮਾਰਪਤਾ
ਲਾ। ਭਿਭਿਲਿਭੁਸੇਭੁਲਿ। ਮਭੁਵਜਲਗੁਰਨਾਨਾਏ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ਵਾਸੋ। ਬਾਸ। ਨਾਰੋ। ਸਾਮ। ਦਾ। ਜਿਉ। ਦੀ। ਵਾਸੋ। ਸੀ।
ਹਸਰ। ਜੋ। ਸਹ। ਜਿਉ। ਮਾਖੀ। ਵੇਖਾ। ਲੋ। ਸਾ। ਏ। ਰ। ਲੋ।
ਨ। ਪੁ। ਜ। ਨੀ। ਪਾ। ਜੀ। ਪਰ। ਨ। ਲੋ। ਮ। ਦੁ। ਹੋ। ਦਾ। ਮ। ਪੁ। ਗ।
ਇ। ਦੋ। ਬੋ। ਮੁਖ। ਬੇ। ਤ। ਲੋ। ॥ ੨੦ ॥ ਨ। ਰਿ। ਬੁ। ਤ। ਰ। ਹੁ। ਬ। ਹੁ।
ਸੁਖ। ਸੇ। ਜ। ਨ। ਜੀ। ਲੋ। ਪੁ। ਤੁ। ਨ। ਮ। ਨੀ। ਮ। ਪ। ਮ। ਮ।
ਤੀ। ਦੁ। ਜੀ। ਲੋ। ਦਿ। ਦ। ਜ। ਹ। ਸ। ਹੁ। ਦਿ। ਰੇ। ਦੇ। ਸ। ਹੁ।
ਜੀ। ਲੋ। ਸ। ਹੁ। ਬੁ। ਸ। ਉ। ਹੇ। ਮ। ਪ। ਦੁ। ਹੁ। ਖੀ। ਮ। ਰੁ। ਨ।

ਰੁਖੇਹਪਲਟੈ॥ ਨਿਤਿਉਨਿਦਕੁਪਰਨਿਦਹੁਗਰਿਮੁਸਿ
ਹਟੈ॥ ਮਾਪਦੁਹਥੀ॥ ਮਾਪਦੀਜਤਮਾਪਿਉਪਦੈ॥
ਕਾਂਉਕਪੁਰੁਨਚਖਿਣੀਦੁਰਗਪਸੁਖਾਵੈ॥ ਗਾਥ
ਨੀਰਨਵਾਣ॥ ਮੇਸਿਰਿਛਾਰੁਉਰਾਵੈ॥ ਤ੍ਰਿਮੇਸਿ
ਸਿਭੀਮੇਕਥੁਤਨਜਾਵੈ॥ ਸਿਮਲੁਰੁਪੁਸਰੇਵੀ॥
ਫਲੁਹਥਿਨਾਮਾਵੈ॥ ਨਿਦਕਨਾਮਾਵਿਹੁਇਮਾਜਤ
ਸੰਗੁਨਰਾਵੈ॥ ਮਨਾਮਾਗੁਜੇਥੀਮੇਸਰੁਸਾਥੁਮੁਹ

ॐ॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ मा ननु के बहिर्दृष्टेः कुर्यात् ॥
 ननु मनुजैः कदाचिद्विदुर्होति सद्युक्तैः विदुषां यथावत् ॥
 ननु विदुषां हि सुदुर्लभाः किं तत्रैकमिति भावः ॥
 ननु तैः निवृत्तानां मादृशं चित्तं आगच्छति ॥
 ननु ह्यलति पलति स्रुतनामसु हि विदुषां चित्तं विदुषां ॥
 ननु ॥ ३ ॥ इति ननु सध्यादृष्टिः पञ्च ब्रह्मणो मयी ॥
 इति कर्मणि माध्याम्ये पञ्च ब्रह्मणो मयी ॥

३५८

ਕਾ ਦੁਖੈ ਬਾਰਸਰੀ। ਬੰਨ੍ਹ ਪਾਸ ਨਿਉਤਰੀ।
ਇਕੀਤਰੀ ਰੀਰੀ। ਬਰਹਰ ਕੀ ਬੰਨ੍ਹ ਰਕਸੀ।
ਨਿਉਤਰੀ। ਨਿਉਤਰੀ। ਨਿਉਤਰੀ। ਨਿਉਤਰੀ।
ਕੀ ਰੀ। ਨਿਉਤਰੀ। ਨਿਉਤਰੀ। ਨਿਉਤਰੀ।
ਦੁਖੈ। ਨਿਉਤਰੀ। ਨਿਉਤਰੀ। ਨਿਉਤਰੀ।
ਸੁਗੀ। ਨਿਉਤਰੀ। ਨਿਉਤਰੀ। ਨਿਉਤਰੀ।
ਸੁਗੀ। ਨਿਉਤਰੀ। ਨਿਉਤਰੀ। ਨਿਉਤਰੀ।

ਬਕਤ ਸਿਸ ਪਾਨ ਦੇ ਦੋ ਦੋ ਹੋਏ ਖੋਟੇ। ਨਿਦਾ ਕੋਇ ਨ
 ਸਿਸੁ ਬਿਓ ਉਵੇ ਦੋ ਦੋ ਖੋਟੇ। ਸਭੁ ਨਾ ਦੇ ਸਿਰਗੀ
 ਹੀਆ ਨਿਗੀ ਜੀਗਰ ਜਾਏ। ਅਕੀ ਨਿਸਨ ਉਝੇ ਕੀ
 ਮਦੀ ਬੁਨੀ ਬਰ ਜਾਏ। ਨਥਾਨ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨੀਮਾਨ
 ਬਟੀਨ ਸੁਖਾਏ। ਕਰ ਜਲਾਮ ਅਧੀਗਰ। ਖੀਮਾ ਕਾ
 ਜੀਕਰ ਲਾਏ। ਸਭੁ ਨਾ ਖਾਲ ਸੁਹਾਦਰ। ਨਿਗੀ ਜੀਨੀ
 ਗਜਾਏ। ਗਾਹਤ ਗਾਹਿਗਰ ਦੇ ਦੁਨੀ। ਤਿਸੁ ਦੁਖਾਇ

ਮੇਰੇ ਦੋ ਦੋ ਹੋਏ ਖੋਟੇ।
 ਸਭੁ ਨਾ ਦੇ ਸਿਰਗੀ
 ਹੀਆ ਨਿਗੀ ਜੀਗਰ ਜਾਏ।
 ਅਕੀ ਨਿਸਨ ਉਝੇ ਕੀ
 ਮਦੀ ਬੁਨੀ ਬਰ ਜਾਏ।
 ਨਥਾਨ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨੀਮਾਨ
 ਬਟੀਨ ਸੁਖਾਏ।
 ਕਰ ਜਲਾਮ ਅਧੀਗਰ।
 ਖੀਮਾ ਕਾ
 ਜੀਕਰ ਲਾਏ।
 ਸਭੁ ਨਾ ਖਾਲ ਸੁਹਾਦਰ।
 ਨਿਗੀ ਜੀਨੀ
 ਗਜਾਏ।
 ਗਾਹਤ ਗਾਹਿਗਰ ਦੇ ਦੁਨੀ।
 ਤਿਸੁ ਦੁਖਾਇ

ਹਾਵੈ॥ **੬**॥ ਨਪਤੁਕਰੀ ਰੂਨਮਧਿ ਨੀਮੇ **੬**॥
 ਤੈ ਸੀਛਿਸ ਪੁਤੀਨਾ ਥੀਮੇ ਕੀਦੁ ਤੈ **੬**॥ ਸੁਖੀ
 ਖੇਤੁ ਨਿਜੀਮ ਈਘਨ ਹਰਿ ਦਰਸੀ ਤੈ **੬**॥
 ਗਿਆਨਮ ਗਾਹਗਾਹ ਵੀਤੈ॥ ਸਾਇਹ ਵਿਚਾ
 ਟਿਮਾ ਬਹੁ ਤੁਨਤੀ ਜਨ ਮਗਾਵਾਇ॥
 ਗੁਰਗਾਹੁ ਗਾਇਤੈ॥ **੭**॥ ਨਾਤਿ ਸੁਗੁਰੇ ਪੁਰਾ
 ਅਸਮਾਨਿ ਖਹੈ ਵੇ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਗੁਰੇ ਕੰਦਗਾ

ਨਾਮ

ਇਸੀਏ। ਨਾਤਿਸੁਭਾਰੇਸਾਇਕਾਨਦਾਹੁਵਹੀਏ
 ਨਾਤਿਸੁਭਾਰੇਤਰਦਰਾਫਲਸੁਫਲਦਲੀਏ। ਨਾ
 ਤਿਸੁਭਾਰੇਭਗਿਮਜਤਿਅਲਗਾਵਤਾਹੀਏ। ਭੁ
 ਰੇਸੁਭਾਰੇਮਾਕ੍ਰਿਤਪਾਇਮੀਦੀਹੁਮੀਏ। ਮਦਰਿ
 ਬਿਰਿਧਾਪਾਇਕੇਕੁਤੇਦਾਮਾਸਾ। ਧਾਰਿਮਾਮਾਣਸਕੇ
 ਮਹੀਤਿਸੁਮੀਦੀਦਾਸਾ। ਰਤੁਭਾਰਿਮਾਕੇ। ਜਾਕਾਰਿ
 ਮਨਦਤਾਸਾ। ਫਕਿਲੈਚਲੀਹੁਰੁਜੈ। ਕਾਰਿਕੇਹੀ

੩੬੦

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਨਗਰ ਪੰਨ ਪੰਨ ਪਾਤਿ ਮਗ। ੧॥ ਖਾਧੇ ਲੁਹਗਾ ੩੬੨
 ਨਾਮ ਹੋਇ ਪਿਰਿ ਪਾਤਿ ਦੋ ਦੋ। ਲੁਹਗਾ ਖਾਤਿ ਕਾਚਿ ਚਾ
 ਕਰਿ ਇਟਕੁ ਟਕੁ ਹੋ ਦੋ। ਲੁਹਗਾ ਖਾਤਿ ਪੀਪੁਤ ਹੋਇ
 ਸਰਲ ਜਾਪੈ ਦੋ। ਲੁਹਗਾ ਖਾਤਿ ਕੋਹ ਬਜੇ ਨਿਖ
 ਜੋ ਦੋ। ਦਾਟ ਦਟਾਉ ਲੁਹਗਾ ਖਾਤਿ ਠਿਧਰੋ ਦੋ। ਲੁ
 ਹਗਾ ਮਿਗੁ ਨਹਗਾ ਰਮਾਰਿ ਜਨਾ ਦੋ ਗੋਦੋ। ੧੧
 ਜਿਉ ਮਰਜਾ ਦਾਹਿ ਦੁਆਗਾ ਚਿਮਾ ਜਾਮ ਖਾਜਾ।

ਸਨਮਾਦਾਸਾਮਰਸਹਸਉਰੀਦਵਿਅਜਾਸਹੁਪ
ਰਿਜਦਾਈਮੇ।।ਦੀਮਦਰਾਜਾਸਹਾਨਪਾਦੀ
ਜਾਮਾਇਆਮਹਤਾਜਾ।।ਜਿਉਮਿਠੈਮਖੀਮਰੈ
ਇਅਕਾਜਾ।।ਉਪਰਮਸਾਲਦੀਤਾਕਹੈਦਿਗੁ
ਪਾਜਾ।।**ੴ**ਗਾਦਹੇਲਾਜਗਦਿਚਿਜਿਸਮੀ
ਕਾਸੁਇਨੇਨੇਪਾਇਦਾਹੋਇਦੇਵੇਖਾਗਾ
ਠਮਿਤਪੁਤਭੁ।।ਦਿਗਾਦਿਹਰਨਿਸਰੁਸਾਕਾਮੇਗ

ਭੋਗਸਰਾਪਹੈ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਪਾਕਾ ॥ ਤੈਮੁਤਸ਼ਿਰ
ਨਜਿਉ ਦਰਿਮਿਲੈ ਤਲਾਕਾ ॥ ਦੁਖੁ ॥ ਦਾਲਦਪ
ਨਾਦੋਜਕਾ ਅਉਤਾਕਾ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ਵਿਗੜੇ ॥ ਦਾਦਪਦਾ
ਕਾਂਜੀਦੀ ਚੁਖੇ ॥ ਸਹੀਸਮਣਾ ਜਲੈ ਚਿਟ ਗਾਰੀਧੁਖੇ
ਸੁਗਦਿਣਾਹੈ ਪਾਣੀਐ ਪਉਲਾਖਹੁ ॥ ਜਿਉਥੇ
ਦਮਾਦੀਅਤੀਸਾਰਖਣੀਰੋਗੁਮਨੁਖੇ ॥ ਜਿਉਜਾਲਿ
ਪੰਖੇਰੁਛਾਸਦੇ ਚੁਗਣਦੀਭੁਖੇ ॥ ਤਿਉਮ ॥ ਸਰਾਬੁਖੁ

੩੬੨

ਰੁਈ

ਭਾਰਦੀਵਿਨ ਪੇਦੇਸੁਖੇ॥ ੧੬॥ ਅਉ ਚਰ ਦਾ ਕਉ ਚਰ
ਦੀ ਚਪਲਦੇ ਰਖੀ॥ ਹੋਇ ਦੁਕਧਾ ਨਿਕਲੈ ਤੁਸਨ
ਮਿਲਿਅਖੀ॥ ਰਾਤਿ ਸੁਖਾਲਾ ਕਿਉ ਸਵੇਤਿ ਦੁਖੀ॥
ਦਿਅਖੀ॥ ਸੁਖਾ ਦੁਖੀ ਮਾਰਿ॥ ਜੇ ਉਚਹਰੈ ਨਰ
ਖੀ॥ ਤਾਕਦੁ ਕਾਈ ਨੇ ਤਾਕਦਾ ਲੁਕਾਰਿ ਰੁਖਾ ਮਤੀ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ॥ ਉਬਰੇ ਗੁਰਸਿਖਾਲਖੀ॥ ੧੭॥ ਭੀ
ਪੁਦਾਧੀ॥ ਕੜੀ॥ ਦਿਵਤਾ ਨਿਤਾਈ॥ ਸਾਹਬ

ਧਾਖੇਤਾਵਿਚਾਨਿਰਜੀਤਪ੍ਰਾਣੀ॥ ਅਜਿਓਧਾਅਰਧੁਤ੍ਰਵਾ
ਲਦੀਕਿਉਵਰਸੇਪ੍ਰਾਣੀ॥ ਅਜਿਓਥਵਗਾਵਿਚਾਬਕ
ਗੀਦਹਿਦੁਧਨਾਆਣੀ॥ ਭਾਕੈਅੰਦਰਿਭਾਕਵਾਲੰਭ
ਸਾਕਿਅਨੀਸਾਣੀ॥ ਅਜਿਓਚਮਚਦੇਗਾਇਮਾਰਿਓ
ਕੁਗਮਿਭੁਲਾਣੀ॥ ੨੬॥ ਗੁਛਾਰੋਇਪਿਛਲੁਆਰਿਓ
ਵਜ੍ਜਿਐਦਾਖੋ॥ ਅਕੈਕੇਰੀਖਖੜੀਕੋਈ॥ ਬੁਨਾਮਖੋ
ਗਾਹੇਜਿਉਸਹਧੋਸਦੇਨਹੀਸੁਇਲਸਖੋ॥ ਛਟਕਨ

੩੬੩

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਇਦੇਸਾਹਿਬਦਾਰਿਬਾਰੇ॥ ਨਿਦਿਨਿਦਿਬਰਨਿਜਿਰਾ
 ਸੀਆਸਰੁਸੇਹਥੀਆਰੇ॥ ਮਜਲਸਾਹਿਬਾਫਾ
 ਇਦੇਬੋਲਬੋਲਨਿਚਾਰੇ॥ ਗਲੀਦੇਬੋਲਚਾਏ
 ਦੇਹਜਗਾਹਸਦਾਰੇ॥ ਰਹਦਿਤਪਦਿਮੀਜਾਹੀਮ
 ਨਿਜੋਪਰਜਲਦਾਰੇ॥ ਤਿਉਸਾਗਿਸਿਰਪਲਿਸਨਾਪ
 ਖਾਢੋਮੁਖਹੰਤਿਆਰੇ॥ **ਮੰਮਰੇ** ਜਾਚਨੀਕਿ
 ਇਉਪਤਰੇ॥ ਰਾਈ॥ **ਮੁਕੁਨਿਰਾ** ਲਿਅਮਯੇਦੁ

੩੬੪

ਪਾਤਿਨਿਮਾਰੋ ਜੇਪਿਰਬਹੁਪਾਰਹੀਛਲਾਬੰਬਰਪੇਲ
ਰੋਮਮਮਰਬਲਾਵੇਚਮਦੇਚਾਕਰਵੇਚਾਰੋਜੇਮਦ
ਪੀਤਾਬਾਨਹੀਨੋਇਨੁਤੁਹਿਸਾਰੋਜੇਗਰਸਾਂਗਿ
ਰਤੁਦਾਸਿਦੁਸਦਕੁਨਹਾਰੋ॥੨੦॥ਪਰਤੀਰਿਪਦਿ
ਵਰਗਜੁਭੁਹਿਤਾਲਕਮਦਿਓ।ਇਪਾਤਿਮਾਏਤਰਦਾ
ਸਰਬਤਹਰਦਿਓ।ਨੁਹਿਨਗੇ।ਪਿਤਾਨਿਹਿਚਸਰੁਪਾ
ਯਨੀਦੋ।ਨਜਾਮਾਏਕਿਨਿਥੀਮੀਮਨੀਦਰੀਮਾ

ਭਵੰਤੋ ਅਭਿਰਿਪਾਟੇ ਬਿਗਲੀ ਕਾਇਆ ਮਾਰ ਕਰੰਦੇ
 ਸਾਂਗੋ ਅਦਿਰਿਸਾ ਬਤੇ ਸੇ ਬਿਰਲੇ ਕੰਦੇ ਮੇਰੇ ਜੇ ਮਾਪੁ
 ਤੇ ਦਿਸੁ ਦੇ ਤਿਸ ਤੇ ਕਿਸੁ ਪਿਆਰਾ ਜੇਪੁ ਭੁਭੁਨੈ ਪਾਹੁ
 ਕਉ ਦਰਖਾਇਹਾਰਾ ਬੇਜ ਰੋ ਬੇ ਪਾਤੁ ਵਿਰਿ ਪਾਰਥਿ
 ਤਾਰਾ ਮਾਗਲੇ ਉਜਾ ਜਿਪੈ ਕਿਸ ਕਉ ਪਕਾਰਾ ਕੇ
 ਕਰਿਖੇ ਤੈ ਪਾਇਦਾ ਜਿ ਕੋਲ ਹੈ ਨ ਸਾਗਾ ਜੇ ਗੁਰੁ ਰੁਰ
 ਮਾਏ ਸਾਂਗੁ ਕਰਿ ਕਿ ਮਾਸਿ ਪੁਦਿ ਚਾਰਾ ॥੨੨॥ ਜਲ

੩੬੫

ਦਿਤਕਾਗਾ ਨੂਹਤਿ ਉਪਮਾਮਭੋਪਾਨਿਪਾਏ ॥
 ਤੀਤੇਨਦੇਸੁ ਰੁਗਤਿ ਜਨਾਏ ॥ ਵਾਇਸਾ ਤਿਨਾਤਿ ॥
 ਰਫਾਜ਼ਿਗਾ ॥ ਉਰਾਏ ॥ ਮੁਹਾਦਿਚਿਗਾਰ ॥
 ਪਾਇਜਿ ॥ ਸਪੁਲੜਾਏ ॥ ਰਾਜਾ ॥ ਫਿਰੇ ॥ ਫਿਰੇ ॥
 ਸੁਇਦਖਾ ॥ ਟਾਏ ॥ ਸਾਰੇ ॥ ਮੰਦਾਰਿਸਾ ॥
 ਸਹਾਏ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ਪੇਤੀਹ ॥

੨ ਭਿਸਤਿਹਾਰਪੁਸਾਏ ॥

ਤੀਰਥਮਭਿਨਿਵਾਸੁਹੈ ਬਗਲਾਅਪਤੀ ਜਾ ਲਵੇ ਬ
ਬੀਹ ਵਰਸ ਦੇ ਜਲਜਾਇਨ ਪੀਤਾ ਵਗੁ ਸੁਗੰਧ ਨੇਹੇ ਵ
ਏ ਪ੍ਰਮਲ ਸੀਰਗਲੀ ਜਾ ਪੁਪਾਸੁ ਬੁਨਸੁ ਬੁਈ ਕਰਮਾ
ਦਾ ਹੀ ਜਾ ਨਾਭਿਕ ਬੁਰੀ ਮਿਰਾਏ ਵੇਤੇ ਤੁਰੀ ਜਾ ਸ
ਤਿਗਰਸ ਚਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਮਾਹਿਕਾ ਲੈ ਮੀਰਾ ॥ ੨ ॥ ਨੀਲਾ
ਗੇਏ ਮਟਾਵਿ ਚਪੇ ਰਿਗਦ ਜੁਰਤਾ ਜੀਗਾ ਅਮਿਦ ਰਿਜਾ
ਇਕੋ ਪਾਖੰਡ ਕਮੰਤਾ ਦਰਿ ਸੇਵੈ ਮਿਰਗਾ ਵਲੀ ਹੋਇ

੩੬੬

ਬਹੋਅਵਤਾਰ ਕਰੈਹਕੁਮਤਿਸਮਾਰਿਲੀ ਕੁੜੈਸਾਦਿਸਤਾਰ
ਬੋਨਾਦੁਪਾਤੁ ਤੁਘਾਤਿਸਮਾਜਿਉਮੁਲੀਬਤਾਰ ਸਤਿਕਿ
ਗਹਿਸੀਣਾਸ ਰੀਐਕਰਿਕੁਜੁਕਪਤਾਰ ॥ ਚੈਕੁਕੁਕੁਕੁ
ਚੇਰੀਆਓਕਿਦੁਖਭਾਰੀਨਕੁਕੁਨੁਫਜਿਦਫੀਮੇਰੈ
ਪਰਨਾਰੀਆਉਪਟਰਧੇਮੁਗਾਜਿਉਦਿਤੁਗਾਹਜੁਦੀ
ਨੀਉਕੁਹਲਿਨਾਮਾਵਈਪਰਵੇਲਿਪਿਆਰੀਦਿਗਲਿ
ਹੋਵਿਨਿਕੁਤੀਆਮਇਮੁਰਦਚੀਪਾਪਹੁਮੁਨਿਨਤੀ

ਮੇਰੇ ਦਿਲੀ ਤਿਖਾ ਮਾਰੀ॥ ੩੫ ਚਾਨ ਵਿਚੇ ਦਸ ਪੁਜਦੀ ਚਮ ॥ ੩੬॥
 ਕੈਟ ਨਾਨਾ ਸਾਇਰ ਕੀ ਦ ਬਰਾ ਬਰੀ ਕਿਉਂ ਗਾਇਵਾ ॥
 ਕੀਤੀ ਇਉਨ ਅਪੜੇ ਕੁੜਾ ਤਿਸੁ ਮਾਣਾ ਨ ਨੇਹਾ ਲੁਕਾ ॥
 ਦੁਆ ਪਾਸਿ ਇਮਾਣਾ ਜਿਨ ਤੁਸਾ ਜਿਨਿ ਗਾਇਆ ਦੇ ॥
 ਪਿਛਾਣਾ ਮੁਢ ਹੁ ਪਥਹੁ ਮਿਥਿਆ ਤੁਧੁ ਮੁਖ ਪੁਜਾਣਾ ॥
 ਕੈਹਾਂ ਦਿਸੈ ਉਜਨਾ ਮਸਾ ਮੰਦਿ ਰਿਚਿਤੈ ਹੁ ਰਿਮਾਤਿ ॥
 ਲੁਕਾ ਮਾਤ੍ਰ ਜਿਉ ਫਲੁ ਕੀ ਮਨ ਕਿਤੈ ਜੇਹੀ ਕਲੀ ਕਲੇਰਿ ॥

ਦੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੁਹੁ ਰਿਤੈ। ਪੈ ਸੁ ਦਿਸਨ ਰੰਗ ਲੇ ਮਰੀ ਮੇ
ਗਲਿ ਤੈ। ਘਰੀ ਸੁ ਮਾ ਲਿਓ ਦੇ ਸੁ ਮਾ ਜੁ ਮਾ ਬਜਾਇ
ਏ ਟੀ ਸੰਗ ਤਿ ਮੀ ਹਿ ਮਾ ਦੁਖ ਦੇਈ ਮਿਤੈ॥੫॥ ਬਿਧਿ
ਨਾ ਦੁਸੁ ਦੁਇ ਏਕੇ ਜਿਓ ਮਿਰਗਾ ਦਿ ਵਾਹੈ। ਬ੍ਰੀ ਦਰੁ
ਮਾ ਸੁ ਲਾਇ ਜਿਓ ਮਛੀ ਫਾਹੈ। ਕਦ ਨਾ ਦਿਖੈ
ਖਿਜਾਇ ਰੁ ਵਰੇ ਦੇ ਸਾਹੈ। ਵੀ ਪਕੜੇ ਤਿ ਪਤੰਗ ਨ ਦੁਖ
ਨ ਜਿਓ ਦਾਹੈ। ਕਲਾ ਰੂਪ ਹੋਇ ਹਸ ਤਿ ਨੀ ਮੇ ਗਲਿ

ॐ॥ ਤਿਉ ਨ ਕਟ ਪਥਿ ਹੋ ਮੀ ਹਿ ਮਾਮਿ ਲਿਖ ਕਿ ਨਿਤ ਹੋ
 ॥ ਹਰਿ ਚ ਦੋ ਉਰੀ ਦੇਖ ਕੇ ਕਰ ਦੇਹੁ ਰਵ ਸਾਥ ਲਹਿ
 ਤੁਪ ਨਿਰੁਠੀ ਮਾ ਕਿਉ ਲਹੇ ਪਿ ਮਾਸਾ ਸੁਹੇਦੁਰਾ
 ਨਕ ਮਾਣੁ ਮੇ ਕਾਰਿ ਰੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ਭਾਇ ਮਾਇ
 ਵਨ ਹੋ ਬਿਰਪੁ ਜੈ ਕਿਉ ਮਾਸਾ ਬਾਜੀ ਗਰ ਦੀਖੇ
 ਰੁਜਿਉ ਸਰਕੁ ਰੁਤ ਮਾਸਾ ਰਲੈ ਜੁ ਸੰਗ ਤਿ ਮੀ ਹਿ ਮ
 ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਕੋਇ ਲਕਾਉ ਰਲਾਈ ਮਨਿ

੩੬੮

ਕਿਉ ਹੋਵਨਿ ਖੇਕੇ ॥ ਤਿਉ ਨਿਦ ਕਜਗ ਜਾਹੀ ਮਾਨਿ
ਨ ਕੋ ਨਾਨਿ ਵਿਕੇ ॥ ਬਗ ਲੇਹ ਸਬਰਾ ਬਰੀ ਕਿਉ ਜੀ
ਮਿਦੇ ॥ ਤਿਉ ਮੁਖ ਚੁਟਿ ਕਢੀ ਮਾਨਿ ਮਾਹਿ ਕਾਨੇ ਵਿ
॥ ਕਿਆ ਨੀਹਾ ਹੀ ਮਾਹਿ ਮਾਧੋ ਰਸਾਨੀ ਸਿਕਾ ਸਿਕਾ
ਰਿਖ ਹਵਾ ਮਾਹੀ ਮਾਨਿ ਓਇ ਪੀਰ ਰਾਫੇ ਟਿਕਾ ॥
ਤੀਨੀ ਗਾਰ ਕੇ ਨ ਦੇਸਰੁ ਹੋਇ ਇਕ ਠੇ ॥ ਗਾਜਾ ਪਰ
ਹੋਵੇ ਕਰਿ ਸਾਂਗਾ ਉਪਠੇ ॥ ਇਕ ਨ ਸਕਰੈ ਧਰੁ

ਦੇਖ ਰੁਲੀ ਨਾ ਪਿਛੇ ਦੇ ਪਛਤਾਇ ਦਾ ਓਹੁ ਫਲ ਨ ਲੈ
॥੧॥ ਪੈ ਪੈ ਜੇ ਕਪੜੇ ਪਰਸਾਵੇ ਸੁਆਮੀ ਛਾਵੇ
ਹੁਣੀ ਬਹੁ ਦਰਬਨ ਦੇ ਸੁਆਮੀ ਹਥੀ ਮਾਰੀ ਸੁਗਮ
ਪਰਵੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰੁ ਦਾ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣਾ ਵਿਚ ਜਾਵੇ ਸੁਗਮ
ਸੁਆਮੀ ਪੁਰਖ ਨਗਇ ਪੁਰਖ ਤਾਇ ਵੁਕਾ ਮਾਇ ਕਿ ਕਰੇ ਸੁਗਮ
ਸਵਿਦੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਦਾਇ ਦੇ ਕਉ ਵੁਕਰੈ ਮਦੇ ਸੁਗਮ
ਗਲੀ ਜੋ ਮਹੁ ਪਾਈ ਮੇ ਤੇ ਤਾ ਕਉ ਫਾਸੀ ਮਿਲੈ ਨਹ

ਤੁਸਿਆ ਭਿਖੇ ਕਾਂਝਿ ਗੁਹਰਿ ਗਾਸੈ। ਜੇਹਾ ਵਰੀ ਨ ਜਿਪਈ
 ਸੀਹੁ ਸਹਾਇ ਦਾਸੈ। ਰਾਗਿ ਤਕਾਇ ਤਨਾਉ ਜਿਹੀ ਭੁਟਭੇਖ
 ਉਦਾਸੈ। ਜੋ ਬਨਰੂਪ ਨ ਮੋਹੀ। ਮੇਰੀ ਗੁਕ ਸੀਭੁ ਤੁਰਾਸੈ।
 ਦਿਖੁ ਸੇਵਾ ਦੇਹਾ ਗਾਇ ਪਿਰਮਿ ਲੈ ਨ ਗਾਸੈ।
 ਤਨ ਦਾਏ ਪਾਈ। ਮੇਰਾ ਮਰਿ ਆਤਮਾ ਜੁਹੀ। ਮਾਝੁ ਮਸਾਹੀ
 ਜੇ ਮਿਲੈ ਦਿਚਿ ਕਰੁ ਚੁਹੀ। ਮਿਲੈ ਨ ਵਰੀ।
 ਸੀਮਰੁ ਦਿਹੁ ਨੁਹੀ। ਹਿੰਦੁ ਚੀਲੁ ਵਰਤੀ। ਖਰਸੁਰ

੩੭੦

ਰੁਸਹੈ। ਕਿ ਤੁਮ੍ਹਨਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ। ਮੇਰਾ ਮਾਈ ਮਾਜੁ ਦੁਖੈ
 ਦਿਵਹੈ। ਕਾਤਿ ਨਹੈ ਦਈ। ਗਿਉਂਦਿ ਦੁਖੈ।
 ਲੋਨਤੀਰਾ ਨਾਗਤੀ। ਆਰੁ ਰੁਖੁ ਅਲਵਾਸੀ।
 ਮੇਰਾ ਪਾਈ। ਮੇਰੇ ਦੁਖੁ ਅਟਾਪ ਨਾਸੀ। ਨਿਹੈ ਰਹਿ।
 ਲੋਦੁਖੈ। ਰਗਉਦਾਸੀ। ਰੁਸਮ ਨਗਾਇਕੈ।
 ਮੇਰੇ ਦੁਖੈ। ਹਨਿ ਦਾਸੀ। ਜੇ ਪਾਈ। ਮੇਰੇ ਦੁਖੈ।
 ਮਾਜੁ ਦੁਖੈ। ਦਿਵਹੈ। ਰੁਖੁ ਕਾਤਿ ਨਹੈ ਦਈ।

ਜਗਤੀ ਬੂਟੀ ਜੇਜੀ ਵੀ ਮੇਰੇ ਕਉ ਮਰੈ
 ਨੰਤੁ ਗਤਿ ਤਮੰਤ ਬਾਜੀ ਗਾਰਾ ਓਇ ਬੂਟੇ ਹੀ ਦਿਸੰਤ
 ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਿਰਖੀ ਪਾਈ ਮੇਰੇ ਕਾਸਟ ਬੇਸੰਤੁ ਗਾਮੀ
 ਨਦੀ ਗਾਰਾ ਪਕਾਰਿ ਠਗ ਬੇਰਨਾ ਮੰਤੁ ਗਾਮੀ ਨਗਤੀ
 ਜਗਤੀ ਮਾਮਾ ਪਰਾਪਤੁ ਵੰਤੁ ਗਾਮੀ ਦਿਵੰਤੁ ਮੁਕਤਿ ਨ
 ਜੇਦੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰੰਤੁ ਗਾਮੀ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਮ
 ਜੁਗਿ ਮਾਗਨਿ ਬਿਰਖੀ ਪਾਈ ਮੇਰੇ ਕਾਸਟ ਗਾਇ ਮਾਮ

੩੭੧

ਖੀਆਪਿ ਮਾਮਦਿਰਿਨਾਈਮੇ॥ ਸੁਤੁ ਕੋਲੈ
 ਤੀਨਾਗਿ॥ ਤੁਥਨਪਾਈਮੇ॥ ਜਾਦੁਇਹਹਿ
 ਕੁਰਿਗਿਆ॥ ਮਾਚਵਸਾਈਮੇ॥ ਕੁੰਜਜੀਮੇ॥
 ਕਾਦਿ॥ ਤੇਜਿ॥ ਉਜੁਪਿਪਗਾਈਮੇ॥ ਗਦਿ॥ ਹੁਗਾਈਮੇ॥
 ਨਪਦੁਈ॥ ਫੁਰਮਾਈਮੇ॥ ਜਾਈਮੇ॥ ੧੫॥
 ਬਸਿ॥ ਬਿਰਾ॥ ਹੋਕਿਉਹੋ॥ ਇਬਜਾਜਾ॥ ਕੁਤੇਕਮਿ॥
 ਈਨਸਰਾ॥ ਫਿਸਾਜਾ॥ ਰਤਨਮਈ॥ ਗਲਿ॥ ਫਾਂਦੁ॥

ਹੀਨ ਕਾਜਾ ਗਾ ਦੁਹੁ ਚੀ ਦਲ ਲਈ ਮੇਰੇ ਹਿਰਾ ਪੀਰਾ ॥ ੩੧ ॥
 ਜੀ ਮੇਰੇ ਮਾਹਿ ਮਕਤੀ ਵਿਚੋਂ ਦੇ ਬਾਜਾ ਸਚ ਸਚਾ ॥
 ਫੀ ਮੇਰੇ ਕੀ ਕਤਾ ਪਾਜਾ ॥ ੩੨ ॥ ਅੰਤ ਵਿਚ ਪੁਤਰ ਗਾਵਾਰ
 ਲੀ ਕਤਾ ਵਾਸਾ ਪਾਲੀ ਦਉ ਦਾ ਚਰਿਤ ਪਾਰਿਦਿਤ
 ਨਾਨਾ ਬਦਰਾ ਸਿਰ ਦੇਰਾ ਚੀ ਮੇਰੇ ਨਿਰੰਗੁ
 ਜਿਉ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਖੇਤੀ ਦੇ ਚਿਨਾ ਹੀ ਕਿਰਮ ਜਾ ਪਰਪ
 ਕੁਜੇ ਆਪਣਾ ਮੁਰਖ ਸਿਰ ਮਾਹਾ ਮਾਹਿ ਹੋਰ ਮਾ

ਪੁਗਾਣਾਇਦਾਓਹੁਦਰਾਮਭਾਣਾ॥੨੨॥ ਕੀਤਾ
ਨਥਾਸੀਮੇਸਤੀਦਾਰਾਗਾਹਥਮਰੇਜੀਮਖਾਵੇ
ਸੀਹਥਾਗਾਮਫਰਰਗਨਪਜਈਬਿਸੀਮਰੁ
ਮਾਰਾਗਾਦਿਖੇਨਕਮਕਉਤਿਆਕਿਉਹੋਇਸਿਕ
ਜੇਸੁਮਰਿਜੀਸਿਜਰੀਰਾਜਾਨਰੁਤਾਗਾਮ
ਮਾਪੁਗਾਣਾਇਦਾਓਹੁਦਰਾਗਾਦਾਗਾ॥੨੩॥ ਪੁ
ਦਜਿਕਰਿਓਬਾਹਰਿਜਗਾਜਾਣੀਧਨੁਪਰ

ਵਖੀ ਮੇ ਮਸਤਾਕਿ ਪਰਵਾਹੈ। ਦਾਦ ਦਾਦ ਮੇ ਮਸਤਾਕਿ
 ਵੇਖੈ ਦਾਹੈ। ਸਰੁ ਕੇ ਸੀ ਸਨਿ ਦਾਹੈ ਦਾਚਾ ਮੇ ਮਸਤਾਕਿ
 ਇਹੈ ਗੋਰਖ ਦੇ ਗਲਿ ਹੀ ਦ ਜੀ ਜਗ ਨਾਥੁ ਖਾਹੈ ਗੁ
 ਰਪਰ ਚੈ ਗੁਰ ਮਾਖੀ ਮੇ ਸਚੁ ਸਚਿ ਸਿਦਾਹੈ ॥੨੦॥ ਗ
 ਰੁ ਮਾਖੀ ਰਾਪੀ ਗੁ ਨਹ ਗਾਰੁ ਹਉ ਬੇ ਮੁਖ ਮਿਦਾ ਚਿਰ ਸ
 ਰਜਾ ਮਚਹਉ ਪਰ ਪਰ ਜੋ ਹਿਦਾ ਗਲਿ ਦਕੁ ਸਟਹ ॥
 ਮਖੈ ਰੁਠ ਗਦੇ ਸੁ ਠਰੀ ਦਾਗ ਕਸ ਕੋ ਧਮਦ ਨ ਕੁਮੋਹ ॥

ਹੀਕਾਰਕ ਤੇ ਦਾ ਗੀਬਸਾਸ ਪਾਰੀਆ ਮਾਭਿਤ ਪਾਉਂਦੇ
ਰਖੰਦਾ। ਸਿਮਰੁ ਮੁਹੀ ਦਾ ਦੁਹਾ ਮਾਸ ਤਿਕੁਰ ਕਰ
ਦਾ। *ਕੁਛ ਕੁਛ ਰੁਤੀ ਹਾ।*

ਹੀ ਰਿਸਾ ਤਿਕੁਰ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਇਕੁ ਕਰ ਉਪਸਾ ਉਕੇ ਰਿਓ ਮੀਕਾਰਾ ਮਕਾਰੁ ਧਰਮ
ਮਾਮ ਮਕਾਰੁ ਧਰਮ ਤਿਵਿਛੋ ਤਿਕੇ ਵਿਦੁ ਧੰਮਾ ਮਕਾਰੁ
ਹਾਇ ਮ। ਜਨੁ ਵਿਚੋ ਧਰਤੀ ਰਖੀ ਮਾਨੁ ਧਰਤੀ

ਦਰਿ ਨਿਰੁਧਗਾਇਆ ਆਕਾਠੈ ਅੰਦਰਿ ਸਰੀਧਰਿ ਅ
 ਗਿਹੋਟੀ ਸੁਫਲੁ ਫਲੁ ਨਾਇਆ ਪਉੜ੍ਹਾਇ ਏਕੈ ਸੰਤ
 ਗੋਤਿ ਨੇਵੇਰੀ ਮੇਲੁ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਸਤਾ ਮਸਸਾ
 ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸੁ ਮਹੇਸ ਉਪਾਇਆ ਜੁਗਾਦਿਗੁਲ
 ਚਲਤੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਦਾਰੁਪਕਰਿ
 ਸਰਜੁ ਚੰਦੁ ਚਰਗੁ ਬਨਾਇਆ ਰਾਗਿ ਤਾਰੇ ਚਮਕ
 ਦੇ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਦੀਪਕੁ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇਆ ਸੁਰਜੁ ਦੇ

੩੧੪

ਕੀ ਕਾਰੁ ਦਿਹਿ ਤਾਰੇ ਦੀਪਕ ਰੂਪ ਲੁਕਾਇਆ ਨਾ ਲਖਵੀ
ਉਕਵਾਉ ਵਿਚਿ ਤੇ ਲਿਖਤੋ ਲੁਨ ਤੇ ਨਿਤੁ ਨਾਇਆ ਨਾ
ਅਕਾਰਾ ਅਕਾਰੁ ਜਿਸੁ ਪਰ ਵਦਗਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ਅ
ਇਆ ਨਾ ਲਖ ਬਗਤਿ ਗਤਿ ਅਤਿ ਮਗਮ ਹੈ ਮਕ
ਨਹਿ ਅਨਕ ਸਿਖਾਇਆ ਸੁਇ ਸੁਇ ਮਾਖੁ ਮ
ਸੁਣਾਇਆ ਮਾਖਾਇ ਬਾਣੀ ਗਾਰਿ ਜਗ ਜਨ ਬ
ਰਵਰ ਪਰ ਬਸਾ ਜੇ ਗਤਿ ਨ ਲੋ ਅਚੈ ਉਦਹਿ ਰੁਦਕ ਕਿ

ਕੀਹ ਕ੍ਰਮ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਵਾਜੇ ॥ ਚਾਰੇ ਕ੍ਰੋੜਾ ਦੀਪ ਤਲ ਚਿਖੰ
 ਕ੍ਰੋੜ ਹਿੰਦਿ ਸਿਵ ਜਾ ਨਿਵਾਜੇ ॥ ਇਕ ਸਾਇ ਸਾਖਾ ਹਿੰਦਿ
 ਚਿੰਦੀ ਹਿੰਦਿ ਕੀ ਹਲ ਖਉ ਪਾਜੇ ॥ ਇਕ ਸਾਇ ਕਤਮੁ
 ਨਿੰਦਿ ਚਿੰਜੀ ਮਜੀਤ ਮਾਦ ਗਾਦ ਤਾ ਬਿਰਾ ॥ ਚੁਪੁ ਮ
 ਨੁਪ ਸਰੂਪ ਕਾਰਿ ਰੰਗਾ ਬਿਰੰਗਾ ਤਰੰਗਾ ਮਾਰ ॥ ਪਉ
 ਦੁਪਾਣੀ ਪਰਨ ਉਦਰ ਦਾਜੇ ॥ ੩ ॥ ਕਾਸਾ ਉਲਾਹਤ
 ਜਾਨੀ ਲਾਪੀ ਲਾਹਾਰਿ ਮਾਸਾ ਜੇ ॥ ਰਸਕ ਕਾਰਿ ਦਿਸ

੩੭੫

ਮਾਦਸਾਦੁਲੀ ਰੁਹਜਾਪਨਖਾਜਮਖਾਜੋ। ਮਿਠਾਕਥਿਜੁਖ
ਟੁਰਸਾਦਿ ਰਾਸਾਓਸਨੁਦਾਛਾਜੋ। ਗਿਧਸੁਗੰਧਅਦੇ
ਸੁਕਾਰਿਚੇ ਮਾਦੀਦਨੁਕੇਸਰਕਾਜੋ। ਮੇਦੁਕਥੁਗੰਧ
ਟੁਲਅਥਿ। ਚੂਰਕਪੂਰਮੰਦਾਜੋ। ਰਾਗਨਾਦਸਿਖਦ
ਬਹੁਚਉਦਿ ਹੀਦਿਦਿਆਮਨਹਦਗਾਜੋ। ਲਖਦੀ
ਮਾਓਕਰੋ ਕੇਜਹਾਜੋ। ॥ ਸਤਸਮੰਦਅਥਾਹਕਠਿ
ਰਤਨਪਦ ਰਥਗੁਰੇਭੰਗਾਰਾ। ਅਹੀਮਨਖੇਤੀ।

ਕਦੀ ਛਾਵ ਨ ਰੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ਤੁਰਵਰਛਾਇ ३੭੬
 ਆਫੁਨ ਛਨ ਸਾਖਾ ਪਤਮੂਲ ਬਹੁ ਭਾਗ ਪਰਬਤ
 ਅੰਦਰਿ ਅਸਟ ਪਾਤੁਲਾਨ ਜਵਾਹਰਿ ਪਾਥਸ ਪਾਗਾ
 ਚਰਿਤਾ ਸੀਹਨ ਖਜੋ ਨਿਦਿ ਚਿਮਿਲਿ ਲਿਦਿ ਛੁੜੇਵ
 ਰੂਪ ਰਵਾਰਾ ਜੀ ਮਨੁ ਜੀਵਨੁ ਮਰਨੁ ਦਿਚਿ ਰੁਵਨ
 ਸੁਪੁਰੁਰਾਇ ਹਜਾਰਾ ਮਾਣਸ ਦੇਹ ਪਾਰਉਤਾਰਾ
 ॥੫॥ ਮਾਨੁ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੋਇ ਗਰਛਨ ਦੇਹ

ਛਾਰਾ ਪਾਣੀ ਧਾਰਾ ਕਰਿ ਪਤਲਾ ਉਝੈ ਨਪ ਉਝੈ ਖੁਸ਼ੀ
ਘਾਰਾ ਘਰ ਨਿਕੰਡਾ ਵਿਚਿ ਰਖਿ ਮਨੁ ਨ ਰਖੈ
ਮਹਿ ਉਦਗ ਧਾਰਾ ਕਰੈ ਉਰਧਤ ਪਗੁ ਭਵਿ
ਸਾਨਾ ਵਿਸਰੈ ਜਦੁ ਹਾਰਾ ਦਿਸੀ ਮਹਿ ਨੀਤੀ
ਸਿਮਰਣੁ ਕਰੈ ਕਰੈ ਨਿਸਤਾਰਾ ਜਮ ਦੇ ਮਾਇ
ਹਿਮਾਨ ਦਿਨ ਮਾਏ ਰਖਿ ਦੁਹਾਰਾ ਸਾਹੁ
ਜਿਸਾ ਵਦੁ ਧਾਰਾ ਵਾਰੈ ਰਵਰਤ ਨਰਗ ਵਾਇ

ਇਸ ਮੇਰਾ ਮਨ ਰਹੁ ਬਾਰਾ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਪਦੁਹ ॥੩੧॥
 ਸਿਹ ਸਿਗਾਵੇ ਸਰੁ ਪੁਰ ਵਾਰਾ ਸਰੁ ਨਾਮ ॥ ਦੁਪਾਈਆ
 ਰੁਦੁ ਟੁਟੇ ਨ ਜਾਰੁ ਦੁਟੁ ਦੁਕਾਰਾ ਨਾਨਕਿ ॥ ਏਕਿ ਕਿਸੇ
 ਹਲੇ ਏਨਿ ਮਸਿ ਸਾਬਾ ਪਿਮਾਰਾ ॥ ਖਹੁ ਬਿਦੁ
 ਬਿਦੁ ਕਾਰਿ ਬਿਦੁ ਕੀਤਾ ਪਰਬਤੁ ਭਾਰਾ ॥ ਸਤੁ ਸਿਤੁ ਪੁ
 ਦਇਆ ਪਰਮਾ ਮਰਬੁ ਸੁਰਬੁ ਥਾਵਿ ਸਾਰਿ ॥ ਦਿਸਾਯਾ ਕ
 ਮਰੇ ਧਰਿ ਰੋਧਾਵਿ ਚਿਲੇ ਭੁਮੇ ਪ੍ਰੇਮਾ ਮਹਿ ਕਾਰਾ ਮਹਾਜ

ਨਿਛਾਥਵੇਰਾਗਾ ॥੧॥ ਚੈ ਇਸੁ ਚੇਤਾ ਅਏ ਤੁਇ ਦਾਮ
ਖੀਹੋਦੀ ॥ ਨਾਹੋਲਾ ਵਿਰੀਸਿ ਤੁਹ ਜਾਨੁਦਾਤੁ
ਹੈ ॥ ਚੈ ਸੁਭ ਚਿਸਸੋਆ ਬੋਲਾ ਕੀ ਨੀਹੋਦੀ ਜਸਾ
ਅਜਸਮੋਹ ॥ ਹਨਸੋਆ ਗਿਰਾਜੀ ਚੈ ਹੋਦੀ ਦੁਖ
ਵਿਚੈ ਵਿਸੁ ॥ ਪੋਲਿਸੁ ਹਿਚੈ ਸਾਗਿ ਦੁਖ ਮੀ ਮੂਤਸਮ
ਸਾਰਿ ਪਿਲੇ ॥ ਅਰਦੁ ਮੀ ਦੁਖ ਮਾਸ ਤਾਸਨ ਦੁਖ
ਸਰਪਾਅਰਾਨਿ ਵਲਿ ਹੁਥ ਪਾ ਕੋਰੇ ॥ ਲੋਰੁ ਪਾ ਕੋਰੇ

ਨਾਮਾ ਸਮਝੈ ਨਾਹੀ ਟਿਬਾਟੋ ਮਾਮਾ ॥ ਨੂਨਾ ਪੈਗੀਰਦ ॥ ੩੭੮
ਈਟਗਾ ਮਾਰਨਿਉ ਠਿਖਲੋ ਮਾਮਾ ਹਰ ॥ ਹਥ ਨ ਚਾਈ ਮੇ ॥
ਮਾਸਾ ਬੀਧੀ ਹਾਰ ਪਰੋ ਮਾਮਾ ॥ ਉਦ ਮੁਠਿ ॥ ਨਤਿ ਨ ਮਾਦੁਈ
ਦੇਹਿ ਬਿਦੇਹ ਨ ਨਵਾਨ ਰੋ ਮਾਮਾ ॥ ਹਰ ॥ ਦੁਸਤ ਦੁਛਰੁ ॥
ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ॥ ਦਿਚਿ ਦੁਖਿ ਮਾਰੋ ਮਾਮਾ ॥ ਪਟੀਖੀ ਮੇਨ
ਖਸੀ ਹੋਇ ਸਪਹੁਰ ਬਿਅਮੜਾ ਮਾਮਾ ॥ ਮਾਮਾ ਗੁਣੁ ਮ
ਦਗੁਣੁ ਨਵੀ ਚਾਰ ਦਾਨਾ ਉਪਕਾਰੁ ॥ ਉਕਾਰ ਮਨੇ ਮਾਮਾ ॥

ਸਮਸਾਰਿ ਤਿਸੁ ਹਾਮਿ ਮਾਰਸੁ ਸੋ ਮਾਗਾ ॥ ਦੀ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਮਿ
ਨੂੰ ਮਿ ਮਾ ਮਾਸਾ ਵੈਤੀ ਉਦਰੁ ਮਝਾਗੇ ॥ ਰਸ ਕਾ ਸਖਾ
ਨਿਲ ਜਹੋਇ ਵੁ ਹਿਛੁ ਹਿਧਰਇ ਧਰੈ ਪਗਾਧਾਗੇ ॥ ਪੇ
ਵਿਚੁ ਦਸਾ ਮਾਹੁ ਤਾਖਿ ਪੀੜਾ ਖਾਇ ਜੇਹੇ ਪੁਤੀ ਪਾਸੇ
ਜਾਇ ਕੇ ਪਾਲੇ ॥ ਸਟਕਾ ਰਿਖਾਨ ਪਾਨਾ ਦਿਓ ਸੇਸ
ਸਾਗੇ ॥ ਗਾਤ੍ਰਿਕਾ ਦੇਇ ਪਿਮਾਇ ਦੁਧ ਪਾਈ ਦਈ
ਦੇਇ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਛਾਟਨ ਭੋਜਨ ਪੋਖਿ ਮਾਤੁ ਦਈ

ਗਾਇ ਪੜ੍ਹਾ ਨਿਚਿਤ ਰੋਗ ਪਾਧੋ ਪਾਧਿਸ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਖਾਖਿਸੁ ॥ ੩੭੮ ॥
 ਟਾਇਰੋ ਇਸੁ ਚਿਅਮਾਰੋ ॥ ਚਿਰੁ ਦੁਤਰੋ ਏਕੁ ਚਉਤਾਰੋ ॥
 ॥ ਚਉਤਾਰੋ ॥ ਖਤਾ ਅਨਿਦੁ ਵਿਚ ਪੁਤੈ ॥ ਕੜਾ ਆਈਰੋ ॥
 ਈ ॥ ਰਹਸੀ ਅੰਗਨ ਮਾਦੁਈ ਗਾਵਹਿ ॥ ਹਿਲੜੇ ਸੁਖ ॥
 ਜੋਈ ॥ ਫਿਰਾਸੀ ਪੁਤੁ ਵਿਆਮਾ ਹੀ ਮੇਘ ॥ ਲਾਂਦਾ ਗਾਂਢਿ ॥
 ਕੁਲੋਈ ॥ ਸੁਖਾ ਸੁਖੇ ਮਾਵੜੀ ਪੁਤੁ ਨਹੁ ਦਾਸ ॥ ਮਨਾ ਮਲੋਈ ॥
 ਨਹੁ ਨਿਤ ਕੰਤ ਕੰਮਿ ਤੁਢੇ ਦਿਵਿ ਹਰੋ ॥ ਦਸੁ ਸੁਵਿਗੋਈ ॥

ਸਮਝਿਓ ਪਕਾਰਿ ਇਸਾਰ ਕੋ ਪੁਤ ਕਾ ਪੁਤਿ ਚ ਕੀਉ ਮੁਖਿ
ਹਿ ਦੇਸਰ ਵਰੁ ਦਿਰਸਾ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਕਾਸੀ ਦੇਸੁ
ਗੰਗੇ ਮੇਕੀ ਤੋਰਿ ਸਾਂਝ ਕੰਤ ਪਿਅਮਾ ਭੋਗੁ ॥ ਮੇਸੀ ਸਾਂਝੀ ਦਿਸ
ਗੰਗਾ ਮਾਪਿ ਮਦੀ ਦਾਹਿ ਮਾਦਿਸਾ ਗੰਗਾ ਸੁਖਾ ਨੁਖੀ
ਦਾਹਿ ਮਾਗੁ ਭੋਲ ਸੀ ਜਗੁ ਦੀ ਚਾਰੁ ਦੀ ਚਾਗੁ ਪੁੰਜੁ
ਹੋਵਾ ਸੋਲ੍ਹੇ ਮਾਮਿ ਗੰਗਾ ਮਾਦੁ ਨਿਮਾਪਿ ਭੋਵਾ ਗੰਗੁ
ਹਨਿਤ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੇਇ ਮਾਪਿ ਭੋਵੁ ਭੋਵੁ ਹਨਿਤੁ

ਗੋਦੀਖੋਵੈ ਪੁਤਰ ਨਲੇ ਮਾਂ ਪਿਓ ਦੇਹਿ ਉਪਕਾਰਿ
 ਸਗੋਲਿ ਕਾਚਾਰੁ ਹੋਇ ਦਰੇ ਕਚਾਰੇ ॥ ਮਾਂ ਪਿਓ
 ਪੰਡਿਤ ਸਿਲੇ ਦੇ ਦਰੇ ਦੁਨ ਜਾਇ ਕਥਾ ਕਹਾਇ ॥ ਮਾਂ
 ਮਚਿ ਪਰਹਰਿ ਕਰੈ ਤਪੁ ਵਲੁ ਖੰਡੁ ਨਾਹਿ ॥ ਰੋਇ ਬੰਦੀ
 ਮਾਂ ਪਿਓ ਪਰਹਰਿ ਕਰੈ ਪੂਜ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਨ ਸੇਵਕਾ
 ਭੀ ਮਾਂ ਮਚਿ ਪਰਹਰਿ ਨਾਦੁ ਨਾਮੁ ॥ ਸਠਿ ਤੀਰਥ
 ਪੁਮਦੁ ਵਾਹੀ ॥ ਮਾਂ ਪਿਓ ਪਰਹਰਿ ਕਰੈ ॥ ਨੁ ਬੰਦੀ ਮਾਂ

੩੬੦

ਨਾਮ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਮਾਪਿ ਉਪਰ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਕਰਿ
ਰਿਸ ਰਿਸੀ ਮੇਰਿ ਮਿਰੁ ਨਾਣੀ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
ਜਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਕਾਦਰਸ ਨਹੁ ਦਿਸਾਰਾ ਮਾਧੁਰੀ
ਅੰਦਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਦੇਖੈ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਤੁ ਦੇਇ ਸਾਜਿ
ਸਾਸ ਸਾਸੁ ॥ ਤਿਸੇ ਕਿਸੈ ॥ ਅਖੀ ਮੁਹੁ ਨ ਕਰੈ
ਹਥ ਪੈਰ ਸਰੁ ॥ ਤਿਸੈ ਸਾਅਖੀ ਦੇਖੈ ਪਰਿ
ਬਦ ਸੁਰਤਿ ॥ ਹਿਰੀ ਨਿਸਰਿਸੈ ॥ ਨਿਕਿਰਾ ਸੁਹੀ

ਤਿਖੇਰੀਚਲੁਪਲੁਪਲੁਖਿਸੈ॥ਵਾਸੁਦੇਦਨਹਰੇ
ਮਰਮਸਾਸਿਰਿਗਰਸਿਸਮਾਗਲਿਸਿਲਿਨੇ॥ਬਾਦੀ
ਲਖੇਜਾਹਿਬੋਤਿਸਤੁਸੀਮਲੁਸੇਵੇਹਿਸੇ॥ਲੁਪੁਪੁ
ਕਰਿਕਰਿਮਾਟੈਮਿਸੇ॥੨੦॥ਦੇਹੀਗਿਉਚਿਨਸਾਪ
ਲੀਦਰੁਖਾਤਿਹਕਿਖੇਦਸੈ॥ਹਸਦੁਰੇਵੁਲਗਾਦਦੁ
ਛਿਕਿਰੀਕਾਰੁਖਪੁਰਦੁਦਸੈ॥ਅਮਾਲਗੋਤਿਅਗਿਦੁ
ਜੀਅਮਹਿਰੁਕਿਖਰਕਦੁਪਰਸਪਰਸੈ॥ਉਰੇਸਾਹ

੩੮੧

ਉਬਾਸੀਅ ਚੁਟਕਾਰੀ ਤਜੀਸੁ ਦਿਕਿਸੈ ॥ ਅਸਾ ਸਾਮਨਾ ॥
ਹਰਖ ਸੋਗ ॥ ਗੁਰੇ ਗੁਣੁ ਖਸੁ ਖਨਾਵਿ ਵਸੈ ॥ ਜਾਇ ॥
ਲਖਾ ਚਿਤ ਵਹੀ ਸੁਤਾ ਸੁਹੇਅ ਮੰਦਰਿ ਧਰੈ ॥ ਸੁਤਾ ਹੀ ॥
ਰਜਾ ਵਟਾ ਪਿਰਤਿ ਦਿਗਤਿ ਦ੍ਰਿਚਿਤੁ ਸਾਅਪਸੈ ॥
ਤਿਸਨਾਅੰ ਟਰਿ ਪਾਣਾ ਤਰਸੈ ॥ ੨੫ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ॥
ਰਮਤਿ ਵਰ ॥ ਟਾਸਾ ਧਮਾਸਾ ਧਮੰਗਾ ਤ੍ਰਿਦ੍ਰਿਚਿ ॥
ਤਿਠ ਵੇਸ ॥ ਮਧਰਾ ਦ੍ਰਿਚਿ ਹੋਇ ਸੰਜੋਗਾ ਦ੍ਰਿਜੋਗਾ ॥

ਸੋ ਸਹਸਰ ਬਾਣ ਨ ਦਿਸੈ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰ ਦਿਸਾਰ
 ਦਿਗੰਧੋ ਪਰਨਾਰੀ ਪਰਦਰ ਬਹੇਤੁ ਪਦ ਨਿਵਾਰ
 ਪਦਿਰਹਸੋ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਤੇ ਕੀਰਤਨੁ
 ਕਵਾਨਸਾਧ ਪਰਸੋ ਕੁਤਾਚ ਚਿਕਚ ਭੋਇਐ ਚ
 ਕੀਚਟਾਹਿ ਕਾਰਹਿ ਨਸੋ ਮਮਦਯੁ ਦਾਮਾਗੁ
 ਨਨਸਰਸੋ ॥੨੬॥ ਜਿਉ ਬਹੁ ਵਰਨੁ ਦੁਹਾਸ ਪੁਤਿ
 ਮੂਲ ਪੜਫ ਨਫੁ ਨ ਪਨੇਗਾ ਇਸੁ ਦੁਖੈ ਸੇ ਤੇਰਸ

ਬਟਰ

ਰ

ਜਨ

ਭਨਾਅੰਦਰਿ ਕਾਰਿ ਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਪ ਅਨੁਪ ਸਮੇਂ
ਇਰਿ ਗੁਸਰਿ ਗੁਸਰਾ ਸਚੇ ਦੇ ਗਵਾਸ ਹੁਕਿ
ਠਿਕਰਿ ਕਰਿ ਦਾ ਰੁਸਮੇ ਦੇਰੇ ਗਿਰਿ ਗਿਰਿ
ਸੁਅੰਗ ਅੰਤਿ ਧਾਰਨਾ ਉਲਟੇ ਗੇ ਸਦੀ
ਸੁਇ ਪਾਲੀ ਰਾਹੇ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਸਭ ਨਾਇਕ
ਅਪਦ ਭਾਉ ਦੇ ਖੁਨੁ ਹੋਰੇ ਚਿਤ ਅੰਦਰਿ
ਤੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਧਰਤੀ ਪਾਣੀ ਵਾਸੁ ਹੋ ਫੁਲੀ ਵਾਸੁ

ਦਾਸੁ ਚੰਗੇਗੀ॥ ਤਿਲਫੁਲਾ ਦੇਸੀਗੀ॥ ਸਿਪਾਤਿਤੁ
 ਨੀਤੁਫਲੇਲੁਪਫਿਰੀ॥ ਮਾਖੀਦੇਖਾ॥ ਨਰਕਰਿਸ
 ਨਿਮੀਧੇਤਨਿਮੀਧਾਮੀਧੇਰੀ॥ ਛਿਮੀ॥ ਰਤਿਬਰਹ
 ਮਾਹਵਿਚਿਸੁਰਜੁਇਕੁਨਪੁਪੁਹੇਰੀ॥ ਸਿਮਰਹਿ
 ਕੁੰਜਪਿਆਨਕਫੁਪਥਰਕੀਜੇਰਿਜਕੁਸਦੇਰੀ॥ ਕੁ
 ਰਤੇਕੋਕੀਤਾਨਾਚਿਤੇਰੀ॥ ॥ ਪੁਪੁ॥ ਚਾਮਚਾੜ੍ਹ
 ਕੋਇਹੋਨਸੁਏਚਾਨਹੁੰਦੇ॥ ਗਾ॥ ਮਨੇਰੀਦੇ

੩੮੩

ਖਦੇਬੋਨੁਕੁ ਬੋਨੁਅਬੋਲਿਖਲੋਦਾ। ਅਨਮੁਖਿ
ਗਤਿਦਿਹੁ ਸੁਗਤਿਦਿਹੁਦ ਚਕੀਬੋਦਾ। ਅਉਰ
ਚੁਦਿਗੁਇ ਫੁਡਿਗੁਦ ਪਾਰਿਹਰਿਹੀਰੇ ਫਟਕ
ਨਾਉਸੁਜਾਏਅਨਿਮਾਮਾਇਆਮਾਇਮਤਦੁ
ਰੋਦਾ। ਕਾਂਗ ਕੋਧਦਿਰੋਧਦਿਚਿਚਾਰੇਪਲੇਕੁਰਿ
ਧੋਦੇ। ਪਥਤਪਾਪਨਛੁਟਹਿਦੋਦਾ। ੴ ਸਤਿਗੁਰ
ਦਰਿਅਕੁਰਿਗਵਨਿਦੁਠੈਮੀਹਪਦੈਸੁਹਿਮੇਅ

ਪਤਿਟੈਟੈਦੁਧਵਹਿਚਥੇਪੀਤੈਕਾਨਕੁਓਓਹੋਆ ॥੨੮॥
 ਅਕਹੁਫਲੁਹੋਇਖਥੜੀਨਿਹਫਲੁਫਲੁਅਕ
 ਤਿਤੁਰੋਆਗਾਦਿਹੁਨਾਸੈਅਕਦੁਧਤੇਸਪਾਖਾਧਾਖ
 ਇਅਕੁਨਿਰੋਆਸੈਅਕੁਚਰਿਕੈਬਰੀਦੇਇਦੁ
 ਧਾਅੰਮਿਤੁਮਹਿਚੋਆਸਪੇਦੁਧਪਾਸੀਮੇਦਿ
 ਸਰਿਗਾਲੇਪਾਸਿਧੜੋਆਗੁਣਕੀਤੇਵਗੁਣਕ
 ਰਿਦੁਆ ॥੨੯॥ ਕੁਹੋਕਸਾਈਬਕਰੀਇਲੁਲੁਸੀ

ਮਾਸੁਪਰੋ ਮਾਗਹਿਸਿਹਿਸਿਬੋਲੋਕਹੀਦੀਖਾਏਮ
ਕਿਕਾਨਾਇਹੋਮਾਮਾਸੁਖਾਨਿਗਸਿਫੁਰੀਦੇਨ
ਤਿਨਾੜਾਕਉਦੁਆਲੇਮਾਜੀਉਹੀਦਾਫੁੜੀਆ
ਦੇਦਾਮੁਹਰੰਨਿਦਿਗੋਮਾਪਰਤਨਪਰਧਨਪਰ
ਦਾਕਰਿਹੋਇਦੁਜੀਰਾਬਿਸੀਮਾਰਭੋਮਾਦੀ
ਮਾਦੇਗੁਰਤਿਸਪੁਨਿਗੁਰਾਮਨਮੁਖਿਸੁਏਨਾ
ਮਾਦੇਖਿਨਚਲੇਮਰੋਟੇਮਾ॥੨੯॥ਮਾਪਿ

ਮੇਸਹੁਰੇਨ ਕਾਮਤੀ ਦੇ ਸਮਝਾਏ। ਚਾਨੁ ਛੁਪਾ ਰਿਹਾ ॥ ੩੮੫ ॥
 ਚਿਦਾਇਾ ਮਹੁਹਾਠਿ ਮਨੇਰ ਨਾਸਕੈ। ਟਾਏ। ਹਥਿ
 ਦੀ ਦਾਫਾਨਿ ਮਾਖੁਜੈ ਹੁਇ ਚਕ ਚਉਦਾ। ਪੈਰ ਥਿੜਾ
 ਏ। ਹੀਥ ਕੈ ਬੁਝੈ ਲੇ ਮਾਰਸੀ। ਮਉਖਾਨੈ ਦੇਵੈ ਖਿਦਿਖ ॥
 ਏ। ਵੀਦਾਇ ਕੁਤੁਹਾਥਿ ਲੈ ਦੁਜੈ ਹਥਿ ਮਾਰਸੀ ਫੜਾ
 ਏ। ਹੁਦੈਦੀਦਾ ਮਾਰਸੀ। ਮਾਖੁਜੈ ਟੇ। ਪਉਦਾ ਜਾਏ
 ਦੁਜਾਗੁ ਓਕਦਾ ਓਹ ਰਾਏ। ॥ ੩੮੬ ॥ ਮਿਅਸਰੈ

ਹਿਮਰੇ ਰੂਬਿ ਤਰੈ ਨਾਮਨ ਤਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਦਾਈ ਪਾਰਸਪਰ
ਸਿਨ ਪਥਰ ਕੀ ਚਨੁ ਹੋਇ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭਾਈ ਸਿਖੀ
ਅਰੁ ਦਿਸਨ ਪਰਹਰੈ ਅਠ ਪਹਰ ਚੰਨਾਇ ਲਪਟਾਈ
ਸਿਖ ਸਿਖੀ ਦੇ ਹੁਸਖਵ ਰੋਵੈ ਪਾਹਾ ਮਾਰਿ ਗੁਣਾਈ
ਪ੍ਰਸਾਦ ਨਸੁ ਭਈ ਸੁਰਜ ਜੋ ਤਿਨ ਨੁਕੇ ਸੁਕਾਈ ਮਨ
ਮੁਖ ਵਰਾਮਾ ਸਿਤ ਪਵੁ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਸੁਆਮੀ ਇਨੁ ਭੁਭੇ
ਸਿਰਜਾਇ ਰਾਗ ਨਾਚਿਤ ਵਸਾਈ ॥੨੩॥ ਮੰਗਲ

ਦਿਜੀਅਮਜਾ ਹੁਟੀ ਪੁਤੁਸ ਪੁਤੁਹੈ ਦੇ ਸੁਖ ਏਈ ਪੁਤੁ
 ਗੁਪੀਅੰਗੁਸ ਪੁਸਕਾਰਥਾ ਜਾਉ ਜੇ ਹੁਟੀ ਜਹਿਜਹਿ
 ਖਾਈ ਮਿਤਾਇ ਹੁਪੀਨੁ ਪੀਨੁ ਹੋ ਕਪਰੀ ਪੁਤੁ ਖਾਇ
 ਮਾਘਾਈ। ਬਾਮਹ ਗਾਂਈ ਖਾਇ ਸਪੁਰਾ ਨਿਗਰਮ
 ਤਿਪਦਾਇ ਪਿਤਾਈ। ਨਿਗਰੇਤੁ ਲਿਨ ਕੀ ਸਿਰਜ
 ਹੁਗੇ ਸਿਰਗਿ ਓਪਾਈ। ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨਗਰ ਸਰ
 ਏਈ। **ਕਲਾ** ਨਿਗਰੇ ਲਖਨ ਤੁਲਿ ਸੁ ਨਿਗਰੇ

ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ
 ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ
 ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ
 ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ

ਤਿਗੁਰਸਾਹਿਨ ਅਮਾਏ। ਤਿਗੁਰਗੋਪ ਅਮਾਪਦਾ।
ਸਾਡਿਠੈ ਨਿਗੁਰਸਾਹਿਨ ਅਮਾਏ। ਸੀਹਸਉਹਾਜਾਏ।
ਗੁਨਾਨਾ। ਸੁਬੇ ਮੁਖਸਉਹਜਾਏ। ਸਤਿਗੁਰਗੋਪ
ਸਿਉਰਫੈਰੈ। ਤਸਮਾਹਿ ਨਗਦੁਵਰੀ ਬਨਾਏ। ਜੇ
ਸਮਾਰੈਧਰ ਮਹੇਮਾਰਿਨਹੀਧੈ ਅਮਾਪੁਹਟਾਏ।
ਅਮਾਧੋਹੀ। ਅੰਕਿਤਪਦ ਬ੍ਰਮਾਦਗਉਦਿਸਾਏ।
ਮਰਾਏ। ਸੁਖਨੁਮਨਤੁਲਿਤੁਨਾਏ।

ਸਦੇਹਦੁਲੰਗੁਹੈਇਕਵਾਕੀਕੋੜਮਾਸਿਚਾਰੀਏ
 ਹਮਰੇਗਦੁਲੰਗੁਗਠਮਾਤਿਪਿਤਾਹੋਤਕਾਰੀ
 ਸਾਧੁਸੰਗਦੁਲੰਗੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਦੁਰਗਤਿਪਿ
 ਯਾਰੀਫਾਥਾਮਾਇਆਮਹਾਜਾਲਿਨੋਜਿਵਤਜ
 ਮਕਾਲਸੁਭਾਰੀਅੰਤਿਉਕਰਿਸਹਾਦਹੀਦਿਚਿਪ
 ਰਹਿਪਾਸਾਪਉਛਾਕਿਸਾਰੀਦੁਜੈਗੁਰਦੁਇ
 ਅਨਿਜਮਭੀਦਾਰਸਾਰਸਿਰਿਮਾਰੀਮਾਏਜਾਇ

ਸਾਧੁਸੰਗੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਦੁਰਗਤਿਪਿ
 ਯਾਰੀਫਾਥਾਮਾਇਆਮਹਾਜਾਲਿਨੋਜਿਵਤਜ

ਭੁਵਾਣੀਐ ਭੁਵਨਲਾਮੀ ਦਰਿਹੋਇ ਖੁਆਰੀਗਾਮੇ
ਜਨਮੁਆ ਲਜਾਮਾਰੀ ॥ ੨੬ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਚਉਪਦੁ
ਕੋਲਹੋਆ ਸਗੋਲੁ ਦੁਰਉ ਜਨੁ ਸੈਸਾ ਰੋਗੁਗਮੁ
ਜੋੜਾਸਾਧੀ ਗੁਪੁਰਾਸਾਤਿ ਗੁਰਪਾਰਉਤਾਗੇ
ਜਾਇਸੋਪੁਗਾਜਾਇ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪੀਜੋਨਿਦਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜ ਸੁਰਾਉਹੋਆ ਪਹੁ ਬੁਢਾਨਕਿ
ਚਾਗੇਸਦੁ ਸੁਰਤਿਨਿਵਸਾਥੁ ਸਿਉਗੁਰਮੁਖਿ

ਚੁਲੈ ਪਗੁ ਪਾਰੈ ॥ ਲੋਕ ਦੇ ਦਗੁ ਗਗਿ ਮਾਨ ॥ ਤਿਉ ਗੰਗੁ
 ਗਤਿ ਗਗਿ ਸਿਖ ਪਿਆ ਮਾਰੈ ॥ ਨਿਜ ਪਾਹਿ ॥ ਇਹੁ ਗੰਗੁ
 ਰਦੁ ਮਾਰੈ ॥ ੨੧ ॥ ਵਾਸੁ ਸੁਰੀ ਪਨਹੁ ਦਸ ॥ ਚਰੈ ਦ
 ਕ ਬਾਦ ਨ ਬੋਹਾਏ ॥ ਕਚਹੁ ਕੰਚ ਨੁ ਨਾਦ ॥ ਮੀ ਕਚਹੁ
 ਕੰਚ ਨੁ ਪਾਰਸ ਨਾਏ ॥ ਨਿਹ ਫਲ ਸਿੰਘ ॥ ਜਾਇ ਮੇ
 ਅਫਲੁ ਸਫਲੁ ਕਰਿ ਸਭੁ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਲਉ ਨਹੈ ਦਸ
 ਚੁਲੈ ਕਾਨੀ ਹੁਪਉ ਲੈ ਸਿਰ ਮਾਏ ॥ ਗੁਰੀ ਸੁਰੈ

੩੮੨

ਇਪ੍ਰਮਹੀਸ ਨਿਰਮੋ ਨਕਮੋ ਤੀਚੁਇਖਾਏ। ਪਸੁਪੁਰੇ
ਹੁਦੇਵਕਰਿ ਸਾਪਸੰਗਾਤਿਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਏ। ਰਿਸੁ
ਰਸਾਰਨਜ ਤੀਆਦੁਰਮਤਿਦੂਜੇਗੁਇਸੁਗੁਲੇ।
ਮਮੰਨਾਮਾਦ ਸਾਬਮੁਹਾਏ॥੨੮॥ ਮੇਜੇਗਾਨਾਮਕਿ
ਤਪਪੁਰੇਗੇ। ਨਹੀਨਾਹੋਦੁਹਾਰਾਸੇਜੇਗਾਨਾਹੁ
ਮਖੋਰਹੋਰ। ਕੋਈਮਦਗੁਇਮਾਗਾਮੇਜੇਗਾਨਾ
ਦਕਨਕੋ। ਗੁਰਨਿਦਾਸਿਰਬਜਰਗੁਰਾਮੇਜੇਗਾਨਾ

ਮੇਖਨ ਕੋਇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਬੇਖੁ ਹਤਿ ਮੇਰਾ ਮੇਜੇਹ
 ਕੋਦੁ ਸਟੁ ਨਾਹਿ ਨਿਰਦੋਰ ਸਿਉ ਦੋਰੁ ਵਿਕਾਰਾ ਮੇਜੇਹ
 ਨਦਿਸਾਹ ਪੋਹੁ ਬਗਲ ਸਮਾਪੀ ਮਨਿ ਮੇਰਾ ਬ
 ਜਰਨੇ ਪਨ ਉਤਰੇ ਪਿਰੁ ਮਾਪਰ ਚੇਅਰਿ ਚਰਚਾਰਾ
 ਮੇਜੇਹ ਨਦੁ ਬਾਜਰਾਤ ਜਿਗਰ ਮਤਿ ਦਰ ਮਤਿ ਹਿ
 ਰਕਾਰਾ ਨਾਉ ਮੁਰੀਦੁ ਨਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੩੯॥ ਭੇ
 ਮੁਖ ਹੋਵਨਿ ਬੇਖੁ ਮੇਜੇਹ ਬੇਖੁ ਮੁਖ ਹਿਠੈ ਬਜਰ

੩੮੯

ਪਾਪਾਂ ਬਜਰਾ ਪਾਪ ਮੇਭੇ ਹੋ ਕਰਿ ਵੈਰੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਿ
ਸਿਠਾਂ ਬੇਮੁਖ ਮਾਪਹੁ ਬੁਰੇ ਜਾਇ ਕੈ ਸਿਠਾਂ ਸਿਖਾ
ਕਨਿ ਚਿਤ ਕਾ ਪਤ ਸਤ ਸਮੁੰਦ ਸਮਾਵ ਨਿਛਿ
ਠੀਹੁੰਤੁ ਮਾਨ ਲਿਖ ਲਖ ਲਖ ਇਕ ਦੁਇ ਕਦੁ ਪਿਠੇ
ਕਰਿ ਕਰਿ ਗਾਗਹੁ ਗੇਹਿ ਮਾਹੇਇ ਸਕਰਾ ਸਕੁ
ਗੁਠਿਠਾਂ ਮੇ ਕਹੁ ਬੁਰਾ ਨ ਕੋਇ ਸਰਿਠੇ। ਕੋਹ
ਦਰਗਾਹਦ ਕੁਤਾ ਮਜ਼ਨੁ ਦੇਖਿ ਨੁਗਾਣਾ ਕੁਠੇ

ਸੀਪਵੈਹਜਹਜਹਸੈਲੋਕਵਿਗੁਣਾਮਰਾਸੀਸਿਰ
 ਆਨਵਪਰੀਕਮੁਰੀਦੁਬਬਾਣਾਕੁਤਕੁਮੁਦਖਾਣੀ ३੬
 ਮੇਕੁਤਾਦਿਚਿਕੁਤਿਮਾਨਿਮਾਣਾਗੁਰਸਿਖਮਾਸਕ
 ਸਬਦਦੇਕੁਤੇਦਾਪੜਕੁਤਾਭਾਣਾਕਟਕੁਚਟਕੁਕੁ
 ਰਿਮਮੋਹਨਪ੍ਰੋਹਪ੍ਰਿਗਸਟਕਮਾਣਾਮਦਗੁਣਿਅ
 ਰੇਗੁਣਕਰਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸਾਪਸਿਗਤਿਕੁਬਾਣਾਪ
 ਤਿਤਉਪਾਰਣਬਿਰਦੁਦਖਾਣਾ ३੭ ॥

附錄

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ਕਾਮਨਾਥ ਰਿਕਾਮਨਾਥਹੁਰਪੀਸੇਹੈ। ਨਾਥਕੋ
ਰੋਧਕਾਰਿਥੁ ਨਮਾਦਹੋਇਭੈਯੋ। ਨਾਥਕੋ
ਹੋਇਧੋਹੁਇਥੈ। ਮਾਇਆਕਰੋਭੀ। ਨਿਹੋਇਥੁ
ਗੁਰਸੋਹੈ। ਅਸੁਰਸੰਪਾਰਹੋਕਾਰਨਾਥਹੁਰਪੀਸੇਹੈ।
ਫੋਹੈ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਿਖਸੁਹਿਗੁਰਸਿਖਨਹੈ।

३८९

ਪ੍ਰਸਾਦਮਨ ਸਹਿਸਰਾਹ ਕਰਿ ਪ੍ਰਦੀਪ ਹੀਰ
 ਖਸ ਬਹੁ ਹਰ ਨ ਕਸਾਨ ਰਸਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਦੇਹਾ ਰਹਾ
 ਖਨ ਖਵੈ ਰਹਿ ਰੇ ਦੇਹਾ ਰਹਾ ਰਸਿ ਖਧੈ ਹਿ ਨ ਸਦੀ
 ਸਿਰਿ ਗਮਿ ਲੈ ਦੇਹਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਇਨ ਰੁਪਾ ਨ ਖਸ ਰੁਪਾ
 ਭੀਰ ਰਾਗਿ ਮਿਤੀ ਮਾਣ ਕਹੀ ਗਿਆ ਬਹੁ ਮੇਰਾ ਮਾਧੁਰ
 ਸ ਦੇਸ ਨ ਖਰਾ ਨ ਰਾਗ ਪ੍ਰਗਨੇ ਹਜਾਰਾ ਰਿਖੀ
 ਚੇ ਗੁਰਗਾ ਭਰ ਦੁਸਿ ਗਾਰਾ ਕੀ ਮੇਰੇ ਹਿਲਖ

ਰਜਾਤਿਤਿਤਾਮਾਇਪਾਰਾਗਾਰਿਪਦਾਰਥਾਗਨਰਲਲ
 ਖਲੋਭੁਲੁਰਾਰਾਗਰਸਿਖਪੋਹਿਨਹੰਘਨੀਗਾਧਸੀਗਉਧ
 ਗਾ॥੪॥ਪਿਉਪੁਤਮਾਵਤ੍ਰਿਧੀਅਮਜੀਹੋਇਉਹਿਉਹਦਾ
 ਨਾਗਿਉਤਾਰਿਪਿਅਮਾਰਲਖਮਨਮੋਲਿਮਿਦਾਸਿਦੁਮੰ
 ਦਰਿਚਿਤ੍ਰਸਾਲਬਾਗਦੁਲਸੁਹਾਦਗੱਲਖਮਾਇਮਾਨਖ
 ਮੋਹਮਿਲਹੋਇਮੁਦੀਦਾਦਾਗਰਸਿਖਪੋਹਿਨਹੰਘਨੀ
 ਸਾਧਸੀਗਿਸੁਹਾਦਾ॥੫॥ਦਰਨਾਦਰਨਨਰਾਨੀਕਰਿਖੁਦੀ

੩੬੨

ਗਰਗਰਸਰਪਲਖਬਹ
 ਗਰਗਰਸਰਪਲਖਬਹ

ਖਹੀਦੋ। ਜੀਗਲਾਮੀਦਰਸੀਹਦੁਇਬਲਵੀਤ੍ਰਿਬੁਦੀ
ਹਾਥੀਹਥਿਮਾਣੀਕਰਨਿਮਤਵਾਲੇਹੋਇਮਾਝੀਮਾਝੀ
ਹਾਜਰੁਪਤਾਜੇਵਡੇਮਲਦੇਸਲੜੀਦੋ। ਮੁਲਕਾਮੀਦਰਿ
ਤਿਸਾਹਦੁਇਜੀਗਲਾਮੀਦੋ। ਹਉਮੈਕਰਿਹੀਕਾਰਨਖਮਲ
ਮਲਪੁਲੀਦੋ। ਗੁਰਸਿਖਪੈਰਿਨਸਕਨੀਸਾਧਸੀਰੇਵਸੀ
॥੬॥ ਗੋਰਖੁਨਤੀਸਦਾਇਦਾਤੇਸੁਗਰਘਰਕਾਰਿਨ
ਕਕੁਕਾਣਾਇਮਾਮੀਤੀਮਾਦੀਚਾਰੀ। ਲਖਮਣਸਾਧ

ਖਤਿਹਹਉਮੇਹਿਕਾਰੀ। ਹਨਦੀਤੁਬਲਦੀਤੁਆਖੀਐ
ਚੰਚਲਮਤਿਖਾਰੀ। ਰੋਰਉਰੂਤਕਸੂਤਸੰਗੁਦਰਮਤਿਉ
ਰਧਾਰੀ। ਗੁਰਸਿਖਜਤੀਸਲਾਹੀ। ਆਨਿਜਿਨਿਹਉਮੇ
ਮਾਰੀ॥ ਹਰੀਚੰਦਸਤੁਰਖਿਆਨਿਖ। ਸਿਦਿਕਾਵੁ
ਬਲਿਛਲਿ। ਆਸਤੁਪਾਨੁਦਾਪਾਤਾਨਿਸਿ। ਆਵਾਕਰਨੁ
ਸੁਕੰਚਨੁਦਾਨੁਕਾਰੀ। ਅੰਤਿਪਛੋਤਾਵਾ। ਸਤਿਵਾਦੀਤੋਇ
ਧਰਮੁਪਤੁਕੁ। ਜੋਜਮਪਾਰਿਜਾਵਾ। ਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਆਹ

੩੮੩

ਮਕਰਾਂਗੀਰਾ ਬਨ ਰਸਮੀ ਮਸਤੂਰੀ ਤੇ ਨਾ ਦੇ

ਉਮੇਰਾਰਬਾਣਾ ਗੁਰਸਿਖਰੋਮਨਪੁਜਨੀ ਬਹੁਮਾਣੁ ਨਿਮ
ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ
ਨਹ ਬਦਰਨ ਗਾਣਾਇ ਦੇ ਗੁਰਪਿਰਸਦਾਏ ਸਿਖਪੁਰੀ
ਦਪਖਿਤੁਕਰਿ ਉਪਦੇਸਾਦਿ ਜਾਏ ਰਾਮੁ ਰਹੀ ਮੁਖਿ
ਇਦੇਹ ਉਮੇਰ ਬਾਏ ਰੋਜੇ ਵਰਤਾਨਿ ਵਾਸਕਰਿ
ਉਤਿਕਰਾਣੇ ਗੁਰਸਿਖਰੋਮਨਪੁਜਨੀ ਜੋਆਪੁਰਾਣਾ
ਏ॥ ੨॥ ਛੋਟਾ ਦਰਸਨ ਵਰਤਾਇਆ ਚਉਦਹ ਖਾਦੇ

ਪਰੋਪ੍ਰੀ ਪਾਰਿਬਾਰੀ ਮਾਮਲਾ ਸਵਾਰਿ ਪਿਆਰੇ। ਸਿਨਿਅ ੦੩੬੫
 ਸੀ ਦਸਨਾ ਮਪਰਕਾਰਿ ਵਾਇਕ ਵਾਢੇ। ਵਲ ਬਾਰਹ
 ਪੰਥਕਾਰਿ ਫਿਰਦੇ ਉਦਮਾਢੇ। ਜੋਨੀ ਜੂਠਿ ਨ ਉੜ੍ਹੇ
 ਪ੍ਰਸਾਢੇ। ਗੁਰੀ ਸਖਰੋ ਮਨ ਪੁਜਨੀ ਪਾਰਿ ਕਾਇ ਜੁਗਾਢੇ
 ਬਹੁ ਸੁਨੀ ਸੀ। ਮਾਰਫਾ ਜੀ ਮਜਹਬਾਨਿ ਭੁਲੇ।
 ਨਹ ਦਾਹੋਇ ਮਨਾਫਕਾ ਸਭੁ ਕੁਮਿ ਭੁਲਾਢੇ। ਈਸਾ ਮੂਸ
 ਈ ਮਾਹ ਉਸੇ ਹੋਰਾਢੇ। ਹੋਇ ਫਰੀਰੀ ਮਾਮਲੀ ਰੁਮੀਗ

ਰਬਾਇਕਾ: ਪੋਸਕਲਿ ਦਗ ਦਗ ਵੇਸਿ ਦੁਗਲੀਗ
ਰਸਿਖਰੋਮ: ਪੁਜਨੀ ਗੁਰ ਗੁਣਿ ਦਿ ਕੇਲਾ ॥ ੧ ॥
ਤਪਸਿ ਜਮਸ ਧਨਾ ਹਠਿ ਨਿਰਗ ਕਰੇ ਲਾ ਦਰਸੇ
ਤੀਰਥ ਪੁਰੇ ਅਪਿ ਮਾਤਮ ਧਰੇ ਲਾ ਦੇਵੀ ਦੇਵੀ
ਪੁਜਾ ਪੁਦਰੇ ਜਾ ਹੋਮ ਜਗ ਬਹੁ ਦਾਨ ਕਰਿ ਮੁਖਿ
ਓਚਰੇ ਲਾਫ ਰਮਧਰ ਮਰੈ ਕੂਸਾ ਦਿਚਿ ਬਹੁ ਜਮ ਲਾਭ
ਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਦੁਰਤ

॥ १२ ॥ ਓਏ ਅਸਤਾਦਿ ਚਿਰਾ ਜੁ ਕਰਿ ਚਕੁ ਰਤ ਘਨੇਰੇ
 ਅਰਬ ਬਰ ਬਲੈ ਦਰਬ ਨਿਧਿ ਰਸ ਕੁਰਗੀ ਚੋਗੇ ਨਰ
 ਪਾਤਿ ਸੁਰ ਪਾਤਿ ਛੁੜ ਪਾਤਿ ਹਉ ਮੇਵਿ ਚਿਧੇ ਭਾਸਿ ਵਲੈ
 ਕਹੁ ਚਾੜ੍ਹ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਬੇਕੰਠ ਵਸੇਰੇ ॥ ਚਿਧੇ ਭੀ ਵਲੈ ਬ੍ਰਹ
 ਮੰਦਰ ਹੋਇ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਅੰਗ
 ਮੁਹਿ ਹੋਇ ਭਲੇ ਭਲੇਰੇ ॥ १३ ॥ ਰੂਪ ਅਨੂ ਸਿਰੂਪ ਲਖ
 ਹੋਇ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗੀ ॥ ਚਿਰਾਨ ਦਸੰ ਬਾਦ ਲਖ ਸੰਗੀ ॥ ३

੩੯੫

ਅਰੁੰਗਿਗਿਨੀਧਸੁਰੰਗਿਧਮਿਲਪਲਖਅਰਗਜੇਅਦੰਗਿ
 ਛਤੀਰੋਜੁਪਾਕਸਾਲਰਸਰੇਰਾਸੁਦੰਗਿਗਾਦਪ
 ਟੀਬੁਗਹਦਿਅਸੋਹਹਿਸਰਬੰਗਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਦੁ
 ਸੁਅਗਮੇਗੁਰਮਿਖਸਹਲੰਗਿਗਿਨੀਲਖਮਤਿਬੁਧਿ
 ਸੁਪਿਓਕਾਤਿਲਖਲਖਲਖਤਤਰਾਣੀਲਖਬਲਬਚਨ
 ਬਿਬੇਕਲਪਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕਮਾਣੀਲਖਸਿਅਮਾਣਪਸੁਰ
 ਤਿਲਖਲਸੁਰਤਿਸੁਘੜਾਣੀਗਿਅਨਧਿਅਨੰ

ਮਰਦੁਸ ਹੰਸਲ ਖਪਤਿ ਵਡਿ ਮਾਣੀ। ਹਉਮੈ ਨਿਰਿ ਵਰਤ
 ਵਾਦਿ ਰਿਥਾਇ ਨ ਪਾਣੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਮਗਮੁ ਹੋਸ
 ਤਿ ਗੁਰਸਰ ਵਾਣੀ। **੨੫**। ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਾਇ। ਧਰਮ ਲਖਾ
 ਰਖ ਮਿਲਾਹਿ। ਧਰਤਾ ਮਗਾਸ ਪਾਣੀ ਪਵਨੁ ਨ ਖਤੇ ਜਤ
 ਪਾਹਿ। ਖਿਮਾਧੀ ਰਜੁ ਲਖ ਲਾਜੇ ਮਿਲਿ ਸੋਰਾ ਸਰਮਾਈ।
 ਸਾਂਤਿ ਸਹਾਜਿ ਸੁਖ ਸੁਰਤ ਭਾਉ ਗੁਰਗਾਤਿ ਕਰ। ਸਿ। ਸਗਲ ਪ
 ਦਾਰਥ ਸਗਲ ਕੁਲੁ ਮਨੰਦ ਵਧਾਹਿ। ਗੁ। ਸੁਖਿ ਸੁਖ ਫ

੩੬੬

ਭੁਪਿਮਿਰਸਿ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਪੁਜਾਹੀ ॥੧੬॥ ਲਖ ਲਖ ਜੋਗਿ
ਆਨਮਿਲਿ ਰਿਪਿਆਨੁ ਬਹਿਦੋ ॥ ਲਖ ਲਖ ਸੁਨ ਸਾਮਾਧਮ
ਨਿਜਾ ਆਸੁ ਸੀਦੋ ॥ ਲਖ ਜੋਖਾ ਸਿਮਰੁ ਕਰਿ ਗਿਰਿ ਗੁਣਗਿ
ਆਨੁ ਗਣਿ ॥ ਮਹਾ ਲਖ ਮਹਾਤਮਾ ਜੋ ਕਾਰ ਕਰੀਦੋ ॥
ਉਸਤਾਤੇ ॥ ਲਖ ਲਖ ਲਖ ਭੁਗਤਿ ਜਪੀਦੋ ॥ ਗੁਣਗਿ
ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਮਿਰਸਿ ਇਕੁ ਪਲੁ ਨ ਲਹੀਦੋ ॥੧੭॥ ਮਨਰ
ਜਨੋ ਮਚਰੁ ਜੁਹੇ ਮਚਰੁ ਜੁਹੇ ਵੀਦੋ ॥ ਦਿਸਮਾ ਦੇਵਿਸ

ਵੇਹੋ ਵਿਸਮਾਦ ਰਹੀ ਦਾ ਹੋ ਗਏ ਹੋ ਗਏ ਹੋ ਗਏ ਹੋ ਗਏ ਹੋ ਗਏ
 ਅਬ ਗਤ ਹੁ ਅਬ ਗਤ ਹੋ ਨਹਿ ਅਲਖੁ ਲਖੀ ਦਾ ਅਕ
 ਬਹੁ ਅਕ ਬਹੁ ਹੋ ਅਲੇਖੁ ਲਖਨੇ ਤਨੇ ਤਸੀ ਦਿ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁ
 ਖਟੁ ਲਪਿਰਮਿ ਰਸੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਵਚੰਦਾ ॥੧॥ ਇਕੁ ਕਵਾਉ
 ਪਸਾਉ ਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਿਪਸਾਰੇ ॥ ਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਿਪਸਾਰੇ ॥
 ਰੋਮ ਰੋਮ ਸੀ ਜਾਰੇ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗੁਰਗੁਪਤੁ
 ਰੋ ਗੁਰਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰਗੁਰਸ ਬਦੁ ਦੀ ਚਰੇ ॥ ਸਾਧਸੀ

ਗਾਤਿਸਚਖੀ ਹੈ ਵਾਸਾ ਨਿਰੰਕਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਨਾਪਿ
 ਮਿਰਸਦੇ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰੇ ॥ ੨੮ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼
 ਸਰਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮਰਿਗ ਦੁਗੁਰਮ ਰਿਚੇ ਭੁਰੀ ਸੋ ਤਿਆਰੀ ॥
 ੨੯ ॥ ਮਰਾਪ ਦੁਗੁਰਮ ਰਿਗ ਦੁਹਰੀ ਇ ਜਾਣ ਜੋਇ ਵਿਗਾਸੁ
 ਅਮਰ ਹੁਗੁ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸਾ ਮੀ ॥ ਤੁਹ ਸਚੁ ਏ ॥ ਰਾਮ ਦਾ
 ਸਹਾ ਅਰਜ ॥ ਗੁਰ ਗੁਰ ਸ ਬੋਈ ॥ ਹਰਿਗੋ ਵਿਦੁ ਗੁਰ
 ਅਰਜ ਨਹੁ ਗੁਰਗੋ ਵਿਦੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ

ਸਭਦ

ਪਰਮਿਰਸੁਸਤਸੀਰੀਅਲੋਈ। ੨੦॥ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦਗੁਬਾਬ ੦੩੬੮
ਹਰਿਗਾਇਤੁ ਜਾਨਹਿਕੋਈ। ੨੦॥

੩੫॥ ਅਨੰਤ॥

੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਏਕੰਕਾਰੁਦਿਕੰਗਲਿਖਿਉੜਾਓਅੰਕਾਰੁਲਿਖਾਇਅ

ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਹੋਇਨਿਰਦੋਸਦਾ

ਇਅਮਾਅਕਾਲਮੁਰਤਿਪ੍ਰਤਾਪਿਹੋਇਨਉਮਜੁਨੀਸੇ

ਭੰਗਾਇਅਮਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਆਇਚੁਜੁਗਹਜੁਗ

ਤਰਿ ਹੋਇਆ ਏਕਾ ਹੋਇ ਹੋਇ ਸੀਸ ਚੁਨਾ ਉਸ ਚੁਦਰ ਸਨ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਲਿਖਨੀ ਵੇਹੋਇ
ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾਇਆ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਰਹਾ ਸਿਕਰੀ
ਵੀਹ ਇਕੀ ਨ ਚੜਾ ਉਚਾ ਤਾਇਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ
ਫਲ ਮਲ ਖੁਲਖਾਇਆ ॥੧॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਕਾਰ ਕਰੀ
ਏਕੰਕਾਰ ਮਪਾਰੁ ਸਦਾਇਆ ਓਮੰਕਾਰਿ ਮਕਾਰ
ਕਰਿ ਇਕੁ ਕਰੁ ਉਪਸਾਉ ਕਰਾਇਆ ਪੰਜ ਤਤੁ ਪੂਰ

ਹੁਕਾਰਿ ਪੰਜਾਮਿ ਤਪੰਗ ਸਤਾਮਿ ਨਾਇਨਾ ਪੰਜੇ ਤਿਨੇ ॥ ੩੬੯ ॥
 ਅਸਾ ਪਸਾਧੰਸ ਪਾਇਸਾ ਪੁਬਿਰਦਾਇ ਮਾਪੰਜੇ ਏਕੁ
 ਕਾਰਨਿ ^{ਸਾਧ} ਖਿਅਰੀ ਪਿਛੀ ਸਹਾਸਫ ਨਾਇਨਾ ਪੰਜਾਮ
 ਖਰਪੁ ਨ ਕਰਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਹੋਇ ਨਾਉ ਧਰਾਇ ਮਾਸਤਿ
 ਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇਉ ਹੋ ਗੁਰਮੰਗਾ ਅੰਗੁ ਰੁਪ ਜਾਇਨਾ
 ਅੰਗ ਦਤੇ ਗੁਰਮਾਰਪ ਦੁਆਮੀ ਤੁਰਾ ਮੁਨਾ ਮਗਰੁ
 ਗੁਇ ਮਾਗਾ ਮਦਾਸ ਅੰਗ ਜੁਛਾਇ ਮਾਗਾ ॥ ੩੭੦ ॥ ਦਸ

ਤਰੀਰਹੋਇ। ਜਪੀਰਹਰਿਗੁਰਹਰਿਗੋਦਿਦਮਤੋਸਾ
ਦੀਸਦੁਨੀਰਾਪਾਤਸਾਹੁਪਾਤਸਾਹਾਪਾਤਸਾਹੁਮਤੋਸਾ
ਪਿਜਪਿਅਮੇਮਜਰਿਜਰਿਹੋਇਮਸਤਾਨੁਸੁਜਾਦੁ
ਦਿਰੋਲਾਗ। ਤੀਅਚਾੜੀਜੀਇਪਰਮਤਤਾਂਛੀਮਤੋਸਾ
ਕੁਭਮਾਇਕੁਜਦਰਸਦੁਮੀਦਰਿਗੋਲਾਗਤੀਸਤੋਸਾ
ਤੁਪੀਨਾਸਿਨਾਥਾਮਵਤਾਰਦਿਰੋਲਾਗਹਿਮਾਦੁਰੁ
ਦੁਸਮੀਦੁਦਿ। ਰੋਮਰਜੀਵੋਤਿਸੁਰਤਨੁਮਸੋਲਾਕੁਰੁ

ਸੋਸਾਮੇਲ ਕਾਰਿ ਵੀ ਹਇ ਕੀ ਹਚ ਜਾਉ ਹਿ ਜੋਲਾ ਅੰਤ
 ਮੀ ਬਾਨ ਰੋਲਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਗੋ ਵਿਦੁ ਖੁਦਾ ਦਿਪੀ ਗੁਰਗੋਚਰ
 ਰੇਲਾ ਗੁਰਗੋਆ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰੁ ਕਾਰਿ ਦੇ ਕੰਕਾਰ
 ਅਕਾਰੁ ਪਲੋਆ ਓਮੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਲਖ ਲਖ ਦਰੀ
 ਆਉ ਕਰੇ ਦੇ ਦੋਆਂ ਲਖ ਗਜਾ ਜਕਾ ਜਾ ਹਦਿ ਚੀਤ
 ਸਨਾਦ ਸੁਹਿਸੀ ਖਪਰੋਆ ਬਾਦ ਨਚੰਦ ਨ ਬੂੰਦ ਇਕ
 ਠੰਢੇ ਤੇਰੇ ਇਖਲੋਆ ਬਾਦ ਨਚੰਦ ਨ ਲਖ ਲਖ ਚਰਣ

ਗੁਰਮਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸੰਖਿਯੰਤੁ ॥
 ਗੁਰਮਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸੰਖਿਯੰਤੁ ॥

ਕਮਲਚਰੀ ਦਕਰੀਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮ
ਦਿਪਰਖਮ ਦੇਸਮਲੋਆ ਹਰਿਗੋ ਵਿਦਵਤ
ਰੋਦੋਆ ਸੁਰਜ ਦੇਘਰਿਚੀਦੁਮਾ ਵਰਦਿਗੀ
ਠਾਵੇਕੇਤੋ। ਰਜਾਮਾਵੇਚੀਦੁਪਾਤਿ ਵਰਦਿਸਾ
ਲੇਤੋ। ਜੋ। ਜੋ। ਜੋ। ਜੋ। ਜੋ। ਜੋ। ਜੋ। ਜੋ। ਜੋ। ਜੋ।
ਤਚੇਤੋ। ਲੋ। ਵਿਦਵਤਗਿਆਨਸਿਲਪਿਪਿਪਿ
ਲਾਮਜਲਸੁਤੋ। ਛਿਮਭੁਤੀਛਿਮਦੁਸਲਾਦੁਸਲਾ

ਗੁਰਗਿਆਨ ਸਮੇਤੈ। ਅਜ ਹਬ ਵਰਨਾ ਸਕਾਰਿ ਅਸ
ਟਪਾਂਤੁ ਇਕੁ ਪਾਤੁ ਸੁਖੇਤੈ। ਨਉ ਪਾਰਿਥਾ। ਨ ਦੇ ਅੰਗਦ
ਸਵਾਸਿਨ ਲੰ ਪਾਇ ਅਗੇਤੈ। ਨਿਲਾ ਅਨਿਲਾ ਅਨਾਹਦੇ ਨਿ
ਸੁਰਧਾਰਾ ਪਾਰਸਨੇਤੈ। ਵੀਹ ਇਕੀਹ ਮਲੇ ਖਲੇ ਖਸੀ
ਖਾਸੀ ਖਨ ਸਤ ਜੁਗਿ ਤੇਤੈ। ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਤੀਬੇ ਲਰਸਦੇ
ਵਕਰੇ ਦਾਪ ਸੁਪਰੇਤੈ। ਫਕਰ ਦੇ ਸਾਰਿ ਉਮੀਦ ਮੇਤੈ॥੫॥
ਚਾਰਿ ਚਾਰਿ ਮਜ ਹਬ ਵਰਨ ਛਿਅ ਦੁਸਨ ਵਰਤੇ ਵਰਤਹਾ

੪੦੧

ਸਿਵਸਕਤੀ॥ ਦਿਓ ਦਣੁ ਜੁ ਕਰਿ ਚਉ ਦਹੁ ਟਸਾਂ ਦੁਹੁ
ਗਾ॥ ਸਚੁ ਦਣੁ ਜੁ ਗੁਰਹੁ ਟੀ॥ ਮੇਸਾ ਪਸੰਗਾ ਤਿ ਕੀ ਗਤਿ ਕਰਿ
ਤਾ॥ ਗਾ॥ ਗਿ॥ ਨਾਧਿ॥ ਮਾਨੁ॥ ਸਿਮਰਨੁ॥ ਸਦਾ॥ ਭਾਉ॥ ਭਗਤਿ
ਭਉ॥ ਸਬਦੁ॥ ਵੀ॥ ਚਾਰਾ॥ ਨਾਮੁ॥ ਟਾਨੁ॥ ਇਸਨਾਨੁ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ॥ ਪ੍ਰਿਥਾ॥ ਜੁ॥ ਨਦਾ॥ ਪਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਉ॥ ਪਕਾਰੀ॥ ਸਤਿ॥ ਗੁਰੁ॥ ਸਚਿ॥
ਰਿ॥ ਵਾ॥ ਸਾ॥ ਨਿ॥ ਵੀ॥ ਚਾਰਾ॥ ਚਉ॥ ਦਹੁ॥ ਵੀ॥ ਦਿ॥ ਮਾ॥ ਸੋ॥ ਪੈ॥ ਕੇ॥ ਗੁਰੁ॥
ਮੁਖਿ॥ ਜੁ॥ ਫੁ॥ ਸਚਿ॥ ਪਿ॥ ਮਾਰਾ॥ ਸਚੁ॥ ਹਉ॥ ਸਕੁ॥ ਕਿ॥ ਹਉ॥

ਰਿਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਮਚਾਰਾ ॥ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਰੁਣਾ ਸਪਤਿਗੁ
 ਰੁਪਿ ਦੇਸਤ ਰੈ ਸੈ ਸਾਰਾ ॥ ਮਾਪਿ ਉਪੀਅ ॥ ਗੁਰਮਤ ਹੁਸੀ
 ਆਰਾ ॥ ੨ ॥ ਮਮਲੀ ਸੋਫੀ ਚਾਕਰਾ ਮਾਪੁ ॥ ਮਾਪੁ ਏਲਗੇ
 ਬੰਨੈ ॥ ਮਹਰਮੁਹੋਇ ਵਜੀਰ ਸੋ ਮਤਿ ਪਿਆ ॥ ਲਾਮੁ ਲਿਨ ਮੰਨੈ
 ਨਾਮ ॥ ਹਿਰਮੁਹੁਸੀ ਮਾਰੁ ਮਸਤੁ ਮਰਦਾਨੀ ॥ ਮਲ ਸਕਰ ਕੁੰਨੈ
 ਤਕਰੀਰੀ ਤਹੀਰੀ ਰਾਵੀ ॥ ਚਿਪੀਰ ਪਰਸਤੁ ਮੁਰੀ ਦੁਉਪੰਨੈ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਲਖੁ ਨ ਲਖੀ ॥ ਮੇਮਲੀ ਸੋਫੀ ਲਗਾਨੀ ਕੰਨੈ

੪੦੨

ਅਮਲੀ ਜਾਣਨਿ ਅਮਲੀਆ ਸੋਫੀ ਜਾਣਨਿ ਸੋਫੀ ਵੰਨੇ
ਵਜੀਰੋ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦੁਇ ਖੜੀ ਇਥ ਜੀਉ ਸਿਖੈ ਨਾ ਸਿਖੈ
ਮਸੇਰੀਆ ਨਾਵਿ ਚਿ ਇਕ ਤੁਖੇ ਕਰਹਨਿ ਦੁਇ ਖੜੀ
ਇਕੀ ਹਜਿ ਰਸ ਗੀਨੇ ॥ ਚਾਕ੍ਰਾ ਅਮਲੀ ਸੋਫੀਆ
ਸਾਹਦੀ ਚਉ ਖੀਆਏ ॥ ਹਾਜਰਹ ਜਗਾਨਿ ਖੀਆਏ
ਰਹਾ ਜਰਗੇ ਰਹਾ ਜਗਲਾਏ ॥ ਲਾਇ ਕੇ ਦੇਵੀ ਚਾਹੀ
ਰਲੇ ਮਜਲਸ ਵਿਚਿ ਸਦਾਏ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਹੁਸੀਆ ਰੁਸਾਏ

ਖਸਰੁ ਹਮੀ ਦੇਵੈ ਪ੍ਰਚਾਏ। ਦੇਨਿ ਪਿਆਲੇ ਮਮਿ ਸੀਆ ਸੋਫੀ ॥ ੪੦੩ ॥
ਸਰੂਪੀਆ ਵਹੁ ਲਾਏ। ਮਤਦਾ ਲੇ ਮਮਲੀ ਤੇਏ ਪੀਪੀ ਚੜ੍ਹੇ
ਜਹਜ਼ਘਰਿ ਜਾਏ। ਸੋਫੀ ਮਾਰਨਿ ਟਕਰਾ ਪੂਰਨਿ ਦਾਜੈ ਸੀਸ
ਨਿਦਾਏ। ਵੇਦ ਕਿਤਾਬਾ ਮਜ਼ਾਬਾ ਦਿਚਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਖਦੀਬ
ਹਸਬ ਹਸਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਦਿਹ ਲਾਪਾਏ। ॥ ੪੦੪ ॥
ਮੰਤ੍ਰੁ ਰੋਖੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਖਿਜਿ ਕੀ ਦੇਨਿ ਦੀਵਾਨੁ ਲਗਾਏ। ਮਦਿ
ਰਚਿ ਕੀ ਮਹਲ ਦੀਬਾਹੁ ਰਖਰਚਾਨਾ ਮਿਲਿ ਆਏ। ਪੀਅੰ

ਪਿਆਲਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਅੰਦਰਿ ਖਸਾ ਮਹਲੁ ਪਾਸੈ ਵਾਏਦੁ ਸਿ
ਅਮਲੀ ਸੋਫੀਆ ਮਾਮਦ ਲਿਦੇ ਮਦੇਖੇ ਦਿਖਨਾ ਵੈ ਕਰੇਨ
ਹਸਰ ਬਦੀ ਪਿਆਲੇ ਆਪਿ ਹੋਰ ਸੁਖਾ ਵੈ ਉਲਾਸੁ ਪਿਆਲਾ
ਮਿਹਰ ਕਰਿ ਤੇਰੇ ਦੇ ਨਪ ਛੇਤਾ ਵੈ ਕਿਹੁ ਨ ਦਸਾ ਵੈ ਕਿ
ਸੇਦਾ ਗੁਨਹ ਕਰਾਇਹੁ ਕਮ ਬਖਸਾ ਵੈ ਹੋਰ ਨ ਜਾਇਹੁ
ਮਿਰਸੁ ਜਾਇ ਆਪਿ ਕੋ ਜੇਸੁ ਜਾਣਾ ਵੈ ਵਿਰਲੈ ਗੁਗੁਮਿ
ਅਲਖ ਨਖਾ ਵੈ ॥ ੮ ॥ ਵੇਦ ਕਤੇਬ ਬਖਾਣੁ ਦੇਸੈ ਫੈ

ਸਸਲਮਾਣਾ ਮੁਸਲਮਾਣਾ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਹਿੰਦੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਮੇਸ
 ਰੁ ਰੁਣਾ ਕਲਮਾ ਸੁਨਾ ਤੀ ਸਿਦਕੁ ਧਾਰਿ ਪਾਇ ਜੇ ਇਕਿ
 ਸੁਖਾਣਾ ਮਕਾਮੁ ਸਲਮਾਣੁ ਦਾਹੀ ਗਬਨਾ ਸਦਾ ਹਿੰਦੁ
 ਣਾ ਰੋਜੇ ਗਖਿ ਨਿਵਾਜ ਕਾਰਿ ਪੁਜਦ ਰਨਾ ਛਿਅੰ ਪ੍ਰਾਰਿ ਗੁਰ
 ਉਪਦੇਸੁ ਦੁਖਾਣਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਮੁਹੀ ਦਧਿ ਰਗੁਰ ਸਿਖੀ
 ਹਿੰਦੁ ਨੇ ਰੁਣਾ ਹਿੰਦੁ ਦਸਾ ਅਵਤਾਰ ਕੀ ਮੁਸਲਮਾਣੁ
 ਇਕੋ ਰਹਮਾਣਾ ਨਿਖਿਲੇ ਤਾਣੁ ਕਰੇ ਨਿਧਿ ਣਾਣਾ ॥ ੧੦ ॥ ਮ

੪੦੪

ਸੁਖਮ ਪੁਰੋਖੋ. ਸੁਰ. ਜ. ੧੬. ਰੋ. ੨੨. ਮੁ.

ਮਨੀਖਾਸੇਮਜਲਸੀਪ੍ਰਮਿਪਿਅਮਲਾਮਲਖਲਖਾਇਅ
ਮਲਾਤਸਬੀਤੋੜਕੋਜਿਉਸਉਤਿਵੈਮਠੇਤਰਲਾਇਅ
ਮੇਰੁਇਮਾਮੁਰਲਾਇਕੇਰਾਮਰਹੀਮੁਨਨਾਉਗਣਾਇਅ
ਵਇਮਿਲਿਇਕਵਜੁਦੁਹੋਇਚਉਪੜਸਾਗੀਜੋੜਜੋੜਾ
ਇਅਮਸਿਰਸਕਤੀਲੀਪਿਕੋਪਿਰੀਮਿਪਿਅਮਏਨਿਜ
ਪਾਰਿਅਾਇਅਮਰਾਜਸੁਤਾਮਸੁਸਾਤਕੋਤੀਨੇਨੀਪਿਛ
ਉਥਾਪਦੁਪਾਇਅਮਗੁਰਗੋਵਿਦੁਖੁਦਾਇਪ੍ਰਿਗੁਰ

ਸਿਖ ਪੀਰ ਮੁਰੀ ਦੁਖ ਲਾਇਆ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਕਰਿ
 ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚਿ ਮਿਲਾਇਆ ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ
 ਸਚੁ ਰਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨ ਹਮੁ ਸਤਿਗੁ
 ਰਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਮਰਾਧੀ ਮੇ
 ਰਾਇ ਰੁਗਤਿ ਰੇ ਸਹਜਿ ਵਿਗਸੈ ਨਾਉ ਮਰੇ ਨ ਸੋਗੁ ਹੋ
 ਇਦੇ ਦਾਰਹੈ ਨ ਰੋਗੁ ਵਿਦੁ ਸੋ ਗੁਰੂ ਸਮਾਣੁ ਮਾਖੀ ਮੇਸ
 ਧਸੰਗਤਿ ਮਥਿਨਾ ਸੀਹ ਸੋ ਛਿਅਵੀ ਪੀਰੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਗੁ

੬੦੫

ਰਸਿਖਾਪੀਤੀ ਕੇ ਦਸੈ। ਸਚੁ ਨਾ ਉਸਚੁ ਦਸੈ ਨੇ ਸਚਖੀ ਭੁਸਤੀ
ਗੁਸਰਸੈ। ਰਿਗਮਿਪਿਆ ਭਾਸਾਧਸੀ ਰਿਗੁਗਤਿ ਦਫਸ
ਪਾਰਸਪੁਸੈ। ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਕਾਰਿ ਹੋਇ ਅਕਾਸੁ ਅੰ
ਨੀ ਅਸੈ। ਸਚੁ ਕਸ ਉਟੀ ਕਸੈ। ੫੨॥ ਓਮੰ ਕਾਰਿ
ਕਾਰੁ ਕਾਰਿ ਕੇ। ਜਿਤਤ ਉਪਜਾਇਆ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ
ਹੇਸਾ ਜਿਦ ਸਮੇਵਤਾਰ ਚਲਤੁ ਦਰਤਾਇਆ। ਫਿਸ
ਰਤਿ ਬਾਰਹ। ਹਕਾਰਿ ਸਤਵਾਰ ਸੇਸਾਰ ਉਪਾਇਆ।

ਨਮਰਣ ਦੇ ਹਲੇ ਖਲਿਖਿ ਸਾਸਤ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸੁਣਾਇਆ
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਦਾ ਆਦਿ ਅੰਤੁ ਬਿਤਿ ਨਦਾਰੁ ਨ ਮਾਹੁ ਲਿਖਾਇ
ਆਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਖੰਡੁ ਹੋ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੁਸਬਦੁ ਦਸਾ
ਇਆ ਬਿਖਹੁ ਫਲੁ ਫਲੁ ਤੇ ਬਿਖਾ ਅਕਲੁ ਨਾ ਕਰਿਅ
ਨਖਲੁ ਖਾਇਆ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਦੇਸੁ ਰਿਅ ਆਦਿ ਪੁ
ਰਖੁ ਅਦੇਸੁ ਰਗਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਾਤਨੁ ਜਾਤਿ ਗੁਰੂ ਚਿਤਿ
ਪੋਤਿ ਇਕੁ ਸੁਤੁ ਬਣਾਇਆ ਵਿਸਮਾਦੇ ਵਿਸਮਾਦੁ ਮਿ

੬੦੬

ਲਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇਦਿਤੇਵੇਦਚਾਰਿਚਾਰਿ ਵਰਨਾਮਸ
ਰਮਭਿਪਜਾਏ ॥ ਛਿਅਦ੍ਰਸਣਾਛਿਅਸਾਸਤਾਛਿਅਮਭਿਪ
ਦੇਸਰੇਸਦਰਾਏ ॥ ਚਾਰੇਕ੍ਰੰਤਾਦੀਪਸਾਤਿਨਉਪ੍ਰਦ
ਦਿਸਵੰਤ੍ਰਵੰਤਾਏ ॥ ਜਲਥਲਵਨਖੰਡਪ੍ਰਬਤਤੀਰਥਦੇ
ਵਸਥਾਨਬਾਏ ॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਹੋਮਜਗਕਰਮਧਰ
ਮਕਰਿਦਾਨੁਰਾਏ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਨਪਛਾਇਆਸਾਧਸੰ
ਤਿਦਸੈਨਦਸਾਏ ॥ ਸੁਇਸੁਇਆਖਦੁਆਖਿਸੁਣਾਏ ॥ ੧੩ ॥

ਦਸਾਮਾਦਿਤਾਗੀਬਿਸਨਹੋਇਵੇਰਦਿਰੋਧਨੋਪਲੜਦਾਏ।
ਦੇਵਦਾਨਉਕਾਰਿਦੁਇਪੜੇਦੈਤਹਰਾਏਦੇਵਜਿਣਾਏ॥
ਮਛੁਕਛੁਵੇਰਾਹਰੂਪਨਗਸਿੰਘਬਾਦਨਬਖਿਓਪਾਏ॥੫॥
ਸਰਾਮੁਰਾਮੁਕਿਸਨਹੋਇਕਿਲਕਲੀਕੀਨਾਉਗਣਾਏ।ਚੰਚ
ਲਚਲਤਪਖੰਡੁਬਹੁਦਲਛਲਕਾਰਿਪ੍ਰਪੰਦੁਧਾਏ॥੫॥
ਬਹਮੁਪੁਰਨਬਹਮੁਨਿਰਭੁਉਨਿਰੰਕਾਰੁਨਦਿਖਾਏ॥ਖੜੀ
ਮਾਰਿਸੰਘਾਰੁਕਾਰਿਰਾਮਾਇਦੁਮਹਾਭਾਰੁਭੁਭਾਏ॥ਕਾਮਕ

੬੦੧

ਸੰਤਾਂ ਸਾਂਸ ਦਸਨਾ ਮਧਰ ਤੇਰੀ ਬਾਬ ਰਹੀ
ਸਾਦਨਾ ਸਿਰੀ

ਰੋਧਨ ਮਾਰਿਓ ਭੋਭੁ ਮੋਹਾ ਮਹੀ ਕਾਰੁ ਜਾਏ। ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਿ
 ਏਨਾ ਮੁਗਦੁ ਏਓ॥੧੫॥ ਟਿਕਦੁ ਗਿਨਾ ਭਹੁ ਦੂਰੇ ਇਥੁ
 ਰਿਬਾਰੀਆ ਪੁਤੁ ਸਦਾਇ ਮਾ। ਜਤੀ ਸਤੀ ਸਿਤੀ
 ਮਾ ਸਿਧਨਾ ਬਕਾਰਿ ਪ੍ਰਚਾਨਾਇ ਮਾ। ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ
 ਰਸਾਇਣਾਤੀ ਤਮਤਿ ਚੇਟਕ ਵਰਤਾਇ ਮਾ। ਮੇਲਾ ਕਰਿ
 ਵਰਾਤਿ ਦਾਕੁ ਮਾਤਿ ਵਿਚਿ ਵਾਦੁ ਪਾਇ ਮਾ। ਪੈਸੁ
 ਗਸਗਬਦਾ ਲੇਪਿ ਮਾ ਲਭੁਗਤ ਰੁਚਾਇ ਮਾ। ਦਸਨ

ਬੁਰਗੁਸਿਭੀਆਸੰਖਨਾਦਰਹਗਸਿਕਰਗਇਆਮਾਨਾਦਿ ੪੦੮
 ਪੁਰਖਾਮਦੇਸੁਕਰਿਅਲਖਜਗਾਇਨਾਅਲਖਲਖਾਇਅ ੦
 ਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਨੁਕ੍ਰਮਿਰੁਲਾਇਆਮਾ ੨੬ ਨਿਰੰਕਾਰੁਮ
 ਕਾਰੁਕਰਿਸਤਿਗੁਰਗੁਰਾਂਗੁਰੁਮਬਿਨਾਸੀਪੀਰਾਪੀਰੁਦ
 ਖਾਣੀਐਨਾਥਨਾਥਸਾਧਸੰਗਦਾਸੀਗੁਰੁਮਖਿਪੀਥਚਲ
 ਇਆਗੁਰਸਿਖਮਾਇਆਮਾਦਿਚਿਉਦਾਸੀਮਨਮੁਖਿਮਿ
 ਨ੍ਰਿਪਚਿਮਾਖੀਮਨਿਬਿਰਦੁਪੰਚਪ੍ਰਮੇਸਰੁਪਾਸੀਗੁਰੁਮ

ਸਿਮਿਲਿਪੁਦਾਤੁਪੰਚਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚਖੰਡੁਬਿਲਾਸਿ
 ਗੁਰਦੁਸਤੁਗੁਰੁਸਬਦੁਹੈਨਿਜਪੁਰਿਗੁਇਰੁਗਤਿ
 ਹਰਾਸਿ। ਸਿਠਾਬੇਲੁਨਿਦਚਲੁਨੁਆਸਨਿਰਾਸਿ
 ਦਾਸਹਜੁਏਗਾਗੇਕਲੀਕਾਲਮੰਦਰਿਪੁਰਾਸਿ
 ਸੰਗਤਿਸਿਮਿਲਿਬੰਦਖਿਲਾਸਿ॥੨॥ ਨਾਰੀਪੁਰਖੁ
 ਰੁਹੈਪੁਰਖੁ। ਮਾਰੁਕਰੇਦਾਨਾਰੀ। ਨਾਰਿਗੁਤਾਰੀ
 ਸਿਮਿਲਿਪੁਤੁਸਪੁਤੁਕਪੁਤੁਸੇਸਾਰੀ। ਪੁਰਖਾਪੁਰਖਾ

ਨਤੇਦਿਰਲੋਨਿਰਮਲਨਿਰੰਕਾਰੀ। ਪੁਰਖਹੁਪੁਰਖਉਪ
ਜਦਗੁਰਤੇਚੇਲਾਸਬਦਵੀਚਾਰੀ। ਪਾਰਸੁਹੋਆਪਾਰ
ਸਹੁਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਣਕਾਰੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਵੀਸੀਪਰਮ
ਹੀਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸਿਪਰਉਪਕਾਰੀ। ਗੁਰਗੁਣੀਗੁਰ
ਗੁਣੀਆਸਾਕਸਚਾਗੁਰਦਾਕਜੁਹਾਰੀ। ਪਰਤਨਪ
ਧਨਪਰਹਰੇਪ੍ਰਨਿਦਾਹਉਮੇਪ੍ਰਹਾਰੀ। ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਵਿਟਹੁਬਲਹਾਰੀ। ੨੬॥ ਪਿਉਦਾਦਾਪੜਦਾਦਿਹਮਹੁ

੪੫

ਪੁਤ੍ਰਪੋਤਾਪੁਤ੍ਰਪੋਤਾਨਤਾਮਾਦਾਦੀਪੁਤ੍ਰਦਾਦੀਮਹੁ
ਫੀਭੈਵਾਧੀਮਸਤਖਤਾਨਾਨਾਨੀਮਾਖੀਮੇਪੁ
ਨਾਨਾਪੁਤ੍ਰਨਾਨੀਪਤਾਤਾਇਮਾਚਚਾਜਾਵੀਮੇਤਾਵੀ
ਚਾਚੀਮਾਇਮਾਮਤਾਮਾਮੇਤੇਮਾਮਾਵੀਮਾਮਾਸੀਮਾ
ਸਤ੍ਰਦੇਰੀਰੀਰਤਾਮਾਸਤ੍ਰਫੁਫਤ੍ਰਸਾਕਸਕੁਸਹੁਗਸਸੁ
ਸਾਨੀਸਾਨੁਤਾਤਾਏਰਪਿਤੀਏਰਸੇਲਮਿਲਿਮਉਸੇਰੁ
ਫੇਰਾਮਵਤਾਸਾਫੂਕਤ੍ਰਮਕਟੀਬਸਕੁਨਦੀਨਾਵੀ

ਜੋਗਨਿਸਤਾ। ਸਚਾਸਾਕਨਾਵਿਛੁੜੈਸਾ। ਸਿੰਗਤਿਗੁਰ

੪੧੦

ਗਾਈਰੁਤਾ। ਰਿਗਰੁਗਤਿ। ਵਿਚਿਜੋਗਜੁਗਤਾ। ॥੨੨॥

ਪੀਉਦੇਨਪਿਆਰੁ। ਨਿਨਫੁਫੀਨਪਿਤੀ। ਏਤਾਏ। ਮਾਊ

ਹੇਤੁਨਪੁਜਨੀ। ਹੇਤਨਮਾਮੇਮਾਸੀਜਾਏ। ਅਥਾਧਨਉਤੈ

ਆਇਅਥਾਕੜੀ। ਮਾਜੇਖਾਏ। ਮੁਲੀਪਾਟਪਟੀਤਗ

ਵਸਰੀਕਾਰਪੁਗਟੀ। ਮਾਏ। ਸੁਰਜੀਤਦਨਪੁਜਨੀ

ਦੀਦੇਲਖਤਾਰੇਚਮਕਾਏ। ਰੀਗਮਠਕਸੰਗੁਦਾਸਦਸ

ਜੋ

੨੫

ਥੋਈਵੇਸੁਵਟਇ। ਸਤਿਗੁਰਨਮਿਹਰਵਾਨਮਾਤਾਪੁਤਨ
ਦੇਵਸਬਾਏ। ਤਿਠੇਸਭੇਠਕਿਵਜਾਏ। ੨੭। ਮਾਧੋਹੋਤਨ
ਪੁਜਨੀਸਤਿਗੁਰਹੇਤੁਸੁਚੇਤੁਸਹਾਈ। ਸਾਹਦਿਸਾਹੁਪੁਜ
ਨੀਸਤਿਗੁਰਸਾਹੁਮਥਾਹੁਸਮਾਈ। ਸਾਹਿਬਤੁਨਿਨਸ
ਹਿਬੀਸਤਿਗੁਰਸਾਹਿਬੁਸਚਾਸਾਈ। ਦਾਤੇਦਾਤੀਪੁਜ
ਨੀਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਸਚਦਿਤਾਈ। ਵੈਦਨਪੁਜਨੀਦੇ
ਰੀਸਤਿਗੁਰਹਉਮੈਰਗਮਿਦਾਈ। ਦੇਵੀਦੇਵਨਸੇ

ਗੁਲਿਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥ਸਾਇਰਰਤਨ
ਪੁਜਨੀਸਾਪਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦਸੁਗੁਣੀ॥ਅਕਥਕ
ਬਾਦਗੀਵਰਿਅਾਈ॥੨੧॥੩੯॥

੬੧੧

ਉਲਤਾਈ॥੧੯॥ਗਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਿਰੰਕਾਰਹੋਵੈ॥ਨਿਰੰਕਾਰਿਗੁਰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਿਰੰਕਾਰਹੋਵੈ॥ਨਿਰੰਕਾਰਿਗੁਰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਿਰੰਕਾਰਹੋਵੈ॥ਨਿਰੰਕਾਰਿਗੁਰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੂਰਸਾਕੋਟਾਇਕਾਰਹਜਾਰਲੋਖਪ੍ਰਉਪਕਾਰੀਸਦਾਹਜ
ਰਾਸਾਤਿਲਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਸੋਤਿਸਰੂਪਨਕਦੀਪ੍ਰ
ਰਾਸਾਪਸੰਗਾਤਿਸੋਚਖੰਡਵਸਾਮਨਹਦਸਬਦਵਸ
ਏਤੁਰਾਦੁਨਾਰਾਉਕਰੇਚਕਚੁਰਾ॥੧॥ਪਾਰਸਪ੍ਰਉਪ
ਕਾਰਕਰਜਤਨਾਮਸਟਧਾਤਵੀਚਾਗੇ।ਬਾਦਨਚੰਦਨ
ਬੋਹਦਾਮਦਨਸਫਲਨਜੁਗਾਤਿਉਰਧਾਗੇ।ਸਕੁਤੇਉ
ਵ੍ਰਵਰੋਸਦਾਥਾਉਕੁਥਾਉਨਾਮੀਮ੍ਰਿਤਧਾਗੇ।ਸੂਰਜਜੋਤਿ

ਭੈਰਵ ਰਿਓ ਤਿਪੋਤਿ ਹੋ ਕਿਰਤ ਪਸਾਰੇ ॥ ਧਰਤੀ ਨ ਦਿਰਿ
ਸਹਤ ਸੀਲਾ ॥ ਮਲਹੋ ਅਵਗੁਣਨ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਲਾ ਲਜਾਵ
ਹਰਮਣ ਲੋਹਾ ਸੁਇਨਾ ਪਾਰਸ ਜਾਤਿ ਬਿਛਾਰੇ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਾ ਤਿਕਾ ਅੰਤਨ ਪਾਗੇ ॥ ਪਾਰਸ ਪਾਤਕੀ ਕਰ ਕਰੇ ॥
ਇਸਨੂਰਨ ਕੰਚਨ ਖੂਰੇ ॥ ਬਾਦਨ ਬੋਹੈ ਬਨਾਸ ਪਾਤਿਬੰ
ਸਾਨਿਰੀਧਨ ਬੋਹੈ ਹਜ਼ਾਰੇ ॥ ਖੇਤੀ ਜੀ ਮੈ ਸਹਾਗੁਣ ਕੇਲ
ਰਖੇਤਨ ਬੀਜ ਓਗੁਰੇ ॥ ਓਲੁ ਸੁਣਨ ਸੁਣੁ ॥ ਸਾਤਿਗੁ

੪੧੨

ਗੁਰੂ ਬੁਝੈ ਇਹ ਜੁਗੈ। ਧਰਤੀ ਥੀ ਜੈ ਸੇ ਲੁਏ ਸਾਤਿ ਚਰ
ਸੇਵਾ ਸਰਗੁ ਲਛੁਰੈ। ਬੋਹਿਥ ਪਵੈ ਸਾਨਿ ਕਲੈ ਸਾਤਿ ਚਰ
ਨਿਰੰਗੁ। ਧਾਮਾ ਸਾਪਨ ਦੂਰੈ। ਪਸੁ ਪਰਤਿ ਗੰਦਿ ਦੂਰੈ॥
॥੩॥ ਕੰਠ ਨਹੈ ਪਾਰਸੁ ਹਰਿ ਚਨ ਕਰੈ ਨ ਕੰਠ ਹੋਰੀ। ਚੰਦ
ਨ ਬਾਦ ਨਹੈ ਤਨੁ ਹਰਿ ਦੂਰੈ ਹਰਨ ਪਵੈ ਕਰੈ ਹੀ। ਦੂਰੈ ਸੀ ਸੇ
ਆਸਤਿ ਦੁਰਸਤਿ। ਚਿਤਿ ਦੈ ਫਲ ਭਰੈ। ਗਾਤਿ ਪਵੈ ਦਿਹ
ਆਥਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਨ ਪੁਰ ਪੈਰੀ। ਬੋਹਿਥ ਪਰਤਿ

ਨਚੜੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਹਠਿ ਨਿਗੁਰੁ ਨ ਲਹੇ ਹੀ। ਧਰੁ ਭੀ ਨਿਬੁੰਦਾ ਲ
ਰੁਰੁ ਗੁਰੁ ਮਾਤਿ ਨਿਹ ਚਲ ਚਲੈ ਨ ਚੇ ਹੀ। ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਰਹਤੁ ਨ ਪ
ਦਾ ਹਥ ਬੋਰੀ। ॥ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਿਐ ਲੁਕ ਜਾਨਦਿ ਧਰੁ ਅੰਧ ਕੰਧ
ਜਗ ਮਾਹੀ। ਬਕੇ ਸਿੰਘੁ ਉਦਿਆਨ ਮਾਹਿ ਜੀਵੁ ਮਿਹ ਗਨ
ਖੋਜੇ ਪਾਂਹੀ। ਚੜ੍ਹਿਐ ਆਤੰ ਦਾ ਮਕਾਸ ਤੇ ਦਿਚੇ ਨਾਲੀ ਲੁਕੈ
ਨਾਹੀ। ਪਿਥੀ ਜੇਤੇ ਬਨ ਬਿਖੇ ਭੂਠੇ ਬਾਣੁ ਨ ਠਹਿਰ ਰਹਾਹੀ।
ਚੋਰ ਯਾਰ ਹਰਾ ਖੋਰ ਦਿਹ ਚੜ੍ਹਿਐ ਕੋ ਦਿਸੈ ਲਹੀ। ਸਾਧ ਸਿ

੪੨

ਗਤਿ ਵਿਟੁ ਬਲ ਜਾਹੀ ॥੫॥ ਗਤਾ ਮਨੇ ਕੰਚ ਮਕ ਦੇ ਸੋ ਮਕ
 ਕੀ ਅੰਬਰ ਗਰੇ ਚਾੜ੍ਹੇ ਮੇਂ ਮਲੀ ਨਹੀਂ ਨਿਕੇਲੂ ਕੈ ਕੈ ਕੈ
 ਬਾਰੇ ਸੁਰ ਨ ਜੋ ਤਿਉ ਦੇ ਤ ਕਰਤਾਰੇ ਚੰਦ ਨਹੀਂ ਨਾਮੀਧ
 ਗੇ ॥ ਦੇਵ ਦੇਵ ਨ ਸੇਵਕਾਰੀ ਤਨ ਮੰਤਨ ਫੁਰਿ ਨ ਦਿਖਾ
 ਰੇ ॥ ਦੇਵ ਦੇਵ ਤੇ ਬਾਅਸਟ ਪਾਤੁ ਪਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦ ਸਾਰੇ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ਪ੍ਰਿਥ ਸੁਹਾਵੜਾ ਪੰਨ ਗੁਰੂਪਨ ਗੁਰੂਪਿਅਾਰੇ ॥
 ਸਾਧਸੰਗ ਤਿਪ੍ਰਗਟ ਸੰਸਾਰੇ ॥੬॥ ਚਾਰ ਵਰਨ ਚਾਰ ਮਸ਼ਹੂਰ

ਫਿਮਦਸਨ ਵਰਤਣ ਵਰਤਾਰੇ॥ ਦਸਮ॥ ਵਤਾਰਹ ਜਾਰਨ
 ਵਥਾਨ॥ ਕਾਮਸਭੇ ਵਣਜਾਰੇ॥ ਇਕੰਤਰੇ॥ ਵਹੁਣ ਜੋਲੇ ਦੇ
 ਸਾਦਿਸੀ ਕਰਨ ਪਸਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ॥ ਹੁੰਦੇ ਬੇਪਦਾ ਹੁ
 ਅਥਾਹੁ ਭੀ ਰੂਰੇ॥ ਲੈਲੇ ਮੁਕਰ ਪਾਨਸਭ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਇਨ
 ਦੇਦਾ ਹਰੇ॥ ਇਕ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ ਕਰਦਿ॥ ਮੰਕਾਰ ਅਕਾ
 ਰਸ ਵਾਰੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੇ॥॥ ਪੀਰ ਪੈਰੀ
 ਬਰਕਾਮ ਉਲੀਏ ਗਉ ਸਕਤ ਬਉਲ ਮਾਉ ਪਨੇਰੇ॥ ਸੇਖਮ

੪੧੪

ਸਾਇਕਸਾਦਕਾ ਰੁਹਦੇ ਅਭਿਰਸਹੀਦ ਬਹੁਤੇਰੇ। ਕਾਜੀ ਸੁੰਨੇ
ਅਭਿਨਵੀ ਮੁਫਤੀ ਦਾਨਸਵੰਦ ਬੰਦੇਰੇ। ਰਿਖੀ ਸੁਨੀ ਚਿੰਨੀ
ਬਰਾਕਾਲਖਕਾ ਮਾਤਾ ਅਗਲੇਰੇ। ਸਾਧਕ ਸਿੰਧ ਅਗਲ
ਤਹੈ ਨਿਆਪਜ ਦੁਇਨ ਵਡੇਰੇਰੇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰੂ ਕੋਇ ਨ ਜੇ
ਝੁਈ ਹਉ ਮੇਵਧ ਟੀਜਾਇ ਵਧੇਰੇ। ਸਾਧ ਸਿੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਹਉ ਮੇਰੇ
ਰੇ। ੮॥ ਕਿਸੇ ਨਿਖਸਿਧ ਕਿਸੇ ਦੇਇ ਕਿਸੇ ਨਿਧਿ ਕਰਾਮਾਤੁ
ਕਿਸੇ। ਕਿਸੇ ਰਸਾਇਣ ਕਿਸੇ ਮਾਣਿ ਕਿਸੇ ਪਾਰਸ ਕਿਸੇ ਮੰਤ੍ਰੇ

ਤਰਿਸੈ। ਤਿਤਮੰਤਿ ਪਾਖੰਡਾ ਕਿਸੈ ਵੀ ਰਾਗਾਧਾਇ ਸੰਤਾਇ ਸੈ। ਕਿ
ਸੈ ਕਾਮਧੇਨੁ ਪਾਰਜਾਤਿ ਕਿਸੈ ਨਾਖਮੀ ਦੇਵੈ ਜਿਸੈ। ਨਾਟਕਚੇ
ਟਕਾਮਾਸਣਾ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਕ੍ਰਮ ਭਉਮਿਸੈ। ਜੋਗੀ ਰੋਗੀ ਜੋ
ਗਰੋਗਾਸ ਦਾਸ ਜੋਗਾਵੇ ਜੋਗਾਸ ਲਿਸੈ। ਓ। ਕਿਰਾਮ ਕਾਰਸ
ਤਿਸੈ। ੮॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਜੋਗਤਾਰਨੇ ਖਚਰੀ ਹਾਸੀ ਹਜ਼ੂ ਨਿਭ
ਪਾਈ। ਉਤਮ ਜੂਨਿ ਦੁਖਾਣੀ ਮੇਮਾਣੁ ਸਜੂ ਨਿਦੁਲੀ ਭਾਇਖਾ
ਈ। ਸਰਜੂਨੀ ਕਰਵੇ ਸਤਿਸਮਾਣੁ ਸਨੇਦਿ ਤੀਵਰਿ ਮਾਈ

੬੧੫

ਬਹੁਤੇ ਮਾਣਸ ਜਾਤ ਵਿਚਿ ਪਰਾਧੀਨ ਕਿਛੁ ਸਮਝੁ ਨ ਪਾਈ ॥
ਨਮੋ ਸੁਆਧੀਨੋ ॥ ਦਿਕੀ ਮੀਜਨ ਮਗਵਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਦੇਵੁ ਠਿਮਾ ਲਾ ॥ ਚਉਰਾਸੀ ਫੂਰਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਗੁਰਸਾਖੀ
ਰੂਪੁ ਰੂਪੁ ਮਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਭਲ ਕੇਉ ਠਿਕਰਾ ਮੀ ॥
ਲੋਸਾਰਿ ਨਾਵੰਦਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਉਚਾਰ ਕੈ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥
ਰਤਿ ਕਰੰਦਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਜਾਇ ਕੈ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਦੇ ॥
ਸੁਣਿਦਾ ॥ ਸੰਕ ॥ ਨਹੁ ਮਿਟਾਇ ਕੈ ਗੁਰਸਿਖ ਦੀ ਸੇਵ ਕਰੰਦਾ ॥

ਕਿਰਤ ਵਿਰਤ ਕਰ ਪਰਮ ਦੀ ਲੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਏ ਦੁਰਤੰਦਾਗੁ
 ਗੁਸਿਖਾਨੇ ਦੇ ਇਕਰ ਪਿਛੇ ਬਾਚਿ ਮਾਮਾ ਪਖਵੰਤਾ ਕਲੀਕਾ
 ਲਪਰਗਾਸ ਕਰ ਗੁਰਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰਸੀਦਾ ਦੁਰਮਾਖਿ ਗਧੂ
 ਗੁਰਚਲੰਦਾ। ੧੧॥ ਓਮੰਕਾਰ ਮਕਾਰ ਜਿਸ ਤਿਗੁਰ ਪੁਰ
 ਖਸਿਰੰਦਾ ਸੋਈ। ਇਕ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ ਜਿਸ ਬਦਸੁਰਤਿ
 ਸਤਸੰਗਿ ਦਿਲੋਈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ਼ ਸਿਤਲ ਦਸਾ ਅਵ
 ਤਾਰ ਵੀਚਾਰ ਨਹੋਈ। ਭੁਦਨ ਬੇਦ ਕਤੇਬੇ ਨਹਿ ਦੂਖੁ ਲਖਾ

੪੧੬

ਦੁਜੁ ਵੇਈ। ਤਿਸ ਮਜਨ ਮਸਕਾਰ ਥਾ ਚਰ ਦੁਸਰ ਦੁਸਰ ਤਿਗੁਰ
ਦਿਰ ਲੇਈ। ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੁਣ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹੋਇ ਮੁਹ ਦਾ ਹੋਇ ਮੁਹੀ
ਸੁਕੇਈ। ਸਤਿਗੁਰ ਗੋਰ ਸਤਾਨ ਸਮੇਈ। ੧੨। ਜਪਤਪਹਰ
ਨਿਗੁਹ ਪਾਉ ਚਉ ਦਹ ਦਿਅ ਮਦੇ ਦਵਖਾਇ। ਸੋਖ ਨਾਗ
ਸਨਕਾਇ। ਲੇਖ ਸਾਮੰਤ ਮਨੀਤ ਨ ਜਾਇ। ਜਤੀ ਸਤੀ
ਤੁਖੀਆ। ਪਨਾਥ ਹੁਇ ਨਾਥ ਰੁਲਾਇ। ਪੀਰ ਪੈਰੀ ਬਾਸ
ਉਨੀਏ ਬਾਰ ਕਵਾਰ ਹਜਾਰ ਹੋਰਾਇ। ਜਿਗੁਰ ਗਲੇ

ਸੋਗਲੇਖਸੀਜੋਗਾਦਿਜੋਗਾਦਿਤਾਇ। ਦਸਨਾਉਨੀਨਿਮਾਸੀਅ ੪੯੭
ਕੁੰਨਕੁੰਨਸੋਖਾਇਕੁੰਨਾਗੁਰਸਿਖਜੋਗੀਜਾਗਿ। ਦੇਹੋਰਸਕੁੰਨ
ਨਵਾਸਲੁਕਾਇ। ਸਾਧਸੀਗਾਤਿ। ਮਿਲਨਾਮਵਖਾਇ। ੧੩॥ ਚੰਦ
ਸੁਰਜਲਖਚਾਨਵ। ਤਿਲੋਨਪੁੰਜਨਸਾਤਿਗੁਰਮਤੀ। ਲੋਖਪਤਾ
ਲੋਖਪਤਾਸੁਖਉਚੀਨੀਵੀਕਰ। ਵਨਰਤੀਨਵਤੀ। ਲੋਖਪਤੀਲ
ਖਉਤੀ। ਸਿਰਗਬਿਗਤੀ। ਨਵਤੀ। ਅਗਦਿਨਾਮੀਤਨ
ਮੀਤਪਲਲੋਖਪਰਲਉਲੋਖਲੋਖਉਤਪਤੀ। ਧੀਤਨਧਰਮਨਪੁ

ਜਨੀਲਖਲ ਪਰਬਤਲੋਖਪਰੰਤੀਲਖਾਰਿਆਨਪਿਆਲਲੋ
ਖਤੋਲਨਤਲੀਲੇਤਿਲੁਗੁਰਮੰਤੀ। ਸਿਮਰਣਕਿਰਣਪੁਣੀ
ਲਪਤੀ। ਲਖਦਰਿਮਾਉਕਦਾਉਦਿੰਚਲੋਲਖਲ
ਹਰਤਰੀਗਾਉਣੀਦੇ। ਇਕਸਲਹਰਤਰੀਗਾਉਦਿੰਚਲੋਲਖਲ
ਰਿਆਉਦਹੋਦੇ। ਇਕਸਇਕਸਦਰਿਆਉਦਿੰਚਲਖਲ
ਵਤਾਰਾਮਕਰਾਫਿਰੀਦੇ। ਕੋਛਮੋਛਮਰਜੀਵਜੇਮਰਜੀ
ਥਾਹਨਥਾਹਨਹੀਦੇ। ਪਰਵਦਗਾਰਾਮਪਾਰੋਪਾਰਦਾਨ

ਸਹਿਤਰੰਦੇ॥ ਅਮਰਾਵਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਗੁਰਮਤਿਗੁਰ
 ਸੰਖਅਮਰਜਰੰਦੇ॥ ਕਰਨਬੰਦਗੀਦਿਰਲੇ ਬੰਦੇ॥ ੧੫॥ ਇ
 ਕਵਦਾਉਅਮਾਉਜਿਸਕੇਵਰੁਵਰੇਦੀਵਦਿਅਮਾਈ॥ ਓਮੰ
 ਕਾਰਾਅਕਾਰਜਿਸਤਿਸਦਾਅੰਤਨਕੋਉਪਾਈ॥ ਅੰਧਸਾਹੁ
 ਅਥਾਹੁਜਿਸਵਰੁਅਮਾਰਜਾਗਦੁਤਨਅਮਾਈ॥ ਕੁਦਰਤਿ
 ਕੀਮਨਜਾਣੀ॥ ਮੇਕਾਦਰਅਲਖਨਲਖਿ॥ ਜਾਗਈ॥ ਦਾ
 ਤਨਕੀਮਨਰਾਤਾਦਿਹੁਬੇਸਮਾਰਦਾਤਾਰਖੁਪਾਈ॥ ਅਬਿਗ

੬੧੮

ਤਿਗਤਿ ਅਨਾਥਨਾਥ ਮਕਥਕਥਾਨੇ ਤਿਨੇ ਤਿਅਨਾਥਾਨਾ
 ਦਿਪਰਖਾਨਾ ਦੇਸਕਰਾਣੀ ॥੨੬॥ ਸਿਰਕਲਵੰਤੈ ਲਖਵੰ
 ਰਹੋ ਮੇਕੰਟਕੰ ਤਿਲਤਿਲਦੇਹੀ ਗਲੇਹੀ ਮਾਚਲਨੇਖੰ
 ਰਕਰੋਭਿਰਧਤ ਪਸਨੇਹੀ ਜਲਤਪਸਾਧੇ ਅਗਨਿਤਪਅਰੁ
 ਪਕਰਹੋਇਦਿ ^{ਜੁਗਤਿ} ਤੇਹੀ ਵਰਤਨੇ ਸੰਜਮਪਦੇ ਦੇਵੀ ਦੇਵਸਕ
 ਨਭੁਵੇਹੀ ਪੁਨਦਾਨਚੰਗੀਆਈਆ ਸਿੰਧਾਸਵਸਿੰਧ
 ਸਵਥੇਏਹੀ ਨਿਵਲੀਕਰਮਿਭੂ ਅੰਗਮਾਪੁਰਕਕੁਕੁਕੇ

ਚਕਰੇਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਸਰਨ ਸਰੇ ਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਸਹਿਸ ੪੯੯
 ਸਿਅ ਏਸ ਪੁਰਸ ਸਹਸ ਸਿਅ ਮਾਪੁ ਲਇਆ ਨਾਈ ॥ ਸਹਿਸ
 ਸੁਖ ਸੁਖ ਪੜਾਈਆ ਤੁਲਨ ਸਹਿਸ ਚਤੁਰਸੁ ਰਾਈ ॥ ਲੰਖ
 ਹਕੀਮ ਨਖਾਹਿ ਕਮਤੀ ਦੁਨੀਆ ਦਾਰਦਰੇ ਦੁਨੀਆਈ ॥ ਲੋ
 ਖ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਲੋਖ ਲੋਖ ਦੁਜੀਰਨ ਮਸਲ ਤੁਕਾਈ ॥ ਜੁਤੀ
 ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀਆ ਸਿੰਧ ਨਾਥ ਮਿਲੁ ਹਾਥ ਨ ਪਾਈ ॥ ਚਾਰ ਦਰਨ
 ਚਾਰ ਮਜਹਬਾਛਿ ਮਦ੍ਰਸਨ ਨਹਿ ॥ ਮਲਖ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਵਰ੍ਹੀ ਵਰ੍ਹੀ ਆਈ॥੧੮॥ ਪੀਰ ਮੁਰੀ ਦੀ ਗਾਖ
ਪੀਰਾਂ ਪੀਰ ਰੁਹਾਂ ਗੁਰ ਜਾਣੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਲੈਵੀਹ
ਇਕੀਹ ਉਲੰ ਪਾਸਿ ਵਾਣੇ॥ ਮੁਰਦਾ ਹੋਇ ਮੁਰੀ ਦਸੋ ਗੁਰ ਸਿਖ
ਜਾਇ ਸਮਾਇ ਬਥਾਣੇ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪਾਖਾ ਕਰੇਇ ਤਿਸ ਪਾਖਾ
ਪਾਕ ਪਤੀਆ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੀਥਾ ਮਰੀ ਮਹੈ ਮਰ ਮਰ ਜਾਣੇ
ਜਾਇ ਪਛਾਣੇ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਮਦੇਸ ਕਰ ਕੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੀ
ਵਾਂਗ ਵਿਰਾਣੇ॥ ਅਕਥ ਕਥ ਕਉ ਮਾਖਵਖਾਣੇ॥੧੯॥

ਰਵਰਨਮਿਲਸਾਧਸੰਗਚਾਰਚਵੰਕਾਸੋਸਹਿਜਾਇ। ਪੰਜਸਬਦ
 ਗੁਰਸਬਦਨਿਵਪੰਜਪੰਜੇਪੰਜੀਹਲਾਇ। ਛਿਅਦੁਸਨਇਕ
 ਦਸਦੁਛਿਅਛੇਕੇਛਤੀਹਸਮਾਇ। ਸਤਦੀਪਇਕਦੀਪਕੋਸਤ
 ਸੰਤੋਰਿਏਜਹਿਭਾਇ। ਅਸਟਧਾਤੁਇਕਕਰਨਾਮਠਚਉਹਰ
 ਮਾਇ। ਨਉਨਾਥਾਇਕਨਾਥਹੈਨਉਨਾਏਏਕਾਸਹਦਾਇ। ਦ
 ਸਦੁਆਰਨਿਰਧਾਰਕਰਦਾਹੈਦਾਹੈਸਉਪਰਵਾਇ। ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸੁਖਫਲਚੇਜਾਦਿਭਾਇ। ੨੦॥ ਸਉਦਿਚਦੁਰਤੇਸਿੱਖਸੀ

੬੨੦

ਤਇਕੋਤਰਸ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਥਿ ਨਾਸੀ। ਸਦਾ ਸਦੀ ਦਦੀ ਬਣ
ਜਿਸਾ ਮਾਸਿ ਰਸਦਾ ਨਾ ਮਾਏ ਨ ਜਾਸੀ। ਇਕ ਮਨ ਜਿਨੇ ਦਿਅ
ਮਾਕਾਟੀ ਦੁਨ ਹੁਤਿ ਸੈ ਜਮ ਫਾਸੀ। ਇਕੋ ਇਕ ਦਰ ਤਦਾ ਸਬ
ਦੁਸੁਰਤਿਸਾ ਤੇ ਗੁਰੁ ਜਣਾਸੀ। ਥਿਨੁ ਦੁਸਨੁ ਗੁਰੁ ਰਹੇ ਕੁਮਾਰ
ਫਿਰੈ ਲੋਖੁ ਨ ਚਉਰਾਸੀ। ਥਿਨ ਦੀ ਖਿਆਲੁ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀ ਮਤ
ਜਨ ਮੇਨ ਰਹੈ ਵਿਚ ਪਦਾਸੀ। ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਗੁਣ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਰਲਾ ਕੋ ਗੁਰੁ ਸਬ ਇਸ ਮਾਸੀ। ਥਿਨ ਗੁਰੁ ਓਟ ਨ ਹੋਰ ਕੋ ਸਚੀ

ਨਕਟੇਬਿਨਾਸੀ। ਗੁਰਾਂਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖ ਮਾਇਮੀਤਬਿ
ਰਗੁਰੁਰਹਾਸੀ। ਕੋਵਿਰਲਾਗੁਰਮੁਖਿਸਾਹਿਸਮਾਸੀ॥੨੨॥
ਸਿਆਮਾਨਮੁਲਮੁਗਤਿਗੁਰੁਪੁਜਮੁਲਗੁਰੁਚਰਤਪੁਜਾਏਗਮੀਤ
ਮੁਲਗੁਰਦਾਕਹੈਸਚਸਬਦਸਤਿਗੁਰੁਸੁਣਾਏ॥ ਚਰਹੁਦਕ
ਪਦਿਤਹੈਚਰਣਕਮਲਗੁਰਸਿੰਘਧਾਮਾਏ॥ ਚਰਣਾਮ੍ਰਿਤਕਸ
ਮਲਕਟੇਗੁਰਪੁਰੀਬੁਰੇਲੇਖਮਿਟਾਏ॥ ਸੋਤਿਗੁਰਮੁਕਰਤਾਪੁਰ
ਖੁਦਾਗੁਰੁਰਿਦੈਵਿਚਸਮਾਏ॥ ਬਾਹਰਿਤਿਲਕਮਿਟਾਇਕਰ

੪੨੧

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਲ ਨੀ ਸਾਵੁ ਚੜਾਏ। ਰਹੁ ਰਾਸੀ ਰਹੁ ਰਾਸੀ ਸਿਏ ਫੁੰਡੀ।
ਕੋਜ ਪਾਏ ਹੋਰ ਤਜਾਏ। ਬਿਨੁ ਗੁਰਦ ਗਸਨ ਦੇਖਣ ਕੁਮਤ
ਫਿਰੈ ਠਉੜਨ ਹੀ ਪਾਏ। ਬਿਨੁ ਗੁਰਪੂਰੈ ਆਏ ਜਾਏ। ॥੨੨॥

॥੪੦॥ ਦੁਆਰਾ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਖੁ ਸਾਦਿ।

ਵਾਰਸੀ ਭਗਤੀ ਤੀਜੀ ਕੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ। ॥੧੦॥ ਬੋਲਹੁ
ਗੁਣੀ ਗੁਰਦਾਸ ਕੁਲੇ। ਹਰਿ ਸੋਚੇ ਤਖਤ ਰਚਾਇਆ ਸਤਿ

ਗੁਤਿਮੇਲਾ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਗਵਿੰਦ ਸਿਧਾਖੇਲਾ ਗੁ
 ਰਸਿਮਰਮਨਾਈ ਕਾਲਕਾਖੀ ਰੇਕੀਵੇਲਾ ਪਾਉਪਾਹੁਲਖੀਰੁ
 ਧਾਰਹੁਇਜਨਮਸਹੇਲਾ ਸੰਗਤਿਕੀਨਾਖਾਸਾਮਨਮੁਖੀ
 ਦੁਹੇਲਾ ਵਾਹਵਾਹਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਆਧੇਰਚੇਲਾ ॥੧॥
 ਸਚਾਮਰਗੁਬਿੰਦਕਾਸੁਦਗੁਰੁਪਿਆਰੇ ਸਤਸੰਗਤਿਮੇ
 ਲਾਪਕਰਪੰਚਦੂਤਸੰਘਾਰੇ ॥੨॥ ਚਰਿਗਤਿ ਤੂੰਦੀਨਾਲਹਿ
 ਨਿਜੋਖਸਮਵਿਸਾਰੇ ॥੩॥ ਗੁਰਸਿੰਘਾਮੰਥਉਜਲੇ ਚੇਦਰਬਾਰੇ ॥

੪੨੨

ਹਰਿਗੁਰਗੋਬਿੰਦ ਧਿਆਮਾਣੀ ਮੇਸਚਮੀ ਮੁਤਵੇਸਾ ਦਾਹੜ
 ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮਾਪੇਗੁਰਚੇਲਾ ॥੩॥ ਹੁਕਮੇ ਮੰਦਰਿ ਦੁ
 ਤਦੀਸਭ ਸਿਸਟ ਸਬਾਣੀ ॥ ਇਕਾ ਮਾਪੇਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤਿ ਮ
 ਨਜਿਨ ਹੁਕਮ ਮਨਾਣੀ ॥ ਇਕਾ ਮਾਪੇਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤਿ ਮ
 ਜੈਚਿਤਲਾਣੀ ॥ ਇਕ ਨਾਨੁ ਨਾਮੁ ਬਖਸਿਸ ਮਨਹੁ ਇਕ ਮੰਦ
 ਸਹਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਮਨਮੁਖੀ ਨਿਹੇਸਾ ਦਾ
 ਹਵਾਹਰਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮਾਪੇਗੁਰਚੇਲਾ ॥੩॥ ਗੁਰਬਾਣੀ

ਨਰਾਣੀਆ ਜਿਨਮ ਸਤ ਕਰਾਗਾ । ਮਨਮੁਖ ਛੁਟੜ ਕਾਮਣੀ
ਗੁਰਮੁਖੀ ਸੁਹਾਗਾ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਜਲ ਹੀ ਸਹੈ । ਮਨਮੁਖ ਹੋ ਕਾਗਾ
ਮਨਮੁਖ ਉਧੇ ਕਦ ਨ ਹੋਗੁ ਗੁਰਮੁਖੀ ਸੁਹਾਗਾ । ਮਨਮੁਖਿ ਜੂਨਿ ਰੂ
ਮਾਇ ਮਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾ । ਵਾਹ ਵਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
ਆਪੇ ਗਰਚੇਲਾ । ॥ ਸੋਚਾ ਸਾਹਿਬਾ । ਰਿਸੋਚ ਸੋਚੀਗੁ
ਰਬਾਣੀ । ਸੋਚੇ ਸੇਤੀ ਗੋਤਿ । ਆਂਦਰ ਗਹਿਸੁ ਖਾਮਾਣੀ । ਜਿਨ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਚ ਪਿਆਇ । ਮਾਤਿਨ ਸੁਖ ਬਿਹਾਣੀ । ਮਨਮੁ

੪੨੩

ਖਵਰਗਾਹਿਮਾਹੀਅਹਿਤਿਲਪੀਤ੍ਰੈਪਾਣੀਗੁਗਮੁਖਿਜਲ
ਸਦਾਸੁਖੀਮਨਮੁਖੀਦੁਹੇਲਾਵਾਹਵਾਹਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ
ਪੇਗੁਰਚੇਲਾ॥੫॥ਸਚਾਨਾਮਅਮੋਲਹੇਵਰਗਾਹਿਸੁਦੀ
ਮੇ॥ਸਤਿਸੀਤਾਤਿਵਿੰਚਪਾਣੀਮੇਨਿਤਹਰਿਗੁਗੁਦੀ
ਮੇ॥ਧਰਮਖੇਤਕਲਿਜੁਗਸਰੀਰਬੇਣੀਮੇਸੋਲੁਦੀ
ਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚਨਾਉਪਾਣੀਜੇਉਪਦੀਮੇ॥ਦਿਖੀ
ਗਤਿਸਚਦਰਤਦਾਨਿਤਨੇਹਨਵੇਲਾਵਾਹਵਾਹਗੋਬਿੰ

ਦਸਿ ਪਾਮਾਪੇ ਗੁਰ ਚੇ ਨਾਮ ॥ ੧ ॥ ਓਅੰਕਾਰ ਹਰਿ ਮਾਪੇ ਹਰਿ
 ਸੀਗੀ ਮਾਪੇ ॥ ਵਾਹਿ ਮਾਪ ਉਸਾ ਵਨ ਹਾਰੇ ॥ ਗੁਰਸ ਬਦੀ
 ਜਾਪੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਦੁਹਿ ਉਸਾਰਿ ਦਾਤਿ ਸਭੁ ਹੀਨ ਦਿਆ
 ਪਾ ॥ ਕਲੀਕਾਲ ਗੁਰ ਸੇਵੀ ਮੇ ਨਹੀ ਦੁਖ ਸੀ ॥ ਪਾਸੁ ਰੁਜ
 ਗਤੇ ਰਾਖੇ ਲੇਹੇ ਤੂ ਗੁਣੀ ॥ ਗੁਰੇ ਲਾਵਾ ॥ ਵਾਹਗੋ ਬਿ
 ਦਸਿ ਪਾਮਾਪੇ ਗੁਰ ਚੇ ਨਾਮ ॥ ੨ ॥ ਮਾਦਿ ਪੁਰ ॥ ਮਨ ਕੇ ਮ
 ਨ ਤਗੁਰ ਅੰਤ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੇ ॥ ਮਪਰਾ ਮਪਰਾ ਮਗਮਾ

੪੨੬

ਦਿਜਿਸਲਖੇ ਨਜਾਈ ਮੇ॥ ਅਮਰਾਮ ਜਾਚੀ ਸੰਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦ
ਸਦਾਪਿਅ॥ ਈ॥ ਮੇ॥ ਸਚਾਸਤਿ ਗੁਰਸੇਵੀ ਮੇ॥ ਨਿਰਭੈ ਪ
ਦਪਾਈ॥ ਅਮਨ ਕਿਰਪਾ ਪਰਪ੍ਰਗਟਿ ਮਾਰੈ ਦੇਵ ਦਿਓ
ਵਾਹ ਵਾਹ ਜੋ ਬਿਦੁ ਸਿੰਘਾ ਮਧੇ ਗੁਰਚੇਲਾ॥ ੮॥ ਅਮਰਿ
ਸਿੰਘਾ ਨੀਤੁ ਰਖੁ ਪਟਪਟ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ ਅਪਨ
ਸਿੰਘਾਤਾ॥ ਮਰੁਨ ਨਹਿ ਰੁਲੇ ਰੁਲਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਅਲ
ਖਾਮ ਕਾਲ ਮਰੁਨੇ ਗੁਰਸਬਦ ਨ ਖਾਇਆ॥ ਵਹਿ

ਰਬਿ ਬਾਮਾਪੀ ਹੋ ਪਤਿ ਸਾ ਲਗੇ ਨਮਾਇਆ ॥ ਹਾਰਿ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਮੁ ^{ਅਲੇ} ਪਿਆਮਾਇਆ ਜਹਲੀ ਪਵਹੇ ਲਾ ॥ ਧਾਰਵਾਹਰੀ
ਬਿਦਾਸਿ ਪਾਮਾਪੇ ਗੁਰਚੇ ਲਾ ॥ ੨੧ ॥ ਨਿਰੰਗਾਰ ਨਰਹਰਿ
ਨਿਧਾਨ ਨਿਰਵੇਰ ਪਿਆਈ ਮੇ ॥ ਨਾਗਾਇਤੁ ਨਿਰਬਾ
ਹਨਾਥ ਮਨ ਮਨ ਦਿਨੁ ਗਾਈ ਮੇ ॥ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਣੁ
ਦੁਖ ਦਲ ਦੁਖ ਪਨ ਰਕ ਨ ਜਾਈ ਮੇ ॥ ਸੰਚਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮੇ
ਦੀ ਮੇ ਨਿਰਭੁ ਉਪਦੁਪਾਈ ਮੇ ॥ ਦਹਿ ਮਾਨਿ ਕਰੁ ਪਹੁਇ

੪੨੫

ਪ੍ਰਗਟਿਅ ਹੈਆਪਇਕੇਲਾ। ਵਾਹਵਾਰਗੋਬਿਦਸਿਘਾਨੇ
ਗੁਰਚੇਲਾ ॥ ੧੦॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਪੁਰਖਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਤਾ
ਪਾਤਿਤਪਾਨਪ੍ਰਮਾਤਾ। ਸਰ੍ਵਾਮਿਭ੍ਰਜਾਤਾ। ਹਰਿਦਾਨਾ
ਬੀਨਾਬੇਸੁ। ਨਾਰਬੇਅੰਤਿਬਿਧਾਤਾ। ਬਨਵਾਰੀਬਖਸਿਦ
ਹੈਆਪੇਪਿਤਮਾਤਾ। ਏਹਮਾਨਸਜਨਮਾਮੋਲਹੈਮਿਸ
ਵੇਕੀਵੇਲਾ। ਵਾਹਵਾਹਗੋਬਿਦਸਿਘਾਨਾਪੇਗੁਰਚੇਲਾ
॥ ੧੧॥ ਭੁਭੁਜਨਭਰਾਵਾਨਭੁਜਭੁਨਾਸਨਭੁਰੀ। ਭੁਗਤ

ਦੰਛਲਦੁਖਭੰਜਨਾਜਪਸਦਾਮਰੇਰੀ।।ਮਨਮੋਹਨਸੁਰਤਿ
ਮਕੀਦਪ੍ਰਭੁਜੋਗਸੰਜੋਰੀ।।ਰਸਮਿਅਰਖਦੁਆਰਚਨਹ
ਰਜਕਰਸੋਰੇਰੀ।।ਮਧਸੁਪਨਮਾਧੋਮੁਗਰਿਬਹੁਰੀਖੇ
ਨਾਦਾਰਦਾਹਰੀ।।ਬਿਦਾਸਿਪਾਮਾਧੋਗੁਰਚੇਲਾ॥੧੨॥
ਲੋਚਾਪੁਰਨਿਲਿਖਨਹਾਰਲੋਕੇਖਲਿਖੀ।।ਹਰਿਲਾਲ
ਨਲਾਲਗੁਲਾਲਸਚਸਚਾਦਾਪਾਰੀ।।ਰਿਦਨਹਾਰਹੀ
ਮਰਾਮਮਾਧੋਨਰਨਾਰੀ।।ਰਿਖੀਕੇਸਰਪੁਨਾਬਰਾਇ

੬੨੬

ਜਪੈ ਬਨਵਾਰੀ। ਹਰਿ ਪਰਮਹੰਸ ਬੈਨਾਸ ਨਾਜਪਾਰਿ ਦੇਸੁ
ਲਾ। ਵਾਹਵਾਹੁ। ਬਿਦਸਿਘਾ ਮਾਪੇ ਗੁਰਚੇਲਾ। ੨੨੨
ਨਮੀਤ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪੁਰਖੋਤਮ ਪੁਰਾ। ਹਰਿ ਪੇਖਨ ਗਾਪਾਤਿ
ਹੁਪ੍ਰਿਤ ਪਾਲਨ ਤ੍ਰਿਗਾ। ਵਹੁ ਪੁਰਾਟਿ ਓਪੁਰ ਖਰੁਗਵੰਤ ਰੂਪੁ
ਰੁਰੀ ਬਿਦਸੁ। ਵਹਿ ਮਨਦ ਬਿਨੇ ਦੀਚੇ ਜੀਆਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਰੁਪੁਰਾ। ਵਹਿ ਨਿਸਾਇਨ ਹਰਿਗੁਰਗਾਈ ਮੈ ਸੋਚ
ਸੋਚੀ ਵੇਲਾ। ਵਾਹਵਾਹੁ। ਬਿਦਸਿਘਾ ਮਾਪੇ ਗੁਰਚੇਲਾ।

ੴ॥ ਓਹੁ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁ ਹੁਇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਮਾਦੁ ਸਦੇ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ੨੧ ॥
ਜਿਨ ਮਲਖਾ ਮਕਾਲ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਪਿ ਓਹੁ ਤਾਰਾ ॥ ਨਿਜ
ਪੰਥ ਚਲਾਇ ਓਖਾਲ ਸਾਧਰ ਤੇਜ ਕਰਾਰਾ ॥ ਸਿਰ ਕੇ ਸਧਾਰ ਗ
ਹਿਖੜ ਗ ਕੇ ਸਭ ਦੁਸਟਾ ਪਿਛਾਰਾ ॥ ਸਿਲੜ ਤ ਕੀ ਕਛ ਪਹਿਰੁ
ਪਕੜੋ ਹਥੀ ਮਾਰਾ ॥ ਸੋ ਚਫ ਤੇ ਬਲਾਈ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜੀ ਤਿਓਰੁ
ਕਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਦੈਤ ਮਰਿ ਦੁਕੈ ਪੋਰ ਕਰ ਕੀਓ ॥ ਰਹਾਰਾ ॥ ਤਬ
ਸਾਹਿਜੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਓਜ ਗਤ ਮੇ ਗੁਰ ਜਾਪ ਮਧਾਰਾ ॥ ਇਉਂ ਉਪ

ਜੇਸੀ ਘਰੁ ਜੀ ਦੇ ਨੀਲਾ ਮੀ ਬਰਧਾਰਾ ਤੁਰਕੁ ਦੇਸੁ ਸਦਾ
ਛੇਕੀ ਦੇਹਾਰਿ ਨਾਮ ਉਚਾਰਾ ਤਿਨ ਨਾ ਚੋਕੇ ਇਨ ਨਹਿ
ਓਰੁ ਗੋਸਿਰਦ ਰਾਗਾ ਤਹ ਰਾਜੇ ਸਾਹਮਾ ਮੀ ਰੋਹੇ ਦੇਸੁ
ਛਾਰਾ ਫਿਰਾ ਨਕਰ ਮੇਸੀ ਪਾਮ ਕਕ ਉਕਾ ਪੈ ਗਿਰਤਾ ਗਾਤੁ
ਬਸ ਰੁਪਰਤੀਰ ਨਚਲ ਰੁਈ ਛਾਤੁ ਘਰ ਬਾਰਾਇ ਉਮੀ
ਦੇਦ ਕਲੇਸ ਮੇ ਪਿਓਸੀ ਸਾਰਾ ਤਿਹੀ ਬਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੇ
ਹੋਨ ਹੀ ਰੋਕਾਟੁ ਦੁਹਾਰਾ ਗਾਹਿ ਮੇਸੇ ਪੜਗਾਇਖਾ ਮੇ

ਕੋਸਕੋਨਤ੍ਰੇਸਾ। ਵਾਹਵਾਹੈਸਿਪਮਾਧੇਗੁਰੁ ਤੇਲਾ॥ ੨੫॥
 ਗੁਰਬਰਮਕਾਲਕੇਹੁਕਮਾਸਿਉਉਪਾਜਿਓਰਿਗਿਆਨਾ॥
 ਤਸਸਾਹਿਜੇਰਾਚਿਓਖਾਲਸਾਸਾਬਤਮਰਦਾਨਾ॥ ਇਉਉ
 ਠੇਸਿਪਕੁਕੁਕਾਰਕਰਸਰੁਜਗਾਨੁਰਪਾਨਾ॥ ਜੀਦੇਵਲਗੇ
 ਰਸਮੀਤਛਾਹਿਕਿਯੇਮੇਦਾਨਾ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਾਦਸਾਸਤਾ
 ਫੁਨਮਿਟੇਕੁਰਾਨਾ॥ ਬਾਂਗਸਲਾਹਤਹਟਾਇਕੁਰਮਾਰੇਸੁ
 ਸਤਾਨਾ॥ ਮਹਿਪਰਿਸਰੁਛਪਗਏਸਕੁਸਜਬਉਲਟਾਨਾ॥

੪੨੮
 ਤੇਲਾ
 ੨੫

ਮਲਵਾਨੇਕਾਜੀਪੜਥਕੇਕਛਾ। ਰਮਨਜਾਨਾ। ਲੋਖਪੰਡਿਤ
ਬ੍ਰਹਮਨਜੋਤਿਕੀਸਿਖਪਸਿਉਉਰਸੁਨਾ। ਫੁਨਪਾਥਰੇ
ਵਲਪੁਜਰਾਮਤੁਹੀਕੁਮਾਨਾ। ਇਉਂਦੇਨੇਫਿਰਪੈਕੇ
ਟਮੋਰਚਰੇਨਿਦਾਨਾ। ਇਉਂਤੀਸਰਮਜਹਬਖਾਨਾਸਾਧਿ
ਪਾਜਿਓਪ੍ਰਾਨਾ। ਜਿਨਗੁਰਗੋਬਿੰਦਕੇਹੁਕਮਿਸੇਵੇ
ਹਿਖੜਗਦੇਖਾਨਾ। ਤਿਹਸਰਦੁਸਟਨਕਉਛੇਦਕਰ
ਅਕਾਲਪਾਨਾ। ਫਿਰਮੇਸਾਹੁਕਮਅਕਾਲਕਾਜ

ਗਮੇਪ੍ਰਗਟਾਨਾ। ਤਬਸੁ ਨ ਤਕੋਇ ਨ ਕਰਸਕੈ ਕਾਪਤਤੁਰ
 ਕਾਨਾ। ਇਉਂ ਉਂਮਤਸੁ ਰਮਹੀ। ਮਦੀਖਪਗਈ। ਨਿਦਾਨਾ। ਤ
 ਬਫਤੇਰੰਕਜਗਥੋਪਰੇਵਖਵੰਦਮਿਟਾਨਾ। ਤਿਹਪੀਥਚ
 ਲਾਇ। ਅਨਦਰੁਸੁਰਗਹੇਲਾ। ਵਾਹਵਾਹਗੋ। ਬਿਦਸਿੰਘ
 ਮਾਪੇਗੁਰਚੇਲਾ। ~~ਇਹ~~ ਜਰੇਸਿੰਘ ਬਲਵੰਤੁ ਬ੍ਰੀਹਸਰੁ
 ਵਸਟਖਪਾਏ। ਚੰਨਮਹੀਮਦੀਉਠਗਏਹਿ। ਟਕਠਾਹਿਗ
 ਏ। ਤੁਹਕਲਮਾਕੋਈਨਪੜਸਕੈਨੂੰਹੀਜਿਹਗਮਲਾਏ।

ਖੜਦੀ

ਨਿਮਾਜਦੁਵਨਫਾਇਤਾਨਹਿਲੰਡਕਟਾਏ। ਫਹਿਰ
ਹਸਰਈ। ਤਮੇਟਕਰਸੁਸਲੇਮਕੁਮਾਏ। ਗੁਰੁਬੁਝੇਕੁਲ
ਈਸਕੁਨਸੋਸਚਖੇਲਰਚਾਏ। ਨਿਜਸੁਰਸਿੰਘਦੁਰਿਅ
ਮਜੇਬਹੁ। ਖਜਰਾਏ। ਸਰੁਜਰਸੇਨਹੁਨੁਟਕਰ
ਰਕਾਚੁਣਾਏ। ਫਿਰਸੁਖਉਪਜਾਇਉਜਗਤਮਧਿ
ਦੁਖਬਿਸਾਏ। ਨਿਜਦੇਹੀਦਿਹੀਗੋਬਿੰਦਕੀ। ਕਰ
ਜਪਾਏ। ਹਨਿਰਬੈਰਾਜਕਮਾਇ। ਅਨੁਸੋਚਮਦਨ

ਲਾਏ। ਇਉਂ ਕਲ ਜਗਮੇ। ਅਉਤਾਰਧਰਸਾਤਿ। ਜਗਦਰਤਾ
 ਏ। ਸਭਿਤਾਰਕਮਲੇ ਛੁਪਾਇ ਕਰਸੋ ਚ ਬਣਤ ਬਣਾਏ।
 ਤਬਸਕਲਜਗਤ ਕੇ ਸੁਖਦੀਏ ਦੁਖਮਾਰਹੁ ਏ। ਇਉਂ
 ਉਹੁ ਕਮਰੁ ਓਕਰਤਾਰਕਾ ਸਰਦੀਦਮਿਟਾਏ। ਤਬਸਹਿ
 ਜੇਧਰਮਪ੍ਰਗਾਸਿਆਹਰਿਹਰਿਭਸਗਾਏ। ਦਹਿਪ੍ਰ
 ਗਟਿਓਰਿਦਮਾਰੀਸਜਦਰਿਅਮੀਏਕੇਲਾ। ਵਾਹਵਾ
 ਹਰੀਬਿੰਦਸਿੰਘਮਾਪੇਗੁਰਚੇਲਾ। ੨੧॥ ਨਿਜਫਤੇ

੪੩੦

ਬੁਲਾਈਸ ਤਿਗੁਰੁ ਕੀਨੋ ਉਜਿਆਗਾ। ਤੁਠਕਪਟਸਕੁਟ
ਪਗਟੇਸਾਸ ਚਦਰਤਾਰਾ। ਫਿਰਜਗਹੋਮ ਠਹਿਰਾਇ
ਰਨਿਜਪਾਸ ਸਦਾਰਾ। ਤੁਰਕਦੇਦਸਕੁਉ ਠਹਿਰਾਇ
ਚਿਓਜੋਕਾਰਾ। ਜਾਉਪਜੇਸਿਪਾਸਹਾਂਬਲੀਖਾਸਾਨਿ
ਰਧਾਰਾਗ। ਰੁਜਗਾਤਿਨਹੀਬਸਕੀਓਜਪਾਸਪਾਖਾਨਾ
ਰਾਗੁਰਮਾਸਿਮਰਜਗਮਰਾਚਕਯੋਮਿਦਿਓਨੀ
ਆਗਾਤਿਬਕੁਸਲਖੇਮਾਮਨੀਦਸਿਉਬਸਿਓਸਿਸਰਾ

ਹਰਿਦਾਹਗੁਰੁਹਰਿਦਾਹਗੁਰੁਹਰਿਦਾਹਗੁਰੁਮਤਿ ਮਗਮਜਗ
 ਤਾਰਦੁਹਾਰਾ ਜੇਸਿਮਰੈਨਰਪ੍ਰੇਮਸਿਉਪਹੁਚੇਕਰਕਾਰਾ।
 ਸਰੁਪਕੜੇਚਰਦੁਰੀਬਿਦਕੇਛਾਰੇਜੀਯਾਗਾ। ਫਿਰਹੁਤੇਦਰਗ
 ਫੁੰਟੀਆਨਿਮਨਮੁਖਿਕੂੜੀਆਗਾ। ਤਹਪਹੁਚੇਸੇਦੀਯੋਹ
 ਹਿਰੁਜੈਸਰੁਤਜੈਬਿਕਾਰਾ। ਫਿਰਸਮਨਚੰਚਲਕੁਓਘੋਹ
 ਕਰਸਿਮਰੈਕਰਤਾਰਾ। ਫਿਰਤਬਪਹੁਚੇਹਰਿਹੁਕਮਿ
 ਸਿਉਲਿਲਦਸਦੇਦੁਆਗਾ। ਫਿਰਸਹਜੇਭੁਯੋਗਗਨਮੇ

੪੩੧

ਆਤਮਾ ਨਿਰਧਾਰਾ ਤਬ ਵਹ ਨਿਰਖੇ ਸਰਗ ਮੇ ਅਨੰਦ
ਸੁਹੇਲਾ ਨਾਹ ਵਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਆਪੇ ਗੁਰੂ ਚੇਲਾ।
॥੧੮॥ ਦਿਹੋ ਉਪਾਜਿ ਓਚੇਲਾ ਮਰਦ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਦਾ
ਏ। ਜਿਨ ਕੁ ਪ੍ਰਿਥੀ ਕਉ ਜੀਤ ਕਰਨੀ ਸਾਵਧਾਨਾ ਏ।
ਬਾਸਿ ਪਾਤਕ ਕਉ ਬਖਸ਼ ਕਰ ਬਹੁ ਸੁਖ ਦਿਖਾਏ।
ਗੁਪਿ ਕਮਿ ਉਪਗੇਹਾ ਕਮਠ ਹਿਰਾਏ। ਤਿਨ ਪ੍ਰਸਾਦੁ
ਸਿਰਾ ਲਕਰ ਅਨੰਦ ਰਚਾਏ। ਸਤਿਹ ਸਿਮਰ ਸਿਮਰ

ਸਕਉਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ। ਵਹਿਗੁਰਗੋਬਿੰਦਗਾਜੀਸਬ ॥੪੩੨॥
 ਸਨਿਨਸਿੰਘਜਗਾਏ। ਤਬਉਥੇਜਗਤਸਰੁਖਾਲਸਾ
 ਮਨੁਖਕੁਮਾਏ। ਇਉਰਿੰਨੁਕੁਕੇਬਾਲਿਨਰਸਿੰਘਸ
 ਸਰਚਮਕਾਏ। ਤਬਸਰਤਰਕਨਕਉਛੇਦਮਰਮਕਾਲ
 ਜਪਾਏ। ਸਰਫਤਪਤੀਚੁਨਚੁਨਹਨੇਕਉਛੇਦਨਨਪ
 ਏ। ਤਬਜਗਮੇਧਰਮਪ੍ਰਗਾਸਿਓਸਚਹੁਕਾਚਲਾਏ।
 ਯਹਬਾਰਸਦੀਨਿਬੇੜਕਰਗੁਰਫਤੇਬੁਝਾਏ। ਤਬ

ਦੁਸਟਮਲੇ ਫੁਸਹਜੇਖਪੇਛਲਕਪਟਉਗਾਏ। ਸਿਉਛੇ
 ਭੁਟੀਜਰ ਜੀਤਕਰਸੰਚਤਖਤਰਚਾਏ। ਬਹੁਦਿਵਿ
 ਨਾਸਾਜ। ਤਕਉਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰੜਾਏ। ਤਕਸ
 ਪ੍ਰਕਾਸਿ। ਖਿਰੁਣੀਦੁਖਦੁਗਦਾਏ। ਫਿਰਹੁਇਲਿ
 ਚਲਾਥ। ਜਓਜਗਤਭੈੜਾਸਚੁਕਾਏ। ਗੁਨਦਾਸਖ
 ਦਰਪਕ। ਕਰਇਉਉਚਰਸਨਾਏ। ਹਿਸਤਿਗੁਰਮ
 ਤਾਸਸੋਸ। ਹਿਲੇਹੁਛਗਾਏ। ਉਦਾਸਨਭੈਦਾਸਗੁਰ

ਹਰਿਸਕਮਾਏ॥ ਤਬ ਛੁਟੇ ਬੀਪਨ ਸਕ ^{ਜਗਤ} ਨ ਛੁਨ ਨ ਚਕਨ
 ਜਾਏ॥ ਹਰਿਦਾਸਾਂਤਿ॥ ਦਿਆਸਦ ਸਕਾ ਦਾਸਾ ਗੁਰਮੇ
 ਲਾਵਾ ਹਵਾ ਹਰੇ ਬਿੰਦੁ ਸਿੰਘਾ ਮਾਪੇ॥ ਗੁਰੂ ਤੇ ਲਗ॥ ੧
 ਦੀ॥ ਸੰਤ ਬੁਰਗਾਤਿ ਗੁਰੂ ਸਿੰਘੇ ਜਗਤਾ॥ ਦੁਖਾਏ॥ ਸੇਖ
 ਰਿਪਕਾਰੀ ਜਗਤ ਮੇ ਗੁਰਮਾਤਿ ਜਪਾਏ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਖੂ
 ਨੇ ਹਰਿਨਾਮਾ ਪਿਆਮਾਏ॥ ਜਪਤਪਾ॥ ਜਮਾਸਾ ਪਨ
 ਹਰਿਗੁਰਾਤਿ ਕਮਾਏ॥ ਕਾਮ ਨੋ ਪਛੁਨ ਨੇ ਗੁਰਮਾਤਿ

੪੩੩

ਕਾਰ ਬੁਕਾਏ। ਨੇਗਾਨੁ ਗਾਤਿ। ਸੋ ਪਕਰ ਪਵਨਾ ਠਹਿਰ
ਏ। ਤਬ ਖਟਕੁ ਕਸਾਹਿ ਜੇ ਪੁਰੇਗਾ ਗਨਾ ਪਰ ਛੇ
ਤਬ ਦੁਗਹਿ। ਮੁਖ ਉਜੇਲੇ ਪਾਤਿ। ਸਿਉ ਪਰ ਜਾਏ। ਕ
ਲੀਕਾ ਲਮਰਾ। ਨਮਰਦਾ ਨ ਕਰਗੁ ਨ ਗਾਏ। ਯਿਹ
ਰਭੁਗਾਉਤੀ। ਪੜੈ। ਮਾਮਰਾ ਪਦ ਪਾਏ। ਤਿਹ
ਤਾਪ ਨ ਕਢੁਲੇ। ਅਨੰਦ ਦਰ ਤਾਏ। ਫਿਰ ਜੇ ਚਿਹ
ਈ ਨਹੈ ਪਟਾ। ਲਖ ਲਖਾਏ। ਤਬ ਨਿਸਾਇ ਨਾਇ।

ਗੋਮਖਪਾਠਸੁਣਾਏ। ਸੋਲਹੈਪਦਾਗਥਾ। ਰਾਤਿਪਦਚੜ੍ਹਗ
ਸ਼ਾਮਾਏ। ਤਬਕਫੁਨਪੁਛੈਜਮਧਰਮ। ਤਿਸਸਭੁਪਾਪਮਿ
ਟਾਏ। ਤਬਲਗੈਨ। ਤਿਸਜਮਰੰਡਦੁਖਲਗੈ। ਇਦੁਹੇਲਾ
ਵਹਵਾਹਰੋ। ਬਿੰਦਾਸਿੰਘਮਾਪੇਗੁਰਚੇਲਾ। ॥੨੬॥ ਹਰਿ
ਸਤਿਗੁਰਕੇਲਰਚਾਇਅਗ। ਅਮੰਗਦੋ। ਪ੍ਰਭਾਮਨਖਲ
ਖਾਇਅਗ। ਪ੍ਰਥਮਮੰਨਹਰਿਨਾਮਧਿ। ਗਾਇਓ। ਭੁਤ
ਦੇਅੰਗਦਹਰਿਗੁਣਗਾਇਓ। ਤਿਸਰਮਹਿਲਾਮਰਪ

੬੩੪

ਰਹਿਅਨਾਨਿ ਨਪਟੇਸੇਨਿ ਰਖੇਗਰਿ ਰੁਗਦਾਨਾਨਿ
ਰੁਰਿਓਸਤਿ ਰੁਕੇਦੁਆਰੇ। ਤਬਯਹਪਾਇਓਮਹਨ
ਅਪਾਰੇਗੁਰੂਗਾਮਦਾਸਚੋਥੇਪ੍ਰਗਾਸਾਨਿ ਨਚਟੇਸੁ
ਤਿਜਹਰਿਅੰਨਾਸਾਗੁਰੂਮਰਜਨਪੰਗਮਠਹਿਰ
ਇਓੰਨਿਨਾਬਦੁਸਪਾਰਸਗਿਰਬਨਾਇਓਨਿ
ਬਬਨਾਇਓਤਾਰਸੁਨਾਇਓਤਬਸਰਬਸੁਨਾ
ਪਾਠਰਚਾਇਓਕਾਰਪਾਠਗਿਰਬਜਗਤਸੁਨਾਇਓ

ਜਿਹਨਿਸ ਬਾਸਰਹਾਰਿਨਾਮੁਉਚਰਿਚਿਗਾਨਰਹਰਿਰੋ
 ਬਿਦਖਸਟਮਮਉਤਰੋਗਾਜਿਨਪਕੜਗਬਪਦੁਸ
 ਪਛੋਗਾਯਿਉਸਰੁਮੁਗਲਨਕਾਮਨਬਰਿਗਨਾਤ
 ਬਹਰਿਭੁਗਾਤਿਨਸਿਉਦੁਦਰਦਾਨਾਮਿਉਕਹਹੇਗੁ
 ਰਦਾਸਪੁਕਾਰਾਹਿਸਾਹਿਗੁਰਮੁਹਿਲੇਹੁਪੁਕਾਰਾ
 ਸਪੁਤਮਮਹਿਨਾਮਗਾਹਾਰਿਗਾਇਨਾਜਿਨਸੁ
 ਨਿਪਿਅਨਕਰਜੋਗਕਮਾਇਆਚੜ੍ਹਗਗਨਗੁਫਾ

੪੩੫

ਸਹਿਰੇਸਾਸਾ ਟੀ॥ ਜਿਹ ਕੈ ਨਾਮ ਚੋ ਨਾਸਮਾ ਪਿਲਗਾਈ॥
ਸਕੁਕਲਾ ਚਕਰਗੁ ਪਤਰਗਾਈ॥ ਤਿਹਾਮ ਪਨਗੁ ਪੈ
ਨਹਿ ਦਿਖਾਈ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰਗੁ ਬਾਰਮ ਚਾਈ॥ ਯ
ਹਦੇਵਾਸੀ॥ ਕੋ ਕਹੁ ਚਮਕਾਈ॥ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨ ਕੁਯੋ
ਸਟਮ ਬਸਾਈ॥ ਜਿਨ ਪਹੁ ਚੇਦਹੇਨੀ॥ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨੀ
ਗਾ ਬਾਲਾ॥ ਪਧਰਸੁ ਗਾਮ ਚਾਈ॥ ਤਕਸਹਿ ਜੇਤੀ
ਛੋਰੀ ਸਿਧਾਈ॥ ਇਉਂ ਸੁਗਨ ਨਸੀਸ ਪਤੀ ਬਹੁਤੀ॥

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਇ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਹੁ ਚੇ ਭਾਗੁ ਦੁਬਾਰਾ ਮਉ ਰੀਰੇਇ
 ਉਬਾਦਰ ਚਾਇਓ। ਤਿਨ ਅਪਨਾ ਕੁਲ ਸਭ ਨਾਸ ਕਰਾਇ
 ਓਇਉ ਠਹਕ ਠਹਕ ਮੁਗਲ ਨ ਸਿਰ ਬੁਝੀ। ਫੁਨਹੁਇ
 ਪਾਪੀ ਸਭ ਨਰਕ ਸਿਧਾਰੀ। ਏਉ ਕਰਹੈ ਗੁਰਦਾਸ ਪੁਕਾਰ
 ਰਾਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਹਿ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰਾ। ਗੁਰਨਾਨ
 ਕਾ ਕੁਰੇ ਸਿਰ ਤਾਜਾ। ਜੇ ਸਕਉ ਸਿਮਰ ਸਰੇ ਸਭ ਕਾਜਾ
 ਗੁਰ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸੁਰਾਰ ਚਾਯੀ। ਤੁਹ ਅਪਨ ਸੀਸ

੬੩੬

ਵੇਜਗਠਹਿਰਾਇਯੀ॥ ਇਸਬਿਧਾਮੁਗਲਨਕੋਕੁਮਾਇਯੀ॥
ਤਹਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਬਨਨਜਨਾਯੀ॥ ਪ੍ਰਗੁਰੁਕਮਬੁਧੁ॥
ਹੁਚੇਦੁਬਾਰਾ॥ ਤਹਸਤਿਗੁਰਕੀਨੀਮਿਹਰਿਅਪਾਰਾ॥
ਸਇਉਮੁਗਲਨਕੋਦੇਸਲਗਾਨਾ॥ ਹੁਇਖਰਾਬਖਪਗਾਏ
ਨਿਦਾਨਾ॥ ਹੁਇਨਮਹਿਨੇਕੀਜੁਗਤਿਸੁਨਾਈ॥ ਸਿ
ਕਰੀਸਿਮਰਨ॥ ਹਰਿਗੁਗਤਿਚਾਈ॥ ਹਰਿਗੁਗਤਿਚ
ਇਨਾਮਨਿ॥ ਤਾਰੇ॥ ਤਬਸਤੁਜਗਮੇਪ੍ਰਗਾਇਰਜੇ॥

ਇਉਂ ਕਰੋ ਗੁਰਦਾਸ ਪੁਕਾਰਾ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਿਲੇ ਹੁਓ ਬਾ ੬੩
ਦਾ ੩॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ ਦਾ ਮਦਤਾਗਾ ॥ ਜੋ ਨਖਾਨਾ ਸਾਖ
ਮਜੀ ਤੁਸੁ ਪਾਗਾ ॥ ਤੁਰਕ ਦਾਸ ਦਾ ਸਰੁ ਮਾਰ ਬਿਦਾ ॥ ਸਰੁ ਪ੍ਰਿਥ
ਮੀ ਕੀ ਨੀਗਲ ਜਾਗੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸਿੰਘ ਮਹਾ ॥ ਲਾਖੀ ਰਾਗ ॥
ਤਿਨ ਆਗੇ ਕੋਊ ਪਰ ਨ ਪੀਰਾ ॥ ਫਤੇਹੁਦੀ ॥ ਖਦੀਵੀ ਮਿ
ਟਾਏ ॥ ਹਾਰਿ ਮਕਾਨ ਕਾ ਜਾਪੁ ਜਪਾਏ ॥ ਧੰ ॥ ਬਾਮ ਮਹਿਲ
ਜਪਿ ਓਕਤਾ ॥ ਸਰੁ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਕੋ ਲਿਓ ॥ ਬਾਰਾਗ ਹਰਿ

ਭੁਗਤਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਇ ਨਰੁ ਸਭੁ ਤਾਰੇ। ਜਿ ਬਖਸਾਏ ਆਖੀ ਨੀ।
ਲਖਾ ਅਖੀ ਨੀ। ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਮੇਲ ਮਿਲਾਈ। ਨਿਸਚ
ਸਰਹਾਰਿ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਯੀ। ਇਉਂ ਕਰਹੈ ਗੁਰਦਾਸ ਪੁਰ
ਗਾਹਿ ਸਤਿਗੁਰਮੁਹਿ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰਾ। ੨੫੫ ਭੀ ਮਲਕ
ਪਾਰਨਿਰੀ। ਨਦੇਵਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਿਸਨੁ ਸਿਵਨ ਕੇਨੁ ਭੇਦਾ।
ਤੁਮ ਨਾਥ। ਨਹਿ ਜੰਗੁ ਹਿਰਦੈ ਚੁਰੇ। ਤੁਮ ਚਤਨ ਨੀਰੀ।
ਧਯੋ ਧੀਰੇ। ਗਾਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਤੁਮ ਰਾਵੁ ਬਾਰਾ। ਨਿਰੰਜਨ।

ਗੁਰਿ ਉਨੇ ਹੁਸ ਪਾਰਾਗਾ ਹਮ ਕਾ ਮੀਰੋ ਧੀ ਕੂੜਿਆਂ ਚੀ ਤੁਮ ਹੀ ਨਾ ॥੨॥
 ਕਰ ਬਖਸ ਨਹਾਰੇ। ਨਾ ਹਿ ਕੋ ਤੁਮ ਬਿਨਾ ਮਦਰਗਾ। ਆਗਾ ਜੇਕ
 ਰੇ ਹਮ ਰੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰਾਗਾ। ਤੁਮ ਮਗਾ ਮਾਮ ਤੇ ਸਨ। ਮਤੇ ਸਨਿਰ
 ਨੇ। ਸਭੁ ਜਗ ਕੀ ਕਰ ਹੋ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲੇ। ਜਲ ਬਖਸ ਮਹੀ। ਮਸ
 ਹੁਕਮ ਤੁਮਾਰਾ। ਤੁਮ ਕੋ ਸਿਮਰਤ ਰਿਓ ਸੀ ਸਾਰਾ। ਆਇ ਉਕਰ
 ਹੋ ਗੁਰ ਦਾਸ ਪੁਕਾਰਾ। ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਹਿ ਲੇ ਹੁਕਮ ਬਾਰਾ। २
 ॥੫॥ ਤੁਮ ਮਛਲ ਮਛੇ ਦਾ ਮਛੇ ਦਕਹਾਣੀ। ਖੋਠ ਤਖਤ ਪਰ

ਹੁਕਮਚਲ ਯੀ ਤੁਮਬਿਨੁ ਦੁਸਰਾ ਮਦਰਨ ਕੋਈ। ਤੁਮਦੇ
ਏਕੁ ਨਿਰੋ ਨ ਸੋਈ। ਚਿਨ੍ਹ ਕਾਰਧਰ ਖੇਲਰ ਚਾਹੀ।
ਪਾਮਗੋਰ ਰਗੁ ਪਤਰਹਾਯੀ। ਪੂਰੁ ਤੁਮਰਾ ਖੇਲਮਗਾ।
ਰਧਾਰੇ। ਸਾਧਟਰੀ ਰਸਭਤੇ ਨਿਆਰੇ। ਤੁਮਸੇ।
ਜਥੇਲ ਬਨ ਇਓ। ਜਿਹਨ ਖਬਰਗਾ। ਤੁਮਰਾ ਖਪਦਿ।
ਨਸਿਮਰਨ। ਫੁਟੇਨ ਕੋਈ। ਤੁਮਕੋਭੁਜੈ ਸੁਖਤਾਰੇ।
ਰਦਾਸਰਾ। ਬਤੁਮਨ ਕਾਰੇਲਾ। ਜਪਤੁਮਦੇਹੁ।

ਹੇਸਾ। ਰੁਲਕੁਚ ਸਰੁ ਬਖਸ ਕਰੀ ਜੈ। ਗੁਰਦਾਸ ਗੁਲਾਮਾ ॥ ੬੩੯ ॥
ਸਕਰੀ ਜੈ। ਏਉ ਕਰਹੈ ਗੁਰਦਾਸ ਪੁਕਾਰਾ। ਹੇਸਾ ਰਿਗੁਰੁ
ਮੁਹਿ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰਾ। ੬੪॥ ਯਹ ਕਉ ਨਹੀਂ ਟਗੁਰਦਾਸ ਦਿ
ਚਾਗਾ ਜੈ। ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਕੀ ਲੇਖੇ ਸੁਮਾਰਾ। ਯਹ ਬਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਗੁਰੁ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ। ਤੁਝ ਯਹ ਕਥਾਉ ਗੁਰੁ ਸੁਨਾਈ।
ਬਿਨਾ ਹੁਕਮ ਇਕੁ ਟੁਲੈ ਨ ਪਾਤਾ। ਹੋਵੈ ਜੈ ਕਰੈ ਬਿਧਾਤ
ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰ ਸਗਲ ਅਕਾਰੇ। ਬੁਝੈ ਹੁਕਮ ਸੋ ਉਤੇ ਪਾਏ।

ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰ ਸੁ ਰਨ ਰਸੇ ਸਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਹੇ ॥
ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨੁ ਬਨਾਯੀ ॥ ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਦੀ ਵਨ
ਨਗਾਯੀ ॥ ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਧਰਮ ਰਚਾਯੀ ॥ ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰ
ਇ ਦ੍ਰੁਤਿ ਪਾਯੀ ॥ ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰੇ ਸਾਰਧਰ
ਚਰਨ ਨਕੀ ਬਾਹਿ ਪੁਰੇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਧਰਨ ਅਕਾ
ਸਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਾ ॥ ਬਿਨਾ ਹੁਕਮੇ
ਰੇਨ ਜੀਵੈ ॥ ਬੁਝੈ ਹੁਕਮ ਸੁਨਿ ਹ ਚਨ ਭੀਵੈ ॥ ਇਉਂ ਕਹੈ

ਗੁਰਦਾਸਪੁਕਾਰਾ ਹੇਸਤਿਗੁਰਮੁਹਿਭੇ ਹੁਭਿਬਾਰਾ। ੨੧॥ ੬੬॥
 ਯਹਦਾਰਗੁਰਗਉਤੀਮਹਾਪੁਨੀਤੋ॥ ਨਿਸਉਚਰਤਉਪ
 ਜਤਪੁਤੀਤੋ॥ ਜੋਇਸਵੈਸੋਪ੍ਰੋਮਲਗਾਵੈ॥ ਸੋਮਨਬਾਂਡੁ
 ਤਿਏਛੇਫਲਪਾਵੈ॥ ਮਿਟੈਸਕਲਦੁਖ॥ ਤੁੰਦਕਲੇਸਾ॥ ਫੁ
 ਨਪ੍ਰਗਟੈਵਹੁਸੁਖਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ ਜੋਅਹਨਿਸਰਟਹੈਯਹਵ
 ਰੈ॥ ਸੋਪਹੁਚੇਧਰਿਹਰਿਦੁਬਾਰੈ॥ ਯਹਦਾਰਗੁਰਗਉਤਿ
 ਸਮਾਪਤਿਕੀਨੀ॥ ੫੫੮॥ ਬਿਦਿਅਮਾਕੀਸਕੁਬਿਧਚੀਨੀ॥

ਗੰਗੇਸ਼ੀ। ਭਰਮਸਤ
ਸਹਾਇਆਮੋਤਸਵੀ। ਕੁੰਤੀ। ਦਿ

ਸਤਿਗੁਰਸਾਨਿ ਬਰਏ ਦਇਆਲਾ। ਛੁਟ ਗਏ
ਭੁਹੀ ਜੰਜਾਲਾ। ਕਰਕ੍ਰਿਪਾ ਪੂਰਹਿ ਸਿੰਘਰੇ।
ਕੜਬਾਂਹਰਉ। ਨ ਲਸੇ ਤਾਰੇ। ਇਉਂ ਕਰੈ ਗੁਰਦਾਸ
ਪਕਾਰਾ। ਹੇ ਸਤਿਗੁਰਮੁਹਿ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰਾ। ੨੮।
॥ ੨੯॥ ਇਕਾ ਨੀ। ਪ੍ਰਥਮਾ। ੩੦। ਦਾਰਦੁਰਾ
ਰਦਾਸ ਭੁਲੇਜੀ ਦੀ। ਕ੍ਰਿਤ ਹਨ। ਉਪਰੰਤ ੩੧। ਦਾਰੋਰ
ਬਧਿਦਾਂਨ ਦੀ। ਕ੍ਰਿਤ ਹੈ ਛੇਕੜ ਦੀ ੩੨। ਦਾਰੋਰ ਭੁਲੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ~~ਗਾਵੀ ਗੁਣੀ ਗੁਰਦਾਸੁ ਨੀਕੀ ਕੀ॥ ਜੋ~~
~~ਗੁਰ॥~~ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਦੇਸੁ ਓਨ ਮਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨਾ ਘਟ
 ਘਟਕਾ ਪ੍ਰਦੇਸੁ ਏਕਾ ਅਨੇਕ ਬਿਬੇਕ ਸਾਸਿ॥ ੧॥ ~~ਗੁਰ॥~~ ਓਨ ਮ
 ਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨਾ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਦੇਸਾ ਏਕਾ ਅਨੇਕ ਬਿਬੇਕ
 ਸਾਸਿ ਘਟ ਘਟਕ ਪ੍ਰਦੇਸਾ॥ ~~ਗਾਵੀ ਗੁਣੀ~~ ਘਟ ਘਟਕ ਪ੍ਰਦੇਸੁ ਸੇਸੁ ਹਿ
 ਕਾ ਹਿਤੁ ਨਾਮਾਵੈ॥ ਨਿਤ ਨੇਤ ਕਹਿ ਨੇਤ ਬੇਦ ਬੰਦੀ ਨ ਨਗਾਵੈ॥ ਅ
 ਦਿ ਮਧਿ ਅਰੁ ਅੰਤ ਹੁਤੇ ਹਤ ਹੈ ਪੁਨਿ ਹੋਨਾ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਦੇ

੪੪੧

ਸਚਰਨਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਓਨਮ॥ ੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਅਥਿਗਤਿਅਨਖਖ
 ਭੇਵਅਗਮਾਪਾਰਾਅਨੰਤਗੁਗ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਦੇਵਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮ॥ ੪॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਅਗਮਾਪਾਰਾਅਨੰਤਗੁਗਮੀਥਿਗ
 ਤਿਅਨਖਅਭੇਵ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕ
 ਦੇਵ॥ ੫॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਦੇਵਦੇਵਦੇਵਦੇਵੀਸਰੂਪਿਅਦ੍ਰਿਹਿ
 ਨਾਦਬਾਦਿ॥ ਸਮਾਦਰਾਗਾਰਾਨੀਗਾਨਗਾਦ੍ਰਿਹਿ॥ ਸਿਨਿਸਮਦਿ
 ਅਗਾਧਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸਪਰੰਪਰਾ॥ ਅਥਿਗਤਿਅਨਖਅਭੇਵ
 ਗਮਅਗਮਿਤਿਅਪਰੰਪਰਾ॥ ੬॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਜਗਮਗਜੇਤਿਨਰੂਪ

ਗੁਰੂ ਤਿਸਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ॥ ਅਦੁਰਤੁ ਅਤਹਿ ॥ ਨੁਪੁਰ ਮਤਤੁ
 ਤੁਹਿ ਮਿਲਿਓ ॥ ੧ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ
 ਗੁਰੂ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ॥ ਪਰਮਤਤਤਤਤਹਿ ਮਿਓ ਅਦੁਰਤੁ ਮਤਿ ਹੀ ਅ
 ਨੁਪ ॥ ੮ ॥ **ਵੀਤ** ॥ ਅਦੁਰਤੁ ਅਤਹਿ ਅਨੁਪਰੂਪ ॥ ਰਸਕੈ ਪਾਰਸ ॥
 ਗੁਰ ਅੰਗ ਦਾ ਮਿਲਿ ਅੰਗ ਸੰਗ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਉਧਰਸਾ ॥ ਅਕਲਕ
 ਲਗੁ ਪਰਸਤੁ ਗਤਿ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਹਿ ॥ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਜੋ
 ਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ॥ ੯ ॥ **ਸੋਰਨਾ** ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਨਿਵਾਸ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਬਚਨ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸ ਮਿਲਿ ਅੰ

੬੬੨

ਮਿਤਰੁਏ। ੧੦। ਹਰਗਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨਾ ਮਨਹ ਦਸ ਬਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਤਾਵਿਸਟਿਨਿਵਾਸਾ। ਮਿਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੁਏ ਸਤਿਗੁਰਾ
 ਰਪ੍ਰਗਾਸਾ। ੧੧। ਭੰਤਾ। ਸਤਿਗੁਰਾ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸਤਾ ਸਚਰਨ
 ਮਿਤਪਾਵੈ। ਕਾਮਨਾ ਮਨਿਹ ਕਾਮ ਪ੍ਰਮਾਪਦ ਸਹਿਜ ਸਮਾਵੈ।
 ਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਸੁਗੰਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਜਾ ਮਾਸਨਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਸਟ ਨਿਵਾਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁਖਿ ਬਚਨ ਪ੍ਰਗਾਸਨ। ੧੨। ਸੋਰਠਾ
 ਹਮਾਸਨ ਬਿਸੁ ਮਗਰ ਭੁਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਮਿਲਿ। ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰਮਤਾਰਾ ਮਗਰਾ ਮਨਾ ਮਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁਏ। ੧੩। ਦੋਰਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਏਗੁਗੁਖਿਸੰਧਿਮਿਲਿਬ੍ਰਹਮਾਸਨਬਿਸ੍ਵਾ ॥ ਰਾਮਰਾਮਗੁ ॥
 ਗੁਖਿਭੁਏਗੁਗੁਖਿਰਮਤਾਰਾਮਾ ॥ ੧੪ ॥ ਰਾਗੁਗੁਖਿ
 ਰਮਤਰਾਮਨਾਮਗੁਗੁਖਿਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿਗੁ
 ਰਗਿਅਨਪਿਆਮਾਨਗੁਰਗੁਰੂਕਹਾਇਓ ॥ ਏਪ੍ਰੋਤਿਮਿਲਿ
 ਏਪ੍ਰੋਤਿਜਗਮਗਮਤ੍ਰਿਉਗ ॥ ਗੁਗੁਖਿਰਮਤਾਰਾਮਸੰਧਿ
 ਗੁਗੁਖਿਮਿਲਿਭੁਏਗੁਗੁ ॥ ੧੫ ॥ ਜੋਤੁਤਾਅਦਿਅਤਿਬਿਸ
 ਮਾਦਫਲਦੁਮਗੁਰਸਿਖਸੰਧਿਗਤਿ ॥ ਅਦਿਪ੍ਰਮਪ੍ਰਮਾ
 ਦਿਅੰਤਅੰਨੰਤਨਜਾਨੀਐ ॥ ੧੬ ॥ ਏਹਤੁਫਲਦੁਮਗੁਰ

੪੪੩

ਸਿਖਸੀਧਿਗਤਿ ਮਾਦਿ ਮੀਤ ਬਿਸਮਾਦਿ॥ ਮੀਤਿ ਮਨੋਤਨਜਾਨੀ
 ਜੇਮਾਦਿ ਪਰਮ ਪਰਮਾਦਿ॥ ੧੧॥ **ਵੀਤ॥** ਮਾਦਿ ਪਰਮ ਪਰਮਾ
 ਦਿਨਾਦਿ ਮੀਨਿ ਨਾਦਿ ਸਬਦ ਧੁਨਿ॥ ਸਲਲ ਹਿਸਲਿ ਲਲਸਾ
 ਇਨਾ ਮਸਰਤ ਸਾਗਰ ਸੁਨਿ॥ ਨਰਪਾਤਿ ਸੁਤਿ ਨ੍ਰਿਪ ਹੋਤ ਜੋਰਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਨ ਗੁਨਾ ਰਾਮਨਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੁਏ ਗੁਰਤੇਗ
 ਰਾਮਰਜਨ॥ ੧੨॥ **ਸੋਰਾਤੁ॥** ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕਾ ਆਪੁ
 ਪ੍ਰਗਾਸਹੁ ਭਿਨਾਮ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ ਬਖਸਿ
੧੩॥ **ਵੀਰਾ॥** ਮਾਪਾ ਮਾਪ ਪ੍ਰਗਾਸਹੁ ਇ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇ

ਕਾਗਰਗੋਬਿੰਦਬਖਾਨਮੈਨਾਮਦੇਇਪ੍ਰਭੁਦੇਵ॥੨੦॥ਛੰਤ॥
ਨਾਮਦੇਇਪ੍ਰਭੁਦੇਵਦੇਕਗਗਮੁਖਿਠਹਿਗਾਈ॥ਆਦਿਗੁਰ
ਨਾਮਦੁਤੀਗੋਬਿੰਦਬਡਾਈ॥ਹਰਿਗੁਰਹਰਿਗੋਬਿੰਦਰਚਨਿ
ਰਜਥਾਪਿਓਥਾਪਨ॥ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਬਿਬੇਕਪ੍ਰਗਟਹਇਆਪੁ
ਆਪਨ॥੨੧॥ਸੋਰਠਾ॥ਬਿਸਮਾਦਹਿਬਿਸਮਾਦੈਅਸਚਰ
ਜਹਿਅਸਚਰਜਗਤਿ॥ਆਦਿਪੁਰਖਪਰਮਾਦਿਅਦੁਤੁ
ਪਰਮਦੁਤੁਤੁਏ॥੨੨॥ਦੋਹਰਾ॥ਅਸਚਰਜਹਿਅਸਚਰ
ਜਗਤਿਬਿਸਮਾਦਹਿਬਿਸਮਾਦੁਅਦੁਤੁਪਰਮਦੁਤੁਤੁ

੪੪੫

ਏ ਆਇ ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਫਿਤਾ ਆਇ ਪੁਰਖ ਪਰਮਾ
ਦਿਸਦੁ ਦਸਗੰਧ ਅਰੋਚਗਾ ॥ ਦਿਸਦਿ ਦੁਸਾ ਅਸਪੁ ਜਸੁ ਰਤਿ
ਮਤਿ ਸਬਦਾ ਨੋ ਚਗਾ ॥ ਨਿਗ ਬੇਦਗਾ ਤਿਲ ਖੇਨ ਹੀ ਅਲਖਾ
ਭੇਦਾ ॥ ਨਿਤ ਨੇਤ ਕਾਰਿ ਨ ਮੋਨ ਮੋਨ ਮਸ ਸਿਗਰ ਦੇਵਾ ॥ ੨੪ ॥
੨੩ ॥ ਦੁਸਨ ਦੇਖਤ ਸੁਧਿ ਕੀਨ ਸੁਧਿ ਰਹੀ ਬੁਧਿ ਕੀਨ ਬੁਧਿ ਰਹੀ
ਤਿ ਮੋਨ ਮਾਤਿ ॥ ਸੁਗਤਿ ਮੋਨ ਸੁਗਤਿ ਅਭਿਧਾਨ ਮੋਨ ਧਿਆ
ਨ ਕਹਿ ਓਗਿ ॥ ਮਾਨ ਮੋਨ ਗਿ ॥ ਮਾਨ ਰਹਿ ਓਗਿ ॥ ਤਿ ਮੋਨ ਗਤਿ ॥
ਧਿਰ ਜੁ ਕਧੀ ॥ ਰਜੁ ਰਾ ਬਕਰਾ ਬੁਗਾਇ ਓਗਿ ॥ ਤਿ ਮੋਨ ਗਤਿ ॥

ਪਤਰਾਤਿ ਪਤਿ ਮੇਮਾ ਅਵਰੁਤ ਪ੍ਰਸਵਰੁਤ ਬਿਸਮੇ ਬਿਸਮ ਅਸਚ
 ਰਜੇ ਅਸਚ ਰਜਾ ਮਾਤਿ ਅਤਿ ਮੇਮਾ ॥ ੨੫ ॥ ਵਸਮਾ ਸਥਾਨ ਕੇ ਸਮਾਨਿ
 ਕਉ ਨੁਕੁ ਉਨੁ ਕਹਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਸੁਤਉ ਮੰਨਤੁ ਨ ਪਾਵਈ ॥
 ਓਨ ਮੰਨੀ ਜੋਤਿ ਪਟੰਤ੍ਰ ਦੀ ਜੈ ਕਉ ਨ ਜੋਤਿ ਦਾਇਆ ਕੈ ਦਿਖਾ
 ਵੈ ਜਾਹੀ ਤਾਹੀ ਬਨਾ ਆਵਈ ॥ ਅਨਹ ਦਨਾ ਦੁਸਮ ਸਾਰਿਨੁ ॥
 ਦਬਾਵੁ ਕਉ ਨੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਨਾਵੈ ਜਾਹੀ ਸੋਈ ਲਿਖੁ ਲਾਵਈ ॥
 ਨੇਤ੍ਰ ਗਮ ਪਾਰਧਾਰ ਤੁਲਿਨ ਮਮਿ ਮ੍ਰਿਤ ਰਸਾ ਮਪੀ ਉਪੀਅ ॥
 ਵੈ ਜਾਹੀ ਤਾਹੀ ਮੇਸਮਾ ਵਈ ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਰਾ ਸਿਖ ਸਿਧਿ ਮਿਲੇ

੪੫

ਬੀਸਾਇਕਈਸਈਸਾਇਤਤੇਉਲੰਘਉਤਜਾਇਠਹਿਗਵਈਅ
ਰਮਾਦਿਸਰਮਦਪੋਖੋਦਿਬਿਦਿਸਟਕੋਜਗਮਗਜੇਤਿਉਲੰਮਲੰ
ਧਿਪਾਵਈਸੁਗਤਿਸੰਕੋਚਤਹੀਬਜਰਕਪਾਟਖੋਲਿਨਦਬਦ
ਪਰੇਅਨਹਦਲਿਵਲਾਵਈਬਚਨਬਿਸਰਜਤਅਨਰਸਹਿ
ਤਹੁਇਨਿਦੁਰਮਪਾਰਧਾਰਅਪੀਓਪੀਆਵਈ॥੨॥ਜੇ
ਉਅਨਰਸਬਸੰਤਉਤਉਲਉਨਹੀਪ੍ਰਮਰਸੁਜਉਲਉਆਨਿ
ਆਨਾਪਾਪਾਪਨਹੀਦੇਖੀਐ॥ਜਉਲਉਆਨਗਿਆਨ
ਤਉਲਉਨਹੀਅਧਾਤਮਾਰਿਆਨਾਜਉਲਉਨਦਬਦ

ਨਾਮਨਹਦਬਿਸੇਖੀਐ॥ ਜਉਲਉਮਹੀਬੁਧਿਸੁ ਧਿਹੋਇਨਾਖੰ ੪੪੬
ਤੁਗਤਿਜਉਲਉਨਨਖਾਵੈਤਉਲਉਮਨਖਨਨੇਖੀਐ॥ ਸ
ਤਿਰੁਪਸਤਿਨਾਮਸਤਿਗੁਗਰੀਆਨਪਿਆਨਏਕਹੀਅਨੇ
ਕਏਕਰੇਖੀਐ॥ ੨੮॥ ਨਾਨਾਮਿਸਟਾਂਨਪਾਨਬੁਹੁਬਿਜਨ
ਦਿਬੁਦਸੀਚਤਸਰਬਰਸਰਸਨਾਕਹਾਈ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਦ੍ਰਸਾਅਰਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਾਗੀਆਨਪਿਆਨਸਿਮਰ
ਨਿਅਮਿਤਿਬਰਾਈ॥ ਸਕਲਸੁਗੰਧਅਸਪਰਸਅਉਗ
ਗਨਾਦੁਬੁਧਿਬਲਿਬਚਨਾਬਿਬੇਕਏਕਪਾਈ॥ ਗੁਰਮਤਿ

ਸਤਿਨਾਮਾ ਸਿਮਰਤ ਸਫਲ ਹੁਇ ਬੋਲਿ ਤਮ ਪਰਾਨਿ ਸੁਨਿ ਸੁਖ
ਈਸੇ ॥ ੨੯ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ਬਸਿ ਹੁਇ ਪਤਿਗਾ ਸੰਗ ਮਜਾਨੈ ਬਿਰਹ
ਬਿਛੋਹ ਮੀਨ ਹੁਇ ਨਮ ਰਿਜਾਨੈ ਹੈ ॥ ਦੂਸਰਾ ਪਾਸ ਜੋ ਤ੍ਰਿਮ
ਹੁਇ ਨ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਚਰਨ ਬਿਮੁਖ ਹੋਇ ਪ੍ਰਾਨ ਠਹਰਾਨੈ ਹੈ ॥ ਮਿ
ਲਿ ਬਿਛੁਰਤ ਗਾਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਬਿਰਹਿ ਜਾਨੈ ਮੀਨ ਅਉਪਤਿਗ
ਹਿ ਦੇਖਤ ਨ ਜਾਨੈ ਹੈ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਪ੍ਰਿਥਾ ਪੀਨਿ ਹੋਤਿ ਗਦ
ਜੋ ਨ ਕਪਟ ਸਨੇ ਹੋਇ ਹਨਰ ਕਨ ਮਾਨੈ ਹੈ ॥ ੩੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਖਰਨ ਸ੍ਵਾਦਿ ਬਿਸਮਾਦਿ ਮਾਤਿ ਮਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੈ ਦਰ

ਤੁਨਾ ਆਵਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਨੀਧ ਪਰਮ ਦੁਤ ਸੀਤਲ ॥ ੨ ॥
 ਰਮਲ ਪਰਸਤ ਬਨਿ ਆਵਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਮਾਰਿਆ ॥ ੩ ॥
 ਮਗਾਧ ਬੋਧ ਗੁਰਸਿਖ ਸੀਧਿ ਮਿਲੇ ਅਲਖ ਲਖਾਵਈ ॥ ੪ ॥
 ਉਲਟਿ ਪਵਨ ਮਾਨਿ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ॥ ੫ ॥
 ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਏ ਹੈ ਸੁਰਸਰ ਸੇਖ ਪੋਖ ਸੋਮ ਸਰ ਪਰਨ ਕੈ ਬੰਧ ॥ ੬ ॥
 ਨਦੈ ਮਿਤ ਸਰ ਮਪਿ ਮਾਮਪਿ ਮਾਏ ਹੈ ਅਮਰ ਹਿਯਾਰਿ ॥ ੭ ॥
 ਮਾਰਿ ਅਮਰ ਹਿਯੂ ਤਿਛਾ ਤ੍ਰਿਅਸਥਿ ਰੁਕੰਧ ਹੀ ਸਮਨਤ ਨਧ ॥ ੮ ॥
 ਹੈ ਗਾਮਾਵੈ ਮਾਦਿ ਨਾਦੈ ਨਾਦਿ ਸਲ ਲੈ ਸਲਿ ਨੁਮਿਲਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ॥ ੯ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਮਿਲਿਸਹਜਸਮਾਏਹੈ॥੩੨॥ ਚਿਰੰਕਾਲਮਾਨਸਜਨਮਹਿ
 ਰਮੇਲਪਾਏਫਲਜਨਮੁਗੁਰਚਰਨਸਰਕੈ॥ ਨੋਚਨਾਅਮੋਲ
 ਗੁਰਦਰਸਅਮੋਲਦੇਖੇਸਰਵਨਾਅਮੋਲਗੁਰਬਚਨਪਰਨ
 ਨਾਸਕਾਅਮੋਲਚਰਨਾਰਬਿਦਬਾਸਨਕੈਰਸਨਾਅਮੋਲਗੁ
 ਮੰਤ੍ਰਸਿਮਰਨਕੈ॥ ਹਸਤੁਅਮੋਲਗੁਰਦੇਵਸੇਵਕੈਸਫਲਚਕ
 ਅਮੋਲਪਰਦਛਨਾਕਰਨਕੈ॥੩੩॥ ਦੁਸਨਧਿਆਨਦਿਖਿ
 ਦਿਸਟਪ੍ਰਗਾਸਰੁਈਕਰਨਾਕਟਾਛਾਦਿਖਿਦੇਹਪ੍ਰਦਾਨਹੈ॥ ਸ
 ਬਦਸੁਗਤਿਨਿਵਬਜਰਕਪਾਟਖੁਲੇਪ੍ਰਮਰਸਰਸਨਕੈਅੰਮ੍ਰਿ

ਤਨਿਧਾਨਹੈ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਕਰੰਧਬਾਸਨਾਸੁਬਾਸਹਸਤਪੁਜਾ
 ਪੁਨਾਮਸਫਲਸੁਗਿਆਮਾਨਹੈ॥ ਅੰਗਿਅੰਗਬਿਸਮਾਸੁਬੰਗੋਮੈਸਮ
 ਇਕੁਏਮਨਮਨਸਾਥਕਤਬੁਰਮਾਧਿਆਨਹੈ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖ
 ਫਲਅਤਿਅਸਚਰਜਮੈਹੈਰਤਹਿਰਾਨੇਮਾਨਪਿਆਮਾਨਬਿਸਰਾ
 ਨੈਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਰੰਧਰਸਾਬਿਸਮਹੁਇਅਮਨਰਸਬਾਸ
 ਨਾਬਿਲਾਸਨਹਿਤਾਨੈਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਅਦਰੁਤਾਅਸ
 ਥਾਨਮਿਤਮੰਤ੍ਰਨਾਮਸਥਨਨਨੁਭਾਨੈਹੈ॥ ੨੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖ
 ਫਲਦਇਆਕੋਦਿਖਾਵੈਜਾਹਿਤਾਹਿਮਾਨਪੁਰੰਗਦੇਖੇਨ

੪੪੮

ਹੀਰਾਵਹੀਮਾਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਮਾਇਕੈਚਖਾਵੈਜਾਹਿਤਾਹੀਮਨਕ
 ਨਾਹਿਤਾਵਹੀਮਾਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਮਾਗੁਰਗਾਵੈਜਾਹਿਸਰਕ
 ਨਿਧਾਨਪਰਸਨਕਉਨਧਾਵਹੀਮਾਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਮਾਗੁਰ
 ਵੈਜਾਹੀਮਾਗੁਰਸਕਥਾਬਿਨੈਦਵਾਹੀਬਸੀਆਵਹੀਮਾਗੁਰ
 ਥਜੇਗੀਜੇਗੀਪਿਆਮਾਨਮੈਨਾਨਾਨਸਕੈਬੇਦਪਾਠਕਰਿਬ੍ਰਹਮ
 ਕਨਜਾਨੈਹੀਮਾਮਾਪਿਤਮਾਰੀਮਾਨਕੈਨਸਿਦੁਸਨਕਾਦਿਪਾਏ
 ਗਿਰੋਗਮੈਨਾਇਦਾਦਿਕਪਹਿਚਾਨੈਹੀਮਾਮਾਸਿਮਰਨਕੈਸੇਖਾ
 ਦਿਕਨਸੰਖਿਜਾਨੀਬ੍ਰਹਮਚਰਜਨਾਰਦਾਦਿਕਾਹਿਗਾਨੈਹੀਮਾ

ਨਾਮ ਵਤਾਰ ਕੈ ਅਪਾਰ ਕੋ ਨ ਪਾਰੁ ਪਾਇਓ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਸਿਖਮ
ਨਮਨੇਹੈ॥੩੧॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਰਿਦੈ ਨਿਮਤਾ ਨਿਦਾਸ ਜਾਸਿ ਧਿਆ
ਨ ਗੁਰ ਮੁਰ ਕੈ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬ ਦਸੁ ਰਤਿ ਉਨਮ
ਨ ਗਿਆਨ ਸਹਜ ਸਗੁਇ ਸਰਬਾਤਮ ਕੈ ਸਮੇਹੈ॥ ਹਉ ਮੈਤਿ ਮਥ
ਤਿ ਮਾਰੀ ਬਿਸਮਾਇ ਕੋ ਬੈਰਾਗੀ ਭੁਟੇ ਮਨ ਉਨਾ ਨ ਨਿਵਰੀ ਮਤਾ
ਅਗੀ ਮਹੈ॥ ਸੁਖ ਮਾਥੁ ਲਮੁ ਲਟੇ ਕਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਜੀਵਨ ਮੁਕ
ਤਿਨ ਮੋਨ ਮੋਨ ਮੋਨ ਮਹੈ॥੩੨॥ ਵਸਨ ਜੋ ਤਿਨ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਹੁਇ ਪਤੰਗ
ਸਬ ਦਸੁ ਰਤਿ ਮਿਹਾ ਜੁਗਾਤਿ ਜਾਨੀਹੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ

੪੪੮

ਮਧੁਪਗਾਤਿਬਿਰਹਿਬਿਓਗਹੁਇਨਮਨਿਮਾਰਿਜਾਨੈਹੈ। ਏਕੇਕੇ
ਕਨਟਰਤਹੈ। ਤਿਗਦਜੇਨਿਚਾਤੁਰਚਤੁਰਗਾਨਹੈ। ਇਨਹਿਰ
ਨੈਹੈ। ਪਾਹਨਕਠੇਰਸਤਿਗੁਰਸੁਖਸਾਰਗੇਮੇਸੁਨਿਮਨਮਜ
ਮਨਰਕਨਜਾਹੈ। ੩੮੧। ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਗੁਰਿਚੰਚਲਾਮਰ
ਕੁਏਮਹਾਮਲਮਤੁਪਾਰੀ। ਨਿਰਮਲਕੀਨੈਹੈ। ਗੁਰਮਤਿਸਤਿ
ਕਰਿਜੇਨਿਕੈਮਜੇਨਿਕੁਏਕਾਸੈਮਕਾਸਕੈਮਮਰਪਦ
ਨੈਹੈ। ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਹਉਮੇਥੇਇਹੋਇਰਨਤਿਕੁਟੀ
ਤਿਥੇਨੋਪਾਰਿਮਾਪਾਮਾਪਚੀਨੈਹੈ। ਗੁਰਮਤਿਸਤਿ

840

ਨਿਖੇਧਖੇਦਾਬਿਨਸਾਨੇਹੈ। ਗੁਰਮਾਤਿਸਤਿਕਰਿ। ਬਾਇਸਪਰਮਹੰਸਾਗੀ
 ਆਨਾਅੰਸਬੀਸਾਨਿਹਰੰਧਰੀਧਠਾਨੇਹੈ। ਗੁਰਮਾਤਿਸਤਿਕਰਿਕਰਮ
 ਮਖੋਏਆਸਾਮੇਨਿਰਾਸਹੁਇਬਿਸਵਾਸਚੁਰਮਾਨੇਹੈ। ੫੨ ਗੁਰਮਾਤਿ
 ਸਤਿਕਰਿਸਿੰਘਲਾ। ਫਲਭੁਟੇਗੁਰਮਾਤਿਸਤਿਕਰਿਬਾਜਮੇਸੁਰੰਧਰੀ
 ਗੁਰਮਾਤਿਸਤਿਕਰਿਕੰਚਨਭੁਟੇਮਨੁਰਗੁਰਮਾਤਿਸਤਿਕਰਿਪ੍ਰਭ
 ਅੰਧਹੈ। ਗੁਰਮਾਤਿਸਤਿਕਰਿਕਾਲਕੁਟਅੰਮਿਤਹੁਇਕਾਲਮੇਸੁਰੰਧਰੀ
 ਲਭੁਟੇਅਸਾਬਿਰਕੰਧਹੈ। ਗੁਰਮਾਤਿਸਤਿਕਰਿਨੀਵਨਮੁਕਤਿਭੁ
 ਏਮਾਣਾਮਾਮੇਵਿਦਾਸਬਾਸਬੰਧੁਨਿਰਬੰਧਹੈ। ੫੩ ਜਕਰ

ਤਿਨਿ ਦਗੁ ਗਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਸਸਿ ਪਾਰਿ ਸੂਰ ਪੂਰ ਨਿਜ ਪਾਰਿ ਆਏ ਹੈ
ਉਲਟਿ ਪਦ ਨ ਮਨ ਮੀ ਨ ਤਿ ਬੈਨੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤਿ ਕੁਟੀ ਉਲਟਿ ਪਿਸੁਖ ਸਾਗਰ
ਸਾਏ ਹੈ ॥ ਤਿਗੁਨ ਅਤੀ ਤਰਤਰ ਥਪਦੁ ਗੰਗਾ ਕੈ ਨਿਦਰ ਅਪ
ਗਾਹ ਅਮਿ ਅਚੁ ਆਏ ਹੈ ॥ ਚਕਟੀ ਚਕੋਗੋ ਚਤਾਤ੍ਰਕ ਅਨੰਦ
ਮਈ ਕਦਲੀ ਕਮਲ ਬਿਮਲ ਜਲ ਛਾਏ ਹੈ ॥ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ
ਲੇਵਗੁ ਗਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਪੰਚ ਪ੍ਰਚਿ ਮਿਦੇ ਪੰਚ ਪਰਸਾਨੇ ਹੈ ॥ ਭੁ
ਗੋਕੁ ਮਭੇਦ ਕਾਲਾ ਮਭੇਦ ਰਾਮ ਭੇਦ ਲੋਗ ਭੇਦ ਉਲਟਿ ਪਿਉ ਦੇਵਗੁਰ
ਗਿ ਆਨੇ ਹੈ ॥ ਆਇਆ ਮਭੇਦ ਕੁਹ ਮਸਮਦ ਸਾਦੁ ਮਾਰਿ ਪਾਰਿ ਅ

ਨਹ ਦਰੁ ਨ ਬੁਨ ਬਾ ਜਤਨੀ ਸਾਨੇ ਹੈ। ਉਨ ਮਨ ਮਗਨ ਗਗਨ ਜਗ ਮ
ਜੋ ਤਿਨਿ ਟੁਰਾ ਅਪਾਰਧਾਰ ਪਰਮ ਪੁਧਾਨੇ ਹੈ॥ ੧੫॥ ਗਿਹ ਮਾਹਿ ਗਿਹ
ਤੀ ਹੁਇ ਪਾਇ ਓਨ ਸਹਜ ਪਾਰੁ ਬਨ ਬਨ ਵਾਸਨ ਉਦਾਸ ਹੁਸ
ਇਓ ਹੈ। ਪਾੜਿ ਪਾੜਿ ਪੰਤਨਾ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਚਾਰੀ ਸਿਧਾਸਨ
ਨਿਜਾ ਮਾਸਨ ਦਿਜਾਇ ਓ ਹੈ। ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਪਾਰਨ ਕੋ ਨਾ ਬਨੇ
ਖੇਨ ਨਾ ਬਜਾਰੀ ਹੋਗ ਪੁਜ ਕੋ ਨਾ ਮਗ ਹੁਗ ਹੁਗਾਇ ਓ ਹੈ। ਵੇਦ ਵੇਦ
ਸੇ ਵੇਦੋ ਨਾ ਅਹੀ ਮੇ ਵੇਦੇ ਵੇਦਾਰੀ ਮਲਖ ਮਭੇ ਵਗੁਰ ਦੇ ਵਲ ਮਭਾ
ਇਓ ਹੈ॥ ੧੬॥ ਤੇਗੁ ਨਾਮ ਤੀਤ ਚਤੁਰ ਬਗੁ ਨ ਗੀਮਿਤ ਕੋ ਪੰਤ

ਤਉ ਲੀਘਪੁ ਮਤਤ ਵਾਸੀ ਹੋ। ਖਟ ਰੁਸਤਿ ਆਗਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਕਉ ਪ
 ਰਾਪਤਿ ਰੁਏ ਪੂਰਨ ਰਸ ਪਾਅਨ ਹਟਾਅ ਭਿਅਸੀ ਹੋ। ਅਸ
 ਟਸਿ ਧਾਂਤ ਰੁਏ ਨਾਥ ਨ ਕੋ ਨਾਥ ਰੁਏ ਦਸ ਮਸਕਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ
 ਬਿਲਾਸੀ ਹੋ। ਉਨ ਮਨ ਮਗਨ ਗਗਨ ਹੁਇ ਨਿਰੁਤੁਰ ਸਹਜ
 ਸਮਾਧਿ ਗੁਰ ਪਹੁੰਚੇ ਉਦਾਸੀ ਹੋ। ੪੭॥ ਦੁਖਿ ਪਾਨਿ ਵਾਰਾ ਅਬ
 ਰਨ ਹੁਇ ਬਰਨ ਬਿਖੇ ਪਾਚ ਪਰਪੰਚ ਨ ਦਰਸਾਇ ਦਸ ਹੋ। ਪ੍ਰਮ
 ਪਾਰਸ ਗਾਰਿ ਪਰਸ ਪਾਰਿ ਰੁਏ ਕਨਿਕਾ ਮਨਿ ਕਧਾਤੁ ਆਪਾ
 ਆਪਰਸ ਹੋ। ਨਵ ਦੁਆਰ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਨ ਸਿੰਘਾ ਸਨ ਮੇਨਿ

੪੫੨

ਨਰ ਨਰ ਨਿਰੁਤ ਤਨ ਅਨਰ ਸਹੈ। ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਬੀਸਾਇ
ਕਈ ਸਈ ਸਾ। ਨਹ ਦਗ ਦਗ ਦਾ ਅਭੁਰ ਰੁਰ ਸਹੈ। ਚਰਨ ਕਮ
ਲ ਮਭਾ ਜੇ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਰੁਏ ਵਸ ਵਸਿ ਸਮ ਵਸ ਦਿਖਾਵੈ।
ਸਬ ਦਸੁ ਗਤਿ। ਮਨ ਹਦ ਨਿਵਨੀਲ ਰੁਏ ਚੁਨ ਮਨ ਮਗਨ ਗਗ
ਨ ਪੁਰ ਛਾਏ। ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਸਿ ਹੋਇ ਬਿਸਮ ਬਿਦੇ ਹਰੁ ਏ ਮੰਤ੍ਰ
ਅਸ ਚਰ ਜਮੇ ਰਤ ਹਿਰਾਏ। ਗੁਰ ਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਮਾਹਿ ਮਾਮ
ਗਾਧ ਬੋਧਿ ਮਾ ਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਕਹਤ ਨਾਮਾਏ।
ਮਾਤਿ ਮੇਟ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਹਿਏ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਖੋਏ। ਮਾਗਿ ਮਾਨ ਜਾਨੇ

ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨਹੈ॥ ਦ੍ਰਸਾਪਿਆਨਾਮਾਨਾਪਿਆਨਾਬਿਸਮਰਨਕੈ
ਸਬਦਸੁਗਤਿਮੋਨਿਬ੍ਰਤਪ੍ਰਦਾਨਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਰਸਰਸਿਕਹੁਇਅਨਰ
ਸਹਤਹੁਇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਰੂਪਸੋਹਿਸੁਰਤਾਨਹੈ॥ ਗੁਰਸਿਖਸੰ
ਪਿਮਿਲੇਬੀਸਇਕਈਸਈਸਪੂਰਨਬਿਬੇਕਟੇਕਏਕਹੀਆ
ਨਹੈ॥ **ੴ** ਰੋਮਰੋਮਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮਾਂਡਕੋਨਿਵਾਸੁਜਾਸੁਮਾਨਸਾਮ
ਓਤਾਰਧਾਰਿਦ੍ਰਸਾਦਿਖਾਏਹੈ॥ ਜਾਕੈਓਅੰਕਿਰਕੋਅਕਾਰਹੈਨ
ਨਾਪ੍ਰਕਾਰਸ੍ਰੀਮੁਖਸਬਦਗੁਰਸਿਖਨੁਸੁਨਾਏਹੈ॥ ਜਗਿਰੀਰੀ
ਨਈਬੇਦਜਗਤਗੁਰਗਤਿਜਾਹੀਅਸਨਬਸਨਗੁਰਸਿਖਨੁਲ

੬੫੩

ਡਾਏਹੈ॥ ਨਿਗਮ ਸੇਖਾਇ ਕਥਕਤ ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ
ਸਿਖਨੁ ਲਖਾਏਹੈ॥ ੫੦॥ ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਅਲਖ ਅਬਿਗਤਿ
ਤਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟਾਏਹੈ॥ ਸਰਗੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੁਸੈ
ਧਿਆਨ ਰੂਪ ਅਕੁਲ ਅਕਾਲ ਗੁਰ ਸਿਖਨੁ ਦਿਖਾਏਹੈ॥ ਨਿਰ
ਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਸਬਦ ਬੇਧੀ ਗੁਰ ਸਿਖਨੁ
ਏਹੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲਾਨਿ ਹਕਾਮ ਧਾਮ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮਧੁਕਰਿ ਭਾਇ
ਲਪਟਾਏਹੈ॥ ੫੧॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਬੇਲਿਹਾਇ ਚੰਬੇਲੀ ਗ
ਤਿ ਮੂਲ ਸਾਖਾ ਪਾਤ੍ਰ ਕਰਿ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਬਾਰਹੈ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪੁਰ

ਪਸ਼ੁਬਾਸਨਿਜਰੂਪਤਾਮੇਪ੍ਰਗਟਹੁਇਕਰਤਸੀਸਾਰਕੋਓਧਾਰੇ॥
 ਤਿਲਮਿਲਬਾਸਨਾਸੁਬਾਸਕੋਨਿਵਾਸਕਾਰਿਆਪਾਖੈਇਹੋਇ
 ਹੋਟੁਲੇਲਮਹਕਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਮਾਰਗੋਮੇਪਾਤਿਤੁਪੁਨੀਤਗੀਤ
 ਸੀਸਾਰੀਹੁਇਨਿਰੰਕਾਰੀਪ੍ਰਉਪਕਾਰੇ॥ ੫੨॥ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁ
 ਰਬਿਖਾਬਿਥਾਰਧਾਰਮੁਨਕੰਦਸਾਖਪੜਾਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੇ॥ ਤੁ
 ਮੇਨਿਜਰੂਪਗੁਰਸਿਖਫੁਲਕੋਪ੍ਰਗਾਸਬਾਸਨਾਸੁਬਾਸਅਉ
 ਸ੍ਰਾਦਉਪਕਾਰੇ॥ ਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਰਸਰਸਿਕਹੁਇਚ
 ਖੇਚਰਨਾਮਤਸੀਸਾਰਕੋਓਧਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਮਹਤੁ

੪੫੪

ਮਾਅਕਥਕਥ ਨੇਤਨੇਤਨੇਤਨਮੋਨਮੋਨਮਸਕਾਰੇਹੈ॥੩॥ ਬਰਨਣ
ਨਬਹੁਬਰਨਗੀਬੀਸਜੈਸੇਏਕੈਹੀਬਰਨਦੁਹਦੁਪਜਗਜਨੀ
ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਫਲਫੁਲਕੈਬਨਾਸਪਤੀਏਕੈਰੂਪਅਗਨਿ
ਰਬਮੇਸਮਾਜੀਮੇ॥ ਚਤੁਰਬਰਨਪਾਨਚਨਾਮਉਸਪਾਰੀਕਥ
ਆਪਾਏਇਮਿਲਤਾਅਨੁਪਰੂਪਠਾਨੀਮੇ॥ ਲੋਗਨੋਮੇਲੋਗਾਚਾ
ਰਗੁਰਮੁਖਿਏਕੈਕਾਰਸਬਦਜੁਰਤਿਉਨਮਨਉਨਮਾਨੀਮੇ॥
ਸੀਚਤਜਲਲਬਹੁਬਰਨਬਨਾਸਪਤੀਚੰਦਨਸੁਬਾਸਏਕੈ
ਦਨਬਕਾਨੀਮੇ॥ ਪ੍ਰਬਤਬਿਖੇਉਤਪਾਤਿਹੁਇਅਸਟਧਾਤਪਾਗ

ਪਰਸਿਏਕੈ ਕੰਚਨਕੈ ਜਾਨੀਐ॥ ਨਿਸਾਮੀ ਪਕਾਰਤਾ ਰਾਮੀ ਰੁਲਚਮਤ ॥੪੫੫॥
 ਕਾਗਿਨਿ ਨਾਇਨ ਕਾਰਿ ਜੋਤਿਏ ਕੈ ਪ੍ਰਦਾਨੀਐ॥ ਲੋਕਾਨੀ ਲੋਗਾ ਚਾਰੁ ਗੁਰੂ
 ਰੁਖਿਏ ਕੰਕਾਰ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਉਨਮਨ ਉਨਮਨੀਐ॥੪੫੬॥ ਜੋ ਕੇ ਕਲਾ ਬ
 ਸੁਰਜਨੀਐ ਪੁਪਟ ਪਟ ਸਿਹ ਜਾਨੀ ਜੋਗਾ ਸਮੇਅੰ॥ ਤੁਨ ਪ੍ਰੀਤੀਐ ਜੋ
 ਸੇਮਨ ਅਛਤ ਕੁਟੰਬ ਹੀ ਸਾਹਿਤ ਅਹਿ ਬੰਕਤ ਨਾਸੁ॥ ਬਿਲਪੈ ਸਤੁ ਹ
 ਇਨ੍ਹੀ ਅਸੈ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅਛਤ ਨ ਬੋਲੈ ਸੁਤ ਬਾਨੈ ਤਾਸੈ॥ ਛੇਕੈ ਦ
 ਸਰਬ ਸੁਮਹ ਸੁਤ ਤ੍ਰੀਅਸੈ॥ ਏਗਨੀਐ ਏਗਾ ਚਾਰੁ ਗੁਰੂ ਰੁਖਿਏ ਕੰਕ
 ਰ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਉਨਮਨ ਮਨ ਹੀ ਅਸੈ॥੪੫੭॥ ਜੋਗਾ ਬਿਖੈ ਕੋਗਾ ਅਰੁ

ਭੋਗਾਖਿਖੇਜੋਗਤਾਨਿਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗਭੋਗਸੈਅਤੀਤਹੈ। ਗਿਆਨ
ਖੇਧਿਆਨਅਪਿਧਿਆਨਖਿਖੇਖੇਧੇਗਿਆਨਗੁਰਮੁਖਿਗਤਿਗਿਆਨ
ਨਧਿਆਨਕੋਮਤੀਤਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਭਗਤਿਅਰਭਗਤਿਕੋਪ੍ਰਮਾਨ
ਅਲਖਭਗਤਿਪ੍ਰਮਗੁਰਮੁਖਿਗਤਿਹੈ। ਨਿਰਤਾਨਸਰਗਨਖਿਖੇ
ਸਮਧਿਸ੍ਰਾਸਤਿ। ਇਥਿਸਮਧਿਸ੍ਰਾਸਪਾਰਿਪੂਰਨਤੀਤਹੈ।
ਚਤਕਰਾਛਾਇਬਦੇਹਦਿਖਿਦਿਸਾਟਿਹੁਇਦਿਖਿਭੋਭਿਭੋ
ਨਦਿਖਿਦਿਸਦਾਤਕੋ। ਸਬਦਖਿਬੇਦਦੇਕਪਗਦਹੁਇਕੁ
ਤਿਅਨਹਦਹੀਮਿਉਨਮਨੀਕੇਮਤਾਤਕੋ। ਗਿਆਨਾਦਿਅਨ

ਹਨਿ ਕੈਉ ਪਜਤ ਪੇਮ ਰਸੁ ਗਰਮੁ ਪੇਮ ਨੇਮ ਨਿਜੁ ਤੁਕੈ। ਚਰਨ ਕਮ ੪੫੬
 ਲਦਲ ਸੰਪਟ ਮਧ ਪਗਤਿ ਸਹਤ੍ਰਿਸ ਮਾਧ ਮਧੁ ਨ ਪ੍ਰਾਨ ਸਾਂਤੁਕੈ।
 ੫੮॥ ਸੁਆਗਹਿ ਨਲ ਨਿਕਉ ਉਲਟਿ ਗਹਾਵੈ ਨਾਪਹਾਥੈ ਛਰੁ
 ਏਛਾ ਰੂਪ ਰਬ ਸਿਮਾਵਈ। ਤੈਸੇ ਬਾਰੀ ਬਾਰੇ ਟੇਰੇ ਕਹੇ ਪਟੇ
 ਪਟੇ ਮਾਪਨੇ ਹੀ ਨਾਉ ਸਿਖਾ ਮਾਪਹਿ ਪਗਾਵਈ। ਰਪ ਬੀਸੀਹ
 ਮਨਾ ਮਨਜਾਮਨੀ ਰੂਪਾ ਸੀਰਗਤਿ ਸੁਰੂ ਵਗਤਿ ਸੁਪਗਾਵਈ।
 ਤੈਸੇ ਗਰਚਰਨ ਸਗਨਿ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਮਿਠੇ ਮਾਧ ਮਾਧੁ ਚੀਨ ਗਰ
 ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਪਾਵਈ। ੫੯॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮੇਰੁ ਸਦਾ ਮੇਰੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿ

ਗਾਵੇਸਟਵਾਸਾ: ਦੁਸਗੁਰਧਿਆਨਹੈ। ਸਬਦੇਸੇਸੁਰਤਿਸੁਰਤਿਮੇਸਕ
ਧੁਸਿਸਕੁਟਸੁਤ: ਤਿਆਗਮਿਤਿਗੁਰਗਾਮਾਨਹੈ। ਗਿਆਨਧਿਆਨ
ਕਰਨੀਕੋਪਗਾ: ਤਪੇਮਰਸਗੁਰਮ: ਤਿਗਤਿਪ੍ਰੇਮਨੇਮਨਿਰਬਾਨਹੈ।
ਅਪਿਰੁਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿਬੀਸਕੋਬ੍ਰਤਮਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਇਹਈ
ਮੋਨਿਧਾਨਹੈ। **ੴ** ਮਨਬਚਕਾਹੁਇਇਕਬਛਤਪਤਿਰੁਏਜਹ
ਜਿਸਿਧਾਸਨਹੈ। ਅਥਾਨਿਹਚਲਰਾਜਹੈ। ਸਤਮਓਸਿਤੋਪਦੇ
ਧਰਮਅਰਥਮੇਲਪੰਚਪਰਵਾਨਕੀਏਗੁਰਮਤਿਸਾਜਹੈ।
ਪਦਾਰਥਮਓਰਬਨਿਧਾਨਸਭਸਿਦਨਗਰੀਸੁਖਾਸੁਖੇਦਿਖੈ

ਫੁਜੇਹੈ। ਰਾਜਨਾਤਿਗੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਪਰਜਾ ਕੇ ਸੁਖੇ ਸੁਖ ਪੁਰਨ ਮਨੋਰਥ
 ਸਫਲ ਸਕਰਾ ਜੇਹੈ॥੨॥ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਮਨ ਬਝਰੁ ਮਹੁਇ ਇਕੁ
 ਗੀਮਿਤਾ ਤਿਕਾਨ ਤਿਰੁ ਵੁਟੁ ਸੁਧ ਪਾਈਹੈ॥ ਸਹਾਇ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧਿ
 ਅਗਾਮਾਗਾਧਿ ਕਥਾ ਅੰਤੁ ਦਿਸੈ ਤੁਨਿ ਰੰਤੁ ਜਿਤੁ ਤਾਈਹੈ॥
 ਰੂਪੁ ਗੰਧਿ ਰੂਪੁ ਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਾਤਿਗਾਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਿਧਿ ਮਿਲੇ
 ਗੰਧਿ ਰੂਪੁ ਤਾਈਹੈ॥ ਦ੍ਰੁਪਨ ਦ੍ਰੁਸਾ ਅਉ ਜੰਤੁ ਨਿਜੰਤੁ ਬਿਧਿ
 ਉਤਿ ਪ੍ਰੇਤਿ ਸੁਤਿ ਏਕੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਿਟਾਈਹੈ॥ ਚਰਨ ਸ
 ਰਨਿ ਮਨ ਬਝਰੁ ਮਹੁਇ ਇਕੁ ਤਨਿ ਤਿਰੁ ਵੁਟੁ ਗਤਿ ਮ

ਲਖ ਲਖਾਈ ਹੈ। ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਕਰਮ ਮਨ ਬਚਨ ਕੈ ਬਚਨ ਸਮ
ਨਉ ਨਮਨੀਛੁ ਏਹੈ ਹੈ। ਰੀਮ ਮਾਨੀ ਪਿਮ ਮਾਨੀ ਕਰਨੀ ਤੇਰੀ
ਮਹੁ ਮਾਫੁ ਮਾਫੁ ਨਿਤੁ ਹਮ ਅਪਾਰਥਾਰੁ ਭਾਨੀ ਕੈ ਚੁਆਈ ਹੈ।
ਮਰਜਾ ਮੀਮ੍ਰਿ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਮ੍ਰਿ
ਸਹਜ ਸਮਾਏ ਹੈ। ੬੩। ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਰਖ ਬਨੀ ਫਲ ਫੂਲ
ਲਸਾਖਾਰ ਚਨ ਚਰ ਚੁ ਚਿਤ੍ਰਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। ਬਰਨ
ਫੁਲ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੂਰਤਾ ਬਰਨ ਫੁਲ ਬਾਸਨਾ ਬਿਬਾਚੈ
ਰਨ ਬਰਨ ਮੂਲ ਬਰਨ ਬਰਨ ਸਾ ਬਰਨ ਬਰਨ ਪਤ ਸੁਗਨ

ਰਹੇ॥ ਬਿਬਿਧ ਬਨਾਸ ਪਾਤਿਅੰਤੁ ਰਿਅਗਾਨਿ ਨੇਸੇ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ
 ਰਖਿਖੇਟੇ ਕੈਟੇ ਕੰਕਾਰ ਹੋ॥ ੬੪॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧਿ ਲੇਖਿ ਸਟ ਦ੍ਰਸ
 ਲਿਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮਾਪਿ॥ ਮਾਨ ਲਿਖ ਲਾਈ ਹੈ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧਿ
 ਮਿਲੇ ਸਬ ਦ੍ਰਸਤਾ ਤਿਲਿਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮਾਰਿ॥ ਮਾਨ ਸੁਧਾ
 ਈ ਹੈ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰਗਿ ਸੇਵਕ ਹੁਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿ
 ਹਕਾ ਮਕਰਨੀ ਕਾ ਮਾਣੀ ਹੈ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧਿ ਲੇਖਿ ਕਰਨੀ ਸੁ
 ਗਿ ਮਾਨ ਪਿਮਾਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਮਾਨੇ ਮਸਹਜਾ ਮਾਣੀ ਹੈ॥ ੬੫॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾਪਿ ਮਾਨ ਲਿਖਿ ਕੈਟੇ ਕੰਕਾਰ ਕੇ

੪੫੮

ਕਰਮਾਨਿਕਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਧਿ ਮਿਲੇ ਬ੍ਰਹਮਗਮਾਨਿ
ਵਨਿਰੰਕਾਰ ਰੁਮੰਕਾਰ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਬਾਰ ਹੈ। ਗੁਰਸਿਖ ਸੀਧਿ
ਮਿਲੇ ਸੁਮਾਸਿ ਵਸੇ ਵਸੇ ਵਕੁਇ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਰੁਗਤਿ
ਅਚਾਰ ਹੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਧਿ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਮਦ ਭੁਤ ਗਤਿ
ਨੇਤ ਨ ਮੋਨ ਨ ਮਸਕਾਰ ਹੈ। ੬੬। ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਬਚਕਰਮ
ਇਕਤੁ ਭੁਟੇ ਅੰਗ ਅੰਗ ਬਿਸਮਸ ਬੰਗ ਮੇਸਮਾਏ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ
ਅੰਗਿ ਤਨਿ ਧਾਨ ਪਾਨ ਕੇ ਮੰਦ ਨ ਰਸ ਨਾ ਬਕਤ ਭੁਟੀ ਕਰਮ
ਮਾਏ ਹੈ। ਗੁਰਮਗ ਪ੍ਰੇਮ ਜੋਤਿ ਮਾਤਿ ਮਸਚਰ ਜਮੇ ਨੇਹਨ

ਕਤਰੁ ਏਹੋ ਰਤ ਹਿਰਾਏ ਹੈ। ਗਾਗਾ ਨਾਦ ਬਾਦ ਬਿਸਾਖਾ ਦਪ੍ਰੇਸਾਧੁ ਨਿਸੁ
 ਨਿਸ਼ਵਨ ਸੁਰਤਿ ਬਿਲੈ ਬਿਲੈ ਬਿਲਾਏ ਹੈ॥ ੬੧॥ ਗਾਗਾ ਮੁਖਿ ਮਨ ਬਚ
 ਕੁਮਇ ਕਤਰੁ ਏ ਪੁਰਨ ਪੁਮਪਦ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਹੈ॥ ਨੋਚਨ ਮੇਰਿ ਸ
 ਟਿਵਸ ਗਸਰੀਧ ਸਿਧਿ ਸਵਨ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗੀਧਾ ਸਪਾਏ ਹੈ। ਗਸ
 ਨਾਗੇ ਗੀਧਾ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮੇਲਿ ਨਾਸੁ ਬਾਸੁ ਸੁਰਤਿ ਸਬ
 ਦ ਲਖਾਏ ਹੈ॥ ਰੋਮ ਰੋਮ ਗਸਨਾ ਸਵਨ ਦਿਗਨ ਸਕੋਟਿ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹ
 ਮੰਡਿ ਪ੍ਰਿਧੁ ਪ੍ਰਾਨ ਮੇਜਤਾਏ ਹੈ॥ ੬੨॥ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾਪਾ ਮਾਪਨ
 ਹਿਮਾਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਪਨੁ ਗਚਿਓ ਨਾਉ ਮਾਪਹੀ ਬਿਚਾਰ ਕੋ॥ ਅ

੪੫੬

ਦਿਗੁਰਦੁਤੀਆਂ ਬਿਦਨਾਮਕੈਕਹਾਇਓਗੁਰਮੁਖਿਚਰਨਾਸ
ਰਚਿਅੰਕਾਰਕੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਵੇਦਕੁਰਮ
ਲੀਲਾਧਾਰੀਅੰਕਿਆਉਤਾਰਕੈ। ਗੁਰਗੋਬਿਦਨਾਉਯੋਧਿ
ਗੁਰਏਕਮੇਕਓਤਪੋਤਿਸੂਰਗਾਤਿਅੰਸਰਉਚਾਰਕੈ। ੬੮੬
ਸੋਬੀਜਬੋਏਹੋ। ਧਰਖਾਬਿਬਾਰਪੁਰਨਕ੍ਰਮਾਨਿਹੀਕਾਰਏਕੰਕ
ਹੈ। ਜੈਸੇਏਕਾਧਿਖਸੇਹੋਤਿਹੈਅਨੇਕਫਲਤੈਸੇਰਗਾਧਿਸਾਧੀ
ਗਤਿਅਕਾਰੇ। ਦੁਸਾਪਿਆਨਗੁਰਸਬਦਰਿਅਮਾਨਗੁਰਨਿ
ਰਗੁਨਸੁਰਗੁਨਕ੍ਰਮਾਬਿਚਾਰਹੈ। ਗਰੀਮਾਨਪਿਆਨਕ੍ਰਮ

ਸਥਾਨਸਾਵਧਾਨਸਾਧਸੰਗਤਿਪਤੰਗਪੇਮਰੁਗਤਿਉਧਾਰੇ॥੬੯॥
ਫੁਲਫੁਲਮੂਲਫੁਲਫੁਲਮੂਲਮਾਦਿਪੁਮਾਦਿਅਮਮਤਿਕੋਅ
ਨੰਤਹੈ॥ਪਤਸੁਤਸੁਤਪਿਤਸੁਤਪਿਤਪਿਤਸੁਤਉਤਪਤਿਗ
ਤ੍ਰਿਆਤਿਗੁਜਮਲਮਤਿਕੋ॥ਪਾਥਿਕਬਿਸੇਰਾਕੋਨੇਕੇਰਾਤਿ
ਉਨਿਕਸਬੈਠਾਇਤਉਤਵਾਰਪਾਰਸਰਿਤਾਸਿਧੰਤਹੈ॥ਪੂਰ
ਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਗੋਬਿਦਗੋਬਿਦਗੁਰਮਾਥਿਗਤਿਗਤਿਸਿ
ਮਰਤਸਿਖਸੰਤਹੈ॥੬੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥਗੇਹਜਮਪੁਰਪੰਥ
ਮੇਟੇਗੁਰਸਿਖਸਿਗਿਪੰਚਦੂਤਸੰਗਤਿਮਾਰੇਹੈ॥ਚਰਨਿਸ

੬੯

ਰਨਿ ਗੁਰ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਖੋਏ ਦੁਸਾ ਮਕਾਲ ਕਾਲ ਕੀ ਵਕਥੈ ਗੁਰੀ ਹੈ ॥
ਰਉ ਪਟੇ ਸਦੇ ਸਬ ਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲੇ ਸਬ ਦਸੁ ਗਤਿ ਮੁਰਦੁ ॥
ਨ ਜਾਗੈ ॥ ਕਿ ਚਤੁਰ ਟਾਛੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪਾਏ ॥
ਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਗਿਆਨ ਲਿਵਲਾਗੈ ॥ **ਵਿਚਾਰ** ਗੁਰਮੁਖਿ ॥
ਪ੍ਰਥਮ ਖਚਾਰੁ ਤਸਕਲ ਪ੍ਰਥਮ ਕਲ ਦੁਸ ਗੁਰ ਦੁਸਾ ਮਪੀ ॥
ਹੈ ॥ ਸੁਰ ਸੁਰ ਸਰਬ ਗੁਰ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਚਾਹੈ ਬੇਦੁ ਮੁਖ ॥
ਇਕ ਸਬਦ ਲਿਵਲੀਨ ਹੈ ॥ ਸਰਬ ਗਿਆਨ ਚਾਹੈ ॥
ਨਾਮ ਵਗਾਹਨ ਮੈ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲਮੀ ॥

ਜੋਗੀ ਜੋਗਿ ਜੁਗਾਤਿ ਮੈ ਭੋਗਿ ਭੋਗੁ ਗਾਤਿ ਮੈ ਗੁਰਸੁ ਪਿਨਿ ਜਪਦੁ ਕੁਮਕੁਸੀ ॥ ੬੩ ॥
ਨਹੈ ॥ ੬੩ ॥ ਉਲਟਿ ਪਦਨ ਮਨ ਮੀ ਨ ਕੀਚ ਪਲ ਗਾਤਿ ਸੁਖ ਮਨਾ ਸੰਗ ਮਕੈ
ਧੁਮ ਸਥਲੇ ॥ ਸਾਗਰ ਸਲਲਿ ਗਹਿਗਗਨ ਪਦ ਪਮੰਤੁ ਉਨ ਮਨ ਮ
ਸਨ ਲਗਨ ਗੁਗਰਿ ਆਨਹੈ ॥ ਜੋਤਿ ਮੈ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਮਨੀ ਚਮਤ ਕਰ
ਗੁਰ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਨੀ ਸਾਨਹੈ ॥ ਨਿ ਭੁਗ ਅਪਾਰਧ ਰਬਰਖਾ ਮੀ ਮਿਤ
ਜਲ ਸੇਵ ਕਸਕਲ ਫਲ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਹੈ ॥ ੬੪ ॥ ਏ ਗਨ ਮੈ ਲੋਗਾ ਚਰ
ਬੇਦ ਨ ਮੈ ਬੇਦ ਬੀ ਸਇ ਕਈ ਸਗੁਗਰਿ ਆਨਹੈ ॥ ਜੋਗਨ ਮੈ ਜੋਗ ਭੋਗ
ਗਮੇ ਨ ਖਾਨ ਪਾਨ ਜੋਗ ਭੋਗਾਤਿ ਤ ਉਨ ਮਨ ਉਨ ਮਾਨਹੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟ ਦ੍ਰਿਸਤਿ

ਆਨਸਬਦਸੁਰਤਿ ਰਿਆਨਗਿਆਨਪਿਆਨਲਖਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਮਾਨਿਧਾਨਹੈ॥
ਨਬਚਕਮਸੁਮਸਾਧਨਾਧਾਤਮਕਮਗੁਰਮੁਖਸੁਖਸਰਬੋਤਿਮਾਨਿਦਾਨਹੈ॥
੬੫॥ ਸਬਦਸੁਰ ਤਿਲਿਵਧਾਵਤਬਰਜਰਾਖੇਨਿਯਤਸਮਤਿਮਨਭੀ
ਨਮਨਭੀਨਹੈ॥ ਨਗਰਲਹਰਿਗਤਿਆਤਮਤਰੰਗਰੰਗਪ੍ਰਮਦੁ
ਤਪ੍ਰਮਾਰਥਪ੍ਰਬੰਨਹੈ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਾਨਿਰਮੋਲਕਰਤਨਧਨਪ੍ਰਮੋ
ਧਾਨਗੁਰਗਿਆਨਲਿਵਲੀਨਹੈ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿਨਿਵਗੁਰਜਿਖਸੰ
ਧਿਮਿਲੇਸੋਹੀਹੀਏਕਾਮੇਕਮਾਪਾਮਾਪਚੀਨਹੈ॥ ੬੬॥ ਸਬਦਸੁਰ
ਤਿਅਵਗਾਹਨਾਮਲਮਤਿਸਬਦਸੁਰਤਿਗੁਰਗਿਆਨਕੋਪਕਮ

॥ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਦਿ ਸਾਟਿ ਕੈ ਦਿ ਬਿਜੋਤਿ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ॥ ਦੁਆ ॥ ੪ ੬੫ ॥
 ॥ ਮਹਿਮਾ ਸਹੈ ॥ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਪੁਮਾਰਥ ਪੁਮਪਦ ਸਬਦਾ ਗਤਿ ॥
 ॥ ਸੁਖ ਸਹਜਾ ਨਿਦਾਸਹੈ ॥ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਦ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰਸਿਕ ॥ ਇਸ ਬ
 ॥ ਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਦ ਬਿਸਮਾ ਬਿਸਾਸਹੈ ॥ ੬੬ ॥ ॥ ਦਿਸਾਟਿ ਦੁਸਲਿਦ ਗੁਰਸਿ
 ॥ ਖਸੀਧਿ ਮਿਲੇ ਪਾਟ ਪਟ ਕਾਸ ਜਲਾ ਮੰਤ੍ਰਾ ਧਿਆਨਹੈ ॥ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਨਿ
 ॥ ਦ ਗੁਰਸਿ ਖਸੀਧਿ ਮਿਲੇ ਜੰਤ੍ਰ ਪਾਨਿ ਜੰਤ੍ਰੀ ਉਨਮਨ ਉਨਮਾਨਹੈ ॥ ਰੁਚਮੁ
 ॥ ਖਿਮਨ ਬਚਕੁ ਮਾਇਕ ਤੁਭੁਟੇ ਤਨ ਤਿਰੁਵਨ ਗਾਤਿ ਗੀਮਤਾ ਗੀਅ
 ॥ ਨਹੈ ॥ ਏਕਾ ਮਉਮਨੇ ਕਮੇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕਟੇ ਕਸੇਤੁ ਸਰਗਾਸਮੰ

ਦੁਆ ਮਸਮਾਨ ਹੈ॥ ੨੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਬਠ ਕਾ ਮਇ ਕੜਭਏ ਪ੍ਰਮਦ
 ਗੁਤਿਰ ਤਿ ਮਲਖਾਏ ਹੈ॥ ਅੰਤ੍ਰਿ ਧਿਆਨ ਦਿ ਬੋਝੇ ਤਿ ਕੋਊ ਦੋਤੁ
 ਇਓ ^{ਅਲਖ} ਤੇਰੁ ਵਨ ਰੂਪ ਘਟਾ ਅੰਤ੍ਰ ਦਿਖਾਏ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਮਾਨਿ ਧਾਨ ਗੁਰਗੀ
 ਮਾਨੋ ਪ੍ਰਗਾਸ ਰੁਇਓ ਰੀ ਮਿਤਾ ਤਿ ਕਾਲ ਗਤਿ ਜਤਨ ਜਤਾਏ ਹੈ॥
 ਮਾਤਾ ਤ ਰੰਗ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਮਧੁ ਪਾਨ ਮਤਾ ਮਕਥ ਕਥਾ ਧਿਨੇ ਹੈ॥
 ਰਤਨਿ ਰਾਏ ਹੈ॥ ੨੮॥ ਬਿਨ ਰਸ ਰਸ ਨ ਬਕਤ ਹੀ ਬਹੁਤ ਬਾਝੈ ਹੈ॥
 ਰਸ ਬਾ ਸੁਭਏ ਮੈ ਨ ਬ੍ਰਿਤ ਲੀਨ ਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਤ੍ਰ ਨਿਧਾਨ ਮਨ
 ਕੇ ਮਨੋ ਦਾ ਅੰਤ੍ਰ ਧਿਆਨ ਦ੍ਰਿਗ ਦ੍ਰਿਤੀ ਮਾਨ ਚੀਨ ਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ

ਜਸਮਾਨ ਅਨਹਦ ਲਿਵਦੁਤੀਆ ਸਬਦ ਸੁਨਿਤ ਕੀਨਹੈ॥ ਬਿਸਮ
 ਬਿਦੇਜਗਤੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਤਿਰੁਵਨ ਮਊਤਿ ਕਾਲਗੀ ਮਿਤਾਪੁ
 ਬੀਨਹੈ॥ ੬੮॥ ਸਕਲ ਸੁਰੀਧਤਾ ਮਿਲਤਾ ਅਰਗਤਾ ਹੋਤੁ ਕੋਟਿ ਅਰੁ
 ਗਜਾ ਮਿਲਿ ਬਿਸਮ ਸੁਬਾਸ ਕੈ॥ ਸਕਲ ਅਨੁਪਾ ਪਕਮਲਾ ਬਿਖੇ
 ਸਮਾਤ ਹੋਰਤਾ ਹਿਰਾਤ ਕੋਟਿ ਕਮਲਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕੈ॥ ਤਬ ਨਿਧਾਨ ਮਿਲਿ
 ਪ੍ਰਮਾਨਿਧਾਨ ਭਏ ਕੋਟਿ ਕਾਨਿਧਾਨ ਹੁਇ ਚਕਤ ਵਿਨਾਸ ਕੈ॥ ਚਰਨ
 ਕਮਲ ਗੁਰਮਾਹਿਮਾ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੁਕਾਰਿ ਅਨਭੈ
 ਅਭਿਮਾਸ ਹੈ॥ ੭੦॥ ਰਤਨ ਪਾਰਖ ਮਿਲਿ ਰਤਨ ਪਰੀਖਾ ਹੋਤੁ

੬੮

ਰਮੁਖਿਹਾਟਸਾਵਰਤਨਬਿਉਹਾਰੈ॥ ਮਾਨਕਹੀਰਾਮਮੋਸਾਮਨਿ
ਕਤਹਲਕੈਗਾਹਕਲਾਬੁਲਕੁਤਿਆਪਾਰੈ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿ
ਵਗਾਹਨਾਬਿ॥ ਹਨਕੈਪ੍ਰੇਮਾਨਿਧਾਨਪ੍ਰੇਮਨੇਮਗੁਰਦੁਆਰੈ॥
ਗੁਰਸਿਖਸਾਧਿਮਿਲੇਸੰਗਾਸਮਗਾਮਕੈਮਾਇਆਸੈ॥
ਭਵਤਰਤਸਿਸਤਰੈ॥ ੧੬॥ ਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਰਸਲੁਭਿ
ਹੁਇਨਿਜਾਪਭੇਸਹਿਜਾਸਮਾਧਿਲਿਦੁਲਾਰੀ॥ ਚਰਨ
ਲਮਕਰੰਦਰਸਲੁਕੁਤਹੁਇਗੁਰਮਾਤਿਰਿਦੈਜਗਮਹੰਤ
ਰੀ॥ ਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਰਸਲੁਭੁਤਹੁਇਮਾਇਆਸੈ॥

ਦਾਸ ਬਾਸ ਬਿਰਲੇ ਬੇਰਾਗੀ ਹੈ॥ ੧੨॥ ਜੈਸੇ ਨਾਉ ਬੁਰਤਾ ਜੇਈ
ਨਿਕਸੇ ਸੇਈ ਕੁਲੇ ਬਾਹਿਰਾਏ ਪਾਛੇ ਪਾਛਿਤਾਇ ਓਰਹਿ॥ ਤਿਉ
ਜੈਸੇ ਘਰਲਾਗੇ ਅਗਿ ਜੇਈ ਬਚੇ ਸੇਈ ਕੁਲੇ ਜਾਹਿ ਕੁਝੇ ਛੇਕ
ਛੁਬਸਨ ਬਸਾਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਚੇਰਲਾਗੇ ਜਾਗੇ ਜੇਈ ਰਹੇ ਸੇਈ ਕੁਲੇ
ਇੰਗ ਏਰੀ ਤੁਘਰਦੇ ਪੈ ਓਠਿ ਪ੍ਰਾਤ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਅੰਤ ਕਾਲ ਗੁਰਚ
ਗਨਿ ਸਗਨਿ ਆਵੈ ਪਾਛੇ ਸੋਖ ਪਦਵੀ ਨਾਤਗ ਬਿਲਾਸ ਹੈ॥ ੧੩॥
ਅੰਤ ਕਾਲ ਏਕ ਘਰੀ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕੇ ਜਤੀ ਹੋਇ ਪੀਨਿ ਪੀਨਿ ਕਹ
ਤਹੇ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਜੀ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਏਕ ਘਰੀ ਨਿਗ੍ਰਹ ਹੈ ਜੇਯੁ॥

੪੬੪

ਏਇਤ ਉਤ ਜਤ ਕਤ ਹੋਤ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਜੀਅ ਤਿਕਾਲ ਏਕ ਪਰੀ
ਗੁਰੇ ਤੋਰ ਮਰੈ ਫਾਸੀ ਕੈ ਸੁਰੀ ਚ ਛਾਏ ਜਗ ਮੇਧਿ ਕਾਰ ਜੀਤੈ
ਸੇਵਕ ਮਾਤਿ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਕੋ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ਸੁਗਾਢ ਗਤਿ
ਨਸਾ ਅਉਤਾਰ ਜੀਅ ॥ ॥ ਮਾਇ ਕੋ ਅਨਾਦ ਅਗਮ ਤਿਕੈ ਅਨ
ਤਅਤਿ ਪਾਰ ਕੋ ਅਪਾਰ ਨ ਅਥਾਹ ਥਾਹ ਪਾਈਹੀ ਮਾਤਿ ਕੋ ਅਨ
ਮਿਤਿ ਅਰੁ ਸਿਖਾ ਕੋ ਅਸਿਖ ਪੁਨਿ ਲੇਖ ਕੋ ਅਲੇਖ ਨਹੀਤੈ
ਤੁਲਾਈਹੀ ਅਰਧ ਉਰਧ ਪੁਨਿ ਤਿਕੈ ਅਪਾਰ ਜੀਤ ਅਗਮ
ਗੋਚਰ ਨ ਮੋਲ ਕੈ ਮੁਲਾਈਹੀ ਪ੍ਰਮਤ ਰੂਤ ਅਸਚਰ ਜੀਤ

ਅਤਿਅਥਿਗਤਿਗਤਸਾਤਿਗੁਰਕੀਬਡਾਈਐ॥੧॥ ਚਰਨਸਰ ੬੬੦
 ਨਿਗੁਰਤੀਰਥਪਰਬਕੋਟਿਦੇਬੀਦੇਵਸੇਵਗੁਰਚਰਨਸਰਨੀਐ॥
 ਚਰਨਿਸਰਨਿਗੁਰਕਾਮਨਾਸਕਲਫਲਰਿਖਿਸਿਧਿਐ॥੨॥ ਧਿਆ
 ਵਤਾਰਾਅਮਰਨੀਐ॥ ਚਰਨਿਸਰਨਿਗੁਰਨਾਮਾਨਿਹਕਥਾਮ
 ਕੁਗਤਿਜੁਗਤਿਕਰਿਤਾਰਨਤਰਨੀਐ॥ ਚਰਨਸਰਨਕੁਰਮਹਿਮ
 ਅਗਾਧਿਬੋਧਿਹਰਨਭਰਨਗਤਿਕਾਰਨਕਰਨੀਐ॥੩॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਏਕਮੇਕਰੋਮਮਾਹਿਮਾਮਨੀਤਾਮਗਾਮਾਪਾਰਗੁਰਮਹਿਮਸ਼ੀ
 ਧਾਨੀਐ॥ ਗੁਰਸਿਖਏਕਮੇਕਬੋਲਕੋਲਤੋਲਮੋਲਸ੍ਰੀਗੁਰਸਬ

ਦਮਾ ਮੀਤਿ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਏਕ ਮੇਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟ
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੈਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਟਾਛ ਕ੍ਰਿਪ ਥੋਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ
 ਏਕੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੰਗਿ ਰਿਹਾ ਸਾ ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਨਿਰੰਕ
 ਨੇ ਹੈ ॥ ਬਰਨ ਬਰਨ ਬਹੁ ਬਰਨ ਪਟਾਪਾ ਮਹਿ ਬਾਜਾ ਬਿੰਦ
 ਜਮਾ ਬ੍ਰਖਾ ਮਨਿ ਦਿਕੈ ॥ ਬਰਨ ਬਰਨ ਹੁਇ ਪ੍ਰਫੁਲਾਤਿ ਬਨ
 ਪਤੀ ॥ ਬਰਨ ਬਰਨ ਖਗ ਬਿਬਿਧ ਰਾਖਾ ਪ੍ਰਗਾਸਕੁ ਸਾਮ ਸੁਗੰਧ ਪ੍ਰ
 ਨਗਾ ॥ ਨਸੀਤੁ ਮਨਿ ਦਿਕੈ ॥ ਰਵਨ ਗਵਨ ਜਲ ਬਲਾ ਵਿਨਸੈ ਗੰ
 ਪਿਸਤੁ ਲਹੁਇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਹੈ ॥ ਚੀਟੀ

ਦਰਬਿਖੇ ਹਸਤੀ ਸਮਾਇ ਕੈ ਸੇ ਅਤੁਲ ਪਹਾ ਰੁਕਾਰ ਕ੍ਰਿਗੀ ਨਉ ਠਾਵ ॥ ੫ ॥
 ਏਹੀ ਮਛਰ ਕੈ ਰੰਗ ਨ ਮਰਤ ਹੋ ਬਾਸ ਕਨਾਗੁ ਮਕ੍ਰੀ ਨ ਚੀਤੈ ਜੀਤੈ ਸਰ
 ਨਿਪੁ ਜਾਵਈ ॥ ਤਮ ਚਰ ਉਰਤ ਨ ਪਹੁ ਚੈ ਮਕਾਸ ਬਾਸ ਮੁਸਾਤ
 ਉਨ ਪੇਰਤੁ ਸਮੁਦ੍ਰਿਪਾਰ ਪਾਵਈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਮਾਪੋ ਨਿਮ ਮਗਮ
 ਮਗਾ ਧਿ ਬੋਧਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਰਾ ਜੀਉ ਦੁਹੁਇ ਸਮਾਵਈ ॥
 ॥ ੬ ॥ ਸਬਦੁ ਗਤਿ ਅਵਗਾਹਨ ਕੈ ਸਾਧੀ ਗਿਆਤਾ ਤਰੰਗੀ
 ਗਸਾਰੁ ਲਹਿਰੈ ॥ ਅਗਮ ਅਥਾਹਿ ਮਹਿ ਮਸਰਾ ਅਪਾਰਮ
 ਤਿਰਤਨ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਨਿਪਿੰਗਾ ਹਿਰੈ ॥ ਹੀ ਸਮਰ ਜੀਵਾ ਗੁਨ ਗਾ

ਪੁਰਨ

ਹਕ ਚਾਹਕ ਸੰਤ ਨਿਸਿ ਚਿਨ ਪਫਕ ਮਹੁਰ ਤਪਾਰਿ ਰਹੈ ॥ ਸ੍ਰ ॥ ਤਬੁ ਦੁਖ
 ਖਾਜਿ ਉਗਦ ਨ ਪਫਕ ਪਮਿ ਰਹੈ ਤਮੁ ਕਤਾਹ ਸਮ ਅਉ ਨਰਨ ਰਹੈ ॥
 ਕਹੈ ॥ ੨੦ ॥ ਸਬ ਦਸੁਗ ਤਿਲਿ ਦੁਜੈ ਤਿਕੈ ਉਦੇ ਤੁਗਾਇ ਓਤਿ ਕੁਦਾ
 ਉਤਿ ਕਾਲ ਅਤਿ ਆਇ ॥ ਏਹੈ ॥ ਸਬ ਦਸੁਗ ਤਿਲਿ ਦੁਗੁਰ ਮਉ
 ਪੁਗਾ ਸਮ ਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੋਦ ਅਲਖ ਲਖਾਇ ॥ ਸਬ ਦਸੁਗ
 ਲਿਵਨਿ ਤੁਰ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਮਰ ਸਰ ਸਿਕਹੁ ਇਅਪੀ ਅਪੀ
 ਏਹੈ ॥ ਸਬ ਦਸੁਗ ਤਿਲਿ ਦੁਸੈ ਹੋਸੈ ਅਜ ਪਾਜਾ ਪਸਹ ਜਸਮ
 ਸੁਖ ਸਾਰੁ ਸਮਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਅਪਿ ਕੈ ਬਿਅਪਿ ਕੈ ਉਪਾਇ

ਰੁਖੁ ਤੇ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧਗੁਰ ਬੈਦ ਪੈਲੇ ਆਏ ਹੈ। ਅਖੀ ਮਿਤਕਟਾ
 ਛਪੋ ਖਿਜਨ ਮਮਰਨ ਮੇਟੇ ਜੋ ਨਿਜ ਮਭੈ ਨਿਰਾਭੈ ਮਭੈ ਪਦ ਪਾਏ
 ਹੈ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੇਪਨ ਕੈ ਦੀ ਖਿਆਲੀ ਖਿਆਲੀ
 ਜਮ ਕੋ ਮਭੈ ਖਧ ਖਵਾਏ ਹੈ। ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਖੋਏ ਗਵਤ ਬਰਜ ਰਾਖੇ
 ਨਿਹਰ ਲਮਤਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਮਾਏ ਹੈ। ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਦੇਸ ਭੁਏ
 ਨਿਰਭੈ ਹੁਇ ਪਾਰਾਮੀ ਬੋਹਿਥ ਸਮੀਪ ਬੁਝ ਮਰਤਾ ਮਭਾਗੇ ਹੈ।
 ਚੰਦਨ ਸਮੀਪ ਦੁਰ੍ਹੀ ਧਸਰੀ ਧਹੋਇ ਦੁਰ੍ਹੀ ਤਰਰੀ ਧਮਾਰਤਨ
 ਲਾਗੇ ਹੈ। ਸਿਹਜਾ ਸਿਜੋ ਗਭੋਰਾ ਨਾਰਿਗਾਰ ਹਾਰਿ ਹੋਤ ਪੁਰਖ

੬੬੧

ਬਿਦੇਸਕਲਦੀਪਕਾਜਾਗੇਹੈ। ਸੀਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਸਿਮਰਨ
ਨਧਿਆਨਗੁਰਮੁਖਪੁਖਵਲਪਲਾਅਨੁਰਥੇਹੈ। ੨੨ ਚਕਰ
ਕੋਮਹਾਤਮਾਅਗਾਧਿਧਿਅਤਿਅਸਚੁਰਜਮੈਨਮੈਨਮੈਨਮੈਨ
ਕੋਮਲਿਤਾਅਉਸੀਤਲਸੀਤਲਤਾਕੇਵਾਸਨਾਸੁਬਾਸੁਤਾਸੁਦੁ
ਨਸਮਹੈ। ਸਹਜਜਾਪਨਿਜਾਮਾਸਨਸਿਪਾਸਨਸੁਦੁਵਿ
ਰਸਿਰੀਮਿਤਾਅਵੀਮਹੈ। ਰੂਪਕੇਅਨੁਰੂਪਮਨਮਨਸਾਬਕਭਮ
ਥਾਬਿਨੋਦਬਿਸਮੇਨਿਸਮਹੈ। ੨੩ ਸਤਿਗੁਰਵਸਨਸਾਬਦਾ
ਧਬੋਧਿਅਬਿਗਤਿ। ਤਿਨੇਤਨੇਤਨਮੈਨਮੈਨਮੈਨਮੈਨ। ਦਰਸਧਿਆਨ

ਸਬਦੁ ਗਿਆਨ ਲਿਵ ਕੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਠਟ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮੰ ॥ ਨਿਰੰਗੁਨ ੬੬੬
 ਸਰਗੁਨ ਕਸਮਾਵਨੀ ਸਰੀਧ ਸੰਪਦੇ ਕਾਮਉ ਮੇਨੇ ਕਰੁ ਪਰਿ ਮਿਤਾ ਅੰਗ
 ਮਹੈ ॥ ਪ੍ਰਮਦ ਰੁਤਾ ਅਸਚਰ ਜੈ ਅਸਚਰ ਜੈ ਮੇਅ ਕਥਾ ਬਾਅਨਖ
 ਬਿਸਮੇ ਬਿਸਮਹੈ ॥ ੬੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੁਸਾਧਿਅਨ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ
 ਕੇ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਤਾ ਨਿਦਾਰੀ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮੰ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਪਦੇ ਸਾਮ
 ਦਿਕਉ ਮਦੇ ਸਉ ਸਤਾਤਿ ਨਿਦਾ ਮੇਟਿ ਰੀ ਮਿਤਾ ਅੰਗ ਮਹੈ ॥ ਚੜ੍ਹਨ
 ਸਰਨਿ ਗਹੇ ਪਦਤ ਬਰਾਤਿ ਰਾਖੇ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਥਕਤ ਸਫਲ ਜਨ
 ਮਹੈ ॥ ਸਾਧਸੀ ਗਿਧ੍ਰੇ ਮਨੇ ਮਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਕਾਮ ਨੇਹ ਕਾਮਨਿ

ਹਕਰਮਕਰ ਹੈ॥ ੨੬॥ ਸਤਿਗੁਰਦੇਵਸੇਵਾ ਅਲਖਾ ਮਭੇਦਗਤਿਸਦ
ਧਾਨਸਾਧਸੀ॥ ਗਿਸਿਮਰਨਮਾਤ੍ਰਕੈ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨੀਤਪਾਰਸਕੈ॥
ਨੂਰਬਾਸਮੈ॥ ਬਾਸੁਦੈਕੁਪਾਤ੍ਰਹਿਸੁਪਾਤ੍ਰਕੈ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਿਪਾ
ਵਨਪਵਿਤ੍ਰ ਕੀਨੇਪਾਰਸਮਨੂਰਬਾਸਬਾਸੈਵਮਮਾਤ੍ਰਕੈ॥ ਸਰਤਾਸ
ਦਸਾਧਸੀ॥ ਆਤ੍ਰਿਖਾਵਿਤਜੀਅਕ੍ਰਿਪਾਜਲਦੀਜੀਸੋਹਿਕੰਠੇਦਰ
ਤ੍ਰਕੈ॥ ੨੭॥ ਬੀਸਕਬਰਤਮਾਨਭੁਏਨਸੁਬਾਸੁਬਾਸੁਹੇਮਨਭੁਏ
ਰਲੋਗਬੇਤਾਰਿਆਨਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੀਥਾਇਕਈਸੋਹਿਬਤਮਨ
ਚੰਦਨਸੁਬਾਸੁਬਾਸਬਾਸੈਵਮਮਾਨਹੈ॥ ਕੰਚਨਮਨੂਰਹੋਇਖੁ

ਸਪੁਸਕੁਟਿ ਪਾਰਸਮ ਨੂਰ ਕਰੈ ਅਉਹ ਠਉਰ ਮਾਨੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ੪੬੬ ॥
 ਸੰਗਿ ਪਤਿ ਤਪੁ ਨੀਤ ਰੀਤ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਟੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਜਾਨੈ ॥
 ੪੭੦ ॥ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਭਉਣਿ ਨਿਹ ਚਲ ਮਤਿ ॥ ਨਉ ਨ ਮਾਨ ਲਿਵਸ
 ਹਜਾਸਮਾ ਏਹੈ ॥ ਦਿਸਟਿ ਦੁਸਾ ਅਰਸ ਬਦਸੁ ॥ ਤਿਮਿਲਿ ਪੁਮ ਦੁ
 ਤਪੁ ਮਨੇ ਮਓ ਮਨਾ ਏਹੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ਸਿ ॥ ਰੰਗ ਹੋਇ ਤੁੰਬ
 ਲਰਸ ਪਾਰਸ ਪਰਸਿਧਾਂਤ ਕੰਚਨਾਇਕਾ ॥ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ
 ਸੰਧਿ ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸ ਤਾਸ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿ ॥ ਏਕ ਹਤ ਨ ਆਏ
 ॥ ੪੭੧ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਪੂ ॥ ਨਹੁਇ ਅਕਥ ਕ

ਹਕਰਮਕਰ ਹੈ॥ ੨੨॥ ਸਤਿਗੁਰਦੇਵਸੇਵਾਮਲਖਾਮਰੇਦਗਤਿਸਦ
 ਧਾਨਸਾਧਸੰਗਿਸਿਮਰਨਮਾਤ੍ਰਕੋ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨੀਤਪਾਰਸਕੋਮ
 ਨੂਰਬਾਸਮੈ॥ ਬਾਸੁਦੈਕੁਪਾਤ੍ਰਹਿਸੁਪਾਤ੍ਰਕੋ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਿਪਾ
 ਵਨਪਾਵਿਤ੍ਰਕੀਨੇਪਾਰਸਮਨੂਰਬਾਸਬਾਸੈਦੁਮਜਾਤ੍ਰਕੋ॥ ਸਰਤਸਮੈ
 ਦਸਾਧਸੀ॥ ਗਤਿਖਾਵੰਤਜੀਅਕ੍ਰਿਪਾਜਲਦੀਜੈਸੇਹਿਕੰਠਦੇਦ
 ਤ੍ਰਕੋ॥ ੨੩॥ ਬੀਸਕਬਰਤਮਾਨਭੁਏਨਸੁਬਾਸੁਬਾਂਸੁਹੇਮਨਭੁਏਨ
 ਰਲੋਗਬੇਰਾਰੀਆਨਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥਾਇਕਈਸੋਕੋਧਤਮਨ
 ਚੰਦਨਸੁਬਾਸੁਬਾਸਬਾਸੈਦੁਮਆਨਹੈ॥ ਕੰਚਨਮਨੂਰਹੈਇਕ

ਸਪੁਸਤਕਾਇ ਪਾਰਸਮ ਨੂਰ ਕਰੈ ਮਉਰ ਠਉਰ ਮਾਨੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ੪੬ ॥
ਸੰਗਿ ਪਤਿ ਤਪੁ ਨੀਤ ਰੀਤ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਥੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਜਾਨੈ ॥
॥ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਭਈ ॥ ਨਿਹ ਚਲ ਮਤਿ ॥ ਨਉ ਨ ਮਾਨ ਲਿਵਸ
ਹੁਸਮਾਣੈ ॥ ॥ ਦਿਸਟਿ ਦੁਸਮ ਅਰਸ ਬਦਲ ॥ ਤਿਮਿਲਿ ਪੁਮ ਦੁ
ਤਪੁ ਮਨੇ ਮਉਰ ਜਾਣੈ ॥ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ਸਿੰ ॥ ਗਰੀਗਰੇ ਇਤੁ ਕੁ
ਲਰਸ ਪਾਹਸ ਪਰਸਿਧਾਂਤ ਕੁ ਚਨਾਇਖਾਣੈ ॥ ਚੰਦਨ ਸੁਤੀਧ
ਸੰਧਿ ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸ ਤਾਸਮ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿੰ ॥ ਦੁਹਤ ਨਾ ਆਏ
ਗੋ ॥ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਨਿ ॥ ਤਨਿ ਧਾਨ ਪਾਨ ਪੂ ॥ ਨਹੁਇ ਅਕਥ ਕ

ਬਿਨੋਦ ਕਹਤ ਨਾ ਆਏ ਹੈ। ਰਿਅਾਨ ਪਿਆਨਾ ਸਿਆਨਾ ਸਿਆਨਾ
ਬਿਸਮਾ ਬਿਦੇਹ ਬਿਸਮਾ ਬਿਦੇਹ ਹੈ। ਅਦਿਪੁ ਮਾਦੁ ਮਗਾ
ਮਨ ਤਰੁਏ ਬਾਹੁ ਹੈ। ਅਧਾਹ ਨਾ ਅਪਾਰੁ ਪਾਰੁ ਪਾਏ ਹੈ। ਭੁਗਿਸਿ
ਪਿਮਲੋ ਬੀਸਦਿ ਰੁਟੀ ਸਟੀ ਸਸੋ ਹੀ ਸੋ ਬੀ ਦੀ ਪਕੀ ਦੀ ਪਕਾ
ਏ ਹੈ। ਸਗੁਰ ਦਰਨਿ ਸਰਨਿ ਨਿਜਾ ਏ ਸਿਖਤਾ
ਨਿਸਰਨਿ ਜਗਤੁ ਲਿਆਵਈ ਸਾਤਿ ਰੁਤਾ ਮਗਰੀ ਮਾਤਿ
ਤਿਕਰਿ ਮਨੇ ਸਿਖ ਮਾਗੀ ਮਾਤਾ ਹਿਸਕੁ ਲਸੀ ਸਾਰ ਹਿਤਾਵਈ
ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕੁ ਇਪੁ ਨ ਪੁਜਾ ਕੈ ਸਿਖੁ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਮਗਰ

ਗਲਿਵਲਾਵਈ। ਸਤਿਗੁਰਸੀਖਿਆਦੀਖਿਆਮਾਰਿਉਂ। ਵਿਸਯਾਹ ੪੭੦
 ਗੁਰੀਸੀਖਸੁਨਤਪ੍ਰਮਾਦਪਾਵਈ। ਟੀਕਾ॥ ਗੁਰਸੀਖ। ਆਪਸੀਰਿਰਿ
 ਗੇਮੇਰਿਗਿਲੇਤਰੁਏਬਰੁਨੀ। ਬਿਰੀਧਰੀਗਸੀਗਮਿਲੇ। ਭੇਗੇਗੇ। ਸੁ
 ਗਸਰੀਸੰਗਮਹੁਇਪ੍ਰਬਲਪ੍ਰਵਾਹਲਿਵਸਾਗਮ। ਆਹਸਤਿਗੁ
 ਗਸੀਗਸੰਗਹੇ। ਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਨਿਹਚਲਾ। ਤਦ੍ਰਸਨ
 ਸੋਭਾਨਿਪਿਲਹਿਰਤਰੰਗਹੇ। ਅਮਨਹਦਸਬਦਹੇ। ਸਬਦਨਿ
 ਵਨਦਾਨਗਿਆਨ। ਅਸਹਿਸਗਤਿਸੁਮਤਿਸੁਬੰਗਹੇ। ਟੀਕਾ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਹੁਇਦੁਬਿਧਾਤ੍ਰੁ। ਏਇਚਰਨਿ। ਆਨਗਹੇ

ਨਿਜਘਰਾਣੇ ਹੈ। ਦਸਦੁਸਿਦਿਬਿਦੁਸਦਿਪੁਗਾਸਬੁਟੀਅੰਮਿਤ
ਕਟਾਛਕੈ। ਮਰਪਦਪਾਣੇ ਹੈ। ਸਬਦਸੁਰਤਿਅਨਹਦਨਿਵਰ
ਰਨਸਿਮਰ। ਮਤਿਨਿਵਉਨਮੰਛਾਣੇ ਹੈ। ਮਨਬਚਕਮਹੁਇਦਿ
ਰੁਰਮੁਖੁਪੁਖਪੁਮਨੇਮਾਬਿਸਮਬਿਸਦੁਸਉਪਜਾਣੇ ਹੈ। ਦੀ। ਗੁਰ
ਮੁਖਾਮਾਪੁਬਿਦਿਨੀਵਨਮੁਕਤਿਗਤਿਬਿਸਮਾਖਿਵੇਹਗੇਹਜਮ
ਸੁਭਾਉਹੈ। ਨਨਮਮਰਨਸਮਰਨਰਕਸੁਰਗਮਰਪੁੰਨਪਾਪਨਿ
ਤਿਬਿਪਨਿ। ਚਿਤਚਾਉਹੈ। ਬਨਗਿਹਜੋਗਉਗਲੋਗਬੇਦਗਿਮ
ਨਪਿਮਾਸੁਦੁਖਦੁਖਸੋਗਮਨੰਦਮਿਤਸਕਤਾਉਹੈ। ਲਿਸਟਕਿ

ਕਾਖਿ ਮਾਮੀ ਤਾਨਗਾਨਿ ਜਨ ਸਹ ਸਮਾਪਿ ਉਨਮਨਾਸਿ ਰੁਚਿ ॥ ੪੧੯ ॥
 ਸਫਲ ਜਨਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਇ ਜਨਮ ਜੀਤਿ ਚਰਨਾ ਕਲਗੁਰਮਾਰ
 ਗੁਰਨ ਕੈ ਲੋਚਨ ਸਫਲ ਗੁਰ ਦਰਸਾਵ ਲੋਕਨ ਕੈ ਸਤ ਕਾਸਫਲ
 ਜਪਦਗਵਨ ਕੈ ਹਸਤ ਸਫਲ ਨਾਮ ਸਤਗੁਰ ਬਾਨੀ ਨਿਸੇਸਰ ਰਿ
 ਸਫਲ ਗੁਰਸ ਬਦਸ੍ਵਨ ਕੈ ਸੀਰਾਤਿ ਸਫਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਸਿਤਾ ਮਿਕੈ
 ਮਨੋਗੀ ਮਿਤਾ ਫਿਕਾਸ ਰੁਚਿ ਦਨ ਕੈ ॥ ੪੨੦ ॥ ਚਰਨ ਕਮਨਾਸ
 ਰੇਦਰਸ ਲੁਕਿਤ ਹੁਇ ਸਚ ਜਸਾ ॥ ਪਿਸੁਖ ਸੰਪਾਦਿ ਜਾਨੈ ॥ ਭਿਜਸ
 ਮਾਨਿਕ ਲਾਹਿਰ ਨਾਖਿ ਮਾਪਿ ਸਕੈ ਦੁਖਿ ਪਨਿ ਦਾਰਏ ਕਟੇ ਕਰ

ਹਰਨੇਹੈ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਸਬਦਸੁਰਤਿਬਸਰਜਿਬਿਸਰਜਤਪ੍ਰੇਮਨੇਮਭਿ
 ਮਾਥਿਸੁਰਗਮਾਨੇਹੈ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜਗਜੀਵਨਜੀਵਨਮੁਕਤਿ
 ਪਾਏਇਆ॥ ਤੰਪਰਪਰਾਨੇਹੈ॥ ੨੨॥ ਸਰਤਸਰੋਵਰਜਲਿਮਿਲ
 ਏਕੁਏਏਕੁਸਾਮਨੇਕਹੋਤਕੈਸੇਨਿਰਦਾਰੇਜੀ॥ ਪਾਨਚੁਕਾਬ
 ਸੁਪਾਰੀਖਾਏਸੁਰਗਰੁਏਬਹੁਰਨਚਤੁਬਰਨਾਬਿਨਕਾਰੇਜੀ॥ ਪਾ
 ਸਪਰਸਹੋਕਾਨਿਕਾਮਨਿਕਧਾਤੁਕਾਨਿਕਸੇਆਨਕਹੋਤਗੋਤਾਰ
 ਰੇਜੀ॥ ਚੰਦਸੁਬਾਸਕੈਸੁਬਾਸਨਾਬਨਾਸਪਤੀਗੁਗਤਜਗਤੁ
 ਤਿਬਿਸਮਬੀਚਾਰੇਜੀ॥ ੨੩॥ ਚਤੁਰਨਮਿਨਿਸੁਰਗਤੀਏਨਰ

ਸਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੰਗਰੰਗਰੰਗਿਲੇਹੈ॥ ਖਾਡੁਪਿਤਰੁਨਾਜਲੀ
 ਨੇਬਿਜਨਾਦਿਸ੍ਵਾਦਪ੍ਰਸਸਰਾਮੀਮਿਤਮੇਰਸਦੁਸੀਲੇਹੈ॥ ੨੦੧
 ਕਲਸੁਗੰਧਸਨਬੰਧਅਰਗਜਾਹੈਇਸਬਦੁਗਤਿਤਾਸਨਾ
 ਬਸੀਏਹੈ॥ ਪਾਹਸਪਰਸਜੇਸੇਕਨਿਕਮਨਿਪਾਤੁਦਿਖਦੇ
 ਹਿਮਨਉਨਸਨਉਮੀਲੇਹੈ॥ ੨੦੨॥ ਪਦਨਗਦੁਜੇਸੇਗੁਰੀਅ
 ਭਿਰਤਰਹੈਪਦਨਹਹਤਗੁਰੀਉਰੁਨਸਕਤਹੈ॥ ਗੀਕੀਰੇਰਿ
 ਜੇਸੇਲਟੁਅਗਫਿਰਤਰਹੈਤਾਉਹਾਉਮਿਟੈਰਿਦੁਪੈਹੁਇਥਰਤ
 ਮੈਕੰਚਨਸਮਾਸੁਧਾਜੇਉਕੁਠਾਰੀਠਹਗਤਨਾਮੀਸੁਧਕੁਟੇਨਿ

੨੦੨

ਹਭਲਛਾਬਿਐਛਕਾਤਿਹੈ। ਦੁਰਮਾਤਿਦੁਬਿਧਾਕੁਮਤਚਤੁਰੰਗੁ
ਮਾਤਿਏਕਟੇਗਮਨਿਨਬਕਤਹੈ॥ ੧੦੧॥ ਮੇਰਸਾਮਿਤਿਨਿਧਾਨ
ਪਾਨਪੁਰਨਹੁਇਪਰਮਦਰੁਤਗਾਤਿਮਾਤੁਮਤਰੰਗਹੈ। ਇਤੁਏ
ਸਟਿਸੁਤਿਸਾਦਾਬਿਸਰਜਤਓਤਤੇਬਿਸਾਮਅਸਚਗਾਪੁਸਿ
ਗਹੈ। ਏਖੇਸੋਇਖਾਵੈਕੈਸੇਸੁਨੇਸੁਸੁਰੁਦੈਕੈਚਾਪੈਸੁਬਤਾਵੈ
ਸੇਭਾਗਰਸਹੈਗਹੈ। ਅਕਥਕਥਾਬਿਨੋਦਾਮੰਗਾਮੰਗਾਥਕਤ
ਹੁਇਹੇਰਤਾਰਾਨੀਬੁੰਦਸਾਗਰਸੁਬੰਗਹੈ॥ ੧੦੨॥ ਸਾਧੀ
ਰਿਰੰਗਾਮਿਲਿਸੁਹਿਗੁਰਸਾਗਮਿਲੇਰਿਅਨਾਧਿਅਨਪੁਮ

ਨਿਧਾਨ ਨਿਵਲੀ ਨਹੈ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਿ ਗਤੁ ਹੈ ॥ ੪੧੩ ॥
 ਦੁਆਰਾ ਕਰਿ ਗਤੁ ਹੈ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਿ ਗਤੁ ਹੈ ॥ ੪੧੩ ॥
 ਦੁਆਰਾ ਕਰਿ ਗਤੁ ਹੈ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਿ ਗਤੁ ਹੈ ॥ ੪੧੩ ॥
 ਦੁਆਰਾ ਕਰਿ ਗਤੁ ਹੈ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਿ ਗਤੁ ਹੈ ॥ ੪੧੩ ॥
 ਦੁਆਰਾ ਕਰਿ ਗਤੁ ਹੈ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਿ ਗਤੁ ਹੈ ॥ ੪੧੩ ॥
 ਦੁਆਰਾ ਕਰਿ ਗਤੁ ਹੈ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਿ ਗਤੁ ਹੈ ॥ ੪੧੩ ॥
 ਦੁਆਰਾ ਕਰਿ ਗਤੁ ਹੈ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਿ ਗਤੁ ਹੈ ॥ ੪੧੩ ॥
 ਦੁਆਰਾ ਕਰਿ ਗਤੁ ਹੈ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਿ ਗਤੁ ਹੈ ॥ ੪੧੩ ॥
 ਦੁਆਰਾ ਕਰਿ ਗਤੁ ਹੈ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਿ ਗਤੁ ਹੈ ॥ ੪੧੩ ॥
 ਦੁਆਰਾ ਕਰਿ ਗਤੁ ਹੈ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਿ ਗਤੁ ਹੈ ॥ ੪੧੩ ॥

ਖਿਓਨਜਾਇਓ ਸੇਓਰਾਮਾਨੀਅੇ। ਸਤਿਗੁਪਸਤਿਨਾਮਸਤਿਗੁਰਗਿ
 ਆਨਪਿਆਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਸਥਾਤਮੇਕੋਮਾਨੀਅੇ। ਪੁਰਨ
 ਹਮਗੁਰੂਗੁਰੂ ਸੁਬਾਮਟੀਪੁਰਨਾਕ੍ਰਿਪਾਕੋ। ਪੁਰਨਕੋਜਾਨੀਅੇ। ਪੁਰਨ
 ਧਿਆਨਸਿਧਦੇਕਾਮਉਮਾਰੇਹਮੇਕਸਬਦਬਿਬੇਕਟੇਕਟੇਕੋ
 ਰਾਮਾਨੀਅੇ। ਦ੍ਰਿਸਟਿਦ੍ਰਸ਼ਮਰਸਬਦ੍ਰਸ਼ਗਤਿਮਿਸਿਧੇਖਰ
 ਧਰਤਾਸ੍ਰੋਤਾਕੋਸੇਪਹਿਚਾਨੀਅੇ। ਸੁਖਮਸਾਧਨਾਪੁਨਗੁਪਤ
 ਗਟੁਟਨਦ੍ਰਟਸਿਮਰਨਮਰਿਮਨੁਮਾਨੀਅੇ। ਪੁਨ ਨਹੀ
 ਦਦਸਾਰਪਿਤਾਪਿਤਾਪੁਤਾਮਾਸੁਜਨਕੁਟੀਬਸੁਤਬਾਧਸੁ

ਤੁਹੈ। ਨਨ ਸਾਰ ਮਾਤਾ ਪੁਮਾਤਾ ਬਿਰਧਿ ਪੁਮਾਤਾ ਮੁਮਾਨੀ ਮਸਿ ੬੭੫
ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਬਿਖਾ ਬਿਖਾਤਾ ਹੈ। ਨਹੀ ਸਸੁਰਾ ਰਜਾ ਸਾਹੁਗਾ ਹੋ
ਨਾਉ ਸਾਰੀ ਨਹੀ ਬਿਰਤਾ ਸਰੀ ਜਗ ਚਿਕਨ ਦਾਤਾ ਹੀ। ਸਨੁਕ
ਸਨਧਨ ਪਾਅਕਾ ਹੁਮੇਨ ਦੇ ਪਿਓ ਜੈ ਸਾਹੁਗਾ ਮਿਖਾ ਸਾਹੀ ਗਾਇਕੇਨ
ਤੁਹੈ। ੭੦੫। ਜੈ ਸੇ ਸਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪਾਲਤਾ। ਨਿਰਮਲ ਅਨੰਗਾਤ
ਨਪੇਨ ਭੇਸੇ ਹੋਇਆ ਵਧੀ। ਜੈ ਸੇ ਸਾਤਾ ਬਿਤਾ ਬਿਤਾ ਰਾਹੁ
ਤਨ ਕਉ ਭੇਸੇਨ ਸੁਤਨਾ ਚਿਤ ਚਾਹੁ ਜਿਯਾ ਦਾਸੀ। ਜੈ ਸੇ ਸਾਤਾ
ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸੋਗਾ ਨੀਦ ਦੁਪਾਸੁਖੀ ਨੇਤੀ। ਸੁਤ ਹਰਾ

ਦਈ॥ ਜੈਸੇ ਮਨ ਕ ਚਰਮ ਸਿਖ ਨ ਲਗਾ ਦੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਸਿਖ
ਹਿ ਤਾ ਦਈ॥ ੧੦੦॥ ਜੈਸੇ ਕਸਛੁ ਬਿਧਾਰਿ ਪਿਆਨ ਸਾ ਦਧਾਨ ਕੋ
ਸੇ ਮਾਤੁ ਪਿਤ ਪ੍ਰੀਤ ਸੁਤੁ ਨ ਲਗਾ ਦਈ॥ ਜੈਸੇ ਸਿਖ ਨ ਕਾਰਿ ਬੁਝਾ ਪ੍ਰ
ਕਰੈ ਤੇ ਸੇ ਸਿਖ ਨ ਸੁਤ ਪੈ ਨ ਬਾਨਿਸਾ ਦਈ॥ ਜੈਸੇ ਗਊ ਬਲਗਾ ਕੋ
ਦੁਰਧਾ ਪੀਨਾ ਟੋਪੈ ਤੇ ਸੇ ਬਛਰਾ ਨਗਾਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਿਲਾ ਦਈ॥ ਜੈ
ਸੇ ਗਿਅਮਾਲ ਪਿਆਨ ਸਿਖ ਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰਤਿ ਤੇ ਸੇ ਸੇ ਸਿਖ
ਦਾ ਠਹਰਾ ਦਈ॥ ੧੦੧॥ ਜੈਸੇ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਕੇ ਹੀ ਸੇਵਾ ਦੁਨ ਕੀ ਨੀਸ
ਖਾ ਬਿਰਲੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਠਹਰਾ ਦਈ॥ ਜੈਸੇ ਨਛਾ ਮਨ ਪ੍ਰਾਪਿ ਗੁਰ

ਗੁਰਮੇਕੋ ਵਿਸੇ ਕਾ ਹੁਗੁਰਗੁਟਾ ਬਨਿਆ ਟੁਟੀ। ਤੇ ਜਸ ਬਰਨ ਬਰ
 ਨਸੁ ਬੰਗਰੰਗਾ ਬਿਰਲੇ ਬਿਬੇਕੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਮਾ ਟੁਟੀ। ਗੁਰਸਿਖੀ ਪੈਸਿ
 ਸੇਧੀ ਸਾਇਕਟੀ ਸਟੀ ਸਖੁਰਨਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਕਾ ਹੁਮਨ ਖਸਾ ਟੁਟੀ। ੧੦੬
 ਨੇਚਨ ਪਿਅਮਨ ਸਮਲੋ ਸਟਕਾਨਿ ਕਤਾ ਕੈ ਸੁਦਨ ਉਸਤਤਿ। ਨਿਤਾ ਸਮਾ ਸਾਹਿਜਾ
 ਨੀਯੋ ਨਾਸਕਾ ਸੁਹੀਧ ਬਿਰਰੀਧ ਸਮਤੁ ਲਿਤਾ ਕੈ ਰੇਏ। ਤਸਤੁ ਸਮਸਰਿ
 ਉਜਾਨੀਯੋ। ਰਸਨਾ ਸੁਆਦ ਬਿਖਾਮੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਸਮਾਨਿ। ਕੈਕਰਿ ਸਪਰਸ
 ਜਲਾਗਰ ਨਿਸਮਾਨੀਯੋ। ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮਸਾਰੇ ਪਿਆਯੋ। ਹਰਖ ਸੋਗੁ ਜੀਵ
 ਨੁਕਾਤਿ ਗਤ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੀਯੋ। ੧੦੭ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਰਹੇ ਨਿਜ

੪੧੫

ਪਾਗਿ ਮੈ ਨਿਵਸਾ ॥ ਸਾਮਨ ਸਾਥ ਕਤਾ ਅਨਤ ਨ ਪਾਵਈ ॥ ਦੁਸਨ ਮਾਤਾ ॥
ਨਾਥਾ ਮਾਨ ਸੈਰ ॥ ਤੁਹੇ ਇਸਿ ਮਰਨਾ ਮਾਨ ਸਿ ਮਰਨ ਬਿਸਰਾਵਈ ॥ ਜ
ਬਸੁ ਗਤਿ ਮੋਨ ਵ ॥ ਤਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾ ਅਕਥਕਥਾਨ ਕਹਿਆਵ
ਈ ॥ ਕਿਚਤ ਕਰ ॥ ਫੁਕਿ ਪਾਪੁ ਮਨਿ ਧਾਨ ਦਾਨ ਪ੍ਰਮਦ ਭੁਤ ਗਤਿ ਮਾਤਿ ॥
ਸਮਾਵਈ ॥ ॥ ॥ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਆਪਾ ਬੋਇ ਗੁਰਦਾਸੁ ਹੋਇ ਬਤੈ ॥
ਰਤ ਮਾਨਿ ਗੁਰ ॥ ਪਦੇ ਸਕੈ ॥ ਹੋਨ ਹਾਰੁ ਹੋਈ ਜੋਈ ਜੋਈ ਸੋਈ ਸੋਈ ॥
ਲੇ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰਦੇਸਕੈ ॥ ਨਾਮਾਨਿ ਹਕਮ ॥
ਹਜ ਸੁਰਾਇਚ ॥ ਇਪ੍ਰੇਸਰ ਸਰਸਿ ਕਹੁਇ ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਅਵੇਸਕੈ ॥ ਸਤਿ

ਰੂਪਸਤਿਨਾਮਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਪਿਆਨਪੁਰਨਸਰਮਾਏ ॥ ੧੧੬ ॥
 ਕੁੰਝਿਅਟੇਸਕੈ ॥ ੧੧੭ ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿਆਪਾਏਇਹੁਗੁਰਦਾਸੁਹੋਇ
 ਸਾਨਬੁਧਿਸੁਪਿਨਕਰਤਸੋਹਦੇਹਕੀ ॥ ਸੁਦਨਉਸਤਿ ॥ ਨਿਦਾਸਮ
 ਤੁਸੁਰਤਿਲਿਵਲੇਤਨਪਿਆਨਲਿਵਕੰਦਨਅਉਹਕੀ ॥ ਨ
 ਸਕਾਸੁਗੀਧਬਿਰਹੀ ॥ ਪਸਮਸਰਿਤਾਕੈ ॥ ਨਹਬਾ ॥ ਨਕਿਖੁਲੈ
 ਮਿਤਨਬੋਹਕੀ ॥ ਕਰਤਰਕਾ ॥ ਨਾਮਅਥਪਕਾ ॥ ਤਿਉਤਸਮ
 ਰਿਤਿਨਟੋਹਕੀ ॥ ੧੧੮ ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿਆਪਾਏਇਹੁਗੁਰਦਾਸੁਹੋਇ
 ਸੁਕੇਨੇਰਨਕ੍ਰਮਕਰਿਮਾਨੀਐ ॥ ਕਾਸਟਮਗਾਨਿਮਾਲਾਸੁਤਕੇ

ਰਜਹੀ ਬੀਸਦੇ ॥ ਅਉ ਅਨੇ ਕਕੋ ਬਿਬੇ ਕਪਾਹਿ ਚਾਨੀ ਮੇ ॥ ਲੋਚਨ ਸੂਦਨ
ਮੁਖ ਨਾ ਸਕਾ ॥ ਨੇਕ ਸੋਤ ਦੇ ਪੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ਮਨੀ ॥ ਕਉ ਰਾਮਾ ਜੀ ॥ ਗੁਰ
ਸਿਖ ਸੀਧਿ ਮਿ ॥ ਸੋਹੀ ਸੋਟਾ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਿ ॥ ਸਿਤ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ
ਜਾਨੀ ਮੇ ॥ ॥ ॥ ਗੀਰਾ ਮੇ ਮਿਠਾ ਸੁਤਾ ਸੁਾਛਿ ॥ ਕਾਨ ਲੀ ॥ ਚੋਜਾ ਏ
ਦਾਰਾ ਮਾ ਅਉ ॥ ਏਖ ਬਿਬੇ ਬੀਜ ਗਾਹਿ ਰੂਹੀ ਮੇ ॥ ਮਾਘ ਪਿਰਨੀ ਫੁਰ
ਰਾਮਾ ਗੁਰ ॥ ਕੋਰਖ ਰਬੂਜਾ ਅਕਲੀ ॥ ਦਾਸ ਜਾ ਕਾਹੀ ਮੇ ॥ ਮਧੁ ॥
ਮੇ ॥ ਲੀਨ ਸੇ ॥ ॥ ਇਸ ਫੁਲ ਹੁਇ ਰਸ ਬਸਿ ਭੁਏ ਨਹੀ ॥ ਤ੍ਰਿਸਾ ਨਿ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਭ ॥ ਦਰਸਾ ਮੀ ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਗੁਰੀ ॥ ਸਿਖ ਸਾਧ ॥ ਜੀ ॥

ਨਮਸਕਾਰੀਐ॥ ੨੨੫॥ ਸਲਲਿਮੋਧਰਨਿਪਰਨਿਸਰਮਿਤੀਸੇਕੁਪਾਮ ੮੭੭
 ਨਰੁਪਕੋਬਿਮਲਜਲਛਾਏਹੈ॥ ਤਾਹੀਜਲਮਾਟੀਕੋਬਨਾਈਘਾਟਿ
 ਕਾਮਨੇਕਏਕੋਜਲੁਘਟਘਟਘਟਘਾਟਿਕੁਸਮਾਹੈ॥ ਜਾਹੀਜ
 ਜਾਹੀਘਾਟਿਕਾਮੋਦ੍ਰਿਸਾਟਿਕੋਦੇਖਿਅਤਿਅਪਾਮਾਪੁਅਨਨ
 ਦਿਖਾਏਹੈ॥ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਹਏਕੋਕਾਰਕੋਅਕਾਰਬ੍ਰਹਮਖਿਚੇ
 ਕਏਕਏਕਠਹਰਾਏ॥ ੨੨੬॥ ਚਰਨਸਰਨਗਾਰਕੋਕਪੋਰਜਇ
 ਚਲਿਸਾਤਿਗੁਰਕੋਟਿਪੈਰੁਆਗੈਹੋਇਲੇਤੇਹੈ॥ ਕਬਾਰਸਤਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਮਰਨਮਾਤ੍ਰਸਿਮਰਨਤਾਂਹਿਬਾਰੀਏਰਗੁਰਹੇਤੁਹੈ

ਭਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇਕ ਉਡੀਅਰ ਭਾਗਰਾਖੇ ਤਾਰਿ ਗੁਰਸਰਬ ਨਿਧਾਨ
ਦਾਨ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਜਤਿ ਗੁਰ ਦੁਇਆ ਨਿਧਿ ਮਾਹਿ ਮਾਮਗਾਇ ਦੇ ਪਿਨ੍ਹੇ
ਨਮੋ ਨਮੋ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨੇਤ ਹੈ॥੧੫॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾਮੀ ਮ੍ਰਿਤਾਨਿਧਾਨ ਪਾਨ
ਨਹੋਇ ਉਨਾ। ਨਉ ਨਮਤ ਬਿਸਮਾ ਬਿਸਮਾ ਸਹੈ॥ ਮਾਤਮਤ ਰੰਗ ਕਹੂੰ
ਗਾਮੀ ਗਾਮੀ ਪਾਟੁ ਬਿਅਨਿਕਾ। ਨੂਪ ਰੂਪ ਉਪਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸਹੈ॥ ਸਦ
ਬਿਸਮਾਟ ਬਹੁ ਬਿਬਿ ਪਿਸੁ ਗਾਸਰ ਬਰਾਗਨ ਦਥਾ ਦ ਬਹੁ ਗਾਸਨਾ
ਬਾਸਹੈ॥੧੬॥ ਦਰੁਤ ਬ੍ਰਹਮਾਸਨ ਸਿੰਘਾਸਨੀ ਜੋਗ ਸਰੁ ਰੰਨ ਨਉ
ਲਾਮਕਾਸਹੈ॥੧੭॥ ਬ੍ਰਿਥ ਵਿਤ ਨੇਤ ਨੇਤ ਸੇਵ ਦੁਉ ਪਚਾਰ ਕਹੈ

ਬਿਰਤਾਂਤ ਸੁਨਿ ਹਰੈ ਦੁਖ ਰੋਮ ਕਉ। ਜੈ ਸੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਹਿਤ ਚਿਤ ਮਿਲਤ
 ਸਤੈ ਖਾਨ ਪਾਨ ਪੈ ਤੇ ਪਿਹਰਤ ਹੈ ਸੋਗ ਕਉ। ਬਿਰਹਨੀ ਬਨਿਤਾ ਕਉ
 ਜੋ ਸੇ ਰਤਾਰੀ। ਲੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਕੈ ਹਰਤ ਬਿਰਹ ਬਿਛਾਰ ਕਉ। ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਤੇ
 ਵੇਰੀ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਪਕਾਰੈ ਤ ਮਿਲਤ ਸਾਨਿ ਲਗਾ। ਜਹ ਜਸ ਜੋਗ ਕ
 ਓ। **੨੨੬**। ਬਿਥਾਵੈ ਤੈ ਬੈ ਦੁਰੁ ਪਸਾਰੈ ਦੁਆਰਗ। ਤੈ ਗੈ ਕੈ ਬਿਆਪ
 ਰੋਹੈ ਇਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪੁਤ ਕਉ। ਨਾਰ ਬੁਤਾਰ ਬਿਥਿ। ਤੈ ਮਿਤਤਾਈ
 ਰੁਪਸ ਜਨ ਕੁਟੀਰ ਸਾਖਾ ਭੁਇ ਚਾਇ ਸੂਤ ਕਉ। ਨੈ ਗਨੈ ਮੈ ਨੇਗਾ ਚਾ
 ਰ ਬੈਦ ਕੈ ਬੈਦ ਬੀ ਚਾਗਰੀ। ਮਾਨ ਗੁਰ ਦੇ ਕੈ ਬਾਣ ਅਵਧੁ ਅਵਧੁ

ਤਕਠੀ। ਸਿਰਸੇ। ਬੇਕੀਜਨਪ੍ਰਉਪਕਾਰਹੇਤਮਿਲਤਸੀਲਨਤ
ਰੰਗਸੁਬੰਗਤੁਤੁਉ। ੧੨੦॥ ਦ੍ਰਸਾਧਿਮਾਨਾਦਿਬਿਦੇਹਕੇਵਿਦੇ
ਹਰੁਟੇਦ੍ਰਿਗਾਂਤਿ। ਬਾਦ੍ਰਿਸਟਿਬਿਖੇਰਾਉਰੁਗਤਿਹੀਨਹੈ॥
ਤਮਕ੍ਰਮਕਾਰਿਮਾਤਮਪ੍ਰਦੇਸਪ੍ਰਮਾਤਮਪ੍ਰਦੇਸਸੁਬਾਤਨਿਉਲੰਨ
ਹੈ॥ ਸਬਦਾਰਿਮਾਨਪ੍ਰਵਾਨਹੁਇਨਿਧਾਨਪਾਣੇਪ੍ਰਮਾਰਥਜਯਦ
ਰਥਪ੍ਰਬੀਨਹੈ। ਤਤੈਮਿਲੇਤਤਜੇਤੀਜੇਤਿਕੈਪ੍ਰਮਜੇਤਿਪ੍ਰੇਸਗ
ਬਸਰੁਦੇਜੇਸੇਜਤਮੀਨਹੈ॥ ੧੨੧॥ ਅਧਿਮਾਤਮਕ੍ਰਮਪ੍ਰਮ
ਤਮਪ੍ਰਮਪਦਤਤਮਿਨਿਤਤਹਿਪ੍ਰਮਤਵਾਸੀਹੈ॥ ਸਬਦੀ

ਕੋਟੇ ਕੋਟੇ ਕਹੀ ਅਨੇ ਕਮੇ ਕਜੀ ਤਪੁ ਨਿਗਾਨਾ ਦਾ ॥ ਨਰੈ ਅਭਿਆਸੀ
 ਮੇ ਦੁਸਾਪਿਆ ਅਨ ਉਨਮਨ ਪਾਨ ਪਾਨ ਪਾਤਿ ॥ ਅਭਿਗਤਿ ਗਤਿ ਅਤ
 ਅਸਖਿ ਬਿਲਾਸੀ ਹੈ ॥ ਅਮਿਤ ਕਰਾ ਦਾਇਦਿ ਦੇਹ ਕੀ ਖਿਦੇ ਹਰੁ ਦੇ
 ਜੋ ਦਨ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਉਦਿ ਹਲੇ ਉਦਾਸੀ ਹੈ ॥ ੨੦ ॥ ਨਰਹਿਤੁ ਤਿ
 ਤਜਾਗਤਨ ਦੇ ॥ ਅਮਤ ਤਾਰ ਕਾ ਮੰ ਰਲੁ ॥ ਗੁਤਨ ॥ ਖਾਈ ਮੇ ॥ ੩
 ਦਰਛਾਇ ਲਪੁਟੀ ਰਪੁ ਚਪਲ ਬਲ ਤੀਰਥ ਪੁ ॥ ਭਜਾਤਾ ਬਿਰੁ
 ਗਾਈ ਮੇ ॥ ਨਦੀ ਨਾਟਕ ਸੀ ਜੋ ਗਲੇ ਗਾਬਹੁ ਰਿਓ ਮਿਲੇ ਗੀ ਪ੍ਰਬ
 ਨਗਮਿ ਗਤਿ ਸੁ ਬਿਲਾਈ ਮੇ ॥ ਤਿਸੇ ਮਾਟਿ ਅਸੇ ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਕਟਿ ਬਸ

੪੧੯

ਨੇਹ ਦੇਹ ਗੁਰੂ ਸਿਬ ਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵ ਲੀਟੀ ॥ ੧੨੩ ॥ ਨੇਹ ਰੁਖ
ਰਿਵਿ ਨਿਆਰਾ ਰੂਨੀ ਕੈ ਮਾਨੀ ਮਤਿ ਥਿਅ ਮਾਹੇ ਸਾਨ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨਨ ਕੈ ਮਾਨੀ ॥ ਬਨ ਜਾਤਿ ਉਹਾਰਿ ਨਾ ਠਾ ਜਾਤਿ ॥ ਬਿਦੇਸੀ ਪੁਰ
ਕਹੀ ਮੇਸ ਪੁਰ ਨਾ ਰੁਲ ਰੁਤ ਕੈ ਮਾਨੀ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸਿਰਾ ਮਸੀ ਪੁਰ
ਮੇ ਮਕੇ ਲੋ ਜਾਇ ਜੀਤਿ ਮਾਵੈ ਜੋਟੀ ਸੁਰੇ ਸੁਰੁਤ ਬਖਾਨੀ ॥ ਮਾਨ
ਜਨ ਮੁਖਾਇ ਹਾਨਿ ਸਰ ਨਿਗੁਰ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ॥ ਮੇ ਗੁਰ ਦੁ ਮਰਾਹ
ਚਾਨੀ ॥ ੧੨੪ ॥ ਨੇਹ ਰੁਕ ਟੈ ਬਤਾਇ ਥਿਅ ਮਾਹੇ ਸਾਨ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨਨ ਕੈ ਕੁਲਾਖ ਪੁਰ ਬਿਰਦੁ ਕਹਾਵਈ ॥ ਪੁਰ ਨ ਪਤਿ ਬੂਤਿ ਮਉਰ

ਜਨ ਸੇਵਕਾਇ ਰਿਹੇ ਮੇਰਿ ਹੋ ਸੁਰਿ ਸੁਜ ਸੁਪੁਗਾਣਾਦੁ ॥ ਅਤਿ ਕਲ
 ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਨਾ ਸੀਰਿ ਸਹਗਾ ਮਿਨੀ ਹੁਇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਾਨੇ ॥ ਬਿਖੇ ਪਦੁ ਪਾਦ
 ਹੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਰੇਰਾਇ ਨਿਰ ਬਾਹੁ ਕਰੈ ਪੀਨਿ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾਨਾਦ
 ਅਤਿ ਹਰ ਰਾਣੀ ॥ ੨੩੫ ॥ ਨਿਪਧਾਮ ਭਾਮ ਦੇ ਕੋ ॥ ਮਹਿ ਕਦੇ ਕਨ
 ਇਕਾਨ ਨੇ ਕਦਾ ਭਾਸ ਬਨੁ ਲਗਾਵਈ ॥ ਜਨ ਮਤ ॥ ਕੇ ਸੁਤੁ ਧਾਹੀ
 ਸੁਹਾਗੁ ਭਾਗੁ ਸਕਾ ਲਗਾਨੀ ॥ ਮੇ ਪਟਹਾਨੀ ਸੋ ਕਹਾਵਈ ॥ ਅਸਨ ਬਲ
 ਨ ਸਿਹ ਜਾਸ ਨ ਸੀ ਜੋਹਿ ਸਬੈ ਰਾਜਾ ॥ ਸੀਧਿ ਕਾਰ ॥ ਸਪੁਤੀ ਰਿਹੂ
 ਮਾਵਈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਬੈ ਗੁਰ ਚਰਨਿ ਸਹਾਨਿ ॥ ਲਿਖ ਗੁਰ ਰਿਖ

੪੮੦

ਸੀਖਿ ਮਿਲੈ ਨਿਪਦੁ ਪਾਵਈ॥ ੧੨੨੬॥ ਤੁਜੇ ਮੇਰੇ ਹੋਵੇ ਨਿਪ
 ਜੇ ਸਹੀ ਸੁਗੁਨੇ ਹੋਧਾਰਿ ਕਾਤਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਕਾਰ ਜੀ॥ ਤੁਜੇ ਮੇਰੇ ਹੋਵੇ
 ਗਬਿ ਪਨ ਲਾਭੈ ਨਪੁ ਨਰਾਧੈ ਰਹੈ॥ ਚਿਰ ਕਾਲ ਹੋਤ ਨ ਭਿਕਾਰ ਜੀ
 ਸੁਖ ਸੈ ਨਿਕੀ॥ ਹੋਇ ਭੁਗਾ ਨਿਮਲੀ ਨਰੁ ਪਸ੍ਰਦੁ ਕ੍ਰਦਾਇ ਰਹੈ
 ਹੋਸੀ ਸਾਰ ਜੀ॥ ਤੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਗੁਰੀ ਪਾਰਿ ਹੀ॥ ਦੋਹਰੀ ਗਿਰ
 ਤੁਜਿ ਬਨ ਥੰਡੈ॥ ਤਨ ਉਧਾਰ ਜੀ॥ ੧੨੨੭॥ ਹਰ ਵੀ ਮਹਿ ਚੁਨਾ ਮਿ
 ਲਿ॥ ਮਰਨ ਕਰਨ ਜੈ ਚਤਰ ਬਰਨ ਕੇ॥ ਤੇ ਬੋਲ ਸਰੂਪ ਹੋ॥ ਦੁਖੀ
 ਦੁਨੁ ਮਿਲੈ ਦੁਖਿ ਕੇ ਬਖਾਨੀ॥ ਅਤ ਖਾਂਡੁ ਪ੍ਰਚੁਨ ਮਿਲੈ ਬਿਸਾ

ਅਨੁਪਰੈ। ਕੁਸਮਸਰੀਧਮਿਲਿਤਿਲਸੈਫੁਲੇਲਹੋਤਸਕਲ। ਗਿਧਮਿਲ ੪੮
ਅਗਗਜਾਧੁਪਰੈ। ਦੋਇਸਿਖਸਾਧਸੰਗੁਪੰਚਪ੍ਰਮੇਸੁਰਹੋਤਸਬੀਸਤੀਸ
ਮਿਲੇ। ਬਿਗਾਤਿਉਪਰੈ॥ ੧੨੮॥ ਏਕਹੀਗੋਰਸਮੇਅਨੇਕਹਸਕੋਪ੍ਰਗ
ਸਦਹਿਓਮਹਿਓਮਾਧਨੁਅਉਪਿਤੁਚੁਨਮਾਨੀਐ। ਏਕਹੀਕ੍ਰਿਪਾਨੀਐ
ਮਨਸਕੋਨਿਦਾਸਗੁਰੁਪਾਨੀਸਰੀਅਉਕਲਕੰਦਪਾਨਿਗੁਨੀਐ।
ਏਕਹੀਗੋਰੁਸੇਹੋਤਨਾਨਾਬਿਜਨਾਦਾਸੁਦਗੁਨੇਭੀਜੇਪੀਸੇ। ਅਉਓਸੇਏ
ਬਿਧਿਧਾਨੀਐ। ਪਾਦਕਸਲਿਲਾਏਕਏਕਹੀਗੁਨਅਨੇਕਪੰਚਕੋਪੰਚ
ਮੂਤਤਸਾਧਸੰਗੁਜਾਨੀਐ॥ ੧੨੯॥ ਘਾਂਡੁਪਿਤੁਚੁਨਜਲਪਾਦਕਏ

ਕੜਕੁਟੇਰੀ ਲਿਪ੍ਰਗਟਪੰਚਾਮ੍ਰਤਤਪ੍ਰਗਾਸਹੈ॥ ਮਿਰਾਮਧਰਾਉਰਾਚੇਅਵੰਦਨ
ਕੁਸਮਦਲ ਸਾਕਲਸੁਰੀਧਕੈਅਰਗਜਾਸੋਬਾਸਹੈ॥ ਚਤਰਥਰਨਪਾਨਚੁ
ਅਉਸੁਪਾਹੀਕਾਬਾਆਪਾਏਇਮਿਨਤਅਨੁਪਰੂਪਤਾਸਹੈ॥ ਤਿਸੇ
ਗਾਤਿਮਿ ਪੌਰੋਪੁਤਾਪਮੇਸੋਸਾਵਧਾਨਪੁਰਨਬੂਮਕੋਨਿਵਾਸੈ॥
ਸਹਸਰਸਮਾਧਿਸਾਧਸੰਗਾਤਿਸਾਚੁਖੰਰੁਸਤਿਗਾਰਪੁਰਨਬੂਮ
ਨਿਵਾਸੈ॥ ਦੂਸਨਧਿਅਮਾਨਸਰਗੁਨਾਮਕਲਮੂਹਤਿਪ੍ਰਜਾਕੁਲਦ
ਨਾਮ੍ਰਿਤਾਸੁਸਹੈ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਗਾਰਪ੍ਰਮਾਰਥਾਮਪਦਸਕਦੁਰ
ਤਿਅਵਤਹਨਅਉਮਾਸਹੈ॥ ਸੁਬਾਨਿਧਾਨਦਾਨਦਾਇਕਰੁਤ

ਕੁਇਕਾਮਨਿਹਕਾਮਧਾਮਪੁਰਨਪ੍ਰਗਾਸਹੈ॥ ੧੨੨॥ ਸਹਜਸਾਧ
 ਸਾਧਸੰਗਤਿਸੁਖਿਤਤੁਹੀ॥ ਚਿਤਾਚਿਤਦੁਤਫਲਪੁਰਾਤਿਉਧਾਰੈ॥ ਬ
 ਜਰਕਪਾਟਖਲੇਹਾਟਸਾਧਸੰਗਤਿਮੈਸਬਦਸੁਗੰਭੀਲਾਪੁਰਤਨਾਬਿ
 ਉਹਾਰੈ॥ ਸਾਧਗੀਰਿਬ੍ਰਹਮਸਥਾਨਗੁਰਦੇਵੁ॥ ਅਲਖਮਭੇਦ
 ਪ੍ਰਮਾਥਬਾਨਾਰਹੈ॥ ਸਫਲਸੁਖੇਤਹੇਤਬਨਤ॥ ਮਿਤਿਸਾਭਸੇਵ
 ਸਹਾਈਬਰਦਾਈਉਪਕਾਰੈ॥ ੧੨੩॥ ਗੁਰਗਿ॥ ਸਾਧਠਰਨਾਮ
 ਤਨਿਧਾਨਪਾਨਕਾਲਮੈਅਕਾਲਕਾਲਬਿਅਕਾਲਬਿਖਮਾਰੀਮੈ
 ਗੁਰਸਿਖਸਾਧਚਰਨਾਮ॥ ਤਨਿਧਾਨਪਾਨਕੁਲਾਕੁਲੀਨਭੁਏਦੁਖਿ

ਧਾਨਿਵਾਰੀਐ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਚਰਨਾਮੁਤਨਿਧਾਨਪਾਨਸਹਜਸਮਾਧ
 ਨਿਜਾਮਾਸਨਕੀਤੁਰੀਐ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਚਰਨਾਮਿਤਪ੍ਰਮਾਦਗੁਰਮੁਖਿ
 ਖਿਪੰਥਾਮਾਬਿਰਾਤਿਗਾਤਿਨਿਆਰੀਐ। ੨੩੩। ਸਹਜਸਮਾਧਿਸਾਧ
 ਸੀਰੀਤਿਸਖਾਗੀਲਾਪਗਗਨਘਟਾਘਮੰਤ੍ਰਜੁਗਤਿਕੈਜਾਨੀਐ।
 ਸਹਜਸਮਾਧਿਗੀਰਤਗੁਰਸਬਦਕੈਮਨਹਦਨਾਦਰਜਤਉਨਮ
 ਨੀਐ। ਸਹਜਸਮਾਧਿਸਾਧਸੀਰੀਤਿਜੋਤੀਸਰੂਪਦਾਮਨੀਦਮਤਕਏ
 ਉਨਮਨਮਾਨੀਐ। ਸਹਜਸਮਾਧਿਨਿਵਨਿਵਰਾਮਪਾਰਧਧਰ
 ਥਾਮੀਮਿਤਜਨਸੁਖਨਿਧਾਨੀਐ। ੨੩੪। ਜੈਸੇਤਉਗੋਬੀਸਤ੍ਰਿ

ਨਖਾਇਦੁਹੇਗੋਰਸਦੇਗੋਰਸਾਮਉਟਾਏਦਧਿਮਾਨਪੁਗਾਸਹੈ॥
 ਉਖੇਮਿਉਪਤਨਖੀਰੁਖੰਡਕੇਪਗਾਏਗਨਕੇ॥ ਉਮਿਸਗੀਮਿ
 ਭਾਸਹੈ॥ ਚਿਟਨਸੁਗੀਧਸਨਬੀਧਕੇਬਨਾਸਾ॥ ਚਿਟਨਸੁਗੀਧ
 ਲਾਸਜੇਸੇਚਿਟਨਸੁਥਾਸਹੈ॥ ਜਾਪਸੀਮਿ॥ ਚਿਟੀਸਾਹੀਲਿੰ
 ਕਾਹੀਹੋਤਗਾਮਾਤਿਪ੍ਰਉਪਕਾਰਕੇਨਿਦਾਸਹੈ॥ ਕੋਲਿਨ੍ਹ
 ਕੋਟਾਨਿਮਿਸਟਾਨਪਾਨਸੁਧਾਰਭਾਪੁਜਮਿਨ॥ ਧਮਧਮਪੁਰਖ
 ਚਨਕਉ॥ ਕੋਟੀਨਿਕੋਟਾਨਿਕਾਮਧੇਨਅਉ॥ ਧਮਪੁਜਮਿਨ
 ਕਿੰਚਤਕਟਾਛਕੇਰਚਨਕਉ॥ ਸੁਖਨਿਧਾਨਫਲਸਕਲਕੋਟਾ

੪੮੩

ਨਿਕੋਟਿ ਪੁਜ ਸਿਨ ਪੁਉ ਪਕਾਰ ਕੇ ਬਚਨ ਕਉ ॥ ੧੩੫ ॥ ਕੋਟਿ ਨਕੋਟਾਨਿ
 ਰੁਪਰਿਗਾ ਅੰਗਾ ਅੰਗਾ ਬਿਕੋਟ ਨਿਕੋਟਾਨਿ ਸੁਦਗਾਨਿ ਕਿਸਨਾਦ
 ਕੋ ॥ ਕੋਟਿ ਨਿਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਬਾਸਾ ਬਾਸਗ ਸਿਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਾਨਿ
 ਕੋਟਗਾਨਾ ਦਸਾਦ ਕੋ ॥ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਰਿਪਿਸਿ ਰਿਪਿ
 ਪਿਸੁਧਾ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਰਿਗਾ ਮਾਨਾ ਪਿਮਾਨਾ ਕੁਮਾਦਿ ॥ ੧੩੬ ॥
 ਆਪਦਾਰਥਗੁ ॥ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਰੁਪ ਪੁਜ ਸਿਨ ਪਾਮ ॥ ੧੩੭ ॥
 ਗਬਿਸਾਮਾਦੇ ॥ ੧੩੮ ॥ ਅਜਪਾ ਅਧੀਨ ਤਾ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੁ
 ਟੀਗੁ ਬਕੈ ਸਿਧ ਦੇਹ ਮਹਾ ਅਪਾਦਿ ਰੁਪੇ ॥ ੧੩੯ ॥ ਕੂਤਗੇ

ਉਪਮੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਸਥਾਸਥ ਕਬਾਨੀ ਕੇ ਸੁਗੰਧ ਤਾਨ ਨਿਰੂਪੇ। ਮੂਲ ਹੁਇ ਮਨੀ ੪੮੪
 ਠੰਗ ਸੰਗ ਸੰਪਾਤੀ ਰੁਏ ਫੂਲ ਹੁਇ ਕਸੰਬ ਰੰਗ ਚੰਦਨ ਬਾਰੂਹੇ। ਤੈਸੇ
 ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਦਾਦਰਾ ਮਹਿ। ਮਨਿ ਗਾਇ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ਹੋਇ ਚਿਤ
 ਹੈ॥ ੨੩॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਿਆਮਾਨ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ। ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਤ੍ਰਿ
 ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਦੇਸਹੇ। ਜੈਸੇ ਜਲੁ ਆਪਾਏ ਇਕੁ ਨ ਬਰਸਾਇ। ਤੈਸੇ ਹੀ
 ਧਿਬੇ ਕੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਦੇਸਹੇ। ਪਾਰਸ ਪਰਸਿ ਜੈਸੇ ਸੂਰਿ। ਨਿਰਧਾਰ
 ਰੰਦਨ ਬਨਾਸ ਪਤੀ ਬਾਸਨਾ ਅਦੇਸਹੇ। ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜੈ ਤ੍ਰਿ
 ਸਤਿਪ੍ਰੀਤਿ ਭਾਵਨੀ ਭੁਗਤਿ ਭਾਇਆ ਦਿਕਉ ਅਦੇਸਹੇ॥ ੨੪॥ ਜੈਸੇ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਸਖਸਮਾਏਯੋ। ਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੰਗਗੋਸਾਟਿਪ੍ਰੇਮਾ ਸੰਗਨਿਮਤਮੀ
 ਰੂਪੀਕੈਸਹਜਸਮਾਏਯੋ॥੧੮੮॥ ਜੋਸੇਤਰਿਮਜੀਏ ਕਸੈਏਦਿਕਾ
 ਫੀਅਤਅੰਬਰਸੁਹੰਗਾਤੁਏਸੰਗਨਤਜਤਯੋ॥੧੮੯॥ ਤਵਿਸ੍ਰਿਤਨ
 ਮਲਕਲਾਅਨੀਅਤਜਾਨੀਅਤਸੰਗਤਾਤਿਤਹੀਤੁਜਤਯੋ॥੧੯੦॥
 ਰੰਧਿਰਧਮੁਖਸਾਲਿਲਾਸੁਚੀਸੁਰਾਚਿਤਾਤੇਸੀਤੁ॥੧੯੧॥
 ਸਜਤਯੋ। ਗੁਰਮਾਤਿਦੁਰਮਾਤਿਉਚਨੀਚਨੀਚਉ॥੧੯੨॥ ਜੀਤਹਾਰਹਾਰ
 ਜੀਤਲਜਾਨਨਜਤਯੋ॥੧੯੩॥ ਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੰਗਸਬਦਸੁਰਤ
 ਲਿਦਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਸੁਖਾਤਮਕੈਜਾਨੀਯੋ॥੧੯੪॥ ਸਹਜਸੁਰਾਇਰਿਦੁ

੪੮੫

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਪੁਰਨਪ੍ਰਮਾਣੋਤਿਸਤਿਗੁਰਸਤਿਰੂਪਪੁਰਨਗਿਆਨਸਤਿਗੁਰਸਤਿਸਮਰੋਪੁ
 ਰਨਜਗਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਮਾਤਿਰਿਦੈਪੁਰਨਸੇਵਸਾਸੀਗਤਿਬਿਸਮਾਮੈ
 ਪੁਰਨਪ੍ਰਜਾਪਦਾਰਥਬਿਦਮਧਕ੍ਰਮਨਪ੍ਰਮਰਸਪੁਰਨਗੁਣਿਕਾਮਨਿਹਕਾ
 ਮਹੈਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਪੁਰਨਪ੍ਰਮਨਿਧਿਪੁਰਨਪ੍ਰਗਾਥਿਸਮਾਥਲਧ
 ਮਹੈ॥੧੦੭॥ ਵਸੁਕੋਓਦੇਤਮਾਚਰਜਮੇਤਮਾਤਿਲਗੁਧਿਪ੍ਰਮਦੁਤਫਕਿ
 ਯੋਦੇਖਬੇਕਉਦਿਸੁਸਾਨਿਬੇਕਉਸੁਤਤਿਪੈਕਹਿਬੇਕਉਗਿਹਧਾਨਗਿਆ
 ਨਮੋਉਕੀਤਹੈਸੋਭਾਕੋਟਿਸੋਭਲੋਭਲੁਤਹੁਟਿਲੋਭਪੋਟਨਗਾਮਗਜੇ
 ਤਿਕੋਟਿਓਟਿਲੋਛਪਾਤਿਹੈਅਗਿਆਮੀਗਧੇਪਮਨਾਨਸਾਥਕਤਕੁਈ

ਨੇਤਨੇਤਨਮੋਨਮੋਨਮੋਨ ਤਿਹੁਤੇਮਾਤਿਹੈ॥੨੬੫॥ ਛਬਿਕੋਮਨੇਕਛਬਿਸੋਭੈ
ਅਨੇਕਸੋਭਾਜੋਤਿਹੈ ਅਨੇਕਜੋਤਿਨਮੋਨਮੋਨਮਹੈ॥ ਅਸਤਾਤਿਉਪਮਾ
ਮਹਾਤਮਮਹਿਮਾਅਨੇਕਟੇਕਾਤਿਲਕਥਾਅਤਿਅਗਮਾਨਗਮਹੈ॥
ਸੁਧਿਬਲਬਚਨਬਿਬੇਕਜਉਅਨੇਕਾਮਿਲੇਟੇਕਾਤਿਲਾਮਾਦੁਬਿਸਾ
ਦਿਕੋਬਿਸਮਹੈ॥ ਏਕਾਤਿਲਕੋਅਨੇਕਗਾਂਤਨਿਹਕਾਤਰੁਈਅਥਿ
ਗਾਤਿਗਾਤਿਗਾਰੁਰਨਕੁਹਮਹੈ॥੨੬੬॥ ਵਸੂਜੋਤਿਕੋਉਦੇਤਾਅਨ
ਰਜਮੋਕਿਰਤਕਾਭਏਬਿਸਮਕੋਟਿਪਿਨਾਨਹੈ॥ ਸਨਸੁਸਕਨਿ
ਬਾਨਿਪ੍ਰਮਦਕੁਤਗਾਤਿਮਧੁਰਬਚਨਏਕਕਤਕੋਟਿਗਿਅਲਹੈ॥

ਏਕੁ ਪਕਾਰ ਕੇ ਬਿਥਾਰ ਕੇ ਨ ਪਾਗਾ ਦੁਰ ਕੋਟਿ ਉਪਕਾਰਿ ਮਰਨ ਉਨਮ ॥ ੪੮੭ ॥
 ਗੇਵਟਿ ਮਨਿ ਪਿਕਿ ਪਾਨਿ ਪਿਸੁ ਪ੍ਰਿਥਿ ਸੋਭਾ ਨਿਧਿ ॥ ਗਿਆਨਿ ਧਨ
 ਗੀਮਿਤਾਨ ਕਾਹੁ ਮਾਨਹੈ ॥ ੪੮੮ ॥ ਕੋਟਿ ਨਿਕੋਟਾ ਨਿਮਾਇ ਬਾਇਪੁ
 ਮਾਇ ਬਿਖੈ ਕੋਟ ਨ ਕੋਟਾ ਨਿਮੀਤ ਬਿਸਲੈ ਮਾਇ ਤਹੈ ॥ ਕੋਟਿ ਪਾਗਾ
 ਰਪਾਰ ਦੁਰ ਨ ਮਪਾਗਾ ਮਪਾਗ ਪਾਵੈ ਬਾਹੁ ਕੋਟ ਬਕਤ ॥ ਬਾਹੁ ਮਪਰ
 ਜੀਤਹੈ ॥ ਮਾ ਬਿਗਾਤਿ ਗਾਤਿ ਮਾਤਿ ਮਗਾ ਮਗਾ ॥ ਬੋਧਿ ਗੀਮਿ
 ਤਾਨ ਗੀਮਾਨ ਪਿਮਾਨ ਸਿਮਰਨ ਮਤਿ ਮੇ ॥ ਮਲਖ ਮਰੇ ਦੁਆ
 ਰਿ ਪਰਵੇਦਾ ਪਿਦੇਵ ਮੇ ਸੇਗਾਰ ਦੇਵ ਸੇਵਗੁਰ ਸਿਖ ਜੀਤ ਮੇ ॥ ੪੮੯ ॥

ਮਾਦਿਪ੍ਰਮਾਣੁ ਬਿਸਮਾਦਿਗੁਰਟੇਨਮਹਾਪ੍ਰਗਟਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਜੋਤਿ
ਖੀ॥ ਮਾਨਿਦੁਤਰੁਬਰਨਇਕੁਬਰਨਹੁਇਸਾਧਸਿਗਸਹਜਾਪੁਨਿਕ
ਰਤਨਸਬਦਸਾਖੀ॥ ਨਾਮਾਨਿਹਕਾਮਾਨਿਜਧਾਮਗੁਰਸਿਖਸਦ
ਨਪੁਨਿਗੁਰਸਿਖਸੁਮਾਤਿ॥ ਮਲਖਲਾਖੀ॥ ਕਿਚਤਕਟਾਛਕਰਿ
ਕ੍ਰਿਪਾਕੈਜਾਨਿਲੇਤਾਹਿ॥ ਮਦਗਾਹਪ੍ਰਾਮਪ੍ਰੀਤੁਚਾਖੀ॥ ੧੦੦੦ ਸ
ਬਦਕੀਸੁਰਾਤੇਮਾਜਫੁਰਤਹੁਇਤੁਰਤਹਿਜੁਰਤਹੈਸਾਧਸਿਗਸ
ਰਤਨਹੀ॥ ਮਪ੍ਰਤੀਸਤਿਕੀਰੀਤਿਹਿਤਚੀਤਿਕਰਿਜੀਤਮਨ
ਗਤਮਨਿਦੁਰਤਨਾਹੀ॥ ਕਾਮਾਨਿਹਕਾਮਾਨਿਹਕੁਮਹੁਇਕੁਮਕ

ਰਿਸਾਸਾਨਿਰਾਸਹੁਇਤੁਰਤਨਾਹੀ॥ਗਿਆਮਾਨਤਾਰੀਆਮਾਨਉਗਮ
 ਨਿਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਜਗਤਮਹਿਭੁਗਤੁਰਤਨਾਹੀ॥
 ਟਾਨਿਗਿਆਮਾਨਗਿਆਮਾਨਮਦੁਗਾਹਨਕੋਟਨਿਕੋਟ
 ਮਾਨਉਰਧਾਰਹੀ॥ਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿਸਿਮਾਰਨਾਨਿ
 ਨਿਕੋਟਾਨਿਉਨਮਾਨਬਾਰੀਬਾਰਹੀ॥ਕੋਟਨਿਕੋਟਾ
 ਉਦ੍ਰਿਸ੍ਰਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿਰਾਗਨਾਦਤੁਨਕਾਰਹੀ॥ਕੋਟਿਨਿਕੋਟ
 ਨਿਪੋਮਨੇਮਗਾਰਸਬਦਕਉਨੇਤਨੇਤਨਮੋਨਮੋਨਮਕਾਰਹੀ॥੧੫
 ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਨਾਮਕਲੀਨਕੁਏਚਕੁਰਨਮਿਲਸਾ

੪੮੮

ਪਸੰਗੀ ਜਾਨੀ ਮੇ। ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵਲੀ ਨਜਲ ਮੀਨ ਮਤਿਗੁਰੂ
 ਵਨ ਜਲ ਪਾਨ ਉਨ ਮਾਨੀ ਮੇ। ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵਲੀ ਨਪੁ ਬੀਨ ਕੁਏ
 ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਵੇ ਕਪਹਿ ਚਾਨੀ ਮੇ। ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵਲੀ ਨ
 ਪਗਰੀ ਨਰੁ ਦੇਗੁ ਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਉਗਮਾਨੀ ਮੇ। ਪਿਛ ਕੁ
 ਰਮੁਖਿ ਪਿਛ ਨ ਕੋਪਤਿ ਸਟਾ ਸੁਖ ਬਾਰ ਲੇ। ਨਿਕਪਟੇ ਬ੍ਰਕੀ ਸੇਗੁ ਮ
 ਗਵਟੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਟਲਾਹੀ। ਆਨ ਮਿਸ੍ਰਾਨ ਪਾਨ ਨਲਾਹੀ।
 ਦਿਸ੍ਰਾ ਦਲਾਸ ਜਾ ਮਿਟਾਵਟੀ। ਪ੍ਰਮਾਨਿ ਧਾਨ ਪ੍ਰਿਥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਮਾਦ
 ਕੇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਕੀ ਟਿਛਾਉ ਪਜਾਵਟੀ। ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਚਿਤ੍ਰ

ਪਾਕਟਾਛਮਨਮਨਸਥਕਤਮਨਤਨਧਾਵਈ॥
ਗੁਰਸਿਖਸੁਨਿਗੁਰਸਿਖਰੁਏਗੁਰਸਿਖਮਨਗੁਰੁ॥
ਸਿਖਰੁਏਗੁਰਸਿਖਰੁਏਗੁਰਸਿਖਰੁਏਗੁਰਸਿਖਰੁ॥
ਜਗਜਾਨੇਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖਸਿਖਮਿਲੇਗੁਰਸਿਖਪੁ॥
ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਪਾਹਿਤਾਨੇਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖਪੁ॥ਨੇਮਗੁਰਸਿਖਸਿਖਗੁਰੁ॥
ਸੋਹਿਸੋਈਬੀਸਾਇਕਈਸਚਿਹਮਾਨੇਹੈ॥
ਤਿਗੁਰਮਾਤਿਸਤਿਰਿਦੈਰਿਦੈਨਦੁਤੀਅਗੁਓਤਿਗੁਨਅਤੀਤੁਹੈ॥
ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਪੁਰਨਸੁਬਮਈਏਕਹੀਅਨੇਕਮੇਕਸਕਲਕੇਮੀ॥

ਪੰਨੀ ੪੮੬

ਤੇਹੈ॥ ਨਿਰਬੈਰਾਨਿਰਲੇਪਾਨਿਰਾਧਾਰਨਿਰਲੰਭਾਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਬਕਾਰ
 ਨਿਰਚਲਚੀਤ੍ਰਹੈ॥ ਨਿਰਮਲਾਨਿਰਮੋਲਾਨਿਰੰਜਨਾਨਿਰਾਹਾਰਨਿਰੰ
 ਹਨਿਰਰੇਦਾਅਫੁਲਾਅਜੀਤ੍ਰਹੈ॥ ੨੫੫॥ ਸਾਤਿਗੁਰਸਾਤਿਸਾਤਿਗੁਰ
 ਕੋਸਬਦੁਸਤਿਸਾਤਿਸਾਧਸੰਗਾਤਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨੀਐ॥ ਦੁਸੁਧਿ
 ਆਨਸਾਤਿਸਾਦੁਸੁਰਾਤਿਸਾਤਿਗੁਰਸਿਖਸੰਗਾਤਿਸਾਤਿਕਰਿਮਾਨੀ
 ਐ॥ ਦੁਸਕ੍ਰਹਾਧਿਆਨਸਬਦਕ੍ਰਹਮਾਰਿਆਨਸੰਗਾਤਿਕ੍ਰਹਮ
 ਨਪ੍ਰੇਮਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਸਾਤਿਰੂਪਸਾਤਿਨਾਮਸਾਤਿਗੁਰਗਿਆਨ
 ਧਿਆਨਕਾਮਨਹਕਾਮਉਨਮਾਨਉਨਮਾਨੀਐ॥ ੨੫੬॥ ਗੁਰਮੁਖ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ
 ਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਤਿ ਸੁਵਨ ਕੋ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਕਾਹਿ ਬੇਨ ਤੀ ਬਿਸਮ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਰਸ ਰੀਧਿ ਸੰਧਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਚੰਦਨ ਰੀਧਿ ਰਾਮ ਚਾਮ ਹੈ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ
 ਮੇ ॥ ੫੭ ॥ ਵਸਾ ਅਵਸਾ ਵਸਾ ਅਸ ਚਰ ਜਮੇ ਹੋਰ ਹਿਰਨੇ ਵਿਗਾਢਿ
 ਸੁਮਗਮ ਹੈ ਸਬਦ ਅਗੇ ਚਰ ਸਬਦ ਪ੍ਰਮਾਦ ਤੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕੋ ਸੁ
 ਤਿ ਸੁਵਨ ਬਿਸਮ ਹੈ ਸੁਦਰਸ ਰਹਿਤ ਅਪੰਨ ਪਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਨ
 ਬਕਤ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨਮੋ ਨਮੋ ਹੈ ਨਿਰਗੁਰਨ ਸੁਗੁਰ ਮਥਿਗਾਤਿ ਨਗਹ

ਨਗਤਿ ਸੁਖਮਾ ਅਸਭਾ ਲਮੁਲ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ॥ ੨੫੮॥ ਖੁਲੇ ਸੇਬੀਧਨ
 ਪੇਰੁ ਲੋਹੈ ਸੀਚਾਨੇ ਜਾ ਤੇ ਜੀਵ ਪਾਤ ਕਰੇ ਨਾ ਬਿਕਾਰੁ ਹੋਇਆ ਆਵਈ
 ਖੁਲੇ ਸੇਬੀਧਨ ਇਥੇ ਚਕਟੀ ਰੁਲੇ ਜਾ ਤੇ ਰਮਰੇ ਖਮੇਟੀ ਸਾਪਿਆ ਸੰਗ
 ਪਾਵਈ॥ ਖੁਲੇ ਸੇਬੀਧਨ ਬਿਖੇਰੁ ਲੋਹੈ ਸੁਆਪੁ ਸਿਧ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ
 ਮਨਾ ਮਲਿਵਲਾਨੁ ਏ॥ ਮੋਖ ਪਦਵੀ ਸੇਤੈ ਸੇਮਾਨ ਸਜਨਾ ਮੁਭਲੋ
 ਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸਾਧੀ ਗਿਪੁਰੁ ਧਿਆ ਆਵਈ॥ ੨੫੯॥ ਜੈ ਸੇਸੁਆ
 ਤਾਟਿ ਰਤ ਬਨ ਬਨ॥ ਤਿਯੈ ਸੇਈ ਬ੍ਰਖ ਥੈਠੈ ਤੈ ਸੇਚਾ ਖਈ॥ ਪ੍ਰਸਿਦਿ
 ਇਯੈ ਸੀਜੈ ਸੀਯੈ॥ ਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਤੈ ਸੀਭਾ ਖਾਸੈ

ਖਾਵਈ। ਤੈਸੇਚਿਤਚੰਲਲਚਪਲਜਲਕੋਸੁਗਾਉ। ਤੈਸੇਰੰਗਸੰਗਮਿਲੈ। ੪੯੫
ਸੋਰੰਗਰਾਖਈਗਾ। ਆਧਮਾਮਸਾਪਯੋਸੇਬਚਨੀ। ਬਨਾਸਕਾਲਾਸਾਪਸਿਮ
ਗੰਗਮਿਲਿਤਸੇਤਾਂਬਰਹੁਇਤੈਸੇਤੈਸੋਰੰਗਾਮੀ। ਗੰਗਮੀਗਲਪਟਾਇ
ਮੇ। ਭੁਗਵਤਕਬਾਨ। ਰੁਪਨਕਉਧਾਰਨੀਕਲਿਖਤਕ੍ਰਿਤਾਸਪਤ੍ਰਵੀਧ
ਮੋਖਦਾਇਹੈ। ਸੀਤਰਹੀਖਮਾਦਿਬਰਖਤ੍ਰਿਬਿਧਿਧ੍ਵਖੇਮੀਨਿਸਾਦਿਨ
ਗੁਇਲਪੁਟੀਰਘਾਦਿਖਾਇਹੈ। ਤੈਸੇਚਿਤਚੰਲਲਚਪਲਪਉਨਗ
ਨਗਾਤਿਗੰਗਮਸੁਰੀਧਾਤ੍ਰਿਗੰਗਪਧਰਾਇਹੈ। ਚਤੁਪਹਰਾਇ
ਨਜਰਾਤਿਚਤ੍ਰਜੁਗਿਨਿਸਮਹਾਪਹਰਏਸਮਾਨਿਦਿਨਪ੍ਰਤਿਹੈ। ਚਿ

ਤਮਮਾਧਿਮਨੀਚਾੜਿ ॥ ਨੁਸੀਸਾਰਿਗਤਿਲੋਗਬੇਦਹਿਅਨਉਨਮਾਨਮ
 ਸਕਾਤਿਹੈ॥ ਤਾਜਿਤੀ॥ ਸਾਤਿਗੁਨਅਉਗੁਨਸਿਮ੍ਰਿਤਚਿਤ੍ਰਤ੍ਰਿਗੁਨਅਤੀਤੁ
 ਬ੍ਰਿਲੋਈਗੁਨਮਾਤਿ॥ ਚਤੁਬਰਨਸਾਰਪਉਪਰਕੋਖੇਲੁਜਗਸਾਧਿਗੁ
 ਜਗਲਹੁਇਜੀਵੁਮੁਕਤਿਹੈ॥ ੨੨੨ ॥ ਜੋਸੇਰੀਗਸੀਗਮਿਲਤਸਦਿਸ
 ਮਿਲਹੋਇਤੇਸੋਤੇਸੋਗਿਜਗਤਮੇਜਾਨੀਐ॥ ਚੰਦਨਸੁਗੰਧਮਿਲਿਪਰ
 ਨਸੁਗੰਧਸੀਰੀਅਨਮੁੜਸੁੜਾਬ੍ਰਿਧਿਉਨਮਾਨੀਐ॥ ਜੋਸੇਜੋਸੇਪਾਕਾ
 ਰਬਿਜਨਮਿਸਿਤਪਿਤਮੇਤੇਸੋਸੁਦਰਸੁਰਸਨਾਕਮਾਨੀਐ॥ ਤੇਜੇਹੀ
 ਅਸਾਧਸਾਧਸੀਗਤਿਸੁਭਾਵਗਤਿਮੂਰੀਅਉਤੀਬੋਲਰਸਖਾਏਤੇਪਰ

ਰਾਨੀਏ॥੩੬੨॥ ਬਾਲਕਾਕਿਸੋਰਜੋਬਨਾਦਿਅਇੰਦਰਗਬਿਦਲਥ
 ਏਕਹੀਜਨਮਹੋਤਾਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਹੈ॥ਜੈਸੇਨਿਸਿਦਿਨਬਿਤਿਪਾਰ
 ਪਛਮਾਸਰਗਤਿਭਰੁਮਾਸਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਬ੍ਰਖਾਬਿਥਾਰ॥ਜਾਗਤਸੁਪਾ
 ਅਭਿਸੁਖੋਪਤਿਅਵਸਥਾਕੋਤਰੀਆਪ੍ਰਗਾਸਰੁਹਾਮਾਨਉਪਕਾਰ
 ਮੇਅਨਸਜਨਮਸਾਧਸੰਗਮਿਲਿਸਾਧਸੰਤਰੁਗਤਬਿਬੇਕੀਜਨਥ
 ਹਮਬੀਚਾਰਹੈ॥੩੬੩॥ ਜੈਸੇਚਕਟੀਮੁਦਿਤਪੇਖਪ੍ਰਤਿਬਿਬਨਿਸਿਸਿ
 ਘਪ੍ਰਤਿਬਿਬਦੇਖਕੁਪਮੇਪ੍ਰਤਹੈ॥ਜੈਸੇਕਾਚਮੰਦ੍ਰਮੇਮਾਸਾਮਨੰਦਮਈ
 ਰੂਪਪੇਖਿਮਾਪਾਮਾਪ੍ਰਭੂਜਿਕੋਮੂਤਹੈ॥ਜੈਸੇਗਵਿਸੁਤ੍ਰਿਜਮਰੂਪਅਭਿ

੪੬੨

ਧਰਮਗਾਇਧਰਮ: ਅਧਰਮਕੈਕੁਓਭੈਕਰਤਹੈ। ਤੇਸੇਦੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤੇ
 ਕੈਅਸਾਧਸਾਧਾਅਪਾਮਾਪੁਚੀਨਤਤੀਨਤਚਰਤਹੈ। ੴ ਨਮੋ
 ਉਸਨਿਨਮਿਲਾਧਰਨਬਰਨਬਿਖੇਯਾਹੀਯਾਹੀਰੀਗਮਿਲੈਸੇ। ੴ
 ਵਿਖਾਵਟੀ। ਜੇਸੇਪਿਤ੍ਰਯਾਹੀਯਾਹੀਪਾਕਸਾਕਸੀਗੀ। ੴ
 ਸੁਦਹਸਰਸਨਾਚੁਖਾਵਟੀ। ਜੇਸੇਸੁਰੀਟੇਕਹੁਇ। ੴ
 ਤਿਰੁਖਧਾਰੇਜੇ। ਜੇਈਸੁਗਾਕਾਛੈਜੇਈਤਉਕਹਾਵਟੀ। ੴ
 ਤਚੇਲਨਚਪਾਸਿਰੀਦੇਖਯੇਖਹਾਰਮੁਖਿਹੋਇਏਕਟੇਕਰਮਰ
 ਏ। ੴ ਪਾਸਿ ਰਮਬਤਜੇਸੇਨਿਕਸੇਮੀਮਿਤੁਬਿਖੁਪਉਪਰ

ਨਬਿਕਾਰਸਮਸਹਯੋ। ਬਿਖਾਮਚਵਤਹੋਤਹਤਨਬਿਨਾਸਕਾਲ
 ਅਚੇਅਮ੍ਰਿਤਮੂਏਜੀਵਤਮਰਹੋ। ਜੈਸੇਤਾਰੋਤਾਹੀਏਕਲੇਸੁਸੇਪ
 ਗਟਹੁਇਥੀਧਮਪਦਵੀਸੀਸਾਰਬਿਸਥਹਯੋ। ਤੀਹਅਸਾ
 ਧਸਾਧਸਨਾ। ਉਜੀਠਗਾਤਿਗੁਰਮਤਿਦੁਰਮਤਿਦੇਵਸੈਨਟਰ
 ਹੋ। ੧੬੬॥ ਬੁਖਾਸਿਜੇਗੁਮਤਾਹਲਓਗਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਪਕਾਰੀਅਭਿ
 ਬਿਕਾਰੀਤਉਕਹਾਵਈ। ਓਰਬੁਖਤਜੈਸੇਧਾਨਪਾਨਕੋਬਿਨਾਸ
 ਮੁਕਤਾਮਨੁਪਰੁਪਸਰੁਸੇਰੁਧਾਵਈ। ਓਰਤੁਰੀਬਿਕਾਰਧ
 ਰਵੇਖਤਬਿਲਾਇਜਾਇਪ੍ਰਉਪਕਾਰਮੁਕਤਜਿਉਠਹਰਾਵ

੬੬੩

ਟੀ। ਤੇ ਸਹੀ ਅਸਾ ਪਸਾ ਪਸੀਗਾ ਤਿ ਸੁਭਾ ਵਗਾ ਤਿ ਗੁਰਮਾ ਤਿ ਦੁਰਮਾ ਤਿ ਦੁਰੇ
 ਦੁਰਾਵਾਈ। ॥ ੬॥ ਨਜਾ ਕੁਲਾ ਅੰਕ ਸੁਅਓ ਗੁਰਜਨ ਸੀ ਨਰੀ ਲਕੁ
 ਲਬਧੁ ਬਤ ਕੈ ਪਤੁ ਬ੍ਰਤਿ ਕਹਾਵਈ। ਦੁਸੁ ਸੁਭਾ ਸਿਯੋਗਾ ਅਪਮਾ ਅਜਾ
 ਸੀਗੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਚਾਰਿ ਧਾਰਿ ਗਾਨਿ ਕਾ ਬੁਲਾਵਈ। ਕੁਲਾ ਬਧੁ ਸੁਭਾ
 ਖਾਨੀ ਅਤਰੀ ਚਾਰਗਾਨਿ ਕਾ ਸੁਆਮਾਨ ਪਿਤਾਨਾ ਮਕੋ ਬਤਾਵਈ। ਦੁ
 ਰਮਤਿ ਨਾਰਿ ਨੈ ਸੋ ਕਾ ਬਨ ਬਨ ਫਿਰੈ ਗੁਰਮਾ ਤਿ ਹੀ ਸੁਏ ਕਟੇ ਕਜਾ ਸੁਪਾਵਈ
 ॥ ੭॥ ਮਾਨਸਾ ਯਾਨੁ ਪਾਰਿ ਸੀਰਿ ਤਿ ਸੁਭਾ ਵਗਾ ਤਿ ਗੁਰਤੈ ਗੁਰਮਾ ਤਿ ਦੁ
 ਰਮਤਿ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਧਾਨੀ ਹੈ। ਸਾਧਸੀਰਿ ਪਦਵੀ ਭੁਗਤਿ ਅਹਿ ਬਿਬੇ

ਕੀਜਨਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸਾਧੁਬ੍ਰਹਮਾਰਿਅਮਾਨੀਹੈ॥ਅਮਰਾਮਸਾਧਸੀਰੀ
 ਰੋਰਜਾਗਮਉਜਾਮਾਰੀਠਗਬਟਦਾਰਾਮਤਦਾਰਾਮਉਮਾਨੀਹੈ॥ਅਪੁ
 ਨਾਮਪੁਨੇਰੀਗਸੰਗਸੁਖਮਾਨੈਬਿਸੁਗੁਰਮਤਿਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਚਾਨੀਹੈ॥
 ਜੈਸੇਤਰੀਅਸੁਧਾਂਤੁਰਾਹੀਅਤਨਾਓਖਿਖੇਪਾਹਿਪੈਤਾਹਿਤਰੀ
 ਦਾਰਪਾਰਸੋਈਹੈ॥ਸੋਈਧਾਂਤੁਅਗਨਿਮੈਰੋਤਹੈ॥ਅਸਿਕਰੁਪਤਿਭੂਜੇਈ
 ਸੋਈਪੇਸੁਘਾਟਠਾਟਰੋਈਹੈ॥ਸੋਈਧਾਂਤੁਪਾਰਸਿਅਸਿਪੁਨਿਤੰਦਨ
 ਰੋਇਸੋਲਕੇਅਮੋਲਾਨੁਪਰੁਪਾਅਵਲੋਈਹੈ॥ਪ੍ਰਮਪਰਸਗੁਰਸਿਰ
 ਸਿਪਾਰਸਹੋਤਸੰਗਤਿਹਾਇਸਾਧਸੰਗਸਤਸੰਗਏਈਹੈ॥੩੭੦੨

੬੬੬

ਸੇਘਰਿਨਾਰੋਅਗਿਰਾਗਿਨਿਕਸਤਖਾਨਪ੍ਰੀਤਮਪਰੋਸੀਧਾਇਜਰਤੁਬੁ
ਸੁਾਵਦੀਗੋਪਨਹਰਤਜੈਸੇਕਰਤਪ੍ਰਕਾਰਗੋਪਗਾਉਮੰਗੁਹਾਰਲਗਿ
ਤੁਰਤਛਰਾਵਦੀ। ਬੁਰਤਅਥਾਹਜੈਸੇਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਹਬਿਖੇਖੇਖਤ
ਪੋਰਉਆਵਾਹਪਾਰਲੈਨਗਾਵਦੀ। ਤੈਸੇਅੰਤਕਲਜਮਜਾਨਕ
ਲਬਿਅਲਗੁਸੇਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੰਤਸੰਕਟਮਿਟਾਵਦੀ॥੨॥
ਨਿਹਕਾਮਨਿਹਪ੍ਰਧਨਿਰਲੋਕੁਨਿਰਮੋਹਾਨਿਹਮੇਵਨਿਹਟੇਵਨਿਰਦੋ
ਖਦੁਸੀਹੈ॥ ਨਿਰਲੋਪਨਿਰਬਾਨਨਿਰਮਲਨਿਰਬੋਰਨਿਰਬਿਘ
ਨਾਇਨਿਰਾਲੋਕੁਅਭਿਨਾਸੀਹੈ॥ ਨਿਰਾਹਾਰਨਿਰਾਧਾਰਨਿਰੰਕੁਸ

ਨਿਗਬਿਕਾਗਨਿਹਲ ਨਿਹਕੂਤਿ ਨਿਰਭੈ ਨਿਗਸੀ ॥ ਨਿਹਕੂਮਨਿਹ
 ਕੂਮਨਿਹਸੁਮਾਨਿਹਸੁਦਾਨਿਰਸਿਦਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨਸੁਨਿਮੇਸੀਨਿਅਸੀ
 ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਸਾਧਸੀ ਗਪੁਮਦਭੁਤੁ ॥
 ਪੁਰਨਪ੍ਰਗਾਸੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮਰੰਗਪ੍ਰੇਮਨੇਕਰੰਗਾਜਿਉਤੁ ਤੰਗਰੰਗਾਪ੍ਰੇਮਰ
 ਸੰਮੇਅਨੇਕਰਸਹੁਇਬਿਲਾਸੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮਗੰਧਸੰਖਿਸੰਸੁਗੰਧਸਨਬੰਧ
 ਕੋਇਪ੍ਰੇਮਸੁਤਿਅਨਿਕਾਅਨਾਹਦਉਲਾਸੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮਅਸਪਗਕੋਮ
 ਸਤਾਸੀਤਲਤਾਕੋਅਕਥਕਥਾਬਿਨੋਦਬਿਸਮਯਿਦੁਸੇ ॥
 ਪ੍ਰੇਮਰੰਗਸਮਸਾਰਿਪੁਜਿਸਿਨਿਕੋਉਰੰਗਪ੍ਰੇਮਰਸਪੁਜਿਸਿਨਅਨਰੋਸਿ

੨੧

ਸਮਾਨਿ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰੀਧ ਪ੍ਰਾਜੇ ਸਿਨਾ ਮਾਨ ਕੋ ਉਮੇ ਸੁਰੀਧ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਤਾਪੁ
 ਸ੍ਰਿਪੁਤ੍ਰਤਾਨਾ ਮਾਨ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋ ਲਿਤੁ ਲਿਨ ਪੁਜ ਸਿਤੋ ਲਤੁ ਲਾਧ ਰਮੇ
 ਲ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਜ ਸਿਨਾ ਸਰਬਾਨਿਧਾਨ ਕੈ ਏਕ ਬੋਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਪੁਜ ਸਿਨਾ
 ਬੋਲ ਬੋਲਿ ਰਿਸਾਨਾ ਮਾਨਾ ਮਸਥ ਕਤ ਕੋਟਾ ਨਿਕੈ ॥ ੧੭੯ ॥ ਪੁਰਨ
 ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਸ ਅਨੰਦ ਸਹਜ ਸੁਖਾ ਕਿਸਾ ਕੋਟਾ ਨਿ
 ਹੈ ਕੋਟਾ ਨਿਕੋਟਾ ਨਿ ਸੋਭੁ ਲੋਭੁ ਲਾਭਿ ਤਹੈ ਏਕੋਟਾ ਨਿਕੋਟਾ ਨਿ ਫੁਲ
 ਫਾਇ ਕੇਨੁ ਭਾਨੈ ਕੋਮਲ ਤਾ ਕੋ ਟਿਕੋਟ ਪਟਹੁ ਏਕੋਮਲ ਤਾ ਕੋ
 ਸੀਤਲ ਤਾ ਕੋ ਟਿਓਟ ਚਾਹਤਾ ਹਿਰਾਨੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੋਟਾ ਨਿ ਅਨ

ਹਦਗਦਗਦਹੋਤਮਨਮਧੁਕਹਿਤਿਹਸੀਪਟਸਮਾਨਿਹੋ॥੨੧॥ਸੋਦਰ
 ਪ੍ਰਸਪਨਚਰਿਤਚਿਤਦੇਖਿਓਚਾਹੈਸਹਜਸਮਾਪਿਓਪ੍ਰੇਖਿਨਮਨੀਯੋ
 ਰਿਹੈ॥ਸੁਗਧਾਨਸੁਦਮਤਵਾਰਾਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰਸੰਨਜਿਉਨਿਸੁਰਮਪਾਰ
 ਧਾਰਾਨਕੁਉਦੇਤੁਹੈ॥ਬਾਸਕਪੇਨਾਦਬਾਦਸਾਦਾਬਿਧਾਨਗੁ
 ਹੋਅਨਹਦਧਾਨਿਰਨਤੁਨਸੁਗਤਿਸ੍ਰੋਤਿਹੈ॥ਅਕਪ੍ਰਥਾਬਿਨੋਦੀ
 ਈਜਾਨੈਜਾਮੈਬੀਤੈਚੰਦਨਸੁਰੀਧਾਜਿਉਤਰੇਵਹਨਹੋਤਹੈ॥
 ਪ੍ਰੇਮਰਸਕੋਪ੍ਰਤਾਪਸੋਈਜਾਨੈਜਾਮੈਬੀਤੈਅਦਨਮਦੇਨਮਤਿਦੁ
 ਰੋਜਗਜਾਨੀਮੈ॥ਪ੍ਰਰਮਹੁਇਘਾਇਲਸੋਪ੍ਰਮਾਨਰਨਦ੍ਰਿਗਮਿਤ

ਸਤੁਤਾ ਨਿਲਜੀਨ ਜਹੂ ਨ ਜਾਨੀਐ। ਰਸਨਾ ਰਸੀਲੀ ਕਥਾ ਮਕਥੀਐ।
ਨ ਬੂਤਾ ਅਨਰਸਾ ਹਾਹਿਤ ਠਉ ਤਰੁ ਬਖਾਨੀਐ। ਸੁਰਾਤਿ ਸੰਕੋਚ ਸਮਸਰ
ਮਾਨਤੁ ਤਿਨਿ ਪਾਖਰੁ ਗਾਮਗਾਜੁ ਤਕਤੁ ਦਿਸਾਮਾਨੀਐ।
ਤਨਕਹੀ ਜਾਵਨੁ ਤੈਦੁ ਪਦਪਹੋਤ ਜੈਸੇ ਤਨਕਹੀ ਕਾਂਜੀ ਪ੍ਰੇਦੁ ਪਰਾਟਿ
ਤਹੈ। ਤਨਕਹੀ ਤੀਜ ਬੋਏ ਬਿਖਾਇ ਬਾਰਹੋਇ ਤਨਕਹੀ ਚਿਨਗਾ
ਰੇ ਰੁਸਮਹੁਇਸਾ ਤਹੈ। ਤਨਕਹੀ ਖਾਏ ਬਿਖਹੋਤਹੈ। ਦਿਨਾ ਸਕਾਨੁ
ਕਹੀ ਮਮੀਤਰੇ। ਮਾਹੁਇ ਗਤਿਹੈ। ਸੰਗਤਿ ਮਸਾਪਸਾਪਗਾਨਿ
ਕਾ ਬਿਵਾਹਤਾ ਜੋ ਉਤਨਕ ਮੇਉ ਪਕਾਰਾ ਮਉ ਬਿਕਾਰਾ ਤਹੈ।

ਸਾਧਸੀਗਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੁ ਸਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਧਿਆਨੁ ਸੇਈ ॥ ੨੭ ॥ ਮਸਾਧਸੀਗਾਦਿ
 ਸਟਿ ਬਿਕਾਰਹੈ ॥ ਸਾਧਸੀਗਾ ਜਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਧਿਆਨੁ ਸੇਈ ॥ ੨੮ ॥
 ਮਸਾਧਸੀਗਿ ਬਾਣੁ ਅਹੰਕਾਰਹੈ ॥ ਸਾਧਸੀਗਿ ਜਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਧਿਆਨੁ ਸੇਈ ॥
 ਗੁਪਤਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੁ ਸੇਈ ॥ ੨੯ ॥ ਮਸਾਧਸੀਗਿ ਮੁਕਤੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਧਿਆਨੁ ਸੇਈ ॥
 ਮਮਰਨਹੁਇ ਮਸਾਧਸੀਗਿ ਗੁਰਮਾਤਿ ਸਾਧਸੀਗਿ ਮੁਕਤਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਧਿਆਨੁ ਸੇਈ ॥
 ੨੭ ॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਚਰਮਾਦ੍ਰਿਸ਼ਟੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਧਿਆਨੁ ਸੇਈ ॥ ੩੦ ॥
 ਨਾਮਫਤ ਅੰਧਕੀਧਰਹੈ ॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਸੁਰਤਿ ॥ ੩੧ ॥ ਪਦਮੁ ਨੇਦ੍ਰਮ
 ਤ੍ਰਿਕਰਿਨਕਪਾਟਸਨ ਬੰਧਹੈ ॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਅੰਨਿ ਤਨਿਧਾ

੬੬੬ ॥ ਅਗਰਿ ਅਮਾਨਗਿ ਅਮਾਨਗੁ ਪ੍ਰਮਾਨਿ ਪਾਨ ਦਾਨੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਿਸੁਖੁ ਫਨੁ ॥ ੬੬੬ ॥
 ਨਿਜ ਪਦ ਪਾਵਈ ॥ ਨਾਮਾਨਿ ਹਕਾਮ ਬਾਮਾ ਹਜ ਸਾਮ ॥ ਮਨਿ ਦਾ ਅਗਮ ॥
 ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ ਕਹਤ ਨਾਮਾਵਈ ॥ ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਸੋ ਗੁਰਿ ॥ ਪੁਜਤਾ ॥ ਦਾ ॥
 ਦਸਕਲ ਸੀਸਾਰ ਕੇ ਮਨੋਰਥ ਪੁਜਾਵਈ ॥ ੬੬੬ ॥ ਜੈ ॥ ਮਹਿਦੁ ਤਾਪਾ ॥
 ਨਨਿਰਮਾਨੁ ਹੋਤ ਬਾਛੁ ਤਬਿ ਧਾਨ ਪਾਨ ਪਾਨਾ ਅਗੁ ॥ ਹੋ ॥ ਜਨਾ ॥ ਤ ॥
 ਸੁਖਾਨ ਪਾਨ ਕੇ ਸੰਜਮੁ ਕਰੈ ਸੁਤਾ ਹਿਤ ਰਸਕਸ ਸਕ ॥ ਤਿਆਰ ਹੈ ॥ ਤੇ ॥
 ਸੋਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਕਾਮਨਾ ॥ ਜਾਇ ਨਾਮਾਨਿ ਹਕਾਮ ॥ ਅਮਾਨਤ ਨਸ ॥
 ਗੋ ॥ ਨਿਸਿਅੰ ਪਕਾਰੁ ਦੁਸਾਰ ॥ ਸੀਸਾਰ ਦਿਖੈ ਪਿ ॥ ਤਾਕਰ ॥ ਤਿਸ ॥

ਖਹੀਸੁਜਾਗੀਹੈ। ੨੨੨ ਸਤਿਗੁਰਮਾਰਿਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਥਾਨਕਸਿ
ਖਚਰਨਕਮਲਰਜਮਹਿਮਾਨਪਾਰਹੈ। ਸਿਵਸਨਕਾਇਕਬ੍ਰਹਮ
ਦਿਕਨਗੀਮਿਤ੍ਰਹੈ। ਨਿਗਮਸੇਖਾਦਿਨੇਤਨੇਤਕੈਉਚਾਰਹੈ। ਚੜ੍ਹਪਦ
ਰਬਤ੍ਰਿਕਾਲਾਦਿਬੁਦਨਚਾਹੈ। ਜੋਗਾਰੋਗਸੁਰਸਰਸਰਧਾਸਿਰਹੈ। ਪ੍ਰਸ
ਨਕੋਪੁਜਾਮਾਧੁਨਪਾਦਿਤ੍ਰੈਅਕਥਕਥਾਬੀਚਾਰਬਿਮਲਵਿਨਥ
ਹੈ। ੨੨੩ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਚਾਖਤਉਲਟੀਤਨਸਨਾਤਨਮਨ
ਉਨਮਨਮਾਨੈ। ਇਹਮਤਿਉਲਟਿਰੁਏਹੈ। ਗੁਰਮਤਿਾਰੀਦੈਦੁਰਜ
ਨਸੁਰਜਨਕਰਿਪਹਿਚਾਨਹੈ। ਸੀਸਾਰੀਸੈਉਲਟਿਪਲਟਿਨਿਕੰਧ

ਕੁਏ ਬਗਬੰਸ ਹੰਸ ਕੁਏ ਸਾਤਿ ਗੁਰਗਿਆਨ ਹੋ ॥ ਕਾਰ ਅਧੀਨ ਦੀਨ ਕਾ ੪੬੬
 ਰਕਰਨ ਕੁਏ ਹਰਨ ਕੁਨ ਕੁਏ ਦਾ ਅਲਖ ਲਖਾਨੇ ਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖੁ
 ਖਰਨ ਚਾਖਤ ਉਲਟੀ ਕੁਈ ਜੋ ਨਿਕੈ ਅਜੇ ਨਿਕੁਏ ਕੁਲ ਅਫੁਨੀ ਨਹੋ ॥
 ਜੀਤਨ ਤੇ ਸੀਤਾ ਅਓ ਬਿਨਾ ਸੀ ਕੁਏ ਅਸਾਧ ਕੁਏ ਸਾਧ ਪੁਰੀ ਨਹੋ ॥ ਲਾਲਚੀ
 ਲਲੂ ਜਨ ਕੁਪਾਵਨ ਕੋ ਪੁਜ ਕੀਨੇ ਅੰਜਨ ਜਗਤ ਮੇ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀ ਦੀਨ ਹੋ ॥
 ਕਾਟਿ ਮਾਇਆ ਫਾਸੀ ਗੁਰਗਿਰੀ ਹੋ ਮੈ ਉਦਾਸੀ ਕੀਨੇ ਅਨਕੁ ਮਾਫਿ ਸਾ
 ਸੀਪੁ ਅਪ੍ਰਮਰਸ ਕੁਨੇ ਹੋ ॥ ੧੦੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਸ ਸਿਖਿਆਨਾ ਅਸਹੁਰਜ
 ਮੇ ਦਸ ਨੀਹੋ ਤਖਟ ਦਸ ਅਤੀਤ ਹੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਸਗਨ ਨਿਹਕ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਚਤੁਰਬਰਨਮੇਨਪਾਈਅਮੇਬਰਨਤੈਸੋਪਦਵਸਨਮੇਵਸਨਜੋਤਿਯੋਸ਼ਿ
 ਮਿਰਪਗਾਨਬੇਦਸਾਸਤਸਮਾਨੀਖਾਨਗਾਗਾਨਾਦਬਾਦਮੈਨਸਬਦਉ
 ਦੋਤਹੋ। ਨਾਨਾਬਿਜਨਾਦੇਸ਼ਾਦਮਤਿਨਪ੍ਰੇਮਰਸਸਕਸੁਰੀਯਮੇਨ
 ਰੀਧਸੰਧਿਹੋਤਹੋ। ਚਿਸਨਸੀਤੁਲਤਾਸਪਗਸਾਮਪਾਸਨਗਰਮੁਖਿ
 ਸਖਫਨਤੁਲਿਓਤਪੋਤਹੋ। ੨੨੨੨ ਲਿਖਨਪੜਨਤੁਲਿਓਜਾਨੇ
 ਦਿਸੰਤੁਜਊਲਓਕਹਤਸਨਤਹੋਇਏਸਕੇਸਦੇ। ੨੨੨੨ ਦੇਖਤ
 ਅਓਦੇਖੀਅਤਇਤਉਤਦੇਇਹੋਇਹੋਦਤਪ੍ਰਸਾਦਹਾਮਦੇਸ
 ਕੇ। ਖੋਇਖੋਇਖੋਜੀਹੋਇਖੋਜਤਚਤ੍ਰਕੁੰਟਮਿਗਮਤਜੁਗਤਿਜ

ਨਤਪ੍ਰਦੇਸ਼ਕੋ ਗੁਰਸਿਖਸੰਪਿਮਿਸੇਅੰਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰਜਾਮਿਸ੍ਰਮਸਿਦੇਸੇ
ਵਕਨਿਰੰਤ੍ਰਮਦੇਸੇ। ੧੮੮੯॥ ਵੀਪਕਪਤੰਗਸੰਗਪ੍ਰੀਤ੍ਰਿਪ੍ਰੀਤ੍ਰਿ
ਰਹਿਓਇਚੁਦ੍ਰਮਾਚਕੋਰਘਨਚਾਤ੍ਰਕੁਨਹੇਤ੍ਰੇ। ਚਕਈਅੰਤ੍ਰਿ
ਰਜਮਿਮੀਨਾਜਿਓਕਮਲਾਮਲਿਕਾਂਸ੍ਰਮਗਾਨਿਮਿਗਨਦੇ
ਵੇਤ੍ਰੇ। ਤਸੁਤਾਹਿਤਾਮਰੁਕਾਵਨੀਕੁਤਾਚਗਤ੍ਰਿਮਾਇਮ
ਅਉਸੰਸਾਉਦ੍ਰਾਗਮਿਟਤਨਛੇਤ੍ਰਿਓ। ਗੁਰਸਿਖਸੰਗਤ੍ਰਿ
ਮਿਲਾਪਕਪ੍ਰਤਾਪਸਚੇਲੋਕਪ੍ਰਲੋਕਸੁਖਦਾਈਓਤ੍ਰਪੇਤ੍ਰੇ।
੧੮੯੦॥ ਲੋਗਨਮੇਲੋਗਾਚਾਰਾਮਾਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਪਿਯਨਰਸਿਭਨ

ਬੇਠੀ ਹਰਦੁਖ ਦਾਈ ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਬੇਦਮਿਯਾ ਦਾ ਮੇਕ ਕੰਤੁ ਹੋਰ ਕਾਨਜੇ॥ ੫੦੧
ਕੁਸੁਨੀਐ ਨੇਤੈ ਸਾ ਪ੍ਰਤੁ ਮਨ ਮੇਨ ਮਾਨੀਐ॥ ਗਿਆ ਮਾਨਿ ਮਾਨੀਐ
ਜਗਤ ਰੁਗਤ ਬਿਖੇਰ ਗਾਨਾ ਦ ਬਾਦ ਮਤਿ ਮਤਿ ਰੁਜਾਨੀਐ॥ ਗੁ
ਰਸਿਖ ਸੰਗਾ ਤ੍ਰਿਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਜੈ ਸੋ ਤੈ ਸੋ ਨ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਬਿਖੇ ਮਉਰ
ਭਿਰਾਮਾਨੀਐ॥ ਪੁਰਨ ਕ੍ਰਮੁ ਗੁਰ ਪੁਰਨਾ ਰੋਪਾ ਜਉ ਕ੍ਰਮੁ
ਹੋਰ ਮੇਰ ਗਾਰਿ ਦੇ ਨਿਮਤਾ ਨਿਦਾਸ ਹੋ॥ ਸਬਦ ਸੁਗੰਧ ਨਿਦਾਨ ਸਾ
ਸੰਗਿ ਮਿਲ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕਾ ਤ੍ਰਿਗੁਣਿ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨੁ ਹੋ॥ ਪ੍ਰੇਸਰਸ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਪੁਰਨ ਗੁਣਿ ਬਿਸਮਾ ਬਿਸਮਾ ਬਿਖੇ ਮਨੁ ਹੋ॥

ਗਿਆਸਹੈ। ਸਹ ਜਸੁ ਰਾਇ ਚਾਇ ਚਿਤੈ ਤੇ ਮੇ ਅਤੀ ਤਚੀ ਤਸਤਿਗੁਰਸਾਤੁ
ਮਾਤਿਗੁਰਦਾਸਹੈ॥੧੬੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸੁਗਤਿ ਨਿਵਸਾਧੀ ਗਿਰੀ
ਨਾਮਤੀਤਚੀ॥ ਆਸਮੈ ਨਿਰਾਸਹੈ॥ ਨਾਮਨਿਹਕਾਮਧਾਮਾਸਹਜਸੁਰਾਇ
ਰਿਦੈਬਰਤੈਖੂ॥ ਮਾਨਗਿਆਨਕੋਪ੍ਰਗਾਸਹੈ॥ ਸੁਖਮਸੁਖਲਏਕਾਨਹਿ
ਨੇਕਮੇਕਬ੍ਰਹਮ॥ ਬੇਬੇਕਟੇਕਬ੍ਰਹਮਬਿਸਦਾਸਹੈ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਨਿਦਾਨ
ਪਾਖੋਇਹੋਇ॥ ਨਸਤਿਗੁਰਸਤੁਗੁਰਮਤਿਗੁਰਦਾਸਹੈ॥੧੬੪॥
ਮੇਅਤੀਮਾਨਕੋ॥ ਗਿਆਨਤਾਮਾਗਿਆਨਗੁਰਨਿਦਾਗੁਰਦਾਸ
ਕੋਨਾਮਗੁਰਦਾਸਹੈ॥ ਅਹੁਰਕਹਾਵੈਮੀਠਾਗਾਈਸੋਕਹਾਵੈਮਾਟੀਢੀ

ਕਉਂ ਕਹਤੁ ਠੀਹੋਤਉ ਪਹਾਸਹੈ। ਬਾਂਟੁ ਕਹਾਏ ਸਪੁਤੀ ਦੁਹਥਾ ॥ ੪੦ ॥
ਸਹਾਗਾਨਿ ਕਰੀਤੁ ਸੁਰੀਤਿ ਕਾਟਿ ਓਨ ਕਟਾ ਕੋ ਨਾਸ ਬਾਢਰੇ ਕਹ
ਦੁਰ੍ਹੋਰੈ ਅਧੋਰੈ ਸੁਜਾਖੇ ਚੰਦਨ ਸਮੀਪ ਜੈ ਸੇਬਾ ਸਨਾਯਾ ਬਾਸਹੈ।
ਗੁਰਸਿਖ ਏਕ ਮੇਕ ਕਰੋ ਮਨ ਪੂਜ ਸਿਕੋਟਿ ਹੋ ਮਜ੍ਹਾ ਭੋਹਿ ਨਈ
ਬੇਦ ਪੂਜ ਚਾਰਹੈ। ਜੇਹਾ ਸਿਮਾਨਹੀ। ਮਾਨਾ ਮਾਪਿਤ ਮਰਿ ਪਿਸਿਧਿ ਨਿ
ਬੋਝ ਪਤ ਪਸੰਜ ਮਾਇਆ ਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਹੈ। ਨੀਮੰਤ ਪੁਰ ਨ ਬੇਦ ਸਾ
ਸਤਾ ਮਓ ਸਾ ਅਹਿਤਿ ਸੁਰ ਸਰਦੇ ਦਸ ਬਾਧ ਮਾਇਆ ਸਥਾਰਹੈ।
ਕੋਟ ਨ ਕੋਟਾ ਨਿਸਿਖ ਸੰਗਾਤਿ ਮਸਿਖ ਜਾ ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਰਨ ਨੇਤ ਨੇਤ

ਨਮਸਕਾਰੇ॥ ੨੨੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜਗਰਸਿਖ ਮਾਝੇ ਲਾਗੀ ਬਾ
ਛਤ ਸਕਨ ਗੁਰਸਿਖ ਪਗਰੇ ਨਹੈ॥ ਕੋਟ ਨਿਕੋਟ ਨਿਕੋਟਿ ਕਮਲ
ਲਪਤ ਪਾਹ ਸਾਮੀ ਮਿਤ ਚਿਤ ਮਾਨਿਕਾ ਮਧੇ ਨਹੈ॥ ਸੁਰਨਗਨਾ ਬਹੁ
ਖਿਤਿ ਭਰਨ ਅਭਿਕਾਲ ਲੋਗ ਬੇਟਗਿਆ ਮਾਨਓ ਨਮਾਨ ਜੇਲ
ਕੋ ਨਹੈ॥ ਕੋਟ ਨਿਕੋਟ ਨਿਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਅਸਿਖ ਜਾ ਕੋ ਨਮੋ ਨਮੋ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਦੇ ਨਹੈ॥ ੨੨੩॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਏ
ਤਾਪੁ ਮਾਤਿ ਰਾਵਨੀ ਰੁਗਤ ਰੂਪਿ ਚਾਇ ਕੇ ਚਾਇ ਲੋਹੈ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼
ਵਸਲਿ ਦਮਤਿ ਅਸਚਰ ਜਮੇ ਬਰਨ ਤੇ ਬੋਲ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੁ

ਸੁਗਲੇਹੈ। ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਨਿਵਲੀ ਨਜਲਮੀ ਨਗਤਿ ਮਰਸਾਮੀ ॥ ੧੦੨ ॥
 ਤਕੇਰ ਸਿਕਰਸੀ ਲੇਹੈ। ਸੋਰਾ ਨਿਪਿ ਸੋਢਕੇ ਟਿਓ ਟਿਲੇ ਟਿਕੇ ਲੁਭਿਤੇ
 ਟਿਛੁ ਬਿਛੁ ਹਛਿ ਖਛੁ ਬਿਕੇ ਛਕੀ ਲੇਹੈ। ੧੦੩ ॥ ਗੁਰਗਿ ਪਟੇ ਕਮੇ ਕਰੇ
 ਮਕੀ ਮਕਥਕਥਾ ਗੁਰਗਿ ਸਿਖਸਾਧਸੀ ਗਿ ਮਹਿ ਮਾਰੋ ਪਾਟੁ ਈ। ਟੇਕੁ ਛ
 ਮਕਾਰ ਕੇ ਬਿਥਾਰ ਕੇ ਨ ਪਾਰਾ ਵਾਹੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਾਧਿ ਗਤਿ ਸਮਾਦ
 ਟੀ। ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਸਾਧਸੀ ਗੇ ਮੇ ਨਿਵਾਸ ਦਸਨ ਦਾ ਨਮਤਿ ਮ
 ਪਾਨਜਤਾ ਵਟੀ। ਸਾਤਿ ਗੁਰਗੁਰਗੁਰਗੁਰ ਸਿਖਸਾਧਸੀ ਗਤਿ ਚਿਤਿ ਪੇਤ
 ਜੋਤਿ ਵਾਕੀ ਵਾਹੀ ਬਨਿ ਮਾਟੁ ਟੀ। ੧੦੪ ॥ ਪਦਨ ਹਿ ਪਦਨ ਮਿਲਤਨ

ਹੀਪੇਖੀਆਇਸਲਿਲੇਸਲਿਲਮਿਲਤਨਪਹਿਚਾਨੀਐ। ਜੋਤੀਸਿਨ
ਜੋਤਿਹੋਤਤਿਨਰਿਨਕੈਸੇਕਰਿਰੁਸਮਾਹਿਰੁਸਮਸਮਾਨੀਕੈਸੇਜ
ਐਐਸੇਪੈਰਤਤਮੇਲਖੇਲਹੋਤਪਿਰਪ੍ਰਾਨਬਿਛੁਰਤਪਿਰਪ੍ਰਾਨ
ਕੈਸੇਉਨਮਾਨੀਐ। ਅਪਿਗਤਿਗਤਿਅਤਿਬਿਸਮਚਰਜਮੇਰਿ
ਆਨਪਿਅਨਾਗਮਿਤਿਕੈਸੇਉਰਾਮਾਨੀਐ। ੨੮੫ ਚਰਕੀ
ਟਸਾਤੁਦੀਪਮੇਨਨਵਖੰਗੁਬਿਖੈਦਹਦਿਸਿਦੇਖੀਐਨਬਨਗਿਹ
ਜਾਨੀਐ। ਲੋਗਬੇਦਰਿਅਨਉਨਮਾਨਕੈਰਾਦੇਖਿਓਜਾਨਿਓ
ਸੁਰਗਪਾਇਆਲਮਿਤਮੰਰਲਨਮਾਨੀਐ। ਰੂਤਅਉਰੁਦਿਖ

ਨ ਬੂਤਮਾਨ ਚਾਰੋ ਜੁਗ ਚੜ੍ਹ ਬਰਨਖਟ ਦਸ ਨਾਮਿ ਮਾਨੀਐ ॥ ਗੁਰਸਿ ५੦੪
 ਖਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਜੈ ਸੋ ਤੈ ਸੋ ਅਉਰ ਠਉ ਰਸੁ ਨੀਐ ਲਪਰਿ
 ਚਾਨੀਐ ॥ ੨੦੦ ॥ ਓਖ ਮੇ ਪਿਉ ਖਰਸ ਰਸ ਨਾਰਹ ਤੁਹੇ ਇਚੰਦ ਨ ਸੁਖ
 ਸਤਾਸ ਨਾਸ ਕਾਨਹੋ ਤਹੈ ॥ ਨਾਦ ਬਾਦ ਸੁਗਤਿ ਬਿਹੁਨ ਬਿਸਮਾਦ ਗਤ
 ਬਿਬਿਧਿ ਬਰਨ ਬਿਨੁ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟੁ ਜੋ ਤਿਹੈ ॥ ਪਾਗਸ ਪ੍ਰਸਨ ਸਪ੍ਰਸਥਿ
 ਸਨ ਸੀਤ ਕੁਚ ਨਹੀ ਨ ਪਰਾਮਉ ਖਦੀਉ ਵੇਰੈ ॥ ਜਗਹਿ ਪੰਚ
 ਦੇਖ ਨਿਰਦੋਖ ਮੋਖ ਪਾਵੈ ਕੋ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜ ਸੀਤੋ ਖਹੈ ਹਉਇਅ
 ਫੇਤਹੈ ॥ ੨੦੧ ॥ ਨਿਹ ਫਲ ਜਿਹ ਬਾਹੈ ਸਬਦੁ ਸੁਆਦੁ ਹੀ ਨਨਿ

ਹਫਲ ਸ਼ਰਤਿਨਾ ਮਨਹ ਦੁਨਾ ਦੇਹੈ। ਨਿਹਫਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ੁ ਮਾਪਾ ਮਾਪੁ
ਦੇਖੀ ਅਤਫਲਾ ਸੁਨਹੀ ਬਾਸੁ ਪ੍ਰਮਾਦੇਹੈ। ਨਿਹਫਲ ਕਰਗੁਰੁ
ਰਸਪ੍ਰਸ ਬਿਨੁਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਬਿਨੁਪਗਾ ਬਾਦੇਹੈ। ਗੁਰਮੁਖ
ਅੰਗਿ ਅੰਗ ਮੰਗ ਸੁਬੰਗ ਨਿਵਸ ਬਦਸੁਰਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਸ
ਦਿਹੈ। ~~ਕਰਕ~~ ਪ੍ਰਸਾਦ ਮਾਨਖ ਦੇਹਾ ਮਤਿ ਰਿਅਤਿ ਇਹੈ ਸਬਦੁ
ਗਤਿ ਕੋ ਬਿਬੇਕੁ ਅਬਿਬੇਕੁ ਹੈ। ਪਸਹਾਰਿਹਾਉ ਕਹਿਓ ਸੁਨਿਓ
ਮਨੁ ਸਜਨ ਮਓ ਪਦੇਸ ਰਿਦੈ ਟੇਕੁ ਹੈ। ਪਸੁਆਸ ਬਦਹੀ ਨਜਿ
ਹਬਾਨ ਬੋਲਾ ਸਕੈ। ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਬੋਲੈ ਬੁਢਨਾ ਮਨੇਕੁ ਹੈ। ਸਬਦੁ

ਸੁਰਤਿ ਸੁਨਿ ਸਮਝੁ ਬੋਲੈ ਬਿਬੇਕੀ ਨਾ ਤੁਰਾ ਅਚੇਤ ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਹੁਮੈ ਏਕੈ ਹੀ॥ ੫੦੫
 ੧੨੦੩॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਹੀ ਨ ਪਸੁ ਆਪਾ ਵਿਰੁ ਦੇਹ ਪ੍ਰਭਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰ
 ਵਾਹ ਕੋ ਸੁਆਉ ਹੀ॥ ਗੋਬਰ ਗੋਮੁਕੁ ਸੁਤ ਪ੍ਰਮਾਪਾ ਵਿਰੁ ਭੁਏ ਮਾਨਸ ਦੇਹੀ
 ਨਿਖਿਧਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਮਾਪਿ ਆਉ ਹੀ॥ ਬਚਨ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਸਾਧਨ ਕੋ ਸਾ
 ਧਰੁ ਏਅਧਮਾ ਅਸਾਧ ਖਲ ਬਚਨ ਦੁਰਾਉ ਹੀ॥ ਨਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ
 ਰਸਿ ਕਰਸਾਇ ਨਹੁ ਏ ਮਾਨਸਾ ਬੋਖੈ ਧਰਾ ਬਿਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਉ ਹੀ॥ ੨੦
 ੧੨੦੪॥ ਪਸੁ ਖਾੜਿ ਖਾਤੁ ਖਲ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਹੀ ਨ ਮੋਨ ਕੋ ਮਹਤੁ ਮੁਪੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਪ੍ਰਵਾਹ ਜੀ॥ ਨਾਨਾ ਮਿਸ੍ਰਾਨ ਪਾਨ ਮਾਨਸ ਮੁਖ ਰਸਨਾ ਸੀਲੀ ਹੋਇ ਸੋਈ

ਕੁਲੀਤਾਹਿਜੀ। ਬਚਨਬਿਬੇਕਟੇਕਮਾਨਸਜਨਮਫਲਬਚਨਬਿ
 ਨਪਸਪ੍ਰਮਿਤਿਆਹਿਜੀ। ਮਾਨਸਜਨਮਗਤਿਬਚਨਬਿਬੇਕਟੀ
 ਨਬਿਖਧਰਾਬਿਖਮਚਕਤਾਚਿਤਚਾਹਿਜੀ। ੨੪੫॥ ਵ੍ਰਸਨਧਿਆਨ
 ਬ੍ਰਹਮਾਪੇਦ੍ਰਿਗਨਹੁਇਸ੍ਵਰਨਬ੍ਰਹਮਾਪੇਮਧੁਰਬਚਨਕੋ
 ਸੀਰਾਮਸਮਾਗਮਬਿਰਹਾਬਿਖਮਾਪੇਜਿਹਬਾਕੋਪਾਰਸਪ੍ਰਸਾਮੰਕਮਸ
 ਕੀਰਚਨਕੋ। ਸਿਹਜਗਦਨਬਿਰਹਾਬਿਖਮਾਪੇਚਰਨਹੁਇਪ੍ਰੇਮ
 ਰਸਬਿਰਹਸ੍ਵਰਾਹੁਇਸਚਨਕੋ। ਰੋਮਰੋਮਬ੍ਰਹਮਾਪੇਕੋਬਿਰਹ
 ਨਕੁਟੀਸੀਸਾਜਿਉਬਹੀਰਪੀਰਪ੍ਰਬਲਤਚਨਕੋ॥ ੨੪੬॥ ਕਿੰਚਤਕਦ

ਛਾਡਿ ਪਾਬ ਦਨ ਅਨੁਪਰੁ ਪਾਆਤਿ ਅਸਚਰ ਜਮੇਨ ਇਕ ਕਹਾਈ ॥ ੫੦ ॥
ਮੇਲੇ ਚਨ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਮੇਤਨ ਕਤਾਰ ਕਾ ਸਿਆਮਾ ਮਤੁ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਬਿ
ਬਾਤਿ ਲਬਨ ਤਾ ਬਨਾਈ ਹੈ ॥ ਕੋਟ ਨਿਕੋਟਾ ਨਿਛਾ ਗਤਿ ਲਛਪੁ
ਤਛਾਹ ਕੋਟ ਨਿਕੋਟਾ ਨਿਸੋਭ ਲੋਕੁ ਲਲਚਾਈ ਹੈ ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹ
ਮੰਡੁ ਕੋਨਾ ਇਕ ਕੀਨਾ ਇਕਾ ਭੁਈ ॥ ਤਿਲ ਕੋਤਿਲ ਕਾਸੁ ਬਨਾਇ ਕਾ
ਸਿਟਾਈ ਹੈ ॥ ੨੦੧ ॥ ਸੁਪਨਾ ਚਰਿਤ੍ਰਾ ਚਿਤ੍ਰ ਬਾਨ ਕਾ ਬੇਨ ਬਾਚਿਤ੍ਰ ਪ
ਦਨ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਾਜਮੇਰੈ ਆਏ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਮਾਦਿ ਮਾਸਲਾ ਲਲੇ
ਚਨ ਬਿਸਾਲ ਮੁਖ ਬਚਨ ਰਸਾਲਾ ਮਧਮ ਪੁਰਪੀਅ ਏ ਹੈ ॥ ਸੋਕੁ

ਤਸਿਜਾਸਨਾਬਿਸਾਲਏਅਕਿਮਾਲਪ੍ਰੇਮਰਸਬਿਸਮਹੁਇਸਹਜਸ
ਮਾਏਹੀ। ਦੁਰਿਕਸਬਦਸਨਿਅਖੀਆਉਪਾਰਿਗਈਭੁਈਜਲ
ਮੀਨਗਾਉਥ੍ਰਹਜਗਾਏਹੀ॥੨੦੮॥ ਦੇਖਬੇਕਓਇਸੁਦੁਸਦਿਖ
ਇਬੇਕਓਕੇਸੇਪ੍ਰਾਅਦ੍ਰਸੂਦੇਖੀਟੇਇਖਾਈਐ। ਕਾਰਿਬੇਕਓ
ਗਤਿਹੈਨਕੇਸੇਗਨਨਿਧਿਗੁਨਸੁਨੀਐਸੁਨਾਈਐ। ਅਨਮੋਨਗਰ
ਮਤਿਗੁਰੂ। ਤਿਸੇਨਮਨਾਨਿਹਚਲਹੁਇਨਊਨਮਨਲਿਵਲਾਈਹੈ।
ਅਗਿਅਰਿਭੁਗਰੰਗਹੁਪ੍ਰਕਾਸਹੀਨਦੀਨਕੇਸੇਬਹੁਨਾਇਕਾਕੀ
ਨਾਇਕਾਕਹਾਈਐ॥੨੦੯॥ ਬਿਰਹੁਬਿਓਗਰੇਗੁਦੀਖਤਹੁਇਖਿ

1
ਗੁਰੀ ਕਹਤ ਸੀ ਦੇਸ ਪਾਥਿ ਕਨ ਪੈ ਉਸਾਸ ਤੇ। ਵੇਖਹੁ ਤਿਹ ਦੁਜੋ ਨਿਪੇ ॥ ੫੦ ॥
ਮਕੇ ਪਰੇ ਵਾਪੁ ਕਰਨਾ ਰਿਟੁ ਟਿਤਾ ਅਕਾਸ ਤੇ। ਤੁਮਤ ਉਚਤੁ ਦਸਾ ਬਿ
ਦਿਆ ਕੇ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਾਮਾਤ੍ਰੀ ਅਨਛਰਾ ਵਹੁ ਬਿਰਹਹਿ। ਤ੍ਰਾਸ ਤੇ।
ਚਰਨ ਬਿਖੁਖ ਦੁਖ ਤਾਰਿ ਕਾਚ ਮਤ ਕਾ ਰਹੇ ਰਤ ਹਿਰਾਤੁ ਹਾਦਿ ਦਸ
ਪ੍ਰਗਾਸ ਤੇ। ੨੨੫ ॥ ਜੋਈ ਪ੍ਰਾਮਾਤ੍ਰਾ ਦੇ ਤਾ ਹਿ ਦੇਖਾ ਮੁਖਿ ਦੇਖਾ ਦੇਖਾ
ਪਾਵਿ ਸੁਦ੍ਰੁਸਮਿ ਨਿਸ਼ੇਰਾ ਦੇ ਸੁਹਾਵਈ। ਜੋਈ ਪ੍ਰਾਮਾਤ੍ਰਾ ਦੇਖਾ ਮੁਖਿ
ਚਨ ਸੁਨਾ ਦੇ ਤਾ ਹਿ ਸਬ ਦਸੁਰਾਤਿ ਗੁਰਗਿਆਨ ਓਪਾ ਜਾਵਈ।
ਜੋਈ ਪ੍ਰਾਮਾਤ੍ਰਾ ਦੇ ਦਹਾਇਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਤਾ ਹਿ ਸਈ ਗੁਰਨਾਇਕ

ਕੀ ਨਾਇਕ ਕਹਾਵਈ॥ ਜੋਈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਿਹਜਾ ਸਨਾਮ ਲਾਵੈ
ਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬੀਸ ਕ੍ਰਮ ਪੀਓ ਪੀਆ ਵਈ॥ ੨੨੨॥ ਜੋਈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
ਵੈ ਤਾ ਹਿ ਸ੍ਰੀ ਤਾ ਕੇ ਸੁਹਾਵੈ ਸੋਈ ਸ੍ਰੀ ਵੀ ਕਹਾਵੈ॥ ਛ ਬਿਕਛ ਬੀ ਲੀਯੋ
ਜੋਈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵੈ ਤਾ ਹਿ ਬਾਨ ਕਥਾ ਬਨਾਵੈ ਸੋਈ ਬਨ ਤਾ ਕਹਾਵੈ
ਰੰਗ ਮੇਰੀ ਲੇਹੈ॥ ਜੋਈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵੈ ਤਾ ਕੇ ਸਰੋ ਕ੍ਰਮ ਨਾ ਪੁਜਾਵੈ
ਈ ਕ੍ਰਮ ਨਾ ਕਹਾਵੈ ਸੀਲ ਕੇ ਸੁਸੀਲੀ ਹੈ॥ ਜੋਈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵੈ ਤਾ ਹਿ
ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਲੇ ਪੀਆ ਵੈ ਸੋਈ ਪ੍ਰੇਮ ਨੀ ਕਹਾਵੈ ਰਸਿ ਕਰ ਸੀਲੇ ਹੈ॥ ੨੨੩॥
ਅਥ ਕਹਾਓ॥ ਰੰਗ ਸੋਗ ਸੇਤ ਰੂਪ ਹੁਇ ਕਿਤ ਨ ਸਰੁ ਕਟੁ ਕਭੁ ਏ ਪਤੀ

ਨਿਖਾਇ ਬਿਦੇ ਸਤੋ ॥ ਬਿਰਹਾ ਮਗਾਨਿ ਜੇ ਸਵਾਨਾ ਸੁਖਿ ਸਨਹੁਇ ॥ ੫੦੮ ॥
ਬਿਰਹਨੀ ਭੁਖ ਭੋਖਾ ਬਿਖਾ ਮਾਸਿ ਦੇ ਸਤੋ ॥ ਬਿਰਹ ਬਿਓਗਾ ਰੋਗਾ ਲੇਖਣੁ
ਤਾਛਟੀ ਰੁਦਨ ਕਰਤਾ ਬਿਖੇ ਮਾਤਾ ਮਾਮ ਦੇ ਸਤੋ ॥ ਬਿਰਹ ਉਸਾਸ
ਨ ਪ੍ਰਗਾਸਨ ਦੁਖਿ ਤਗਾਤਿ ॥ ਬਿਰਹਨੀ ਕੈ ਸੇਜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ
ਤ੍ਰੇ ॥ ਪੁਰ ਬਸੀ ਜੋਗਾ ਮਿਲਿ ਸੁਜਨ ਸਗਾਈ ॥ ਜੇ ਤੁਮਿ ਮਰਤੁ ਸੁ
ਨਿਸਾਨਿ ਸੁਦਨ ਸਿ ਦੇ ਸਕੈ ਬਿਬਿਖਿ ਸੋ ਬਿਦਾਹੇ ਮਿਥਿ ॥ ਦਿਸੁਦਸ
ਲਿਵ ਬਿਦਾਇ ਮਾਨਾ ਪਿਆਮਾਨ ਰਸ ਰੂਪ ਰੰਗ ਭੁਸਕੈ ॥ ਦਿਨੁ ਮੈਨਾ ਸਮੇ
ਸੁਤਿ ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕਾ ਮਾਤਾ ਮਾਰਿ ਮਾਨ ਪ੍ਰਮਾਤਾ ਪ੍ਰਦੇਸਕੈ ॥

ਗਿਆਨਾਂ ਨਾਮਾਨਸਿਮਰਨਉਲੰਪਾਇਕੜਹੋਇਪ੍ਰੇਮਰਸਬਸਿਹੋਤੁ
ਬਿਸਮਾਮਨੋਸਕੋ॥੩੫॥ ਏਕਸੈਅਧਿਕਏਕਨਾਇਕਾਮਨੋਕਾ
ਕੇਦੀਨਕੇ॥ ਇਆਨਹੁਇਸ਼ਿਪਾਲਾਸ਼ਿਪਾਧਾਰੀ॥ ਸਜਨਿਚਨੀ
ਸਾਸਿਪ੍ਰੇਮਰਸਾਮਉਸ੍ਰੀਅਬਲੇਅਧੀਨਗਾਤਿਬੇਨਤੀਉਚਰੀ॥
ਜੋਈਜੋਈਆਗਿਆਹੋਇਸੋਈਸੋਈਆਨਿਜਾਨਹਾਥਜੋਰਾਮ
ਭਾਗਹੋਇਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ ਭਾਵਨੀਭੁਗਤਿਭਾਇਚਾਇਕੈ
ਲੋਭੁਜਓਸੁਲਜਨਮੁਪੀਨਿਆਜੁਮੇਰੀਬਾਰੀ॥ ਭਾਵਪ੍ਰਿਤੁ
ਪਤਰੀਮੈਜਨਕਤਾਰਕਾਸਿਮਾਮਤਾਕੋਪ੍ਰਿਤੁਬਿਬਤਿਲੁਤਿਲੁ

408

ਉਮਨੇਕਕੋ ਬਿਬੇਕਪ੍ਰਗਟਾਏਹੈ॥੨੨॥ ਸਤਿਬਿਨੁਸੰਜਮੁਨਪਤਿਪੁਜ
ਹੋਇਸਚਹਿਨੁਸੋਚਨਜਨੇਉਜਤਹੀਨਹੈ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਦੀਖਿਆਰੀ
ਆਨਬਿਨੁਸੁਸਨਧਿਆਨਭਾਉਬਿਨੁਗਤਿਨਕਥਨੀਭੁਭੀਨਹੈ
ਸਾਂਤਿਨਸੀਖਬਿਨੁਸੁਖਨਸਹਜਬਿਨੁਸਬਦਸੁਰਤਿਬਿਨੁਪ੍ਰੇਮਨ
ਪ੍ਰਬੀਨਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਬੇਕਬਿਨੁਹਿਰਦੈਨਦੇਕਟੇਕਬਿਨੁਸਾਧਸੀ
ਗਤਿਨਰੰਗਲਿਦਲੀਨਹੈ॥੨੩॥ ਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਰਸਲ
ਭਿਤਹੁਇਤਰਨਕਮਲਤਾਹਿਜਗਮਧਕਰੇਹੈ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਸਬਦਧ
ਨਿਸੁਨਿਗਦਗਦਹੋਇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਤਾਹਿਜਗਤਉਪਾਧਿ

ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਕ੍ਰਿਪਾਗੁਰਦਾਦਿਆਨਿਧਾਨਾ [ਬਨਿਧਾਨਦਾਨਦੇ ੫੧੦
ਖਦੁਖਹਰਿਹੈ। ਸ੍ਰੀਗਾਥੁਦਾਸੁਦਾਸਨਦਾਸਾਨਦਾਸਤਾਸਨਇੰਦੁ
ਵਿਗ੍ਰਹਮਾਦਿਸਮਸਰਿਹੈ। ੨੧੯੧ ਜਬਤੇਪ੍ਰਾਗੁਰਚਰਨਿਸੁਲਾਮ
ਦੇਚਰਨਸਰਨਿਚਰਨਕਮਲਲਿਦਸਕਲਸੀ। ਰਹੈ। ਚਰਨਕਮ
ਲਮਕਰੰਦਚਰਨਾਮਿਤਕੈਚਾਹਤੁਚਰਨਰੇ। ਸਕਲਅਕਾਰਹੈ।
ਚਰਨਕਸਲਸੁਖਸੰਪਟਸਹਜਪਾਹਿਨਿਹ। ਲਮਾਤਿਪ੍ਰਮਰਥ
ਬੀਚਾਰਹੈ। ਚਰਨਕਮਲਗਰਮਾਹਿਮਾਅਗਾਧਿਬੋਧਿਨੇਤ
ਨੇਤਨੇਤਨਮੋਕੈਨਮਸਕਾਰਹੈ। ੨੨੦ ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਜਬਤੇਰਿ

ਦੈ ਬਸਾਏ ਤਬ ਤੇ ਅਸਾ ਬਿਰਾਚਿ ਤਿਅਨ ਤਨ ਧਵਈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਕਰੰਦ ਚਰਨਾ ਮਿਤ ਕੈ ਪਾਪਾਤਿ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਹਜ ਸਾਧਵਈ ॥ ੨੨ ॥ ਬ
ਰੀ ਬਹੁਨਾਇ ਕਰੀ ਨਾਇ ਕਾ ਪਿਆਰੀ ਕੇਰੀ ਪੋਹੀਆ ਨਿਪੁ ਬਲਹ
ਇਨਿ ਨਾਨੈ ਨਿਛਾਇ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਨੀਪਾਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾਇ ਲੀਪ੍ਰਾ ਮਾਮਗਮ
ਕੀਨਿ ਦ੍ਰੁਕੈ ਨਿਰਾ ਦ੍ਰੁਕੈ ਸੋਈ ਨ ਰੇ ਭਾਇ ਕੈ ਸਖੀ ਹੁਤੀ ਜੋਤੁ ਬੀ
ਰੁਈ ਗਈ ਸੁਖਦਾਇਕ ਪੇਜ ਹਾਕੇ ਤਹੀ ਲੇ ਰਾਖੇ ਸੰਗ ਮਸਤਕਿ ਮੇ
ਸੁਪਨ ਚਾਰਿ ਰੰਮੇ ਮਿਤ੍ਰ ਹੀ ਮਿਲਿ ਨ ਦੀਨੀ ਜਾ ਰੂਪ ਜਾ ਨੀਨ
ਨਿਬਰੈ ਬਿਹਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਰੂਪ ਹੀ ਨ ਕੁਲ ਹੀ ਨ ਰੂਹ ਹੀ ਨ ਜਿਸ

ਨਹੀਨ ਸੋਭਾ ਹੀ ਨ ਭਾਗ ਹੀ ਨ ਤਪ ਹੀ ਨ ਬਾਦ ਹੀ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨਹੀਨ ਸਬਦ ॥ ੫੧੨ ॥
 ਸਗਤ ਹੀ ਨ ਬੁਧਿ ਬਲ ਹੀ ਨ ਸੁਪੇਹ ਸਤ ਨ ਪਾਦ ਹੀ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਹੀ ਨ ਗਤ ਹੀ
 ਨ ਭਾਇਓ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੀ ਨ ਚਿਤੁ ਹੀ ਨ ਬਿਤੁ ਹੀ ਨ ਸਹਜ ਸੁਭਾ ਹੀ ॥ ਅੰਗ
 ਅੰਗ ਹੀ ਨ ਟੀਨਾ ਧੀ ਨ ਪ੍ਰਾਚੀ ਨ ਲਗ ਚਰਨ ਸਗ ਨਿਕੇ ॥ ਪ੍ਰਾਤਿਗੁਣਿ
 ਰਵ ਹੀ ॥ ੫੧੩ ॥ ਜਨ ਨੀ ਸੁਤ ਹੀ ਬਿਖੁ ਦੇ ਤੇ ਤੁਕੁ ਚਿਨਕਾ ॥ ਪਰਮੁਖੇ
 ਖਗੁਰਾਮਾ ਕੁਕਰ ਕੈ ਸੇਰਾ ਖੀਮੇ ॥ ਕਤੀ ਮਾਝੈ ਬੈਰ ਨ ਦਕ ॥ ਕੈ ਸੇ ਪਾਏ
 ਪਾਹੁ ਮਾਝਾ ਮਾਝੈ ਬਾਟ ਪਾਰੈ ਕਾਪੇ ਦੀ ॥ ਸੁਖੀ ਮੇ ॥ ਯੇ ਤੇ ॥ ਖਾਇ ਬਾ
 ਏ ਕਉ ਨ ਧਾਇ ਰਾਖਿ ਨ ਗੁਰੂ ਦੇ ॥ ਮਨਿ ਮਾਝੈ ਪੁਛੈ ਕਉ ॥ ਸਾਖੀ ਮੇ ॥

22

ਇਸੰਦੁਹੁਇਸਮਣੇਨਾਹੀਜੀ॥ ਜੈਸੇਬਿਖਆਪਰਤੁਜੈ ਨਬਿਖਾਬਿ
ਅਮਕਉਆਹਿਨਿਜਿਬਾਦਨਾਬਿਖਲਪਟਾਹੀਜੀ॥ ਜੈ॥ ਨਿਰਪਾਤੁ
ਸੁਪਨੰਦੁਰੇਖਾਰੀ॥ ਇਗੁਗੁਮੁਖਿਜਗਤਮੇਕੁਮੀਮਟਾਹੀਜੀ॥
ਧਾਇਹੁਇਬਪੁਲਾਬਾਇਮੰਤੁਲਾਫਿਰੈਤਉਕਹਾਏਸਨਕੀ॥
ਭੈਜਾਗਿਜਗਤਿਜਾਨੀ॥ ਮੇ॥ ਕੂਪਜਲਗਰੋਬਾਪੇਦਿ॥ ਭੈਨਹੁਇ
ਸਮੰਦੁਰੀਲਹੁਇਉਤੈਨਖਗਾਪਾਤਿਉਨਮਾਨੀ॥ ਮੇ॥ ਸਬਿਲਧੇ
ਦਿਨਜੋਗਿਸੁਰਗੁਫਾਕਹਾਏਸੁਪਹੁਇਚਿਰੰਜੀਵਦਿਖਿਅਨਬਿਲਾ
ਨਾਮੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤ੍ਰਿਗੁਨਾਮਤੀਤਚੀਤੁਹੁਇਨਾਤੀ॥ ਹੁਉਮੇਧੇ

ਵਿਹੋਇਹੋ ਤੇਰਾ ਮਧੇ ਨਾਨਾ ਮੈ॥ ੨੨੦ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਖਤੁ
ਸਿਖ ਸੰਤਿ ਮਿਲੇ ਮਾਤਮ ਅਵੇਸ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ॥ ੩ ॥
ਤੂੰ ਮਿਲਤੁ ਸੁੰਤ ਬੰਦ ਮੁਕਤ ਹਸਤੁ ਇਪਾਰ ਸਕੈ ਪਾਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਹੈ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਜੈ ਸੇਈ ਪਕੈ ਦਿਪਤੀ ਹੈ ਹੀ ਗਏ ਪੀਤ
ਤਾ ਮਾਧੋ ਮਾ ਪਾਚੀ ਨਹੈ ॥ ਚੰਦ ਨ ਬਨਾਸ ਪਤੀ ਬਾਸ ਨਾ ਮੁਕਾਸ
ਗਤਿ ਚੰਦ ਬਰਨਜ ਨ ਕੁਲਾ ਮਕੁਲੀ ਨਹੈ॥ ੨੨੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਤਿਰਿਦੇਸ ਤੇਰੁ ਪਦੇ ਪੈਦਿ ਗਾਸਾਤਿ ਨਾਮਾ ਜਿਹ ਬਾਕੈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪਦੇ
ਹੈ॥ ਸਬਦੁ ਬਿਬੇਕ ਗਤਿ ਸੁਵਨ ਸੁਰਤਿ ਨਾਦ ਨਾ ਸਕਾ ਸੁਰੀਸ

ਸ੍ਰੀਆਪਨਾਮਾਘਾਏਯੋ। ਸੀਤਿਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤਹਸੁਮਾਸ਼ਿਤਸਾਤਿਪਰ 493
 ਸਪ੍ਰਸਿਹੋਇਪਾਰਸਾਤਿਪਾਏਯੋ। ਸਾਤਿਰੁਪਸਾਤਿਨਾਮ੍ਰਿਤਰਹਿ।
 ਆਨਪਿਅਮਾਨਗੁਰਸਿਖਸੰਪਿਮਿਨੇਅਲਪਨਾਏਯੋ।
 ਆਤਮਤ੍ਰਿਬਿਧੀਜਤ੍ਰਕਤ੍ਰਮੇਇਕਤ੍ਰਭੁਏਗੁਰੁਤਿਸਾਤਿਰੁ
 ਹਰਨਮਨਮਾਨੇਯੋ। ਜਗਜੀਵਨਜਗਜਗਜੀਵਨਮੇਪੁਰਨਤ੍ਰੁ
 ਮਰਿਅਮਾਨਪਿਅਮਾਨਉਰਮਾਨੇਯੋ। ਸੁਖਮਸੁਖਲਾਨਵੇਕਹੀ
 ਅਨੇਕਮੇਕਰੋਰਸਰੋਬੰਸਗਾਤਿਪ੍ਰੇਮਪਹਿਚਾਨੇਯੋ। ਕਾਰਨ
 ਮੇਕਾਰਨਕੁਨਾਚਿਤ੍ਰਮੇਚਿਤੇਰੋਜੰਤ੍ਰਪੁਨਜੰਤ੍ਰੀਜਨਕੇਜਾਘਰ

ਨੇਹੈ॥ ੨੩॥ ਨਾਇਕ ਹੋਏ ਕੁਮਾਰ ਨਾਇਕ ਮਾਸੁਤਾ ਕੈ ਕੈ ਕੈ ਕੈ
ਕਾ ਕੈ ਪਾਂਚ ਪਾਂਚ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ॥ ਏਕੈ ਕੈ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ ਚਾਹਿ ਚਾਹਿ ਨਾਇ
ਕੈ ਕੈ ਕੈ ਨਾ ਤੀਵੁ ਇਪਨਤੀ ਪੁਸੁਤ ਹੋ॥ ਤਾਹੁ ਤੇ ਅਨੇ ਪੁਨਿ ਕੈ
ਕੈ ਪਾਂਚ ਪਾਂਚ ਤਾ ਤੇ ਚਾਹਿ ਚਾਹਿ ਸੁਤ ਸੀਤਾ ਤੀ ਸੀਤੁ ਤੇ ਲੈ ਰਿਝੇ
ਠਾਮਾ ਠਾਮੁ ਤਾ ਸੁਤਾ ਸੁਤਾ ਮਾਠਾ ਸੁਤਾ ਮੇ ਸੋ ਪ੍ਰਦਾ ਕੈ ਸੋ ਰਿਝੇ
ਤੋ॥ ੨੪॥ ਏਕੁ ਮਨੁ ਮਾਠਾ ਖੰਡੁ ਖੰਡੁ ਪਾਂਚ ਟੁਕ ਟੁਕ
ਰਿਫਾਰਫ ਰਿਝੇ ਇਫਾਰ ਹੋ॥ ਤਾਹੁ ਤੇ ਪਈ ਸੇ ਅੰਧੇ ਪਈ ਸੇ
ਪਾਂਚ ਟੁਕ ਟੁਕ ਟੁਕ ਮਾਸੇ ਚਾਰਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਦਾਰ ਹੋ॥ ਮਾਸੇ

ਹੈ ਅਕਾਸਾ ਹੀ ਜਾਰੀ ਰੂਪਿ ਜੀ ਰੀ ਮੇ ਰਾਖੀ ਅਤਾ ਮਾਨਿ ਕੈ
ਸੇ ਗਜਰਾ ਗਹ ਬਰ ਬਨ ਮੇ। ਇਨ ਕਾ ਸਿਹੁ ਇਸ ਹਾਵਤ ਕੋ
ਕੁਸਾਹੀ ਮਾ ਕੈ। ਜੈ ਸੇ ਬਿਖਾ ਮਾਧਰ ਬਿਖਾ ਮਥਿਲੇ ਪਤਾਲ
ਗਹੇ ਸਾਪ। ਰਾਤਾ ਹੀ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਦੀ ਕਾਨਿ ਕੈ। ਜੈ ਸੇ ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਪੁਤ੍ਰਿ
ਕੁਮਤ ਚੰਦ ਸਾਚੇ ਤ ਨਿਹ ਦ ਨ ਹੋਤਾ ਮਾਤਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਗੀ ਮਾਨ ਕੈ
ਕੁਸਾ। ਫਲਾਨਾ ਚਾਰਿ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿ ਬਿਸਾ ਮਧਾ ਚਿਤ੍ਰ ਪਨਏ ਕੀ ਮਨ
ਕੁਭਾਤਿ। ਮਨਿ ਕਪੂਕਾਰ ਹੈ। ਸੋਚ ਨ ਮੇ। ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟ ਸ੍ਰੁਵਨ ਮੇ ਸੁਗਤਿ
ਰਾਖੀ ਨਾ ਮਕਾਸੁ ਬਾਸ ਰਸ ਰਸਨਾ ਉਚਾਰੈ। ਮਾਤ੍ਰਿ ਨਿਰੀ

ਸੋ ਤੇ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ਵਿਖਾਸੀ ਚਾਰੈ॥ ਅਨਾਚਰਿ ਤਾਚਿਤੁ ॥ ੪੧੫
 ਜਾਨੀ ਮੇਚਿ ਤੇਰੇ ਕੋ ਸੋ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨਾਮੋ ਨਾਮੋ ਨਾਮਾ ਸਾਧੁ॥
 ਮਾਇਆ ਛਾਇਆ ਪੰਚ ਦੂਤ ਭੂਤ ਉਦਮਾਟ ਠਟਪੁਟਪਟਪਟਿਕੁ •
 ਮੇਸਰਾਗ ਮਨੇ ਕਹੈ॥ ਅਉਧਾਪ ਲਪਟਿਕਾ ਨੁਗਾਇ॥ ਜੀਤਾ ਮਾਸਾ
 ਸਹਿਤ ਰੰਗ ਮੇਨਾ ਤਿਸ ਨਾ ਕੀਟੇ ਕਹੈ॥ ਅਨਮਨਸਾ॥ ਸਿੰਗਾ ਪਾਦੁਤ
 ਚੜ੍ਹੀ ਟਾਢਿ ਨ ਕੀਏ ਪੰਡਿਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰਿਜਾ ਦਏ ਕਹੈ॥ ਅਪਿਕੈ ਬਿਅਮ
 ਪਿਕੈ ਉਪਾਪਿਕੈ ਮਾਸਾ ਪਮਾਨੁ ਸਾਪਿ ਬੇਕੁੰਤੁ ਰਨ ਸਰਨ ਗੁਰ ਏਕੈ॥
 ਜੇ ਸੋ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਤਹੈ ਲੇਖ ਕੋ ਲੇਖੈ ਬਿਖੈ ਹਰਿ ਜਸਾ ਲੇਖਤੁ

ਨਤੈਸੈ ਤਹਰਾ ਵਈ॥ ਜੈਸੈ ਮਨ ਬਨ ਜਾਇ ਉਹਾਰ ਕੇ ਬਿਥਾਰ ਬਿਖੈ
ਸੁਗਤਿ॥ ਮਦ ਭਾਹਨ ਨਤਾ ਵਈ॥ ਜੈਸੈ ਮਨ ਕਾ ਨਿਕਾਮ ਉਕਾਸੈ
ਸਨੇਹ ਬਿਖੈ॥ ਧਰਮ ਸੀਰਤੈ ਸਨੇਹੁ ਪਤੁ ਨ ਲਗਾ ਵਈ॥ ਮਾਣਿ ਮਾਝ
ਧਰਮ ਬਿਖੈ॥ ਦੁਪ ਬਿਹਾਇ ਜਾਇ ਗੁਰ ਉਪ ਦੇਸਹੀ ਨ ਪਾਏ
ਫੁਤਾ ਵਈ॥ ਜੈਸੈ ਮਨ ਪਾਵੈ ਪੁਤ ਨ ਪਨ ਦੁਖ ਨਾਉ ਸੀਰ
ਗਾਹਨ ਸਾਧ ਸੀਰਤੈ ਉਨਾ ਮਾ ਵਈ॥ ਜੈਸੈ ਮਨ ਲਾਹੈ ਪ੍ਰਾਧੀ
ਹੀ ਨਈ ਤਮੈ ਸਾਧ ਸੀਰਤੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨ ਲਗਾ ਵਈ॥ ਜੈਸੈ
ਨਕਿਤਾ ਬਿਤੈ ਮਗਨੁ ਹੋਇ ਸਾਧ ਸੀਰਤੈ ਕੀਰਤ ਨੈ ਨ ਤਹਰਾ ਵ

ੴ ਕੂਕਰਿਜਿਉਚਉਚਕਹਿਚਾਕੀਚਾਟਕਉਜਾਇਜੇ
ਮਨੀਲਾਗੀਦੈਖੇਤਾਹੀਪਾਛੇਧਾਦੁਈ॥ ਸਦਰੀਨਜ
ਨੀਦਾਦੁਕਮਲਗਤਿਮਿਗੁਮਿਗੁਮਦਰਾਤਿਮਤਿਨਜਾਨੀ
ਹੇ॥ ਮਨਮਹਿਮਾਨਜਾਨੀਮਹਿਬਿਖਾਬਿਖਾਸਾਗਰਮੇਖ
ਨਿਧਿਹੀਨਬਕਬਾਨੀਹੇ॥ ਚੰਦਨਸਮਪਦੇਸੇਬਾਨਿਹੀ
ਧਰੰਧਉਲੁਮੇਮਲਖਾਇਨਾਦਿਨਕਰਪਿਮਾਨੀਹੇ॥ ਤੁਮੇ
ਬਾਬੁਬਪੁਮਮਸ਼ੀਗੁਰਪੁਰਖਭੇਟਨਿਹਤਮੇਧਨਜਿਹੁਹ
ਉਮੇਮਾਰੁਮਾਨੀਹੇ॥ ੨੨੯॥ ਬ੍ਰਹਮਚਰੁਮਾਨਉਦੈਨਪਖਾਨਸਿ

496

ਸਾਨਿਪਜੈਨਿਧਾਨਪਾਨਮਾਨਿਕਉਪਾਵਕੈ। ਉਦਿਤਬਾਨਿਤਪੁਰ
ਸਤਬਨਾਸਪਤੀਮਉਲੈਨਕਰੀਹੁਆਦਿਬੰਸਕੇਸੁਤਾਵਕੈ।
ਹਜਾਸੰਨੋਰੁਭੈਗੁਨਿਹਫਲਬਾਏਬਧੁਹੋਇਨਾਮਧਾਨਦੁਖੈ
ਬਿਧਾਦੁਗਾਵਕੈ। ਤੇਸੇਆਕਾਰਸਾਧਸੰਗਾਤਿਮਰਾਣਾਨੁਹ
ਰਿਚਿਨਿਰਾਹਾਰੁਕਤਾਹਲਾਮਾਪਿਨਮਾਵਕੈ। ੨੬੭੭੭੭
ਸਨੇਹਜੈਸੇਫੇਰੁਲੀਨਿਦਾਵੈਸੀਸੁਤਾਕੈਬਾਸਿਹੋਇਜਲੁਪੰਥ
ਮੇਨਾਵਣੀ। ਨੂਰਿਦੇਤਖੇਤੁਹੁਇਪੁਰੁਨਿਤਸਫਲਤਾਤੇਆ
ਪਿਨਿਹਫਲਪਾਏਬੋਏਉਕਤਾਵਣੀ। ਮਰਧਉਰਧਹੁਇਮਨੁ

ਸੁਮਕੋਪੁਓਪਕਾਰਾਮਉਬਿਕਾਰਨਮਿਟਾਵਈਸੇਸੇਹੀਆਪਸ ੫੧੧
ਸਸਿਗਤਿਸੁਭਾਵਗਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿਦੁਗਮਤਿਨੁਦੁਖਪਾਵਈ॥
ਜੇਸੇਤਉਕੁਚੀਲਪਾਵਿਤੁਤਾਮਤੀਤੁਮਾਗੀਪੀਨਰਹਤੁ
ਇਥੇਠੇਇਛਾਚਾਹੀਹੈ॥ਪੁਨਿਜੇਅਹਾਰਸਨੁਪਪ੍ਰਦੇਸੁਜੈਜੈਨ
ਅਜਰਉਕਲੇਦੁਖੇਦੁਖਾਹੀਹੈ॥ਬਿਕਬਿਕਾਨਜੇਉਉਇਮ
ਨਮੇਟਾਟੀਦੁਖਾਇਕਰੈਜੀਦੁਖਾਤਾਮਪਰਪਾਪਕਾਰੀਹੈ॥
ਹਿਦੇਬਿਲਾਉਮਰੁਨੈਨਬਗਾਧਿਆਨੀਪੁਨੀਕਪਟਸੇਨਹੀ
ਦੇਹੀਅਤਿਹੁਇਦੁਖਾਹੀਹੈ॥ਗਉਖਬਾਪੁਜੇਸੇਬੇ

ਮ੍ਰਿਗਮਾਨਾ ਬਿਖੇ ਕਾਨਾ ਪਹਿਰਾ ਜੇਉ ਬਿਲਟੀ ਮਾਖਗ ਮੋਹਣੀ ॥
ਸੇਬਗਾਧਿ ਮਾਨ ਪਾਰਿਕ੍ਰਤਾ ਮਹਾਹਮੀ ਨਗਨ ਕਾ ਸਿਰਾ ॥ ਰਸ
ਬਿਬਿਚਾਰ ਜੋਹ ਜੀ ॥ ਪੰਚ ਬਟਵ ਰੋਤੇ ਪਾਧੀ ॥ ਜੇਉ ਸਾਧਾਤੀ ਹੋਇ
ਮੀਤਿ ਰਾਸੀ ਰਾਹਿ ਮਾਰੇ ਦੋਹਰੂ ਦੋਹਈ ॥ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਕੈ ਮਿਲਤ
ਸਾਧਸੰਗਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਨ ਸੁਰੰਧ ਕਾਂ ਸੁਗਠੀ ਲੋਨ ਬੋਹਈ ॥ ੩ ॥
ਅਮਾਦਿ ਹੀ ॥ ਮਾਧਨਾ ਬਿਖੇ ਹੋਇ ਨਿਗਾਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਾਸ ਦਸਗਨ
ਤਹੀ ਗਨਤਾ ਬਿਹਾਤਹੀ ॥ ਜਨਮਤ ਸੁਤ ਸਾਧਕੁ ਟੇਕ ਮਨਿ ਮ
ਈ ਬਲ ਬੁਧਿਗਨਤਾ ਬਿਤੀਤ ਨਿਸਿ ਪ੍ਰਾਤਹੀ ॥ ਪਛਤ ਬਿਦੁਹੀ

ਅਤਜੋਬਨਰੋਗਾਬਿਖੇਬਨਜਾਬਿਉਹਾਰਕੇਥਿਥਾਰਲਪਟਾਤੁ ॥ ੫੧੮ ॥
 ਮੇਥਿਥਦੁਤਾਬਿਅਮਾਜਕਾਜਗਨਤੁਅਦਪਥੀਤੀਗੁਰਉਪ
 ਦੇਸਬਿਨੁਜਮਪਰਜਾਤਹੈ॥ ੨੪੦੦॥ ਜੈਸੇਚਕਈਚਕਦਾਬੈ
 ਪਕਾਇਕੜਕੀਨੇਹੈ॥ ਪਿੰਜਗੀਮੇਥਸੋਨੇਸਿਰੁਕਾਸੁਖਮਨੁਹੈ॥
 ਕਹਤਪ੍ਰਸਾਦਪ੍ਰਕਾਟਿਸੁਰਜਨਦਾਹਉਓਟਰੁਹਜਨਪ੍ਰਜਾਇ
 ਹਿਅਨੇਹੈ॥ ਸਿਮਰਨਮਾਤ੍ਰਕੋਟਿਆਪਦਸੀਪਦਾਕੋਟਿਸਿ
 ਪਦਾਆਪਦਾਕੋਟਿਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਾਨੇਹੈ॥ ਤਿਰੁਪਸਤਿਨ
 ਮਸਤਿਰੁਗੁਰਗਿਆਮਾਨਪਿਅਮਾਨਸਤਿਰੁਗੁਮਾਤਿਸਤਿਸਤਿ

ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਹੈ॥ = ॥ ਪੁਨਿਕਤ ਪੰਚਤਤ ਮੇਲੁ ਖੇਲੁ ਹੈ ਇਕੋ ਸ੍ਰ
 ਮਤਾ ਮਨੇ ਕਰੈ ਨਿਕਟ ਬਸਿ ਜੋਗ ਹੈ॥ ਪੁਨਿਕਤ ਮਾਨ ਸਜਨਿ
 ਨਿਰਮੋਲ ਕਹੈ॥ ਏਵੇ ਸੁਸਬਦ ਸੁਤਿ ਰਸਕ ਸਰੋਗ ਹੈ॥ ਪੁਨਿ
 ਤੁਸਾ ਧਰਿ ਗਚਨ ਨ ਸਰਨ ਗੁਰਗਿਆ ਮਾਨਿ ਪਿਆ ਮਾਨ ਸਿਮਰਨ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਮਧ ਪ੍ਰਜੋਗ ਹੈ॥ ਸਫਲ ਜਨ ਮੁਗੁਰ ਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਚਾਖੀ
 ਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹੈ॥ ਇਲੇਗ ਮੇਲੇ ਰਾਹੈ॥ ੨੪੨ ੨੪੨ ਰਚਨ ਹਰਿ
 ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਸਮਾਚਿਤ੍ਰ ਪਨ ਚਿਤ੍ਰ ਹਿਚਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ
 ਰਾਮਾਨਿਮੇ॥ ੨੪੨ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਟੇਕ ਹੀ ਮਨੇ ਕਮੇ ਕਮਿ

ਨਿਜੰਕੀਤਾਧਾਰੀਉਨਮਾਨੀਮੈ॥ ਅਸੂਬਾਪਨਸੂਬਨਿਧਾ
 ਦਾਨਕਰਨਾਨਿਧਾਨਸੁਖਦਾਈਪਾਰਿਤਾਨੀਮੈ॥ ਕਿਬਤਾਤ
 ਕਤਾਸੁਤਾਦਾਤਾਗੁਗਤਾਸੂਬਾਰੀਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਸਾਧਸੰ
 ਗਜਨੀਮੈ॥ **੨੪॥** ਲੋਚਨਸੂਦਨਮੁਖਨਾਕਾਹਸਤਪਗਾਰਿ
 ਹਨਅਨੇਕਮੇਕਮੇਕਜੈਸੇਜਾਨੀਮੈ॥ ਅੰਗਅੰਗਪੁਸ਼੍ਟਸੂਮਾ
 ਨਹੋਤਜੈਸੇਏਕਮੁਖਸੁਦਰਸਾਮਗਪਤਮਾਨੀਮੈ॥ ਮੁਲਏਕਸ
 ਖਾਪੁਸਾਖਾਜਲਾਜਿਉਅਨੇਕਬ੍ਰਹਮਬਿਏਕਜਾਦ੍ਰੇਕਿਉ
 ਗਮਾਨੀਮੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਦੁਪਨਦੇਖੀਅਤੁਅਪਾਮਾਪੁਮ

੫੧੮

ਤਮਾ ਅਵੇਸ ਪ੍ਰਮ ਤਮਾਰੀਆਨੀਐ। ੨੦੨। ਜਤਸਤਿਸਿਪਾ
ਸਨਸਹਜਸੰਤੋ ਅੰਗੋਧਰਮਧੀਰਜਪੁਜਾਅਥਿਚਲਰਜੋ
ਸਿਵਨਗਰੀਐ ਵਾਸਦਇਆਦੁਲਹਨੀਮਿਲੀਭਾਗਤਉ
ਰਾਹੀਭਾਉਭੋਜਨਸਕਾਜਹੈ। ਅਰਥਬੀਚਾਰਪ੍ਰਮਾਣਯੋ
ਜਨੀਤਿਛਰਾਤਿਛਿਮਛਾੜਛਾਇਆਛਬਿਛਾਜਹੈ।
ਨਟਸਮੁਹਸੁਖਜਾਤਿਪੁਜਾਪ੍ਰਸੰਨਜਗਸਗਜੋਤਿਅਨਹ
ਦਧਾਨਿਬਜਹੈ। ੨੦੩। ਪਾਂਚੋਮ੍ਹਿਦ੍ਰਾਚਕ੍ਰਖਟਭੇਦਿਚਕ੍ਰਦੈ
ਕਹਾਏਉਲੰਪਾਤ੍ਰਿਬੇਨੀਤ੍ਰਿਕੁਟੀਤ੍ਰਿਕਾਲਜਾਨਹੈ। ਨਵਪ

ਰਿਜਾਤਿ ਨਿਜਾ ਮਾਸਨ ਸਿੰਘਾਸਨ ਮੇਨ ਗਹਾਗਾ ਮਪੁਰ ਜਾਇਨ
 ਹਰਾਨੇ ਹੈ॥ ਮਾਨ ਸੂਤਿ ਮਾਗਾ ਮਾਨ ਸੂਨਿ ਹਰਾਨੇ ਸਾਪੁ ਮਨਿ ਪਾਨ
 ਬਿਸਮਾਹ ਬਿਸਮਾਨੇ ਹੈ॥ ਉਨ ਮਨ ਮਗਨ ਰਹਾਨ ਮਨ ਹਰਾਨੇ
 ਬਜਤਾਨੀ ਸਾਨ ਰਿਗਾਨਾਨ ਪਿਆਨ ਬਿਸਰਾਨੇ ਹੈ॥ ਮਦਪ
 ਟਿਓ ਤਰਿ ਸਰੋਵਰ ਮਜਨੁ ਰੋਜ ਪਤਾ ਮਜਾਨਾ ਮਪੁ ਮਨ ਰੋ ਮਤਿ
 ਮਾਸਾ ਹੈ॥ ਨਿਤੁਰਾ ਮਪਾਰ ਪਾਰ ਬੁਖਾਨਾ ਕਾਸ ਬਾਸ ਜਗਮਗ
 ਜੋਤਿ ਮਨ ਹਰਾ ਮਬਿਨਾਸੀ ਹੈ॥ ਮਾਤਾ ਮਦੇਸਾ ਮਾਤਾ ਮਪੁ
 ਦੇਸ ਕੈ ਮਪਿਤੁ ਮਾਰੀ ਮਾਨ ਰਿਪਿ ਸਿਧਿ ਪਿਦਾਸੀ ਹੈ॥ ਜੀਵ

420

ਨਮੁਕਤਿ ਜਗਨੀ ॥ ਨਮੁਗਤਿ ਜਾਨੀ ਸਾਲਿ ਕਮਲਗਤਿ ਮਾਧਿ
ਮੇਓਤਾਸੀ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲਗਤਿ ਗੁਰ ਕੰਤਨ ਕੁਏ ਮਨੁ
ਰਵੈ ਦਨ ਪਾਗਾ ॥ ਗੁਰੇ ਪਾਰਸ ਪ੍ਰਸਦੈ ॥ ਭਾਇਸ ਕੁਏ ॥ ਹੀ ਸਹੀ ਜਥੇ ਪ੍ਰ
ਮਹਿ ਸਤਰਨ ਕਮਲ ॥ ਚਰਨਾ ਮੁਤ ਸਰਨ ਕੈ ॥ ੩ ॥ ਕਲਸ ਕਲਸ
ਕਲਾ ਕੁਹੀ ॥ ਧਬਾ ਮਾ ॥ ਕੁਹੀ ਸੇਰਾ ਮਧੈ ॥ ਨ ਕੁਹਨ ਬਹਸ ਕੈ ॥ ਸੀ ਗੁਰ
ਰਨੁ ਮਾਹਿ ॥ ਮਸਰਾ ਪਿਥੋ ਪਿਥੋ ਗਬੈ ਟਾਹਿ ॥ ਨ ਕੋਟਿ ਬਿਸ
ਮਨ ਮਾਸ ਕੈ ॥ ੪ ॥ ਕੋਟਾ ਨਿਕੋਟਾ ਨਿ ॥ ਸਚਰ ਜਾਮਾ ॥
ਮੇਕੋਟਾ ਨਿਕੋਟਾ ਨਿ ॥ ਬਿਸਮਾਦ ਬਿਸਮਾਦ ਹੈ ॥ ਮਟਕੁਤਾ ਮਥੁ

ਗੁਇਕੋਟਾਨਿਕੋਟਿਗਦਗਦਹੋਤਕੋਟਾਅਨਹਦਨਾਦਹੈ।ਕੋ 429
ਟਨਿਕੋਟਾਨਿਓਨਮਨੀਗਨੀਜਾਤਨਹੀਕੋਟਨਿਕੋਟਨਿਕੋਟ
ਸਿਨਾਹਿਸਾਇਹੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਸੁਤਿਹਿਦੁਸਾਧਸਿਗਾ
ਤੁਕੋਅਨੰਤਾਭਿਨਾਇਪੁਮਾਇਹੈ।੨੫੨੪ ਗੁਰਮੁਖਿਜਸਦ
ਸਗੁਤਿਲਿਵਸਾਧਸਿਗਾਉਲਟਿਪਦਨਮਨੀਨੀਚੁਪਨਹੈ
ਜੋਹੀਸੇਅਜਾਪਾਜਾਪੁਚੀਨੀਅਤਮਾਪਾਪਾਪੁਓਨਮਨੀਜੋਤ
ਕੋਟੋਤਹੁਇਪੁਬਨਹੈ।ਅਨਹਦਨਾਦਸਿਸਾਦੁਤਨਦੁ
ਨਸੁਨਿਨਿਟਰਟਰਨਿਬੂਖਾਅਮੀਮਿਤਨਲਹੈ।ਅਨਕੁੰਮ

ਭਿਆਸਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਮਸਚਰ ਜੇਮੇ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਬ੍ਰਹਮ ਸਬਸ
ਹੈ॥ ੨੫॥ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟੁ ਸ੍ਵਸਮ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟੁ ਸ੍ਵਸਮ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟੁ ਸ੍ਵਸਮ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟੁ
ਰਿਏ ਕਟੇ ਕਗਾਨੀ ਲੀਜੀ ਮੇ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਟੁ ਮਸਤੁਤਿ
ਨਿਦਾਛਾਤਿ ਮਕਥਕਥਾ ਬੀਚਾਰੀ ਮੇ॥ ਨਿਬ੍ਰਿਤ ਕੀਜੀ ਮੇ॥
ਜਗਜੀਵਨ ਮਗਜਗਜਗਜੀਵਨ ਕੇ ਜਾਨੀ ਮੇ॥ ਜੀਵਨ
ਮੁਲ ਜਗਜਗਜੀਵਨੀ ਮੇ॥ ਏਕਹੀ ਮਨੇ ਕਾ ਮਠੀ ਮਨੇ ਕੇ
ਸੁਬੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਬੇਕਟੇ ਕਪੂਖਰ ਸਪੀ ਜੀ ਮੇ॥ ੨੬॥ ਬਿਰ
ਤਿਕਤਾ ਮਾਦਤ ਮੰਤ੍ਰਗਤਿ ਮਕਥਕਥਾ ਸੁਕਹਿ ਕੈ ਸੇ ਕੈ ਸੁਨਾਈ

ਮੇ॥ ਅਸਖਾ ਅਪਾਰ ਕਿਥੋ ਪਾਈ ਅਤੁ ਪਾਰੁ ਕੈ ਸੇਵਾ ਅਦਾਸ ਕੇ ॥ ੪੨ ॥
ਕੈ ਸੇਵਾ ਦਿਖਾਈ ਮੇ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਹੁ ਨਾਹੀ ਮੇ॥ ਧ
ਰੁ ਸੇ ਨਿਰਲੰਬੁ ਕਉ ਨਾ ਅਟਨੰ ਬਠਹਰਾਈ ਮੇ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸੰਸਾਰਿ
ਕੈ ਸੇਈ ਜਾਨੈ ਜਾਮੈ ਬੀ ਤੈ ਬਿਸਮਾ ਬਿਦੇਹ ਜਲ ਬੰਦੁ ਹਇਸਾ
ਦੁਆ ਮੇ॥ ੨੫ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਾਧਿਕੈ ਮੇ॥ ਇਪੁਰੁ
ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੁ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ॥ ਰੂਪ ਕੈ ਅਨੂਪ ਰੂਪੁ ਅਰਿਅ ਸਚ
ਰਜਮੈ ਦ੍ਰਿਸੁ ਦ੍ਰਸ ਲਿਕਟਰ ਤੁਨਟੇ ਕਹੈ॥ ਗਗਨ ਟੁਬਾਦ ਬਿ
ਸਮਾਦ ਕੀਰਤਨ ਸਮੈ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨ ਹੋ ਸੁਮਨੈ ਕ

ਗੈ। ਤੁਹਾਨੀ ਤੁਹਾਇ ਚਾਹ ਚਰਨਾ ਮੁਤਕੀਆ ਸਾਧਿਆ ਸਾਧੀ ਦੁਖ
ਭਾਮਿਗਨਾ ਦੁਏ ਕਹੈ॥ ੨੫॥ ਹੋਮ ਜਗਨਾਨੀ ਬੇਦ ਕੈ ਪੁਸ਼ਪ
ਨੇਕ ਜਪ ਪਾਸਿ ਜਮ ਮਨੋ ਕਧੁ ਨ ਦਾਨੈ॥ ਜਲ ਥਲਾ
ਤੀਰ ਥਰੁ ਨ ਰੂਮਾ ਹਿਮਾ ਚਲ ਪਾਤਾ ਮਾਹੁ ਮਰ ਪਨ ਪੁਕਾਰੈ
ਭਾਗਾਨਾ ਬਾਦ ਸਾਮਰਿ ਤੁਬੇਦ ਪਾਤਕੁ ਸਹਜਾ ਸਾਧਿ
ਸਾਧਿਕੇ ਨਿਜੇ ਗਾਧਿ ਮਾਨੈ॥ ਚਰਨ ਮਰ ਨਿਗਹ ਸਿਖਾ
ਧਰੀ ਗਾਧੁ॥ ਰਿਗ ਰਵਿ ਨਿਗਹ ਫਜਤ ਕਰੇ ਟਾਨਿ ਕੈ
ਮਾਧੁਰ ਬਚਨ ਸਮ ਸਾਰਿ ਨ ਪੁਨ ਸਿਮ ਪਕਰ ਕਸਬ ਦਿਨੀ ਬਿ

ਖੁਨ ਬਿਖਮ ਹੈ॥ ਅਪੁਰ ਬਚ ਨ ਜੀਤ ਲਤਾ ਮਿਸ੍ਰਾ॥ ਪਾਨ ਕੁਕਸ ਬ
 ਦਸਤ ਪਤ ਕਟ ਕਾਮ ਹੈ॥ ਅਪੁਰ ਬਚ ਨ ਕੋ ਤ੍ਰਿਪਾ॥ ਅਉ ਸੰਤੋਖ
 ਸਤਿ ਕਰ ਕਸਬ ਦਾ ਅਸੰਤੋਖ ਦੋਖ ਸੁਮ ਹੈ॥ ਅਪੁਰ ਬਚ ਨ ਲਾਹਿ
 ਰਾਮ ਸੁਗਾ॥ ਹਿ ਇ ਕਰ ਕਸਬ ਦਾ ਲਾਹਿ ਸੁਗਾ॥ ਅਗਾਮ ਹੈ॥ ੨੫੬॥
 ਗਗਮ ਖਿਜ ਬਦ ਸੁਗਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਭੁਲ ਗਿ॥ ਮਾਨ ਜੋ ਤ੍ਰਿ
 ਕੋ ਉਦੇਤ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਓਹੈ॥ ਨਾਭੁ ਸਰ ਵਰ ਬਿਖੈ॥ ਸੁਗਮ ਕਾ ਲਦ
 ਸੋਹੈ ਇ ਪ੍ਰਫੁਲਿਤ ਬਿਮਲ ਜਲ ਛਾਇ ਹੈ॥ ਅਪੁਰ ਕਰੀ ਦਰਸ
 ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਪੁਰ ਨ ਕੋ ਮਨ ਮਪੁ ਕਰ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਸਮਾਇ ਓਹੈ॥ ਅਕੁ

੫੨੩

੬

ਕਥਾ ਬਿਨੋਦੀ ਦਾ ਅਮੋਦਾ ਲਿਖਿ ਨਾਮ ਨਹੋਇ ਅਮੋਦਾ ਅਨਤਸ
ਇਓਹੈ॥ ੨੬॥ ਜੈਸੇ ਕਾਚੋ ਪਾਛੋ ਮਹਾ ਬਿਖਮ ਖਾਣਿ ਨ ਜਾਇ
ਗੋਨਿ ਹਕਲੀਕੁ ਹੁਇ ਕਲੀਕ ਨ ਮਿਟਾਵਈ॥ ਤੈਸੇ ਮਨ ਜਾਵਈ
ਚਾਰ ਮਾਰਿਹੁ ਮੇਮੋਟਿ ਪਉ ਪਕਾਰ ਹੁਇ ਬਿਕਾਰੁ ਪਟਾਵਈ
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅਧਮਾ ਮਸਾਧ ਹੁਇ ਮਿਲਤ ਚੁਨਾ ਜਿਉ ਤੈ ਬਿਲ
ਸਰੰਗ ਪੂਰਾ ਵਈ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਚੰਚਲਾ ਚਿਤ ਕ੍ਰਮਤ ਚਤੁਰ ਕੰਟਕ
ਨਕ ਮਲ ਸੁਖਾ ਪਿਟ ਸਮਾਵਈ॥ ੨੭॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਾਹ ਗੁਣਿ
ਪਾਵਤ ਬ੍ਰਜ ਗਧੇ ਸਹਜ ਬਿਸੁਆਧਾ ਮਾਨਿਹ ਚਲਾਵਾ ਸੋਹੰਚ

ਰਨਸਰਨਿਰਜਰੁਪਕੈਅਨੁਪਉਪਦਗਸਿਦੁਸਸਾ। ਦੁਸਪਗਾਸੁਏ
 ਸਬਦਸੁਰਾਤਿਲਿਵਬਜਰਕਪਾਟਖੁਲੇਅਨਹਦਨਦਾਇਸਮ
 ਦਕੋਬਿਸੁਸਾਹੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀਅਲੇਖਲੇਖਕੋਅਲੇਖਕੁਏਪ੍ਰ
 ਦਫਨਕੋਸੁਖਦਾਸਨਕੋਦਾਸਹੈ॥ ੨੬੨॥ ਗੁਰੂਪ੍ਰਬਾਸਾਧਗੁਪਤਿ
 ਅੰਗਅੰਗਛਾਬਿਦੇਹਕੋਬਿਦੇਹਅਉਸੀਸਾਰੇ॥ ਰੰਗਾਰੰਗੇਗੁਰੂ
 ਸਦੁਸਸਮਦੁਸਿਬ੍ਰਹਮਾਧਿਆਨਸਬਦਸੁਰਾਤਿਗੁਰਬ੍ਰਹਮਾ
 ਰਾਰੀਹੈ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਪ੍ਰਦੇਸਲੇਖਕੋਅਲੇਖਕਗਨਿਸਰਨਿਕੋ
 ਬਿਕਾਰਉਪਕਾਰੀਹੈ॥ ਪ੍ਰਦਫਨਕੋਬ੍ਰਹਮਾਏਕਪ੍ਰਕ੍ਰਿਮਾਦਿ

੫੨੪

ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤ੍ਰਿਗਾਮਿਗਾਮਾਕਾਰੀ ਹੈ। ੨੬੫। ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗ
ਹੁਇ ਕ੍ਰਮਨ ਕੋ ਕ੍ਰਮ ਬੋਏ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਦੇ ਕਟੇ ਕਧਾਰੀ ਹੈ। ੨੬੬।
ਸਸਮ ਵਸਾਧਿ ਮਨ ਧਾਰਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕੇ ਸੀਸਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ। ੨੬੭।
ਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕ੍ਰਮ ਰਨ ਰਸੇਵ ਕਹੈ ਮਾਨਿ ਗੁਰਾਮਾਗਿ ਮਾਸ ਕੁਜ ਕ੍ਰਮ
ਗਾਮਾਕਾਰੀ ਹੈ। ੨੬੮। ਪੁਰਨ ਪਾਤਿਸੁ ਬਾਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਪਾਰਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪ੍ਰਚਿਪ ਕਾਰੀ ਹੈ। ੨੬੯। ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਮਾਹਿ ਮਾਕਹੈ ਸਬੈ ਹੀ ਰਬਸੇ
ਬਦਨੀ ਬਾਇਨੇ ਤਨੇ ਤਨੇ ਤਹੈ। ੨੭੦। ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਸੁਖ ਮਈ
ਨਿਦਾ ਕਰੀ ਮੇਰਾ ਕੀਨ ਮੇਰੇ ਤਹੈ। ੨੭੧। ਤਾਹੀ ਤੇ ਬਿਵਰਤਾ ਅਸਤੁਤਿ

ਨਿਦਾਵੇਉਰਾਅਕਥਕਥਾਬੀਚਾਰਮੇਨਬ੍ਰਤਨੇਤਰੇ। ਇਸਲਬਪਿਸੁਖਿ 474
 ਕ੍ਰਿਦੇਹਕੋਬਿਦੇਹਰੁਏਜੀਦਨਮੁਕਤਿਗਤਿਬਿਸਮਾਚੇਤਰੇ।
 ਗੁਰਸਿਖਸੰਗਤਿਮਿਲਾਪਕੋਪੁਤਾਪੁਅਤਪ੍ਰੇਮਕੈਪ੍ਰਮਪ੍ਰਿਅਮਸਬਨਹੇ।
 ਦ੍ਰਿਸ੍ਟ੍ਰਸਕੋਦ੍ਰਸਕੋਦ੍ਰਿਸ੍ਟ੍ਰਹਰੀਹੇਰਤਹਿਰਾਤਸੁਧਿਰਹੁਤਨਪਿਆਨ
 ਹੈ। ਸਬਦਖ੍ਰਿਸ੍ਟਸੁਗਤਿਕੋਸਬਦਹਰੇਕਹਤਸੁਨਗਤਿਹਰਤਨਾਰੀ
 ਆਨਹੈ। ਅਸਨਬਸਨਤਨ। ਨਾਬਿਸਮਰਨਹੁਇਦੇਹਕੋਬਿਦੇਹਉਨ
 ਮਨਮਧਪਾਨਹੈ। ੨੭੦॥ ਜੈਸੇਨਗਮਤ੍ਰਹਿਨਪੜਤ। ਉਰਕਓਅੰਠੀ
 ਰਪਿਤਾਪੁਤਪੁਤਪਿਤਾਸਮਸਰਿਜਾਨੀਐ। ਸੁਗਤਿਖਿਹੁਨਜੈਸੇਬਾ

ਵਰੋਬਖਾਨੀਅਤਾਅਉਰਕਹੇਅਉਰਕਛੁਰਿਦੇਮੇਆਨੀਮੇਜੋਜੋ
ਗਸਭਾਮਧਿਹਿਨਸਕਤਥਾਤਥੋਲਤਹਸਾਇਹੋਇਬਚਨਖਿਧਾ
ਨੀਮੇ।ਗੁਗੁ।ਖਿਮਾਰਗਮੇਮਨਮੁਖਥਕਤਹੁਇਲਗਨਸਗਨਾਮੇ
ਸੇਮਨਮਾਨੀਮੇ।ਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿਛਬਿਰੁਪਹੀਗਸੋਭਾਨਿਖਿਕੋਟ
ਨਿਕੋਟਾਨਿਕੋਟ।ਇਜਗਮਗਜੋਤਿਕੋ।ਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿਗਜਭਾਗਪ੍ਰਭ
ਤਾਪ੍ਰਤਾਪ੍ਰਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿਸੁਖਾਮਨਿਦਊਦੋਤਹੈ।ਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿਗ
ਗਨਾਦਥਾਦਗਿਅਮਾਨਗੁਨਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿਜੋਗਭੋਗਓਤਿਪੋਤਿ
ਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿਤਿਲਮਾਹਿਮਾਮਗਾਧਿਬੋਧਿਨਮੋਨਮੋਦਿਸੁਦਸ

ਸਬਦੁ ਭੋਤ ਕੇ॥ ੨੧੧੨॥ ਮਹਿ ਨਿਸਿਕ੍ਰਮਤ ਕਮਲ ਕਮਦੀ ਕੀ॥ ੫੩੬
 ਮਿਲਿ ਬਿਛੁਰਤ ਸੋਗ ਹਰਖ ਬਿਆਪਹੀ ਰਵਿ॥ ਸਿਉ ਲੀਪਿ ਸਦ
 ਨਿਸਤਿਗੁਰਗਾਹੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੁਖ ਸੀਪਟਿ॥ ਸੁਆਪਹੀ ਸਦ
 ਸਮਾਧਿ ਨਿਜਾ ਮਾਸ ਨ ਕੈ ਮਧੁ ਮਕਰੰਦ ਰਸੁ ਸੁ ਰਿਤ ਅਜਾਪਹੀ
 ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤੁ ਇਉਂ ਸ੍ਵਾਮਿ ਹਕਾਮਧਾ॥ ਉਨਮਨ ਮਗਨ
 ਅਨਾਹੁਦਾ ਅਲਾਪਹੀ॥ ੨੧੧੩॥ ਰਵਿ ਸਿਕ੍ਰਮਲ ਕਮਦੀ ਨਿ
 ਤਕ੍ਰਮਤ ਕ੍ਰਮ ਰਮਨੁ ਸੰਜੋਹੀ ਬਿਓਰੀ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤੁ ਗੁਰ
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸ ਮਧੁ ਮਕਰੰਦ ਰੋਗ ਰਹਤੁ॥ ਰੋਗੀ ਹੋ॥ ਨਿਹ

ਚਨਮਕਰੰਦਸੁਖਸੀਪਟਸਹਜਧਾਨਿਸਬਦਮਨਾਹਦਕੈਲੋਹੋ॥
ਅਨੋਹੀਹੈ॥ ਰੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਮਾਹਿਮਾਮਗਾਪਿਥੋਪਿਥੋ॥
ਭੋਗਮਲਖਾਨਿਰੰਜਨਪ੍ਰਜੋਰੀਹੈ॥ ੨੧੬॥ ਤੈਸੇਦੁਪਨਭਿਖੋਕੁ
ਨਭਿਭੋਕੀਅਤਮੇਜੇਸੁਗੁਨਸਾਖੀਰੁਤਗੁਰਪਿਸਾਨਾਨੈ॥
ਸੇਜੰਤ੍ਰਧਾਨਿਬਿਥੀਥਾਜਤਜੰਤ੍ਰੀਕੋਮਨੁਤੇਸੇਪਟਪਟਕੁਰ
ਸਬਦਾਰੀਆਨਹੈ॥ ਮਨਬਚਕੁਮਜਤਕਤੁਸੇਇਕਤੁਰੇ
ਪੁਰਨਪੁਰਾਸਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਮਾਨਿਧਾਨਹੈ॥ ਉਨਮਨਮਗਨਗਗਨਮ
ਨਹਦਧਾਨਿਸਹਜਸਮਾਧਾਨਿਏਬਾਨਿਰਬਾਨਹੈ॥ ੨੧੭॥ ਕੋ

ਨਿਕੋਟਾਨਿਧਿਅਨਾਨਿਦ੍ਰਿਸ੍ਟ੍ਰਸਮਿਲਿਅਤਿਅਸਰੁਕਮੇਹੇਰਤਿ ॥ ੫੨ ॥
 ਗਾਏਹੈ। ਕੋਟਾਨਿਕੋਟਾਨਿਗਿਆਨਸਬਦਸੁਰਤਿਮਿਲਿਅਤਿ
 ਮਾਹਾਤਮਨਾਮਲਖਲਖਾਏਹੈ। ਤਿਲਕੀਅਤੁਲਸੈਰਾਤੁਲਤੁ
 ਨਤੁਲਾਧਾਰਪਾਰਕੈਅਪਾਰਨਾਨਿਤਅਤਿਪਾਏਹੈ। ਕੋਟਾਨਿਕੋਟਾ
 ਨਿਚੰਦ੍ਰਾਨਜੋਤਿਕੋਓਦੋਤੁਹੋਤੁਬਲਿਬਲਿਹਾਹੁਭਾਰੀਬਾਦਨ
 ਅਪਾਏਹੈ। ੨੭੬। ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮਾਨੁਜਾਕੇਰੋਮਰੋ। ਅਰੁਗ੍ਰਾਗਿਪੁ
 ਰਨਪ੍ਰਗਾਸਤਾਸਕਹਾਪੀਸਮਾਵਈ। ਜਾਕੇਏਕਾਤਿਲਕੇਮਹਾਤੁ
 ਮਾਮਗਾਪਿਬੋਧਿਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਜੋਤਿਕੇਸੇਕਹਿਅਵਈ। ਜਾਕੇ

ਓਮਕਾਰ ਕੇ ਸਿਥਾਰ ਕੀ ਮਾਪਾਰਗਾ ਤਿਸ ਬਦ ਬਿਬੇਕ ਦੇ ਕੀਤੀ
 ਸੇਰਾ ਸੁਣੀ ॥ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਮਾਹਿ ਮਾਮਕ ਥਕ ਥਾਨੇ ਤੇ ਤੇ
 ਤਨ ਮੋਨ ਮੋਕੀ ਮਾਦੁਣੀ ॥ ੨੧ ॥ ਚਰਨ ਕਾ ਲਾਮ ਕਰੰਦੁ ਗਲੁ
 ਤੁਹਾਇ ਮਨੁ ਪੁਰੁ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਸਮਾਨੇ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਮਾ ਸੁਰੀਧਾ ਮੁਕੁ
 ਮਨੁ ਜੀਤਨ ਕਾ ਕੋ ਬਿਸਮ ਸਥਲਾ ਨਿਹ ਚਲ ਨ ਰੂਲਾਨੇ ਹੈ ॥ ਸਹ
 ਜਸ ਮਾਧਿ ਮਾਤਿ ਮਗਾਸਾ ਮਗਾਧਿ ਨਿਵਾ ਮਨਹ ਦੁਖੁ
 ਧੁਨ ਉਰਗਾਨੇ ਹੈ ॥ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਮਤੋ ਤਿ ਪ੍ਰਮਾਨਿ ਧਾਨ ਦਾਨ ਮਾਨਿ
 ਮਾਨ ਧਿ ਮਾਨ ਸਿਮਰਨ ਬਿਸਰਾਨੇ ਹੈ ॥ ੨੨ ॥ ਚਰਨ ਮਾਤਰ

ਕੋਧ ਲੋਕੁ ਮੋਹ ਹੀ ਕਾਰ ਹਰਿ ਗੁਰਗਿਆਨ ਬਾਨੁ ਤੁਨਿ ਜਾਤੁ ਪੈ।
 ਕਾਮ ਨਿਹ ਕਾਮ ਨਿਹ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਗਤਿ ਅਸਾ ਕੈ ਨਿਰਾਸਰੁ ਏਕੁ ਤਿਨਿ
 ਗੁਰੂ ਤਿਹੈ ਆਦ ਨਿਹ ਸ੍ਵਾਦ ਅਰਥਾਦ ਨਿਹ ਬਾਦ ਤੁਏ ਅਮਪ੍ਰੇਰਨਿ ਆਪ੍ਰੇਰ
 ਸਮਥਿ ਦੇਹ ਸਿਖ ਮਾਇਆ ਮੇਓ ਦਾਸ ਬਾਸ ਏਕਾ ਕੀ ਇਕਾਂਤਿ ਹੀ।
 ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਤਿਲ ਬੋਏ ਪੁਰਿ ਮਿਲਿ ਬਟ ਬੋਏ ਕਸੇ ਅਨੇ
 ਕੋਤ ਪ੍ਰਗਟ ਸਿਸਾ ਰਮੇ। ਕੋਊ ਨੇ ਚਲਾਇ ਕੋਊ ਲਕਾਏ ਰੇਦ
 ਗੀ ਕੋਊ ਕੋਊ ਤਿਲ ਵਾਸਿਲਾਇ ਗੁਰ ਬਾਗੇ। ਕੋਊ ਪ੍ਰਥਮੀ ਗੁਰੂ
 ਨਿਤਿਲ ਕਟ ਕਰੈ ਕੋਊ ਕੋਲ ਪੀਰ ਦੀ ਪਦਿ ਪਤਾ ਪ੍ਰਗਮੇ। ਜਾਕੇ

੫੨੮

ਇਹ ਗੀਤ ਪਾਤਿਲੇ।

ਏਕਾਤਿਲਕੋ ਬਿਗਾਰਨਕਹ ਤਾਮਾਵੈ॥ ਬਿਗਾਤਿਗਾਤਿਕਤਾਮਾਵਤ
ਬੀਚਾਰੀ॥ ੨ ॥ ਰਚਨਾਚਰਿਤ੍ਰਚਿਤ੍ਰਾਬਿਸਮਾਬਿਚਿਤ੍ਰਪਨਲੇਖ
ਟੀਕੋਚਰਿਤ੍ਰਕਹ ਤਨਾਮਾਵਣੀ॥ ਪ੍ਰਥਮਾਹਚੀਟੀਕੈ॥ ਮਿਲਾਪਰੋਪ
ਪਦੇਖੋਸਹਜਾਮਨਕਏਕਬਿਲਾਸਮਾਵਣੀ॥ ਅਗੁਭਾਹਿਪਦੇਖ
ਕੈਮਾਰਗਚਲਤਜਤਪਾਦਤੀ॥ ਭਾਸਬਾਹੁਤੀ॥ ਮਿਲਿਧਾਵਣੀ॥ ਬ੍ਰਿ
ਗੀ॥ ਮਿਲਿਤਾਤਤ੍ਰ॥ ਨਾਭ੍ਰਿਗੀਰੂਪਹੁਇਦਿਖਾਵੈਚੀਟੀਗੁਣੀਗਿਰ
ਲਖਾਚਿਤ੍ਰੇਕਤਪਾਵਣੀ॥ ੨੬॥ ਰਚਨਾਚਰਿਤ੍ਰਚਿਤ੍ਰਾਬਿਸਮਾਬਿ
ਚਿਤ੍ਰਪਨਪਟਪਾਟਏਕਹੀਅਨੇਕਹੁਇਦਿਖਾਏਹੈ॥ ਉਤਤੇਲਿਖ

ਤੁਇਤੁਪਛਤਾਅੰਤ੍ਰਗਤਿਇਤੁਤੁਲਿਖਪ੍ਰਤਿਉਤੁਪਠਾਏਯੋ।ਉਤਤੇ 42੯
 ਸਬਦਗਾਨਾਦਕੋਪ੍ਰਸੰਨਕਰਿਇਤਸੁਨਿਸਮੁਕ੍ਰੇਉਤਸਮਝਾ
 ਏਯੋ।ਹਤਨਪ੍ਰਿਖਿਪੋਖਿਪ੍ਰਿਮਿਤਿਕੋਸੁਨਾਦੈਗੁਪ੍ਰਿਸਿਪਿਮਿਲੇਮ
 ਸਖਲਖਾਏਯੋ।~~ਕਰਨ~~ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਪੁਰਨਕਿਪਕੋਦੀਨੋਸਚਉ
 ਪਦੇਸਾਰਿਏਨਿਹਚਲਮਤਿਯੋ।ਸਬਦਸੁਗਤਿਯੋ।~~ਵਲੀ~~ਯਨਮੀਨ
 ਰੁਏਪੁਰਨਸੁਬਮਈਪੇਘਿਤਜੁਗਤਿਯੋ।ਸਾਚਿਏਸਾਚੁਦੇਖੋਸੁ
 ਨੋਬੋਲੇਰੀਧਰਸਪੁਰਨਪ੍ਰਸਪ੍ਰਭਾਵਨੀਭੁਗਤਿਕੋ।ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਦ੍ਰੁਮ
 ਸਾਖਾਪੜਫੂਲਫਲਏਕਹੀਅਨੇਕਮੇਕਸਤਿਗੁਰਸਤਿਯੋ।~~੨੨੩~~

ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਮਾਨੋਤਿ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਸੂਰਗਾਤਿ ਏਕਹੀ ਅਨੇ
 ਕਹੈ। ਲੋਚਨ ਸ੍ਵਦਨ ਸ੍ਵੇਤ ਏਕਹੀ ਦ੍ਰੁਸ਼ ਸਬਦ ਵਾਰ ਪਾਰ ਕੁਲਗਤਿ ਸ
 ਰਿਤਾ ਬਿਬੇਕਹੈ। ਇਦਨ ਬਨਾਸ ਪਤੀ ਕਾ ਨਿਕਾਮ ਨਿਰਧਾਤੁ ਪਾਰਸ
 ਪ੍ਰਸਿਯਾਨੀ ਅਜਾਵਦੇ ਕਹੈ। ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨ ਨਿਰੰਜਨਾ ਅੰ
 ਜਨਾ ਬਿਖੈ ਦੁਬਿਧਾ ਰਿਵਾਰ ਗੁਰਮਾਤਿ ਏਕਟੋ ਕਹੈ। ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦ੍ਰੁਸ਼ਿ
 ਮਾਨ ਲਿਵਾਇ ਸ੍ਰੁਮ ਅਚਲ ਭੁਈ ਸਬਦ ਬਿਬੇਕਾ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸ੍ਵਦਨ ਅਚਲ
 ਹੈ। ਸਿਮਰਨ ਮਾਤੁ ਸੁਧਾ ਜਿਹ ਬਾਅਚਲ ਭੁਈ ਗੁਰਮਾਚਲ ਭੁਈ ਨਮਨ
 ਅਸਥਲ ਹੈ। ਨਾਮ ਸਕਾ ਸੁਬਾਸ ਕ੍ਰਕੋਮ ਲਸੀਤ ਲਤਾ ਕੈ ਪੁਜਾ ਪ੍ਰਸਾਦ

ਪਾਸ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹੈ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਪਿ ਪ੍ਰਿਥਿ ਚਰਮ ਅੰਗੁਰੁ ਮੰਗਿ ਮੰ
ਗ ਪੰਗਿ ਸੁਬੰਗ ਬੰਦ ਸਾਗ ਸਾਨਿ ਲੇਹੈ। ~~ਚਰਨ~~ ਦੁਸ ਨੋ ਭਿਯੈ
ਗਾਇ ਸੁਗਿ ਮਾਨਗੀ ਮਿਦਿ ਸੁਖਿ ਮਾਨ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਮਿ ਮਤਿ ਤੁਹੈ
ਸਬਦ ਸੁਤਿ ਪ੍ਰੇਸੁਗਤਿ ਸਬਦ ਪ੍ਰੇਸੁ ਸਬਾਸੁ ਮਨੁ ਬਾਸੁਨ
ਸਰੀਤੁ ਹੈ। ਰਸਗਾਨਾ ਹਰਿ ਤਰਸਨਾ ਹਰਿ ਤਰਸਨਾ ਮਨੁ ਸਾਸੁ
ਕਰਾਜੀ ਤੁਹੈ। ਚਰਨ ਗਾਵਨਗੀ ਮਿਗਾਵਨ ਚਰਨਗੀ ਮਿਗਾਸੀ
ਆਸਾ ਬਿਸਮ ਬਿਸੁ ਸਾਪ੍ਰਮਾਪ੍ਰਿਤੁ ਹੈ। ~~ਚਰਨ~~ ਗੁਰ ਪ੍ਰਿਥਿ ਸਬਦ
ਸੁਗਤਿ ਹਉ ਮੇ ਮਾਰਿ ਮਰੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਗ ਜੀਵਨ ਦੇ ਜੀਨਿ ਮੇ

430

ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤਿਓਤਿ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਸੂਰਗਾਤਿ ਏਕਹੀਮਨੇ
 ਕਹੈ॥ ਓਚਨ ਸ੍ਵਰਨ ਸ੍ਵੇਤ ਏਕਹੀ ਦ੍ਰੁਸ਼ਤ ਸਬਦ ਵਾਰ ਪਾਰ ਕੁਲਗਤਿ ਸ
 ਰਿਤਾ ਬਿਬੇਕਹੈ॥ ਤਿਦਨ ਬਨਾਸ ਪਤੀ ਕਾਨਿਕਾ ਮਾਨਿਕਾ ਪਾਤੁ ਪਾਰਸ
 ਪ੍ਰਸਿਯਾਨੀਅ ਜਾਵਦੇ ਕਹੈ॥ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨ ਨਿਰੰਜਨਾ
 ਜਨ ਬਿਖੈ ਦੁਖਿ ਪਾਰਿਵਾਰ ਗੁਰਮਾਤਿ ਏਕੋ ਏਕਹੈ॥ ੨੮੬॥ ਦ੍ਰੁਸ਼ਤਿ
 ਮਾਨ ਲਿਵਾਇਆ ਮਚਲ ਭਈ ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਸੂਤਿ ਸ੍ਵਰਨ ਮਚਲ
 ਹੈ॥ ਸਿਮਰਨ ਮਾਤੁ ਸੁਧਾ ਜਿਹ ਬਾਅਚਲ ਭਈ ਗੁਰਮਾਚਲ ਉਨਮਨ
 ਅਸਥਲ ਹੈ॥ ਨਾਸਕਾ ਸੁਬਾਸ ਕ੍ਰੋਮਲ ਸੀਤਲ ਤਾਕੈ ਪ੍ਰਜਾਪੁਨਮ

ਪਾਸ ਚਰਨ ਕਮਲੇ ਹੈ। ਗੁਰੁ ਪਿਪੀ ਬਚਰਾ ਅਚਰੁ ਨ ਏਕਿ ਗੀ ॥
ਗਪੰਗਾ ਸੂਬੰਗ ਬੰਦ ਸਾਰਾ ਸਾਲਿ ਲੇ ਹੈ। ॥ ੨੨ ॥ ਦੁਸ ਨ ਸੋਗੁ ਦ੍ਰਿ
ਗ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਆਨ ਗੰਮਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਆਨ ਪੂਰੁ ਰਦ ਸੀ ॥ ਅਤੀਤੁ ਹੈ
ਸਬਦ ਸੁਤਿ ਪ੍ਰੇਸੁ ਰਤਿ ਸਬਦ ਪੈ ਜਾ ॥ ਬਾਸੁ ਅਲਖ ਬਾਸੁ ਨ
ਸਰੀਤੁ ਹੈ ॥ ਰਸ ਰਸ ਨਾਗ ਹਿਤ ਰਸ ਨਾਗ ਹਿਤ ਰਸੁ ਅਪ੍ਰਸਾਪੁ
ਕਰਾ ਜੀਤੁ ਹੈ ॥ ਚਰਨ ਗਾਵਨ ਗੰਮਿ ਗਾਵਨ ਚਰਨ ਗੰਮਿ ॥ ਅਸਾਪ
ਆਸਾ ਬਿਸਮ ਬਿਸੁ ਸਾਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ॥ ੨੩ ॥ ਗੁਰੁ ਪਿਸਬਦ
ਸੁਰਤਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਰੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਗ ਜੀਵਨ ਦੇ ਜਾਨੀ ॥

੫੩੦

ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਗੁ ਅੰਤਿ ਪਟਪਟਿ ਗਾਏ ਅੰਤਿ ਜਾਮੀ ਅੰਤਿ ਗਾਤਿ ਚਿਨਮਾ
 ਨੀਅੰਗੁ ਮਾਮਈ ਹੋਮਾਇ ਮਾਮਾਇ ਮਾਮਈ ਹੋਮਾਇ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ
 ਬੋਧਟੇ ਕੋ ਪਾਰਿਤਾਨੀਅੰਗੁ ਪਿੰਡੁ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ਪਿੰਡੁ
 ਤਿਪੋਤਿ ਤੇਜੋਗੀ ਨਿਜੋਤਿ ਗੋਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਮਾਨੀਏ ॥੨੮॥
 ਦਰਨਾ ਰਨਿ ਗੁਰਪਾਦੁਤ ਬ੍ਰਹਿਰਾਖੇ ਨਿਹ ਚਲਾਇਤ ਸੁਖਸਹ
 ਜਨਿ ਦਾਸਹੋ ਜੀਵਨ ਕੀਆਸ ਅਗੁਮ ਰਨ ਕੀ ਚਿਤਾਨੀ ॥੨੯॥
 ਜੀਵਨ ਕੁਤਿ ਗਰਮਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸਹੋ ॥ ਮਾਪਾਖੋਇ ਹੋਨਾਹੁ
 ਇਸੇਈ ਹੁਣੈ ਮਾਨੈ ਸੇਵਾ ਸੂਬਾਤ ਮਕੈ ਦਾਸ ਨ ਕੇ ਦਾਸਹੋ ॥੩੦॥

ਦੁਸਸਬਦਬ੍ਰਹਮਾਰਿਅਮਾਨਪਿਆਮਾਨਪੁਰਨਸੁਬਮਈ ਬ੍ਰਹਮਬਿਸੁਸਮੇਤ ੫੩੧
ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਕਾਮਨਿਹਕਾਮਕੀਨੇਗੁਰਮੁਖਿਉਦਮਨਿ
ਕੁਦਮਉਕਤਿਹੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਹੁਇਦੁਖਿਯਕੁਮਧੋਏਚਰ
ਨਿਸਰਨਿਗਹੈਨਿਹਚਲਮਤਿਹੈ। ਦੁਸਨਦੁਸੁਆਮਨਸਾਥਕ
ਤੁਸਬਦਸਰਤਿਅਮਾਨਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿਹੈ। ਰਚਾਰਚਿਤੁਚਿਤੁ
ਬਿਸਮਬਿਚਿਤੁਪਨਚਿਤੁਮੋਚਿਤੇਰਾਕੋਬਸੇਗਾਸਤਿਸਤਿਹੈ। ੨੨੧
ਸ੍ਰੀਗੁਰਸਬਦਸੁਨਿਸੁਦਨਕਪਾਟਖੁਲੇਨਾਏਮਿਲਿਨਦੁਅਨਹਦ
ਨਿਦਲਾਈਹੈ। ਗਾਫਤੁਸਬਦਰਸਰਸਨਾਰਸਾਇਨਕੋਨਿਸੁਰਮ

ਪਾਠ ਬਾਸੁਰਾਠੀ ਕੋ ਦੁਆਈਏ। ਹਿਰਦੈ ਨਿਵਾਸਗੁਰਸਬਦ ਨਿਧਾਨ
 ਰਿਆਨਧਾਟੁ ਤਬਰਜਉਨਮਨਸੁਧਿਪਾਈਏ। ਸਬਦਅਵੇਸਪ੍ਰ
 ਮਾਰਥਪ੍ਰਵੇਸਧਾਰਿਦਿਬਿਦੇਹਿਦਿਬਿਯੋਤਿਪ੍ਰਗਟਾਈਏ॥੨੯੩॥
 ਗੁਰਸਿਖਸੰਗਤਿਮਿਲਾਪਕੋਪ੍ਰਤਾਪਮਾਤਿਪ੍ਰੇਮਕੋਪ੍ਰਸਾਪ੍ਰਚਨਪ੍ਰ
 ਗਾਸਕੋ। ਦੂਸਰਾਮਨੁਪਰੁਪਰੰਗਾਮੰਗਾਮੰਗਿਛੁਬਿਹੇਰਤਹਿਰਨੇਦ੍ਰਿ
 ਗਬਿਸਮਥਿਦੂਸਰੇ। ਸਬਦਨਿਧਾਨਾਮਨਹਦੁਰੁਨਣੁਨਪੁਨਿਸੁ
 ਨਤਸੁਰਤਿਮਾਤ੍ਰੇਹਰਨਾਮਾਭਿਅਸਾਏ। ਦ੍ਰਿਸੁਦ੍ਰਸਮਹੁਸਬਦਸੁ
 ਰਤਿਮਿਲਿਪ੍ਰਮਦੁਰੁਤਗਤਿਪੁਰਨਬਿਲਾਸਏ॥੨੯੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਗਤੀਲੀਪਕੋਪ੍ਰਤਾਪੁਆਤਿਪੁਰਨਪ੍ਰਗਾਸਪੈ। ਨੇਦੈਪਾਹਸ ॥੩੨॥
 ਪ੍ਰੇ। ਚਰਨਕਮਲਰਜਬਾਸਨਾਸਬਾਸਗ। ਸੀਤਲਤਰੇ
 ਮਲਪੁਜਾਕੋਟਾਨਿਸਮਸਾਰਿਹੈ। ਰੂਪਕੋਅਨੁਪਰੂਪ
 ਮਾਤਿਅਸਚਰਜਮੇਨਾਨਾਬਿਸਮਾਦਗਾਗ। ਗੰਨੀਨਪ
 ਤਰਹੈ। ਨਿਤੁਰਾਮਪਾਰਧਾਰਾਮੀ। ਤਨਿਪਾਨਪਾਨਾਮ
 ਦਰੁਤਗਤਿਅਨਨਹੀਸਮਸਰਹੈ॥੩੩॥ ਨਦਨਗਦਨ
 ਜਲਸੀਤਲਾਮਲਜੈਸੇਅਗਨਉਰਧਾਮ। ਤਪਤਮਲੀਨ
 ਹੈ। ਬਰਨਬਰਨਮਿਲਿਸਲਿਲਬਰਨਸੇਈ। ਸਿਅਮਮ

ਗਾਨਿਕੁ ਬਦਨੁ ਨ ਬਿਛੀਨੈ॥ ਜਸ ਪ੍ਰਾਤਿ ਬਿਬਾਸੁ ਪਾਸੁ ਪ੍ਰਫੁਲ੍ਲ
ਤ ਬਨਾਸੁ ਪਛੋ॥ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਦਗਾਧ ਕੂਤ ਸੁਖ ਹੀਨੈ॥ ਤਿਥੈ
ਹੀ ਅਸਾਧਸਾਧ ਸੰਗਾ ਮਸੁਰਾਵਾਸਾ ਤਿਗੁਰਾ ਮਾਤਿ ਦੁਗਾਤਿ
ਖਦੁਖ ਦੀਨੈ॥ ੨੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭਾਹਿ ਮਹੀ ਮੇਵ ਅਜ
ਧਸਾਧ ਸਤ ਪ੍ਰਮਦੁ ਇਮਾਰ ਬਸਿ ਤੇਖ ਕੈ॥ ਗੁਰਾ ਮਾਤਿ
ਸੰਗਾਵਾਨੁ ਗੁਰਾਤਿ ਗੁਰਾਇ ਦੁਗਾਤਿ ਅਸਾਧ ਸੰਗਾਵਾਨੁ
ਦੇਖ ਕੈ॥ ਜਨਾਮ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਬਿਨੁ ਮੋਖ ਪਦ
ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਚਿਤ ਚੇਖ ਕੈ॥ ਗਿਆਨ ਮੀਸਾ ਚਿਤ ਹੀ ਸਗ

ਤਿਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਸ ਬਿਖੇ ਵਰਿ ਸੁਰਿ ਤਪੀਰਨੀ ਗੋਸਪੋਖੇ ॥ ੫੩੨ ॥
ਗੁਰਮਾਨੀ ਬੁਰੀ ਮਿਟਤੋਰੇ ਸਮਾਰੇ ਸੰਗਸਾ ਇਨਹੁ ਇਪੋਟ ਰੁਹੇਨਾ
ਗਤ ਨਹੁ ਤੁਝ ਗਯਾਨੀਐ ॥ ਹਉਮੈ ਅਗੁਮਾਨਾ ਸਾਧਾ ਨਉ ਚੇਤ ॥
ਰਿਜਲੁ ਨਿਮਤ ਵਤਨ ਥਲ ਜਲੁ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ॥ ਅੰਗ ਸੂਈ
ਗੁਰੁ ਹਰਹੋਤ ਹੋ ਚਰਨ ਤਾਤੇ ਚਰਨਾ ਮੁਤ ਚਰਨੁ ਨ ਮਾਨੀਐ ॥
ਤਿਸੇ ਹਰਿਗੁਰਗਾਤਿ ਜਗਤ ਮੇ ਨਿਮਹੀ ਤੁਝ ਜਗਾ ਪਗਲਾਗਿ ॥
ਤੁਕਿ ਪ੍ਰਦਾਨੀਐ ॥ ਪੁਜੀਐ ਨਸੀ ਸੂਈ ॥ ਉਚੈ ਦੇਹੀ ॥
ਗਦੈ ਪੁਜੀਐ ਨ ਲੋਚਨਾ ਦ੍ਰਿਸੁ ਦ੍ਰਿਸੁ ਤੁਕੈ ॥ ਪੁਜੀਐ ਨ ਸਦਨ

ਸ੍ਰਵਨਿਸ੍ਰੁਤਿ ਬੰਧਕਾਰੇ ਪੁਜੀਐ ਨ ਨਾਸਕਾ ਸੁਥਾਸ ਸ੍ਰਾਸਤ੍ਰਾਤਕੈ
ਪੁਜੀਐ ਨਾ ਪਿਸ੍ਰਾਦ ਸਬਦ ਸਿਜੁਗਾਤਕੈ ਪੁਜੀਐ ਨਗਸਤ
ਸਕਸਾਮੀਗ ਪਾਤਕੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸ੍ਰਸਬਦ ਸ੍ਰੁਤਿ ਰੀਧਰਸਰਹਤੁ
ਇਪੁਜੀਐ ਨ ਪਿਦਾਰਾਇ ਦਨਦਨ ਮਹਾਤਕੈ ॥ ਨਦ
ਨਗਦਨ ਜਲ ਨਿਹਮਲਾਸੀਤਲਹੈ ਨਦਨ ਥੀ ਸੁਧਰਾਸੁਥਰਸ
ਹਾਸਿਹੈ ॥ ਓਹਧਤਪਾਸਿ ਮਾਕੈ ਸਿਖੀਰੁਥਾਸੁਥੈ ਹੋਬਨਨ
ਦਨਸਾਵਿਹੈ ਤਰਤਨ ਪ੍ਰਗਾਸਕੈ ॥ ਨਦਨਗਦਨ ਪਗਪੁਜੀ
ਅਤਜਗਤੀ ਚਾਹੈ ਚਰਨਾਮ੍ਰਤ ਚਰਨਰਜਤਾਸਹੈ ਤਿਸੈ

ਰਿਗੁਗਤਜਗਤੀਮੇਨਿ ਰਿਗੁਤਕਾ। ਨਿਗੁਗਮਧਮਧਿਸਮਧਿ ॥ ੫੩੪ ॥
ਸੁਸਹੇ। ੨੨੨੨। ਸਮਦਸੁਤਿਲਿਦਲੀਨਜਲਾ। ਨਿਗਤਿਗੁਗ
ਮਨਸੰਗਮਗੁਇਉਲਟਿਪਦਨਕੇ। ਧਿਆ। ਬਿਸੁਗਧਿਧੀਮ
ਨੇਰੇ। ਮਧਿ। ਸਮਰਸਧੇਮਮਧਮਧੀਉਧੀਮੇ। ਗੁਗਜਗਦਨਕੇ
ਸਬਦਕੇ। ਮਨਹਦਸੁਗਤਿਕੇਉਨਮਨੀਧੇ। ਮਦੇ। ਨਿਗੁਗਧਰਸਧ
ਰਦਨਕੇ। ਗਿਗਟੀਉਲੀਪਿਸੁਪਸਾਗੀਨੇ। ਗਰੇਗਦਸਮਸ
ਬਲਨਿਹਕੇਦਲਭੁਦਨਕੇ। ੨੨੨੨। ਜੈਸੇਜਲਨਲਨਾ। ਉਨ
ਲਦੁਧਸੀਲਮੀਨਚਕਈਕਾ। ਲਾਦਿਨਰਾਪੁਤਿਪ੍ਰੀਤਹੇ। ੨੨੨੨

ਪਕਪਤੀਗਾਮਾਨਕਮਲਚਕੋਰਸਸਿਮਿਗਨਦਬਾਦਪਨਚ
ਤਿਕਸੁਚੀਤਹੈ। ਨਗਰਿਅਉਤੁਤਾਰਸੁਤਮਾਤੁਜਲਤਿਖਾਇ
ਖੁਧਿਅਮਾਹਬੀਤੁਜਨਦ੍ਰੁਪਨਮੀਤਹੈ। ਮਾਇਆਮੋਹਦ੍ਰੁ
ਦੁਖਦਾਈਨਸਹਾਈਹੋਤਗੁਰਸਿਖਸੰਧਿਮਿਲੇਤਿਗੁਨਮ
ਤੀਤਹੈ। ੩੦੦ ਤਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਗਸਥਾਤਿਤੁਗੁਨਮ
ਗਮਰਿਗਬਿਸਮਕੁਬੰਗੀ। ਸਮਾਨਹੈ। ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਦ੍ਰੁਸਲਿਦ੍ਰੁਸ
ਕਪਤੀਗਾਸੰਗਿ। ਸਬਦਸੁਰਤਿਮਿਗਨਾਦਹੁਇਹਿਗਨੈ।
ਕਾਮਾਨਿਹਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕ੍ਰੋਧਾਨਿਰਭੋਹੁਭੋਹੁਮੋਹਨਿਰਮੋਹਾ

ਮੇਵਹੁਲ ਜਾਨੇ ਹੈ॥ ਬਿਸਮਾ ਬਿਸਮਾ ਸਚਰਜੈ ਸਚਰਜੈ
ਅਨਰੁਤਾ ਮਦਭੁਤਾ ਮਾਸਥਾਨੇ ਹੈ॥ **ੴ** ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ॥ ਤਿਸੇ ਰਿਦ
ਤੁਸੁਖ ਸਾਗਰੀ ਰੋਟ ਕਉ ਸਤਤ ਛਾ ਬਾਤਿ ਸਰੋ ਪ੍ਰਗਾਸੈ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਚਤ੍ਰਾਪੀ ਪਾਰੋਟਿ ਕਰਮਲਾ ਕਲਪਾਰੂ ॥ ਪੁਰ ਬਚਨਾ ਸੁਦੇਸ਼
ਗਵੇਲਾ ਸੁਹੈ ॥ ਅੰਦਮੁ ਸਕਾਨਿ ਬਾਨਿ ਵਾਨਿ ਰੋਟਾਨੇ ਸਾਸਿ ਸੋਗੁ
ਰੋਟਿ ਲੋਟ ਪੋਟ ਕ੍ਰਮਵਨੀਤਾ ਸੁਹੈ ॥ ਮਨਮਪੂਰਾ ਕਰੀਦਗਸ
ਨੁਹਿਤ ਹੁਇ ਸਹਜ ਸਮਾਪਿ ਲਿਖਿ ਬਿਸਮ ॥ ਬਿਸਮੁ ਸਹੈ
ੴ ਚਰਨ ਸੁਨਿ ਰਜਮੰਜਨਾ ਮਲੀਨ ਮਨਦੁਪ ਨਗਾਤਿ ਗੁਰ

੫੩੫

ਮਾਤਿ ਨਿਹਚ ਨਹੀ। ਮਾਗਿਆਨ ਗੁਰਮੰਜਨ ਦੇ ਚਪਲ ਖੰਡ ਨਾਹਿ
ਅਕਲਾਨੀ ਰੰਜਿਯਾ। ਨਜਨ ਬਖਸ਼ੇ ਹੀ। ਰੰਜਨ ਭੈ ਕੁਮਾਮ ਰਿੰਗੀ
ਜਨਕ ਮਕਲਾ ਚਪ੍ਰਚਿ ਬਲ ਬੰਦ ਨਿਰਦਲ ਹੀ। ਸੇਵਾ ਕਰੀ
ਜਨ ਸੁਬਾ। ਮਾਨਿਰੰ ਜਨ ਭਏ ਮਾਇ ਅਉ ਦਾਸ ਕਾ ਸਿਮਾ ਸਿਨਿ
ਮਲੇ ਹੀ। ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਅਭੁਤ ਰਵਿਹਾ ਹਨ ਸਕਤ ਗਿਆਇ
ਮਾਗੋ ਚਰਹਾਇ ਸਰਜਗ ਹਨ ਹੀ। ਪਛਮ ਉਦੈ ਤੇ ਤਚੰਦ੍ਰਮੇ
ਮਸਕਾਰ ਪੂਰਬ ਸਿੰਧੋ ਗਸਿ ਕੇਤਖੇਤ ਹਨਿ ਹੀ। ਕਾਸੂ ਮੇ
ਨਿਮਗਨਾਂ ਚੰਦ੍ਰਕਾਲ ਰਹੀ। ਮਗਨ ਮੇ ਕਾਸੂ ਪ੍ਰਤਹੀ ਦਹਨ ਹੀ। ਤੁਮ

ਸਿਵਸਕਤਮ ਸਾਧਸਾਧਸੀਗਮਕੇਦੁਗਮਿਗਮਾਤਿਦੁਗਮ 436
ਹਨੇ॥ **ਗੁਰਮਤਿ** ਸਾਧਕੀਸੁਜਨਤਾਈਪਾਹਨ ਨਿਰੋਖਪ੍ਰਤੀਰਤ
ਸਰੋਖਹੁਇਬਿਸੇਖਸਾਧਸੀਗਮੇ॥ ਦੁਰਜਨਗੁਮਸਾਧਾਇਤ
ਲੋਖਅਰਬੋਰਤਉਪਖਾਨਰੋਖਸੇਖਅਗਿਅਗਿਮੇ॥ ਕਾਹੁ
ਗਨਿਗਾਤਿਪ੍ਰਤਿਬਿਪਰੀਤਿਸੁਰਸਹੀਜਨਕਾਰਨੀਸਹੁਪ੍ਰੀ
ਗਮੇ॥ ਦੁਗਮਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿਅਜਯਾਸੂਪਗਾਤਿਉਪਕਾਹੀ
ਉਬਿਕਾਰੀਦੰਗਹੀਕੁਦੰਗਹੇ॥ **ਗੁਰਮਤਿ** ਗੁਰਮਾਤਿ
ਗੁਰਮਸਾਧਸਾਧਕਾਸੁਅਗਨਿਗਾਤਿਟੇਦੁਨਟਰਤਹੇ॥ ਅ

ਜਨਾਸ੍ਰਪਜਲਰੀਗਾਬਾਰਨੀਬਿਪਾਨਸਨਮਓਮਜੀਠਖਲਪੰਥਿ
ਤਲਗਤਯੈ।ਕੀਟਪੁਰਪਸੈਲਪਾਟਿਕਾਸਨਾਹਸਸਤ੍ਰਹੀਸਕਾਗ
ਬਗਾਬਿਅਧੀ।ਗਹੋਇਨਿਬਰਤਯੈ।ਲੋਸਟਕਨਿਕਸੀਪਸੈ
ਖਮਪੁਕਾਲਕੁਟਾ।ਖਦਖਦਾਇਕਸੀਸਾਰਬਿਚਰਤਯੈ॥੩੩॥
ਦਤਸਰੋਜਬਾਸਦਾਨਮਰਾਜਬਗਪਾਰਸਪਖਾਨਬਿਖਾਮੀ।ਤ
ਸੰਗੇਗਯੈ।ਮਿਲਾਮਿਲਾ।ਦਾਮਾਹੀਮਨਿਮਧਮਾਖੀਸਾਖੀਬਾਸੁਖ
ਪੁਨਾਹਨੇਹਾਨਿਹਲਰੇਗਯੈ।ਦਿਨਕਾਰਿਜੋਤਿਉਲਾਬਗਪਾਮੀ
ਜਦਾਸੋਲਸਨਪੁਸਨਜੈਸੇਬਿਥਵੰਤਰੇਗਯੈ।ਤੁਸੈਗੁਰਮਤਿਉ

ਜਮਤ ਨ ਕਾਲਗੇ ਅੰਕੁਰ ਉਦੈ ਤਹੋ ਤਨਾ ਹੋਨਾ ਚਿਗਾਏ॥ ੫੩੭
ਸੰਗ ਮਸੰ ਜੋਗ ਪ੍ਰਮਨੇ ਮਕਉ ਪਤੰਗ ਜਾਨੈ ਇਹ ਚਿਗਾਏ ਹਮੀ
ਨਰੁ ਲਜਾਨਈ॥ ਇਕਟ ਕਟੀ ਪਕਾ ਪਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਨਿਸਾ
ਓਗਾ ਮਿਨ ਜੀਵਨ ਨਾਮਾਨਈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਲਿ ਬਿਛੁਰੈ ਮਧੁ
ਮਨੁ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜਨਮੁ ਅਗਾਮਾਨਈ॥ ਨਿਹਟ ਲਜੀਵਨ
ਮਰਨ ਗੁਰ ਬਿਖੁ ਹੁਇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਗ ਬਿਰਹਨ ਦੇ ਉਰੀਗਾਮਾਨਈ॥
੩੦੪॥ ਦ੍ਰਿਸੁ ਦ੍ਰਸ ਲਿਵ ਦੇਖੈ ਅਉ ਦਿਖਾਵੈ ਸੋਈ ਸ੍ਰੀ ਦ੍ਰਸ ਏਕ ਦ੍ਰਸ ਕੈ
ਨਾਮੇ॥ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਸੋਈ ਸ੍ਰੀ ਸਬਦ ਏਕ ਸਬ

ਟਕੈਆਨੀਐ॥ ਕਰਨਕੁਨਕੁਤਗਿਸੁਬਾਰਿਸੋਈਕੁਮਕੁਤਤਿਕੁਤਰ
 ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਾਪਿਆਮਾਨਟੇਕੁਹੀਮਨੇਕਮੇਕ
 ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਬੇਕਟੇਕਟੇਕੋਉਰਮਾਨੀਐ॥ ੨੦੨॥ ਕਿਚਤਕਟਾਛਮ
 ਇਮਾਮੋਹੇਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਸਾਧਸੰਗਰੰਗਮੇਬਿਸੋਹਿਤਮਗਨਹੈ
 ਜਾਕੇਓਅੰਕਾਰਕੇਅਕਾਰਹੈਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਕੀਰਤਲਸਮੇਸਾਧ
 ਸੰਗਸੋਲਗਨਹੈ॥ ਸਿਵਸਨਕਾਦਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿਅਗਿਆਨਕਾਰੀ
 ਜਾਕੇਅਗੁਭਾਸਾਧਸੰਗਗਨਨਾਮਗਨਹੈ॥ ਅਗਮਅਪਾਰਸ
 ਧਮਹਿਮਾਅਪ੍ਰਾਬਿਖੈਅਤ੍ਰਿਲਿਵਲੀਨਜਨਮੀਨੁਅਗੁਗਨਹੈ॥

ਸ੍ਰੀਜਪ੍ਰਗਮੇਰੇਸਾਧਸੰਗਾਤਿਨਾਰਦਮੁਨਿਨ੍ਰਸਨਸਾਧਸੰਗਮੇ ॥ ੫੩੮ ॥
 ਨਿਜਰੂਪਹੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਮੇਰੇਮਾਤਾਪਿਤਾ॥ ਉਕਟੀਬਸਖਾਮ
 ਸੰਗਮੇਰੇਸੁਤਸ੍ਰੇਸ੍ਰਮਨੂਪਹੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਾਦਾਨਿਧਾਨਪ੍ਰਾਨ
 ਜੀਵਨੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਾਨਿਜਪਦਸੇਵਾਦੀਪਾਦਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਤੀ
 ਗਰਸਰੋਗਸੁਖਸਹਜਮੇਸਾਧਸੰਗਸੋਭਾਮਾਤ੍ਰੀ॥ ਪਮਾਮਉਚਪ
 ਮੇ॥ ੫੩੯॥ ਅਗਾਮਿਪਾਰਦੇਵਾਮਨਖਮਚਿਦਾਮਾਤ੍ਰਿਅਸ਼ਾਂਕਿ
 ਜਤਨਕ੍ਰਾਨਿਗ੍ਰਹਨਪਾਣੀਮੇ॥ ਪਾਣੀਮੇਨਗਰੋਗਪਾਣੀਮੇ
 ਨਰਜੰਗਨਾਦਬਾਦਬੇਦਕੇਅਗ੍ਰਹਨਗ੍ਰਾਣੀਮੇ॥ ਤੀਰ

ਬਪੁਰਖ ਦੇ ਦਰਸੇ ਦਰਕੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੈ ਕ੍ਰਮ ਧ੍ਰਮ ਬ੍ਰਤ ਨ ਮਾਨਿ ਵਲ
ਈ ॥ ਮੈ ॥ ਨਿਹ ਬਲ ਮਾਨਿ ਕਪੂਰ ਕੈ ॥ ਚਾਰ ਸਬੈ ਸਾਦਧਾਨ
ਧਾਰਿ ਗੁਰੁ ਇਸਤੁ ਗੁਰੁ ਗਾਈ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਪਨ ਗੁਰਿ ਤੁਰਿ ਤੁਰੈ
ਈ ਦੇਖੈ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਦੁਸ਼ਨ ਦੇਖੈ ਪਾਵੈ ਕਰੈ ਕੈ ਸੇ ਜਾਨੀ ॥ ਮੈ ॥ ਨਿ
ਬਿਖੈ ਬਾਤ ਕੀਏ ॥ ਨਿਅਤ ਕਾਨੁ ਦੀਏ ਬਕਤਾ ॥ ਮਉ ਸੁਤਾਇ
ਕਾਪੈ ਉਨ ਮਾਨੀ ॥ ਮੈ ॥ ਪਪੁਲਾ ਕੈ ॥ ਲਖਿਖੈ ਜੈ ਸੇ ਜਲ ਪਾਲਕੈ
ਲੀਜੀ ॥ ਮੈ ॥ ਜਤਨ ਕਾਪੈਏ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਨਿਹ
ਜਰਥਾ ਬਿਨੈ ਕਰ ਬਾਨ ਪਿਆਨ ॥ ਮੈ ॥ ਮਰਸਾ ਬਿਸਮਾਇਧਾਨੀ ॥

੫੩੩ ॥ ਨਦਨਗਦਨਜਲਸਤਲਾਅਮਲਜੋਸੇਅਗਨਿਉਹਧਾਮੀ ॥ ੫੩੪ ॥
 ਪਤਿਅਲੀਨਹੈ ॥ ਸਫਲਹੁਇਆਂਬਖੁਕੇਰਹਤਹੈ ॥ ਚੰਦਨਸੁਬਾਸੀ ॥
 ਅਰਤਾਤੇਅਰਬਲਾਫੀਨਹੈ ॥ ਚੰਦਨਸੁਬਾਸੀ ॥ ਸੇਬਾਸੀ ॥ ਬਨ
 ਸਪਤੀਬਾਸਤਉਬਰਾਈ ॥ ਬਰਿਓਸੰਗਲਿਦਾ ॥ ਨਹੈ ॥ ਤੇਸੇਹੀ
 ਸਾਧਾਅਹਿਬੁਧਿਨਿਮਤਕੋਸਨਾਅਉਮਜੀ ॥ ਗਤਿਪਾਪਪੁੰਨਕ
 ਨਹੈ ॥ ੫੩੫ ॥ ਸਕਲਬਨਾਸਪਤੀਬਿਖੇਦਮਦੀ ॥ ਪਦੁਇਨਿਹਟਲ
 ਕੁਝੇਬੁਝੇਬੁਝਾਈਕੋ ॥ ਚੰਦਨਸੁਬਾਸਨਕੋ ॥ ਬਲਾਬਾਸਹੋਤ
 ਧਾਂਸੁਨਿਰਗੀਪਬਹੁਗਾਂਠਨਾਢਿਠਾਈਕੋ ॥ ਸੇਬਲਕੇਫਲਤੁਲਖ

ਗੁਰਿ ਗੁਰੁ ਇਸੁ ਤਾ ਕੈ ਬਾਸੁ ਤਉ ਬਰਨ ਦੇਖੀ ਜਾਰਤ ਬੁਧਾਈ ਕੈ ਤਿਸੁ
ਹੀ ਮਸਾਪ ਸਾਧ ਹੋਤ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਕੈ ਤਿਸੈ ਨ ਗੁਰਗੋਪਿ ਦ੍ਰੋਹੁ ਗੁਰੁ
ਈਕੈ ॥ ੩ ॥ ਪਾਤਿ ਪੁਖ ਬਲੀ ਮਿਲਾਪ ਸਟ ਨ ਸਾਧਨ ਛਾਇਆ ਬਾਤ
ਉ ਬਰਨ ਦੇਖੀ ॥ ਏਕੈ ਜੋ ਜਾਹਿ ਹੋ ॥ ਜਟਲ ਹੁਇ ਤੁਹਰੁ ਕੁਤ ਸੁ
ਲਤ ਰਬਾਸੁ ਤਉ ਬਰਾਈ ਬੁਧਿ ਉਨਾ ਪਾਨ ਸਮਾਗਿ ॥ ਜਟਲ ਬ
ਨਾਸਪਤੀ ਸਪਿ ਰਿਦੈ ਸੋ ਨਿਰਹੋ ਬਾਸੁ ਤਉ ਰੀਤੋ ਗਾਠੀ ਲੋ ਬਾਜੇਧ
ਰਿ ਮਾਹਿ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ਦਨ ਸਾਮੀ ਪਹੀ ਅਛਤਾ ਨਿਰਹੋ ਧਰਹੋ ਗੁਰੁ ਸਿਖ
ਦੇਖੀ ਬਜ੍ਯਾਨੀ ਨ ਉਧਾਰਿ ਹੋ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਗ ਤਿ ਮਿਲਾਪ

ਕੇਪੁਤਾਪੁਮੇਸੇਮਕੋਪ੍ਰਸਪ੍ਰਗਲਪਟਾਦਹੀਪਦਿਸੁਦਾਮੁ ॥ ੫੪੦ ॥
 ਸਬਦਸੁਗਤਿਮਿਲਿਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਾਰਿਅਮਨਪਿਅਮਨਮਿਦਲਾਦੁ
 ਲੀਏਕਾਮਿਸੁਨਪਾਨਲਾਦਤਮਹਾਪ੍ਰਸਾਦਿਓਕਗੁਰਪੁਰਬਦੇ
 ਮਿਖਨਬਲਾਦਹੀਮਿਦਸਨਕਾਦਿਬਾਛੇਤਿਨਕੇਓਚਿਸੁਰਓ
 ਪਨਕੀਦੁਖਨਾਕਦਨਫਲਪਾਦਹੀ ॥ ੫੪੧ ॥ ਜੈਸੇਬੇਸੁਕੁਰੀਨ ॥
 ਨਮਾਗੁਰੀਦੁਇਬਾਹਰਗੁਇਪਾਰਪਰੈਪੁਰਸਬੈਸਲਾਇਹਾਤੁਏ ॥
 ਜੈਏਕਾਗੁਰੀਏਕਾਪਰੀਪਾਕਸਾਨਾਬੈਠਿਓਜਨਕੈਬਿਜਨਾਦਿ
 ਸੁਦਕੈਅਪਾਤੁਏ ॥ ਜੈਸੇਰਾਜਦੁਆਰਜਾਇਤਜੁਹਾਰਜਨ

ਏਕ ਪਰੀਪਾਏ ਦੇ ਸਰੋਗਤਾ ਹੁਇ ਖਾਤਰੇ ॥ ਮਾਠੀ ਪਹਰਾ
 ਨਿ ਪਰੀਪਾਏ ਏਕ ਪਰੀਸਾਧਾਸ ਮਾਗ ਮੁਕੈ ਨਿਜ ਪਰਗਾਤੈ ॥
 ॥ ੨ ॥ ਕਾਤ ਕਜੇ ਸੇਈ ਪਮਾਨਾ ਕਹੁ ਨੀਸਮੇਈ ਪਜੇਈ
 ਉਦੇਤ ਹੋਤ ਹੀ ਬਲਾਤ ਹੀ ॥ ਬ੍ਰਖਾਸਮੇਸੇ ਤਉ ਬੁਧ ਬੁਧਾ ਪੂਰ
 ਸਤਾਸਨਾਮ ॥ ਲਕਸੇ ਨ ਠਹਰਾਤ ਹੀ ॥ ਹਿਮਸਮੇਸੇ ਤਉ
 ਗਾਤਿ ਸੂਚਿ ਕੁਝਾਈ ਜੀਇ ਖਾਈ ਦੇਤਉ ਪਜਸਮਾਤ ਹੀ ॥
 ਸੇਸੇ ਹਮਾਇਆ ਛਾਇਆ ਬਿਰਖ ਚਪਲ ਛਲ ਛਲੇ ॥
 ਗੁਰਚਰਨ ਲਾਟਾਤ ਹੀ ॥ ੩ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਬਸਨ ਮੰਗੀਸਮਿ

ਸਿਰਾਇਮਲੀ ਨਸਾਇਲਸਸੁ ਨਾ ਲਾਨਿਗਮਨਹੇਤੁਮੇ ਮੇਤਹੀ ॥ ੫੬ ॥
ਰੇਦਰਸਿਵਲਕੋ ਮਛਾ ਦਿਓਨਨੁ ਹੋਇਲੀਏ ਨਿਯਮਵੇਪੀ
ਮੇਮਛੇਤੁਹੀ ਜੀ ਸੇਨਿਸਮ ਅਪਨ ਨਤਾ ਹਕਾਚਾ ਤੁਰਾਨਹੇਤੁ
ਇਨੀਅਗੇਦਿਨਕੁਕੇਉਦੇਤਹੀ ਤੀਸੇਮਾਦਿਅਮੇ ਹਕਮੇ
ਤੁਹੀਲੀਨਮਾਤਿਸਾਤਿਗੁਰਗਰੀਅਪੁਪਿਅਮਨਜਨਗਿਜੀਤੁ
ਹੀਅਮਤਿਅਮਛੇਤੁਹੀਦਿਮੀਤੁਗਵਨਕਰੈ ॥ ੫੭ ॥ ਪੁਪੁਰੈ
ਨਪਾਇਕੁਜਉਪਾਦਹੀ ॥ ੫੮ ॥ ਚੇਨਰਥਪੁਪੁਰੈਨਮਾਨਕੁ
ਬਾਜਪੁਰੈਨਪਾਗੀ ॥ ੫੯ ॥ ਫਾਦਤਉਤਾਦਹੀ ॥ ੬੦ ॥ ਚੇਨਪ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਆਧਰੇ ਕਉ ਸਬਦ ਸੁਤਿ ਕਰ ਚਰਟੇ ਕਾ ਮੀ ਪਹਿਰਾ ਬਿਦਾਸੁ ਤਿ ਕਰ
ਰਹੇ ॥ ਅਧਿਗ੍ਰਿਹਾ ਸੁੰਨ ਕਰ ਚਰਾ ਅਵਲੀ ਬਟੇ ਕਾ ਮੀ ਪਹਿਰਾ ਸੁੰਨ ਪੰਗ
ਏ ਕਏ ਕਰ ਰਹੇ ॥ ਅਧਿਗ੍ਰਿਹਾ ਸੁੰਨ ਪਹਿਰਾ ਲੀਜ ਦੁਖ ਪੁੰਨਾ ॥ ਅਧਿਗ੍ਰਿਹਾ
ਨਦੀ ਨਦੁ ਪਤਾ ਅਧਰਹੇ ॥ ਅਤਿ ਕੀ ਅਤਿ ਜਾ ਮੀ ਜਨੇ ਨੇ ਅਤਿ ਗਾਤਿ ਕੇ
ਸੋ ਨਿਰਬਾਹੁ ਕ੍ਰੋਸ ਰੇ ਨਰ ਹਰਹੇ ॥ **੩੩੩** ॥ ਚਕਈ ਚਕੋਰ ਮਿਗਾ ਮੀਨ
ਕ੍ਰਿਗਾ ਅਭਿਪਤਿ ਗਪ੍ਰੀਤਿ ਇਕਾ ਮੀਰੀ ਬਹੁਰੀ ਰੀਤਿ ਹੁਰੀ ਗੀ ਦੁਖ ਦਾ
ਸੇਹੇ ॥ ਏਕਏ ਕਟੇ ਕਸੇ ਟਰਤ ਨਾ ਰਤ ਸਬੈ ਮਾਨਿ ॥ ਅਤਿ ਕੀ ਚਾਲ
ਚਲੀਆਈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੀਰੀਂ ਤਮਿ ਲਾਪ ਕੇ ਪਤਾ ਪਾਮੇ ਸੋ ਲੋਗ

੫੪੨

ਪ੍ਰਸੰਗਸੁਖਦ ਇਕਸਗਾਈਯੋ। ਗੁਗਮਾਤਿਸੁਨਿਦੁਰਮਾਤਿਨਮਿ
ਟਤਗਾਕੀਆਮੀਮਿਲਿਚੀਦਨਜਿਉਬਿਖੁਨਾਮਿਟਾਈਯੋ॥੩੩॥
ਮੀਨਕਉਨਤਿਜਲਕਉਨਸਬਦਾਰਿਮਾਨਦੁਬਿਦਾਮਿਦ
ਇਨਸਕਤਜਨੁਮੀਨਕੀ। ਸੁਸੁਤਾਅਥਾਹਪ੍ਰਬਲਪ੍ਰਦਹਬਸੇ
ਗੁਸੇਲੋਹਤਾਮਿਨਸਕਤਮਤਹੀਨਕੀ। ਜਲਬਿਨੁਤਾਫਿਤਜਤਪ
ਅਪ੍ਰਾਨਮੀਨਨਾਨਤਨਪੀਰਨੀਰਦੀਨਤਾਈਦੀਨਕੀ। ਦੁਖ
ਦਾਈਪ੍ਰੀਤਕੀਪ੍ਰਤਿਗਤਿਮੀਨਕੁਲਾਦ੍ਰਿੜਗੁਗਸਿਖਕੀਪ੍ਰਗੁ
ਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰਧੀਨਕੀ॥੩੪॥ ਦਿਪਕਪੇਮਾਦਤਪਤੰਗਪ੍ਰੀਤਗੀਤ

ਸਾਗੀਦੀਪਕਹਿਮਹਾਬਿਪਹੀਤਿਮਿਲੇਜਾਹਿ ॥ ਸਾਮਲਿਚੁਲਿਮ ॥ ੫੪੩ ॥
ਦਤਕਮਲਪੋਸਨੋਹਕੁਕਮਲਸੰਪਟਬਾਂਧਿਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿਪ੍ਰਗਾਤਿ ॥ ਮਨ
ਬਚਕਮਜਲਮੀਨਾਨਿਵਲੀਗਾਤਿਬਿਛੁਰਤੁ ॥ ਖਨਸਰਤਗਹ
ਗਾਹਿ ॥ ਦੁਖਦਾਣੀਪ੍ਰਿਤਕੀਪ੍ਰਤੀਤਰੈਮਰੈਨਦਰੈਗੁਗਾਮਿਖਸ
ਖਦਾਈਪ੍ਰਿਤਕੀਉਥਿਸਾਰਹੈ ॥ ੫੪੪ ॥ ਦੀਪਕਪਤਿਗਾਇਬਦ੍ਰਿ
ਸੁਦਸਹੀਨਸ੍ਰੀਗੁਰਦੁਸਾਖਿਆਨਤਿਰੁਦਨਹੀ ॥ ਤੁਧਾਬਾਸੂਕਮ
ਸਾਮਲਿਕੁਮਤਨਗਾਖਿਸਕੈਚਰਨਸ੍ਰੀਗੁਰਮਨਤਨਹੀਮਿਤੁ ॥
ਮੀਨਗਲਪ੍ਰੇਮਨੇਮਮਤਿਨਸਹਾਈ ॥ ਜੋਤੁਗੁਰਮਖਸਾਰਹੈਇ

ਤਉ ਤਸੀ ਮਿਤਾ ॥ ਏਕ ਏਕ ਏਕ ਸੈਟਰ ਤਨ ਮਰਤ ਸਬੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸ੍ਰਬੰਗੀ
ਸੰਗੇ ਮਹਤੁ ਮਾਖੀ ਮਿਤਾ ॥ ੩੨ ॥ ਵੀਪਕ ਪਤੰਗ ਮਾਲਿ ਜਰਤਨ ਕਾ
ਖਿਸਕੈ ਜਰੇ ॥ ਏ ॥ ਭੈਨਾ ਪਾਪ ਦਾ ਪਾਏ ॥ ਮਾਧੁ ਪਕਾ ਲੀਲਿ ਕ੍ਰਮ
ਤਨ ਰਾਖਿ ਸਕੈ ॥ ਪਟ ਮੇਲੁ ਏਸੈ ਨ ਸਹ ਜਾਸਾ ॥ ਏ ॥ ਜਨਮਿ ਜਨਮਿ
ਕੀਨ ਦੁਖਿ ਪਾਸੀ ॥ ਏ ਇਸਕੀ ਬਿਛੁਰਸਾ ਰਿਤੁ ਗਰਿ ਲੋਹਨ ਪਠਾਏ
ਹੈ ॥ ਏ ਤਉ ਤਸੀ ਮਾਸਹਾਈ ਸੁਖ ਦਾਈ ਗੁਰਾਰੀ ॥ ਮਾਨਧਿ ਮਾਨੁ
ਮਰਸਾ ਮੀ ਮਿਤਾ ਪਿਆਏ ॥ ੩੩ ॥ ਵੀਪਕ ਪਤੰਗ ਮਾਲਿ ਕਮਲ
ਸਾਲਿ ਮਨਿ ਰੁਕਾਈ ਚਕੋਰੀ ॥ ਗਾਹਿ ਸਸਿ ਨਾਵੇ ॥ ਪ੍ਰੀਤੁ ਏਕ

ਅੰਗਿ ਬਹੁਰੰਗੀ ਨਹੀ ਸੰਗੀ ਕੋਊ ਸਭੈ ਦੁਪਦਾਈ ਨਸਹਾਈ ॥ ੧੪੪ ॥
ਉਮਾਇਹੈ ॥ ਜੀਵਤ ਨਸਾਧ ਸੰਗ ਮੁਏ ਨਪੁ ਮਗਤਿ ਰਿਅਮ,
ਪਿਆਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਸਾਦਿਹੈ ॥ ਮਾਨਸ ਨਾ ਪਾਇਹੈ
ਗੁਰਦਇਆ ਨਿਧਾਨ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਸੁਖ ਫਲ ਬਿਸਮਾਇਹੈ ॥
ਗੁਰਗੁਪਿ ਪਿਬ ਗੁਰਪਿ ਮਾਨਸਾਦ ਪਾਨੁ ॥ ਜੇ ਲੋਹੈ ਨਿਰੂਪ
ਗੁਰਜਨਿ ਦਾਸ ਜੀ ॥ ਸਬਦ ਬਿਬੈ ਕਏ ਕਟੇ ਕਨਿ ਹਰਲ ਮਤਿ ॥
ਸੁਰਗੁਰਗੀ ਮਾਨ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸ ਜੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚੁਨਾ ਮਤਿ ਨਿਧਿ ॥
ਨਪਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਸਿਰੁਏ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮੁ ਸਜੀ ॥ ਰੀਅਮ ਨਿਧਿ ॥

ਨਪ੍ਰੇਮਨੇਮਪੁਰਨਪ੍ਰਤੀਤਚੀਤਿਸੁਨਰਿਹਸਮਸਰਿਮਾਇਮਾਮੇਉਦ
ਸਜੀ॥੩੩॥ ਆਰਬੇਕਉਤਾਸਦੇਖਚੇਰਨਤਜਤਚੇਰੀਬਟਦਾਹ
ਬਟਦਾਹੀਸੀਤਿਹੁਟਿਤਕਤਹੈ॥ਬੇਸੁਰਤਾਬਿਥਾਹੁਏਮਨਮੇ
ਨਸੰਕਾਮਾਨੈਜੁਮਾਗੀਨਸੁਬਸੁਹਾਗੈਸੇਥਕਤਹੈ॥ਅਮੀਨੁਨ
ਅਮਲਤਜਿਤਜਿਉਧਿਕਾਕੀਏਦੇਖਦੁਖਲੋਗੁਸੁਨਤਛਕਤਹੈ॥
ਅਧਮਅਸਾਸੀਗਛਾਰੁਤਨਮਰਿਗੀਕਾਰੀਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੀਗ
ਛਾਤ੍ਰਿਕਉਸਕਤਹੈ॥੩੪॥ ਦਮਕਦੇਦੇਖਦੁਖਾਮਪਜਸਸੈਅਸ
ਲੋਕਪੁਨੋਕਮੁਖਸਿਮਾਸਤਾਨਗਾਵਹੀ॥ਚੇਰਜਾਰਾਮਉਜੁਆ

ਗਮਦਪਾਨੀ ਦੁਕਿਤ ਮੈਕਲਹਕਸੇ ਸਭੇ ਸਦਾਇ ਪਾਕਿਧਾਦੀ
 ਮਾਤਿਪਤਿਮਾਨਿਹਾਨਿਕਾਨਿਮੈਕਰੇਰੀਸਤਾਨਾ ਕਾਨੀਤੁ
 ਰੋਤਨਲਜਾਦਹੀ। ਸੁਖਾਨਿਧਾਨਦਾਨਦਾਇ। ਸਿਗਤਿਮਾਨ
 ਗੁਗਿਸਿਖਸੁਪ੍ਰਜਨਾਕਿਉਨਚਲਿਆਦਹੀ॥
 ਕਾਸਮਾਤਬਾਦੁਉਦੇਤੋਤਗਗਨਪਟਾਪਮਤਿ। ਜੋਸੇਤੁਮ
 ਤਹੀਤੁਸਬਦਧਾਨਿਪਨਗੁਜਤਮਤਿਚੰਦਲਗਾਰਿਤੁਦਾਮਨਿ
 ਰਮਤਕਰਜੀ। ਬੁਖਾਮੀ। ਤਜਲਮੁਕਤਕਪੁਰਤਾਤੇਅਉਪ
 ਟੀ। ਮਪਾਰਜਾਨਾਮਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਜੀ। ਇਉਂ ਦੇਹਸਾਧਜਨ

੫੪੫

ਸਮਰਨਰਹਤ ਜਗਪ੍ਰਗਟਤਕਰਬੇਕਉਪਉਪਕਾਰਸੀ॥
ਫਲਤ੍ਰਿਪਟ ਕਦੇਤਜਿਉਪਖਾਨਮਾਰੇਸਿਰਕੁਦਤਸਾਹਿਗਾ
ਪਾਰਿਯੋਸਾਗੁਮੇਕਾਦਮੁਖਫੇਰੀਅਤਜੀਪਕੋਜਿਉਦੇ
ਕੁੰਤਾਹਲਾਦੁਰੀਮਾਨਬੀਚਾਰਿਯੋਜੈਸੇਖਨਿਦਾਗੁ
ਖਨਤਹਨਤਪਨਮਾਨਕਹੀਰਾਮਮੇਲਪਉਪਕਾਰੇ॥੬੩॥
ਪਿਯੁਖਿਨਿਉਪ੍ਰਗਾਸਹੋਤਕੋਲੁਪਤੈਅਦਗਨਕੀਟੇਰਾਨਾ
ਪਨਕੋਦੁਮਾਰੇ॥੬੪॥ ਸਾਧਮੰਗਦਸੂਕੋਨਿਤਨੇਜੇ
ਸੋਈਦਸੂਮਾਮਦਸਾਧਿਆਨੀਯੋਸਾਬਦਾਦਿਬੇਕਟੇਕਟੇਕ

ਨੈਮਾਨਿ ਬਸੈ ਮਾਨਿ ਗੁਰਗਰਾਮਾ ਨ ਸੋਈ ਬੁਧਾ ਮਾਨਿ ॥ ੧ ॥ ਨੈਮਾਨਿ ਬਸੈ ਮਾਨਿ ਗੁਰਗਰਾਮਾ
 ਸਾਮ੍ਹਰੁ ਸਬਦੁ ਸਰਤਿ ਮਾਨਿ ਧ੍ਰੁ ॥ ੨ ॥ ਮਾਪਿ ਮਾਪੇ ਮਉਨਾ ਨਾਮਾ ਨੈਮਾਨਿ ਬਸੈ ਮਾਨਿ ਗੁਰਗਰਾਮਾ
 ਜਮਾ ਮਾਪਾ ਮਾਪਾ ਮਾਪਾ ਮੰਗਇ ਕਰੰਗਾ ਜੋਈ ਜੋਈ ॥ ੩ ॥ ਮਾਪਿ ਮਾਪੇ ਮਉਨਾ ਨਾਮਾ ਨੈਮਾਨਿ ਬਸੈ ਮਾਨਿ ਗੁਰਗਰਾਮਾ
 ਨਨਿਰਬਾਨੀ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ਦੁਸ ਪਿਆਨ ਪਿਆਨ ॥ ੫ ॥ ਮਾਪਿ ਮਾਪੇ ਮਉਨਾ ਨਾਮਾ ਨੈਮਾਨਿ ਬਸੈ ਮਾਨਿ ਗੁਰਗਰਾਮਾ
 ਮਾਨੀ ਚਰਨਿ ਸੁਨਿ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਮਾਇਆ ਮੈ ਉਦਾਸੀ ॥ ੬ ॥ ਮਾਪਿ ਮਾਪੇ ਮਉਨਾ ਨਾਮਾ ਨੈਮਾਨਿ ਬਸੈ ਮਾਨਿ ਗੁਰਗਰਾਮਾ
 ਗਿਤਿਆਗੀ ਬਿਸਮਾਦ ਕੈ ਬੈਰਾਗੀ ਰੁਏ ਤ੍ਰਿਕੁ ॥ ੭ ॥ ਮਾਪਿ ਮਾਪੇ ਮਉਨਾ ਨਾਮਾ ਨੈਮਾਨਿ ਬਸੈ ਮਾਨਿ ਗੁਰਗਰਾਮਾ
 ਨੇਰੇ ਅਭਿਮਾਸੀ ਹੋ ॥ ੮ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਪਰਸਾ ਮਉਨਾ ਪਇਦੀ ਨਿਗਰੇ ॥ ੯ ॥ ਮਾਪਿ ਮਾਪੇ ਮਉਨਾ ਨਾਮਾ ਨੈਮਾਨਿ ਬਸੈ ਮਾਨਿ ਗੁਰਗਰਾਮਾ
 ਮਾਤਮਪੁਜਾ ਬਿਬੇਕੀ ਸੁਨੇ ਸੀਨਿਆ ਸੀ ਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਪਿ ਮਾਪੇ ਮਉਨਾ ਨਾਮਾ ਨੈਮਾਨਿ ਬਸੈ ਮਾਨਿ ਗੁਰਗਰਾਮਾ

ਜੀ ਕੰਨ ਮੁਕਤਿ ਕੁਏ ਸੇਵਾ ਸੁਥਾਤ ਮਕੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸੁਆਸੀ ਹੈ। ॥ ੧੦ ॥ ਜੈਸੇ
ਜਨਾਮੀ ਤੁਜੁਰੀ ਤੁਬ ਸੇਪ ਖਾਨ ਭਿਦੈ ਨਾਹਿ ਦੇ ਕਠੋਰ ਬੂਝੈ ਬਜ੍ਯੁਭਾਰ ਕੈ
ਅਤਸਾਹਿਤੀਰ ਧਮਜਨ ਕਰੈ ਤੇ ਬਰੀਤ ਓਮਿਟ ਤਨ ਕਰਾਵਈ ਕੁਏ
ਦਾਰ ਪਾਰ ਕੋ। ਅਹਿ ਨਿਸਿਅਾਹਿ ਲਪਟਾਨੈ ਰਹੈ ਚੰਦ ਨਹਿ ਤਜਤ ਨਹਿ
ਖੁਤ ਓਹਿ ਓਮੈ ਮਹੀ ਕਾਰ ਕੋ। ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਦੇਹ ਨਿਹ ਫਲ ਜਗਤੁ ਮੈ
ਸਿਤਨ ਕਹੈ ਦੇਖੀ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਕਾਰ ਕੋ। ॥ ੧੧ ॥ ਜੈਸੇ ਨਿਗਮ ਲਖਾਨੈ
ਮੈਨਾ ਚਿਤ ਕਛੁ ਨ ਕਲ ਚਰਿਤ ਚਿਤ ਦੇਖਤਾ ਦੇਖਾਵਈ। ਜੈਸੇ
ਮਲਜਲ ਬਰਨਾ ਅਤੀਤ ਹੀਤ ਸਕਲ ਬਰਨਾ ਮਿਲਿ ਬਰਨ ਬਨਾਵਈ

ਜੇ ਸੇ ਤਉ ਸੀ ਪੁਰਾ ਸੁਆ ਦ ਬਾਸ ਨਾ ਰਹਿ ਤੁਅ ਮੁਖ ਦੀਆ ਨੇਰ
ਰਸ ਗੀਧ ਓ ਪ ਜਾ ਦਈ। ਤੈ ਸੇ ਗੁਰ ਦੇ ਵ ਸੇ ਦਾ ਸੁਖ ਮ ਭੇਦ
ਤੁਜੇ ਸੇ ਸੇ ਰਾ ਓ ਤੈ ਸੀ ਕਾਮ ਨਾ ਪੁਜਾ ਦਈ।
ਨਿਮਿਤ੍ਰ ਪੁਰ ਬਾਸਿ ਖਤ ਲੇਖ ਜਿ ਕੇ ਨ ਬਾਸਿ ਕਛੁ ਜੀਤੀ ਜਗ ਦੀਸ
ਮੇ ਰੋਗ ਤਿ ਬਿਵ ਸਿ ਮੇ ਵਕਾ ਮਾਹਿ ਤੇਗ ਤਿ ਨਿਕਲ ਤੇ ਸਿਲੇ
ਪਕਾਰ ਨ ਕੋਈ ਸਹੈ। ਕੁਤਾ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ਕੀ ਮੇਰਾ ਮਿਥੈ ਹੀ ਪੁਖ
ਵਿਬਾਦਿ ਕਉ ਨ ਕਉ ਲਾਤਾ ਬਿਸੁਾ ਬੀ ਸਹੈ। ਮਾਸਤੁ ਤਿਸੇ
ਦਾ ਕਹਾ ਬੀਆ ਪਾਤਿ ਹਰਖ ਸੇਗ ਹੋ ਨਹਾ ਕੁਰ ਹੋ ਕਹਾ ਗਲ

ਅਉ ਅਸੀਸੈ॥ ੩੩੩॥ ਮਾਨਸ ਰਪਰ ਜਉ ਬੈਠਾਈ॥ ਮੈਲੇ ਜਾਇ
ਬਗਾਨੁ ਕਤਾ ਅਮੋਲ ਤਜਿ ਮਾਨ ਬੀਨ ਖਾਤਹੈ॥ ਅਸਥਨ ਪਾਨੁ
ਬੈਕਉ ਜਉ ਨ ਗਾਈ॥ ਐਕੁ ਪੀਅਤ ਨ ਪੈਲੈ॥ ਸੋਹ ਅਚਏ ਅਪਾ
ਤਹੈ॥ ਪ੍ਰਮਸੁਰੀ ਧਪਤਿ ਮਾਖੀ ਨ ਰਹਤਰਾਖੀ॥ ਮਹਾਦੁਰਗੀ ਧਪਰ ਕੇ
ਗਿਰਾਨਿ ਜਾਤਹੈ॥ ਜੇ ਸੇਗ ਜਮ ਜਨ ਕੈ ਰੂਹ ਰਤਹੈ॥ ਛਾਹੀ ਸਿਰਸੀ ਤੁ
ਕੈ ਦੋਖੀ ਸਤਿ॥ ਗਨ ਸੁਹਾਤਹੈ॥ ੩੩੪॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਸਾਤਿ ਹੇਕੁ ਦੇ
ਦੁਤੀ॥ ਮਾਨਸਾਤਿ ਸਿਵ ਨਸ ਕਤਰਾ॥ ਤਿਅਨ ਰੂਮ ਮਾਹਿ ਅਸੀਸੈ॥
ਮਰਿ ਗੁਨ ਮਤੀ॥ ਤਿਯੀ ਤਹਾ ਰਨ ਹਰ ਪਸੋਰਾ॥ ਸੰਜੋਗ ਬਿਓਗ ਮੇਰੇ

ਹਰਜਨਿ ਦਾਸੀ ਹੈ। ਚਰਬਰਨ ਇਕ ਬਰਨ ਹੁਇ ਸਾਧ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ੫੪੮ ॥
 ਸੁਆਗਿ ਬਿਸਮਾ ਬਿਸਦਾਸੀ ਹੈ। ਘਟ ਦੁਸ਼ਪ੍ਰੀਤ ਹੁਇ ਸਾਧ ਤਸੁ
 ਦੁਸ਼ਮਾਨ ਹੁਇ ਲੰਘਿ ਦਾਸਮਈ ਉਦਾਸੀ ਹੈ। ॥ ੩੫ ॥ ਨਟੀ ਨ ਦੋਸੀ
 ਨੇਗਾ ਸੁਜਨ ਕੁਟ ਬਨ ਗਹੋਇ ਗੋਸੇਈ ਸਿਲੇ ਮਾਏ ਨਾਇਕੇ। ਅਸੁ
 ਰੂਪ ਨ ਸੰਗ ਨ ਚਲ ਤ ਚਲੇ ਅਹਯੋਧਰਮਾ ਸਾਧ ਪਹੁਚਾਇ ਕੇ। ॥ ੫੪ ॥
 ਜੇ ਅਸਾਨੋ ਘਰੀ ਨਿਹਟ ਸਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਫਲ ਕਾਸਾਧ ਸੰਗਤ
 ਆਇ ਕੇ। ਮਲ ਮੁਤ ਪਾਰੀ ਅਉ ਬਿਕਾਰੀ ਨਿਹੰਕਾਰੀ ਹੋਤ ਸਬਦ
 ਰਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸਿਦਲਾਇ ਕੇ। ॥ ੩੬ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਭਿ ਮਾਨ ਅਸ

ਥਾਨਤਾਜੇਬੰਦੁਬੰਨਚਰਨਕਮਲਗੁਰਸੰਪਟਸਮਾਏਹੈ॥ਅਤਹੀਅਨੂ
ਰੁਪਹੋਰਤਹਿਗਾਨੇਵ੍ਰਿਗਾਮਨਹਦਗ੍ਰਿਜਤੁਸ੍ਰਦਨਹੁਸਿਰਾਏਹੈ॥
ਸਨਾਬਿਸਮਾਅਤਿਮਧਮਕਰੰਦਰਸਨਾਸਿਕਾਚਕਤਹੀਸੁਬਾਸਮਹ
ਏਹੈ॥ਕੌਮਲਤਾਸੀਤਲਤਾਪਗਿਸੁਬੰਗਰੁਏਮਨੁਮਧਰੂਪੁਨਿਆ
ਤਨਧਾਏਹੈ॥।ਬਾਸੁਕੋਬਾਸੁਦੁਤਸੰਗਾਤਿਬਿਨਾਸਕਾਨਚਰਨ
ਕਮਲਗੁਰਟੇਰੁਟੇਕਪਾਈਹੈ॥ਉਂਜਲਹੈਆਨਿਕਲਹਾਰਿਨਾਬਿਅਪ
ਸਕੋਨਿਜਪਰਸੰਪਟਕੈਦੁਬਿਧਿ।ਟਾਈਹੈ॥ਆਨਾਗਿਆਨੀਧ
ਆਨਸਿਮਰਨਬਿਸਮਰਨਕੈਪ੍ਰੇਮਰਸਬਸਿਆਸਾਮਨਸਾਨਪ

ਈਹੋ। ਦੁਤੀਆਂ ਨਾਮ। ਤਿਏ ਕਟੇ ਕਨਿਹ ਚਲਾ। ਤਿਸਹ ਜਿਸਮ
ਧਿਉ ਨਾਮ ਨਿਵਲਾਈਹੋ॥ ~~ਚਰਨ ਕਾ~~ ਚਰਨ ਕਾ। ਲਹ ਜਮਾਸਤਕ
ਜੇਪਨ ਕੈ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਏਖਿ ਮਾਮਤਾ ਸਿਟਾਈਹੋ॥ ਚਰਨ ਕਾ। ਲ
ਚਰਨਾਮ। ਤਮ ਏਨਾ ਮਨ ਕ੍ਰਾਨਿਗ। ਨ ਦੁਤ ਦੁਤਿ। ਸਾਹਿ। ਟਾਈਹੋ॥
ਚਰਨ ਕਾ। ਲ। ਪਸੰਪਟ ਸਹਜ ਪਰ ਨਿਹ ਚਲਾ। ਤਿਏ ਕਟੇ ਕਠ
ਹਰਾਈਹੋ॥ ਚਰਨ ਕਾ। ਲ। ਗੁਰਮਾਹਿ ਮਾਮਾਗ। ਸਿਧ ਬੋਧਿ ਸੁਬਾਨਿ
ਧਾਨਾ। ਉਸ ਕਲ ਫੁਲ ਦਾਈਹੋ॥ ~~ਚਰਨ ਕਾ~~ ਚਰਨ ਕਾ। ਲ। ਰਜ
ਮਜਨ ਕੈ। ਦਿਸਦੇਹ। ਮਹਾਮਲ ਮੂਰ ਪਾਰੀ। ਨੀ ਕਾਰੀ ਕੀਨੇਹੋ॥

੫੪੬

ਚਰਨਕਮਲਰ ਰਨਾਮਿਤਾਨਿਧਾਨਪਾਨਾਤਿਗੁਰਾਮਤੀਤਚੀਤਾ
ਪਾਮਾਪਚੀਏ ਹੈ। ਚਰਨਕਮਲਾਨਿਧਾਮਾਸੂਸਿਪਾਸੂਕੀਤਿ
ਭਵਨਾਮਉਤਿ ਪਾਲਗੀਮਿਤਾਪ੍ਰਤੀਨੇਹੈ। ਚਰਨਕਮਲਰਸ
ਗੀਧਰੁਪਸੀਤ ਨਤਾਦੁਤੀ। ਮਾਲਸਤਿਟੇਕਟੇਕਨਿਦਲੀਨੇਹੈ
॥ ਚਰਨਕਮਲਰਜਮਜਨਪ੍ਰਤਾਪਮਾਤਿਪੁਰਬਤੀਗਧ
ਟਿਚਰਨਿਸੁਨਿਹੈ। ਚਰਨਕਮਲਰਜਮਜਨਪ੍ਰਤਾਪਮਾਤਿਦੇ
ਦੀਦੇਦਸੇਦਕੁਇਪ੍ਰਜਤਚਰਨਹੈ। ਚਰਨਕਮਲਰਜਮਜਨ
ਨਪ੍ਰਤਾਪਮਾਤਿਕਾਰਨਾਮਾਧਿਨਹੁਤੇਕੀਨਕਾਰਨਕਰੀ

ਚਰਨਕਮਲਰਜਮਜਨਪਤਾਮਾਤਿ ਤਤਿ ਨੀਤੁਏਤਾਹਨਤੁ 440
 ਨਹੈ॥ ੨੪੭॥ ਮਾਨਸਰਹੀਸਾਸਾਧਸੰਗਾਤਿਪੁਰੀਸਾਧਮਪੁਜਾਪਰ
 ਮਸਾਚਲਾਮਾਦਹੀ॥ ਚਿਤਮੁਕਤੁਹਨਗਾਰਦੁਤੀਮਾਨਾ॥
 ਤਿਏਤੁਗੁਰਸਬਦਸੁਤਿਸਿਦਲਾਦਹੀ॥ ਤਪੀਰਨੀਹੀਰਦ
 ਰੋਕੈਧਾਨੀ॥ ਤਿਏਤੁਗੁਰਮ॥ ਤਿਤੁਹਮਸਿਮਾਦਾਦਹੀ॥ ਓਤੁ
 ਗਹੀ॥ ਬੀਸਦੁਬਿਧਾਨਮੋਟਿਸਕੈਇਤੁਰਾਪਾਗਾ॥ ਰਾਪਕੈ
 ਲਾਦਹੀ॥ ੨੪੮॥ ਗੁਰਸਿਖਸੰਗਾਤਿਮਿਲਾਕਿ॥ ਰਾਪਾਛੰਨਸਿ
 ਦਸਨਕਾਦਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਨਪਾਦਹੀ॥ ਸਿਤਪੁਰਾਨਬੇਦਸਾ

ਸਤਨਾਮੁ ਭੀ ਨਾਦ ਬਾਦੁ ਗਾਗਾ ਗਾਨੀ ਹੁਨੇ ਤਨੇ ਤਨੇ ਤਨੇ ਗਾਦੁ ਹੀ। ਏਨੇ
ਦੁਸੁ ਬਾਨਿਧਾਨਾ ਮੁਖਿ ਸਕਲ ਫਲਾਸਾਹੁ ਗਾਸਾਹੁ ਸੁਖ ਪਿਆਸਾ
ਪਿਆਦੁ ਹੀ। ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਤਿ ਗੁਰਸਾਦੁ ਪਾਨਜਾਨਿ ਗੁਰਸਿਖ
ਸਬਦ ਸੁਤਿ ਨਿਦਾਦੁ ਹੀ। ਤਦ ਨਾ ਚਾਰਿ ਤਾਰਿ ਤਾਰਿ
ਬਿਚਿਤ੍ਰ ਪਨਕਾਹੁ ਨ ਕੋਊ ਕੀਨੈ ਏਕ ਹੀ। ਨੇਦੁ ਹੀ। ਨਿ
ਟਪਟਪਟਨਟਟਨਟਗੁਪਤ ਪੁਗਟ ਮਟਪਟਨਟ
ਅਦ੍ਰਿਸੁ ਸਾਦ੍ਰਿਸੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸੁ ਸੇਦ੍ਰਿਸੁ ਬਚਨ ਸੇ ਬਚਨ ਨ ਸੁਤਿ ਸਾਦ੍ਰਿਸੁ
ਗੁਪਤ ਖਲੋਖਲੇ ਬਾਦਨਾਨਾ ਬਿਧਾ ਮਹਾਮਾਮਗਾ ਪਿਬੈ

ਧਰ੍ਮਮਥਿਬੇਕਹੈ॥੩੫੭॥ਸਾਤਿਗੁਪਸਤਿਗੁਰਪੁਰਨਕੂ॥੪੫੭॥
ਮਥਿਆਨਸਾਤਿਨਾਮਸਾਤਿਗੁਰਤੇਪਾਰਕ੍ਰਮਹੈ॥ਸਾਤਿਗੁ
ਰਸਬਦਾਮਨਾਹਦਕ੍ਰਮਮਾਰੀਮਾਨਰਹਮੁਖਿਪਿਥਸਾਤਿ
ਗੀਮਿਤੁਅਗੀਮਹੈ॥ਗੁਰਮਿਖਸਾਧਰਿੰਗਕ੍ਰਮ॥ਸੁਧਨਕ
ਤਿਕੀਰਤੁਨਸਮੇਹੁਇਸਾਦੁਪਾਨਸਮਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰ
ਨੀਰੁਗਾਤਿਗੁਰਿਚਾਰਿਸਾਤਿਸਹਜਸੁਰਾਉਰਹਮੁਖਿਨਮੋ
ਨਮਹੈ॥੩੫੮॥ਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਾਧਾਰਨਿਰਾਗਾਨਿਰਬਿ
ਕਾਰਮਜੇਨੀਅਕਾਲਮਪਰੰਪ੍ਰਾਮਤੇਦੁਹੈ॥ਨਿਰਮੋਹਨਿ

ਰਬੈਰਾਨਿਰਲੇਪਾਨਿਰਦੋਖਾਨਿਰਕੁੰਨਿਰੰਜਨਾਮਤਹਪਦਮ
ਵੇਰੈ॥ਅਖਿਗਤਿਅਗਾਮਾਹੋਚਰਾਮਗਾਪਿਭੋਪਿਅਚੁ
ਤਾਅਲਖਾਮਾਤਿਅਛਲਾਅਛੇਵੇਰੈ॥ਵਿਸਮੇਖਿਸਾਮ
ਸਚਰਜਾਮਾਸਚਰਜਮੇਅਦਕੁਤਪ੍ਰਮਦਕੁਤਗੁਰਦੇਵੈ
ਤਪ੍ਰਮ॥ਕਾਰਤਕਮਾਸਚਤਿਸਰਦਪੁਰਨਾਸੀ॥ਆਠਜਾਮਸ
ਹਿਪਾਰੀਆਜੁਤੇਰੀਬਾਰੀਹੈ॥ਅਓਸਦਮਰੀਚੁਬਹੁਨ
ਇਕਕੀਨਾਇਕਾਹੁਇਕੁਪਗੁਨਜੇਬਨਸਿੰਗਾਰਾਅਪਕ
ਰੀਹੈ॥ਚਾਤੁਰਿਚਤ੍ਰਪਾਠਸੇਵਾਕਿਸਹੇਈਸਾਨਿਸਿਪਦਾਸ

ਮਗੀਸੁਪਸਹਜਸਚਾਹੀਏ। ਸੁੰਦਰਮਦਿਸੁਪੁਰਸ਼ਾਨਸਿਰੋਰਥੇ ੫੫੨
ਗਜੀਵਨਜਨਮਪੰਨੀਪ੍ਰੀਤਮਪਿਅਮਾਤੀਏ॥ ~~ਮਗੀ~~ ਦਿਲ
ਰਿਕਿਨਸਹਾਤਸੁਖਦਾਈਮਰਿਗਚਤਸਿਗਾਰਨਾਕੁਰਨਸ
ਖੀਨਾਇਕੋ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਉਬਟਨਕੇਸੀਮੀਮੀਮਲਦਿਨੀਏਲਿ
ਮਜਨਉਸੂਜਲਨਿਰਮਲਗਾਇਕੋ॥ ਕੁਸਮਮਦੇਸਕੋ॥ ੩੦
ਸੁਫੇਲੇਲਾਇਲਾਮਰਿਗਮਰਗਜਾਲੇਪਹੋਤਉਪਜਾਇਕੋ॥
ਚਿਰਚਾਰਦੁਪਨਮਾਧਿਮਾਪਾਮਾਪੁਚੀਨਿਕੈਠੀਪ੍ਰਮੀਕਿ
ਪਰਿਧਾਵਰੀਨਧਾਇਕੋ॥ ~~੩੫੨~~ ਕਕਹੀਏਮਾਗਉਰਸ੍ਰਾਏ

ਸੁਰਸ਼ਾਏ ਕੇਸਕੁਮਕੁਮਾਚੰਦਨਤਿਲਕਦੈਲਲਾਰਮੇ॥ਮੰਜ
ਨਖੰਜਨਦ੍ਰਿਗਬੋਸਾਰਿਕੁਨਫੁਲਬਾਰੀਸੀਸਫੁਲਦੈਤ
ਮੋਲਰਸਮੁਖਦੁਆਰਮੇ॥ਕੰਠਸੁਰੀਕਪੋਤਿਮਰਕਤਮਝਿ॥
ਕਤਾਹਲਬਰਨਬਰਨਫੁਲਸੋਭਾਉਰਹਾਰਮੇ॥ਚਚਹ
ਰੀਕੰਕਨਮੁੰਦ੍ਰਿਕਾਮਿਹਦੀਬਨੀਅੰਗੀਅਮਾਮਨੁਪਛਿਦ੍ਰ
ਪਮਿਠਿਕਟਧਾਰਮੇ॥੩੫੫॥ਸੋਰਿਤਸਰਦਨਿਜਿਜਕੰਕ
ਨੋਤਿਸਾਸਿਪ੍ਰਥਮਸਹੇਲੀਕਹੈਪ੍ਰੇਮਰਸੁਚਾਖੀਅੰ॥ਪੁਨ
ਕ੍ਰਿਪਾਕੈਤੇਰਾਮਾਏਹੈਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਮਿਲੀਏਨਿਰੰਕੁਹ

ਮਤਿਨ ਗਾਖੀਏ। ਚਰਨ ਕਮਲਾ। ਕਰੰਦ ਰਸਲੁ ਭਿਤ ॥ ੪੫੩ ॥
ਹੁਇ ਮਨੁ ਮਧੁ ਕਰਿ ਸੁਖ ਸੰਪਟ ਭਿਲਾਖੀਐ। ਜੋਈ ਲਾ
ਪਾਈਐ ਨ ਪੁਨਿ ਪਦਮ ਦੇ ਪਲਕਾ ਮੀਲਾ ਪਿਆਰੀ
ਗਾਖੀਐ। ੪੫੪ ॥ ਕੰਚਨ ਅਸੁ ਧਾਮੇ ਸੋਗ। ਤਕ
ਠਾਗੇ ਬਿਖੇ ਸੁਧ ਭੁਏ ਕੁਮਤ ਨ ਪਾਦ ਕਪੂਰ ਗਾਸਹੈ। ਜੋ ਸੋ
ਕੰਚਨ ਅਨੇਕ ਸੋ ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਨਿ ਏਕੈ ਏਕਟੇ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਕੋਇ
ਨਾਸਹੈ। ਖਾਧਿ ਆਕੈ ਬਾਲਕ ਬਿਲਲਾਤਾ ਮਗੁਲਾਤਾ
ਸਥਨ ਪਾਨ ਕੁਸੁਮ ਹਜਿ ਨਿਵਾਸਹੈ। ਤੈਸੇ ਮਾਇਆ ਮੂਰ

ਤਬੁ ਮਤ ਚੜ੍ਹ ਕੰਟ ਪਾਵੈ ਗੁਰੁ ਪਦੇ ਸਾਨਿ ਹਚ ਲਾਹਿਲਾ
ਦਬਾ ਸਹੈ। ੩੫॥ ਜੈ ਜੈ ਦੀਪਾਇ ਪਤ ਕੁਦਨ ਉਜੀ ਮਰ
ਹੋਤਾ ਕਨਾਸਾ। ਗੁਰਿ ਗੁਰੁ ਗਟਾ ਦਿਖਾਤੈ। ਉਤਪੋਤੈ
ਤਹੋਤ ਕਾ ਰਜ ਬਾਛੁ ਤਸਿ ਪਿਆਮਾਨ ਦਰਿ ਨੇਦਾ ਸੁਖਾਸ
ਜਾਇਹਾਤੈ। ਲਾ ਲਾ ਲਾ ਲਾ ਇਗੁ ਲਾ ਕੁਤ ਨਾਨਾ ਪਦਿ
ਕੁਤ ਤਹੀ। ਮੀਪ ਰਾਗੁ ਏਅ ਕੁਲਾਤੈ। ਤੈਸੇ ਬਿਦਿ
ਨਿਜਾਨੀ ਮੇਮਾ ਹਮਾਤਾ ਮੀਤਰੀ ਛੁਏ ਪਾਛੇ ਲੋਗ
ਪਛੁਤਾਤੈ। ੩੬॥ ਜੈ ਜੈ ਦੀਪਾਇ ਪਤ ਮਹਾਤਮੇ ਨਾ

ਨੇਕੁ ਬੁਝਤ ਹੀ ਮੰਧਕਾਹੁ ਟਕਤ ਹਾਤਿ ਹੈ॥ ਤੇ ਸੇ ਦੁਖ ॥ ੫੫੪ ॥
 ਗਾਨਿ ਮਛਿਤੁ ਮਾਹਿ ਮਾਨ ਜਾ ਨੇਕਾਂਟ ਹੀ ਛਾਹਿ ਥੇ ਠੇਕੇ
 ਉਥਿ ਲਨਾ ਤਹੈ॥ ਜੇ ਸੇਰਾ ਜਨਿ ਤਿਥਿ ਥੇ ਨਹੁ ਦਿਖਤੁ
 ਕੰਢੁ ਛਾ ਲਾਭੁ ਏ ਜੋ ਕੁ ਕੁਝ ਜਾਤੈ॥ ਤੇ ਸੇਰਾ ਹਸਿ ਮ
 ਸਾਧਿਗ ਮਜੁਰਾਤਿ ਜਗਾ ਮੰਤਰੀ ਛੁਭੇ ਪਾਛੁ ਲੋਕੁ
 ਛੁਤਾਤੈ॥ ੩੫੮॥ ਜਚਿ ਜਾਨੈ ਮਨੁ ਪਰੁ ਪਾਇ ਗੁਣੈ ਦੇ
 ਖੀ ਮਤਲੋ ਚਨਾ ਮਛਤਾ ਮੰਧਕਾਹੁ ਤੇ ਨ ਪੇਖ ਹੀ ਜਾਉ
 ਜਾਨੈ ਸਥ ਦੁਹ ਸਰਸ ਨਾ ਬਖਾਨੀ ਮਤਾ ਜਿਹ ਬਾ ਮਛਤ

ਕਤਰੀਗਨਸਰੇਖਹੀ॥ ਜਉਪੈਜਾਨੈਰਾਗਨਾਦਸੁਨੀਅਤੁ
 ਸੁਦਨਕੈਸੁਦਨਸਹਤਾਕਿਉਬਹਰੇਬਿਸੇਖਹੀ॥ ਨੈਨਕੀਹ
 ਬਾਸੁਦਨਕੈਨਕਛੁਮੈਬਾਇਸਬਦਸੁਗਤਿਸੇਅਲਖਾਨ
 ਏਖਹੀ॥ ੴ ਜਨਨੀਜੁਤਲੁ ਕਰਿਜੁਗਦੈਜਨਰਾਏ
 ਤਾਤੇਪਿਪੁਰਨਹੁਇਸੁਤਜਨਮਤਹੈ॥ ਬਹਰਿਓਅਖਾਇਖਾ
 ਦਿਸੰਜਮਸਹਤਰਹੈਤਾਹੀਤੇਪੈਪੀਅਤਮਰੋਗਪਨਪਤਹੈ
 ਅਲਖੁਪਾਰਕੈਬੀਚਾਰਨਾਬਿਚਾਰੈਚਿਤਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਨਥਾ
 ਲੁਤਉਤਨਗਤਹੈ॥ ਤਿਸੇਅਰਭਕਰੁਪਸਿਪਹੈਸੀਸਾਰਅਧ

ਸ੍ਰੀਗੁਰਦਾਇਆਲਖੀਦਾਇਆਕੈਗੁਰਾਤਰੈ॥ ੫੫੫
ਸੇਤਉਜਨਨੀਖਾਨਪਾਨਕੋਸਿਜਮਕਤੇਤਾਤੇਸੁਤਹਰੈਨਿ
ਰਖਿਪਾਨਮਰੋਗਜੀਜੈਸੇਰਾਜਨੀਤਰੀਤਿਚਰਦੈ॥
ਗੁਰਪਤਾਤੇਨਿਹਾਉਤਨਿਰਤੁਸਾਤਲੋਰਜੀ॥ ਜੈਮੇਰ
ਗੀ॥ ਸਮੰਦ੍ਰਬੋਹਿਥਮੇਸਾਦਪਾਨਤਾਤੇਪਾਗਿਪਾਹੁਦਤ
ਪਾਖਿਧਾਮਸੋਗਜੀ॥ ਤੈਸੇਗੁਰਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਾਦਿਅਨਾਪਿ
ਜਾਨਾਨਿਦਤਾਤੇਨਿਹਦੇਖਸਿਨਿਜਪਦਜੋਗਜੀ॥
ਜਨਨੀਸੁਤਾਹਿਜਉਪੈਦਾਰਾਗਰਿਪਿਅਰੁਕੈਪਿਅ

ਗੁਣਿ ਰਕਾਰੁ ਦੇਖਿ ਸਕਤ ਨ ਆਨ ਕੋ ॥ ਜਨ ਨੀਕੇ ਪਿਆਰ
ਅਉ ਪਿਕਾਰੁ ਉਪਕਾਰੁ ਹੇਤ ਆਨ ਕੋ ॥ ਪਿਕਾਰੁ ਪਿਆਰੁ
ਬਿਕਾਰੁ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ॥ ਜੇ ਸੇ ਜਲਾ ਮਗਾ ਨਿਮੋ ਪਰੈ ਬੁਝ ਮਰੈ ਜੇ
ਤੇ ਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰੂਪ ਆਨ ਬਾਨਿਤਾ ਮਗਾ ਆਨ ਕੋ ॥ ਤੇ ਸੇ ਗੁਰ
ਸਿਖ ਨ ਕਓ ਜਗਾਟ ਤਨ ਤਨ ਕੇ ਦੁਬਿਧਾਨ ਬਿਅਧੇ ਪ੍ਰੇਮ
ਪ੍ਰਮਾਨਿ ਪਾਨ ਕੋ ॥ ੨੨ ॥ ਕੁਗਾਰੁ ਤਸੁ ਪਾਸੁ ਰੁਪੇ ਪਾ ॥ ਤੁਝੁ
ਨ ਪਕਾਰੁ ਫੁਲਾਨਾ ॥ ਇਉਂ ਹਮ ਰਿਹੈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਬੈਦ ਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿ
ਹੈ ਨ ਬਿਥਾਸਿ ਜਮ ਕੋ ॥ ਅਉ ਖਦ ਖਦਾਇ ਰੋਗ ਰੁਹੈ ॥ ਜੇ

ਸੇਭੁਲਿਚੁਕਿਚਟੀਆਕੀਨਬੀਚਾਰੈਪਾਧਾਰਿਕਰਿ ੫੫੬
ਸੀਖਿਆਮੁਹਬਤਮਤੁਖਰੂਹੈ। ਤੈਸੇਪੋਖਿਆਮਉਗੁਨ
ਕੁਹੈਨਸਤਿਗੁਰਕਾਹੁਪੁਰਨਬਿਬੇਕਸਮਸ਼ਾਦਤਪ੍ਰਚ
ਰੂਹੈ॥ ~~੧੫੫~~ ਜੈਸੇਸਿਸਟਾਨਪਾਨਤੋਪਿਤੋਖਿਬਾਲਕਹਿਅ
ਸਥਨਪਾਨਬਾਨਿਜਨਨੀਮਿਟਾਦੁਈ॥ ਮਿਸਰੀਮਿਲਾਇ
ਜੈਸੇਮਉਖਦਖਦਾਦੈਜੈਦਮੀਠਕਾਰਿਖਾਤੁਰੋਗੀਰੋਗ
ਰਿਪਟਾਦੁਈ॥ ਜੈਸੇਜਲਸੀਚੁਸੀਚੁਪਾਨਹਿਰਿਸਾਨਾ
ਲੋਪਕਰੁਏਕਾਟਿਪਗੇਲੈਆਦਈ॥ ਤੈਸੇਗੁਰਕਾਮ

ਨਾਪੁਜਾਇਨਿਹਕਾਮਕਾਰਿਨਿਜਪਦਨਮੁਖਾਸਿਖੇਪ
ਹੁਚਾਵਈ॥੨੨੫॥ਗਿਆਨਪਿਆਨਪ੍ਰਾਨਸੁਤਰਾਖ
ਤਜਨਨੀਪ੍ਰਤਿਅਵਗੁਨਗੁਨਮਾਤਾਚਿਤਮੋਨਚੇਤੀ
ਜੈਸੇਕੁਤਾਰਿਗੁਰਿਨਾਰਿਉਰਹਾਰਮਾਨੈਤਾਤੇਲਾਲੁਲ
ਲਕਾਰਮਾਨਮਨਿਲੇਤਹੈ॥ਜੈਸੇਚਟੀਆਸਕੁੰਤਿਕੁ
ਚਤਪਾਧਾਪੋਖਿਤਾਤੇਰੂਲਿਚੂਕਿਪਾਧਾਛਾਚੁਤਨਹੈ
ਹੈ॥ਅਨਬਚਕਮਗੁਰਚਰਨਿਸਰਨਿਸਿਖਤਾਤੇਸਤਿਗੁ
ਰਜਮਦੁਤਹਿਨਦੇਤਹੈ॥੨੨੬॥ਕੋਟਨਿਕੋਟਨਿਕਾਮਕੁ

ਕਟਕੁਹਿਕਾਮਾਰਥੀਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਕੋਧਰੋਪੀਵੰਤਆਰਿ ੫੫੭
 ਜੀਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿਲੋਕੁਲੋਕੁਹਿਲਾਲਚਕੋਟਨਿਕੋਟਾ
 ਨਿਮੋਹਮੋਹਮਾਦਗਾਹਜੀਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿਮਹਿਕਾਰਾਮਹਿ
 ਕਾਰੀਰਪਰਿਸੰਪੰਸਪਥਲਛਲਚਾਹਿਜੀਸਾਤਿਗੁਰਸਿਖਨ
 ਕੋਰੋਮੰਨਹਿਚਾਂਪਸਕੋਜਾਪੋਗੁਰਗਰੀਆਨਪਿਆਨਾਸਤੁ
 ਨਸਸਾਹਿਜੀ॥ ੩੫॥ ਜੈਸੇਤਉਸੁਮੇਰਉਚਾਮਚਲਾਮ
 ਗਮਮਾਤਿਪਦਕਪਦਨਜਲਾਬਿਆਪੰਨਸਕਤਹੇ॥੫॥
 ਦਕਪ੍ਰਗਾਸਤਾਸਬਾਨੀਚਉਗੁਨੀਚੜਤਪੰਉਨਰੀਨਧੁ

ਰਿਦਾਰਿਹੋਇਚਮਕਤਹੈ। ਸੰਗਮਸਲਲਮਲਪੋਇਨਿਰਮ
ਲਕਰੈਹਰੈਦੁਖਦੋਖਸੁਨਿਸੁਜਸਬਕਤਿਹੈ। ਤੈਸੇਗੁਰਸਿ
ਖਜੇਗੀ। ਤਿਗੁਨਅਤੀਤਚੀਤਸ੍ਰੀਗੁਰਸਬਦਰਸਮੀਸ੍ਰ
ਤਛਕਤਿਹੈ। ੴ ਜੈਸੇਸੁਕਦੇਵਕੇਜਨਮਸਮੇਜਕੇਜ
ਕੇਜਕੇਜਨਮੁਭਾਇਓਤੇਸਕਲਸਿਪਜਾਨੀਐ। ਸ੍ਰੁਤਕੰਦ
ਜੋਈਜੋਈਪ੍ਰਤਸਮੁੰਦ੍ਰਾਬਿਖੇਸੀਪਕੇਸੀਜੇਗਮੁਕਤਾਹਲਬ
ਖਾਨੀਐ। ਬਾਦਨਸੁਰੀਪਸਨਬੰਧਪਉਨਗਉਨਕ੍ਰੇਲਯੋ
ਜਾਹੀਜਾਹੀਦੁਮਚੰਦਨਸਮਾਨੀਐ। ਗੁਰਸਿਖਸੀਜੋਜ

ਗਤਾਮੀਮ੍ਰਤਜੇਗਸਬਦਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਖਪਦਪ੍ਰਦਾਨੀ॥ ੫੫੮
 ਤੁਰਿਰਥਜਾਤ੍ਰਾਸਮੈਨਏਕਸੈਆਟਤਸਬੈਕਾਹੁਸਾ
 ਧਪਾਛੈਪਾਪਸਬਨਕੇਜਾਤਹੈ॥ ਜੈਸੇਨਿਪਸੈਨਾਸਮਾਤਿ
 ਨਸਕਲਹੋਤਏਕਏਕਪਾਛੈਕਈਕੋਟਪਰੇਖਾਤਹੈ॥ ਜੈਸੇ
 ਤੁਰਿਸਮਦ੍ਰਿਜਲਾਬਿਮਲਬੋਹਿਥਬਸੈਏਕਏਕਮੇਅਜੋਕ
 ਪਾਰਿਖਹੁਚਾਤਹੈ॥ ਤੈਸੇਗਰਸਿਖਸਾਖਾਅਨਿਕਸਿਸਾ
 ਰਦੁਆਰਸੁਖਓਟਹੋਕੋਟਬਿਆਸਾਤਹੈ॥ ੫੫੯
 ਯਾਜਨਕੇਜੈਸੇਕਉਦੀਪਕੈਦੁਗਾਇਗਾਖੇਮੰਦ੍ਰਮੇਅਛਤ

॥ ਹੀ ਦੂਸਰੇ ਨ ਜਾਨਈ ॥ ਜੁ ਭਿਖਾਰੀ ਪਾਈ ਪੁਨਿ ਪਗਟ ਪਗਾਸਕੈ ॥
 ਹੋਇ ਭਿਖਾਰੀ ਦੇ ਤੇਜ ਤਨਈ ॥ ਸਕਲ ਸਮਗਰੀ ਗਿਰਿ ਪੈ ॥
 ਪੂਤ ਛਰੂ ਪਈ ਪਕਾਇ ਪਈ ॥ ਆਤਮਾ ਨ ਪਾਰਿ ਚਾਨਈ ॥
 ਤੇ ਸੇ ਅਵਧਾਧਟ ਪਟਗੁਰ ਪਤ ਜੇਤੀ ॥ ਸੁਪਗੁਰ ਭਿਖਾਰੀ ॥
 ਉਨਮਾਨੀ ਉਨਈ ॥ ੩੧ ॥ ਜੈ ਸੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਵੇਤ ਜੰਤਾ ਮਹੀ ॥
 ਹਿਤਾਇ ਰਿਏ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਲੁ ਬਿਮੁਖ ਹੋਇ ਸਹਾਜੀ ਨਿਵਾਜੀ ॥
 ਸੇ ਆਨ ਪਾਤਮੇ ਤਨ ਕਹੀ ਕਨੀਕਰਾਹੇ ॥ ਮਨ ਕਬਰ ਨ ਮੇਟਿ ਕ
 ਕਿ ਪਗਾਸਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਕੋਟਿ ਭਾਰਿ ਕਰ ਕਾਸੁ ਇਕ ਤਮੇਰੀ ॥

ਗੁਮਾਚ ਦੇ ਤਰੁ ਸਮਝਿ ਦਾਸ ਹੈ। ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਭਿ ਗਮਤਿ ਪੂਰੇ ੫੫੯
ਸਭੁ ਏਕੁ ਨਾਮਿ ਰਨੁ ਦੁਖ ਦੇਖਨ ਬਿਨਾਸ ਹੈ॥ ੩ ॥ ਜੈਸੇ ਅਸੀ
ਬਾਨਕੀ ਰਹਤੁ ਟਿਟਿ ਦੇਹੀ ਬਿਖੈ ਚੁਭਿ ਕਦਿ ਖਾਏ ਤਤਕਾਲ ਹਿਰ
ਸਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਜੋ ਕਤੋ ਬਰੀ ਨਗਾਈ ਅਤਰੇ ਗੀਤ ਨਾਮੈ ਚਲੇਤ
ਰੁਧ ਗਵਿਥਾ ਸੁਖ ਸਤ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਜੁ ਅਤਨ ਪ੍ਰਤਿ ਮਰਦਨ ਕਰੇ ਦਾ
ਨਿਗੁਰੁ ਸਥਿਤੁ ਨਹਾਇ ਪੀੜਾ ਨਗ ਸਤ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਪਾਚੇ ਦੁਤਰੁ ਤ
ਬਿਰੂਮਹੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ਤਿਸ ਤਿਗੁਰੁ ਅਤਿ ਜੰਤਰੁ ਸਨਹਿ ਸਤ ਹੈ॥
ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਫਲ ਬਨ ਬਿਖੈ ਬ੍ਰਿਖਾ ਬਿਬਿਧਿ ਜਾ ਕੇ ਫਲ ਅੰਧੁ

ਖਗਤਪੈਚਲਿਜਾਤਿਹੈ। ਜੈਸੇਪ੍ਰਬਤਬਿਖੈਦੇਖੀ। ਮੇਧਪਾਨਬ
ਹੁਜਾਮੈਤੋਹੀਰਖੇਜੀ। ਖੋਜਖਨਦਾਰਲਨਚਾਤਹੈ। ਜੈਸੇਤਰਿਜ
ਲਪਿਮਾਧਿਬਸਤਾਮਨੰਤਜੀਤਮੁਕਤਾਅਮੋਲੁਜਾਮੈਹੀਸਖੇਜਖ
ਤਹੈ। ਤੈਸੇਗੁਰਚਰਨਸਰਨਿਹੈ। ਅਸੀਖਿਸਿਖਜਾਮੈਗੁਰਗਿਆ
ਨਤਾਹਿਨੋਕਲਪਟਾਤਹੈ। ੩॥੬॥ ਜੈਸੇਸਸਿਜੋਤਿਹੈਤਿਪੁਰਨਪ੍ਰ
ਗਾਸਤਾਸਾਚਿਤਦਤਕੁਤਚਕੋਰਪਿਆਨਧਾਰਹੀ। ਜੈਸੇਨੀਪ
ਬਿਖੈਬਿਖੈਦੀਪੁਹੀਦਿਪਤਦੇਖਿਆਨਿਕਪਤ੍ਰਿਗਓਤਪੋਤਿਹੁ
ਇਰੀਜਾਰਹੀ। ਜੈਸੇਮਿਸ੍ਰਾਨਪਾਨਜਾਨਕਾਨਭਾਂਜਨਮੇਰਖਤ

ਹੀ ਭੀ ਟੀਕੇ ਲੋਕ ਨ ਭੁਤਾ ਆਪਾਰ ਹੀ। ਤੇ ਸੇ ਪ੍ਰਮਾਨਿ ਬਲਗੁ ਹੀ ॥ ੫੬ ॥
 ਆਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਜਾਮੇ ਸਕ ਨ ਸੀ। ਰਤਾ ਸਚ ਹਨ ਮਨਿ ਕਾ ਹੀ।
 ਜੇ ਤੇ ਫਲ ਫਲੇ ਫਲ ਨ ਲਾਈ। ਤੁਮ ਨਾ ਗਾਉ ਤੇ ਦਿ। ਆਪ
 ਨ ਸਕ ਲਾਈ। ਜੇ ਤੇ ਸੁਤ ਭਾਨ ਮਤ ਜੀ। ਅਤ ਰਹੈ ਨ ਤੇ ਤੇ ਜੀ ਅਤੇ
 ਜੇ ਤੇ ਤੇ ਕਲ ਨ ਕਮ ਲਾਈ। ਦਲ ਮਿਲ ਜਾਤਿ ਜੇ ਤੇ ਸੁਕੁ ਮਰੇ।
 ਤੇ ਤੇ ਜੇ ਤ ਕਸੁ ਭੁਟ ਜੁ ਟਿ। ਮਰਤ ਨ ਖਲਾਈ। ਆਰਸੀ ਜੁ ਗਤਿ।
 ਰਸਿ ਖਸੁ ਭੁਹੀ ਕਹਾਵੈ। ਪਾਵੁ ਕਪੂਰਾ ਸੁਭਾਈ। ਬਿਲੇ ਮਚ ਲਾਈ।
 ਜੇ ਸੇ ਆਹਿ। ਮਗਨਿ ਬਾਲ ਕਾ ਬਿਨ ਕਪਾਵੈ ਗਹਿ ਗਹਿ
 ਕਓ

ਰਖੀਆਤਾਸੁਤਾਇਲਲਾਤਹੈ॥ ਬਿਥਾਵੰਤਜੰਤਜੈਸੇਚਾਹਤਾਮ॥
 ਦਿਆਪਾਦਿਜਤਨਕੈਬੈਦੁਜੁਗਾਦਤਨਸੁਹਾਤਹੈ॥ ਜੈਸੇਪੀਥ
 ਅਪਿਥਾਥੈਕਹਿਨਬੁਝੈਅਧਿਕਰਿਗਹੈਅਟਪਟੀਚਾਲਚਲਿ
 ਓਜਾਤਹੈ॥ ਤੈਸੇਕਾਮਨਾਕੁਤਕਨਿਕਾਮਓਕਾਮਨੀਕੀਹੁਖੈਸੁ
 ਰਲੇਖਗੁਰਸਿਖਾਅਕੁਲਾਤਹੈ॥ ੩॥॥ ਜੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਮਨੇਕ
 ਉਪਜਾਤਸੁਤਪੁਜੀਦੈਦੈਬਨਜਾਬਿਉਹਾਰਹਿਨਗਾਦਹੀ॥ ਸੁ
 ਤਾਕਿਤਕੁਕੋਉਮਾਨਖੈਦੋਰਦੋਰਉਲਾਰੁਲਭਾਤਿਕੈਜਉਗਨ
 ਬਛਾਦਹੀ॥ ਜੈਸੇਜੈਸੇਜੈਈਕੁਲਪ੍ਰਮਹੈਕੁਮਕੁਲਤੈਸੇਜੈਸੇ

ਅਪਜਸਪ੍ਰਗਟਾਵਹੀ। ਤੈਸੇਸਾਤਿਗੁਰਸਾਮਦਸੀਪ੍ਰਹਪ੍ਰਹਪਗਤਿ ੫੬੨
ਸਿਖਸਾਖਾਬਿਬਿਬਿਬਿਖਫਲਪਾਵਹੀ॥ ੫੬੩ ॥ ਜੈਸੇਨਰਪਤਿਸੁ
ਹੁਖਨਤਾਬਿਦਹਾਕਰੈਜਾਕੈਜਨਮਤਸੁਤਵਾਹੀ। ਗੁਰਗਜਪੈ
ਜੈਸੇਦਧਿਮਾਪਿਚਹੁਓਰਮੇਬੋਹਬਚਲੈਜੈਈਪਾਰਪਹੁਚੈਪ੍ਰਗ
ਸਰਕਾਜਹੈ। ਜੈਸੇਖਾਨਿਖਨਤਾਮਨਤਖਨਦਾਰਾਖੋਜੀਹੀਰ
ਹਾਬਚੜੈਜਾਕੈਤਾਕੈਬਾਜੁਬਾਜਹੈ। ਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਨਦਤਨ
ਅਉਪਰਾਨਦਾਨਜਾਪਾਰਿਕਟਾਛਿਰ੍ਹਿਪਾਤਾਕੈਛਬਿਛਾਜ
ਹੈ॥ ੫੬੪ ॥ ਬੁੰਦਬੁੰਦਬੁਖਪਨਾਰੇਬਾਹਿਚਲੈਜਲੁਕੁਰਿਓਓ

ਮਾਗਿਬੈਥੀਥੀਥੀਥੀਆਇਕੋ। ਤਾਤੇਨੋਰਾਨੋਰਾਭੁਰਿਚਲਤੁਚ
ਤੁਕੁਟਸਾਰਿਤਾਸਾਰਿਤਾਪ੍ਰਤਿਮਿਲਤਹੈਜਾਇਕੋ। ਸਾਰਿਤਾਸਕਲਜ
ਲਪ੍ਰਬਲਪ੍ਰਵਾਹਚਾਨਿਸੰਗਮਸੁਮ੍ਰਿਤਹੈਤਸਮਤਸਮਾਇਕੋ। ਸ
ਮੇਜੋਸੀਮੇਸਮਾਈਤੇਸੀਮੇਮਾਹਿਮਾਬਰਾਈਓਛੋਮਉਰੀਕੁਰ
ਧੀਰਬੁਝੀਮੇਬਲਾਇਕੋ। ੩੮੦। ਜੈਸੇਹੀਰਾਹਾਬਮਿਤਨਕਸੇਈ
ਖਾਈਦੇਤਮੋਲਕੀਏਦਮਕਨਕੁਤਤੁਰੁਰਜੀ। ਜੈਸੇਸੁਖਾਪੋਹੁਰੁ
ਲਾਗਤਨਤਾਰਕਛੁਆਰੀਜਾਇਪਾਈ। ਅਤੁਲਛਮੀਅਪਾਰਜੀ
ਜੈਸੇਬਟਥੀਜਾਮਤਸੁਖਮਸਰੂਪਹੈਤਬੋਏਸੈਬਿਬਿਧਿਕੈਕੁਖ

ਬਿਸਥਾਰਜੀ। ਤੈਸੇਗੁਰਬਚਨਸਚਨਗੁਰਸਿਖਨਮੋਜਾਨੀ॥ ੫੬੨
ਮਹਾਤਮਗਏਹਾਤਿਦੁਆਰਜੀ॥ ੫੬੩॥ ਜੈਸੇਮਦਪਿਆਮਤਨ
ਜਾਨੀਅੰਮਰੀਮਤਾਕੋਪਾਛੈਮਤਦਾਰੋਹੁਟਿਛਕੈਛਕਜਾਤਿ
ਮੇਜੈਸੇਨਾਰਿਭੇਟਤਭੁਤਾਰਹਿਨਭੇਦਜਾਨੈਉਦਿਤਮਾਦਾਨਾਮ
ਨਚਿਹਨਦਿਖਾਤਹੈ। ਕੁਪ੍ਰਨਾ। ਕੁਨਲਾਗਤਹੈਭਾਈਤੋਲਮੋਲਸਿੰਘ
ਜਾਦਮਕਨਹੇਰਤਹਿਰਾਤਹੈ। ਤੈਸੇਗੁਰਮੀ॥ ਤਬਚਨਸੁਨਿ
ਮੇਲੈਸਿਖਜਾਨੈਮਹਿਮਾਸੁਖਸਾਗ੍ਰਸਮਾਤਹੈ॥ ੫੬੪॥ ਜੈਸੇਮਛਕਛ
ਬ੍ਰਹਮੀਸਾ। ਕਤਾਪਖਾਨਾਮੀਸ੍ਰਿਤਬਿਖੈਪ੍ਰਗਾਸਉਦਧਿਸੇਜਾਨੀਅੰ॥

ਜੈਸੇ ਤਹੇ ਤਾਗੀ ਤਉ ਆਰਸੀ ਸਨਾਹ ਸਸਤੁ ਲੋਹ ਏਕ ਸੇ ਅਨੇ ਕਰ
ਚਨਾ ਬਖਾਨੀ ਮੈ। ਗੁੰਜਨ ਬਿਬਿਧਿ ਜੈਸੇ ਹੋਤੁ ਏਕ ਮਿਤ ਕਾ ਮੈਖੀ
ਰਨੀ ਰਬਿ ਜਨਾਦਾ ਅਉ ਖਦ ਸਮਾਨੀ ਮੈ। ਤੈਸੇ ਦੂਸਰ ਬਹੁ ਬੁਨਾਮ ਸੁ
ਮਧੁਮਾ ਸਕਨਾਗ੍ਰਿਹ ਸਹੁ ਕ੍ਰੀਸਾ ਖਾਉ ਨਮਾਨੀ ਮੈ। ੴ ਸਤਿ ਜੈਸੇ
ਸੁਸੁਤਾ ਸਕਨ ਮੈ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਬਡੇ ਮੇਰੇ ਮੈ ਸਮੇਰ ਬਡੇ ਜਗਤੁ ਬਖਾਨੈ
ਤਵ ਗਬੁਖ ਜੈਸੇ ਚੰਦਨ ਦ੍ਰਿਖ ਬਡੇ ਧਾਤੁ ਮੈ ਕੁਨਿਕਾ ਅੰਤਿ ਉਤਮ
ਕੈ ਮਾਨਿਹੈ। ਪੰਛੀ ਅਨਮੈ ਹੀ ਸਮਿ ਗਗਨ ਜਨ ਮੈ ਸਾਰ ਦੁਨ ਗਗ
ਨ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਗਗਨ ਪਾਰਸ ਪਖਾਨੈ। ਗਿਅਨ ਨਰਿਅਨ ਮੁਖਿ

ਨਨਮੋ ਧਿਆਨ ਗੁਰ ਸਕਲ ਪ੍ਰਮਾਮੇ ਗ੍ਰਿਸਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ॥ ੫੬੩
 ਤੀਰਥ ਮੰਜਨ ਕਰ ਬੇਕਰੇ ਇਹੋ ਗੁਨਾਉ ਨਿਰਮਲ ਤਨ ਤ੍ਰਿਪਤ
 ਪਤ ਨਿਦਾਰੀ ਮੇ॥ ਦੁਪਨ ਦੀ ਪ੍ਰਗਾਹੇ ਕੋਇ ਹੋ ਗੁਨਾਉ ਪੇਖਤੁ ਚਿ
 ਹਨ ਮਗਾਸੁ ਤ੍ਰਿਸਮਾਰੀ ਮੇ॥ ਭੁਟਤੁ ਤਾਰਨਾ ਨਿਕੋਇ ਗੁਨ
 ਚਿਸੁ ਤਬੁ ਦਸੀ ਪਗਾਤਿ ਖੇਰੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਤੀ ਮੇ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਚ
 ਰਨ ਸਰਨਿ ਕੋਇ ਹੋ ਗੁਨਾਉ ਗੁਰ ਚਿਪਦੇ ਸਕਰਿਹਾ ਰੁਚਿ ਰਥ
 ਹੀ ਮੇ॥ ੩੮੫॥ ਜੈਸੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨਾ ਬਿਚਾਰਤੁ ਬਿਕਾਰ ਸੁਤ
 ਪੇਖਤੁ ਸਪ੍ਰਮ ਬਿਹਸਤੁ ਬਿਹਸਾਇ ਕੋ॥ ਜੈਸੇ ਬ੍ਰਿਥਾਵੰਤੀ

ਤਬੈਦਾਹਿ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਕਹੈ ਪਰਖਰੀ ਖਾਓ ਚਾਰ ਤਰਸਾਇ ਕੋ ਚਿਨ
ਮਾਮਨੇ ਕਜੈ ਸੇਏ ਕਚਟ ਸਾਹ ਬਿਖੈ ਬਿਦਿਆ ਆਵੈ ਤਹੈ ਪਾਧ
ਪ੍ਰੀਤ ਸੇ ਪੜਾਇ ਕੋ। ਤੇ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨ ਕੋ ਅਉਗੁਨਾ ਅਵਰਿ
ਆਮੇਟੈ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਸੇ ਸਹਜ ਸਾਮਾਇ ਕੋ। ਸੁਖ ਸੇ ਤਹੈ
ਕੁਤ ਸੁਤਾ ਅਨਿਕਾਇਆ ਨਪਨਤ ਉਨ ਜਨਨੀਆ ਅਉਗੁਨਾ
ਧਾਰਿਓਹੈ। ਤੇ ਸੇ ਤਉ ਸੁਨਿ ਸੁਰਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆਮਾ ਗੋਮ
ਨਿਕਾ ਆਵਿਗਿਆਮਾ ਕੀਏ ਮਾਰਿਨ ਬਿਰਾਗਿਓਹੈ। ਤੇ ਸੇ
ਸੁਤਾ ਜਲੁ ਕਾਸੁ ਹਿਨ ਬੋਰਤ ਕੁਤਾ ਚੇਤਲਾ ਜਾਪਨੇਈ ਪੁਤ

ਪਾਰਿਓਹੇ ਤੇ ਸੇਹੀ ਪ੍ਰਮਗੁਰ ਪਾਰਸ ਪ੍ਰਸਗਾਂਤਿ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿ ॥ ੫੬੪ ॥
 ਤੁਸਮਨ ਬਿਚਾਰਿ ਓਹੇ ॥ ੩ ॥ ਜੇਈ ਕੁਲਾ ਪ੍ਰਮਗੁਰ ਮੇਲਿ
 ਰਚਾਰ ਸੇਈ ਪ੍ਰਦੁਬਿਖੇ ਸਿਸੁ ਬਖਾਨੀ ॥ ਬਨ ਜੁ ਬਿਚ੍ਰਿਤ
 ਰਸ ਚੋ ਸਾਹਸ ਨ ਮੁਖ ਸਦਾ ਸੇਈ ਤਉ ਬਨ ਉਟਾ ਨਿਹ ਕਪਟ
 ਮਾਨੀ ॥ ਸੁਆਮ ਕਾ ਮਾਸਾ ਦੁਪਾਨ ਮਾਨ ਤਨਹੇ ਸਾਮਾਨ
 ਸੇਈ ਜੁ ਮਕਾਰ ਜੀ ਪ੍ਰਸਿਧ ਪਾਹਿ ਚਾਨੀ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ
 ਪ੍ਰਦੇਸ ਰਿਦਾ ਮਤਿ ਹੋ ਸਬਦ ਸੁਤਿ ਸੇਈ ਸਿਖ ਜਗ ਜਾਨੀ ॥
 ਜਲ ਕੇ ਪਾਰਨਾ ਮੁਪ੍ਰਨ ਕੇ ਜੇ ਸੇ ਜਲ ਪ੍ਰੀਤ ਕੇ ਪ੍ਰਸਪ੍ਰੀ

ਗਮਸਾਰਿ ਹੈ। ਜੈ ਸੇ ਜਲ ਸੀ ਚ ਕੇਤ ਮਾ ਲਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲੀ ਅਤ
ਬੋਰਤ ਨ ਕਾਸੁ ਹਿ ਜੂਲਾ ਮੇ ਨ ਜਾ ਰਿ ਹੈ। ਸੋ ਸਟ ਕੇ ਜਾ ਤੇ ਰਹਿ ਬੋ
ਥ ਬਨਾਣੀ ਅਤ ਲੋ ਸਟ ਹਿ ਸਾਗਾ ਮਾ ਪਾਰ ਪਾਰ ਪਾਰ ਹੈ। ਪੁਰ ਕੇ
ਜਾਨੀ ਜੈ ਜਨ ਜਨ ਕੇ ਜਾਨੀ ਜੈ ਪੁਰਤਾ ਤੇ ਜਨ ਕੇ ਨਗਰਾ ਮਓਗਨ
ਨ ਬੀਚਾਰ ਹੈ। ੩੮੮। ਬਿਆਹ ਸਮੇ ਜੈ ਸੇ ਦੁਹਿ ਓਰ ਗਾਣੇ ਮੇ
ਤਏ ਕੇ ਹੁਇ ਲਭੀ ਤਏ ਕੇ ਹਾਨਿ ਕਾਨਿ ਜਾਨੀ ਮੇ। ਦੁਹਿ ਦਲ
ਬਿਖੇ ਜੈ ਸੇ ਬਾਜਤ ਨੀ ਸਾਨਤਾ ਨ ਕਾਹੁ ਕੇ ਜੈ ਕਾਹੁ ਕੇ ਓਪੁਗਾ ਜੈ
ਹਿਚਾਨੀ ਮੇ। ਜੈ ਸੇ ਦੁਹਿ ਕੁਲਿ ਸਾਰਿ ਤਾ ਮੇ ਕੁਨਾ ਓਚੇ ਕੇ ਓਚੇ

ਭ੍ਰਿਧਾਰਿਕੋਭ੍ਰਿਪਾਰਿਪ੍ਰਵਾਨੀਐ॥ ਧ੍ਰੁਮਾਧ੍ਰੁਮਕੁਮੈਕੋਮਸਾਧਿਯ ੫੬੫
ਪਿਓਚਨੀਚਪਦਵੀਪ੍ਰਸਿਧਓਨਮਾਨੀਐ॥ ॥ ਪਾਹਨਕੋਰੇ
ਖਾਮਾਦਿਅਤਿਨਿਰਬਾਹੁਕੋਟਰੇਨਸਨਹੁਸਾਧਬਿਗ੍ਰਹਮਸਾ
ਧਕੋ॥ ਜੈਸੇਜਲਮੇਲਕੀਰਪੀਰਨਪਰਤਤਤਮਧਮਿਕੀਪ੍ਰੀਤ
ਅਓਬਿਰਪਜੁਪਸਾਧਕੋ॥ ਬੋਹਰਿਓਖਾਰੀਓਪਕਾਰੀਅਓਬਿ
ਕਾਰੀਸਹਜਸੁਭਾਵਸਾਧਾਮਧਮਓਪਾਧਕੋ॥ ਗੀਜਾਠਲਾਮਾਨਕ
ਸੀਸਾਰਤੁਲਿਧਾਰਿਬਿਖੇਤੋਲਿਕੋਸਮਾਨਿਮੋਲਾਅਪਲਾਮਗਾ
ਧਿਕੋ॥ ੨੬੬॥ ਜੈਸੇਕੁਲਾਬਪੁਅਗਿਰਚਤਸੀਗਾਰਖੋੜਤੇਈ

ਗਨਿਕਾਰਚਤਸਕਲਸਿੰਗਾਰਜੀ। ਕੁਲਬਸੁਸਿਹਜਾਸਮੇਰਮੇਰੁ
ਤਾਰਟੇਕਬੇਸੁਤਉਅਨੇਕਸੈਕੁਤਬਿਬਚਾਰਜੀ। ਕੁਲਾਬਸੁ
ਸੰਗਮਸੁਜਸਾਨਿਰਦੇਖਮੇਖਬੇਸੁਪਰਸਤਅਪਜਸਹੁਇੰ
ਕਾਰਜੀ। ਤੇਸੇਗਾਰਸਿਖਨਕਉਪੁਮਪਦਿਤਮਾਇਆਸੇਈ
ਦੁਖਦਾਇਕਹੁਇਦਹਤਿਸੀਸਾਰਜੀ। ੨੨੨ ਸੋਈਸੋਹ
ਬਿਸਾਬਿਖੇਬਿਬਿਖਿਬੀਧਨਰੂਪਸੇਈਤਉਕੰਚਨਜੋਤਿਪਾਰ
ਸਪੁਸੰਗਹੈ। ਸੋਈਤਉਸਿੰਗਾਰਿਅਤਿਸੋਭਤਪ੍ਰਤਿਬਿਤਕ
ਉਸੇਈਅਰੁਨਗਾਨਿਕਾਰਚਤਮੰਗਹੈ। ਸੋਈਸੁਤਬੁੰਦ

ਮਿਸਸਾਗਰਮੁਕਤਾਫਲਸੋਈਸ੍ਵਾਤਿਬੰਦਬਿਖੇਟਤਰੁਅੰਗ ੫੬੬
ਗਹੈ। ਤੈਸੇਮਾਇਆਕ੍ਰਿਤਬਿਤਹੈ। ਬਕਾਰਜਗਪ੍ਰਉਪਕਾਰ
ਗਰਸਿਖਨਸੁਬੰਗਹੈ। **੩੬੬** ਕਉਆਜਉਮਰਾਲਸਭੁਜਾ
ਇਥੇਮਾਨਸਰਦਾਚਿਤਉਦਾਸਬਾਸਾਮਾਸਦੁਰਗਪਕੀ। ਸ੍ਵਾ
ਨਿਜਿਉਬੰਠਾਈਮੇਸਰਗਪ੍ਰਜੰਗਪ੍ਰਤਿਅਗਾਜਾਇਚਾਕੀ
ਚਾਟੈਹੀਨਮਤਿਅੰਧਕੀ। ਗੁਪਬਾਅੰਗਅਗਜਾਜਉਏਮਨ
ਕੀਜੇਲੋਟਤਰੁਸੀਮਿਸੰਗਹੈਕੁਟੇਦਰੰਧਕੀ। ਤੈਸੇਹੀਅਸਾਧ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਨਪ੍ਰਤਿਚੀਤਮਨਸਾਉਪਾਧਅਪਗਾਧਸੂਬੰਧਕੀ

ਕਾਮਾਤਗੁਰੁ ਹੋਗਾਨੀ ਰੁਖੀ ਕਪਟਸਨੇ ਹਦੁ ਬਿਧਾ ਜਿਉਗਾ ਹਕੇਤ
 ਹੈ॥ ੫੫੫ ॥ ਜੈਸੇ ਜਨ ਕਪਾਨਿ ਕਸਤ ਜਤਨ ਕੀ ਏਸੀ ਚੀਅਤ ਖੇਤਰੇ
 ਕੋ ਪਹੁਚਤਨਾ ਆਨ ਕਉ॥ ਪਾਥਿ ਕਪਾਪੀ ਹੀ ਪਾਆਸੇ ਆਸਨਾ ਰਿਹਿ
 ਗਏ ਤਿ ਬਿਨੁ ਗੁਨ ਰੁਜਨਾ ਤੇ ਪਤਿ ਕਤ ਪਾਨ ਕਉ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸਕਸ
 ਦੇਵਟੇ ਦੇਸੇਟਰਤਨਾ ਹਿਸੇਵਾ ਕੀ ਏਦੇ ਤਫਲ ਕਾਮਨਾ ਸਾਮਾਨ ਕ
 ਉ॥ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਬ੍ਰਖਾਮੀ ਮ੍ਰਿਤਾ ਹਿਤਿ ਬਰਖਹਰਖ ਦੇਤੁ ਸੂਬ
 ਨਿਧਾਨ ਕਉ॥ ੫੫੬ ॥ ਜੈਸੇ ਉਲਾਦਿਨ ਸਮੇ ਕਾਹੁ ਮੇਨ ਦੇਖਿਉਗਾ
 ਦੇਤੈ ਸੇ ਸਾਪਸੰਗਾ ਤਿਸੇ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕੇ॥ ਜੈਸੇ ਕਉਮਾਰਿ ਆ

ਮਾਨ ਬੋਲਤ ਨ ਕਾਹੁ ਭਾਵੈ ਮਾਨ ਦੇ ਦਸੇ ਦਕ ਜਉ ਬੋਲੈ ਮਹਿ ਮੇਦ ੫੮੮
ਕੋ ਕਟਤ ਚਟਤ ਸੁਨ ਪ੍ਰੀਤ ਬਿਪ੍ਰੀਤਿ ਜੈ ਸੇ ਮਾਨ ਦੇ ਦਸੇ ਦਕ
ਸਭਿ ਹਾਨ ਕੁਟੇ ਦਕੈ ਜੈ ਸੇ ਮਦਾਲ ਮਾਲ ਸੋ ਕੁਤ ਨ ਬਗਠ ਗਕਾ
ਜੁਮੇ ਪਕਰਿ ਕਹਿ ਮਾਨ ਦੇ ਦਸੇ ਦਕੈ ॥ ੫੮੯ ॥ ਜੈ ਸੇ ਓਲ ਮਾਦਿ
ਤਉ ਦੇ ਤਜੈ ਤਿਕਉ ਨ ਜਾਨੈ ਮਾਨ ਦੇ ਦਸੇ ਦਕੈ ਨ ਸੁਝੈ ਸਿੰਘ ਸੰਗ
ਮਰ ਕਟ ਮਨ ਮਾਨਿ ਕਮਾਹਿ ਮਾਨ ਜਾਨੈ ਮਾਨ ਦੇ ਦਸੇ ਦਕੈ ਨ ਸ
ਬਹੁ ਸੰਗਿ ਮੇ ਜੈ ਸੇ ਤਉ ਫਨਿ ਦੁਪੈ ਪਾਨ ਮਹਾਤਮ ਨ ਜਾਨੈ ਮਾ
ਨ ਦੇ ਦਸੇ ਦਕੈ ਮਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਹਿ ਮੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹੀ ਸਬੀਜ ਬਗਠ ਗ

ਨਸਕਤਾਟਿਕਾਮਗਾਮਾਮਗਾਪਿਸੁਖਸਾਗਰਤਰੰਗਮੇ॥ ॥ ॥
ਸੇਤਉਨਗਾਰਏਕਹੋਤਹੈਅਨੇਕਹਾਟੈਗਾਹਕਾਅਸੀਖਮਾਵੈਬੁ
ਚਨਾਮਗਨੈਨਕਉ॥ ਜਾਪੈਕਛੁਬੇਚੈਅਰੁਬਨਜੁਨਮਾਗੈਪਾ
ਵੈਅਨਪੈਬਿਸਾਹੈਜਾਇਟੈਖੈਸੁਖਨੈਨਕਉ॥ ਜਾਵੀਹਾਟਸਕਲਸ
ਮਗਪਾਵੈਅਉਬਿਕਾਵੈਬੇਚਤਾਬਿਸਾਹਚਾਹਤਾਚਿਤਚੈਨਕਉ॥
ਅਨਦੇਵਸੇਜਾਹਿਸਤਿਗੁਰਪੂਰੈਸਾਹਸੁਖਨਿਧਾਨ॥ ॥ ॥
ਕੁੰਦੈਨਕਉ॥ ॥ ॥ ਬਨਜੁਬਿਉਹਾਰਾਬਿਖੈਰਤੁਨਪਾਰਖਹੈਇਰ
ਤਨਜਨਮਕੀਪਰੀਖਿਆਨਹੀਪਾਣੀਹੈ॥ ਲੇਖੈਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਸੇ

ਕੇਵਲ ਸਿਖਾਰੀ ਭੁਟੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਮਾਸਿਕਾਨ ਮਿਟਾਈ ਹੈ ॥ ੫੮੮ ॥
ਗੁਰੂ ਤੇ ਮਾਮਗਾ ਬਲੀ ਭੁਟੇ ਸੁਨਖ ਧਾਰੀ ਹਉ ॥ ਮਾਮਗਾ ਸਕੀ ਨਸ
ਗੁਰੂ ਲਿਵਲਾਈ ਹੈ ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੂ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕਲੀ ਕਾ ਸਮਾ
ਇਆ ॥ ਉਦਾਸੀ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਨ ਜਤਾਈ ਹੈ ॥ ੫੮੯ ॥ ਜੈਸੇ ਮਾਨਸਿ
ਰਖਾ ਫਲ ਹੋਤ ਸੇ ਮੋ ਪਾਇ ਸਬ ਦਾ ਫਲ ਤੇ ਸਦਾ ਫਲ ਸੁਸੁਦਾ ਹੈ ॥
ਜੈਸੇ ਕ੍ਰਮ ਜਲ ਨਿਕਸਤ ਹੈ ਜਤਨ ਕੀ ਟੇਹੀ ਗਾ ਜਲ ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਦਾ
ਹੁਸੀ ਦਿ ਹੈ ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਮਗਾਨਿ ਤੁਲਤੇ ਲਮੇਲ ਦੀ ਪਾਇ ਪੇਜ
ਗਮਰ ਜੋਤਿ ਸਸੀ ਮਗ ਬਿਸਮਾਦ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਮਾਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕੀ

ਏਫਲਦੇਤਜੇਤਸਤਿਗੁਰਦ੍ਰਸਨਸਾਸਨਜਮਾਦੀ॥੪੫॥ ਪੰਚ
ਪ੍ਰਚਿਕੇਤਏਹੈ॥ ਹਾਭਾਰਥਸੇਪੰਚਮਾਰੀਕਾਹੁਮੇਨਦੁਬਿਧਾ
ਨਿਵਾਰੀਹੈ॥ ਗੁਰਤਾਨਿਨਾਦਿਨਾਥਾਜਿਧਜੋਰੀਸੁਰਹੁਇਨਤ੍ਰਿ
ਗੁਨਾ॥ ਤੀਤਾਨਿਜਾਮਾਸਨਮੇਤਾਰੀਹੈ॥ ਬੇਦਪਾਠਪਾੜਿਪ੍ਰਿ
ਪੰਡਤਪ੍ਰਥਮੈਜਗਾਸਕੇਨਸਮੋਧਮਨਤ੍ਰਿਸਸਾਨਹਾਰੀਹੈ॥ ਪੂਰ
ਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵਮੇਦ੍ਰਸਾਪਸੰਗਾਸਬਦਸੁਤਾਤ੍ਰਿਲਿਖਸੁਹਮਬੀ
ਚਾਰੀਹੈ॥ ੪੫॥ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਸਾਮਦੇਖਿਸਮਾਦ੍ਰਸੰਗੁਇਅਕ
ਬਕਥਾਬੀਚਾਰਹਰਿਮੰਨਿਧਾਰੀਹੈ॥ ਹੋਨਹਾਰਹੋਇਤਾਤ੍ਰੇਆ

ਸਾਡੇ ਨਿਰਾਸਰੁ ਏਕਾਰ ਨ ਕੁਨ ਪੁਰੁ ਜਾਨਿਹੁ ਉਮੈ ਮਾਰੀਹੈ ॥ ਸੁਖ ॥ ੫੮ ॥
ਸਬ ਸਭਿ ਮਿਕਾਰ ਕੇ ਮਕਾਰ ਹੁਇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਬੇਕ ਬਾਧੁ ਪਰੁ ਏਕੁ ਹਮ
ਗੰਗੀਹੈ ॥ ਬਿਟ ਬੀਜ ਕੇ ਬਿਥਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਏਕੈ ਮਾਇਆ ਮਾਛਾਇਆ
ਗੁਰਮੁਖ ਏਕ ਏਕ ਦੁਬਿਧ ਨਿਵਾਰੀਹੈ ॥ **੨੨੨** ॥ ਜੈ ਸੇਤ ਉਸ
ਕੁਲ ਦੁਆਪਨੀ ॥ ਆਪਨੀ ਤੁਾਤ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਕਰੇ ਸੁਬਤਾਮਾ
ਲਕਉ ॥ ਤਾਬਾਹੀ ਤੇਹੋ ਤਜੈ ਸੇਕ ਚੰਦਨ ਕੁਲ ॥ ਗੁਰੇ ਪਾਰਸ ਪ੍ਰਸ
ਥਾਤ ਸਕਲ ਉਜਾਲ ਕਉ ॥ ਸਾਰਿਤਾਮ ਨੇਕ ਜੈ ਸੇ ਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਦ
ਗਾਤਿ ਸੁਰ ਸਰੀ ਸੰਗਾ ਮਸਮਜ ਨਨ ਸੁਛਾ ਲਕਉ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸ

ਕਲਦੇਵਟੇਵਸੈਟਰਤਨਹਸਤਿਗੁਰਮਾਸਰਨਿਸਰਨਿਅਕਲ
ਕੁੰਭੀ॥ ਗਿਰਗਾਟਕੇਰੀਗਕਮਲਜਨੇਹਬਹੁਬਨੁਬਨੁਰੇ
ਲੋਕਦੀਆਕਹਧਉਸਦਾਨਹੈ॥ ਪਾਰਿਪਾਰਿਗਿਰਿਤਮੰਜਾਰਾ
ਹਾਰਪਦੈਬੇਸੁਬਿਸਨਾਅਨੇਕਸਤੀਨਸਮਾਨਹੈ॥ ਸਰਸਰ
ਕੁਮਤਨਮਿਲਤਮਗਾਸਮਾਯਜਿਵਪਾਤਕਰਤਨਮੋਨੀਬਗੁ
ਧਿਮਾਨਹੈ॥ ਬਿਨਗੁਰਦੇਵਸੇਵਆਨਦੇਵਸੇਵਕੁਹੁਇਆਖੀ
ਤਿਆਗਿਚੰਦਨਦਰਰੀਧਮਾਸਥਾਨਹੈ॥ ੬੬੬ ਆਨਹਾ ੫੬
ਟਕੇਹਟੁਆਲੇਤਹੈਪਟਾਇਸੇਲਦੇਤਚੜਾਇਰਹਕਤਜੇਈ

ਮਾਦੇ ਜੀ ਤਿਨ ਸੈ ਬਨ ਜ ਕੀ ਏ ਬਿਜਤਾਨ ਪਾਵੈ ਕੋ ਚੁਟਾ ਕੋ ਬਨ ੫੯੫
ਜਪੇ ਖਿਪੇ ਖਿਪ ਛਤਾਵੈ ਜੀ ਕਾਠ ਕੀ ਹੋ ਏ ਕੋ ਬਾਹਿ ਬਹੁ ਹਿਓ
ਨ ਜਾਇ ਕੋ ਚੁਕ ਪੰਟ ਬਿਉ ਹਾਰ ਕੀ ਏ ਮਾਪਾ ਹਿ ਲਖਾਵੈ ਜੀ ਸ
ਤਿਗਰਸਾ ਹਰਨੁ ਬੋਚਿ ਮਾਦਗੁਨ ਲੇਤ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸਜ ਸਜਗ
ਤੁਝ ਨਿਧਾਵੈ ਜੀ ॥ ੬੫ ॥ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਧਿ ਤੇ ਮਾਨਸ
ਤਿਪ੍ਰਤਿਮਾ ਮਨੋ ਕਹੈ ਏ ਕੋ ਸੋ ਬਾਨਿ ਮਾਦੁ ਹੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੁਰਨ
ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਖੇ ਸਨੇ ਬੋਲੇ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਮੇ ਕਾਹੇ ਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁਇ ਇਥਾਵ
ਹੀ ਘਰ ਘਰ ਘਰ ਨਿਮਨੋ ਕਏ ਕਰੁ ਪਹੁ ਤੇ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਸਕਸਦੇ

ਵਸਬਲਹੁਇਨਸੁਹਾਵਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਸਾਵਧਾਨ
ਸੋਈਏਕਜੋਤਿਮੁਗਤਿਜੁਗਲਹੁਇਪੁਜਾਵਹੀ॥
ਗਤਿਅਚਾਮਾਨਸਰਜਾਇਬੈਠਹੀਸੁਖਾਇਜਲਜੰਤਹੀਸਬੀਸ
ਹਿਲਜਾਵਣੀ॥ਸਲਲਬਿਛੋਹਭੁਏਜੀਅਤਰਹੈਜਉਮੀਨਕਪ
ਟਸਨੇਹਕੈਸਨੇਹੀਨਕਹਾਵਣੀ॥ਬਿਨੁਘਨਬੁੰਦਜਉਮਨਤਜ
ਲਪਾਨਕਰੈਚਾਰਿਕਸੰਤਾਨਬਿਖੈਨਛਨੁਲਗਾਵਣੀ॥ਚਰਨਕ
ਲਾਮਾਨਿਗੁਰਸਿਖੰਮੁਖਹੁਇਆਨਦੇਵਸੇਵਕਹੁਇਮੁਕਤਿਨਪਾਵ
ਣੀ॥ਜਉਕੋਉਮਵਾਸਾਸਾਧਿਭੂਮੀਆਮਿਲਾਵੈਆਨਤਾਪਰਿ

ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤੁ ਨਿਰਖ ਨਰਿ ਦਯਾ ॥ ਜਉ ਕੋਊ ਨਿਪਤਿ ਕ੍ਰਿਤ ਕਾ ਕਰੁ ॥ ੫੮੨ ॥
ਸਾਮਾਪੇ ਜਾਇਯਾਇ ਮਾਰੇ ਕੁਮੀਆ ਸਾਹਿਤ ਹੀਰਾ ਜਿੰਦਗੀ ॥ ਅ
ਨਕ ਸੇਵਕ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇ ਸੇਰਾ ਪਾਵੈ ਸੇਵਕ ਨਰੇ ਸਾਮਾਨ ਦੁਆ
ਰਾ ਜਾਤ ਨਿੰਦਗੀ ॥ ਤੇ ਸੇਰਾ ਗਾਇਆ ਮਨ ਤਸਹ ਨਿਗੁਰਾ ਮਾ
ਨ ਨਸ ਮਰ ਬਗੁਰਾ ਸਿਖ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿੰਦਗੀ ॥ ੫੮੩ ॥ ਜੈ ਸੇਉ ਪਬਨਾ ਅ
ਬਸੇ ਬਲ ਹੋਉ ਚਨੀ ਚਾਨਿ ਹਫਲਾਸ ਫਲ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਿ ਚਾਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੰਦ ਨਸ ਮੀਪ ਜੈ ਸੇਬਾ ਸਾਮ ਉਬਨਾ ਸਪਤੀ ਗੰਧ ਨਿਰਗੰਧ ਸਿ
ਰਾਸ ਕਤ ਕੇ ਜਾਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ॥ ਸਾਪ ਸਿਖ ਦੇਉ ਜੈ ਸੇਰਾ ਹਤ ਸਾਮਿ ਦਿਖੈ

ਸ੍ਰੁਤ ਬੰਦ ਸੰਤਿਤ ਨਸਾਤਿ ਬਿਧਾਨੀ ਮੇ॥ ਤੈ ਸੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਮਾਨ ਦੇ
 ਦੁਸੇ ਵਕੰ ਨਰੇ ਦਾ ਮਹੀ ਬੁਧਿ ਨਿਮਤਾ ਮਾਨ ਜਗ ਮਾਨੀ ਮੇ॥
 ੩॥ ਜੈ ਸੇ ਪਤ ਬ੍ਰਤ ਪ੍ਰਪੁਰ ਖੇਨ ਦੇ ਪਿਓ ਚਾਹੈ ਪੁਰਨ ਪਤ ਬ੍ਰਤ ਕੈ
 ਪਤ ਹੀ ਕੈ ਪਿਯ ਮਾਨ ਹੈ॥ ਸਰ ਸਾਰਿਤਾ ਸਮੰਦੁ ਚਾਹਿ ਕਨ ਚਾਹੈ ਕਾ
 ਰੈ ਮਾਨ ਪਨ ਬੰਦ ਪ੍ਰਮਾਪ੍ਰਮਾ ਮਗੁ ਗਰਿ ਮਾਨ ਹੈ॥ ਦਿਨ ਕਰੰ
 ਰਭੋਰ ਚਾਹਤ ਨਹੀ ਚਕੋਰ ਮਨ ਬਚਕਰ ਮਹਿ ਮਕੂ ਪ੍ਰਮਾਪਨ
 ਹੈ॥ ਤੈ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮਾਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕ ਗਤਿ ਪੈ ਸਹਜਾ ਸੁਗੁਣ
 ਅਦਾਰੀ ਮਾਮਭੁ ਮਾਨ ਹੈ॥ ੪॥ ਵੇਇ ਦੇ ਪਾਦੈ ਪੈ ਏਕ ਸੈ ਅਨੇਕ

ਪ੍ਰਭੂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰੋਪਕਾਰ ਕਰੇ ॥ ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥ ੫੯੩ ॥
ਏਹੀ ਗਾਥਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ॥ ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥ ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥
ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥ ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥ ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥ ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥
ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥ ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥ ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥ ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥
ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥ ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥ ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥ ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥
ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥ ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥ ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥ ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥
ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥ ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥ ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥ ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥
ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥ ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥ ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥ ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥

ਤੁਸਟਪੁਸਟਿਅਦਲੋਇਹੈ। ਤੈਸੇਗੁਰਦੇਵਸੇਵਏਕਟੇਕਜਾਹਿ
 ਤਾਹਿਸਾਤਿਨਾਰੇਬਰੇਬੁਰੇਟਿ। ਏਕੋਟਿਹੈ॥੪॥ ਕੁਸੋਈਪੁਰੇ
 ਖਾਤਿਗਾ। ਤਿਥਿਖਾਪਿਬਿਕਾਰਹੈ। ਤਿਸੇਈਪਾਰੇਖਾਤਗਾਤੁਹੈ
 ਤਉਪਚਾਰਹੈ। ਸੋਈਪਾਰੇਪਰਸਤਕੰਚਨਾਹਿ। ਸੇਖਲੇਤਸੋਈ
 ਪਾਰੇਪਰਸਤਾਬਕਨਿਕਧਾਰਿਹੈ। ਸੋਈਪਾਰੇ। ਗੁਨਹਬ
 ਨਕੰਗਾਹਿ। ਓਜਾਇਸੋਈਪਾਰੇਗੁਟਕਾਗੁਇਸਿਪਨਮਸਕਾਰ
 ਹੈ। ਮਾਨਸਜਨਮਪਾਇਜੋਸੀ। ਸੀਗਾਤਿਮਿਲੈਤੁਸੀਪਾਦੈਪਦ
 ਦੀਪਤਾਪਮਪਿਕਾਰਹੈ॥੫॥ ਕੁਆਰੇਮੇਰੁਕਨਿਪਿਜਾਨੈਕ

ਗੁਸਾਗਰ ਕੀ ਸਦ ਤਬੰਦ ਮਾਹਿ।। ਨ ਸੀ ਖਜੀ ਮਜਾਨਈ।। ੫੯੬
ਨ ਕਰਿ ਜੋ ਤਿ ਕੋ ਉਦੈ ਤ ਕਹਾ ਜਾਨੈ ਉਲ ਸੇ ਬਲ ਸੇ ਕਹਾ
ਇਸਾ ਮਾਹਿ ਤ ਠਾਨਈ।। ਬਾਇਸੁ ਨਿਜਾਨ ਤੁ ਮਾਰਾ ਲਮਾ ਲ
ਸੰਗਤਿ ਮਰ ਕਟ ਮਾਨ ਕੁਹੀ ਰਾਨ ਪਹੁ ਚਾਨਈ।। ਮਾਨ ਦੇ ਦ
ਸੇ ਦਕ ਨ ਜਾਨੈ ਗੁਰ ਦੇ ਦ ਸੇ ਦਰੀ ਗੋ ਬਹਰੇ ਨ ਕਹਿ ਸੁਨਿ ਮਾਨ
ਮਾਨਈ।। ੫੯੭ ਜੈ ਸੇ ਪਾਮ ਚੀ ਖਨ ਤ ਪਤਿ ਮਾਤਿ ਬਿਖਮ
ਬੰਸੀ ਤ ਬਿਹੁ ਨ ਸਿਧ ਕਾਰਿ ਤ ਨ ਗੁਸ ਕਉ।। ਜੈ ਸੇ ਨਿਸਓ ਸਰੇ
ਸਜਲ ਹੋ ਤ ਮੇਰਾ ਤਿਨ ਬਿਨ ਜਲ ਪਾਨ ਨ ਨਿਦਾਰ ਤ ਪਿਆ।।

ਕਉਂ। ਜੇ ਸੇਰੀਖ ਮਗਤਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਪਸੇ ਸਮੀਰਿ ਮਿਟਤ ਨ ਫੁਕੇ ਬਿ
ਨੁਪਵਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕਉਂ। ਤੇ ਸੇ ਮਾਢਾ ਗੋਊ ਨ ਮੁਦਤ ਮਾਨ ਦੇ
ਸੇਵ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਨਿਜ ਪਦ ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਕਉਂ॥ ੨੨੬॥ ਮਾਂਬਨ
ਕੀਸਾ ਪਕਤ ਮਿਟਤ ਮਾਬਲੀ ਖਾਏ ਪਿਤਾ ਕੋ ਪਿਅਾਰੁ ਨ ਪਰੇ
ਪਾਹਿ ਪਾਈਐ॥ ਸਾਗਰ ਕੀ ਨਿਪਿਕਤ ਪਾਈਐ ਮਤ ਪੋਖ ਗੋਰਿ
ਨ ਕਾਰਿ ਸਾਰਿ ਦੀ ਪਜੋ ਤਿਨ ਪੁਜਾਈਐ॥ ਏਵੁ ਬੁਖਾ ਸਮਾਨ ਪੁਜ
ਸਨ ਕੁ ਪੁਜ ਲਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸਨ ਪਲਾਸ ਮਹਿ ਕਾਈਐ॥ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰਦਇਆ ਮਾਲ ਕੀ ਦਇਆ ਮਾਨ ਮਾਨ ਦੇਵ ਮੇਜਉ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰ

ਰੂਏ ਅਸਤੁ ਲਓ ਪਾਈਐ॥ ਗਿਰਤਾ ਅਕਾਸ ਤੇ ਪ ੫੯੫
ਰਤ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਰ ਜਓ ਗਏ ਅਸਰੇ ਪਦਨ ਕਦਨ ਹਿਕਾਏ॥ ਜਰ
ਤੁਖੇ ਸੰਤੁ ਜਓ ਪਾਇ ਪਾਇ ਪਾਪ ਗਏ ਨਿਕਿ ਸਿਉ ਜਾਇ ਖਲਬੁ
ਧਓ ਪਰਾਜਏ॥ ਸਾਗਰਾ ਅਪਾਰ ਪਾਰ ਬੁਰਤਾ ਜਓ ਫਨ ਗਏ॥
ਨਸਾ ਬੀਚਾਰ ਪਾਰ ਜਏ ਬੇਕਨ ਸਾਜਏ॥ ਤੈਸੇ ਆਦਾਰਾ ਦਨਰ
ਖਤੁ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਗਨਿ ਨ ਮੋਖ ਪਦੁ ਗਜਏ॥
੨੧॥ ਜੈ ਸੇਰੁ ਪਰੰਗਾ ਬਿਪ੍ਰਛੈ ਅੰਧੁ ਅੰਧਿ ਪ੍ਰਤਿ ਅਪਹੰਸੁ
ਖੈ ਤੁਗ ਹਿਕੇ ਸਕੈ ਦਿਖਾਵਈ॥ ਗਾਗਨਾ ਦਬਾ ਦੁਛੈ ਬਹਰੇ

ਜੁਝਿਬਹਰਾਪੇਸਮਝੈਨਾਆਪਾਤਾਹਿਕੈਸੇਸਮਝਾਵਈ।ਜੈਸੇ
ਗੰਗਾਗੰਗਾਪਹਿਬਚਨਬਿਬੇਕਪੁਛੈਚਾਹੈਬੋਝਿਨਸਕਤਕੈ
ਸੇਸਬਦੁਸਨਾਵਈ॥ਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਖਜੈਬ੍ਰਹਮਾਰਿਅਮਾਨੁਖਿ
ਆਨਾਅਨਿਥਾਅਰਿਅਆਨਮਤਾਆਨਪੈਨਾਪਾਵਈ॥
ਅਬਿਰਬੇਚਨਜਾਇਦੇਸਾਹਿਗੰਗਬਰਨਕੇਪ੍ਰਾਪਤਨਹੋਇਨ
ਗੁਸਹਸੈਹਮਾਨਿਕੋ।ਰਤਨਪਰੀਖਿਸੀਖਿਆਚਾਹੈਜੁਝਿਆ
ਧਨਪੈਰੰਕਨਪੈਰਾਜਮਾਰੇਮਿਥਿਆਬ੍ਰਮਾਕੁਲਿਕੋਗੰਗਾ
ਪੈਪੜਨਜਾਇਜੇਤਕਬੈਦਕਾਬਿਧਿਆਬ੍ਰਹਰਾਪੈਗਗਨ

ਟਾਮਨਿਥਾਅਭੁਲਿਕੋ। ਤੈਸੇਆਨਦੇਦਸੇਦਦੇਪਾਮੋਟੋਮੋਖ ੫੨੬
ਗੁਮੈਬਿਨੁਸਾਤਿਗਾਰਦੁਖਸਹੈਜਮਸਲਕੋ॥ ੫੨੭ ॥ ਬੀਜਥੋ
ਏਕਾਲਰਮੈਨਿਪਜੈਨਪਾਨਪਾਨਮੁਲਿਧੋਇਰੇਦੇਪੁਨਰਾਜ
ਰੂਰੁਲਾਗਾਈ॥ ਸਾਨਿਲਾਬਿਲੇਏਜੈਸੇਨਿਕਸਤਜਾਹਿਘੁਰ
ਮਟਕੀ॥ ਥਨੀ॥ ਮਾਹੁਫੇਰਿਰੇਰਿਰਾਗਾਈ॥ ਰੂਤਨਪੇਪੁਤਮਾ
ਗੈਰੋਤਨਸਪੁਤੀਕੋਉਜੀ॥ ਮਕੋਧਰਤਸੀਸੋਤਿਅਾਰੋਹੁਨਤਿ
ਆਗਾਈ॥ ਬਿਨੁਗਾਰਸੇਟਾਮਾਨਸੇਦਦੁਖਦਾਇਕਹੈਲੋਕ
ਪੁਛੇਕਸੋਕਿਜਾਹਿਅਨਰਾਗਾਈ॥ ੫੨੮ ॥ ਜੈਸੇਮੂਰਾਰਯ

ਤੁਨਜੀਬੁਕਾਅਪੀਨਹੋਤਖਗਪਸੁਤਜਾਇਜੁਹਾਰਤਕਾਰਹੋ। ਜੈਸੇ
ਰਾਹਕੇਤਬਸਗਿਹਨਮੇਸੁਰਿਤਸੇਭਨਾਅਰਕਬਨਰਦਸਸਿਲਾ
ਗਿਹੋ। ਜੈਸੇਕਾਮਧੇਨਸੁਤਸੁਕਰੀਸਥਨਪ੍ਰਾਨਮੇਰਾਪਤਸੁਤਯ
ਰਧਬਾਅਗਰਾਗਹੋ। ਤੈਸੇਗੁਰਾਸਿਖਸੁਤਮਾਨਦੇਦਸੇ
ਦਕਹਾਇਨਿਹਫਲਜਨਮ। ਜਿਉਬੀਸਮੇਬਜਾਠਿਹੋ॥ १८॥
ਜਿਉਪੈਤਬਰੀਨਬੁਝੈਸਰਤਾਪ੍ਰਦਾਹਬਿਖੇ। ਬਿਖਮੇਤਉਨ
ਤਜਤਹੈਮਨਤੇ। ਜਿਉਪੈਲਪਟੈਪਖਾਨਪਾਦਕਨਜੇਹੈਸਤ
ਜਲਮੇਲੈਬੇਰਤਾਰਿਦੇਕਠੇਰਿਪਨਤੇ। ਜਿਉਪੈਗੁਰੀਉਝੈ

ਰੁਖੀਅਤੁਹੈਅਕਸਚਾਹੀਬਰਖਤਮੇਹਬਾਹੀਮੈਨਬਾਪਦੈ॥
ਸਕਨਤੇ॥ਤ੍ਰੇਸੇਰਿਪਿਸਿਪਿਰੁਭਉਦੁਤੀਅਮਾਤ੍ਰਿਗੁਨਖੇਸ
ਗਗਮੁਖਸੁਖਫਲਨਾਹਿਕ੍ਰਿਤਪਾਨਿਤੇ॥੧੬੬॥ਕਉਰੁ
ਗੋਪਾਲਚੁਪਈਅਸਨਈਅਕੋਬਨਜੁਕਰੈਰਤਨਪਾਗੁਖ
ਜੁਇਜੁਭੈਹਰੀਕਹਾਦਈ॥ਜੁਭੈਹਰੀਕਹਾਇਪੁਨਿਕਉ
ਗੁਕੋਬਨਜੁਕਰੈਪੰਚਪ੍ਰਦਾਨਮੈਪਤਾਸਿਟਾਪਟਾਦਈ॥ਅ
ਲੇਦਸੇਦਗੁਰਦੇਦਕੋਸੇਦਕੁਹਇਲੋਕਪੁਲੋਕਬਿਖੈਉ
ਚੁਪਦੁਪਾਦਈ॥ਛਾਤ੍ਰਿਗੁਰਦੇਦਸੇਦਮਾਨਦੇਦਸੇਦਕ

ਹੁਇਨਿਹਫਨਜਨਮਕਪੁਤਹੁਇਹਸਾਦੁਈ॥੪੮॥ਮਨਬ
 ਚਕਮਕੈਪਤਬੁਤਕਹੈਜਉਨਾਰਿਤਾਹਿਮਨਬਚਕਮਚਹਤ
 ਭੁਤਾਰਹੈ॥ਅਰੁਰਨਸਿਗਾਰਚਾਹਸਿਹਜਾਸੀਜੋਗਕੋਗ
 ਸਕਲਕੁਟਿਬਹੀਮੈਤਾਕੋਜੋਜੋਕਾਰਹੈ॥ਸਹਜਾਮਨਿਦਸ
 ਖਮੀਗਲਸੁਹਾਰਗਾਰਾਸੁੰਦਰਮੰਦਛਬਿਸੋਭਤਸੁਚਾਰਹੈ
 ਸਾਤਿਗੁਰਸਿਖਨਕਉਰਾਖਤਰਿਤਮੈਸਾਦਧਾਨਅਨਦੇਵ
 ਸੇਵਭਾਉਦੁਬਿਧਾਨਿਦਾਰੀਹੈ॥੪੯॥ਜੈਸੋਪਤਿਕ੍ਰਿਤਾਪਤ
 ਬ੍ਰਿਤਿਮੈਸਾਦਧਾਨਤਾਹੀਤੇਰਿਹੈਸੁਰਹੁਇਨਾਇਕਾਕਹਾਦੁਈ

ਅਸਨ ਬਸਨ ਧਨ ਧਾਮ ਕਾ ਮਨਾ ਖਜਾਵੈ ਸੋ ਰੁਤਾ ਸਿੰਗਾਰ ਚਾਰਿ ਨਿਖੜ
 ਹਜਾ ਸਮਾਵਈ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨ ਕਉ ਗਾਖਤਾ ਰਿਸਤ ਮੇਸੀਪ
 ਦਾਸੁ ਹਸੁ ਖਲੁ ਰੇਤੇ ਨ ਰਾਵਈ॥ ਅਸੂ ਬਾਸੂ ਧਨ ਧਾਮ ਕਾ ਮਨਾ
 ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਮਾਨ ਦੇਵ ਸੇਵਾ ਭਾਉ ਦੁਤੀ ਮਾਮਿਟਾਵਈ॥ ੨੨੨
 ਲੋਗ ਬੇਦਗਿ ਮਾਨ ਉਪਦੇਸਹੈ ਪਤਿ ਬ੍ਰਤ ਕਉ ਮਨ ਬਚਕ੍ਰਮ
 ਪ੍ਰਮਿਸੇਵਾ ਅਧਿਕਾਰਹੈ॥ ਨਾਮ ਇਸਨਾਨ ਦਾਨ ਸੰਜਮ ਨਜਾਪ
 ਤਾਪ ਤੀਰਥ ਬ੍ਰਤ ਪੁਜਾਨੇ ਮਨ ਤਕਾਕਹੈ॥ ਹੋ ਮਜਗ ਰੋਗ ਨਈ
 ਬੇਦਨ ਹੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸੇਵ ਗਾਨਾ ਦਥਾ ਦਸੀਥਾ ਦਾ ਮਾਨੁ ਦਾ

ਰਹੈ। ਤੈਸੇ ਗੁਰਾ ਸਿਖ ਨ ਮੇਏ ਕਟੇ ਕਹੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਆਨ ਰਿਸ ਆਨ ਪਿ
ਆਨ ਸਿਮਰਨ ਬਿਬਚਾਰਹੈ॥੨੬੬੥ ਜੈਸੇ ਪਤ ਬ੍ਰਤ ਕਢਿ ਪਾਇ
ਰੂਪਾਰਿ ਵਾਤ ਨਾਤਾ ਅਸਨ ਬਸਨ ਧਨ ਧਾਮ ਠੋਗ ਚਾਰਹੈ॥੨੭੥
ਤਮਾਤ ਕ੍ਰਤ ਸੁਤ ਸੁਜਨ ਕੁਟਿ ਬਸ ਖਾਸੇ ਵਾਰ ਜਨ ਸੁਖ ਰੁਕਨ
ਸਿੰਗਾਰਹੈ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਬ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਸੁਤ ਮਲ ਮੂਤ ਧਾਰੀ ਸਕਲ ਪਾਇ
ਬਿਬਚਾਰਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਾ ਸਿਖ ਨ ਕਢਿ ਲੇ ਪਨ ਰਿਸ ਤੁਮੇ ਆ
ਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜਨ ਮਸਿ ਜਾਰਹੈ॥੨੭੭੥ ਆਇਤਾ ਅਠ
ਸੋਮ ਰੋਮ ਬੁਧ ਹੁੰ ਬੁਧ ਪਤ ਸੁਕੁ ਸਨੀ ਚਰ ਸਾਤ ਬਾਰ ਬਾਟ ਲੀਨੇ

ਮੇਥਿਤਿ ਪੋਛਮਾ ਸਹੁਤਿ ਲੋਗਾਨ ਮੇਥਿਗ ਚਾਰਏ ਕਏ ਕੰਕਾਰ ੫੬੮
ਕਉਨ ਕਉ ਦਿਨ ਦੀਨੈ ਹੈ ॥ ਜਨਮ ਅਸਟਮੀ ਗਾਮਨ ਚਿਮੀਏ
ਕਾਦ ਸਭੁ ਟੀ ਦੁਆ ਦਸੀ ਚ ਤੁ ਦਸੀ ਜਨਮੁ ਏਕੀ ਨੈ ਹੈ ॥
ਪਰ ਜਾਓ ਪਾਰ ਜਨ ਕੋ ਨ ਕਉ ਪਾਵੈ ਦਿਨੁ ਅਜੇ ਨੀ ਜਨਮ ਦਿ
ਨ ਕਹੁ ਕੋ ਸੋ ਚੀਨੈ ਹੈ ॥ ੫੬੯ ॥ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਜੇ ਨੀ ਕੋ ਸੋ ਕੋ
ਜਨਮੁ ਲੋਕ ਹਾਜਾਨ ਬੁਝ ਜਨਮਾਸਟਮੀ ਕੋ ਕੀਨੈ ਹੈ ॥ ਜਾ ਕੋ ਜ
ਗਜੀ ਦਨਾਮ ਕਾਲਾਮਾਖਿ ਨਾਸੀ ਨਾਮੁ ਕੋ ਸੋ ਕੋ ਬਾਪਿ ਕਮਾਰਿ
ਓਅਪ ਜਸੁ ਲੀਨੈ ਹੈ ॥ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਏਖ ਮੋਖ ਪਦੁ ਜਾ ਕੋ ਨ

ਮਿਗੋਨਾਥਕੇਸੇਹਇਥਿਰਹਦੁਖਦੀਨੈਏ। ਪਾਹਨਕੀਪ੍ਰਾਤਿ
ਮਾਕੇਅੰਧਕੀਧਰੇਪੁਜਾਰੀਅੰਤ੍ਰਿਗਿਆਨਮਤਾਰੀਆਨਗੁ
ਰਹੀਨੈਏ। **੬੩੩** ਸੁਰਜਪੁਰਗਾਸਨਾਸਓਤੁਰਗਨਾਮਗਾਨ
ਜਓਦੇਵਦੇਵਜੇਵਗੁਰਦੇਵਕੋਪਿਆਨਕੋਹਾਟਬਾਟਘਾ
ਟਠਾਠਘਟੈਘਟੈਨਿਸਾਦਿਨਤੈਸੋਲਗਬੇਦਭੇਦਸਤਿਗ
ਗਰੀਆਨਕੋ। ਚੇਰਜਾਰਾਮਓਜਾਮਾਰਮੋਹਦੋਹਾਅੰਧਕਾ
ਰਪ੍ਰਾਤਸਮੈਸੋਭਾਨਾਮਦਾਨਇਸਨਾਨਕੋ। ਅਮ੍ਰਿਤਸਮੈਰੁਕ
ਸਿਵਾਲਘੋਘਾਮਾਨਸਰਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਸੁਬਨਿਧਾਨਕੋ।

ਨਿਸਾਦਿਨਾ ਅੰਤ੍ਰਿਯੋ ਅੰਤ੍ਰਿਯੋ ਬਖਾਨੀ ਅਤ੍ਰਿਯੋ ਸੇਆਨਦੇ ੬੦੦
 ਦੁਗਰਦੇ ਦੁਸੇਦੁ ਜਾਨੀਐ ॥ ਨਿਸਾ ਅੰਧਕਾਰ ਬਹੁਤਾ ਹਕਾਚਮਤ
 ਕਾਰਦਿਨਾ ਦਿਨ ਕਾਰਦੇ ਕੰਕਾਰ ਪਾਹਿ ਚਾਨੀਐ ॥ ਨਿਸਾ ਅੰਧ
 ਆਰੀਐ ਬਿਕਾਰੀ ਹੋ ਬਿਕਾਰ ਹੋ ਤਪਾਤਾ ਸਮੇਨੇ ਹੁ ਨਿਰਕਾਰੀਐ
 ਨਮਾਨੀਐ ॥ ਰੋਨ ਸੇਨ ਸਮੇ ਠਗ ਚਰ ਜੋਰ ਹੁਇਆ ਨੀ ਤੁਗ ਜੁਨੀ
 ਤੁਗੀ ਤਿਪ੍ਰੀਤ ਬਾਸੁਰ ਬਖਾਨੀਐ ॥ ਨਿਸਦੁ ਰਮਤਿ ਹੁਇਆ
 ਸਰਸੁ ਕੁਮਹੋ ਤੁਗੁਰਮਾਤਿ ਬਾਸੁਰ ਸੁਪ੍ਰਮ ਕੁਮਹੋ ॥ ਦਿਨ ਕੁਜੇ
 ਤੁਕੇਉ ਦੋਤ ਸਰਾਕਿ ਸੁਏ ਨਿਸਾ ਅੰਧ ਆਰੀ ਕੁਲੇ ਕੁਮਤ ਕੁਮਹੋ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਜਾਇ ਬਦੇ ਰਾਇ ਸੁਹਾਇ ਇਸ ਆਨ ਦੇ ਵਸੇ
 ਸਕਹਾਇ ਵਿਸੁਚਰਮ ਹੈ। ਸੀਸਾਰੀ ਸੀਸਾਰੀ ਸੀਰਿਗਾਮੀ ਧਾਮੀ
 ਧਰੰ ਬਲ ਰੋਗੁ ਮੁਖਿ ਸੰਧ ਪ੍ਰਮਰਥ ਮਰਮੁ ਹੈ॥ ੨੨੫ ॥ ਜੈਸੇ
 ਜਲ ਮਿਲਿ ਬਹੁ ਬਰਨ ਬਨਾਸ ਪਤੀ ਚੰਦਨ ਸਰੀਧ ਬਨ ਚੰਦ
 ਨ ਫੁੱਤ ਹੈ॥ ਅਗਨਿ ਅਗਨਿ ਪਾਤੁ ਜੇਈ ਸੋਈ ਦੇਖੀ ਅਤਿ
 ਪਾਰਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੰਚਨ ਪ੍ਰਤ ਹੈ॥ ਤਿਸੇ ਆਨ ਦੇ ਵਸੇ ਵਸਿਟ
 ਤਨਹੀ ਕੁਟੇ ਵਸਾਤਿ ਗੁਰ ਦੇ ਵਸੇ ਵਭੇ ਜਲ ਤਰਤ ਹੈ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਮਹਾਤਮਾ ਮਗਾਧ ਬੋਧ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨੇਤ ਮੋਨ ਮੋਨੁ ॥੨੨੬॥

ਚੁਰਚੁਰੇ। ਪੁੰਦਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਸੀਸਾਰ ਬਿਬਿਚਾਰ ਕ੍ਰੋਗ ਨਿਕਾਪੇ ॥ ੬੦੧ ॥
ਹਿਲੋਗ ਬੇਦ ਅਰੁਗਿਆਨ ਕੀ ਨਕਾਨਿ ਹੈ। ਕੁਲਾਬ ਪੁਛਾਤਿ
ਕੁਰਤਾਰਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇ ਨਾ ਛੁਲ੍ਹ ਲਗਾਏ ਕੁਲਾਮੀਰੁ
ਸਨਾਯਾਨਿ ਹੈ। ਕਪਟ ਸਨੇਹੀ ਬਗਾਧਿਆਨਾ ਮਾਨ ਜਗਾਟਿ ਹੈ
ਮਾਨਿਸਰ ਛਾਹੈ ਹੀ ਸੁਬੰਧ ਮੇਂ ਮਾਗਿਆਨ ਹੈ। ਗਰਮੁਖ ਮਨ
ਮੁਖ ਦੁਰਮਾਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਤਨਧਨ ਲੇਪ ਨਿਰਲੇਪ ਧਿਆ
ਨੇ। ਪੁੰਦਰਾ ਪਾਨਕ ਪੁਰਲਓਗ ਚਰਕਾਰੀ ਮਾਰੀ ਰਾਖੇ
ਬਿਸੁਆਬਿਰੀਧ ਖਾਤੁ ਅਧਿਕਾਸਿ ਮਾਨਕੇ। ਬਾਰ ਬਾਰ ਸੁਨ

ਜਥੇ ਪੀਰੀ ਗਾਇਸ ਨਾਨਕ ਰੈਟ ਰੈਨ ਕਟੇ ਵਦੇ ਵਹੋਤ ਨਾਮਗਿ
ਆਨ ਕੋ। ਸਾਪਾਰਿ ਪੰਪਾਨ ਮਿਸਟਾਨ ਮਹਾਮ ਮਿਸਤ ਕੇਉ
ਗਲਤ ਕਾਲ ਕੂਟ ਹਉਮੈ ਮਭਿ ਮਾਨ ਕੋ। ਤੈਸੇ ਮਾਨ ਸਰ
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਗਲ ਸਭਾ ਮਾਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕਤ ਕਤ ਬਗ
ਧਿ ਮਾਨ ਕੋ। ਚਕਟੀ ਚਕੋਰਾ ਮਾਹਿ ਸਿਸ ਸਿੰਧੂ
ਨਾਧਿ ਮਾਨ ਜਾਹੀ ਜਾਹੀ ਰੰਗ ਗਚਿ ਓਤਾਹੀ ਤਾਹੀ ਚਾਹੈ ਜੀ
ਮਿਨ ਮਓ ਪਤੰਗ ਜਲ ਪਾਵ ਕਪੂਸੰਗ ਹੇਤਿ ਟਾਹੀ ਟਕਤ
ਟੇਟ ਓਰ ਨਿਰ ਬਾਹੈ ਜੀ। ਮਾਨ ਸਰ ਮਾਨ ਸਰ ਹੀ ਸੁਬਗੁਪੀ

ਤਿਰੀਤਿ ਉਤਮਾ ਅਉ ਨੀ ਚਨ ਸਮਾਨ ਸਮਤਾ ਹੋ ਜੀ ਤਿਸੇ ੬੦੨
ਗੁਰਦੇਵਾ ਮਨ ਦੇਵ ਜੇਵ ਕਨ ਕੇ ਦਸਮ ਸਰਹੋਤਨ ਸਮੰਦ
ਸਰਤਾ ਹੋ ਜੀ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਰਾਇ ਪੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਬਚਕ
ਦੀਜਿ ਉਨਿ ਸਗੁਰਮਤਿ ਮਾਪਾ ਮਾਪਚੀ ਨਪਾਹਿ ਚਾਨੀ ॥
ਬੇਰਗਾਇ ਪੇਖ ਪਰਛਾਹੀ ਕੁਪੰਤ ਪਰੈ ਸਿਪੁ ਦੁਰਮਤਿ ਨਰਿ
ਦੁਬਿਧਾ ਕੇ ਜਾਨੀ ॥ ਗਾਉ ਸੁਤਾ ਅਨੇ ਕਟੇਕ ਸਿਰੀ ਹਿਲੀ ॥
ਨਿਰਹੋ ਸੁਨਾ ਮਾਨ ਦੇਖਤਿ ਬਿਰਧ ਜੁਧ ਠਾਨੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਨਮੁਖਿ ਚੰਦਨਾ ਮਉ ਬਾਂਸ ਬਿਧਿ ਬਰਨ ਕੇ ਦੇਖੀ ਬਿਕਰੀ

ਓਪਕਾਰੀਓਨਮਾਨੀਐ॥ ੫੦੦॥ ਜਓਕੋਓਬਲਾਵੈਕਾਰੀ
ਸੁੰਨਮਿਗਾਸੁਪਕੈਸੁਨਤਿਰਿਸਾਇਸਾਇਗਾਰਿਮਾਰਿਦੀ
ਜੀਐ॥ ਸੁੰਨਸੁਮਕਾਮਲਾਗਜਾਮਨੀਜਾਗਤਰਹੈਨਾਦ
ਹਿਸੁਨਾਇਮਿਗਪ੍ਰਾਨਹਾਨਿਕੀਜੀਐ॥ ਧੁਨਮੰਤ੍ਰਪੜੈਸ
ਰਪਾਮਰਪਦੇਤਤਨਮਨਦੰਤਹੰਤਹੋਤਗੋਤਨਾਜਗਹਿ
ਲੀਜੀਐ॥ ਮੋਹਨਭੁਗਤਭਾਇਸਬਦਸੁਗਤਹੀਨਿਗ
ਰਓਪਦੇਸਬਿਨੁਧਿਗੁਜਗਜੀਐ॥ ੫੦੧॥ ਜੈਸੇਪਾਰੈ
ਲਾਗੈਅਗਰਿਜਾਗਿਕੁਆਖੋਦਿਓਚਾਹੈਕਾਰਜੁਨਸਿਧਹੈ

ਇਹ ਪਛਤਾਈ ਮੇਰੇ ਸੇਤ ਉਸੰਗਾ ਮਸੇ ਸੀ ਖਿਓਚਾ ੬੦੩
ਮੁੰਬੀ ਗਏ ਮਾਮਾ ਨਿਥਾ ਉਤਮ ਜੋਤ ਪਦਵੀ ਨੁਪਾਈ
ਮੇਰੇ ਸੇ ਨਿਸ ਸੇਵ ਤਸੀ ਪਾਤੀ ਚਲਿ ਜਾਤੀ ਪਾਛੇ ਰੋਗੁ
ਏਰੁ ਰਬਾ ਧਰ ਲੇ ਕਤ ਜਾਣੀ ਮੇਰੇ ਤੇ ਸੇ ਮਾਇਆ ਮਾਧੀਧ
ਮਧਿ ਮਾਇਧ ਧਿ ਰਾਇ ਜਾਇ ਮੰਤ ਕਾਣ ਕੇ ਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮ
ਜਿਦਲਾਈ ਮੇਰੇ ੧੦੦ ਜੇ ਸੇਤ ਉਚ ਪਲ ਜਲਾ ਮੰਤ ਨਦੇ
ਮੁੰਮਤ ਪੁਰਨੁ ਪੁਰਾ ਸਪ੍ਰਤਿ ਬਿਬਰਦਿ ਸਾਸਿ ਕੋ ਜੇ ਸੇ
ਤਉ ਮਲਾਨ ਦੂਪਨ ਮੇਨ ਦੇ ਪਾਮਤਿ ਨਿਰਮਲ ਬਦਨਸ

ਹੁਪਉਰ ਬਸਕੋ। ਜੈਸੇ ਬਿਨਦੀਪਨ ਸਮੀਪ ਕੋ ਬਿਓਕੀ ਅਤ
ਕੁੰਦਨ ਗੁਇਆਨਾ ਅੰਧਕਾਰ ਤਾਸਤ ਸਕੋ। ਤੈਸੇ ਮਾਇਆਇ
ਕੁਮਾਅਧੁਮਾਅਫੁਾਇਓਮਨ ਸਾਤਿ ਗੁਰਧਿਆਨ ਸੁਖਨਾ
ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਕੋ। ॥੨॥ ਜੈਸੇ ਏਕ ਸਮੇਂ ਦੁਮ ਸਕਲ ਸਪੁਤ੍ਰ ਪੁਨਟੇਕ
ਸਮੇਂ ਫੁਲ ਫਲ ਪੜਾਇ ਜਾਤ ਹੈ। ਸਾਰਿਤਾਸ ਲਿਖ ਜੈਸੇ ਕਬ
ਹੁਸਮਾਨ ਬਹੈ ਕਬਹੂ ਮਥਾਹਾ ਅਤਿ ਪ੍ਰਬਲਾਇ ਖਾਤ ਹੈ। ਏ
ਕ ਸਮੇਂ ਜੈਸੇ ਹੀਰਾ ਹੋਤ ਚੀਰਨਾ ਬਕਸੇ ਏਕ ਸਮੇਂ ਕੰਚਨ ਜੜੈ
ਜਗਮਗਾਤ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਜੋਗੀ ਸੁਰੀ

ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਭਾਰੀ ਜੋਗ ਜੁਗਤ ਜੁਗਤ ਹੈ॥ ੧੦੫॥ ਅਸਨ ੬੦੪

ਬਸਨ ਸੰਗ ਲੀਨੇ ਅਭਿ ਬਚਨ ਕੀਨੇ ਜਨਮ ਲੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰਾ ਅਗਾਧਿ ਹੈ॥ ਟੀਹਾਂ ਮਾਏ ਦਾਤਾ ਬਿਸਰਾਏ ਦਾਸੀ ਲ
ਪਟਾਏ ਪੰਚ ਦੁਤ ਭੁਤ ਕ੍ਰਮ ਤਾ ਅਸਾਧਿ ਹੈ॥ ਸਾਚੁ ਮਰਨੇ ਬਿ
ਸਰ ਜੀਵਨ ਸੰਥਿ ਮਾਸਿ ਸਾਰ ਸਮਝੈ ਨ ਜੀਤਹਾਰ ਸੁਪਨਾ
ਮਾਧਿ ਹੈ॥ ਅਭਿ ਸਰਹੁ ਇਹੋ ਬਿਤੀਤ ਲੀਜੀਏ ਜਨਮੁ
ਜੀਤ ਕੀਜੀ ਅਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮਗਾ ਮਾਮਗਾਧਿ ਹੈ॥

੧੦੫॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਗੁਰਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਲਿਵ ਸਫਲਾਦ੍ਰਿ

ਸਟਗੁਰਦਰਸਾਮਏਈਐ॥ ਸਫਲਸੁਗਤਿਗੁਰਸਬਦਸੁ
ਨਤਾਨਿਤਾਜਿਹਥਾਸਫਲਗੁਨਾਨਿਪਿਗੁਨਗੋਈਐ॥ ਸਫਲ
ਗੁਰਚਰਨਪੂਜਾਪੁਨਾਮਸਫਲਚਰਨਪਰਦਛਨਾਕੈ
ਹੋਈਐ॥ ਸਿਰਾਮਸਫਲਸਾਧਸੰਗਾਤਿਸਹਜਪਗਹਿਰ
ਦਾਸਫਲਗੁਰਮਾਤਿਕੋਸਮੋਈਐ॥ ੫੭੬॥ ਕਤਪੁਨਮਾਨਸ
ਜਨਮਕਤਸਾਧਸੰਗਾਨਿਸਾਦਿਨਕੀਰਤਨਸਮੈਚੁਨਿਜਾਈ
ਐ॥ ਕਤਪੁਨਿਦ੍ਰਿਸ੍ਟ੍ਰਸਹੁਇਪ੍ਰਸਪ੍ਰਭਾਵਨੀਭਗਤਿਗੁ
ਇਸੇਵਾਲਿਵਲਾਈਐ॥ ਕਤਪੁਨਗਗਨਾਦਥਾਦਸੰਗੀਤ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਸਾਬ ਦੁ ਪੁਨਿ ਸੁਨਿ ਪੁਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਕਤ ਪੁਨਿ ਕਹ ॥ ੬੦੫

ਕਿ ਰਤਾ ਸਭੇ ਖਮ ਸੁਦਾਨੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਸਾਬ ਦੁ ਲਿਖਿ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਾ

ਟੀਐ ॥ ੬੦੬ ॥ ਜੇ ਸੇ ਤਉ ਪਲਾਸ ਪਤੁ ਨਾਗ ਬੇਲ ਮੇਲ ਰੁਟੇ ਪਹੁ

ਰਤ ਕੁਨ ਰਪਤਿ ਜਗ ਜਾਨੀਐ ॥ ਜੇ ਸੇ ਤਉ ਕੁਚੀਲ ਨੀਲ ਬਰ

ਨ ਬਰਨ ਬਿਖੇ ਹੀਰ ਚੀਰ ਸੀਰੀਗ ਨਿਰਦੇਖ ਉਨ ਮਾਨੀਐ ॥ ੬੦੭ ॥

ਸਗੁ ਮਸੇਵਾ ਸਮੇ ਮਹਾ ਮਪਾਦਿ ਵਸੀਖ ਪ੍ਰਮ ਪਾਦਿ ਤੁਜ ਗਉ

ਗ ਬਿਖੇ ਮਾਨੀਐ ॥ ਤੈ ਸੇ ਮਮ ਕਾਗ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਮਰਾਲਮ ॥

ਸਮਾਰਨ ਉਠਾਵਤ ਗਾਵਤ ਗੁਰ ਬਾਨੀਐ ॥ ੬੦੮ ॥ ਜੇ ਸੇ ਜ

ਨਮਾਧਿਮੀਨਮਹਿਮਾਨਜਾਨੈਪ੍ਰਾਨਿਜਲਬਿਨੁਤਲਫਤਲਫ
ਮਹਿਜਾਤਿਹੈ। ਜੇਸੇਬਨਕਸਤਮਹਾਤਮੈਨਜਾਨੈਪ੍ਰਾਨਿਪ੍ਰਥਮ
ਰੁਏਖਗਮਿਗਮਕੁਲਾਤਹੈ। ਜੇਸੇਪ੍ਰਮਾਸੇਗਮਕੈਸੁਖਹਿਨ
ਜਾਨੈਤਾਅਥਛੁਰਤਿਬਿਰਹਾਥੁਕਾਕੈਇਲਲਾਤਹੈ। ਤੁ
ਸੇਗੁਰਚਰਨਿਸਰਨਿਮਾਤਮਾਮਦੇਤਾਮਤ੍ਰਿਪਰਤਸਿਮਰ
ਤਪਛੁਤਾਤਹੈ॥ **ਮਹਾ** ਭਗਾਤਿਦਫਲਸੁਨਿਹੋਤਹੈਨਿਰਾਸਾਰਿ
ਦੋਪਤਾਤਿਪਾਵਨਸੁਨਿਮਾਸਾਓਰਧਾਰਹੈ॥ ਅੰਤ੍ਰਜਾਮੀਸੁਨਿ
ਕੀਪਤਹੈਅੰਤ੍ਰਗਾਤਿਦੀਨਕੋਦਇਅਲਸੁਨਿਹੈਕੁਮਟਾਰਿ

॥ ਜਸ ਧਰ ਸੰਗ ਮਕੈ ਅਫਲ ਸੇਬ ਲਵ ਮਚੰਦ ਨ ਸੁਰੀ ਧਸ ਨ ਬੰ ੬੦ ॥
ਧਾਮੇ ਲਾਗਾਰ ਹੋ ॥ ਅਪਨੀ ਕੁਨੀ ਕਰਿ ਨ ਰਕੁ ਨ ਪਾਵ ਉਠ ਉਰਤੁ
ਮੇਰੇ ਬਿਰਦੁ ਕਰਿ ॥ ਅਸੁ ਸਮਾਰਹੋ ॥ ਜਉ ਹਮ ਅਧਮ ਕਰਾਏ
ਪਤਿ ਤਉ ਏ ਪਾਤਿ ਤਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਓਹੀ ॥ ਜਉ ਭੁਏਦੁ
ਖਤ ਅਰੁ ਦੀਨ ਪ੍ਰਚੀਨ ਲਾਰੀ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਬਿਰਦੁ ਬਿਰਦੁ
ਏ ਓਹੀ ॥ ਜਉ ਗ੍ਰਸੇ ਅਰਕ ਸੁਤ ਨ ਰਕਾ ਨਿਵਾਸੀ ਭੁਏ ਨ ਰਕਾ ਨਿ
ਵਾਰਨ ਜਗਤ ਜਗਾਰਾਇ ਓਹੀ ॥ ਗੁਨ ਕੀਏ ਗੁਨ ਸਬ ਦੇਉ ਕ੍ਰੋ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਅਵਗੁਨ ਕੀਏ ਗੁਨ ਤੇਹੀ ਬਨਿਆਇ ਓਹੀ ॥

ਜੈਸੇਤਉਅਰਗਰੋਗਰੋਗਵੈਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਬਿਥਾਵੰਤ
ਖਾਨਿਪਾਨਹਿਦੈਨਹਿਤਾਵਈ॥ਜੈਸੇਮਹਾਖੀਸਹਨਸੀਲਕੈ
ਧੀਰਜਾਪੁਜਾਅਜਿਅਮੈਤਨਕਕਲੇਜੋਨਸਮਾਵਈ॥ਜੈ
ਸੇਜਉਹਰੀਬਿਸਾਹੈਬੇਢੇਹੀਰਾਮਾਨਕਾਦਿਰੀਕਪੈਨਰਾਖਿ
ਪਰੋਜਗਨਜੁਗਾਵਈ॥ਤੈਸੇਗੁਰਪਰਚੈਪਾਵਿਤਹੈਪੁਜਾਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਆਪਚੁਪਰਚੈਦੁਸਹਦੁਖਪਾਵਈ॥੫੧॥ਜੈਸੇਬਿਖਤ
ਨਕਹੀਖਾਤਮਾਰਿਜਾਤਿਗਾਤਿਮੁਰਣਾਤਪ੍ਰਤਿਪਾਨੀਬਰਖਨਕੀ
ਅਹਖੀਦੁਹਾਇਦੁਪਗਾਖੀਅੇਰਾਜਨਕੁਪਰਤਿਕਾਂਜੀਕੀਬੰਦ

ਬਾਦਨਰਖਨਕੀ॥ ਜੈਸੋਕੋਟਿਕੁਾਰਿਤੁਲਿਰੰਚਕਾਚਿਨਗਪਰੇ ੬੦੧
ਹੋਤਗੁਸਮਾਤਾਛਿਨਮੇਅਕਰਖਨਕੀ॥ ਤੈਸੇਪ੍ਰਤਨਧਨਦੁਖਨ
ਬਿਕਾਰਕੀਏਹਰੈਨਿਪਿਸੁਕੁਤਸਹਜਹਰਖਨਕੀ॥
ਚੰਦਨਸਮੀਪਬਾਸਿਬਾਂਸਿਮਾਹਿਮਾਨਜਾਨੀਅਨਦੁਮਦੁਗੁ
ਕੁਏਬਾਸਨਕੈਬੋਹੈ॥ ਦਾਦੁਸਰੇਵਰਮੇਜਾਨੀਨਕਮਲਗ
ਤਿਮਧੁਕਮਨਮਕਰਦਕੈਬਿਮੋਹੈ॥ ਤਿਰਬਬਰਤਬਰਾਮਰ
ਮਨਜਾਨਿਓਕਿਛੁਸਰਧਾਕੈਜਾਤਾਹੇਤਜਾਤੀਜਨਸੋਹੈ॥ ਨਿਕ
ਟਬਸਤਮਮਰੁਰਉਪਦੇਸਹੀਨਦੂਤੀਰਿਸਿਖਉਰਅਤਿਲੈ॥

ਹੇਠੇ ~~ਪਾਠ~~ ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਦਾਗ ਕੇ ਦ੍ਰਸ਼ਾ ਦ੍ਰਿਗ ਦੇਖਿ ਓ ਚਾਹੈ ਤੁਸੈ
ਗੁਰ ਦ੍ਰਸ਼ ਦੇਖ ਤਹੋ ਚਾਹਿਕੈ। ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਾਨਿ ਦਾਸ ਨੈ ਸਾਵਧਾਨ ਸੁਤ
ਕੈ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਸਬ ਦ੍ਰਸ਼ ਨੈ ਨਉ ਤਸਾਹ ਕੈ। ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਦ ਬਬਰਨ
ਕਉ ਚਰਨ ਪਾਵੈ ਤੈਸੇ ਕੀਰਤ ਨ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਨ ਉਮਾਹ ਕੈ। ਓ
ਨੁਕਾਗ ਨਾਗਿ ਪਾਮਾਨ ਖਾਨ ਪਾਨ ਕਉ ਨ ਜਾਨੈ ਓ ਦੁਪਦੁਪਾਵੈ
ਨਹੀ ਨਿਚਪਦੁਗਾਹਿ ਕੈ॥ ~~ਪਾਠ~~ ਜੈਸੇ ਰੋਨਿ ਸੇਸ ਬਲ ਰਸੇ
ਸੰਜੋਗ ਭੋਗ ਚਕਟੀ ਬਿਓਗ ਸੋਗ ਗੁਰਾਹੀ ਨੁਜਾਨੀ ਮੈ॥
ਜੈਸੇ ਦਿਨ ਕ੍ਰਕਉ ਦਿਤ ਜਾਇ ਨੁਗ ਮਗਉ ਨੁਮੰਧ ਕੰਧ ਪ੍ਰ

ਨੀਨਉਨਮਾਨੀਐ॥ ਸ੍ਰਵਰਸ੍ਰਤਾਸਮੰਦ੍ਰਜਲਪੂਰਨਹੈ॥ ੬੦੮
ਖਾਵੰਤਚਾੜਿਕਰਹਤਥਕਬਾਨੀਐ॥ ਤੇਸੇਮਿਲਿਸਾਧ
ਸੀਰੀਸਕਲਸੀਸਾਰਤਾਰਿਓਮੋਹਿਅਪਰਾਧੀ॥ ਅਪਰਾਧਨ
ਬਿਹਾਨੀਐ॥ ~~੬੦੯~~ ਜੇਸੇਸਫਲਫਲਹਿਲੇਜਾਇਬਨਰ॥
ਇਪ੍ਰਤਿਕ੍ਰਮਾਉਮਾਨਕਹੋਕੇਸੇਬਾਨੀਆਵੇਜੀ॥ ਜੇਸੇਮਕਤ॥
ਹਲਸਮੰਦ੍ਰਾਦਿਖਾਵੇਜਾਇਬਾਰਬਾਰਹੀਸਰਾਹੈਸੋਰੁਤਰਿ
ਨਪਾਵੇਜੀ॥ ਜੇਸੇਕਨੀਕੰਦਨਸਮੇਰਸਨਮਖਗਾਖਿਅਨੇ॥
ਗੁਬਰੇਬਾਦਰਕਵਾਹੈਜੀ॥ ਤੇਸੇਗਿਆਨਪਿਆਮਾਨਠਾਨ

ਪ੍ਰਾਨ ਦੇ ਗੀਤਾਇ ਓ ਚਾਹੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਿਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇ ਕੋ ਗੀਤਾ
ਦੇ ਜੀਯੋ ॥੫੨॥ ਜੈ ਸੇ ਚੋ ਅਚੀ ਦਨਾ ਅਉਧਾਨ ਪਾਨ ਬੇਰਨ
ਕਉ ਪ੍ਰਗਥਾਇ ਸਾਲੇ ਜਾਇ ਕੋ ਸੇ ਬਾਨਿਆ ਦੇ ਜੀਯੋ ॥੫੩॥
ਇਸਾ ਦਾਖ ਦਰਮ ਲੈ ਜਾਇ ਜੈ ਸੇ ਮ੍ਰਿਗਮ ਦਕੇ ਸੁਰਲੇਰ
ਤੁਰਹਿ ਪਾਵੈ ਜੀਯੋ ॥੫੪॥ ਦਾਖਨ ਦਿਸਾਲੇ ਜਾਇ ਨਾਇ ਹੀ ਨਵ
ਗਲਾਇ ਬਾਇ ਅਸਾਉ ਦਮਹੈ ਬਿਨੁ ਤੇ ਪਾਵੈ ਜੀਯੋ ॥੫੫॥
ਚਨਨਿ ਪ੍ਰਿਗੁਰ ਸਾਗਰ ਕੋ ਬਿਦਮਾਨ ਗਿਆਨ ਗੁਨ ਪ੍ਰਸਦ
ਕੋ ਬਾਦ ਰੋਕ ਪਾਵੈ ਜੀਯੋ ॥੫੬॥ ਚਲਨੀ ਮੇ ਜੈ ਸੇ ਦੇਖੀ ਅਤੁਰ

ਮਨੋਕਛਿਦ੍ਰ ਕਰੇ ਕਰਵਾ ਕੀ ਨਿਦਾ ਕੈ ਸੇ ਬਨਿਆ ਦੇ ਜੀ ॥ ਬਿਰਖ ੬੦੫
ਬਿਬਰਕੁ ਪੁਰ ਬਹੁ ਸੁਰਨ ਸੈ ਕਸ ਲੈ ਕਟੀ ਲੋ ਕਰੇ ਕਾਹੁ ਨ ਸੁਤ
ਦੇ ਜੀ ॥ ਜੇ ਸੋ ਉਪਹਾਸੁ ਕੈ ਬਾਇ ਸੁਮਰਾਲ ਪਾਤਿ ਛਾ ਰਿ ਮੁਕ
ਤਾਹ ਲਵ ਗਾਧਾ ਲਿਵ ਲਾ ਦੇ ਜੀ ॥ ਜੇ ਸੋ ਹਉ ਮਹਾ ਅਪਰਾਧੀ
ਅਪਰਾਧਿ ਭਾਰਿ ਓ ਸਕ ਲਸੀ ਸਾਰ ਕੈ ਬਿਕਾਰ ਮੋ ਹਿ ਭਾ ਦੇ ਜੀ
੫੭੮ ॥ ਅਪਦਾ ਅਧੀਨ ਜੇ ਸੋ ਦੁਖ ਤਵਹਾਰਾਨ ਕਓ ਸਹਾ
ਗਨ ਸੁਹਾਰਾਨ ਕੋ ਭਾਵੁ ਏਗਾ ॥ ਬਿਰਹ ਨੀ ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਮੋ ਸੀ
ਜੰਗਾਨ ਕੋ ਸੁ ਦੁਸਿ ਗਾਰਾ ਅਧਿਕਾਰਨ ਸੁਹਾਵੁ ਏਗਾ ॥ ਜੇ ਸੋ ਤ

ਨਮਾਇਓ ਬਾਇਓ ਰੋਗਾ ਸੋਗਾ ਸਿਧੋ ਸੁਮਾਸਓ ਤਕੇ ਸੁਤਾ ਹਿ ਪੇਖਮਹਾ
ਦੁਖਪਾਦਈ। ਤੇ ਸੇ ਪ੍ਰਧਨ ਤਨ ਦੁਖਨਾ ਤੇ ਦੋਖਮਾਸਾਧਨ ਕੇ ਸੁ
ਕ੍ਰੋਤ ਨਾਹਿਰ ਦੋਹਿਤਾ ਦਈ। ਪ੍ਰਧਨ। ਜਲਮੇ ਨਿਕਸਮੀ ਨਾ
ਖੀਮੇ ਪਟਿਤੀ ਬਿਨ ਜਨਤਨ ਫਤਤ ਜਪ੍ਰਾਪ੍ਰਾਨਹੇ। ਥਨੀ
ਪ੍ਰਧਪਛੀ ਪ੍ਰਿਯਰੀ ਮੇਰਾ ਖੀਮੇ ਤਚੇ ਬਿਨੁ ਬਨਮਨ ਓਨਮੇ ਨੀ
ਨਮਾਨਹੇ। ਗ੍ਰਾਦਨੀ ਭੁਤਾ ਰਿਬਿਛੁ ਰਤਾਮਾ ਤਿਛੀ ਨਦੀਨ ਬਿ
ਲਖਬਦਨਤਾ ਹਿਭੁਦਨ ਭੁਇਆਨਹੇ। ਤੇ ਸੇ ਗ੍ਰਾਗਿਸਿਖ ਬਿਛੁ
ਦਤਸਾਧਸੰਗਾ ਤਿਸੇ ਜੀਵਨ ਜਤਨ ਬਿਨੁ ਸੰਗਾ ਤਿਨਾਮਾਨਹੇ।

ਜੈਸੇ ਟੁਟੈ ਨਾਗ ਬੋਲ ਸੈ ਬਿਦੇ ਸਜਾ ਤਿਸ ਲਿਲ ਸੰਜੋ ਗਾਇ ॥ ੬੧ ॥
ਰੰਕਾਲ ਜੁਗਾਵਤ ਹੋ ॥ ਜੈਸੇ ਕੁਜ ਬਚ ਗਾਤਿ ਆਗਾਇ ਸੰਤੁ ਜਾ
ਤਿਸਿ ਮੁਤਾ ਚਿਤ ਨਿਰਾ ਬਿਪਨ ਰਹਤੈ ਹੋ ॥ ਰੀਰੋ ਦਿਕ ਜੈਸੇ ਕੁਰੂ
ਜਨ ਲੈ ਜਾਤਿ ਜਾਤੀ ਸੁਜ ਸਾ ਅਧਾਰੀ ਰਮਨ ਨਿਬਹਤ ਹੋ ॥ ਤੈਸੇ
ਗੁਰ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਖ ਸਬਦੁ ਸੰਗਾਤਿ ਗੁਰ ਪਿਆਰ ਕੇ
ਜੀਅਤ ਹੋ ॥ ੫੨ ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਪਦ ਨ ਕਦੁ ਨ ਕਾਨ ਚੰਦ ਨ ਸੇ ਬਿਨੁ
ਮਾਇਆ ਗੁਪਦ ਨ ਕਤ ਬਾਸਿ ਹੋ ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਬੈਦਾ ਅਦਖ ਯਗੁ
ਨਗੋ ਪਿਰੋਤਾ ਅਦਖ ਦਾ ਬਿਨੁ ਬੈਦਰੋ ਗਾਹਿ ਗਾਸ ਹੋ ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ

ਬੋਹਿਬਨਪਾਰਪਰੈਖੇਵਟਸੈਖੇਵਟਬਿਹੁਨਕਤਬੋਹਿਬਾਬਿਸੁਸ
 ਹੇ। ਤੈਸੇਗੁਰਨਾਮਾਬਿਨੁਰੀਮਨਪ੍ਰਮਾਪਦਾਬਿਨੁਗੁਰਨਾਮਨਿਹਕਾ
 ਮਨਪ੍ਰਗਾਸਹੈ॥ **ਪਰਬ** ਜੈਸੇਕਾਚੋਪਾਰੇਖਾਤਉਪਜੈਬਿਕਾਰਗਾ
 ਤਿਰੋਮਰੋਮਕੋਪਿਰਾਤਮਹਾਂਦਖਪਾਈਐ॥ ਜੈਸੇਤਉਲਸਨ
 ਖਾਏਮੋਨਿਕੈਸਭਾਮੇਬੈਠੇਪ੍ਰਗਟੈਦੁਰੀਧਨਾਹਿਦੁਰਤਿਦੁਗਈ
 ਐ॥ ਜੈਸੇਮਿਸਟਾਨਪਾਨਿਸੰਗਾਮਕੈਮਾਖੀਲੀਲੇਹੋਤਉਕਲੇ
 ਦਖੇਦਸੰਕਟਸਹਾਈਐ॥ ਤੈਸੇਹੀਅਪਰਚੇਪਿਰਿਸਿਖ
 ਨਕੀਰਿਉਆਖਾਏਅੰਤਕਾਲਭਾਰੀਹੋਇਜਮਲੋਕਜਾਈਐ॥

੬੧

ਜੈਸੇਸੇਘ ਬੁਖਤਹਰਖਹੈ ਕ੍ਰਿਸਾਨਿਬਿਲਖਬਦਨ ੬੧੧
ਲੋਧਲੋਨਗੁਜਾਤਿਹੈ ਜੈਸੇਪੁਛਨਤਹੁਇਸਕਲਬਨ
ਸਪਤੀਸੁਕਤਜਵਾਸੋਆਕਮਲਮਰਝਾਤਿਹੈ ਜੈਸੇ
ਖੇਤਸਰਵਰਪੁਗਨਕ੍ਰਿਖਜਲਉਚਥਲਕਾਲਰਨਜਲ
ਫਲਨਤਹੈ ਗੁਰਉਪਦੇਪ੍ਰਦੇਸਗੁਰਸਿਖਿਰਿਦੈਸਾਕਤ
ਸਕਾਤਿਮਾਤਿਸੁਨਿਸਕਚਾਤਹੈ ॥੫੫॥ ਜੈਸੇਰਜਾਹਦ
ਤਾਮਨੇਕਰਵਨੀਸਹੇਤਸਕਲਸਪਤੀਏਕਬਾਂਝਨਸਿਤਾਂ
ਨਹੈ ਸੀਚਤਸਲਿਲਜੈਸੇਸਫਲਸਕਲਦੁਮਨਿਹਫਲ

ਸੇਬਨ ਸਲਾਨੀ ਨਿਰ ਬਾਨੀ ਹੈ। ਦਾਦਰ ਕਮਲ ਜੈ ਸੇਏ ਕਸ
ਰਵਗ ਬਿਖੈ ਉਤਮਾ ਮਉ ਨੀ ਚ ਦਿਨ ਕ੍ਰਾਪਿਆ ਨਹੈ। ਤੈਸੇ
ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਗ ਸਿਹੈ ਸਕਲ ਜਗ ਚੰਦਨ ਬਨਾਸ ਪਤੀ
ਬਾਸ ਉਨ ਮਾਨੀ ਹੈ। ~~ਪਰ~~ ਜੈਸੇ ਬਛੁਰਾ ਬਿਲਾਤਾ ਤਮਾਤੁ
ਮਿਲਿ ਬੇਕ ਉਬੰਧਨ ਕੈ ਬਾਸੁਨ ਬਸਾਤ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਤਉ ਬਿ
ਠਾਗੀ ਚ ਹੈ ਉਦਨ ਗਾਦਨ ਕੀ ਓਪਰ ਬਾਸਿ ਪਗੈ ਚਿਤ ਦਤ
ਹੀ ਬਿਹਾਤ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਬਹਰਨੀ ਪ੍ਰਮਾਸੰਗ ਮਸਨੇ ਹੁਚੈ
ਲਾਜ ਕੁਲਾ ਮਕਿਸ ਕੈ ਦੁਰ ਬਲਗਾਤ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰ

492

ਕੀਨਾਰ ਕੇ ਬਲਾਈ ਮੈ॥ ਬਗੁ ਸੇਤ ਜੀਵ ਪਾਤਕ ਖਾਤ
ਕੇਤ ਕੋ ਮੈ ਨਿਰਹਿ ਧਿਆਨ ਪਰੇ ਜਗਤ ਨ ਪਾਈ ਮੈ॥ ਰੁ
ਡ ਕੀ ਭੰਗਾਈ ਬਗਾਈ ਨ ਕਹਤੁ ਮਾਵੈ ਅਤਹੀ ਦੁਠਾ
ਈ ਸਕ ਚਤੁ ਨ ਲਜਾਈ ਮੈ॥ ਤੈ ਸੇ ਪੁਤ ਨ ਧਨ ਦੁਖ
ਤ੍ਰਿਦੋਖ ਮਮਾ ਧਮਾ ਅਨੇ ਕਏ ਕਰੁ ਮੈ ਪੁਜਾਈ ਮੈ॥ ੫੫
ਜੈ ਸੇ ਚੋਰ ਚਾਹੀ ਏ ਦਫ਼ਾਇ ਓਸੁ ਰੀਚ ਓ ਬਟਾ ਮੈ ਚੁ
ਟੀ ਲਗਾਇ ਛਾਡੀ ਤਉ ਕਹਾ ਮਾਰਹੀ॥ ਖੈਟ ਸਾਰੀ ਓ
ਨਿਕਾਰਿ ਓ ਚਾਹੀ ਮੈ ਨਗਰਹੁ ਸੇਤਾ ਕੀ ਓਰ ਮੇਰਮੁ॥

ਖਬੈਠੇ ਕਹਾ ਆਰਹੈ॥ ਮਹਾ ਬਜ੍ਯੁਰ ਰਹਿ ਓਚਾ ਹੋ॥ ੬੧੩
ਜੋਹਾ ਥੀ ਪੁਤਾ ਹੀ ਸਿਰ ਛਾਹਿ ਕੋ ਉਡਾਏ ਕਹਾ ਭਾਰਹੈ
ਨਿਸੇਹੀ ਪਾਤਿਤ ਪਤਿ ਕੋਟਿ ਨਿਪਾਸਿ ਗਭਾਹਿ ਸੋਹਿ ਜਮ
ਹੰਡਾ ਅਉ ਨਰ ਕਉ ਪਕਾਰਹੈ॥ ੬੧੪॥ ਜਉ ਪੰਚੋਰ ਚੋਰੀ
ਕੋ ਬਤਾਵੈ ਹੀ ਸੁਆਨਾ ਸੁ ਛਾਟਿ ਕੈ ਨ ਜਾਇ ਪਾਰਿ ਸੁਰੀਚਾ
ਕ੍ਰਿਮਾਰੀ ਐ॥ ਬਾਟ ਮਾਰ ਬਟਵਾਰ ਬਗਮੀ ਨ ਜਉ ਬਤ
ਵੈਤਤ ਖਨਤਤ ਕਾ ਲਿਸੀ ਰੁਕਾਟਿ ਰੂਹੀ ਐ॥ ਜਉ ਪੰਪ
ਦਾਰਾ ਭੁਜਾ ਮ੍ਰਿਗ ਨ ਬਤਾਵੈ ਬਿਟਕਾਨ ਨਾ ਕਖੀਰ ਰੰਗ ਨ

ਗਰ ਨਿਕਾਰੀਐ। ਚੋਰੀ ਬਟਵਾਰੀ ਪੁਨਾਰੀ ਕੈਤ੍ਰਿ ਤੋਖਾਮਨ
ਰਕਾਅਰਕਸੁਤ ਰੁਤ੍ਰੁ ਦੇਤਹਾਰੀਐ॥ ੫੩੦॥ ਜਾਤਹੈ ਜਗਤਜੈ
ਤੀਰਥਜਾਤ੍ਰ ਨਿਮਿਤਮਾਤ੍ਰ ਹੀ ਬਸਤ ਬਗਮਾਹਿ ਮਾਨਜਾਨੀਐ
ਪੁਰਨਪੁਰਾਸਰਾਸਕਾਰਿ ਜਗਮਗਜੈ ਤਿਉਲੁ ਅਧਕੀਧਕੁਰੀ
ਕੁਨੀਕਮਾਨੀਹੈ॥ ਜੈਸੇਤਉ ਬਸੰਤਸਮੇਸਫਲ ਬਨਾਸਪਤੀਸਿ
ਹਫਲਸੇਬਲਬਡਾਣੈਉਰਾਮਾਨੀਹੈ॥ ਮੋਹਿਗੁਰਸਾਰ੍ਹਮੇਚਾਖਿ
ਚਿਨਹੀਪ੍ਰੇਮਰਸਾਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤਚਾਰ੍ਹਿਕਜੁਗਾਤਿਬਕਬਾਨੀਹੈ॥
੫੩੧॥ ਜੈਸੇਗਜਿਰਾਜਗਾਜੈਮਾਰਤਮਨੁਪਸਿਰਿ ਰੂਰਤਹੈਛਾ

ਨਿਤਾਹਿ ਕਹਤਾ ਅਰੋਗ ਜੀ॥ ਸੁਆਮਾਜਿਉ ਪਿੰਜਰੀ ਮੇ ਕਹਤ ਬਨ ६੧੪
 ਇ ਬਾਤੈ ਪੇਖ ਸੁਨ ਕਰੈ ਤਾਹਿ ਰਾਜਾ ਗਿਹ ਜੋਗ ਜੀ॥ ਤੈਸੇ ਸੁਖ ਸਿਖ
 ਤ੍ਰਿਮਾਇਆ ਮੰਦੋ ਨ ਪਾਪ ਕਰੈ ਤਾਹਿ ਕਹੈ ਸੁਖੀਆ ਮਾਰ ਮਾਰੁ ਸ
 ਰੋਗ ਜੀ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਅਉ ਸੀਖੀ ਸਾਧਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕ੍ਰੋਓ ਨ ਦੇਈ
 ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਹੋਆਰਿ ਮਾਨ ਲੋਗ ਜੀ॥ ~~ਪੁਰਾਨਾ ਕਹੈ~~
 ਜਉ ਰੁਖੇ ਬਹੁ ਬੁਝਿ ਤੰਤੁ ਸਨ ਮੁਖਾ ਸਿੰਧ ਸੋ ਰੁਨ ਹੀ ਪਾਵੈ॥ ਜ
 ਉ ਬਹੁ ਉਰੈ ਪਗਾਰ ਮਹਾ ਬਲ ਪੇਖਾ ਅਕਾਸ ਰਿਦੈ ਸੁਕਚਾ॥
 ਟੋਗਾ ਜਿਉ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਬਿਲੋਕ ਤਗੁਲ ਜੰਤ ਉਰੰਤ ਲਜਾ

ਫੋ। ਤ੍ਰਿਕੁਤਾਹਮਕੋਟੇਤਿਹਾਰੇਜੀਤੋਪਾਰਿਬੋਲਾਨੈਕਉਬਨਿਅੰ ।
ਫੋ॥ ~~ਭਗਵੰਤ~~ ਤੋਸੋਨਨਾਥਾਮਨਾਥਨਮੋਸਾਰਿਤੋਸੋਨਦਾਨਨਮੋਸੋਰਿਖਾ
ਗੀ॥ ਸੋਸੋਨਦੀਨਦਇਆਲਨਤੋਸਰਮੋਸੋਅਗਿਆਨਨਤੋਸੋ
ਬਿਚਾਰੀ॥ ਸੋਸੋਨਪਾਤਿਤਨਪਾਦਨਤੋਸਾਰਿਮੋਸੋਬਿਬਿਕਾਰਨਤੋਸੋ
ਓਪਕਾਰੀ॥ ਸੋਰੇਹੈਅਵਗੁਨਤੂਗੁਨਸਾਕਰਜਾਤਰਸਤਲਓ
ਟਾਤਿਹਾਰੀ॥ ~~ਭਗਵੰਤ~~ ਓਲਟਪਦਨਮਨਮਨਕੀਚਪਸ
ਗਤਿਦਸਮਦੁਆਰਪਾਰਾਮਗਮਾਨਿਵਾਸਹੈ॥ ਤਰਨਪਾਦਕਪ
ਦਨਜਨਪਿਬਸੀਅਫਸਲਹਿਸਸਿਸੁਰਉਤਪਤਸੀਬਨਸਹੈ॥

ਹਿਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਬ੍ਰਿਤਪਿੰਡਪ੍ਰਾਨਾਗਿਆਨਸਬਦੁਸੁਰਤਿਨਹਿਦ੍ਰਿ ੬੧੫
ਸੁਨਪ੍ਰਗਾਸਹੋ॥ਸ੍ਵਾਮੀਨਸੇਵਕਉਨਮਾਨਾਅਨਹਦਪਰੈਨਿਰ
ਲੰਬਸੁਨਮੇਨਬਿਸਮਾਬਿਸ੍ਵਾਸਹੋ॥੨੩॥ਜੈਸੇਅਹਿਨਿਸਿ॥
ਇਹਤਤ੍ਰਾਂਜਨਾਬਿਖੇਜਾਨਤਮਰਮੁਕਿਧਉਕਵਨਪ੍ਰਕਾਰੀ
ਮੈ॥ਜੈਸੇਬੇਲੀਭੁਰਿਭੁਰਿਬਾਂਟੀਦੀਜੀਅਤਸਭਾਪਾਵਤਨਭੇ
ਦਕਛੁਬਿਧਿਨਬਿਚਾਰੀ॥ਜੈਸੇਦਿਨੀਪ੍ਰਤਿਮਦੁਬੇਚਤਕ
ਲਾਨਬੈਠੈਮਾਹਿਮਾਨਜਾਨਈਦੁਬਹਿਤਕਾਰੀ॥ਜੈਸੇਗੁ
ਰਸਬਦੁਕੋਲਿਪਿਪ੍ਰਿਗਾਵੈਹੈਬਿਰਝੋਮੀਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਦੁਅ

ਧਿਕਾਰੀ ਹੈ॥ ੫੩॥ ਤਿਨੁ ਤਿਨੁ ਮੇਲਿ ਜੋ ਸੇਛਾਈ ਅਤਪੁਨਾ ਅਗ
 ਨਿਪੁਗਾ ਸਤਾ ਸਰੁ ਸਮਕੁਤ ਹੈ॥ ਸਿੰਧ ਕੇ ਬਾਲੂ ਰਿਹਿ ਬਾਲਕਰ
 ਚਤ ਜੋ ਸੇਨ ਹਰਿ ਉਮਾ ਗਿਰੁ ਏਧੀ ਰਨ ਪੁਤ ਹੈ॥ ਜੋ ਸੇਬਨ ਬਿਖੈ
 ਲਥੈ ਭਤਾ ਅਨੇਕ ਮ੍ਰਿਗ ਏਕਾਗਾ ਜਗਾ ਜੋਗ ਰਿਓਨ ਪਰਤ ਹੈ॥ ਗ੍ਰਿ
 ਸਟ ਸਬਦੁ ਮਰ ਸੁਗਤਿ ਪਿਆਨਾ ਰਿਅਾਨਾ ਪੁਗਟੇ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰੇਮ
 ਗਲ ਰਹਤ ਹੈ॥ ੫੪॥ ਚੰਦਨ ਕੀ ਬਾਰ ਜੋ ਸੇਦੀ ਜੀਅਤੁ ਬਬਰ
 ਮਕੰਚ ਨਸੀਪਟਾ ਮਾਧਿਕਾ ਚੁਗਾ ਹਿਰਾਖੀ ਐ॥ ਜੋ ਸੇਹੀ ਸਪਾਸਿ ਬੰਧੁ
 ਬਾਇ ਸੁਗੁ ਬਕ੍ਰੈ ਮ੍ਰਿਗ ਪਤਿ ਰੂਢ ਨ ਮੇਜੀ ਬੁਕ੍ਰੈ ਭਾਖੀ ਐ॥ ਜੋ ਸੇਗ

ਰਧਬਗਜਪ੍ਰਤਿਉਪਹਾਸਕੇਚਕ੍ਰਦੈ ਕਚੋਰਗਾਰੂਧਮਦਮਾਖੀ ੬੧੬
ਮੇਸਾਧਨਦੁਗਾਇਕੇਅਸਾਧਾਮਪਗਾਧਕਰੈਉਲਟੀਮੇਚਾ
ਲਕਲੀਕਾਲਕ੍ਰਮਗੁਾਖੀਮੇ॥ ਪੜਾ॥ ਜੈਸੇਬਿਨੁਤੋਚਨਬਿਨੁਕੇ
ਮੇਨਰੁਪਰੰਗਸ੍ਰਵਨਬਿਹੁਨਗਗਨਾਦਨਸੁਨੀਜੀਮੇ॥ ਜੈਸੇ
ਜਿਹਬਾਨਉਚਰੈਬਚਨਾਮਰੁਨਾਸਕਾਬਿਹੁਨਬਾਸੁਬਾਸੂ
ਨਲੀਜੀਮੇ॥ ਜੈਸੇਬਿਨੁਕਾਰਿਕਰਿਸਕੇਨਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਮਚਰਨਬਿ
ਹੁਨਰੁਉਨਗਉਨਕਤਕੀਜੀਮੇ॥ ਅਸਨਬਸਨਬਿਨੁਪੀਰ
ਜੁਨਪਰੈਦੇਹਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੁਨਪ੍ਰਮਰਸੁਪੀਜੀਮੇ॥ ਪੜਾ॥

ਜੈਸੇ ਫਲ ਸੈ ਬਰਖੁ ਬਿਖੁ ਸੈ ਹੋਤ ਫਲ ਅਤਿ ਗੁਣਿ ਗਾਤਿ ਕਛੁ ਕਹਨੁ
 ਨਾਮਾ ਦੇ ਜੀ ॥ ਜੈਸੇ ਬਾਸੁ ਬਾਵਨ ਮੇ ਬਾਵਨ ਹੋ ਬਾਸੁ ਬਿਖੇ ਬਿਸਮ
 ਚਿਰਿ ਤਕੋ ਉਮਗੁ ਨ ਪਾਵੈ ਜੀ ॥ ਕਾਸੁ ਮੇ ਅਗਨਿ ਅਗਨਿ ਮੇ ਕਾ
 ਸਾਟੇ ਹੋ ਅਤਿ ਅਸਚਰ ਜਹੈ ਕਉ ਤਕ ਕਹਾਵੈ ਜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇ
 ਸਬਦ ਸਬਦ ਮੇ ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਹੋ ਨਿਰਗੁਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨੁ
 ਮਝਾਵੈ ਜੀ ॥ ੫੬੬ ॥ ਜੈਸੇ ਤਾਇ ਬਾਸੁ ਬਾਸੁ ਨੀਜੀ ਅਤਿ ਕੁਸ
 ਮ ਸੈ ਤਾਤੇ ਹੋਤ ਹੋ ਫੁਲੇ ਨਿਜ ਤਨ ਕੇ ਜਾਨੀ ਮੇ ॥ ਜੈਸੇ ਤੋ ਅਉਣਾ
 ਇਦੁ ਪਜਾਵਨੁ ਜਮਾਇ ਮਾਥਿ ਜਮਾਸਹ ਜਾਪੁ ਤਪੁ ਗਾਇਕੇ ॥

ਮਾਨੀਐ ਜੈਸੇ ਕੁਆ ਬੋਢੇ ਬਸੁਧਾਧਸਾਇ ਕੋਰੀਲਾਜੁ ਕੇ ਬਹਾ ੬੨੧
ਇਤੋਲਿ ਕਾਇ ਜਲੁ ਮਾਨੀਐ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਤੈ ਸੇਤਾ ਵਨਿ ਕੁਰਾ
ਤਿਗੁਇਘਾਟਿਘਾਟਿ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਰਿ ਚਾਨੀਐ ॥ ੫੭ ॥ ਜੈਸੇ
ਤਉ ਸਾਰਿਤਾ ਜਲ ਕਾ ਸਟਹਿ ਬੋਰਤ ਕੁਤਾ ਚਿਤ ਲਾਜਾ ਅਪਨੇਈ ਪ੍ਰਿ
ਤਿਪਾਰਿਓਹੈ ਜੈਸੇ ਤਉ ਕੁਤਾ ਸੁਤਾ ਮਾਨਿ ਕਾਇਆ ਨਪਨਤਉ ਨਜ
ਨਨੀਅਦਗੁਨਉ ਰਧਾਰਿਓਹੈ ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਰੰਨ ਸੁਰ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਤਿ
ਗਿਆਰਾਖੇ ਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕੀਏ ਮਾਰਿ ਨਾ ਬਿਗਾਰਿਓਹੈ ਤੈਸੇਹੀ
ਪ੍ਰਮਗੁਰ ਪਾਰਸ ਪੁਸਗਤਿ ਸਿਖਨ ਕੋ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਮ ਕਛੁਨ ਬਿਚਾਰਿਓ

ਐ॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਧੋਏ ਬਿਨੁ ਅਬਿਰਮਲੀ ਨਹੋ ਤ ਬਿਨੁ ਤੇਲ
ਮੇਲੇ ਜੈਸੇ ਕੇਸ ਹੁੰਭਾਇਆ ਨਹੋ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਮਝੇ ਦੁਪ ਨ ਜੋਤਿ
ਹਨਿ ਹੋਤ ਬਰਖਾ ਬਿਹੁੰਨ ਜੈਸੇ ਖੇਤ ਮੇਧਾ ਨਹੋ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਦੀ
ਪਕਰੁ ਦਨਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਤ ਲੋਨ ਪ੍ਰਿਤ ਬਿਨੁ ਜੈਸੇ ਰੋਜਨ ਸਮਾਨ
ਐ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿ ਜਨ ਮਿਸਰਨ ਦੁਖਾ ਮਿਟਤ ਨ ਭੈਰੂ
ਅਬਿਨੁ ਗੁਰਗਿਆ ਨਹੋ॥ ਜੈਸੇ ਮਝੇ ਬੈਠੇ ਬਿਨੁ ਬੋਹ
ਥਾਪਾਰ ਪਰੇ ਪਾਰ ਸਪੁਸਾ ਬਿਨੁ ਧਾਤ ਨ ਕਨਿਕ ਹੋ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ
ਗੰਗਾ ਨ ਪਾਵਨਾ ਅਨ ਜਲੁ ਹੋ ਨਾਰਨ ਭੁਤਾਰਿ ਬਿਨੁ ਸੁਤਨ

ਅਨਿਕਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਬੀਜੇ ਬੋਟੇ ਨਿਪ ਜੈਨ ਪਾਨ ਪਾਰਾਸੀ ॥ ੬੯੮ ॥
ਪਸ੍ਵਾਤ ਬੀਦ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਾਨ ਮਾਨਿਕਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰਚਰਨਿ ਸ
ਰਨਿ ਕਰ ਬੁਟੇ ਬਿਨੁ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮੋਟਿ ਜਨਨ ਜਨਕਹੈ॥
ਜੈਸੇ ਤਓ ਕਹੈ ਮਜਾਰ ਕਰ ਓਨਾ ਮਹਾਰਾਮਾ ਸਮੁਸਾ ਦੇ
ਖਿਪਾਛੇ ਦਓ ਰੋਧੀ ਰਨ ਪਰਤਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਕਓ ਮਾਰੀ ਸਕੈ ਮ
ਗਲ ਸੁਗਾਜਾਇ ਬੈਠੇ ਛਾਡਿ ਮੁਕਤਾ ਹਲਦੁ ਰਹੀ ਧਮਿਰਤ
ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਮੋਨਿ ਗਹਿ ਸਿਆ ਮਾਰੂਤਾ ਮਨੇ ਕਜਤ ਨ ਸਨਤ ਸਿਆ
ਰਗੁ ਖਿਆ ਮਾਰਹਿ ਓਨ ਪੁਤਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਪੁਤਨ ਪੁਪਨ ਦੁਖੁ ਤ੍ਰਿਦੇਖ

ਮਨਕਹਤ ਕੋਛਾ ਚਿਓ ਚਾਹੈ ਦੇਵਨਟ ਰਤਹੈ॥ ੫੬੫॥ ਸੈਮੁਤਪੁ
ਰਾਨਕੋਟਾ ਨਿਬਖਾਨ ਬਹੁਤਾ ਗਵਤ ਬੇਦਾ ਬਿਆ ਕੁਨਰਗਿਤਾ॥
ਜੇਸਮਰ ਜੇਸਾ ਮਲਕੇਸ ਸੁਰਮਹੇ ਸਮੁਨ ਜਗਤਾ ਅਰਛਗਾਤਿ
ਸੁਰਨਰਾ ਮਾਤੀਤਾ॥ ਗਿਆ ਮਲਾ ਮਗਧਾ ਮਾਨਉ ਨਮਾਨਉ ਨਮ
ਨਉਕੁਤਿ ਰਗਨਾਦੇ ਦਿਜ ਸੁਹਮਾਤੀ ਨੀਤਾ॥ ਅਰਧਲਗਮ
ਤੁਗਰਸ ਬਦਾ ਮਖਰਮੇਕਾ ਮਗਮਾ ਮਾਤਿ ਮਗਮਾ ਮਗਧ
ਮੀਤਾ॥ ੫੬੬॥ ਦ੍ਰਸੁਦੇਖਿ ਓਦੇਖਿ ਓਸਕਲਸੀ ਸਾਰਕਹੈ ਕਵ
ਨਦਿਸੁ ਸਉਕਹੈ ਮਨ ਦ੍ਰਸਸਮਾਈਐ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨਿ

ਉਸਨਿ ਓਸਭ ਕੋ ਉਕਹੈ ਕਵਨ ਸੁਗਤਿ ਸੁਨਿ ਅਨ ਤਨ ਧਾਈਐ ॥ ੬੧੮ ॥
ਜੇ ਜੈ ਕਾਰਜ ਪਤ ਜਗਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਜੀ ਹਕਵਨ ਜੁਗਤਿ
ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ ਇਕਲਾਈਐ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟ ਸੁਗਤਿ ਰਿਗਮਾਨ ਪਿ
ਆਨ ਸਰਬੀਗ ਹੀਨ ਪਤਨ ਪਾਵਨ ਗੁਰਮਤਿ ਸਮਸਟਾਈਐ ॥
॥ ਜੇ ਸੇਖਾਂ ਰੁਖਾਂ ਰੁਕਹੈ ਮੁਖਿ ਨਹੀਂ ਮਿਠਾਹੈ ਇਜਬਲ ਗੁਰਮਤਿ
ਰੁਸਾਵਖਾਂ ਰੁਨਹੀ ਖਾਈਐ ॥ ਜੇ ਸੇਰਾਤਿ ਅਪੇਗੀ ਮੰਦੀ ਪਕ
ਦੀਪਕ ਕਹੈ ਤਿਮਰਨ ਜਾਈ ਜਬਲ ਗੁਨ ਜਗਾਈਐ ॥ ਜੇ
ਸੇਰਿਗਮਾਨ ਰਿਗਮਾਨ ਕਹੈ ਰਿਗਮਾਨ ਹੁਨਹੈ ਤਕਛੁ ਜਬਲ ਗੁ

ਗੁਰਗਿਆਨਾਮਤਿ ਨ ਪਾਈ ਮੇ। ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਕਹੈ ਗੁਰ ਪਿਆ
ਨ ਹੁਨ ਪਾਵਤ ਜ ਬਲੁ ਗੁਰ ਦਸ ਜਾਇ ਸਮਾਈ ਮੇ। ॥੫॥
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਸਾਤ ਤਾ ਬਿਰੀਚ ਬਿਆਸ ਨੇ ਤਨੇ ਤਨੇ
ਸੁਕਸੇਖ ਜ ਸੁਗਾਏ ਹੈ। ਸਿੰਓ ਸਾਨਿਕਾ ਦਿਨ ਗਦਿ ਗਦਿ
ਰਖੀ ਸੁਗਾਇ ਸੁਰਨਰ ਨਾਥ ਜੋਗ ਪਿਆਮਾਨ ਮੇ ਨਾਮਾਇਓ
ਹੈ। ਗਰਿ ਰਤੀ ਰਥ ਗਵਨ ਪੁਨਿ ਦਾਨ ਬ੍ਰਤ ਹੋ ਮਜਗ ਬੋਗਨ
ਈ ਬੇਦ ਕੈ ਨ ਪਾਇਓ ਹੈ। ਅਸ ਵਰਗਾ ਮਾਇਆ ਮਧਿ ਗੁ
ਰ ਸਿਖ ਨ ਕਉ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਰੂਪ ਹੁਇ ਦਿਖਾਇਓ ਹੈ। ॥੬॥

ਬਾਹਰਕੀ ਅਗਾਨਿ ਬੁਟਤ ਜਲਸਰ ਕੇਨ ਉਮਿ ਜਉ ਅਗ ੬੨੦
 ਨਿਲਾਰੈ ਕੈ ਸੇ ਕੈ ਬੁਟਾਈ ਮੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਸੈ ਭਾਰਿ ਓਟ ਖੀਜੀ
 ਅਤ ਕੋਟ ਗੜਗੜ ਮੇ ਜਉ ਲਟਿ ਲੀ ਤੇ ਕਹੋ ਕਤ ਜਾਈ ॥
 ਚੋਰ ਨਿਕੋਤਾ ਸਜਾਇ ਸੁਨਿਗਹੈ ਨਗਿਦ ਮਾਰੈ ਮਹੀ ਪਾਤਿ
 ਜਉ ਕੈ ਸੇ ਕੈ ਬਚਾਈ ਮੈ ॥ ਅਗੈ ਮਾਰੁ ਰੁਪਾਤਿ ਹਾਰ
 ਗੁਰਦੁ ਮਾਰੈ ਜਾਵੈ ਤਹਾ ਜਉ ਮਾਇ ਮਾਥਿ ਮਾਪੈ ਕਹਾ
 ਹਰਾਈ ਮੈ ॥ ੫੫੦ ॥ ਸੁਪ ਕੋਤਾ ਸਸੁਨਿਗਹੈ ਖਗਪਤ ਜਾਇ
 ਤਹਾ ਜਉ ਸਰਪਗਾ ਸੈ ਕਹੋ ਕੈ ਸੈ ਜੀ ਜੀ ਮੈ ਲੀ ਬਕ ਮੈ ਭਗਿਮਿ

੨੩

ਗਗਨਕੀਸਰਨਿਗਹੈਤਹਾਜਉਜੀਬਕਹਰੈਕਹੈਕਹਾਕੀਜੀ
 ਮੇ। ਟਾਰਿਦੁਕੈਚਾਪੇਜਾਇਸਰਨਿਸੁਮੇਰਸਿਧਤਹਜਉ
 ਟਾਰਿਦੁਦੈਕਾਹਿਦੋਸਦੀਜੀਮੇ। ਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮਕੈਸਰਨਿਗ
 ਰਦੇਦਗਹੈਤੁਗਨਮਿਦੈਕ੍ਰਮਕਉਨਓਟਲੀਜੀਮੇ।
 ਜੈਸੇਤਉਸਕਲਾਨਿਧਿਪੁਰਨਸਮੁੰਦਾਬਖੇਹੈਸਸਰਜੀਦਾਨਿ
 ਹਚੈਪ੍ਰਸਾਦੁਪਾਦਹੀ। ਜੈਸੇਬਰਬਤਹੈਗਮਨਕਪਾਰਸਸਿ
 ਧਖਨਦਾਰਾਖਨਿਜਗਿਪ੍ਰਗਟਾਦਹੀ। ਜੈਸੇਬਨਬਿਖੇਖ
 ਨਿਆਗਰਸੈਪਾਕਪੁਰਸੈਪਕੈਸੁਬਾਸੀਸੁਬਾਸਬਿਹਜਾਦਹੀ ੬੨

ਤੇ ਸੇਗੁਰ ਬਾਨੀ ਬਿਖੈ ਸਕਲ ਪਦਾਰਥ ਹੋ ਜੋਈ ਜੋਈ ਖੋਜੈ ६੨੧
ਏਸੇਈ ਨਿਪ ਜਾਵਈ॥ ~~ਪੁਰਾਣਾ~~ ਪੁਰਿਆ ਦੀ ਰਘੁ ਸਮਾਨਿਲ
ਪੁਜਾਵ ਦੇ ਕਜਨ ਨੀ ਭੁਗਨੀ ਸੁਤਾਰੂ ਪਕੈ ਨਿਹਾਰੀਐ॥ ਪ੍ਰਦ
ਰਬਾਂ ਸਹਿਗਓ ਮਾਸ ਤਾ ਲਿਜਾਨਿ ਰਿਦੈ ਕੀਜੈ ਨ ਸਪਰਸ
ਅਪਰਸ ਸਿਧਾਗੰਐ॥ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋ ਤਿਓ ਤਿ
ਪ੍ਰਤਿਮਾਂ ਗੁਨ ਗੁਨ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨ ਬੀਚਾਰੀਐ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਮ
ਨ ਪਾਵਤ ਬਰਜਿ ਪ੍ਰਧਨ ਪ੍ਰਤਨ ਪ੍ਰਦੁਖਨਾ ਨਿਵਾਰੀਐ॥
॥ ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਤਸਮੇ ਖਗਜਾਤ ਉਡਿ ਬਿਰਖ ਸੇ ਬਹੁਰਿ ਮਾਇ

ਬੈਠਤ ਬਿਰਖ ਹੀਮੇ ਆਇ ਕੋ। ਚੀਟੀ ਚੀਟਾ ਬਿਲ ਸੈ ਨਿਕਸਿ
ਧਰਗਾਦਨ ਕੋ ਬਹੁਰਿ ਓਪੈ ਸਤ ਜੈ ਸੇ ਬਿਲ ਹੀਮੇ ਜਾਇ ਕੋ। ਲ
ਰ ਕੋ ਲਰ ਕਾਹੁ ਠਿਜਾਤਤਾ ਤੁਮਾਨ ਸਨ ਰੂਪ ਲਾਗੈ। ਤਿਅਗੈ
ਠਿਆਵੈ ਪਛੁਤਾਇ ਕੋ। ਤੈਸੇ ਗ੍ਰਿਹ ਤਿਅਗਰਾਗਾ ਜਾਤੁ ਉਦਾ
ਸਬਾਸਾ ਆਸਰ ਤਕਤ ਪੁਨਿ ਗ੍ਰਹ ਸਤ ਕੋ ਪਾਇ ਕੋ। ੫੫੫ ਕਾ
ਹੁਦਸਾ ਕੋ ਪਦਨ ਗਾਦਨ ਕੋ ਬਰਖਾਹੈ ਕਾਹੁਦਸਾ ਕੋ ਪਦਨ ਬਾ
ਦ੍ਰਾ ਬਿਲਾਤ ਹੈ। ਕਾਹੁ ਜਲ ਪਾਨ ਕੀਏ ਰਹਤ ਅਰੋਗ ਦੇਹੀ ਕਾਹੁ
ਜਲ ਪਾਨ ਬਿਆਪੈ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਲ ਲਾਤ ਹੈ। ਕਾਹੁ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਅਗ

ਨਿਪਾਕਸਾਕਸਿਪਿਕਰੈ ਕਾਹੂਰਿਹਕੀਅਗਨਿਤੁਵਨੁਜਗ ੬੨੨
ਤੁਹੈ। ਕਾਹੂਕੀਸੰਗਤਿਮਿਲਿਜੀਵਨਮੁਕਤਿਤੈਇਕਾਹੂਕੀ
ਸੰਗਤਿਮਿਲਿਜਮਪੁਰਜਾਤਿਹੈ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਕੇਮੇਲਖੇਲ
ਪ੍ਰੇਮਨੇਮਕੈਪਤੰਗਦੀਪਕਪੁਗਾਸਜੋਤੀਜੋਤਿਹੁਸਮਾਦਈ॥
ਸਹਜਸੰਜੋਗਾਮਰਬਿਰਹਬਿਓਗਾਬਿਖੇਜਲਮਿਲਿਬਿ
ਛੁਰਤਮਿਨਹੈਇਦਿਖਾਵਈ॥ ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਬਕ
ਤੰਰਕਤਹੈਇਹੋਇਸਬਦਬੇਪੀਕੁਰੰਗਜੁਗਾਤਿਜਤਾਵਈ॥
ਮਿਲਿਬਿਛੁਰਤਮਰਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਕਪਟਸਨੇਗਾ॥

ਨੇਹੀ ਨਕਹਾਵਈ। **ੴ** ਵਸਨੀ ਪਦੇਖਿ ਹੋਇ ਨਾਮਿ ਲੇਖਿ
ਗੁਪਚਾ ਬਿਹੁੰ ਨਗਰ ਸਿਖ ਨਕਹਾਵਈ। ਸੁਨਾਤਿ ਸਬਦੁ
ਨਿਹੋਇ ਨਾਮਿ ਨ ਤਮਿ ਗਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਹੀ ਨਜਨਮ ਲਜਾਵ
ਈ। ਗੁਰਚਰਨਾ ਮਿਤ ਕੇਚਾ ਤਿਕੁ ਨ ਹੋਇ ਮਿਲੈ ਰਿਹੈ ਨ ਬਿ
ਸੁ। ਸੁਗੁਰ ਦਾਸ ਹੁਇ ਨਹੀ ਸਾਵਈ। ਸਾਤਿ ਗੁਪ ਸਾਤਿ ਨਾਮ ਸਾਤਿ
ਗੁਗਰਿ ਮਾਨਧਿਆਨ ਦੇਕਟੇਕ ਸਿਖ ਜਲਮੀ ਨਹੁਇ।
ਖਾਵਈ। **ੴ** ਉਤਮ ਮਾਧਿਮੁ ਮਰੁ ਮਧਮਾਤਿ ਬਿਧਿ
ਗੁਆਪਨੋ ਸੁਮਨਿ ਕਾਹੁ ਬੁਰੇ ਤਉ ਨ ਲਾਗਿ ਹੋ। ਸਕੁ ਕੋਉ ਬ

ਨਜ਼ਰਤਰਾ ਲਨਤਤ ਕਉ ਮਪਨੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ਲੋਜਾਨਿ॥ ੬੨੩
ਨਗਰਿਹੈ॥ ਤੇਸੇ ਮਪਨੇ ਮਪਨੇ ਇਸਟੈ ਚਾਹਤ ਸਭੈ॥
ਪਨੇ ਪਹਰੇ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸੁਜਾਗਿਹੈ॥ ਲੁਮਨਿਸਮਥਰੁਏ
ਬਨਜਾ ਬਿਕਾਨੇ ਜਾਨੇ ਇਸਟੈ ਪੁਤਾ ਪਾਅੰਤ ਕਾਲਾ ਮਗੁਰੁ
ਗਿਹੈ॥ ਪੁਪੁ॥ ਮਪਨੇ ਸਾਮਨਿ ਸੁਰੁ ਕਾਹੁ ਮੇਸ਼ਿ ਦੁਲਾਰੇ ਸ
ਫਲੁ ਸੁੰਦਰੁ ਤਾਸੀ ਸਾਰੇ ਸਰਾਹਿਐ॥ ਮਪਨੇ ਬਨਜਾ ਬ
ਰੇ ਲਾਗਤ ਨ ਕਾਹੁ ਰਿਦੈ ਜਾਇ ਜਗੁ ਰਲੇ ਕਹੈ ਸੋਈ ਤਉ
ਬਿਸਾਹਿਐ॥ ਮਪਨੇ ਕੁਮਕੁਲਾ ਪ੍ਰਮੁਕਤ ਸਭੈ ਉਤਮਕੁ

ਮਲੋਰਾ ਬੇਦਾ ਅਵਗਾਹੀ ਐ। ਗੁਰਬਿਨੁ ਕੁਤਿ ਨ ਹੋਇ
ਸਕੋ ਉਕਹੈ ਮਾਇਆ ਮੇਰਿ ਦਾਸੁ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ਗੁਰਚ
ਹੀ ਐ। **੫੫੯। ਸਵੈਯਾ।** ਬੇਦਾ ਬਿਰਚ ਬਿਚਾਰੁ ਨ ਪਾਵਤਰ
ਕਿਤ ਸੇਖਾ ਸਿਵਾ ਦਿਕੁ ਏਹੈ। ਜੋਗ ਸਮਾਪਿ ਅਗਾਥ ਤਨ
ਰਦੁ ਸਾਰਦੁ ਸੁਕੁ ਸਨਾਤਨ ਏਹੈ। ਮਾਇਆ ਨਾਇਆ ਗਾ
ਇਆ ਗੋਚਰਨਾ ਮਾਨਿਰੰਜਨ ਜਾਪ ਜਾਏਹੈ। ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਦੇਵ
ਸੁਮੇਵ ਸਾਸੰਗਾ ਤਿਪਰੀਪਟੇ ਰਾਈ ਪਰੀਪਟੇਹੈ। **੫੬੦। ਕ**
ਬਿਤ। ਜੋ ਸੇਖਾ ਮਾਖੀ ਸੀ। ਚਿਸੀ ਚਿਕੋ ਟਿਕਤੁ ਕਰੇਹੈ ਮ

ਧੁਆਬਤਾਕੈ ਸੁਖਿ ਛਾਰੁ ਤਾਰਿ ਕੈ ॥ ਜੈ ਸੇਬ ਛਹੇ ਤਗਉ ਸੰ ६੨੪
ਚਤੁਰੈ ਖੀਰਤਾ ਹਿ ਲੇਤਹੈ ਅਹੀ ਰੁਦੁ ਹਿ ਬਛਹੇ ਖਿਲਾਰੈ
ਤਾਰਿ ਕੈ ॥ ਜੈ ਸੇਧਰ ਖੇਦ ਖੇਦਿ ਕਹਿ ਬਿਲਾਸਾ ਜੈ ਸੁਸਾਪੈ ਸ
ਤਸਰਪ ਧਾਇ ਖਾਇ ਤਾਹਿ ਮਾਰਿ ਕੈ ॥ ਤੈ ਸੇਕੋ ਟਿਪਾਪ ਕਰਿ ਮ
ਇਆ ਜੈ ਰਿਜੈ ਰਿਮਾ ਕ੍ਰਿਅੰਤ ਕਾਲ ਛਾਤ੍ਰਿ ਚਲੈ ਦੇ ਨੇਕ ਰਿ
ਸ਼੍ਟਾਰਿ ਕੈ ॥ ੫੬੧ ॥ ਜੈ ਸੇਅ ਨਿਕਫ ਨਿਗਫ ਨਗਰੁ ਰਾਹ ਪਰ
ਨਿਧਾਰੀ ਤਾਹਿ ਗਿਰ ਦਰ ਪਰ ਕਹੈ ਕਉਨ ਬਤਾਈ ਹੈ ॥ ਜਾ
ਕੋ ਏਕੁ ਬਾਦਰੋ ਬਿਸੁਨਾ ਮੁਨਾ ਸੁਕਹਾਵੈ ਤਾਹਿ ਬ੍ਰਿਜ ਨਾਥ

ਕਹੈ ਕਉਨ ਆਖਿ ਕਾਈ ਹੈ॥ ਅਗਨਿ ਕਾ ਅੰਕਾਰ ਓ ਅੰਕਾਰ
ਕੇ ਬ੍ਰਿਥਾਰੇ ਤਾਹਿ ਨੰਦ ਨੰਦ ਨ ਕਹੈ ਕਉਨ ਬਡਾਈ ਸੈ॥
ਜਾਨਤ ਉਸਤਾ ਤਿ ਕਰਤ ਨਿਦਾ ਅੰਧ ਮੂੜੁ ਮੈ ਸੇ ਅਰਾਧ
ਬੇਤੇ ਸੋ ਨਿਸੁ ਖਦਾਈ ਹੈ॥ ੫੬੨॥ ਅਸਤਾ ਸੁਰੁ ਮਸਤੁ
ਬਾਟੁ ਰਾਮ ਧਨ ਜੀਨ ਪੋਥੀ ਲਿਖਾਈ ਸੰਪੁਰਨ ਕੁਈ
ਸੰਮਤ ੧੮੮॥ ੩੮੮॥ ਕਬਿਤੁ ਮੈ ਯੋ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ
ਦੀ ਕ੍ਰਿਤੁ॥

